

Комисия за разкриване на документите и за обявяване на
принадлежност на български граждани към Държавна
сигурност и разузнавателните служби
на Българската народна армия
(КРДОПБГДСРСБНА)

**ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ
И ВРАЖЕСКИТЕ ЕМИГРАНТСКИ
ОРГАНИЗАЦИИ
(1945-1989)**

**НИВОТО НА КЛАСИФИКАЦИЯ
СЕ ПРЕМАХВА!
КРДОПБГДСРСБНА**
Дата.....20.....8
Правно основание: & 17 от ПЗР на ЗДРДОПБГДСРСБНА
Длъжност: секретар на КРДОПБГДСРСБНА

Committee for disclosing the documents and announcing
affiliation of Bulgarian citizens to the State Security and
the intelligence services of the Bulgarian National Army
(CDDAABCSSISBNA)

**STATE SECURITY AND
THE HOSTILE EMIGRE
ORGANIZATIONS
(1945-1989)**

Documentary volume

Комисия за разкриване на документите и за обявяване на
принадлежност на български граждани към Държавна
сигурност и разузнавателните служби
на Българската народна армия
(КРДОПБГДСРСБНА)

Държавна сигурност

И ВРАЖЕСКИТЕ ЕМИГРАНТСКИ
ОРГАНИЗАЦИИ
(1945–1989)

Документален сборник

София, 2014

Комисия за разкриване на документите и за обявяване принадлежност
на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби
на Българската народна армия, 2014 г.

ISBN 978-954-2986-34-8

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Въведение	7
Списък на документите с анотация	16

Факсимилета на документите

I. Българската емиграция – комитети, дружества, организации

1. Основни организации

1.1. Български национален комитет	47
-----------------------------------	----

1.2. Български национален фронт	171
---------------------------------	-----

2. Други формации

2.1. Международни организации с българско участие	233
---	-----

2.2. Български организации с регионален характер	247
--	-----

II. Българската емиграция – обобщени справки, сведения, информации и доклади	433
--	-----

Справочен апарат:

1. Списък на организациите на българската емиграция, срещани в документите на ДС	505
--	-----

2. Списък на печатните издания на българската емиграция	513
---	-----

3. Списък на по-важните съкращения	517
------------------------------------	-----

4. Списък на използваните фондове и архивни единици	519
---	-----

C O N T E N T S

Introduction	12
List of documents with annotations	32
Facsimiles of documents	
I. Bulgarian emigration: committees, societies, organizations	
1. Main organizations	
1.1. Bulgarian National Committee	47
1.2. Bulgarian National Front	171
2. Other formations	
2.1. International organizations with Bulgarian participation	233
2.2. Bulgarian regional organizations	247
II. Bulgarian emigration: summaries, information, intelligence and reports	433
Reference aids:	
1. List of Bulgarian émigré organizations, referred to in State Security documents	509
2. List of printed publications of Bulgarian émigrés	515
3. List of frequently used abbreviations	517
4. List of archival fonds and units	519

ВЪВЕДЕНИЕ

Документалният сборник „Държавна сигурност и вражеските емигрантски организации (1945-1989)“ е шестнадесетото издание от поредицата „Из архивите на ДС“. Съставен е изцяло от документи, съхранявани в Централизирания архив на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Дейността на емигрантските политически организации зад граница в периода на комунистическа България е една от темите, предизвикала голям интерес след демократичните промени у нас и не случайно тя е широко изследвана и дискутирана. Голяма част от публикациите имат мемоарен характер и са главно от средите на преките участници в събитията¹. Разполагаме и с публикувани документи на самите организации². Не е малък и броят на чисто научните разработки³. Този факт донякъде усложни задачата на Комисията от гледна точка на това да издири и публикува малко познати документи, описващи интересни моменти от живота на българската емиграция в периода 1945–1989 г. (рамките на хронологическия период се определят от датировката на първия и последния документ, включени в сборника и в неговия разширен електронен вариант).

При издирването на документите, съхранявани в централизирания архив на Комисията, е прегледана максимално обширна информация и е проследена дейността на многобройните емигрантски организации от целия политически спектър - от крайно ляво до крайно дясно. Посредством тези документи се прави опит читателите да бъдат запознати с практическата им дейност, със състава на техните ръководства, със структурата им, с характера и съдържанието на техните печатни издания, с техните взаимоотношения и др.

1. Вж напр.: Барев, Ценко. С перо в изгнание. ИК „Пегас“, В. Търново, ИК „Робинзон“, София, 1993; Дочев, Иван. Шест десетилетия борба против комунизма за свободата на България. Изд. „Отечество“, София, 1998; Райкин, Спас. Политически проблеми пред българската общественост в чужбина. Изд. „Дамян Яков“. София, 1993; Райкин, Спас. Политическо пътешествие срещу ветровете на ХХ век. Изд. „Пенсофт“, София - Москва, 2003.

2. Вж напр.: Битката между два свята. Документи за Българското освободително движение (БОД), Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София, 2001–2003; Другата България. Документи за организациите на българската политическа емиграция 1944–1989 г. ИК „Анубис“. София, 2000.

3. Трябва да се отбележи, че през последните две десетилетия има значителен брой изследвания и посочените тук заглавия са само малка част от тях. Вж напр.: Василева, Бойка. Българската политическа емиграция след Втората световна война, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София, 1999; Гаджев, Иван. Историята на българската емиграция в Северна Америка. т. 2. България, мащеха наша (1944–1989). Институт по история на българската емиграция в Северна Америка „Илия Тодоров Гаджев“. С., 2006; Киряков, Бойко. България зад граница - съпротивата срещу комунистическия режим в България (1944-1989) – Вж: Сборник материали от националната научна конференция НБУ 23-24 март 2011, с. 75-108, Електронно издание – <http://ebox.nbu.bg/anti/>; Севов, Сава. НАТО – Българска рота 4093. ч. 1. 1951–1964. Изд. ЛИК, София, 2002. Стателова, Елена, Василка Танкова. Прокудените. ИК „Жанет-45“ Пловдив 2002.

При запознаването с документите на ДС прави впечатление, че много често се употребява терминът „вражеска емиграция”. Характеристиката на понятието се свежда до онези лица или групи от лица, които са организирани в политически организации и развиват подривна дейност срещу тогавашния режим в Народна република България. Най-общо казано, всеки, който е поел емигрантския път и е несъгласен с политическата реалност в страната, се определя като контингент от тази категория. Има, разбира се, и емигранти, които се характеризират като икономически. Това най-често са лица, напуснали страната преди 9 септември 1944 г. и за които няма информация да развиват активна дейност срещу НРБ. Като цяло те търсят по-добри възможности на реализация за себе си и за семействата си. Към тази група се причисляват и емигрантите, сключили брак с чужди граждани.

Голямата емигрантска вълна от България, която поставя началото на т. нар. вражеска емиграция започва в дните непосредствено преди 9 септември 1944 г. и с различен интензитет продължава до края на 80-те години на ХХ век. Условно в този период могат да се очертаят два етапа в развитието на емигрантските организации. Първият обхваща времето от тяхното организационно създаване, когато водещите фигури са политически емигранти, които по стечение на обстоятелствата търсят своето физическо спасение зад граница. Този етап приключва приблизително със смъртта на един от най-изявените лидери на българската емиграция Г. М. Димитров в края на 1972 г. Границите на втория етап са приблизително от началото на 70-те години до началото на 90-те години на ХХ век. В него повечето водещи фигури вече не са политически дейци от преди 9 септември 1944 г., а техните наследници, които израстват и получават образование на Запад, както и новопристигащи емигранти, идващи от социалистическа България, които търсят по-големи възможности за свободно развитие.

Включените в настоящия сборник документи, от една страна разкриват отношенията вътре в самите емигрантски организации, а от друга, осветляват разложителната роля, която Държавна сигурност играе в опитите си допълнително да създава и да задълбочава съществуващите между тях организационни и междуличностни проблеми. Наличието на огромното количество документи по темата е свидетелство за значителните материални и човешки ресурси, които са били използвани от българските тайни служби в изпълнение на задачата им да упражняват контрол върху ръководствата на тези организации и да всяват подозрение едни към други. Това е и една от основните причини за несъстоялото се обединение на т.нар. вражеска емиграция. В този смисъл може да се отчете, че дейността на ДС е изпълнила своята основна цел – да не позволи създаването на силна антикомунистическа структура извън страната, която да заплашва устоите на съществуващия тогава политически строй в България.

Документите в сборника „Държавна сигурност и вражеските емигрантски организации (1945-1989)“ са структурирани по тематично-хронологичен принцип. Подбраните архивни документи са обособени в две основни части. Първата включва отделни емигрантски организации, а втората – документи с по-общ характер.

Сред емигрантските организации безспорно има две – Българският национален комитет и Българският национален фронт, които развиват най-продължителна и най-мощна дейност. Повечето от другите формации са техни подразделения или гравитират около тях. Това е причината тези две организации да бъдат отделени в два самостоятелни подраздела към раздела „Основни организации”. Във втория раздел от първата част на сборника са включени документи и на останалите формации, които също са обособени в два подраздела – единият включва международните организации

с българско участие, а другият условно е наречен „Български организации с регионален характер”, като особеното при систематизацията им е, че освен хронологически, документите са подредени и по географски признак.

Особено внимание от включените в първата част на сборника документи заслужават:

Документ №9, в който се описва как е изграден Българският национален комитет (БНК), кои са неговите членове, каква дейност развива, как се финансира, как организацията вътрешно е разделена на две групи - едната на Г. М. Димитров – Гемето и втората на Тончо Тенев (“Пладненци” и „Врабча 1”) и какви опити се правят за преустройство и изграждане на гравитиращи около комитета по-малки дружества и от двете обособили се крила на БЗНС.

Документ №10 е предложение за създаване на нелегален Геметовски център в София, който да бъде под ръководството на III Управление – ДС, като в него бъдат включени агенти, имащи контакт най-вече с Ценко Барев зад граница.

Документ №12 е справка с информация за младежката секция на БНК, за ръководството и членовете ѝ, за структурата, целите и задачите на организацията. Развита е идеята за обединение в едно цяло на всички младежи, изменили на родината около БНК.

Документ №18 представлява обстоен доклад за Българския национален комитет, подготвен през февруари 1961 г., в който се прави анализ на дейността на самата организация и се акцентира върху вътрешните противоречия и борби, както и участието на БНК в други емигрантски организации.

Документ №19, освен че информира за подривната дейност на БНК, дава сведение за най-изявените личности в него и разкрива новата тактика на комитета за преминаване към „легални” форми на борба.

Документ №21 е план за агентурно-оперативните мероприятия по обект „Барон”, в който като основна задача се определя проникването в групата около обекта и редакцията на сп. „Бъдеще” с цел изучаване на плановете им и задълбочаване противоречията между обекта и БНК, както и дискредитирането му пред вражеската емиграция.

Документ №23 е агентурно сведение от октомври 1975 г., в което се представят интересни разкрития в отношенията между Ц. Барев и Гемето. Става ясно, че се предвижда политическото и физическото ликвидиране на Ц. Барев.

Документ №33 информира за Конгрес на клоновите организации на Българския национален фронт от САЩ и Канада през март 1959 г. По време на форума на едно от заседанията не е допуснат Христо Статев и група делегати от клонови организации, след което те демонстративно напускат конгреса и продължават на друго място, препоръчвайки да се избере ново ръководство и устав за реорганизация на Фронта.

Документ №35 освен описание на структурата, програмата, финансирането и печатните издания, вътрешните противоречия и борби, отношението и контактите на БНФ с другите емигрантски организации, анализира и подривната дейност на българската вражеска емиграция.

Документ №38 дава сведение за наличието на три властови центъра в БНФ и разногласията между тях. Споменава се за необходимостта от активизиране на

симпатизантите на фронта в България с цел прилагане на остри форми на съпротива.

Документ №46 е доклад за корпуса на правителството на Ал. Цанков в Германия, съставен от студенти, работници и пребиваващи в Австрия и Германия българи малко преди капитулацията на Германия. В документа се дава описание на числеността, структурата и офицерския състав на корпуса, както и сведение за организирания бегства и неговото разформироване.

Документ №47 е рапорт от началник отделение при Управление I ДС във връзка с работата по Ротата от май 1956 г., с който се анализират наличните към момента данни и се съобщава за наличието на агентура в Ротата, като се прави предложение за провеждане на бъдещи мероприятия.

Документ №48 информира за създаването на ротата - Българската войскова част в Западна Германия, за нейния ръководен състав и структура, за влиянието на БНК в нея, за вътрешните противоречия, за дейността, провеждана срещу НРБ.

Документ №59 описва възникването, програмата, състава и дейността на Организацията на изменниците на Родината „Коалиционен съвет (център) на българските политически партии” в Париж.

Документ №69 информира за опитите по създаването на Временното българско представителство (ВБП), вражеската му дейност срещу НРБ, отношенията му с другите групировки на вражеската емиграция.

Втората част от сборника включва документи, които в своята същност представляват обобщени справки, сведения, информации и доклади за различните организации на емигрантите. В тази част по-интересните документи са:

Документ №88 е писмо на Иван Дочев до Г. М. Димитров, в което се изразява желание от страна на Иван Дочев за сътрудничество с Г. М. Димитров в борбата срещу комунистите в България.

Документ №91 описва състоянието на българската вражеска емиграция във Франция, дейността на нейните организации и използването им от чуждите разузнавания в борбата им срещу нашата страна.

Документ №93 е справка относно състоянието и дейността на вражеската емиграция в Западна Германия и организациите, около които са групирани българските емигранти.

Документ №98 е едно писмо на Симеон II, изпратено до неизвестен получател, описващо намерението на монарха в изгнание да сътрудничи с изтъкнати българи и чужденци в рамките на общо съвещателно тяло, наречено „Съвет на стоте”.

Общият брой на включените в сборника документи е 102, като подборът е направен от над 150 архивни единици. Списъкът на документите следва оригиналните им заглавия. Към всяко заглавие има кратка анотация и описание на исковите данни на документа. Когато няма дата върху документа, поставената в квадратни скоби датировка е съобразена със съседните документи или с други източници, отнасящи се до разглежданото историческо събитие. Преобладаващата част са от архива на Националната разузнавателна служба (ПГУ-ДС). Има също и документи от служебния архив на Министерството на вътрешните работи. Документите от НРС (ПГУ-ДС) са от фонд 2, лични разработки на лица и от фонд 4, литерни дела, водени по отчета на ПГУ-ДС. Документите от МВР са от фонд 2, дела на Второ главно управление на

държавна сигурност (ВГУ), от фонд 13 на бившето Управление III за борба с вътрешната контрареволуция, от фонд 22 - дела на Управление VI за борба срещу идеологическата диверсия, контрареволуционни, националистически и други противодържавни прояви в страната, както и дела от оперативния архив.

Научно-справочният апарат на изданието включва списък на организациите на българската емиграция, списък на печатните им издания, списък на по-важните съкращения и списък на използваните фондове и архивни единици.

В дигиталния разширен вариант на „Държавна сигурност и вражеските емигрантски организации“ са включени общо 245 документа. Между тези документи има и такива, които не са публикувани в цялост, не поради твърде големия им обем, а защото информацията, предложена в тях, не е пряко свързана с темата. Такъв например е случаят с Документ №243 - Справка относно: Състоянието на контраразузнавателната работа на VI управление ДС по вражеската емиграция през 1975 г., София, 17 февруари 1976 г.

КРДОПБГДСРСБНА

INTRODUCTION

The State Security and Hostile Émigré Organizations (1945-1989) is the sixteenth installment in the series *A Journey through the Archives of the State Security*. All records originate from the Centralized Archives of the Committee for disclosing the documents and announcing affiliation of Bulgarian citizens to the State Security and the intelligence services of the Bulgarian National Army. The role of political émigré formations during Bulgarian communist era has become a popular topic of interest in the years following democratic changes. It is not surprising, therefore, that it has been the subject of extensive study, discussions and publications. There are memoirs of participants in the events and eyewitnesses¹, material published by organizations themselves², and scientific research output³ to further complicate the task of selecting little known documents to explore interesting aspects of Bulgarian emigrant life in 1945-1989 (the period is determined by the dates of the first and the final document in both the paper and the extended digital edition).

Selected from the vast pool of information and resources of the Committee's Centralized Archives, these records tell the story of émigré groups across the entire political spectrum, from far left to far right, in an attempt to introduce readers to their practices, leaders, structure, content and nature of publications, connections, etc.

“Hostile émigrés” is a term frequently used in SS documents. It is descriptive of individuals or groups of people organized on political grounds, who engage in subversion against the existing political regime in the People's Republic of Bulgaria. Émigrés who protest the political reality in the country are, by general definition, hostile émigrés. Another category of Bulgarians abroad is described as “economic émigrés”. Members of this group have left the country before 9 September 1944, and are not reported to actively oppose the political system in the PRB. Their motivation is to find better job opportunities for themselves and their families. Emigrants who marry foreign nationals belong to this category.

1. See, e.g., Barev, Tsenko. *A Pen in Exile*. Pegasus Publishing House, V. Tarnovo, Robinson Publishing House, Sofia, 1993; Dochev, Ivan. *Six Decades of Fight against Communism for the Freedom of Bulgaria*. Otechestvo Publishing House, Sofia, 1998; Raykin, Spas. *Political Problems Faced by the Bulgarian Community Abroad*. Damyan Takov Publishing House, Sofia, 1993; Raykin, Spas. *A Political Journey against the Winds of the 20th Century*. Pensoft Publishing House, Sofia-Moscow, 2003.

2. See, e.g., *The Battle of Two Worlds. Documents of the Bulgarian Liberation Movement (BLM)*, St. Kliment Ohridski University Press, Sofia, 2001–2003; *The Other Bulgaria. Documents of Bulgarian Political Émigré Organizations 1944–1989*. Anubis Publishing House, Sofia, 2000.

3. Titles mentioned here are few examples from a longer list of studies over the last two decades. See, e.g., Vasileva, Boyka. *Bulgarian political emigration after World War II*, St. Kliment Ohridski University Press, Sofia, 1999; Gadzhev, Ivan. *History of Bulgarian Emigration in North America. Vol. 2. Bulgaria, Our Stepmother (1944-1989)*. Iliya Todorov Gadzhev Institute of History of Bulgarian Emigration in North America, Sofia, 2006; Kiryakov, Boyko. *Bulgaria Abroad – Resistance against the Communist Regime in Bulgaria (1944-1989)* – In: *A Collection of materials from the national scientific conference held at the NBU on 23-24 March 2011*, pp. 75-108, digital editions – <http://ebox.nbu.bg/anti/>; Sevov, Sava. *NATO. Bulgarian Volunteer Company 4093. Part 1. 1951-1964*. LIK Publishing House, Sofia, 2002. Stanelova, Elena, Tankova, Vasilka. *The Banished*. Janet-45 Publishing House, Plovdiv, 2002.

The emergence of so-called hostile emigration is a result of a mass refugee outflow beginning in the immediate days leading up to 9 September 1944, and continuing, with ups and downs, to the end of the 1980's. Over this period, émigré formations go through two relative development stages. The first stage is the organizational set up, its leading figures being political émigrés forced by circumstances to flee the country out of fear for their lives. The death of one of the most prominent figures of Bulgarian emigration, G.M. Dimitrov, in the end of 1972, coincides with the approximate end of this period. The second stage can be said to cover the early 1970's through to the early 1990's. This time new leaders emerge. They are no longer pre 9 September political functionaries, but their heirs, raised and educated in the West, as well as new émigrés from socialist Bulgaria, in search of opportunities and freedom of career choice.

This collection has a twofold objective: to illustrate the internal workings of émigré organizations; and to highlight State Security's role in the decay of relations between émigré resistance groups in its attempt to generate and further aggravate existing organizational and interpersonal conflicts. The rich archival evidence demonstrates the sheer scale of State Security resources and manpower invested to control émigré leaders and implant suspicion in their midst. That is among the reasons why so-called hostile émigrés fail to unite and cooperate effectively. Bulgarian expatriates remain divided. Unity, in the form of an anti-communist front, solid enough to shake the foundations of the party-state, fails to materialize. The State Security apparatus has successfully eliminated the émigré threat, and thus fulfilled its primary mission.

State Security and the Hostile Émigré Organizations (1945-1989) presents its content in thematic and chronological order, in two parts: specific émigré formations, and general records.

The Bulgarian National Committee and the Bulgarian National Front are, without a doubt, the major, most enduring émigré organizations. The rest of them either gravitate around, or are divisions of these two large formations. They therefore warrant their own section under Part I "Main Organizations". The second section of Part I consists of reports on remaining émigré formations, further subdivided into two: international organizations with Bulgarian participation, and Bulgarian regional organizations. They are organized in a particular manner, based on chronological and geographical criteria.

The following documents in Part I of the collection should be the focus of special attention:

Document No. 9 gives details on the formation of the Bulgarian National Committee (BNC), its members, operation, funding, twofold organizational structure (Pladnentsi and Vrabcha 1, factions of G.M. Dimitrov – Gemeto, and Toncho Tenev, respectively), and reviews the restructuring efforts of both BAPU wings and their attempts to create a cluster of smaller societies around the committee.

Document No. 10 is a proposal to create an illegal Gemetovist centre in Sofia to consist of agents connected mainly to Tsenko Barev, and to operate under the authority of the Third Directorate of the SS.

Document No. 12 is a brief report on the youth section of the BNC, its leaders, members, structure, objectives and goals. The underlying idea is to have young expatriates united around the philosophy of the BNC.

Document No. 18 is a comprehensive report on the Bulgarian National Committee from February 1961, with a performance analysis of the organization and an emphasis on internal conflicts and struggles, and on BNC's membership in other emigrant organizations.

Document No. 19 reports on BNC subversion, its most prominent members, and new tactics towards "legal" forms of resistance.

Document No. 21 is a plan for measures and operations pertaining to the Baron files. The main goal is to infiltrate the group associated with the target and the editor's office of the Future Journal, in order to investigate their plans, aggravate conflicts between the target and the BNC, and discredit the target before hostile émigrés.

Document No. 23 is an agent report of October 1975 with interesting information about the relations between Ts. Barev and Gemeto. According to the text, there is a plan aiming at the political and physical liquidation of Ts. Barev.

Document No. 33 concerns a congress of the branch organizations of the Bulgarian National Front in the USA and Canada, held in March 1959. It is reported that during one of the meetings Hristo Statev and other delegates from branch organizations are not allowed in the conference room. They demonstratively leave the forum and move to a different location to continue discussions. Their topics are dealing with reorganization and new statutes of the BNF, and election of a new governing body.

Document No. 35 addresses BNF's structure, program, funding, printed publications, internal conflicts and struggles, relations and contacts with other emigrant formations, and analyses diversion operations of hostile Bulgarian émigrés.

Document No. 38 provides a report on the three power centres in the BNF and their ongoing conflicts. It mentions the need to motivate BNF supporters in Bulgaria towards stronger forms of resistance.

Document No. 46 is a report about Al. Tsankov's government corps in Germany, set up some time before the German capitulation, and made up of students, workers and Bulgarians residing in Austria and Germany. The document describes the number, structure and officer staff of the corps, and provides information about organized desertions and disbandment of the corps.

Document No. 47 is a report from the head of division with the First Directorate of the SS. It deals with the operational work in May 1956 relating to the Bulgarian Voluntary Company, and provides an analysis of available data. According to the text, agents have infiltrated the company and it is practical to consider the possibility to implement future operations.

Document No. 48 informs of the Bulgarian Voluntary Company (Bulgarian military unit) being established in West Germany, its leading body and structure, BNC influence, internal conflicts, and anti-Bulgarian activities.

Document No. 59 describes the emergence, program, composition and activities of the organization of national traitors "Coalition Council (Centre) of the Bulgarian Political Parties" in Paris.

Document No. 69 gives information about the establishment of the temporary Bulgarian representation (TBR), its hostile operations against the PRB, and its connections with other hostile émigré groups.

Part II of the collection is an assortment of summaries, intelligence data, information and reports on émigré organizations. Below are some of the most interesting documents.

Document No. 88 is a letter from Ivan Dochev to G.M. Dimitrov, where Dochev expresses his will to cooperate with G.M. Dimitrov in the fight against the communist regime in Bulgaria.

Document No. 91 is an overview of the condition of the hostile Bulgarian émigré network in France, the activity of its factions, and the use of the network by foreign intelligence services in

their operations against the Bulgarian country.

Document No. 93 is a brief report on the state of affairs and activity of hostile émigrés in West Germany, and on the organizations of Bulgarian émigrés.

Document No. 98 is a letter by Simeon II to an unknown addressee, which describes the intention of the monarch in exile to collaborate with prominent Bulgarian and foreign citizens within the framework of a common advisory body known as “Council of the One Hundred”.

The collection features a total of 102 documents, carefully selected from among over 150 archival units. Records are introduced with their original names and presented through brief annotations and full archival call numbers. If a document is not dated, an approximate date is determined through other records in the same archival unit or via other references to said historical event. Estimated dates are given in square brackets. The archive of the National Intelligence Service (FMD SS) is the primary source of materials herein. A further source is the official archive of the Ministry of Interior. NIS (FMD SS) archives are represented by fond 2, investigation files on persons, and fond 4, institution files of the FMD SS. Documents of the Ministry of Interior (MoI) originate from fond 2 of the Second Main Directorate of the SS, fond 13 of the former Third Directorate for combating internal counter-revolution, fond 22 of the Sixth Directorate for combating ideological subversion, counter-revolution, nationalist and other anti-state activities in the country. Files from the MoI operational archives complete the selection.

Reference aids include lists of Bulgarian émigré organizations, their printed publications, frequently used abbreviations and archival fonds and units.

The extended digital edition of State Security and the Hostile Émigré Organizations comprises a total of 245 records, some in abridged form, for reasons of relevance. This is the case with Document No. 243 (Sofia, 17 February 1976) which is a brief report of the Sixth Directorate of the SS on counter-intelligence measures taken against hostile émigrés in 1975.

CDDAABCSSISBNA

СПИСЪК НА ДОКУМЕНТИТЕ С АНОТАЦИЯ

I. Българската емиграция – комитети, дружества, организации

1. Основни организации

1.1 Български национален комитет – БНК

1. Информация относно: Вражеската дейност на геметовците и Комитета „Свободна и независима България” в Австрия, Б.м., 24 октомври 1949 г. АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 41, л. 75-88

Описани са първите стъпки около организирането на БНК в различни градове в Австрия, сведение за членове, задачи, печатни издания, дейност и пропаганда срещу НРБ. Австрия е определена като гнездо, в което чужди и български реакционни елементи конспирират престъпни противонародни замисли.

2. Справка относно: Дейността на Подкомитета в Западна Германия, [София], 15 октомври 1952 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 102, л. 59-71

Описва създаването на БНК в Мюнхен, Берлин и други градове, споменава се, че с постъпването на част от членовете му във войсковата част някои комитети преустановяват своето съществуване; има сведение за печатните издания; взаимодействието с други местни и чужди организации; описани са вътрешните борби и отношенията с БНФ в Германия, както и с Подкомитета в Австрия, Франция, Италия и Турция.

3. Справка относно: Подкомитетите на БНК в Тел Авив, Хайфа и Йерусалим - Израел, Б.м., [след 23 септември 1953 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 133, л. 32-35

След изселването на голяма част от българските евреи през 1949/50 г. се заражда идеята за организирането им в емигрантски организации и така се стига до създаването на подкомитети на БНК; дава се сведение за тяхното учредяване, членове и дейност.

4. Справка относно: Представителството на БНК в Турция, София, 8 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 193, л. 13-15

Описва създаването му, членовете и дейността, която се изразява най-вече в това да рекрутира хора за ротата в Западна Германия. Дава сведение за лошото им материалното положение.

5. Справка относно: Дейността на подкомитета на БНК – Австралия, София, 16 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 178-179

Отчита се, че емиграцията в Австралия е предимно икономическа, която е преди всичко патриотично настроена; освен това в последно време е налице

нова вълна на емигранти към Австралия, които са от средите на вражеската емиграция; съобщава се за изградени структури на БНК в различни градове.

6. Справка относно: Дейността на Подкомитета на БНК – Нова Зеландия, София, 16 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 180

Съобщава се за изградената структура, членовете и дейността на БНК в Нова Зеландия.

7. Справка относно: Дейността на Подкомитета на БНК – Бразилия, София, 16 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 182

Съобщава се за изградената структура, членовете и дейността на БНК в Бразилия.

8. Справка относно: Дейността на Подкомитета на БНК – „Свободна и независима България” в Лондон, София, 17 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 181

Съобщава се за изградената структура, членовете и дейността на БНК в Англия.

9. Справка относно: Българския национален комитет - БНК в Париж, Б.м., 20 април 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 215, л. 79-87

Описва изграждането на същия, членове и дейност; отчетено е разцеплението на БНК на две групи, едната на Г. М. Димитров - Гемето и втора на Тончо Тенев ("Пладненици" и „Врабча 1"); дава сведение за спирането на финансовата помощ на Комитета от американците; описани са опитите за преустройство и изграждането на гравитиращи около Комитета по-малки дружества и от двете обособили се крила на БЗНС.

10. Предложение за създаване на нелегален Геметовски център в София, София, 11 май 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 1295, л. 1-5

Предвижда се създаването на центъра да бъде под ръководството на III Управление – ДС, като в него бъдат включени агенти, имащи контакт най-вече с Ценко Барвев зад граница.

11. Справка относно: Състоянието на Подкомитета БНК в Италия, [София], 14 юни 1956 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 155, л. 44-45

Сведение за създаването му, членовете и дейността; финансова обстановка, вътрешни борби и наличие на група, поддържаща Т. Тенев.

12. Справка относно: Младежката секция на БНК, София, 4 юли 1957 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 218, л. 26-31

Описва организацията, ръководството и членовете; структура, цели и задачи, които са: обединение в едно цяло на всички младежи, изменили на родината около БНК; провеждане на културно-просветни мероприятия; изграждане на младежки групи.

13. Справка относно: Организациите на изменниците на родината в Белгия, София, 17 март 1958 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 75, л.7-9

Акцентираща се най-вече върху Подкомитета на БНК - неговото ръководство и дейност; споменава се за Националния фронт и МПО.

14. Справка относно: Подкомитета на БНК и изградените секции в Канада, Б.м., 13 юни 1958 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 165, л. 9-10

Съобщава за създаването му, организационния живот, реорганизацията му, изградените секции, дейност и членове.

15. Информация относно: Някои данни за дейността и намеренията на БНК, София, 12 август 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 176, л. 287

Споменава се за тридневното заседание в Чикаго, на което е решено за в бъдеще в САЩ да остане само политическото ръководство, а цялата организационна работа да се концентрира в Париж в ръцете на Ценко Барев.

16. Справка относно: Състоянието на българската вражеска емиграция във Франция, София, 10 декември 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 216, л. 28-31

Дава сведение за числеността на българските емигранти и представителство на БНК във Франция, за неговите членове, дейност и отношения с Международния селски съюз (МСС) и Събранието на поробените европейски народи (СПЕН).

17. Информация относно: Поставяне въпроса за „поробените народи“ пред Никита Хрущов при посещението му във Франция и на конференцията на високо равнище, София, 18 февруари 1960 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 216, л. 69

Описва среща на Ц. Барев с високоставени френски политици, пред които поставя въпроса за легитимността на режимите в народнодемократичните страни.

18. Обстоен доклад за Българския национален комитет, Б.м., [след февруари 1961 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л, а. е. 230, л. 2-28

Описва структурата, програмата, финансирането и печатните издания; вътрешните противоречия и борби, участието на БНК в други емигрантски организации; филиали и младежки групи на БНК в различни страни и ролята му в българската рота, която е съставена предимно от негови привърженици; подривна дейност на българската вражеска емиграция; правят се изводи.

19. Справка относно: Подривната дейност на вражеската емигрантска организация „Български национален комитет“ (БНК), София, 23 април 1973 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 22, оп. 1а, а. е. 828а, л. 2-9

Сведение за най-изявените личности в БНК, структурата и вътрешните противоречия; описва основната подривна дейност, която се осъществява до 60-те години на XX век, след което преминава на нова тактика на „легални“ форми на борба.

20. Информация относно: Състав на новото ръководство на БНК, София, [20 юни 1973 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 217, л. 19-20

На заседание в Париж е избрано ново ръководство, при избора на което Ценко Барев е напуснал срещата в знак на протест.

21. План относно: Агентурно-оперативни мероприятия по обект „Барон“, София, 28 май 1975 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 5, л. 123-125

Като основна задача се определя проникването в групата около обекта и редакцията на сп. „Бъдеще“ – Париж с цел изучаване на плановете им и задълбочаване противоречията между обекта и БНК, както и дискредитирането му пред вражеската емиграция, като за това са набелязани редица мероприятия.

22. Препис-извлечение от писмо с дата 14 юли 1975 г., Б.м.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10485, том 1, л. 120

Съобщава се, че БНК в САЩ се е разпаднал на няколко крила, които водят борба за надмоцие.

23. Сведение от аг. „Дейнов“ от 10 октомври 1975 г., [София]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 6, л. 17-18

Представят се интересни разкрития в отношенията между Ц. Барев и Гемето, предвижда политическото и физическо ликвидиране на Ц. Барев.

24. Справка относно: Групата на Ценко Барев, [София], 22 декември 1975 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 5, л. 197-200

Информира, че след смъртта на Гемето започва борба за лидерство в БНК и се очертават два центъра - единият е в САЩ, а другият във Франция, Ц. Барев се явява водач на френската група, която има идея за свалянето на съществуващия режим в НРБ по мирен път и създаване на ново правителство. Тя започва издаване на списание „Бъдеще“, което е пропагандатор на неговите замисли; прави се извод, че хората, групирани около него, значително са активизирали своята дейност.

1.2 Български национален фронт – БНФ

25. Сведение от източник „Милко“ на 22 юни 1948 г. Б.м.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 44, л. 162

Съобщава се, че под ръководството на Иван Дочев съществува организация на българите за борба срещу комунизма. Тази организация попълва своите редици от бивши легионери.

26. Справка относно: Вражеската емигрантска организация „Национален фронт” в Австрия, Б.м., 26 април 1951 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 45, л. 62-69

Описано е началното развитие на организацията, която открито се противопоставя на комитета на Гемето, а именно „Противоболшевишкия съюз” на Иван Дочев, който решава да организира всички националистически сили от българската емиграция. По инициатива на неговия съюз се свиква учредително събрание в Мюнхен, в резултат на което е образуван БНФ – избрано е ръководство, описана е структурата, дейността и печатните му издания.

27. Справка относно: Групата на емигрантите националисти в Турция, София, 29 ноември 1952 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 196, л. 6-8

Сведение за образуването на групата, която гравитира идейно около БНФ, членове и организационен живот, вражеска дейност срещу НРБ.

28. Специално съобщение относно: Подсъюза на Българския национален фронт в Триест, Б.м., [октомври 1953 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 161, л. 3-4

Съобщава се за ново ръководство в Триест; засяга се въпросът за Комитета на Гагов, който според лидера на БНФ в Рим представлява „самостоятелна инициатива със собствени задачи”, но е включен в организационната йерархия на БНФ.

29. Справка относно: Проведена среща на български националисти в Мюнхен и предстояща конференция в Мадрид във връзка с обединението на българската емиграция и образуването на задгранично представителство, София, ноември 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 105, л. 90-92

По инициатива на Христо Статев се провежда среща в Мюнхен, целта на която е обединението на българската емиграция и образуване на Българско задгранично представителство на замислената среща в Мадрид; на срещата се очертават и бъдещите противоречия относно това, кой да бъде начело на временното българско представителство.

30. Справка относно: Състоянието на БНФ и радио „Свободна Европа” в гр. Мюнхен, София, 26 октомври 1956 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 28-32

Съобщава се, че от създаването си БНФ за няколко години изгражда клонове и в редица страни, финансите на БНФ идват от царския двор; сведение за връзки с други организации, вражеска дейност срещу НРБ, осъществявана освен от пресата, но и с активното участие на радиостанции.

31. Справка относно: БНФ в Канада, София, 13 юни 1958 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 164, л. 8-9

Сведение за създаването му, членовете и това, че през 1956 г. е подготвяно сливането на организациите в САЩ и Канада; осъществяваната подривна дейност срещу НРБ и връзките с други организации и общественици.

32. Справка относно: Образуване на клон на БНФ в Брюксел, София, 21 юни 1958 г.
АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 77, л. 41

Съобщава се, че е изграден клон на БНФ в Брюксел, изработен е Устав, който е утвърден от главния секретар на БНФ Иван Дочев, и е задължителен за всички секции по света.

33. Информация относно: Състоял се Конгрес на клоновите организации на БНФ от САЩ и Канада, София, 11 май 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 71-74

На проведен конгрес на организациите в САЩ и Канада са взети резолюции по отношение на ръководството, временното българско представителство и положението в България. Избран е управителен съвет, като на едно от заседанията не е допуснат Христо Статев и група делегати от клонови организации, които демонстративно напускат Конгреса и го продължават на друго място, препоръчвайки да се избере ново ръководство и устав за реорганизация на БНФ.

34. Справка от „Динов” от 10 юни 1959 г. София

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 178, л. 16

Говори се за сериозни разногласия между Иван Дочев и Христо Статев и това, че настъпва разцепление.

35. Обстоен доклад за Българския национален фронт, Б.м., [след май 1961 г.]
АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 231, (част I), л. 2-12 и гръб

Описва структурата, програмата, финансирането и печатните издания; вътрешните противоречия и борби, отношението и контактите на БНФ с други емигрантски организации; филиали на БНФ в различни страни; подривната дейност на българската вражеска емиграция.

36. Препис-извлечение от доклада на агент „513”, записан от него на магнетофонна лента, София, юни 1961 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 46, л. 22-25

Говори се за вътрешните противоречия в БНФ, споменава се за замисления събор във Франкфурт, на който трябва да се изгладят разногласията в БНФ и да се вземе позиция, такава, че Симеон II да бъде признат за върховен ръководител на българската емиграция.

37. Писмо на Иван Дочев до С. Георгиев, Ню Йорк, 20 юли 1962 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 69, л. 14

Уведомява го, че е определен за представител на Националния фронт за Аржентина и като такъв трябва да учреди клона на организацията.

38. Справка относно: Подривната дейност на профашистката организация „Български национален фронт” – БНФ, София, 18 ноември 1972 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1, л. 8-15

Сведение за наличието на три властови центъра в БНФ и разногласията между тях. Засягат се взаимоотношенията с другите организации на българската емиграция. Информира за пропагандната дейност срещу НРБ, осъществявана

преди всичко с печатните издания, гравитиращи около БНФ и споделящи идеята за активизиране на своите симпатизанти в България за прилагане на остри форми на съпротива.

39. Информация относно: Дейност на БНФ в Канада, Б.м., 14 октомври 1974 г. АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1, л. 21

Отнася се за това, че БНФ в Канада е най-активната емигрантска организация, но въпреки това, нейното влияние и привърженици намаляват.

40. Паметна бележка относно: Проведена среща с представители на Департамента на правосъдието на САЩ, Вашингтон, 31 януари 1986 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7729, т. 2, л. 35-40

Описва се срещата, на която е поставен въпросът за по-тясно сътрудничество между САЩ и НРБ за предоставяне на документи, дискредитиращи Иван Дочев като човек с подчертани нацистки наклонности. Тези документи са необходими във връзка със следствието срещу него, водено в САЩ.

2. Други Формации

2.1 Международни организации с българско участие

41. Справка относно: „Секция за Средна и Източна Европа” при „Движението обединена Европа”, София, януари 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 81-86

Сведение за нейното създаване, в което вземат участие и представители от средите на българската емиграция. Описани са срещи от различни конференции на секцията и резултатите от тях.

42. Справка относно: Международната свободна академия в Париж, София, 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 88

Информация отнасяща се за създаването на академията, като се отбелязва, че по-голямата част от участниците в нея са емигранти интелектуалци от страните с народна демокрация.

43. Справка относно: Емигрантската организация „Събрание на поробените европейски народи” (СПЕН), София, 16 септември 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 44, л. 50-63

Подробно описание на структурата, целите и задачите; връзките с други организации и дейност срещу социалистическия лагер; споменава се още, че югославски представители правят постъпки за приемането им в организацията, но те са отхвърлени.

44. Справка относно: Международния селски съюз (ММС), София, 9 ноември 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 52, л. 11-16а

Информация за неговото създаване, водещи фигури, в който са лидерите на земеделски партии, намиращи се в емиграция; дава се сведение за основните задачи

пред съюза; описват се структурата и дейността на МСС, както и вътрешните противоречия.

45. Справка относно: Антиболшевишкия блок на народите (АБН), София, декември 1975 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 55, л. 84-89

Информация за създаването му и участието в него на различни национални елементи от социалистическите страни; сведение за седалището му и ръководните органи, дейността срещу социалистическия лагер, ръководството и филиалите в други държави. Като най-могъщ от тях е „Приятели на АБН в Америка” (ПАБНА), ръководител, на който е И. Дочев.

2.2 Български организации с регионален характер

46. Доклад за корпуса на правителството на Ал. Цанков в Германия, София, 1945 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 51, т. 1, л. 27-40

Сведение за военния корпус, който е съставен малко преди капитулацията на Германия от студенти, работници и пребиваващи в Австрия и Германия българи. В доклада се описва числеността, структурата и офицерския състав; има сведение за организираниите бягства и неговото разформироване.

47. Рапорт от майор Георги Йосифов – началник отделение при Управление I ДС във връзка с работата по Ротата, София, 18 май 1956 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 113, л. 20-25

Анализирайки данните, с които разполага Управлението до момента, се съобщава за наличието на агентура в Ротата и се прави предложение за провеждане на бъдещи мероприятия.

48. Справка относно: Българската войскова част в Западна Германия, София, 9 август 1957 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 113, л. 104-110

Сведение за създаването на ротата, нейния ръководен състав и структура, влиянието на БНК в нея, информация за вътрешни противоречия, борби и моментно състоянието на ротата, дейност, която е провеждана срещу НРБ.

49. Сведение относно: Организацията „Българско национално движение” – БНД в Западен Берлин, Б.м., 29 март 1953 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 41-42

Дава се сведение за състояло се събрание на български емигранти в английския сектор на Берлин, на което е представен проектоуставът на организацията и избора на временно бюро.

50. Справка донесение от „Браун”, София, 24 февруари 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 157

От показанията е видно, че Българското национално движение не развива никаква дейност, като мнението на неговите членове е, че бъдещата работа на

организацията трябва да е само социална; желанието на ръководителя на БНД е българите в Западен Берлин да подкрепят БНФ в Мюнхен.

51. Справка относно: Организацията на БНД – „Българско национално движение”, водеща се на разработка при отдел Втори, София, 5 декември 1958 г. АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 200-205

Сведение за създаването и ръководния състав, характерните особености в неговата дейност, които го определят като надпартийна организация, идейно близка до БНФ.

52. Справка относно: Социален комитет „Родина” в гр. Мюнхен, София, 2 март 1960 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 261-263

Създаден е от привърженици на Гемето с надпартийна цел, за да подпомага материално и културно българските емигранти в Германия.

53. Общобългарско културно и социално дружество – Мюнхен, [Б.м., б. д.]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 46, л. 11

Сведение за неговото основаване, ръководители и това, че е под влияние на БНФ.

54. Специално съобщение относно: Германо-българското дружество във Франкфурт на Майн, София, 10 май 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1086, л. 26-27

Съобщава се, че е възстановена дейността на съществуващото до 1945 г. дружество с ръководен състав, предимно германци, приятели на България. Дейността е насочена главно към обмяна на стопанска информация и провеждането на културни мероприятия.

55. Справка относно: Новата емигрантска организация „Български освободителен комитет” (Б. О. К.) в Мюнхен, София, 20 юни 1958 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 28-29

Информация за учредяването на организацията, нейното ръководство, основни моменти, залегнали в проектоустава и проектопрограмата.

56. Информация относно: Вражеска емигрантска организация „Цар Симеон II” в Западна Германия, София, [14 февруари] 1960 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 258-260

Образувана е под ръководството на полк. Н. Костов; описва основните задачи на организацията и идейна близост с Временното българско представителство.

57. Справка относно: Създаването на Нов национален комитет на българската вражеска емиграция в чужбина, Б.м., 5 ноември 1952 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 36, л. 184

Сформираният инициативен комитет във Франция е със задача изграждането на Нов национален комитет, в които не участва Гемето. Идеята за неговото създаване е подържана от царския двор с участието на Кьосеиванов.

58. Справка относно: Общия български освободителен комитет, София, 16 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1117, л. 2-5

Описва борбите между БЗНС Пладне и Вrabча 1 след разцеплението, като лидерът на последните полага усилия за създаване на нов комитет – Български освободителен комитет.

59. Справка относно: Организацията на изменниците на Родината „Коалиционен съвет (център) на българските политически партии” в Париж, София, 28 октомври 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 4-10

Описва възникването, програмата и състава, дейност и отношение към другите организации на българската емиграция; сведение за печатни издания.

60. Справка относно: Организацията на изменниците на родината – анархисти, намиращи се във Франция, София, 17 септември 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 221, л. 28-32

Съобщава се, че българските анархисти в емиграция са съсредоточени във Франция, където те водят строг конспиративен живот, а най-дейно се изявява федерацията на анархо-комунистите. Дава се информация за разногласията сред тях и образуването на нова група, както и сведение за изпращане на диверсантска група в пределите на България.

61. Справка относно: Емигрантското дружество в Париж, София, 2 март 1957 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 219, л. 13-19

Описва възникването, целите и задачите, както и противоречията вътре в дружеството, изразявайки се най-вече в борба за надмощие между отделните групировки на българската емиграция; информация за връзките и отношения с други емигрантски организации и дейност срещу НРБ.

62. Справка относно: Академичното дружество „Васил Левски” в Париж, [София], 10 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1112, л. 1-2

Информация за неговото създаване и това, че инициативата идва от БНК, а отговорник е Ценко Барев; описват се целите му и възникналите противоречия за това, кой да има надмощие в дружеството – групата на Гемето или тази на Т. Тенев.

63. Справка относно: Социалистическата група в Париж, София, януари 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 87

Сведение за нейното създаване и членове, дейност и печатен орган.

64. Справка относно: „Френско-български културен институт за научни издирвания” в Париж, София, 20 октомври 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1117, л. 6-11

Сведение от церемонията по неговото учредяване, както и участвалите лица; описани са основните задачи, ръководство и данни за печатен орган.

65. Справка относно: Организацията на изменниците на Родината – бивши военни, София, 10 август 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 188-191

Бивши военни около Дамян Велчев и под инициативата на ген. Андерс образуват „Военна лига”, изброени са ръководителите, клоновете в други страни, дейност, сътрудничество с други организации.

66. Справка относно: Дружеството на бившите бойци в Париж, София, 9 февруари 1957 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 30-35

Информация за възникването и ръководството на дружеството, описани са отношенията с другите емигрантски организации и опитът за обединение с емигрантското дружество в Париж; сведение за дейност срещу НРБ.

67. Справка относно: Дейността на „Съюза на свободните българи” зад граница, София, 17 април 1957 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1131, л. 4

Сведение за това, че е съставен предимно от емигранти – монархисти през 1948 г., с цел обединение на емиграцията. Съюзът не води редовен организационен живот, а негов печатен орган е сп. „Възраждане” в Париж.

68. Специално съобщение относно: Бившето царско семейство, София, 20 май 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1140, л. 5-7

Дава сведение за местообитанието на царското семейство и най-близките му връзки с изявени емигранти, отбелязва се, че дворът подкрепя определени емигрантски организации, които са с монархически убеждения.

69. Справка относно: Създаване, програма, състав и дейност на „Временното българско представителство”, София, юни 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 157, л. 50-72

Описва опитите за създаването на Временното българско представителство; структурата, програмата и съставът на представителството; вражеска дейност срещу НРБ; противоречия във ВБП и отношенията му с другите групировки на вражеската емиграция; задачи на ДС за работата срещу ВБП.

70. Информация относно: Българско национално съпротивително движение (БНСД), Б.м., 14 ноември 1973 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 8, л. 193-194

Информация за появата на БНСД, чийто създател е избягал от България и се установява в Барселона; изказва се предположение, че не представлява сериозна организация, защото в Барселона не живеят много българи.

71. Грама до Министерството на вътрешните работи, даваща сведение за създаване на Асоциация на българските емигранти „Цар Аспарух” в Брюксел, Брюксел, [27 декември 1960 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 77, л. 107

Българската легация в Белгия съобщава, че е поместено съобщение в местната пресата за създаване на Асоциация на българските емигранти „Цар Аспарух“, чиито членове са българи и белгийци. Задачите, които си поставя организацията, са борба срещу комунистическата пропаганда и комунистическите агенти, безрезервна подкрепа на българското представителство в изгнание.

72. Справка относно: Дейността на дружеството на свободните българи във Великобритания, София, 4 февруари 1956 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 64, л. 71-73

Информация за неговото създаване, чиято цел е да развива културна, възпитателна и благотворителна дейност; отбелязва се, че дружеството не е политическа организация.

73. Български демократичен блок, Б.м., [след декември 1951 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1131, л. 13-15

Сведение за новообразуваната организация на българските емигранти в Гърция, чиято политическата дейност се изразява в издаването на бюлетини и позиви, води ограничен организационен живот, като през 1951 г. по решение на властите е разформиран.

74. Информация относно: Организацията „Княз Кирил Преславски“, София, 19 януари 1960 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 178, л. 111-112

Информация за седалището на организацията, което е в лагера Лаврион – Гърция. Отбелязва се, че има променлив числен състав, а дейността ѝ се изразява в разпределение на помощите, идващи към бежанците. Идеино близки са до царския двор и БНФ.

75. Справка относно: Кръжока на надпартийните в Истанбул, Турция, София, януари 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 90

Съобщава се, че е изграден в град Истанбул. Включва информация за численост и ръководство.

76. Справка относно: Дейността на българската вражеска емиграция в Югославия, София, януари 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 61-65

Сведение за образуването на емигрантска организация „Съюз на българските политически емигранти в Югославия“, нейното ръководство, членове, задачи, печатни издания и дейност.

77. Справка относно: Организацията „Княз Симеон Търновски“ в Аржентина, Б.м., 13 юни 1958 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 70, л. 2

Сведение за създаването на организацията, което се случва през 1955 г. в Аржентина от инициативен комитет на български емигранти, които са в страната преди 9 септември 1944 г. Отбелязва се, че не е многочислена и не развива почти никаква дейност.

78. Справка относно: Съюза на българските правници в Ню Йорк, София, 5 март 1954 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 181, л. 5-7

Изброени са основни деятели, около които се създава съюзът. Отчита се дейността му, която се изразява в това да издават присъди на политически дейци в НРБ.

79. Справка относно: Създаването на т.нар. „Български национален съвет” – БНС, София, 12 март 1960 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 112-115

Създаден е под опеката на БНФ по инициатива на Т. Тенев и И. Дочев с цел да обхванат широк кръг от политически, културни и религиозни организации на емиграцията в САЩ със задачата БНС да се противопостави на Българския национален комитет и Временното българско представителство.

80. Справка относно: Данните, които имаме за емигрантската организация Съюз на българските революционни комитети (СБРК), София, 3 октомври 1973 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 241, л. 3-9

Информация за организацията, нейните членове, клонова мрежа и печатен орган. Сведение за бъдещи действия и форми на подривна дейност, насочена срещу НРБ. След направен анализ се правят предложения за бъдеща работа по СБРК.

81. Декларация – призив от Българската лига за правата на човека (БЛПЧ) – в изгнание, Амстердам, 5 март 1972 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10487, т. 1, л. 31

В документа се отправя призив към всички българи и други лица, чиято съдба е свързана с България, без разлика от политически убеждения, да се присъединят към БЛПЧ.

82. Писмо до Секретариата на ЮНЕСКО от Българска лига за правата на човека (в изгнание), Хага, 17 април 1972 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 8, л. 47

Споменава се за създаването на БЛПЧ, която има нужда от сериозна финансова помощ и се надява на такава за издаването на „Бюлетин” и неговото разпространение.

83. Справка за „Българската лига за правата на човека”, София, 4 юли 1988 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 677, т. 1, л. 76-79

Информация за задачите на БЛПЧ, нейната организационна структура и приблизителен членски състав, сътрудничество с други емигрантски организации и дейност срещу НРБ.

84. Информация относно: Нови данни за единната организация на българската вражеска емиграция – БОД - НК, София, януари 1976 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 5, л. 218-220

Съобщава се, че Ценко Барев и групиранието около него емигранти полагат усилия за обединението на българската емиграция в нова организация, като се допълва, че се работи върху проекта за устав и структура на организацията.

85. Справка относно: Прояви и поведение на Ц. Барев, София, септември 1985 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 7, л. 43-46

Съставен е списък на извършените от БОД терористични актове и насилнически действия над официални представителства и граждани на НРБ в чужбина за периода май 1978 – май 1984 г.

86. Справка относно: Дейността на вражеската емигрантска организация Български помощен комитет – БПК, София, 1 октомври 1979 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 1121, т. 3, л. 40 и гръб

Сведение за неговото създаване, ръководство и членове, основни цели и дейност, връзки с други организации.

87. Информационно съобщение относно: Образуване на Комитет за солидарност и защита правата на избягалите от Източна Европа, София, 30 октомври 1987 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 677, т. 3-4, л. 51-52

Информация за създаването му и основна задача.

II. Българската емиграция – обобщени справки, сведения, информации и доклади

88. Писмо на Иван Дочев до Г. М. Димитров, Австрия, 15 ноември 1947 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7729, т. 1, л. 13-14

В писмото се изразява желание от страна на Иван Дочев за сътрудничество с Г. М. Димитров в борбата срещу комунистите в България.

89. Справка относно: Вражеските централи в Австрия, София, 22 април 1950 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 36, л. 14-24

Сведение за БНК, неговата структура и изявени лидери, дейност и печатни издания в Австрия, описват се връзките с чуждите разузнавания и политически кръгове в страната. Информация за Българския национален фронт, чиято дейност се изразява в стремежа за обединение и опека над българската емиграция за сметка на БНК. Отчита се по-слабото му влияние в Австрия, заради строго конспиративния си характер. Данни за фракционна група при партийната организация във Виена – сведения за членовете и дейност, влияние и връзки с политически кръгове. Оскъдни данни за международната организация на бегълците (ИРО), за която се отчита, че има влияние над българската колония в Австрия.

90. Справка за организациите, намиращи се в Истанбул, Б.м., данни от 1952 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 198, л. 47-48

Сведение за организациите на българските емигранти, техните проблеми, печатните издания, които получават; информация за това, че има наличие на специални комисии, които подбират лица за емиграция в други страни.

91. Справка относно: Положението на българската вражеска емиграция във Франция, дейността на нейните организации и използването ѝ от чуждите разузнавания в борбата им срещу нашата страна, София, 29 октомври 1953 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 11-20

Информация за приблизителния брой на емиграцията във Франция, която е характеризирана като икономическа и вражеска и е групирана около следните емигрантски организации: Български национален освободителен комитет (БНОК); Български национален комитет (БНК); националистическа група

„Възраждане“; земеделците Гичевисти, групирани около Т. Тенев; Балкански централен революционен освободителен комитет (БЦРОК); Военна лига; Емигрантско дружество; Временно ръководство на БЗНС в чужбина; Задграничен БЗНС и ПП на БЗНС; Свободна академия; Социалистическа група; Международна организация на анархистите; Студентско дружество „В. Левски“; Колеж „Свободна Европа“ - Страсбург.

92. Справка относно: Опитите за обединение между „Дружеството на бойците“ и „Емигрантското дружество“ във Франция, София, 25 май 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 66-68

Съобщава се, че се водят преговори за обединение, но има и разногласия относно това кой да бъде председател.

93. Справка относно: Състоянието и дейността на БЕ в Западна Германия, София, 27 Май 1955 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 102, л. 184-195

Информация за броя на емигрантите в Западна Германия, които се разделят на две групи: първата е на невъзвращащите – напуснали страната преди и по време на Втората световна война; втората е тази на изменниците на Родината – избягали от България при отстъплението на немската армия. Изброени са организациите, около които са групирани българските емигранти в Западна Германия: Подкомитет на БНК – гр. Мюнхен; Клон на БНФ – гр. Мюнхен; Българско национално движение – БНД – Западен Берлин; Български приятелски кръг – гр. Щутгарт; Социален Комитет „Родина“; Общобългарско културно и социално дружество – гр. Мюнхен; Българска войскава част в Западна Германия. Разясняват се тяхната дейност, структура и членовете.

94. Справка относно: Получената информация от Турция през ноември 1957 г. по линия на вражеската емиграция, София, 28 ноември 1957 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 193, л. 89-90

Сведение за броя на изменилите на родината и техните настроения; споменава се за това, че на събрание в САЩ представител на американското правителство е заявил, че за в бъдеще БНК може да очаква само морална помощ.

95. Информация относно: Дейността на българската вражеска емиграция в Брюксел – Белгия, София, 20 октомври 1958 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 76, л. 25-26

Отчетен е броят на емиграцията, организирана преди всичко в БНК и БНФ, информация за техните печатни издания и дейност срещу НРБ.

96. Информация относно: Разногласия и борби сред българската вражеска емиграция – националисти и някои прояви на същите, София, 27 октомври 1959 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 101-109

Описва разногласията от конгреса на БНФ в Ню Йорк и станалото разцепление на две крила - едното на Дочев в САЩ и Канада и другото на Статев за Европа; отношенията между тях и към Временното българско представителство; информация за дейността на националистите в Австрия, които се обособяват като привърженици на Симеон.

97. Справка относно: Състоянието на българската вражеска емиграция в Гърция, София, 1962 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 7, л. 64-69

Прави се кратка историческа справка за характера на българската емиграция в Гърция, която в голямата си част е враждебно настроена към властта в България. След установяването на дипломатическите отношения през 1954 г. емигрантите масово напускат Гърция в посока Запад, което води до намаляване на вражеската емиграция там. Сведение за организацията „Княз Кирил Преславски“, която е поделение на БНФ, поддържащо крилото на Ив. Дочев, като се отбелязва, че води нередовен живот, няма свой печат, а този на БНФ; описани са връзките на българската емиграция с чуждите разузнавания.

98. Писмо на Симеон II – във връзка с организацията „Съвет на стоте“, [Мадрид, декември 1962 г.]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 55, л. 15 и гръб

Изпратено е до неизвестен получател, в което се описва намерението на монарха в изгнание да сътрудничи с изтъкнати българи и чужденци в рамките на съвещателно тяло, което ще носи името: „Съвет на стоте“.

99. Справка относно: Дейността на вражеската емиграция в Австрия, София, 1962 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 55, л. 4-7

Дава сведение за активизирането на емиграцията, групирана преди всичко около „Свободна Родина“, които са привърженици на Гемето и „Дружеството на българите в Австрия“. Тези организации провеждат мероприятия за опека над българската колония и организацията „Девети септември“; освен това в Австрия се провежда и конференция на БСДП (о) в изгнание.

100. Справка относно: Състоянието на вражеската емиграция в САЩ, София, 17 април 1965 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 231 (част I), л. 14-15

Дава сведение за организацията на Ив. Дочев и отношението ѝ към Църковния въпрос и МПО; информация за БНК на Гемето, както и това, че негови привърженици го подозират в предателство, заради идването на дъщеря му в САЩ.

101. Информация относно: Някои данни за противоречията между БНК и БНФ в САЩ, Б.м., 21 октомври 1975 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1, л. 86-87

Дава сведение за степента на организираност на двете организации, като се изтъква, че БНФ е по-добре организирана от БНК, в който имало няколко групи, които водят борба за надмощие.

102. Справка относно: Българската вражеска емиграция, Б.м., 22 май 1976 г.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 3016, л. 55-57

Сведение за това, че Симеон е разочарован от българската емиграция и ясно личи намерението му да намали до минимум връзките си с нея.

LIST OF DOCUMENTS WITH ANNOTATIONS

I. Bulgarian emigration: committees, societies, organizations

1. Main organizations

1.1 Bulgarian National Committee (BNC)

1. Information on hostile activities of Gemetovists and the Free and Independent Bulgaria Committee in Austria, s. l. 24 October 1949.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 41, л. 75-88

The document describes the first organizational steps of the BNC in different Austrian towns, its members, objectives, printed publications, activities and propaganda against the PRB. Austria is identified as a nesting place for foreign and Bulgarian reactionaries, who conspire to commit anti-national acts.

2. Brief activity report on the sub-committee in West Germany, [Sofia], 15 October 1952.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 102, л. 59-71

The document reports on several matters: the formation of BNC branches in Munich, Berlin and other German towns; the fact that some committees cease to exist due to members joining the military volunteer company; printed publications; interaction with other local and foreign organizations; internal conflicts and relations with the BNF in Germany, and with sub-committees in Austria, France, Italy and Turkey.

3. Brief report on BNC sub-committees in the Israeli towns Tel Aviv, Haifa and Jerusalem, s. l., [after 23 September 1953].

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 133, л. 32-35

Following the deportation of many Bulgarian Jews in 1949/50, there is an initiative to organize them in émigré organizations, which leads to the formation of BNC sub-committees. The report covers their establishment, members and activities.

4. Brief report on BNC's representation in Turkey, Sofia, 8 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 193, л. 13-15

The information deals with its establishment, members and activity, the focus of which is finding new recruits for the military volunteer company in West Germany. There is further data to suggest that they operate under difficult material conditions.

5. Brief report on the activities of the BNC sub-committee in Australia, Sofia, 16 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 178-179

It is acknowledged that Australian émigrés are, as a rule, motivated by economic reasons, and have patriotic love for their country. Moreover, more hostile émigrés have recently moved to Australia, which is reflected in the emergence of BNC formations in the country.

6. Brief report on the activity of the BNC sub-committee in New Zealand, Sofia, 16 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 180

The information concerns the structure, members and activities of the BNC division in New Zealand.

7. Brief report on the activity of the BNC sub-committee in Brazil, Sofia, 16 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 182

The information concerns the structure, members and activities of the BNC division in Brazil.

8. Brief report on the activity of the BNC sub-committee "Free and Independent Bulgaria" in London, Sofia, 17 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1099, л. 181

The information concerns the structure, members and activities of the BNC section in England.

9. Brief report on the Bulgarian National Committee (BNC) in Paris, s. l., 20 April 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 215, л. 79-87

The document provides information about its establishment, members and initiatives; the splitting up in two factions ("Pladnentsi" of G.M. Dimitrov – Gemeto, and "Vrabcha 1" of Toncho Tenev); the end of U.S. financial support for the committee; the restructuring efforts of both BAPU wings, and attempts to create a cluster of smaller societies around the committee.

10. Proposal to establish an illegal Gemetovist centre in Sofia, Sofia, 11 May 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 1295, л. 1-5

Planning is underway to establish a centre to consist of agents connected mainly to Tsenko Barev, and to operate under the authority of the Third Directorate of the SS.

11. Brief report on the state of affairs at the BNC sub-committee in Italy, [Sofia], 14 June 1956.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 155, л. 44-45

Information about the establishment, members, activity, financial conditions, internal conflicts at the committee, and about an existing group of supports of T. Tenev.

12. Brief report on the BNC youth section, Sofia, 4 July 1957.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 218, л. 26-31

The report covers its organization, leading body and members, structure, goals and objectives, which include: unite all young expatriate traitors under the common banner of the BNC; support cultural and educational initiatives; create youth groups.

13. Brief report on the national traitor organizations in Belgium, Sofia, 17 March 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 75, л. 7-9

The focus of the document is on the BNC sub-committee, its leading figures and activities; mention is made of the National Front and the MPO.

14. Brief report on the BNC sub-committee and divisions in Canada, s. l., 13 June 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 165, л. 9-10

The report deals with its establishment, organizational life, restructuring, sections, activity and members.

15. Information about some aspects of BNC's work and plans, Sofia, 12 August 1959.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 176, л. 287

Mention is made of a three-day meeting in Chicago, where a decision is made to leave political leadership in U.S. hands, and give organizational responsibilities to Tsenko Barev in Paris.

16. Brief report on the state of affairs among hostile Bulgarian émigrés in France, Sofia, 10 December 1959.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 216, л. 28-31

The document gives information about the number of Bulgarian émigrés and BNC representatives in France, BNC members, activities and relations with the International Rural Union (IRU) and the Assembly of Captive European Nations (ACEN).

17. Information about posing the question of "captive nations" to Nikita Khrushchev during his visit to France, and at the summit meeting, Sofia, 18 February 1960.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 216, л. 69

The information addresses a meeting between Ts. Barev and high-ranking French politicians, where he raises the question about the legitimacy of political systems in people's democratic countries.

18. Comprehensive report on the Bulgarian National Committee, s. I., [after February 1961].

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 230, л. 2-28

The document explains a range of topics related to BNC: its structure, program, funding and printed publications; its internal conflicts and struggles; its relations with other émigré organizations; its divisions and youth formations in different countries; its role in the Bulgarian Voluntary Company (mainly consisting of BNC supporters). The subversive efforts of hostile Bulgarian émigrés are also examined, and, finally, conclusions are drawn.

19. Brief report on subversive acts of the hostile émigré formation Bulgarian National Committee (BNC), Sofia, 23 April 1973.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 22, оп. 1а, а. е. 828а, л. 2-9

Information about BNC's most prominent figures, structure and internal conflicts; its main acts of subversion to the 1960's; and the switch to newer tactics towards "legal" forms of resistance.

20. Information about the composition of BNC's new leading body, Sofia, [20 June 1973].

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 217, л. 19-20

A new leading body is elected in Paris. Tsenko Barev leaves the meeting as a sign of protest.

21. Plan for agent and operative measures relating to the Baron files, Sofia, 28 May 1975.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 5, л. 123-125

A number of measures and operations are planned to achieve the main objective: infiltrate the group associated with the target and the editor's office of the Future Journal in Paris, in order to investigate their plans, aggravate conflicts between the target and the BNC, and discredit the target before hostile émigrés.

22. Extract from a letter, dated 14 July 1975, s. 1.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10485, том 1, л. 120

According to the text of the communication, the U.S. based structure of the BNC is now factioned into groups which compete for power.

23. Report by agent Deynov of 10 October 1975, [Sofia]

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 6, л. 17-18

Agent Deynov reveals interesting facts about the relations between Ts. Barev and Gemeto, and about plans to arrange the political and physical liquidation of Ts. Barev.

24. Brief report on Tsenko Barev's group [Sofia], 22 December 1975.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 5, л. 197-200

It is reported that a battle for leadership of the BNC is launched following Gemeto's death. Two centres emerge: one in the U.S., the other in France. The French faction, led by Ts. Barev, is united around the idea of overthrowing the existing political establishment in the PRB by peaceful means, and forming a new government. The group has found a platform to voice its political opinions in a journal called Future. This is seen as a serious indication that its members have stepped up activities.

1.2 Bulgarian National Front (BNF)

25. Report from informant Milko, dated 22 June 1948, s. 1.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 44, л. 162

It is reported that Ivan Dochev is heading an organization of Bulgarians against communism with members - former legionnaires.

26. Brief report about the hostile émigré organization National Front in Austria, s. 1, 26 April 1951.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 45, л. 62-69

The document is an overview of the initial phase of development of an organization which openly opposes Gemeto's committee, i.e. the Anti-Bolshevik Union (ABU) of Ivan Dochev. His goal is to bring together all nationalist émigré forces. A constituent assembly is held in Munich at the initiative of his group, where BNF is established, its governing body elected, its structure, activities and printed publications laid down.

27. Brief report on the organization of nationalist émigrés in Turkey, Sofia, 29 November 1952.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 196, л. 6-8

The information concerns the establishment of the pro-BNF group, its members, organizational life and hostile acts against the PRB.

28. Special correspondence about the division of the Bulgarian National Front in Trieste, s. 1, [October 1953].

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 161, л. 3-4

Reports concern the change of leadership in Trieste. Mention is made of Gagov's committee. It is, according to BNF's leader in Rome, "a separate project with own objectives", which is part of BNF's organizational hierarchy.

29. Brief report on a meeting of Bulgarian nationalists in Munich, and an upcoming conference in Madrid, with regard to the unification of Bulgarian émigré groups and the establishment of a foreign representation, Sofia, November 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 105, л. 90-92

Hristo Statev is the initiator of a meeting in Munich, held for the purpose to unite Bulgarian émigrés and set up a Bulgarian representation abroad at a planned meeting in Madrid. During the meeting, potential future conflicts surface, as to who is going to head the temporary Bulgarian representation.

30. Brief report on the state of affairs at the BNF and at Radio Free Europe in Munich, Sofia, 26 October 1956.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 28-32

It is reported that in a few years since its creation, the BNF has branched out to other towns and countries, with the financial support of the royal court. Further information is related to BNF's connections with other organizations, its hostile acts against the PRB in the form of printed material and active radio propaganda.

31. Brief report about BNF's Canadian division, Sofia, 13 June 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 164, л. 8-9

The document provides information about its establishment and members, an intended merger of the U.S. and Canadian sections in 1956, anti-PRB subversion, and connections to other groups and public figures.

32. Brief report about the establishment of a BNF section in Brussels, Sofia, 21 June 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 77, л. 41

It is reported that a BNF division is set up in Brussels. Its statutes, approved by the Secretary General of the BNF, Ivan Dochev, are binding for all sections around the world.

33. Information about a congress of U.S. and Canadian branches of the BNF, Sofia, 11 May 1959.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 71-74

Certain decisions are taken at the congress of BNF's U.S. and Canadian divisions in connection with its leaders, the temporary Bulgarian representation and the situation in Bulgaria. A managing body is elected. It is reported that during one of the meetings Hristo Statev and other delegates from branch organizations are not allowed in the conference room. They demonstratively leave the forum and move to a different location to continue discussions. Their topics are dealing with reorganization and new statutes of the BNF, and election of a new governing body.

34. Brief report by informant Dinov, dated 10 June 1959, Sofia

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 178, л. 16

According to information, there is serious disagreement between Ivan Dochev and Hristo Statev, which is a symptom of a pending split up.

35. Detailed and comprehensive report about the Bulgarian National Front, s. l., [after May 1961].

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 231 (част I), л. 2-12 и гръб

The document is a detailed description of its structure, program, funding, printed publications, internal conflicts and struggles, relations and contacts with other emigrant organizations, sections in different countries, and of diversion operations of hostile Bulgarian émigrés.

36. Extract from agent 513's report, recorded on a magnetic tape, Sofia, June 1961.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 46, л. 22-25

The agent reports on conflicts within the BNF, and plans to have a convention in Frankfurt, in order to settle all differences within the party and to officially recognize Simeon II as the absolute leader of Bulgarian emigration movement.

37. Correspondence from Ivan Dochev to S. Georgiev, New York, 20 July 1962.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 69, л. 14

Georgiev is informed that he is the chosen BNF representative for Argentina, and, as such, he is expected to set up a local BNF section in the country.

38. Brief report on subversion by the pro-fascist group Bulgarian National Front (BNF), Sofia, 18 November 1972.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1, л. 8-15

It mentions the existence of three power centres in the BNF and their ongoing conflicts. Further information is dealing with BNF's relations with other Bulgarian émigré groups. Attention is given to anti-Bulgarian written propaganda in the printed media related to the BNF, and attempts at motivating BNF supporters in Bulgaria towards stronger forms of resistance.

39. Information about BNF's work in Canada, s. l., 14 October 1974.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1, л. 21

The Canadian BNF division is considered to be the most active emigrant group. However, its influence and number of followers are in decline.

40. Memorandum about a meeting with representatives of the U.S. Department of State, Washington, 31 January 1986.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7729, т. 2, л. 35-40

During the meeting, the question is raised about narrowing cooperation between the U.S. and the PRB to allow the exchange of discrediting information about Ivan Dochev as being a man of distinct Nazi leanings. This information is required for an investigation instituted against him by U.S. authorities.

2. Other formations

2.1 International organizations with Bulgarian participation

41. Brief report about the Middle and Eastern Europe section of the United Europe Movement, Sofia, January 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 81-86

The information concerns its establishment, with the involvement of Bulgarian émigrés, meetings and meeting outcomes.

42. Brief report about the International Free Academy in Paris, Sofia, 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 88

*The report concerns its establishment, and the fact that most members are emigrant intellectuals from countries with people's democracies.***43. Brief report about the émigré organization Assembly of Captive European Nations (ACEN), Sofia, 16 September 1959.**

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 44, л. 50-63

*Detailed account of its structure, goals and objectives, and relations with other formations involved in operations against the socialist camp. It also mentions Yugoslavian attempts to join the organization, which have been rejected.***44. Brief report about the International Rural Union (IRU), Sofia, 9 November 1959.**

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 52, л. 11-16а

*The document provides information on its establishment, leading figures (among whom agrarian party leaders in exile), principal objectives, structure, activities, and internal conflicts.***45. Brief report about the Anti-Bolshevik Bloc of Nations (ABN), Sofia, December 1975.**

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 55, л. 84-89

*The information concerns its establishment and multi-national members from various socialist countries, its main seat and leading bodies, its activities against the socialist camp, and its divisions and management bodies abroad. The most influential of the latter is considered to be American Friends of the Anti-Bolshevik Bloc of Nations (AFABN), led by I. Dochev.***2.2 Bulgarian regional organizations****46. Report on Al. Tsankov's government corps in Germany, Sofia, 1945.**

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 51, т. 1, л. 27-40

*The military corps are set up some time before the German capitulation, and made up of students, workers and Bulgarians residing in Austria and Germany. The document describes the number, structure and officer staff of the corps, and provides information about organized desertions and disbandment of the corps.***47. Report by Major Georgi Yosifov, head of division at the First Directorate of the SS, regarding investigations on the military company, Sofia, 18 May 1956.**

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 113, л. 20-25

*According to available data, agents have infiltrated the military company and it is practical to consider the possibility to implement future operations.***48. Brief report on the Bulgarian Volunteer Company in West Germany, Sofia, 9 August 1957.**

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 113, л. 104-110

The document provides information about its establishment, leading body and structure, BNC influences, internal conflicts and struggles, current state of affairs, and anti-PRB activities so far.

49. Brief report about the Bulgarian National Movement (BNM) in West Berlin, s. l., 29 March 1953.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 41-42

There is information about a meeting of Bulgarian émigrés, held in the English section in Berlin, where draft statutes are adopted and a temporary board elected.

50. Intelligence report by informant Brown, Sofia, 24 February 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 157

According to his observations, the Bulgarian National Movement is inactive. It is the opinion of its members that future work should be focused on social issues, and the wish of its leader that Bulgarians in West Berlin should support the BNF section in Munich.

51. Brief report about the Bulgarian National Movement (BNM), which is under investigation by Department II, Sofia, 5 December 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 200-205

The information concerns BNM's establishment and leading figures, and the nature of its work. Its leaders call it a non-partisan organization which shares the ideas of the BNF.

52. Brief report about Rodina (Homeland) Social Committee in Munich, Sofia, 2 March 1960.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 261-263

Established by Gemeto supporters for non-partisan purposes, the committee's goal is to provide material and cultural support to Bulgarian émigrés in Germany.

53. All-Bulgarian Cultural and Social Association in Munich, [s.l., not dated].

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 46, л. 11

The information concerns its establishment, leaders and influences from the BNF.

54. Special correspondence about the German Bulgarian Society in Frankfurt on the Maine, Sofia, 10 May 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1086, л. 26-27

It is reported that the society, which is inactive since 1945, has resumed operations under the management of some German friends of Bulgaria. Their principal work involves exchange of economic information and development of cultural initiatives.

55. Brief report about the new émigré organization known as Bulgarian Liberation Committee (BLC) in Munich, Sofia, 20 June 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 28-29

The report deals with its establishment, leaders, key objectives, as specified in its draft statutes and draft program.

56. Information about the hostile Bulgarian émigré group Tsar Simeon II in West Germany, Sofia, [14 February] 1960.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 109, л. 258-260

It describes the purposes of the organization headed by Colonel N. Kostov, and mentions its ideological association with the temporary Bulgarian representation.

57. Brief report on the establishment of a new national committee of hostile Bulgarian émigrés abroad, s. 1., 5 November 1952.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 36, л. 184

It is the goal of the new initiative in France to form a new national committee without the involvement of Gemeto. The idea is supported by the royal court and Kyoseivanov.

58. Brief report about the All-Bulgarian Liberation Committee, Sofia, 16 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1117, л. 2-5

The document describes the confrontations between BAPU's factions, Pladne and Vrabcha 1, following the split up. The leader of the latter is reported to be involved in the creation of a new group called Bulgarian Liberation Committee.

59. Brief report about the organization of national traitors, known as Coalition Council (Centre) of Bulgarian Political Parties in Paris, Sofia, 28 October 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 4-10

The document deals with the establishment, program, members, activities, printed publications and relations with other Bulgarian émigré groups.

60. Brief report about the organizations of national traitors (anarchists) in France, Sofia, 17 September 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 221, л. 28-32

According to data, France is the principal country of residence of Bulgarian anarchists in exile. They are reported to operate in extreme secrecy. Their most active proponent organization is the Federation of Anarchist Communists of Bulgaria. The document further reports on internal conflicts, the establishment of a new faction, and the dispatch of a diversion group to Bulgaria.

61. Brief report about the emigrant society in Paris, Sofia, 2 March 1957.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 219, л. 13-19

The document describes its establishment, goals and objectives, internal power struggles between separate Bulgarian émigré groups, connections with other émigré formations, and anti-PRB activities.

62. Brief report about Vasil Levski Academic Society in Paris, [Sofia], 10 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1112, л. 1-2

The information concerns its establishment at the initiative of the BNC (led by Tsenko Barev), its goals, and internal power struggles between the groups of Gemeto and T. Tenev.

63. Brief report about the socialist group in Paris, Sofia, January 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 87

Information about its formation, members, activity and publications.

64. Brief report about the French Bulgarian Cultural Institute for Scientific Research in Paris, Sofia, 20 October 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1117, л. 6-11

Information about its establishing ceremony and members, principal goals, leading figures and publications.

65. Brief report about the organizations of national traitors – former military men, Sofia, 10 August 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 188-191

Former military men, associated with Damyan Velchev, have established a so-called Military League at the initiative of Gen. Anders. The document provides information about its leaders, sections in foreign countries, activities, and cooperation with other organizations.

66. Brief report about the Association of Former Soldiers in Paris, Sofia, 9 February 1957.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 30-35

Information about its establishment, leading figures, relationships with other émigré organizations, attempts at merger with the emigrant society in Paris, activities against the PRB.

67. Brief report about the Union “Free Bulgarians” abroad, Sofia, 17 April 1957.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1131, л. 4

It is reported that the union is created in 1948 by emigrant monarchists for the purpose to unite emigrants. The union is void of regular activity. The Vazrazhdane (Revival) Journal is the union’s newspaper organ in Paris.

68. Special correspondence about the former royal family, Sofia, 20 May 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1140, л. 5-7

The document provides information about the whereabouts of the royal family and its closest connections with prominent émigrés. It is also mentioned that the court supports certain pro-monarchy emigrant groups.

69. Brief report about the establishment, program, composition and activities of the temporary Bulgarian representation, Sofia, June 1959.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 157, л. 50-72

The information concerns the attempts at establishing a temporary Bulgarian representation, its structure, program, composition, hostile activities against the PRB, internal struggles, and conflicts with other hostile émigré formations. Attention is paid to SS measures against the TBR.

70. Information about the Bulgarian Resistance Movement (BRM), s. l., 14 November 1973.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 8, л. 193-194

According to the text, a new formation has emerged under the name of BRM. Its initiator has emigrated from Bulgaria to Barcelona. The informer expresses the opinion that BRM is not a serious organization, since few Bulgarians live in Barcelona.

71. Telegram to the Ministry of Interior about the establishment of the Tsar Asparuh Association of Bulgarian Émigrés in Brussels, Brussels, [27 December 1960].

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 77, л. 107

The Bulgarian legation in Belgium informs about a local press announcement that Bulgarians and Belgians have established the Tsar Asparuh Association of Bulgarian Émigrés. The goal of the organization is to oppose communist propaganda and communist agents, and give full support to the Bulgarian representation in exile.

72. Brief report about the activities of the Society of Free Bulgarians in Great Britain, Sofia, 4 February 1956.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 64, л. 71-73

Information about its establishment as a non-political organization with the purpose to engage in cultural, educational and charitable activities.

73. Bulgarian Democratic Bloc, s. l., [after December 1951].

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1131, л. 13-15

Information about the newly established organization of Bulgarian émigrés in Greece. Its political activity is limited to printing bulletins and leaflets. Due to its limited organizational life, in 1951 the bloc is dissolved by decision of the authorities.

74. Information about the organization Kiril, Prince of Preslav, Sofia, 19 January 1960.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 178, л. 111-112

Information about the seat of the organization, which is in the Laurion Camp in Greece. It is mentioned that the number of members vary, and its activities are related to the allocation of relief funds to refugees. The organization is ideologically associated with the royal court and the BNF.

75. Brief report about the Circle of Non-Partisans in Istanbul, Turkey, Sofia, January 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 90

The establishment of the circle in Istanbul is reported, along with information about its leaders and the number of its members.

76. Brief report about the work of hostile Bulgarian émigrés in Yugoslavia, Sofia, January 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, л. 61-65

Information about the establishment of the hostile organization Union of Bulgarian Political Émigrés in Yugoslavia, its leading body, members, objectives, activities and printed publications.

77. Brief report about the organization Simeon, Prince of Tarnovo, established in Argentina, s. l., 13 June 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 70, л. 2

Information about the organization created in 1955 in Argentina by an initiative committee of pre 9 September 1944 Bulgarian émigrés. According to the report, it is a small organization with limited to no activity.

78. Brief report about the Bulgarian Lawyers Union in New York, Sofia, 5 March 1954.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 181, л. 5-7

The document describes its main functionaries and its activity, which is focused on passing sentences on political figures in the PRB.

79. Brief report about the establishment of the so-called Bulgarian National Council (BNCL), Sofia, 12 March 1960.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 112-115

The BNCl is created under BNF supervision, at the initiative of T. Tenev and I. Dochev, with the intention to connect to a wide range of political, cultural and religious organizations of U.S. based émigrés. BNCl's goal is to be an opposition of the Bulgarian National Committee and the temporary Bulgarian representation.

80. Brief report on available data about the emigrant organization Union of Bulgarian Revolutionary Committees (UBRC), Sofia, 3 October 1973.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 241, л. 3-9

Information about the organization, its members, network, official newspaper, and upcoming initiatives and forms of subversion against the PRB. Proposals are made for future investigative measures against the UBRC, based on analysis of existing data.

81. Declaration and call for action from the Bulgarian League for Human Rights /in exile/ (BLHR), Amsterdam, 5 March 1972.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10487, т. 1, л. 31

The document is an appeal to all Bulgarians and persons related to Bulgaria, regardless of their political affiliation, to join the BLHR.

82. Correspondence from the Bulgarian League for Human Rights (in exile) to the UNESCO Secretariat, The Hague, 17 April 1972.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 8, л. 47

The document gives an overview of the establishment of the BLHR, which is in serious need of financial help. The senders are hoping to receive adequate funding to publish and distribute their official Bulletin.

83. Brief report about the Bulgarian League for Human Rights, Sofia, 4 July 1988.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 677, т. 1, л. 76-79

The information concerns BLHR's objectives, organizational structure, estimated number of participants, cooperation with other émigré groups, and activities against the PRB.

84. New information about the united organization of hostile Bulgarian émigrés (BLM-NC), Sofia, January 1976.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 5, л. 218-220

The document informs that Tsenko Barev and his group of emigrants are working to unite Bulgarian émigrés in a new organization, whose statutes and structure are under preparation.

85. Brief report about the actions and conduct of Ts. Barev, Sofia, September 1985.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 7, л. 43-46

The report lists BLM's acts of terrorism and violence against official PRB representatives and citizens abroad in May 1978-May 1984.

86. Brief report about the activity of the hostile émigré group Bulgarian Auxiliary Committee (BAC), Sofia, 1 October 1979.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 1121, т. 3, л. 40 и гръб

The information is related to its establishment, leaders, members, goals, activities, and connections with other organizations.

87. Communiqué about the establishment of the Committee for Solidarity and Protection of the Rights of East European Refugees, Sofia, 30 October 1987.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 677, т. 3-4, л. 51-52

Information about its establishment and primary goal.

II. Bulgarian emigration: summaries, information, intelligence and reports

88. Letter from Ivan Dochev to G.M. Dimitrov, Austria, 15 November 1947.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7729, т. 1, л. 13-14

Ivan Dochev expresses his will to cooperate with G.M. Dimitrov in the struggle against Bulgarian communists.

89. Brief report about the hostile centres in Austria, Sofia, 22 April 1950.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 36, л. 14-24

The information concerns BNC, its structure, leading figures, activities, official publications in Austria, relations with foreign intelligence services and political circles in the country. It is further reported about the Bulgarian National Front, its work to unite and lead Bulgarian emigration at the expense of the BNC. It is mentioned that the BNF has feeble influence in Austria, due to its clandestine ways. There is additional information about a fraction in the party organization in Vienna, its members, activities, influence, and political connections. The document scantily mentions the International Refugee Organization (IRO), which is considered to have certain influence over the Bulgarian colony in Austria.

90. Brief report about organizations in Istanbul, s. l., dated circa 1952.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 198, л. 47-48

The report provides information about Bulgarian émigré groups, problems they face, and printed publications they receive. It is further mentioned that there are special commissions set up to select persons to emigrate to other countries.

91. Brief report about the condition of the hostile Bulgarian émigré network in France, the activity of its factions, and the use of the network by foreign intelligence services in their operations against the Bulgarian country, Sofia, 29 October 1953.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 11-20

The information concerns the estimated number of emigrants in France, categorized into economic and hostile émigrés, and their organizations: Bulgarian National Liberation Committee (BNLC); Bulgarian National Committee (BNC); Vazrazhdane (Revival) nationalist group; the Gichevist agrarians, led by T. Tenev; Balkan Central Revolutionary Liberation Committee (BCRLC); Military League; Emigrant Society; Temporary BAPU representation abroad; BAPU and BAPU Standing Committee abroad; Free Academy; Socialist Group; International Organization of Anarchists; Vasil Levski Student Society; Free Europe College in Strasbourg.

92. Brief report about the attempts to merge the Association of Soldiers and the Emigrant Society in France, Sofia, 25 May 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 1116, л. 66-68

It is reported that despite ongoing unification negotiations, there is still a conflict of opinion as to the choice of chairperson.

93. Brief report about HE condition and activities in West Germany, Sofia, 27 May 1955.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 102, л. 184-195

The information concerns the number of emigrants in West Germany, which are divided into two groups: non-returners, who left the country before and during World War II; and national traitors, who escaped from Bulgaria during the retreat of the German army. There is a list of Bulgarian émigré organizations in West Germany: the BNC sub-committee in Munich, the BNF division in Munich, the Bulgarian National Movement (BNM) in West Berlin, the Circle of Friends of Bulgaria in Stuttgart, Rodina (Homeland) Social Committee, All-Bulgarian Cultural and Social Society in Munich, the Bulgarian volunteer military company in West Germany. The document covers their activities, structure and members.

94. Brief report about intelligence data on hostile Bulgarian emigration, received from Turkey in November 1957, Sofia, 28 November 1957.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 193, л. 89-90

The document provides information about the number of national traitors and attitudes among them. A representative of the U.S. government is quoted saying that the BNC can only count on U.S. moral support from now on.

95. Information about hostile Bulgarian émigrés in Brussels, Belgium, Sofia, 20 October 1958.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 76, л. 25-26

The information concerns the number of emigrants, mainly organized around the BNC and the BNF, their printed publications, and their activities against the PRB.

96. Information about differences and conflicts in the midst of hostile Bulgarian nationalists abroad, and their initiatives, Sofia, 27 October 1959.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 179, л. 101-109

The document describes the congress of the BNF, held in New York, and the consequent split up in two factions: one in the U.S. and Canada, headed by Dochev, and one in Europe, led by Statev. It further reflects relations between them, attitudes towards the temporary Bulgarian representation, and activities of nationalists in Austria (who identify themselves as supporters of Simeon).

97. Brief report on the situation of hostile Bulgarian émigrés in Greece, Sofia, 1962.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 7, л. 64-69

The report provides a brief historical overview of the nature of Bulgarian emigration in Greece. The majority of emigrants there are considered to have hostile attitudes towards the political regime in Bulgaria. Following the establishment of diplomatic relations in 1954, there is a massive emigration wave from Greece to the West, which has led to the reduction of the number of hostile émigrés in the country. There is also information about BNF's faction Kiril, Prince of Preslav, which supports the wing led by Iv. Dochev. The organization is reported to be quite inactive and to use BNF's official printed organ, since it does not have its own. Finally, the document describes Bulgarian émigré connections with foreign intelligence services.

98. Correspondence from Simeon II regarding the Council of the One Hundred [Madrid, December 1962].

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 55, л. 15 и гръб

Addressed to an unidentified recipient, the letter describes the intention of the monarch in exile to collaborate with prominent Bulgarian and foreign citizens within the framework of a common advisory body known as "Council of the One Hundred".

99. Brief report about operations of hostile Bulgarian émigré groups in Austria, Sofia, 1962.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 55, л. 4-7

It is reported that émigrés related to Free Homeland (Gemeto supporters) and the Society of Bulgarians in Austria, have become more active. These organizations seek to gain influence over the Bulgarian colony and over the Ninth of September Organization. Further attention is given to the conference of the Bulgarian Social Democratic Party (united) in exile, held in Austria.

100. Information about the condition of U.S. based hostile Bulgarian emigration, Sofia, 17 April 1965.

АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 231, л. 14-15 (часть I)

The document concerns Iv. Dochev's organization and its opinion regarding the church question and the MPO. There is information about Gemeto's BNC faction, and about his supporters suspecting him of treason, due to his daughter arriving in the USA.

101. Information about conflicts between BNC and BNF sections in the USA, s. l., 21 October 1975.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1, л. 86-87

The document provides information about the quality of organization at the BNF and the BNC. The BNF is considered the better organized group, in contrast to BNC, where several factions are engaged in internal power struggles.

102. Brief report about hostile Bulgarian emigration, s. l., 22 May 1976.

АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 3016, л. 55-57

According to the information, Simeon is disappointed by Bulgarian emigration and has an obvious intention to minimize connections with its representatives.

ОТНОСНО:

вражеската дейност на
геметовците и комитета
"Свободна и независима
България" в Австрия.

Австрия е страната в която се намират най-голямата част от враговете на нашия народ. В нея намираха и намират убежище повечето от вражеските престъпни елементи избегнали по един или друг начин справедливото народно наказание. Днес Австрия е гнездото, където чуждите и български реакционни елементи конспират и ковят престъпни противонародни замисли за борба срещу народната власт в нашата страна.

По проверени сведения от нашите източници след безславното фалиране на групата предатели и палачи от цанковото правителство, в последно време център на вражеската дейност показващ се с най-много авторитет и около който се обединяват по-голямата част от противонародните елементи, са станали геметовците и тяхния комитет "Свободна и независима България".

Около геметовците днес се обединяват даже и някои фашистки елементи от комитета за "борба срещу болшевизма" на Иван Дочев.

Те се ползват с безрезервната материална и морална помощ на своите англоамерикански господари.

Още през 1947 год. Гемето и неговите сподвижници верни оръдия на международната реакция и непримирими врагове на народната власт в нашата страна, за да водят по-успешна борба срещу все повече укрепващата се народна демокрация в страната, почнаха да създават организации.

През 1947 год. Гемето и неговите съидейници народни предатели на другите страни с народна демокрация, образуваха така наречения земеделски интернационал. българската секция към този интернационал в Европа се оглавява от милка Генадиева, която се занимава с политическа и разузнавателна дейност, ценок Барев - с организационна дейност, цветан Пенев - връзката на комитета с другите страни и специално отговорника за Австрия и др.

Успоредно с това в края на 1948 год. се започна изграждането на комитети в различните градове на Австрия. За тази цел геметовците засилиха своята устна печатна пропаганда, а Гемето и другите най-известни дейци обикаляха различните

градове при учредяване на самите комитети. Така постепенно почна изграждането и се изграждат комитетите в Австрия.

Подкомитет Инсбруг се изгради през декември 1948 год. с присъствието на Гемето в състав:

1. Председател - майор Тошо Христов Дамянов от Долна Кремина - Врачанско, бивш царски военен аташе в Берлин.
2. Подпредседател Д-р Константин Томов.
3. Секретар - Кирил Конакчийски
4. Д-р Методи Захариев - студент от София, сега в Америка - Лос Анжелос.
5. Магистер Георги Шишков - от Първомай - бивш реакционер.

Субкомитет в Грац, изграден през май на 1949 год. в състав:

1. Майор Гошо Драганов.
2. Борис Цветанов Митев, завършил от Лом - изтъкнат фашист в миналото.

Субкомитета в Форалберг изграден в състав:

1. Иван Гъбенски от Габрово - София, бивш царски представител във фашистка Италия
2. Ангел Димитров Ангелов - студент реакционер.
3. Д-р Иван Стайков

Изграден е инициативен комитет във Виена в състав:

1. Деча Владимир Джамджиев - студент от София, отявлел фашист, син на засегнат от народната власт фабрикант.
2. Георги Модинов Карачански от с. Стрема - Пловдивско бивш опозиционер - реакционер.

Борис поп Янакиев, студент от Сливница - Софийско, в миналото водач на легиона.

По сведения на Зов и Милко изградена е младежка секция - Виена в състав:

1. Петър Пенев Трифонов - Пиперково - Свишовско, студент опозиционер и реакционер.
2. Пеньо Лозев Пенев - студент от Димитровград, в миналото опозиционер и реакционер.
3. Иван Попов.

Комитетите от своя страна имат сътрудници и функционери в лицето на изтъкнати реакционери - бивши и настоящи врагове на народа, които развиват активна вражеска дейност.

Във Виена такива са:

1. Георги Стоянов - проявен фашист, монархист още

от миналото.

2. Иван Дочев от Карлово - завършил инженер, бивш опозиционер, земеделец - ясно опозиционер.

3. Борис Николов Василев - студент от Русе, изтъанат фашист от миналото.

4. Йордан Д. Йорданов от с. Стражица - Г.Оряховско, бивш реакционер.

5. Иван Кунчев и др.

Тези лица са в непосредствен досег със средата на българската колония, те са главните проводници и изпълнители на нарежданията на Гемето и неговите империалистически господари.

Какви задачи си е поставил комитетата "Свободна и независима България" и кой ги провежда?

Преката и непосредствена задача пред геметовците все още е изграждането на представителни комитети и в другите градове на Австрия, където има българи - по сведения на Зов. Усилена подготовка за изграждане на такива комитети се извършва в Залцбург. За тази цел, както и за провеждане на останалите техни задачи, геметовците правят редовно конференции и съвещания в различните градове на Австрия.

Успоредно с това геметовците имат като пряка своя задача да разлагат, разсдиняват редовете на българската колония, да обединяват всички реакционни елементи около себе си, за да могат да водят по системна и организирана борба срещу прогресивните среди от колонията и официалните представители на Н.Р.Б.

В това отношение характерно е, че геметовците привличат към себе си бивши монархисти и фашисти. По сведение от "Нойрад и Горазд" в последно време през м. март, те са в усилен преговори с Иван Дочев, за съветската организационна дейност.

Единство в работата помежду им за сега не е постигнато, защото.....съществуват "принципални различия" по формата на бъдещето монархическо управление в нашата страна. Независимо от това, обаче, геметовците използват по единично различни представители от групата на Иван Дочев, които се съгласяват да работят за тях, или пък се използват от двете страни с задачи от осведомителен характер. Такива са Борис Димитров Рибаров от Скопие, бивш полицейски комендант в София, понастоящем в Америка, Георги Стоянов - бивш фашист, ръко-

водител на легиона, сега от дейните сподвижници на геметовците във Виена.

Освен това геметовците са привлекли в своите редове различни представители от бившите буржоазни монархически фашизирани партии. При тях работи Ангел Димитров Ангелов - бивш звенар, царски дипломат; Цветко Борисов Пенев - студент от Лом, бивш легионер, след това социалист и понастоящем работи с Гемето; Борис Цветанов Митев - студент от Лом, бивш демократ, легионер, социалист, а сега ревностен деятел при геметовците. По сведения от "Нойрад и Горазд", Гемето е във връзка с Владимир Паскалев, Никола Пенев - избягали при американците, а също и с Дамян Велчев, за които връзки не се разгласява.

Изобщо геметовците използват представители, отпадъци от бившите буржоазни партии за своите цели. Тяхната обща борба, тяхната обща задача, да се борат срещу народната демокрация в нашата страна премахва по същество различията помежду тях.

В борбата им срещу прогресивните среди от колонията, геметовците имат за задача да разколебават не установените колебливи елементи в правотата на делото което се изгражда в нашата страна; да всяват страх и ненавист към демократична социалистическа България и да ги изпращат в различните капиталистически страни като наемни работници или вършещи друга най-долна черна работа.

По проверени сведения от Зов, Гемето е обещал пред своите господари от запад да изпраща по 300 души годишно в западните капиталистически страни. В изпълнение на това нареждане Карачански и Джамджиев на 11.6.1949 год. са решили да изпратят хора на работа при французите. До сега, обаче, са заминали незначителен брой българи в тези страни.

Такива са: Любчо Гуверджелиев - студент избягал в Америка, Никола Джамджиев - студент от Бургас, Петър Цветков - студент, Христо Генчев Христов - с. Вършица - Плевенско, Константин Димитров Костов - студент от Русе, Ангел Тимов - студент от София, Филип Бояджиев - студент от Горна Оряховица.

Мнозина от българите избягали в западните капиталистически страни, разочаровани от условията на живот, научаваме от ламен, че искат да се върнат обратно в Австрия. Такъв е случая с Никола Джамбазов, който работи в циглена фабрика в Лондон.

Под натиска на вражеската пропаганда друга част бъл-

гари се страхуват да се върнат в България. Това са лицата предимно от средите на интелектуалците и студентите.

Такива са:

1. Курти Куртев - студент от Ямбол.
2. Иван Димитров Иванчев - студент Крушето - Г.Оряховко.
3. Крум Тончев Велинов - с. Житица - Кюстендилско.
4. Пенчо Христов Атанасов - студент от Русе.
5. Димитър Савов - студент.
6. Георги П. Георгиев - студент.
7. Йордан Гашков.

Геметовците и глутницата около тях, разпространяват зловестна устна пропаганда от най-долни лъжи, по адрес на отговорни партийни държавни ръководители, по адрес на официални представителства и към народната власт в нашата страна. Лъжат останалите българи, че в капиталистическите страни всеки може да си осигури добър и сносен живот, че там всеки честен човек се радва на щастливо бъдеще и пр. От друга страна нахално и цинично лъжат, че в България живота е крайно лош, хората гладуват, трудещите са обречени на мизерия и нищета. Всеки който се опитал да изрази недоволството си, го чака затвор. Разпространяват, че връщането в България е най-рисковано и опасно дело, всеки връщач се от странство, милицията го чакала на границата и отиват направо в затворите, от където всички безследно изчезвали.

Така например по време смъртта на др. Георги Димитров по сведения от нашите източници, са разпространявали слухове, че др. Георги Димитров не е починал по причините изнесени в пресата, а той бил искусствено уморен, че в централния Комитет на К.П. в България настъпило разложение, ежби и борба за наследяване поста на др. Г. Димитров, както в партията като генерален секретар, така и като министър-председател.

В същия дух са говорили и по повод случая с Трайчо Костов. С присъщата на тях бруталност разпространяват най-долни клевети по адрес на отговорни представители в търговското представителство и страната.

С цялата своя подла агитация те успяват да всяват в колебливите елементи от колонията страх, неверие, ненавист и умраза към НРБ и строящия се социализъм в нас.

Геметовците вършат и системна печатна пропаганда. Те разпространяват в масов мащаб и безплатно на всеки българин на

когото знаят адреса - различни вестници, списания, бюлетини, брошури и други печатни материали издадени в Австрия или другите капиталистически страни.

Най-разпространения вестник е "Свободна и независима България" - редактор Гемето, излизащ в Австрия.

Масово се разпространява и бюлетина на Националния комитет "Свободна и независима България" в Париж, а също така и бюлетина в Фарелберг с редактор Ангел Димитров Ангелов. Вестниците се финансират от американците или от волни помощи на читателите - съмишленици.

В Австрия се разпространява също и вестника на комитета в Мюнхен.

От колоните на тези вестници се излива кална пропаганда, която систематически трови съзнанието на българите в Австрия.

В тяхните редове се разпространяват най-цинични хули и клевети срещу демократичното движение, срещу Съветския съюз и народните демокрации, срещу работническата класа и комунистическата партия в нашата страна. С тази клеветническа кампания, те се стремят да заблудят външният свят върху истинското положение в нашата страна и да хвърлят кал в лицето на нашия народ, който върви по пътя към социализма.

В брой 1 на вестник "Свободна и независима България" се определят задачите на вестника, като се казва, че той трябва да обедини всички емигранти, които са готови да се борят срещу "комунистическата диктатура" в България. По-нататък геметовците призовават читателите на борба за смъкване на народната власт в България и възстановяване "демократична" власт в страната т. е. монархията.

По отношение стопанската политика на правителството в същия вестник те пишат, че това било политика на ограбване на народа. "Комунистическите кооперации са нова форма на феодализъм и крепосничество". Разпространяват, че цялото производство на нашите трудещи се, отивало в Съветския съюз.

Предателя на страната Жруков в брой 2 от февруари 1949 г. пише, че българската конституция е родена чрез насилие, тя не изразява волята на народа, тя има за задача да "овековечи властта на комунистическата партия, за да може тя да осъществи построяването" на някакъв "нов социализъм". Според автора само Търновската конституция изразява духа на народа и неговата воля.

По отношение мероприятията на народното правителство в брой 3 от март месец на вестника те пишат, че държавните ма-

газини имат за цел да се наолюдава кой българин купува от тези магазини на високи цени, за да може да се проследи и експропрират материалното му положение". Друга задача на магазините била да заблуждават външния свят, че в "Съветска България има всичко".

Познатия враг на нашата младеж - Ценко Варев в брой 3 от март месец, пише, че в България ^{Няма} културен живот. "Няма свободен печат и свободна трибуна".

Освен казаното от Маркс, Ленин и Сталин е ерест, която се наказва с концентрационни лагери, затвори и бесилки". Обръщат се към българската младеж, съдия Варев отправя апел, тя да вдигне по-гордо челата си, да организира силите си и тръгне по-смело в борбата за свобода, независимост и народовластие!

В брой 9 на в-к "Свободна и независима България" от септември месец, наред с множеството гадости се пише и за "промените" в Ц.К. на комунистическата партия, станали след смъртта на др. Георги Димитров. Пишат, че мястото на др. Георги Димитров щяло да се вземе от др. Вълко Червенков, защото той бил негов роднина и защото бил най-много в Москва. Промените в нас стават по нареждане на политбюро в Кремъл и т.н.

В брой 10 на вестника - Юруков пише, че трудовите бригади, доброволния труд, който нашия народ и особено нашата младеж с ентузиазъм отдава, за изграждането на нова социалистическа България, бил робски принудителен труд. Чато същински предатели и хищници се гаврят с най-съкровенните желания, стремежи и мечти на нашия народ.

В този дух геметовците от своите писания сипят хули и клеветят всичко хубаво в страната, всичко ^{което} е създала народната власт, на всичко българско. Хулят и чернят нашите заклетни врагове, предатели на народа, верни агенти на чуждото империалистическо разузнаване.

Цялата си противонародна дейност геметовците са насочили към постигане на тяхната основна и най-важна задача: събаряне на народната власт в нашата страна, възстановяване господството на реакцията, превръщане страната в колония на англоамериканските хищници. В изпълнение на тази задача, те са насочили всичките си сили, цялата си устна и печатна пропаганда, както и своята практическа дейност. Геметовците вече не се задоволяват само с пропагандиране на своите цели и задачи, а вършат и практическа вражеска дейност.

По сведения на Нойрад от юни 1949 год., на конференцията в Инзбрук геметовците са решили да организират обучаването на тяхните хора във воено дело, защото им педстояли "важни за-

дачи". Според източника обучаването на геметовци и враговете на страната се върши с цел да квалифицират своите хора в това направление, за в случай на нужда, за прехвърляне на саботьорски и диверсантски групи в страната, които да сложат началото на партизанско движение.

В изпълнение на тези свои задачи, които в цялата си престъпна противонародна дейност геметовците вършат с преката материална и морална подкрепа на тяхните англоамерикански господари. Геметовците са едно от верните оръдия на империалистите в борбата им срещу демократичните страни и народната власт в нашата страна. Те са се превърнали в послушна агентура на западните реакционери, които ги използват за постигане на своите задачи в борбата им срещу НРБ. По сведения на нашите източници повечето от хората на Гемето са на служба като агенти при разузнавателните органи на чуждите империалистически страни.

Така например според данните на "Нойрад - Горазд" от юни 1949 год. Цветко Борисов Пенев, отговорник на Гемето за Австрия, е на служба при II бюро-французите. От тях той получава за работата която им върши по 2,000 шилинга. Пенев е в постоянно движение в капиталистическите страни, по провеждане задачите на комитета "Свободна и независима България". За тази своя дейност Цветко Пенев е заплатен и от Гемето.

Според сведенията на Зов от май и юни м. Дечо Джамджиев е на работа при френското разузнаване. С французите Дечо Джамджиев се свързал през декември 1948 год. на учредителната конференция в Инсбрук посредством Милка Генадиева. На тях той донася сведения отнасящи се до търговското представителство и българската колония в Австрия. От тях той получава и материална помощ. Дечо Джамджиев е представител на френски разузнавателни органи във Виена. Така по сведения на "Зов", той поддържа и пряка връзка и с Милка Генадиева в Париж, с която е лично познат. Джамджиев е лицето, което препраща всички българи за западните капиталистически страни. Дечо Джамджиев е в течение на всички мероприятия на френското разузнаване отнасящи се до българската колония в Австрия и по специално за Виена. Така например по сведенията на "З.Зов" от юни 1949 год., според изказванията на Джамджиев пред неговите приятели, още през 1948 год. във Виена е пристигнал някой си французин от разузнавателната служба, с мисия да се запознае с историята на страните с народна демокрация и да проучи възможностите за организиране на партизанско

29

движение в тези страни. Джамджиев е говорил на 11.6.1949 год. също така, че французите под Булото на политическа подготовка на хората от нашата свободна и независима България, и останалите български емигранти техни съмишленици, ще подготвят кадри за френското разузнаване, които да използват в последствие срещу страните с народна демокрация. Според изказванията на Джамджиев, научаваме също от нашия източник, че преди той е бил на работа при английското разузнаване, но се отказал и отишел при французите, защото били по-внимателни и в последствие не оставяли своите хора на произвола.

Според проверени сведения на "Зов" от май и юни месец 1949 год. на работа при французите е и Борис Цветанов Митев, понастоящем в Грац. С французите той поддържа редовни връзки, на които дава сведения за българите от Грац и другите градове.

Източника "Зов" съобщава от май месец, че Георги Модинов Карачански поддържа връзки с американците. По сведения на "Милко" той работи при американското разузнаване. Според "Зов" Карачански поддържа връзка с Гемето посредством един американец от разузнавателната служба. Гемето го е съветвал да предава всички сведения отнасящи се до него на американците. Карачански се е съгласил да събира и предава сведения от шпионски характер, но не на американците, а направо на Милка Генадиева в Париж. От същите сведения научаваме, че карачански посещава клуба за чужденци в Залцбург, който клуб е притежание всъщност на американските разузнавателни органи, за вербоване на шпиони.

Ангел Димитров Ангелов, по сведенията на "Зов" от май м. е също платен американски агент, той както и останалите продава интересите на своя народ и дава сведения за българската колония в Австрия.

Според сведенията на "Нойрад - Горазд" от юни 1949 год. Борис Димитров е също на служба при американското разузнаване. Понастоящем той е избягал за Америка.

На работа при чуждото разузнаване са още Георги Стоянов, Борис поп Янакиев, Веселин Петров и другите функционери и сътрудници на геметовците в Австрия.

Геметовците - агенти на вражеските разузнавателни сили, не само донасят сведения на враговете за работата и живота на българската колония и официални представители в Австрия, но те вършат и активна шпионска дейност насочена срещу интересите на НРБ в полза на враговете.

По внушение на тяхните господари и по свой почин те пра-

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата : 16.04.2014г. Секретар : <i>[Signature]</i>	

- 11 -

85
[Signature]

По сведения на Зов, научаваме според изказванията на Джамджиев през юни 1949 год. по същото време, че французите живо се интересували от Кирил Тонев - студент, от Дебели лак - Радомирско, в миналото прогресивен младеж, телефонист при представителството. Французите притежавали снимка на Тонев. Те възлсжили на Джамджиев да проучи и влезе във връзка с него, защото той искал да бяга на запад. В допълнение и пояснение на това, по сведенията на Зов, научаваме също така, че Джамджиев вече имал човек в представителството - ремсисст, който бил постоянно там и който могъл да му дава всички сведения. Сведенията на Милко от август и септември м., говорят, че този ремсисст е същия

По проверени сведения на Карл от м. август се установява, че Ангел Николов Ангелов - студент, от Свищов, сега помощник счетоводител в представителството, притежава ключовете от всички врати на Бюрою. По този начин той може да влиза на всякъде и по всяко време в представителството.

Със сведенията на Карл се съобщава, че Ангел Мотеков - от София, студент във Виена, портиер в представителството на 30.7.1949 год. вечерта, нарушавайки служебните си обязанности е посетил тайна сбирка в града, занасяйки пакет с материали от представителството. Мотеков е във връзка с лица врагове на народната власт в нашата страна.

От нашите източници научаваме, че посочените лица Стоян Захариев, Ангел Николов, Кирил Тонев и Ангел Мотеков, са в тясна връзка помежду си, събират се често както в представителството когато това е удобно, така и във в града.

По сведенията на Милко от септември месец, тяхната дейност е организирана, съвместна, а не изолирана. Те представляват вражеска шпионска група в представителството, чиято дейност се ръководи от агенти на чуждото разузнаване.

По сведения от нашите източници от август и септември м. научаваме, че тази група притежава отпечатъка на бравите на касата на представителството /Стоян Захариев е съквартирант на Карапанчев - касиер на представителството/.

По сведенията от Милко узнаваче освен това, че под внушението на чуждите империалистически агенти и по тяхен почин хората от тази група, са си поставили за задача да ограбят касата и задигнат архивата на представителството. По този начин те целят да нанесат не само големи материални щети на нашата страна, но и да опетнят името и авторитета на НРБ. пред чуждата общест-

веност. В същото време, по сведения на Зов, същите хора са се записали в ИРО, че в случай на опасност да избягат и заминат в западните империалистически страни.

Вражеската дейност на геметовците, както и тяхните замисли са непълно разкрити.

Успоредно с засилване вражеската дейност на геметовците, създаване на комитетите в различните градове на Австрия, засилване на тяхната печатна пропаганда чрез различни вестници, борбата с тях ставаше все по-сериозна и по тежка.

След проведените мероприятия от нашите органи по отношение на реакционните елементи от българската колония в Чехословакия и непосредствено след февруарските събития миналата година станали в тази страна, голяма част от реакционните елементи почнаха да бягат в капиталистическите страни и предимно в Австрия. Избягаха и много българи, в това число и голяма част от геметовците, които виждаха за опасно повече тяхното пребиваване в Чехословакия.

Използвайки това естество на създадената обстановка в края на 1948 и началото на 1949 год., когато реакционните елементи се прехвърляха от Чехословакия, и от друга страна, че в самата Австрия те бяха в процес на организиране и имайки предвид характера на тяхната вражеска дейност, целесъобразно беше да се създадат сътрудници в редовете на геметовците. Такива бяха създадени. Така възникна разработката на геметовците в Австрия.

Нашата задача беше да установим всички лица, които се занимават с активна вражеска дейност, влизащи в създадените и създаващите се комитети, да установим техните връзки, местопребиваване и начин на живот, да установим характера на тяхната вражеска дейност, като същевременно я документираме, и при правилно ръководство на сътрудниците, при конкретни подходящи обстоятелства, те бъдат принудени да отговорят пред народа за своите престъпни деяния и понесат съответното наказание.

В течение на повече от половин година време тяхната организация, лицата участващи в нея и тяхното място и роля в нейния живот, характера на вражеска дейност, тяхните действия, форми и методи на борба, техните задачи бяха изяснени. Установена и документирана е тяхната престъпна дейност. Нашите основни и най-важни задачи, както се вижда от сведения на нашите сътрудници, са вече постигнати.

В последно време, обаче, по сведенията на нашите сътрудници, става ясно, че вражеската дейност на геметовците приема вече по-друг характер и се ориентира в по-добра насока.

В зависимост от изменилата се политическа - вътрешна и външна обстановка на Австрия през това време, с все повече изострянето на класовата и междупартийна борба, геметовците с помощта на чуждата реакция, все повече организира масите си и променят формите на борба.

Геметовците правят сериозни опити да излезат на открито и да легализират своята дейност. Те обединяват силите на австрийските и чужди народи за съвместна борба срещу демократичните среди на българската колония и австрийския народ. Това се потвърждава от редица факти в последно време. Така например, по сведения на Зов, през юли 1949 год. Джамджиев е изразил своята увереност, като е казал пред свои съмишленик, че французите имали решение съгласно което, ако руснаците независимо по каква причина арестуват един българин от хората на френското разузнаване /т.е. от геметовците/, то те ще арестуват двама - трима комунисти.

По случай годишнината на екзекутирането на Никола Петков, пак по сведения на Зов, геметовците са организирали публична панахида, с което открито са демонстрирали своята враждебност към народна република България, своите противонародни цели и задачи пред очите на австрийските власти. По този случай в Инсбрук са издели и масово разпространили и позиви.

В органа на Народната партия - най-реакционната партия в Австрия от 24 септември, представител на геметовската група, пише статия в която хули и клевети прогресивните среди в колонията. По сведения на източниците научаваме, че те са се споразумели с редакцията на тези и други реакционни вестници, да печатат редовно статии, с което да разпространяват най-долни лъжи и клевети сред българската колония и чуждата общественост.

От тези и всички останали сведения от нашите сътрудници се вижда, че дейността на геметовците излиза извън границите на досегашната им дейност. С това по-нататъшната им разработка със същите средства и форми става невъзможна. Дейността на геметовците вече надхвърля границите на обсега и възможностите на нашия информационен апарат.

Ето защо, предвид на това, че тяхната дейност която става още по-нагла и опасна за колонията в Австрия, и от друга

страна при това, че тяхната вражеска, противонародна, преда- телска дейност е разкрита, то необходимо е при конкретни блае- гоприятни обстоятелства и умело проведени мероприятия, въпрос- ните най-отявлени представители на геметовците като Георги Карачански, Дечо Джамджиев, Борис поп Янакиев и Георги Стоянов бъдат задържани и принудени да отговарят пред народа за своя- та престъпна дейност. По този начин ще предотвратим по-нататъш- ната им разложителна отровна пропаганда сред колонията и най- важното ще осуетим тяхното посегателство върху търговското представителство и изкореним продажните елементи там.

Според най-последните сведения на "Боян" от 22.X.1949 г. чуждите агенти в представителството с прекото участие на Дечо Джамджиев, са направили опит, като са дигнали документи от представителството. Това по необходимост е наложило тяхното арестуване.

24.X.1949 год.

СГ/АК - 2 екз.

Строго поверително!

59

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: дейността
на подкомитета на
БНК в Западна Германия

Дейността на Българския национален комитет в Западна Германия се провежда от подкомитет, който има седалище в гр. Мюнхен и е създаден през месец ноември 1949 година. Избрания състав на подкомитета е бил: майор ВЛАДИМИР АПОСТОЛОВ, АСЕН ИВАНОВ МАНДИКОВ, МИХАИЛ МИШАЙКОВ и ЛЮБЕН НИКОЛОВ КОЙЧЕВ. Този състав на подкомитета не е бил в състояние да се справи със стоящите пред него задачи, поради което през м. ноември 1950 год. е бил реконструиран.

По сведения от достоверен източник реконструирания подкомитет е имал следния състав: ЛЮБЕН КОЙЧЕВ - секретар, МИЛОРАД МЛАДЕНОВ - административен секретар, МИХАИЛ МИШАЙКОВ - касиер, ГЕОРГИ НОЕВ - редактор на немското издание на в. "Свободна и независима България" и членове д-р ГЕОРГИ КИРОВ, д-р ТОМА МИНЧЕВ, инженер ДОЙЧИН ПЕНЕВ, ПЕТЪР ПЕТРОВ и ИВАН ДОНЕВ. За контролна комисия са били избрани ИВАН ДОНЕВ - председател и членове инженер ДОЙЧИН ПЕНЕВ и ПЕТЪР ПЕТРОВ.

За по-правилно провеждане работата на подкомитета и ангажиране на всички членове на същия с по-конкретна работа, са били изградени отдели с отговорници и прикрепени към тях помощници, а именно:

1. Вътрешно-организационен с отговорник МИЛОРАД МЛАДЕНОВ и помощници инженер ДОЙЧИН ПЕНЕВ и ПЕТЪР ПЕТРОВ.

2. ~~Външно~~ политически с отговорник МИХАИЛ МИШАЙКОВ и помощници ГЕОРГИ НОЕВ и ТОМА МИГИЕВ.

3. Печатни издания и пропаганда – редакционна колегия в състав ГЕОРГИ НОЕВ – отговорник и сътрудници д-р ГЕОРГИ КИРОВ, МИЛОРАД ВЛАДЕНОВ, ПЕТЪР ПЕТРОВ, инженер ДОМИН ПЕНЕВ и МИХАИЛ МИШАЙКОВ.

4. Културно-социален отдел с отговорник ГЕОРГИ НОЕВ и сътрудници д-р ГЕОРГИ КИРОВ и инженер ИЛИЯ ПОПОВ.

Поради замнаване от Германия на секретаря на подкомитета ЛУБЕН КОЙЧЕВ на 14.XII. 1950 год. на негово място за председател бил избран МИХАИЛ МИШАЙКОВ, а за секретар-каснер МИЛОРАД ВЛАДЕНОВ. Други промени в подкомитета не са станали.

Новия състав на подкомитета раздвижва работата. Той влиза във връзка с емигрантите, пръснати в различните градове на Западна Германия, свързва се с различни официални германски учреждения, с подкомитетите на БНК в другите капиталистически страни.

През декември 1950 година в Берлин бива създадена секция на подкомитета в състав: инженер СИМЕОН ДИМИТРОВ – председател, инженер КВАН ДОБРИЛОВ – секретар и ТОМА Б.РАЙКОВ – каснер. Въпреки трудностите, които са съществували при осъществяване на връзка с тази секция, подкомитета е поддържал много тясна връзка с него. В Берлин са били изпращани най-редовно вестници и списания, а били получавани сведения за живущите в Берлин българи, както и такива за нашата дипломатическа мисия и търговско представителство. От своя страна секцията е създавала връзки с И.Р.К. – американска помощна организация, от която са били получени помощи за нуждите на секцията.

В началото на 1951 година, подкомитета е успял да изгради редица секции в градовете Хам, Франкфурт, Щутгарт, Карлсруе, Бад-Баден, Бюрцбург и лагера Вайка. Въпреки малкия брой на членовете на тези секции, те са развивали усилена работа в провеждане политиката на БНК като поддържали връзка с местните немски и окупационни власти, разпространявали печатните издания на подкомитета и БНК и пр.

При създаване на българската войскава част във Франкфурт на Майн, някои от секциите престанали да съществуват, поради постъпване на членовете им в нея.

На заседанието на подкомитета, състояло се на 14. I. 1951 г. за член на същия е бил избран МИНЧО САЛИНСКИ, завеждащ секцията във Франкфурт.

През същия месец в Мюнхен започва да излиза вестник "Свободна и независима България" на немски език. Първоначално той е бил изпращан на емигрантите и на по-видни политически личности в Западна Германия, както и на някои германски институти.

На 17 март 1951 година, МИХАИЛ МИШАЙКОВ напуска подкомитета, а през юли с.г. напуска подкомитета и инженер ИЛИЯ ПОПОВ.

На заседанието си от 11 август 1951 год., подкомитета решава да се възстанови длъжността "председател на подкомитета", като за такъв бил избран д-р ГЕОРГИ КИРОВ, а за касиер ИВАН ДОНЕВ. На същото заседание за член на подкомитета и на контролната комисия е бил избран БОЯН ЯНЕВ.

6 За този период подкомитета е разпространявал най-редовно своите печатни и тези на БНК издания. От българското издание на вестник "Свободна и независима България" в Германия са били разпространявани около 400 броя, немското издание на същия вестник в 1050 броя за Германия, а само за Берлин 100 бр., 600 броя за Австрия, по 30 броя за Франция, Швейцария, Италия, САЩ, Канада и Бразилия и Австралия 50 броя.

9 Списанието на БНК - "Освобождение", се е получавало и разпространявало в Германия в 30 екземпляра, както и по-ограничен брой от вестник "Свободна и независима България" на италиански и френски езици.

Подкомитета е разпространявал и един бюлетин на английски език. Същия е бил изпращан изключително на американски и английски служби в Германия.

6 В края на 1951 година, подкомитета е участвувал активно в създаването на българската войскава част. Някои от членовете му обходили почти всички градове на Западна Германия.

да издирват и рекрутират българи-емигранти за частта. В резултат на положени^{ите} от страна на подкомитета усилия и със съдействието и на другите подкомитети от другите страни, през м. ноември 1951 година е била създадена войсковата част.

В течение на 1951 година подкомитета е използвал най-малките поводи и възможности за създаване на широки връзки с различни местни и окупационни организации, дружества, институти и пр. Така например във връзка с уреждане положението на новопрстигащите емигранти в Германия са били създадени връзки с Баварското Министерство на вътрешните работи, към което съществувал Съвет по бежанските въпроси, на заседанията на които присъствували представители на подкомитета; създадени са връзки с американската военна служба М.И.С.С.; с директорката на американската помощна организация И.Р.К. г-жа ХАДСОН, чрез която са получени пари, продукти и други помощи за нуждаещите се емигранти, осигурени стипендии за 7 души студенти, средства за издръжка на курс по изучаване на английски език от членовете на подкомитета, както и материална издръжка в размер на 100 марки в течение на 4 месеца за членовете на подкомитета ДОБРИН ПЕМЕВ и БОНИ ЯНЕВ; подкомитета получил 200 кгр. млеко на прах от организацията РЕКОФОС; от немската помощна организация ВОЛФРАТСАМТ 150 марки; бил е във връзка с черковната благотворителна организация Ч.В.Сц, която по препоръки на подкомитета е оказвала помощ на много емигранти; с американската организация ЧЪРЧ УОРД СЪРВИС, която давала помощи на всички български емигранти, които притежават бележки от подкомитета.

Подкомитета е участвувал в работите на Съюза на свободните журналисти, а представителя му ГЕОРГИ НОЕВ е бил избран за подпредседател на съдия.

Участвувал е активно в подготовката на акцията, организирана срещу Световния младежки фестивал в Берлин през 1951 година.

В началото на 1952 година подкомитета за Германия, се е очертах в следния състав: д-р ГЕОРГИ КИРОВ - председател

МИЛОРАД МЛАДЕНОВ - секретар и членове ГЕОРГИ НОЕВ, инженер ДОЙЧИН ПЕНЕВ, ПЕТЪР ПЕТРОВ, д-р КОНСТАНТИН ТОМОВ, БОЯН ЯНЕВ и ИВАН ДОНЕВ.

Отговорници за отделите на подкомитета са били:

1. Вътрешно организационен МИЛОРАД МЛАДЕНОВ и ДОЙЧИН ПЕНЕВ.
2. Външно-политически д-р ГЕОРГИ КИРОВ и ГЕОРГИ НОЕВ.
3. Печатни издания и пропаганда с редакционна колегия в състав ГЕОРГИ НОЕВ, д-р ГЕОРГИ КИРОВ, инженер ДОЙЧИН ПЕНЕВ и МИЛОРАД МЛАДЕНОВ.
4. Културно-социален отдел ДОЙЧИН ПЕНЕВ, д-р ГЕОРГИ КИРОВ, ГЕОРГИ НОЕВ и ПЕТЪР ПЕТРОВ.

Била е създадена и финансова-контролна комисия в състав ДОЙЧИН ПЕНЕВ, ПЕТЪР ПЕТРОВ и БОЯН ЯНЕВ. Поради обстоятелството, че БОЯН ЯНЕВ се установил за по-дълго време във Франкфурт на Майн, във финансово-контролната комисия бил заместен от д-р КОНСТАНТИН ТОМОВ.

На 21.II.1952 година за член на подкомитета е бил избран инженер ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ.

През 1952 година подкомитета разширява и задълбочава създадените през 1951 година връзки с различните организации, дружества и пр.

Той се свързва с представители на Чехословашкия, Югославския, Унгарския и Балтийските комитети в Германия; със Съюза на немските младежи от Западна Германия; установил е връзка с представителството на БНК в Израел, с което е в редовна кореспонденция; с "Федералистичния съюз" за Обединена Европа; със "Баварския червен кръст"; със българския съвет за Обединена Европа; със "Централен съюз" и "Централен Рат" - организация за подпомагане на емигрантите; на съвместните заседания с представителите на различните национални комитети; с представителите на Баварското министерство за настаняване на бежанците, като представител на подкомитета е бил МИЛОРАД МЛАДЕНОВ.

Новообразуваното в Берлин "Немско-българско дружество" на чело с инженерите РАЙНОВ и ДОБРИЛОВ, приело програмата на БНК, сътрудничило с представителството на БНК в същия град и по този начин понаднало изцяло под влиянието и ръководството на подкомитета в Мюнхен.

През м. юли т.г. в канцеларията на подкомитета се е състояла среща с представителите на новообразувания югославски комитет. От страна на подкомитета са присъствували д-р ГЕОРГИ КИРОВ и инженер ДИЧИН ПЕНЕВ, а от страна на югославяните ВУКОВИЧ и инженер ДЖЕРДЖИНОВИЧ. Били разгледани въпроси, отнасящи се до взаимното сътрудничество на двата комитета.

Членовете на подкомитета ГЕОРГИ НОБЕВ, МИЛОРАД МЛАДЕНОВ и д-р ГЕОРГИ КИРОВ са имали продължителен разговор с д-р ВАЛТЕР от американското консулство, по изясняване отношенията между БНК и БНФ.

На 9.1.1952 г. в канцеларията на подкомитета се е състояла втора среща между представители на подкомитета и д-р ВАЛТЕР, където последния е бил запознат с борбите на БЗНС и БНК, с дейността на подкомитета в Германия и отношенията и борбите на последния с БНФ.

В разговора си с един от ръководителите на радио "Свободна Европа" ХЕНИНГЕР, д-р ГЕОРГИ КИРОВ е изтъкнал необходимостта от един радиопредавател на български език.

При пребиваването си в Германия, ГЕМЕТО имал редица срещи с отговорни представители на баварското правителство, от които е получил уверения, че ще оказват пълна подкрепа на представителите на БНК в Германия. Тези лица са ХИОГНЕР - министър на вътрешните работи на Бавария, ХУНДХАМЕР - председател на баварския парламент и ОБЕРЛЕНДЕР - комисар по бежанските въпроси за Бавария.

Пласимента на някои от печатните издания на БНК за 1952 г. в Германия е бил увеличен. Това се вижда от следните цифри: българското издание на вестника "Свободна и независима България" 400 броя; 30 броя от френското издание; 20 броя от италианското издание; 30 броя от списание "Освобождение"; 2000 броя от ежемесечното издание на вестника на немски език, а от бр. 4 на същия от тази година излязъл в тираж 4000 екземпляри, 2000 били изпратени на представителството в Берлин.

Между членовете на подкомитета не е съществувало пълно идеологично единство. Някои от тях са били във връзка

с БНФ, когато са поставили в течение на работата на подкомитета други са донасяли на лица свързани с американското военно разузнаване, трети не са се отнасяли с нужната сериозност към работите на подкомитета, поради което са отпаднали от същия.

Така например ГЕОРГИ НОЕВ и МИХАИЛ МИШАЙКОВ донасяли за работите на подкомитета на хора от БНФ. ГЕОРГИ НОЕВ изнасял решенията и тайните на подкомитета на ИЛИЯ ЗЛАТАРОВ, който бил във връзка с С.И.С. Членовете на подкомитета ЛЮБЕН МАНДИКОВ, М.НЕБОЛИЕВ и майор ТОШО ДАМЯНОВ, поради неучастие в работите му са отпаднали от същия.

Според източника БНК не можел да разчита много на членовете на подкомитета КИРОВ и НОЕВ.

В средата на подкомитета съществували и други търкания и несъгласия. НЕБОЛИЕВ и МИШАЙКОВ правили сондажи, за да заместят ЦВЕТАН ПЕНЕВ - отговорник на БНК за подкомитета в Германия, с майор ТОШО ДАМЯНОВ.

Борбите, възникнали в средата на БНК през 1950 и 1951 г. са намерили отражение и в подкомитета в Германия. МИШАЙКОВ, разчитайки на ~~евентуално~~ ~~влизането~~ състава на БНК на КЪОСЕНВАНОВ, БАЛАБАНОВ и ПОПОВ и като техен съподвижник би могъл да бъде привлечен в БНК, в началото на 1952 г. си подава оставката. В последствие в него настъпва някакво колебание и прави опит да оттегли подадената си оставка, обаче, средя сериозна опозиция от страна на ЦВЕТАН ПЕНЕВ и КОНСТАНТИН ТОМОВ.

Възбуждения сред членовете на подкомитета предизвиква и съобщението от м. юни 1951 г. на работещия като преводач във вестника ЩАМЛЕР приятел на ГРИФТ, политически съветник на ДЖАКСЪН - председател на комитета "Свободна Европа". Според същото ГРИФТ получил задача да сондира мнението на българите, живущи в Западна Германия, за ГЕМЕТО като използва за тази цел ЩАМЛЕР, който като близък на подкомитета искал неговото съдействие. Това от своя страна дава пълна възможност на подкомитета да контролира тази акция. Събраните мнения трябвало да бъдат в писмена форма и да засягат следните въпроси

1. Какво мисли всеки един за българската емиграция в Германия и

2. Какво е мнението и становището на всеки един към БНК и ГЕМЕТО.

Според обясненията на източника, първият въпрос бил поставен като маскировка, за да не се добие впечатление сред емигрантите, че се прави някакъв плебесцит за проверка на мненията и настроенята срещу ГЕМЕТО и се разкрият намеренията на американците.

Източникът добавя, че това е резултат от акцията на МАЦАНКИЕВ, подкрепен от КЪОСЕМВАНОВ и & с цел да се постигне някакво обединение и разширение на БНК.

Във връзка с провеждане на това допитване, подкомитета сондира мнението на ЦЕНКО БАРЕВ и иска от същия подробен инструктаж. Подкомитетата дава от своя страна нареждане на хората си в Германия, как да процедират, като изречно ги предупреждава да не се впускат в големи обяснения по тази акция и отбягват да изясняват кой се интересува от тези въпроси.

Някои от членовете на подкомитетата се опасявали от изхода на допитването, тъй като за Вашингтон са заминали МИЛЕВ, БАЛАБАНОВ, ПЕТКОВ, ПОПОВ, а може би щял да замине и ТОНЧО ПЕНЕВ. Опасността идела от това, че всички с изключение на МИЛЕВ имали "друго отношение по общите въпроси".

При заминаването си от Германия през м. април 1952 г. полковник ВЕЛИЗАРОВ заявил пред някои близки на подкомитетата хора, че американският комитет "Свободна Европа" констатирал злоупотребления на суми, които трябвало да бъдат дадени на емигрантите, поради което влязъл в преговори с КЪОСЕМВАНОВ, ДАМЯН ВЕЛЧЕВ и БАЛАБАНОВ да влезнат в БНК, като в последствие ГЕМЕТО бъде изместен и остане само секретар на М.С.С.

В разговор с ДЖАКСЪН и с други членове на комитета "Свободна Европа", ЦВЕТАН ПЕНЕВ узнал, че те смятали ГЕМЕТО за маняк и били настроени зле към неговите привърженици.

ПЕНЕВ като отговорник пред БНК за подкомитетите в Германия и Австрия не гледал сериозно на възложената му работа. Това допринася за задълбочаване противоречията в

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата : 16.04.2014г. Секретар : <i>[signature]</i>	

- 2 -

двата подкомитета, за което ПЕТЪР ТРИФОНОВ – завеждащ секцията в Грац през м. май т.г. обвинява ПЕНЕВ в лъжа и в обсебване, на средства, отпуснати му за експедиция на вестника и предупреждава, че ако не бъдат взети мерки за отстраняване на тези недостатъци, ще напусне БНК и ще работи само за БЗНС. Според ТРИФОНОВ подкомитета в Австрия "фактически се е саморазтурил". Той предупреждава, че ЦВЕТАН ПЕНЕВ по този начин ще си създаде опозиция, която неминуемо ще се изрази в предстоящата конференция на секциите и привържениците на подкомитета в Австрия.

Заклучението на ТРИФОНОВ е че БНК не е в състояние да поиска сметка от ЦВЕТАН ПЕНЕВ.

От своя страна ЦВЕТАН ПЕНЕВ не пропускал случая при разговори да злослови по адрес на ЦЕНКО БАРЕВ и някои членове на БНК, които според източника били действително виновни за непорядките на БНК. ЦВЕТАН ПЕНЕВ се противопоставил на някои членове от подкомитета да изиратят до МАЦАНКИЕВ писмо, с което да осъдят разколническата му дейност, защото той подреждал персонала на радио "Свободна Европа" и трябвало да подържат конкретни отношения с него. По същото време г. КОРДОН – шеф на радио "Свободна Европа", предложил на ПЕНЕВ да завежда българския отдел на същото, при условие, че ще остане вън от борбите, които се развивали в БНК, както и да не взема страната на ГЕМЕТО.

За поведението на ПЕНЕВ, БНК е държан в течение.

През м. май т.г. един от привържениците на ГЕМЕТО между другото е казал на източника "... общо казано ние никога не сме били организирани както трябва, но в последно време човек въобще не чувствава, че има някаква организация...". Източникът съобщава, че подкомитета от своя страна прави сериозни опити да си създаде връзки с някои българи от Чехословакия, чрез които по-нататък да създаде канал за България, по който да изпраща писма и пропагандни материали. Било замислено да се създадат връзки с България, от които да се черпят сведения относно вътрешните събития. За тази цел били установени връзки със

– градивар от

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

- 10 -

68

Братислава на когото се дават указания за работата и, ако е в състояние да му окаже материална подкрепа. В резултат на това обръщение СТОЯНОВ изпратил 20 долари и съобщил, че в Чехословакия имало и други хора готови и те да окажат такава подкрепа.

Източникът узнал, че един от отговорните гем товци се оплакал пред свои близки, че без да иска трябвало да се свърже с американската военна разузнавателна служба. През нея трябвало да мине всеки новодошел българин, за да се легализира... Станало му чудно, че тя не знаела за съществуването на подкомитета "Свободна и независима България". Те подобен комитет не знаели, а били във връзка с "Националният фронт". Бил извикан нарочно, за да им даде информация относно БНК. В дългия си разговор с тях, геметовеца обяснил какво представлява БНК, неговия председател, ВЗНС и МСС. Дал им вестници и списания. След време бил повикан отново, и получил нареждане да ги снабдява редовно с вестници. Потърсили и сътрудничеството му. Казал им, че това може да стане в рамките на общите интереси. Бил предупреден, че когато отива при тях със свои сънародници, държанието му да бъде като към непознати. Целта е да не се подразберяло навън, че геметовците са във връзка с подобни служби, защото по този начин можело да се дойде до прозвучето, че геметовците са американска агентура.

През пролетта на 1951 година, геметовеца _____, роден на 25.11.1912 год. в Стара Загора е изказал желание пред подкомитета да за мине със свой приятел в България за нелегална работа. ПАСКАЛЕВ бил доволен, в случай на нещастие с него, да се гарантира издръжката на детето му, което се намирало в Мюнхен.

ОТНОШЕНИЕТА МЕЖДУ БНК И БНФ В ГЕРМАНИЯ

Известно е, че през и. август 1951 год. подкомитета в Мюнхен е бил под натиск за сътрудничество с националистите. Начина ~~на~~ формата под която трябвало да вършат това сътрудничество, в края можело да доведе до удар срещу ГЕМЕТО.

Според източника БНФ е бил в разложение. Имало течение, което било за сътрудничество с БНК.

ОТНОШЕНИЯТА С ПОДКОМИТЕТА В АВСТРИЯ

Отговорник пред БНК за подкомитета в Австрия е ЦВЕТАН ПЕНЕВ. Постоянното пребиваване на ЦВЕТАН ПЕНЕВ е Мюнхен, но същия често пътува из Германия. Секция^{та} в Грац, която фактически ръководи и провежда дейността на подкомитета в Австрия, поддържа връзки с ЦЕНКО БАРЕВ в Париж. Същата по редица въпроси се отнася до подкомитета в Мюнхен, с който са в редовна организационна връзка. Между членовете на подкомитета в Мюнхен е имало настроения ЦВЕТАН ПЕНЕВ да ликвидира подкомитета в Инсбрук - Австрия, като след ликвидирането на същия ЦВЕТАН ПЕНЕВ да отпуска на ПЕТЪР ТРИФОНОВ по 1000 шилинга месечно. С тези средства ПЕТЪР ТРИФОНОВ да организира канцелария в Грац, чрез която да разпространява вестниците на БНК в Австрия.

Поради материални затруднения, в които изпаднала секцията в Грац, през м. септември 1951 год., подкомитета в Мюнхен препоръчал на ТРИФОНОВ да потърси помощ от емигрантите, работещи по складовете и други обекти в Австрия.

През м. февруари 1952 год. ЦВЕТАН ПЕНЕВ превел на ТРИФОНОВ 1200 шилинга за организационни нужди и за издръжка на новопристигащите от Югославия емигранти.

ТРИФОНОВ се е оплаквал пред подкомитета в Мюнхен, че среща големи трудности със зеленчуковата градина в Грац и съз альявал, че се е заловил със същата.

През м. януари 1951 год. ПЕТЪР ТРИФОНОВ е имал разговор с ИВАН ДОЧЕВ, пред когото се е изказал, че иска да замине, с цел да продължи образованието си. По този повод ТРИФОНОВ е бил съветван от подкомитета в Мюнхен да не замине за Канада преди да се е консултирал с ЦЕНКО БАРЕВ.

ОТНОШЕНИЯТА С ПОДКОМИТЕТА ВЪВ ФРАНЦИЯ

Известно е, че през м. януари 1951 год., подкомитета в Мюнхен е изпратил на подкомитета в Париж, сведения получени от

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата : 16.04.2014г. Секретар : <i>[Signature]</i>	

-12 -

89
70

инженер _____ живуц в Берлин, върху обстановката и възможностите за работа в Берлин на подкомитета в Мюнхен.

ОТНОШЕНИЯТА НА ПОДКОМИТЕТА В ИТАЛИЯ

След уволнението на капитан БОЙДЕВ от ротата, ГЕМЕТО препоръчал същия да се установи в Италия, където да бъде на помощ на ИВАН БАРЕВ, председател на подкомитета на БНК в Италия. В последствие щяла да се състои среща между ГЕМЕТО и БОЙДЕВ, на която БОЙДЕВ щял да получи указания за по-нататъшна работа. В бъдещата си дейност БОЙДЕВ щял да получи съдействие от италианците, с които ГЕМЕТО е имал споразумение за улесняване на хората му при отпътуване по важни задачи другаде.

През м. юни 1951 год., подкомитета в Мюнхен е издействувал от _____ - директор на И.Р.К. в Ню Йорк помощ за лагерниците от Триест.

ОТНОШЕНИЯТА С ПРЕДСТАВИТЕЛСТВОТО НА БНК В ТУРЦИЯ

През пролетта на 1952 год., представителството на БНК в Турция, срещало големи трудности при издаване на "радио бюлетина" защото не получило помощ от никого. Не били получавани средства и от "центъра", поради което то е било принудено да сключва заеми с надежда, че предвидените за тази цел средства, макар и с закъснение ще бъдат преведени.

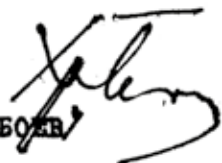
През м. юни т.г. представителството съобщило на подкомитета в Мюнхен, за тежкото материално състояние, в което се намира и моли да се уреди този въпрос с "председателя".

По-късно, през същия месец, представителството е получил около 100 долари, преведени от подкомитета в Германия. Сумата била преведена на три пъти. Представителството счита сумата за крайно недостатъчна за нуждите на организацията. Поради липса на средства и поради заминаването от Турция на "записвачите", били прекратени и записванията на предаванията на

Радио София. Очаквал се е превод от Вашингтон, след което
ще се да подновят записванията.

15.X.1952 г.

ПОМ.МИНИСТЪР МВР:
/ген.майор Ир. БОЕВ/

Отпечатано в 3 екс

Екс. № 1..др..м-р.Г.ЦАНКОВ

Екс. № 2..др..СУХОДОЛСКИ

Екс. № 3..к.д.....

Отпечатан: № 4187

Изпълнен:.....

Из архивите на ДС

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: подкомитетите на БНК в
ТЕЛ-АВИВ, ХАЙФА и ЙЕРУСАЛИМ-ИЗРАЕЛ.

След изселването на голяма част от българските еврей в Израел през 1949/1950 години и след като се сблъскали с трудностите на живота и капитализма, виждайки тежкото положение при което са поставени, се заражда въпроса за връщането им в България или емигриране в други капиталистически страни: Франция, Италия, САЩ, Канада, Австралия и други.

По това време се появява въпроса за организиране на българските еврей в геметовските подкомитети, чиято крайна цел е била връщане в България. В началото не е имало организация, а отделни граждани са се обръщали направо към Гемето, който ги увещавал да образуват комитети. Чрез тях те щяли да получат емигрантски паспорти и щяли да се ползват от правото да отиват в която си страна поискат, както всички емигранти. Имало е еднични случаи, които се изселили във Франция, но виждайки тежкото положение там, нямайки никаква подкрепа от никой, те се завърнали в Израел. Желанието им за изселване обаче било спряно от правителството на Израел с оглед образуването и укрепването на новата държава.

Почвата на подкомитетите идва именно от там, уж да подпомогне желаещите да се завърнат в България или пък се изселят в другите страни. Така например Д-р РОМАНОВ бил писал статия във вестник "Свободна и независима България" в която засягал връщането на евреите в България, но това би било се осъществило, както писал Д-р РОМАНОВ в статията си, само при "Нов строй". "Онеже връщането на евреите в България се явява и в разрез с ционистическото движение, по въпроса за образуването и укрепването на държавата Израел, то реакционния вестник "Народно дело" с една своя статия бил разкритикувал Д-р РОМАНОВ.

Гемето, обаче, излязал със своя статия във вестник "Свободна и независима България" в която подкрепил Д-р РОМАНОВ.

Така постепенно, чрез пресата се е насадило у съзнанието на българските еврей, желанието да се завърнат в България, докато се

2.-

създава първия комитет на БНК в гр. ХАЙФА.

Данните за образуването на подкомитети на БНК в Израел са само от официални източници. За същите обаче, в последно време се споменава и от някои източници на службата /"РИШИОН", ВИОЛЕТА и др./, че съществуват геметовски организации без да се казва нещо за дейността им.

Учредяването на подкомитета на БНК в гр. ХАЙФА е станало на 21.VIII.1952 година в дома на изселилия се в края на 1944 година от България, ФИЛИП ЯНКОВ ГОЛШАЙН живущ ул. "Абас" № 6 гр. ХАЙФА. На това събрание, според съобщението публикувано в вестник "Свободна и независима България" били присъствували: Д-р ШАУЛ Х. РОМАНО, ГЕОРГИ КЪРДЖИЕВ, МОНИ МЕЛАМЕД, АЛБЕРТ БЕМБАСАТ, ИСАК БЕХАР и други.

На 6.I.1953 година в Тел Авив е бил образуван втори подкомитет на БНК в състав: МОЙС ХАРИ, НИСИМ ЛЕВИ, САМИ КОЛЕВ, инженер Я. КАЛЕВ, Ж. БЕМБАСАТ, ЛЕОН АРУСТИ, Ч. АЛКАСИД и Н. ТАРАНТО.

На 2.IV.1953 година е бил образуван трети подкомитет на БНК в гр. Иерусалим. На учредителното събрание присъствували: Д-р Ш. Х. РОМАНО, АЛБЕРТ ДАВИДОВ, МАКС ХИРШ, ЛУКА ЛАНДАУ, А. ШЕЙХИЦКИ, САМИ КОЛЕВ и ФИЛИП ГОЛШАЙН.

Горните сведения за образуването на подкомитетите на БНК са взети от органа на БНК, вестник "Свободна и независима България" - броеве от 9.X.1952 година, 26.II.1953 година и 16.IV-1953 година.

Главната задача на подкомитетите е подпомагане на реакционните елементи в нашата страна, за свалянето на установената Народна власт на Н. Р. България.

Относно възвръщането на евреите в страната ни, във вестник "Свободна и независима България" е било писано, че възвръщането за сега не бил актуален въпрос, че подкомитетите отричат съществуването на каквато и да е връзка между съществената му задача и някакво си възвръщане. От това се вижда, че в настоящия момент подкомитетите не са си поставили задача връщането на евреите в България.

Във връзка с привличането на членове на подкомитетите се изпълва разпространението на вестник "Свободна и независима България", правят се публични събрания на които присъствуват много български еврей. Освен това е основан български спортен клуб в гр. ХАЙФА, под ръководството на подкомитета, целта на които е да привлече младите български еврей.

За да могат да обхванат всички еврей в подкомитетите, за създаване впечатление, какво че БНК се интересува и взема мерки за бедственото положение на българските еврей, БНК във ВАШИНГТОН е органи-

3.-

зирал специална служба за социални правни проучвания на българските еврей в Израел.

В програмата за проучване са включени следните точки:

1. Проучване положението на българските еврей през времето когато са били в България и сега в Израел.
2. Създаване служба за правна защита на иметите им оставени в България.
3. Създаване комисии, които да приемат специално изготвени формуляри, попълнени от лицата с автентични данни относно понесените от тях морални и материални щети в България за периода преди и след 9.IX.1944 година.

Освен това е била образувана и първата женска секция на БНК в гр. Тел-Авив. За образуването на секцията е поместена публикация във вестник "Свободна и независима България" брой 10 от 23.IX.1953 година в която се казва, че на 30 август 1953 година в гр. Тел-Авив е била образувана първата женска секция на БНК, със задача да се приобщи усилията им към политическата емиграция за сваляне власта на О.ф. На това учредително събрание били присъствували към 25 българки омъжени за еврейци. Специално за събранието присъствували ФИЛИП ЯНКОВ ГОЛЩАЙН, Д-р Ш.Х.РОМАНО и АЛБЕРТ ДАВИДО. На събранието е било излъчено настоятелство: г-жа МИЛКА АРГУЕТИ /по баща ХРИСТО ВАСИЛЕВА/ г-жа МИЛА ДАВИДОВА /по баща СТЕФАН КАРАДЖОВА /г-жа КАТЯ СУЛОМОНОВА /по баща генерл БОБЧЕВА / и СТОЯНКА ТРИФОНОВА НЕДЯКОВА.

За дейността на подкомитетите на БНК в Израел в донесенията на с.с."РОБЕРТО" се казва, че същите развивали голяма дейност, но в какво точно се изразява тази дейност не е известно. В същите донесения се казва, че подкомитетите в Израел били във връзка с подкомитетите в Италия.

В донесенията на кандидат агента "МАТИ" се казва, че за шеф на подкомитета на Израел сега бил АЛБЕРТ ДАВИДОВ, който бил в кореспонденция с ТЕНЕВ от Париж. Според нейните донесения, Гемето бил изместен от Тенев и последният ръководел българския национален комитет. Тези сведения не са проверени и не се покриват с донесенията на други източници.

Източника "ВИОЛЕТА" в своите донесения сочи, като най-активна членка на подкомитета на БНК, изселничката от България МИХАЙЛОВА, а за дейността на подкомитетите казва, че се изразявала в събиране на средства и разпространение на вестник "Свободна и независима България".

За точния брой на организираниите в подкомитетите на БНК в Израел изселници в България, ако се съди по абонатите на вестник "Свободна и независима България" възлиза към 300, а общо вестника се разпростра-

нява към 1000 броя.

За сега в службата са известни- установени и проучени само два членове на БНК в Израел:

1. ФИЛИП ЯНКОВ ГОЛЩАЙН роден на 22.XII.1897 година в гр. София; изселил се в края на 1944 година за Израел.

2. ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ КЪРДЖИЕВ- роден на 10.X.1910 година в гр- Сталин, заминал през 1935 година за Палестиня.

За другите участници в ръководствата на подкомитетите на БНК в Хайфа, Тел-Авив и Йерусалим или само за членовете са известни за сега на службата непълните им имена; според публикацията на вестник "Свободна и независима България":

1. АЛБЕРТ ДАВИДОВ- секретар на подкомитета в Тел-Авив.

2. Д-р Ш.Х. РОМАНО- от Тел-Авив влизащ в ръководството на подкомитета.

3. Г-ж МИЛКА АРГУЕТИ /по баща ХРИСТО ВАСИЛЕВА/- влизаща в ръководството на женската секция на БНК в Тел - Авив.

4. Г-ж МИЛА ДАВИДОВА / по баща СТЕФАН КАРДЖОВА/ влизаща в ръководството на женската секция на БНК в Тел- Авив.

5. Г-ж КАТЯ СОЛОМОНОВА /по баща генерал БОБЧЕВА/- влизаща в ръководството на женската секция на БНК в Тел-Авив.

6. СТОЯНКА ТРИФОНОВА НЕДЯЛКОВА- влизаща в ръководството на женската секция на БНК в Тел- Авив.

7. МОНИ МЕЛАМЕД .

8. АЛБЕРТ БЕМБАСАД.

9. ИСАК БРХАР.

10. МОКС ХИРШ.

11. Инженер ИСАКОВ-

12. Адвокат АЛКАЛАЙ.

13. Архитект - ГОРШАНОВ.

14. МИХАЙЛОВА.

15. НИСИМ ЛЕВИ.

16. САМИ КАЛЕВ.

17. Инж. Х. КАЛЕВ.

18. ЛЕОН АРУЕТИ.

19. И. ТАРОНТО. и други.

СЪСТАВИЛ СПРАВКАТА;

ст. лейтенант:

/ Ст. НЕСТОРОВ /

Строго поверително. 13

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Представителството
на БНК в Турция.

Представителството на БНК - Свободна и Независима България - в Турция е създадено в края на 1948 година или първите дни на 1949г в Цариград. Горното е видно от в. "Свободна и независима България" - в. бр. 20. 1949 година. Кои емигранти са влизали в първия състав на представителството не ни е известно.

По непроверени сведения /от 20 ноември 1.51 година/ членове на представителството за 1951 година са били СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ СКЕРЛЕ ЙОРДАН СТОЯНОВ ПИНАЛСКИ, ЕМИЛ АНТОНОВ, ПАНЕО СТУМБОВ и ПАНАЙОТ ЦВЕТКОВ ПОПОВ.

През 1952 година по решение на БНК, взето на заседанието му от 12 март 1952 г. в Париж, представителството на БНК в Цариград е било реорганизирано. При тази реорганизация ЕМИЛ АНТОНОВ се натоварва да поддържа връзките и сътрудничеството на БНК с представителите на ~~комитета "Свободна Европа"~~ ^{в Цариград}, а СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ заедно с другите членове да завежда останалата част от работата. На същото заседание ЕМИЛ АНТОНОВ е бил избран за член на БНК. Това заседание на БНК в Париж е послужило като повод на емигрантите живущи в обществото "Юскудар" да изпратят декларация, че стоят като един зад БНК и Гемето. Подобни декларации са изпратени от Турция и през юни 1950 г. подписана от 110 полит. емигранти и през май 1951 година подписана от 145 емигранти /по сведения от в. "Свободна и независима България"/.

До сега не разполагаме със сведения за състава и промените които са извършени през последните години в представителството на БНК в Цариград.

Известно е, че представителството рекрутира хора за ротата сформирана от български емигранти в Франкфурт на Майн. Така например на 16 юли 1952 година са били изпратени 22 души между които МЕЛЮ ТЮФЕКЧИЕВ, ЯНКО ПОПОВ, БОТИ ГЕОРГИЕВ и НИКОЛА КЕВЧЕВ. За същите СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ с писмо от 18.7.1952 година съобщава на подкомитета в Мюнхен че са доверени хора.

Знае се също, че представителството е в услуга на турските и американското разузнавания. Особено активен в това отношение бил ЙОРДАН ПИНАЛСКИ, който е оставил впечатление у някои емигранти, че

завекда никакъв разузнавателен отдел към представителството. По сведения от 1.49 и 1950 години връзките с турското разузнаване са били поддържани посредством *[Name]*, а с американското разузнаване посредством *[Name]* - директор на влоза "СОКОЛЪТ ОБАДЪР" ОАД" - за България. По последния СВЕТЛИМ и СИЛВОМ докладвали всеки понеделник.

Същите вербоват ^и диверсанти за превърляне в България, ^{Тракия} както е случая със Сребър Мавров и Стамат Шигуров, вербовани от Скерлев и **и** превърляни през 1949 год.

За събиране на разузнавателни сведения за България, необходими на комитета "Свободна Европа" представителството е създадо през май 1950 год. специално бюро под ръководството на Стратия Скерлев. В това бюро са били разпитвани емигрантите и турските изселници от България и е било организирано записването на емисиите на радио София. Впоследствие поради това, че хората които са били ангажирани в записванията са заминали за ~~за~~ ротата във Франкфурт на Майн /юли 1952 год./ и поради липса на средства ~~та~~ работа е била преустановена. Дали последната е била възстановена в последно време не ни е известно.

Представителството поддържа близки връзки и преписка с подкомитета на БНК в Мюнхен. С групата на националистите в Цариград били в лоши отношения и често ~~често~~ ^{комитета са} ~~устройвали~~ ^{се} ~~побоища~~ ^{между} ~~се~~. По достоверни сведения Емил Антонов по средата на 1952 год. е бил известно време в затвора за ~~нанасяне~~ ^{нанасяне} побой на емигрант. В писмото си до Гемето от юли 1952 год. Коста Шопов нарича представителството в Турция "група бандити, които едва не убили д-р Велко Матеев, издали без всякакво право смъртни присъди над същия, Коста Шопов и Георги Колев и разбивали куфарите на емигрантите за да изземат кореспонденцията им с Коста Шопов ^и да я изпратят на Гемето.

Представителството разпространявало изданията на БНК и по-специално в "Свободна и Независима България", който се разпращал на емигрантите в Цариград безплатно, уреждало ежегодно шумни панихиди за Никола Петков с оглед ^{на} ~~поддръжане~~ ^и ~~засилване~~ ^{на} вражеските настроения у емигрантите и отправя ~~и~~ ^и клевети и хули срещу НРБ.

В материално отношение представителството било много зле. В известни случаи дейността на същото била спъвана от липсата на средства. Така Скерлев в едно писмо от 1 юли 1952 год. до подкомитета на БНК в Мюнхен се оплаква, че е прекратил записванията на емисиите.

- 3 -

1529

на радио София, поради липса на средства и че очаква превод за да ги поднови. Понастоящем живеали с заеми, които се надявали да покрият с получаването на очаквания превод от Центъра. По ^{11 февруари} бюджета на БНК на същото били предвидени 400 долара месечно.

За набавяне на средства представителството ^е извършвало дребна търговия. Това се вижда от писмо на Скерлев от 13 юли 1952 год. до подкомитета в Мюнхен в което съобщава че е получил изпратените за мостра индига и уговаря да му се изпрати по-голямо количество от същите и нещо друго за търгуване.

От време на време представителството получавало малки преводи от центъра /БНК - Вашингтон/ и от подкомитета в Мюнхен. В своето писмо от 9 август 1952 год. Скерлев съобщава, че са организирани "дърводелско съдружие" и се надяват, че след 5 месеца ще бъдат вече икономически независими от другите.

София, 8 март 1954 год.

Отпечатана в 3 екз.

Изготвил:

/Ст. Шиваров/

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ

Подполковник:

/Д. Къосев/

ДС И ВРАЖЕСКИТЕ
ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

5

178

СТРОГО ПОВЕРЛИВО!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
ОТ ЗДРДОПБГДСРБНА

О П Р А В К А

ОТНОСНО: Дейността на подкомитета
БНК - Австралия.

Броя на живущите в Австралия българи не е уточнен. Знае се обаче, че болшинството от тях са икономическа емиграция. Общо взето тази емиграция е прогресивна и патриотично настроена, без да е организирана в патриотични и прогресивни организации.

В последните няколко години се забелязва реемиграцията в Австралия на българи от средите на вражеската емиграция главно от страните Италия, Германия и Франция. Заминават както поддръжници на БНК, така и на БНО.

Използвайки обстоятелството на съвсем слабата осведоменост на живущите българи в Австралия - по отношение политическите и икономическите преобразования и успехите в строителството на социализма в нашата страна, БНК провежда напоследък веред българите там своята вражеска дейност. Сведения за тази дейност на БНК имаме от неговите печатни органи.

В Австралия е образуван подкомитет на БНК на 22 април 1951 година. Този подкомитет е избран на емигрантско събрание в гр. Мелбърн, където е и седалището му. На това събрание са избрани следните членове на подкомитета: ДИМИТЪР НИКОЛОВ ПОДНАСТАСОВ, ПЕНКО ДОБРЪВ ПЕНКОВ, НИКОЛА ГЕОРГИЕВ, РАДИ САБАКАНСКИ, Д-Р ДИМИТЪР ХРИСТОВ АХАПОЛОВ и ПЕТЪР СИЛВАНОВ ПЕТРОВ. На това събрание е гласувана и приета декларация със съдържание, че всички присъстващи застават зад БНК и Гемето. От материалите не е видно колко емигранти са присъствали на събранията, какъв е бил дневния ред, кой са

Из архивите на ДС

81

-2-

били докладчиците и какви разпоказания са станали. Данните за образуването на подкомитета са взети от в. "Свободна и независима България" - бр. 11 от 1951 г./

През 1951 година е била образувана и секция на ВНК в град Аделаиде - Австралия. Образоването на тази секция се отчита като дейност на подкомитета в Мелбърн. Освен тази дейност подкомитета е събирал помощи за емигрантите в Турция, разпространявал е печатните органи на ВНК /не се знае кои печатни органи и колко броя/, отслужени са и две банакти за НИКОЛА ПЕТКОВ./Данните да взети от в. "Свободна и независима България" - бр.13 от 1952 год./. В този брой на вестника се съобщава също, че на 11.6.1952 г. е проведено в гр. Мелбърн първото отчетно-годишно събрание на подкомитета ВНК. Избрано е ново ръководство в състав: ДИМИТЪР ПОНАНАСТАСОВ - председател, ПИМО ДО РЕВ - секретар, НИКОЛА АМОВ - каскер и ИВАН КЕДИКОВ - член. За контролна комисия са изборани: НИК. РАДИ БАЛАБАНСКИ, МЛАДЕН МЛАДКОВ и ИВАН ТОДЪРОВ.

На 6.9.1953 година е проведено общо годишно събрание на секцията ВНК в гр. Аделаиде. На същото събрание са обсъдени мерки за честването годишнината от смъртта на НИКОЛА ПЕТКОВ и е избрано ново ръководство на секцията в състав: Председател - ДИМИТЪР КОКЕВ, секретар - АЛ.МАРИКОВ, каскер - ДЕЮ ИВАНОВ и член НИКОЛА АМОВ. За контролна комисия са изборани: КИРИЛ КОЕНИЦАРОВ, Т. МА МАНДОВ и СВЯТОСЛАВ БОНКОВ.

С други сведения както за дейността на подкомитета ВНК в гр. Мелбърн, така и за секцията в гр. Аделаиде не разполагаме.

София, 16.III.1954 година.

Найсносно в 6 ека.

Ека. № 1 - др. Министър

Ека. № 2 - др. Зам. Министър

Ека. № 3 - др. Боев

Ека. № 4,5,6 - Управление I, I и III-ДС.

Изготвил: К. Тодоров

Проверил: Д. Кьосев

150

СТРОГО ПОВЕРТЕЛНО!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Дейността на подкомитета
БНК - Нова Зеландия.

От официалната преса на БНК е известно, че през месец август 1951 г. е образуван подкомитет на БНК в гр. Уелингтон - Нова Зеландия. Ръководството на този подкомитет е било следното: ДИМИТЪР СТОЙНОВ, ГЕОРГИ ЧОЧКОВ, НИКОЛА КОЛЕВ и ДИМИТЪР ВАСИЛЕВ.

Дейността на подкомитета се изразявала в следното: организационна дейност, посрещане и настаняване на пристигащи нови български емигранти в Нова Зеландия и разни чествания и панахиди.

Известно е също така, че на 14 април 1952 г. е проведен първото общо годишно събрание на подкомитета в гр. Уелингтон. На това събрание са присъствували всичко 38 души. Избрано е ръководство в състав: НИКОЛА СТОЙНОВ - председател, БОРИС ВЪТИМОВ - секретар и НИКОЛА КОЛЕВ - касиер. За контролна комисия са избрани ХРИСТО БОКРАТОВ и ДИМИТЪР ГРОЗЕВ.

Освен в гр. Уелингтон БНК има привърженици в гр. Хайуард. В този град е проведена панахида за НИКОЛА ПЕТКОВ на 23. IX. 1952г на която е говорил емигранта КОСТАДИН ДИМИТРОВ.

С други сведения за сега не разполагаме.

София, 16. III. 1954 година

Отпечатано в 6 экз.

- Екз. № 1 - др. Министър
- Екз. № 2 - др. Зам. Министър
- Екз. № 3 - др. Колев
- Екз. № 4, 5 и 6 - I, II и III У-ние - ДС

СТРОГО ПОВЕРЛИВО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

О И Р А В К А

ОТНОСНО: Дейността на подкомитета
ВНК в Бразилия.

Сведения за образуването на подкомитета ВНК в Бразилия и дейността му има за сега само от официалната преса на ВНК.

В Бразилия има образуван подкомитет на ВНК в края на 1951 или началото на 1952 година в гр. Куритиба /в. "Свободна и независима България" от 7.2.1952 г./. Не разполагаме със сведения кои са избрани за членове на подкомитета. След избирането на подкомитета същия е сточна дейност за образуването на секции в градовете където има повече от петима българи привърженици на ВНК. Също така подкомитета е организувал и взаимоспомагателна каса.

В дописка от 30.1.1953 година във в. "Свободна и независима България" се съобщава, че в гр. Куритиба е проведено годишно отчетно събрание на подкомитета ВНК.

На това отчетно събрание е избрано следното ръководство: ВЕНЧО ИЛИЕВ - секретар, БОРИСЛАВ ГАЧЕВ - касиер, ИЛИЯ КВАКОВ и КОСТА НИРОВ - членове. Гласувана е и подпомогната резолюция със съдържание, че всички се нареждат зад ВНК и Гемето.

Други сведения за дейността на подкомитета в Бразилия няма.

София, 16.11.1954 година

Написано в 6 екс.

Екс. № 1 - др. Министър

Екс. № 2 - др. Зам. Министър

Екс. № 3 - др. [неясно]

Екс. № 4, 5 и 6 - I, II и III У-ние-КБ

Изготвил: К. Тодоров

Проверил: Д. Кьосев

181

СТРОГО ПОДСЕРИТЕЛНО!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

С П Р А В К А

ОБЩО: Подкомитета "Свободна и независима България"-Лондон.

От наш източник от Лондон е известно, че към средата на месец ноември 1948 год., ДИМИТЪР МАЦАНКЕВ в Лондон е бил посетен от трима българи - НИКОЛА НИКОВ, ЦАКОВ и ПАДЪРДЖИЕВ, във връзка с предстоящото посещение на ГЕМИТО в Лондон. Те поставили пред МАЦАНКЕВ въпроса за сериозно организиране на българската емиграция в Англия.

През ноември 1948 год. ГЕМИТО е посетил Лондон и е основал подкомитет - клон на "Бълг. национален комитет "Свободна и независима България", оглавяван от ДИМИТЪР МАЦАНКЕВ, който е бил и член на комитета "Свободна и независима България". В този подкомитет голяма роля е играела и ВЛАДА КАРАСТОЯНОВА, която още преди войната е била агентка на английското разузнаване. Подкомитетът си е поставил задача да подобри живота на българите в лагерите, но в това отношение не е било направено нищо. Било е проектирано също така да се издава вестник като орган на подкомитета, но не е известно до сега дали е издаван такъв.

Дипломатически други данни за подкомитета "Свободна и независима България" в Лондон.

София, 17.III.1954 година.

Отпечатано в 6 ека.

- Ека. № 1 - др. Министър
- Ека. № 2 - др. Зам. Министър
- Ека. № 3 - др. Боев
- Ека. № 4, 5 и 6 - I, II и III У-нае-ДС

Изготвил: Ив. Боев
Проверил: Д. Кьосев

12

131
ПРИЛОЖЕНИЕ № У, към п/мо № У
от 20 април 1954 година.

С П Р А В К А

ОТНОСНО: БНК /БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ / в ПАРИЖ.

След установяването на Народната власт у нас, голяма част от българската вражеска емиграция се съсредоточава във ФРАНЦИЯ. Същата започва да се организира и да предприема действия срещу нашата страна. За тази цел тя полага усилия да обхване всички вражески настроени елементи във ФРАНЦИЯ, да ги обедини в единен фронт. Поради своя разнороден политически състав и на противоречията между разузнавателните служби, стоящи зад различните политически групировки, този стремеж за обединение се оказва труден за осъществяване. Като процес той продължава и понастоящем.

Усилията за обединяване на вражеската емиграция са преминали досега през следните етапи:

1.- През 1946 год. в ПАРИЖ се създава контра-революционната организация БНОК /БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ОСВОБОДИТЕЛЕН КОМИТЕТ/ в състав:

Г.М.ДИМИТРОВ /ГЕМЕТО/ - председател; ДИМИТЪР МАЦАНКИЕВ - подпредседател; ХРИСТОФОР ЯНЕВ - главен секретар и членове; ДЯНКО СОТИРОВ - бивш съветник в легацията - ПАРИЖ; БОНЧО ДИМИТРОВ, ХРИСТО ШИШМАНОВ - бивши служители в легацията; Д-р КОНСТАНТИН РИНДОВ - емигрант, земеделец; ЦАЧО ТОДОРОВ - емигрант, земеделец, богаташ в ПАРИЖ; ДИМИТЪР ПАНЕВ - студент; СТЕФАН ГРУЕВ - син на царедвореца ГРУЕВ; Д-р ЛЮБЕН НЕСТОРОВ - невъзвръщенец.

Според своята програма, организацията си поставя за цел да води анти-българска и анти-комунистическа пропаганда в чужбина и активна диверсионно-терористическа дейност в БЪЛГАРИЯ.

Този комитет е развил известна дейност, като е издал пропагандни материали срещу БЪЛГАРИЯ и легацията в ПАРИЖ. Правил е опит също така за свързване и провеждане съвместни действия с беещата по това време опозиция в страната, без да успее в това отношение.

2.- Поради разногласия между членовете на комитета в началото на 1947 год., БНОК се разпада. На негово място се създава

13

2.-

132

" СЪЮЗ ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ". Идейни подбудители за неговото създаване се явяват също ГЕМЕТО и МАЦАНКИЕВ, които и непосредствено следят за неговата дейност. / По това време те се намират в АМЕРИКА и АНГЛИЯ /.

В състава на Съюза влизат: ЕВГЕНИ СИЛЯНОВ - бивш дипломат в ПАРИЖ; БОНЧО ДИМИТРОВ; ХРИСТО ШИШМАНОВ; ДЯНКО СОТИРОВ; Д-р КОНСТАНТИН РИНЛОВ; ХРИСТО СЪРБОВ - невъзвръщенец.

Отначало комитета се намира под влияние на дипломатите-националисти. Чрез ЕВ.СИЛЯНОВ и БОНЧО ДИМИТРОВ те имат ръководството на комитета и редактирането на вестника "ЛЪО ПЪОПЪЛ БЮЛГАР" /БЪЛГАРСКИ НАРОД/. По-късно, обаче, превес вземат земеделците в лицето на д-р РИНЛОВ и СЪРБОВ.

Комитета развива активна пропагандна дейност срещу БЪЛГАРИЯ и легацията в ПАРИЖ. Издава позиви и апели насочени срещу др. Г.ДИМИТРОВ, ЕКП и Оф-власт. Издавания от него в-к "ЛЪО ПЪОПЪЛ БЮЛГАР" е изпълнен с вражеско и клеветническо съдържание по адрес на НРБ. Някои от неговите статии и съобщения се препечатват в парижката преса. От 5-тия си брой, вестника започва да излиза под наименованието "СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ".

Всред комитета се появяват, обаче, отново разногласията между дипломатите, смятани за фашисти и земеделците. Последните намират за компроментирваща дружбата си с тези фашистки елементи и през есента на 1948 год. напълно скъсват с тях. Последните се обединяват в д-во "БЪЗРАЖДАНЕ", което продължава да съществува и понастоящем .

На 4.VI.1947 год. във ВАШИНГТОН се "възобновява" - "МЕЖДУ НАРОДНИЯ СЕЛСКИ СЪЮЗ", т.н. "ЗЕЛЕН ИНТЕРНАЦИОНАЛ" за главен секретар на който е бил избран ГЕМЕТО. Съюза си поставя за цел да оглави борбата на вражеската емиграция срещу народните демокрации чрез съответните земеделски организации, влизащи в състава на "ЗЕЛЕНИЯ ИНТЕРНАЦИОНАЛ". Същите трябвало да послужат за обединителни ядра на бъдещите национални комитети.

3.- С оглед на тази цел, от името на БЗНС в изгнание, ГЕМЕТО прави усилия за обединение на българската вражеска емиграция През м. октомври 1948 год. той успява след дълги усилия да проведе съвещание на емигрантите в ПАРИЖ и да създаде "БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ", "СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ". В комитета влизат: земеделци, социалдемократи, звенари и независими.

14

3.-

133

На 20.1.1949 год. излиза брой 1-ви на в-к "СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ"-орган на БНК. В същия се обнародва декларацията по създаването на комитета и неговия поименен състав. Същият се състои от 16 члена, от които: 8 земеделци, 2 звенари, 2 социалдемократи, 3 независими и 1 военен.

Председател - Г.М.ДИМИТРОВ /ГЕМЕТО/-главен секретар на ВЗНС.

Членове на разширения състав:

1 ДИМИТЪР МАЦАНКИЕВ - бивш народен представител, член на Постоянното присъствие на ВЗНС.

2 МИЛКА ГВНАДИЕВА-БЪОВ - секретарка на женската секция.

3 ЦЕНКО БАРЕВ - секретар на академическия и младежки съюз при ВЗНС.

4 ВАСИЛ П. ЮРКОВ-бивш пълн.министър в БРЮКСЕЛ и председател на "ЗВЕНО".

5 Професор д-р НИКОЛА ДОЛАПЧИЕВ - бивш пълн.министър в ЛОНДОН и подпредседател на Бълг.академия на науките.

6 Професор ГЕОРГИ ПЕТКОВ - професор при Сталинския университет и бивш народен представител от Социалдемократическата партия.

7 ЦВЕТКО Б. ЧЕНЕВ - представител на Социалдемократическата партия в чужбина.

8 ИВАН ТОДОРОВ - запасен генерал.

9 НИКОЛА БАЛАБАНОВ - бивш пълн.министър.

10 ХРИСТО БОЯДЖИЕВ - бивш легационен секретар.

11 КОНСТАНТИН ШОПОВ - бивш областен директор и бивш народен представител от ВЗНС-НИКОЛА ПЕТКОВ.

12 Инж. ТОНЧО ЧЕНЕВ - бивш директор на мини "Черник" и бивш народен представител от ВЗНС-Н.ПЕТКОВ.

13 СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ - бивш народен представител от ВЗНС-Н.П.

14 ГЕОРГИ КОЛЕВ-бивш народен представител от ВЗНС-Н.ПЕТКОВ.

Представители на армията и църквата.

Впоследствие се съобщава, че името на ХРИСТО БОЯДЖИЕВ е погрешно оповестено, с което комитета е бил сведен на 15 души. През есента на 1950 год. от състава на БНК е изключен по искане на ГЕМЕТО инж. ТОНЧО ЧЕНЕВ и на негово място е избран ЕМИЛ АНТОНОВ, натоварен с ръководството на представителството на БНК-ПАРИГРАД.

При реорганизацията на БНК в ПАРИЖ през септември 1953 г. броя на същия е увеличен на 30 души, като са привлечени и представители на демократите.

15 4.- *BB* 134

Според обнародваната декларация, програмата на БНК се изразява в следното:

- 1.- Възстановяване на Търновската конституция.
- 2.- Отменяване на всички закони създадени от Народната власт.
- 3.- Свикване на Велико народно събрание, което да определи бъдещото управление на БЪЛГАРИЯ.
- 4.- Реорганизиране на войската и връщане на старите офицерски кадри. Реформиране на просветата и финансите; изменение на външната политика на страната; запазване земеделския характер на страната въз основа частното владение на земята и т.н.

Тази програма остава непроменена и досега. Тя се явява политическа база на политическата коалиция образуваща БНК. Вътрешния живот се урегулира от устав. Същият като цяло не е познат на Управлението.

Седалището на БНК се установява във ВАШИНГТОН, където се намира постоянното местожителство на ГЕМЕТО. В останалите страни, където се намира вражеска емиграция се създават представителства, подкомитети и секции на БНК. Отначало за ФРАНЦИЯ се създава подкомитет с отговорник НИКОЛА БАЛАБАНОВ. На 12, III. 1952 год. по решение на БНК /бр. 6-1953 г. в-к "Своб. и незав. България"/, подкомитетата се преустройва в представителство под ръководството на БАСИЛ ЮРКОВ като политически център на емиграцията, представителството в ПАРИЖ се натоварва да отговаря за всички комитети на БНК в ЕВРОПА, като ЦЕНКО БАРЕВ се определя за главен секретар за ЕВРОПА. До него се изпращат отчетите на комитетите в ЕВРОПА и чрез него същите получават инструкции и ръководство.

По-голямата част от членовете на БНК се установяват за постоянно в ПАРИЖ. Поради това и обикновено неговите заседания се провеждат в този град. По-късно при ГЕМЕТО във ВАШИНГТОН заминават: БАЛАБАНОВ, д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ и КОСТА ШОПОВ. Понастоящем негови активни сътрудници в ПАРИЖ се явяват: ЦЕНКО БАРЕВ, МИЛКА ГЕНАДИЕВА, ГЕОРГИ КОЛЕВ, БАСИЛ ЮРКОВ - като членове на комитета и СЛАВИ НВЙКОВ, АНГЕЛ ПАНДЕВ, КРЪСТЮ ЗАРЕВ - като земеделци геметовци.

Непосредствени инициатори за създаването както на "ЗЕЛЕНИЯ ИНТЕРНАЦИОНАЛ", така и на националните комитети на бегълците от народните демокрации се явяват американците. За тях бегълците се явяват ценен източник за рекрутиране на хора за нуждите на

16

5.-

135

разузнавателните им служби, както и за провеждане на официална пропаганда чрез пресата и радиото срещу страните от демократическия блок. За тях бегълците имат значението на петта колона, поради, което и те целят да обхванат целостно всички емигранти по националности и да ги използват за своите политически и диверсионно-разузнавателни цели. Това бе и официално потвърдено с отпускането през 1951 год. 100 милиона долара. Такава именно задача се възлага и на ГЕМЕТО, известен като американски агент още в страната. Чрез БНК той възнамерява да обедини българската емиграция и да я постави в служба на своите американски господари.

Доколкото БНК се явява създаване на американците се вижда и от помощта, която му се оказваше в началото от американците, посредством "НАЦИОНАЛНИЯ КОМИТЕТ ЗА СВОБОДНА ЕВРОПА", създаден на 1 юни 1949 год. Последния се учредява като обществена организация, нямаща официален контакт с американското правителство. / Това се направи, с цел да се избегнат евентуалните дипломатически усложнения със страните от демократическия блок при откритото ръководство на емигрантите от американците/. В съдност този комитет се явява неофициален орган на държавния департамент, откъдето и получава средства.

Не е известно в какъв размер месечно е бил подпомаган БНК от "СВОБОДНА ЕВРОПА". Това не е било известно даже на членовете на БНК /видно от писмата на МАЦАНКИЕВ и КОСТА ШОПОВ до ГЕМЕТО/. Пълен разпоредител на получаваните суми е бил ГЕМЕТО, който ги е употребявал по свое усмотрение. По-късно този паричен въпрос става една от главните причини за разцеплението на БНК и БЗНС. Според едно писмо на ГЕМЕТО до членовете на БНК, с което им е изпращал за обсъждане проекта-бюджета на БНК за 1952/53 год. /американска финансова година/, ежесечната помощ е възлизала на около 18.000 долара. От същата за представителството в ПАРИЖ са били изпращани по 1.500 долара /около 400.000 фр.франка при официален курс/.

След своето създаване, комитета на БНК в ПАРИЖ развива доста активна дейност. По негова инициатива през м. декември 1948г. в ПАРИЖ се създава "АКАДЕМИЧНОТО Д-ВО ВАСИЛ ЛЕВСКИ", като за отговорник на същото пред БНК във ВАШИНГТОН се определя ЦЕНКО БАРЕВ. Д-вото обединява бегълци и невъзвръщеници, без разлика на политическа принадлежност. Има за цел да защитава интересите на академиците емигранти, да работи за тяхното културно и политическо издигане, да брани тяхните професионални интереси. Обединителна идея, обаче,

17

6. ВУ 136

се явява борбата в "освобождение на поробеното отечество от комунизма".

2) Все по инициативата на БНК по същото време се създава: ДРУЖЕСТВОТО НА СВОБОДНИТЕ БЪЛГАРИ", което по-късно се преименова в "Д-ВО НА БЪЛГАРСКИТЕ БЕГЪЛЦИ". Същото има за цел да обедини и защитава положението на пристигащите във ФРАНЦИЯ емигранти пред местните власти /разрешителни за пребиваване, лични документи и т.н./, да ги настанява на работа, да им указва материална помощ и т.н. За целта то се намирало и във връзка с международната организация за бежанците ИРО, откъдето получавало материална подкрепа.

За агитация и пропаганда БНК в ПАРИЖ издава на френски език в-к "СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ", който фактически се явява преиздание на в-к "СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ", орган на централния комитет на БНК, излизащ във ВАШИНГТОН. В ПАРИЖ се издава също така месечното списание "ОСВОБОЖДЕНИЕ" - теоритичен орган на БНК, под редакцията на ВАСИЛ ЮРКОВ и МИЛКА ГЕНАДИЕВА.

Първоначално БНК в ПАРИЖ се настанява в едно самостоятелно здание в селището МАТУ - предградие на ПАРИЖ. Оттук се разпращат пропагандните материали, тук се приемат новопрестигащите бегълци, след което се разпращат из страната. Впоследствие комитета се премества в ПАРИЖ, ул. "ПАСКИЕ" № 9, където е и сега.

Особена активна дейност развива комитета в ПАРИЖ за привличане на бегълци от ГЪРЦИЯ, ТУРЦИЯ, ИТАЛИЯ и ЮГОСЛАВИЯ. Това става обикновено с подписване на договори за работа в мините и земеделските стопанства във ФРАНЦИЯ, което страда от липса на черна работна ръка. Известно е, че от ТУРЦИЯ и ГЪРЦИЯ на два пъти са били изтеглени със самолети по около 100 човека. По неофициален път е установено също така, че БНК в ПАРИЖ превежда нелегално от ИТАЛИЯ и ГЕРМАНИЯ по единично бегълци във ФРАНЦИЯ.

Същевременно БНК в ПАРИЖ поддържа връзка с реакционните международни организации /ОБЕДИНЕНА ЕВРОПА, Д-ВО НА СВОБОДНИТЕ ЖУРНАЛИСТИ, МЕЖДУНАРОДНА МЛАДЕЖКА ОРГАНИЗАЦИЯ и др./, изпраща делегати при тяхните конгреси и т.н. по време на заседанието на ООН в ПАРИЖ, през 1948 год. и 1951 год. в ПАРИЖ се изготвят меморандумите от името на БНК срещу БЪЛГАРИЯ.

Особена активност БНК в ПАРИЖ развива през 1951 год. по време на рекрутирането на войници за войсковата част във ФРАНКФУРТ на МАЙН. По неофициални източници по-голяма част от войниците са били завербовани във ФРАНЦИЯ. Болшинството от бегълците, привлечени

18

137

от ГЕМЕТО, заети с тежка и зле платена работа в мините и земеделското стопанство, са били изпратени във ФРАНКФУРТ на МАЙН, поради което и при настъпилото впоследствие разцепление всред БНК и БЗНС, ГЕМЕТО остава с малко последователи във ФРАНЦИЯ.

Скоро след създаване на БНК започват вътрешните борби и разногласия между членовете му. Борбата се отпочва отначало от ТОНЧО ТЕНЕВ, който атакува ГЕМЕТО, че използва получаваните от американците пари за лично облагодателствуване, създаване чрез тях свои поддръжници. Оспорва му и правото на секретар на БЗНС в изгнание, като посочва, че ГЕМЕТО оглавява само една група от БЗНС, тъй наречената група "ШЛАДНЕ" и той не може да представлява БЗНС, като цяло в "ЗЕЛЕНИЯ ИНТЕРНАЦИОНАЛ". Така се стига до разцепление между геметовците и гичевистите /ВРАБЧА 1/ възглавявани от ТОНЧО ТЕНЕВ.

През м. май 1950 год. групата на гичевистите официално се оформя като партийна група, при следния състав: ТОНЧО ТЕНЕВ, ДИМИТЪР АРГИРОВ, д-р КОНСТАНТИН РИНДОВ, ЙОРДАН ТОШЕВ, ВАКРИЛ ЯНЕВ, ЯНКО ДОНЕВ, ЦАЧО ТОДОРОВ и др. Същата се обявява за "ЗАДГРАНИЧНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА БЗНС /ВРАБЧА 1/". Като единна групировка и тя не просъществува много дълго. През 1951 год. се получи разцепление между гичевистите по въпроса за сътрудничеството с националистите от "ВЪЗРАЖДАНЕ". ТОНЧО ТЕНЕВ без да сондира групата по въпроса, на своя глава влиза в преговори с хората от "ВЪЗРАЖДАНЕ". В знак на протест се отцепват ВАКРИЛ ЯНЕВ, ЙОРДАН ТОШЕВ, ЯНКО ДОНЕВ, а ДЯНКО АРГИРОВ се завръща при ГЕМЕТО срещу платена длъжност в БНК-ПАРИЖ.

Особено се ожесточава борбата между геметовци и гичевисти през пролетта на 1950 год. Голяма част от емигрантите се ориентират към гичевистите. Обвиненията за разточителство и разхищение на ГЕМЕТО при общото бедствено положение на емигрантите по мините и зем.стопанство, кара последните да се обявят срещу геметовците. При това настройване на емиграцията срещу ГЕМЕТО и при помощта на "ВЪЗРАЖДАНЕ" и социалистите - отцепници на МИЛКА КРАУС, гичевистите на ТОНЧО ТЕНЕВ и д-р РИНДОВ, успяват да превземат през 1950 год. дружеството "ВАСИЛ ЛЕВСКИ" и "Д-ВОТО НА БЪЛГАРСКИТЕ БЕГЪЛЦИ". Ето защо, след изтласкането им от тези дружества, геметовците и дирижирания от тях комитет на БНК в ПАРИЖ се виждат изолирани до голяма степен и дейността им се ограничава доста много. Като часови проявите успяват да проведат през 1951-52-53 години само панахиди за

19

8.-

138

106

НИКОЛА ПЕТКОВ в ПАРИЖ, при постоянно намаление на присъстващите на тези панахиди, без да провеждат друга по-значителна организационно-политическа работа всред емигрантите.

За сметка на намалената организационна и политическа работа на БНК в ПАРИЖ, се засилва неговата подмолна дейност. Освен избирането на войници за създадената от американците българска войскава част във ФРАНКФУРТ на МАЙН, нелегалното въвеждане и извеждане на бегълци във ФРАНЦИЯ, подработват се хора за нуждите на чуждите разузнавателни служби. По неофициални данни е известно, че ЦЕНКО БАРЕВ и ГЕОРГИ КОЛЕВ, СЛАВИ НЕЙКОВ активно работят за сметка на американското разузнаване, избират хора за тяхните диверсионно-разузнавателни цели срещу страната и нашата легация в ПАРИЖ. От своя страна МИЛКА ГЕНАДИЕВА и нейния приближен АНГЕЛ ПАНДЕВ работят всред емиграцията за сметка на френското разузнаване.

В резултат на борбата между геметовци и гичевисти, по време на заседанието на БНК в ПАРИЖ през есента на 1950 год. ГЕМЕТО успява да проведе изключване на ТОНЧО ТЕНЕВ от състава на същия, обвинявайки го в сътрудничество с комунистите. В подкрепа на ТЕНЕВ се явяват НИКОЛА БАЛАБАНОВ и д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ, но впоследствие и те го изоставят.

Не закъсняват да се появят в разногласия между групата на геметовците. ДИМИТЪР МАЦАНКИЕВ и КОСТА ШОПОВ излизат с открити писма срещу ГЕМЕТО, обвинявайки го в разточителство и диктаторство и настояват за реорганизиране на БНК и за ограничаване правата на неговия председател. Всред геметовците в ПАРИЖ се създават също две крила. Едното начело с ЦЕНКО БАРЕВ, а другото с МИЛКА ГЕНАДИЕВА. По-късно МИЛКА ГЕНАДИЕВА и групата около нея също напускат ГЕМЕТО.

Като следствие от тези разцепления и вътрешни борби, към края на 1952 год. значението и авторитета на БНК пада извънредно много. За американците става ясно, че ГЕМЕТО не може да се справи с поставената му от тях задача - да обедини и постави в тяхна служба българската емиграция. Ето защо и в края на 1952 год. комитетът "СВОБОДНА ЕВРОПА" спира финансовото подпомагане на БНК. Официален повод за това послужва отказа на ГЕМЕТО да премести седалището на БНК от ВАШИНГТОН в НЮ-ЙОРК, където се намира седалището на "СВОБОДНА ЕВРОПА".

20

9.-

Виждайки се дискредитиран от американците, ГЕМЕТО прави усилия за ново обединение на емиграцията. Търси помирение с МАЦАНКИЕВ и ШОПОВ, както и с гичевистите, като се стреми да реорганизира БНК на по-широко политическа база. През септември 1953 год. свиква на заседание БНК в ПАРИЖ. На същото се решава да се разшири състава на БНК от 16 на 30 души, с цел участващите групировки да бъдат представени с повече хора. Като новоучастващи в БНК са привлечени демократите и военните с един представител. Същевременно се решава да се измени устава, като се избере един изпълнителен съвет от 13 души. За председател на БНК се избира наново ГЕМЕТО, но за да се ограничат неговите права, новоизбрания изпълнителен комитет се явява ръководен орган на БНК. Доколкото е успял ГЕМЕТО в своите намерения е още рано да се каже. Засега той все още нека получава американска финансова помощ, с оглед на която той извърши споменатите реорганизации. На съвещанието в ПАРИЖ не са присъствували: МАЦАНКИЕВ, ШОПОВ, БАЛАБАНОВ и д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ. Има данни, че същите са били наново включени в състава на БНК. По-късно обаче НИКОЛА БАЛАБАНОВ и МИЛЕВ са се обявили против новоизбрания БНК.

Същевременно гичевистите на ТОНЧО ТЕНЕВ поеха инициативата за създаване на свой национален комитет. През ноември 1953 г. задграничното представителство на БЗНС /ВРАБЧА 1/ провежда заседание в ПАРИЖ, на което се решава да се създаде инициативен комитет за организиране на "ОБЩ БЪЛГАРСКИ ОСВОБОДИТЕЛЕН КОМИТЕТ". В същия са приели да участвуват освен земеделците на ГИЧЕВ, Българската демократична партия /МУШАНОВ-ГИРГИНОВ/ и Българската работническа социал-демократическа партия /ОБЕДИНЕНА/, като се призовава участието и на останалите демократични задгранични групировки. Този инициативен комитет излиза с декларация, която е обнародвана в информационния бюлетин на "ЗАДГРАНИЧНОТО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА БЗНС" от м. януари 1954 год. Има сведения, че ТЕНЕВ понастоящем се намира в САЩ.

Според едно писмо на ТОНЧО ТЕНЕВ до брат му в ПАРИЖ "трябвало да се очаква в скоро време създаването на нов "НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ".

20 април 1954 год.

ДС И ВРАЖЕСКИТЕ
ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

Строго поверително!

УТВЪРЖДАВАМ
ЗАМ.МИНИСТЪР НА МВР:

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

/Ген.майор/

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за създаване на нелегален геметовски
център в София.

Никола петковците са сериозен вражески контингент, който се използва от капиталистическите разузнавания и задграничните геметовски централи за подривна ^{и нелегална} дейност срещу нашата страна. За това красноречиво говорят ликвидираните н.петковски организации и центрове.

При реализацията на нелегалния геметовски център т.г. се получиха данни за вражеска дейност съответствуваща със заловената инструкция на задграничния геметовски комитет, изпратена по специален куриер.

По данни от I-ва управление ДС е известно, че в края на 1954 г. Гемето и Ценко Барев са разработили мероприятия за подривна дейност срещу нашата страна през 1955 година.

Изменика на Родината Стратия Скерлев - ръководител на подкомитета в Цариград, е доверил, че в България съществува добре организирана нелегална геметовска организация, с която те подържали сигурна връзка.

Има и други данни потвърждаващи активизацията на никола петковистите.

С цел да се обхванат ^{целта} нелегалната дейност на н.петковци, връзките им с капиталистическите разузнавания и геметовските централи, пръхващане на каналите, внедряване и извеждане на наша агентура, своевременно узнаване замислите на американското разузнаване и геметовския комитет задграница и водене активна настъпателна борба ^{с тях} в тях,

ПРЕДЛАГАМ

да се създаде "нелегален геметовски център" със седалище София по следния

Из архивите на ДС

95

- 2 -

П Л А Н:

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

1. Управление I-во ДС да подбере наш проверен сътрудник от задграница, който да се ползва с доверие и авторитет пред геметовския комитет. Агента да бъде инструктиран: Да посети Ценко Барев или друг подходящ от комитета и в сериозен разговор подчертае, че в България стават сериозни явления с техните съидейници. Да илюстрира разложението на лидерите им, което влияе върху членовете на бившия н.петковски съюз и преминават на страната на Отечествения фронт. Лично неговото мнение е, че н.петковистите в настоящия момент се намират в много тежко положение и трябва да им се помогне. Трябва да се пресече понататъшното разлагане на н.петковистите. Предалите се да се изолират, а на колебаещите се да се помогне и да се укрепят. Всичко това ще помогне на тяхните съидейници да разберат "предателството" на деклараторите.

Той смята, че съществува благоприятна обстановка да им се помогне, като се изпрати човек от задграница в България, който да разреши посочените въпроси. Прехвърлянето може да стане под формата на разкаял се изменник, използвайки обстоятелството, че в България са се върнали

и други и са били приети добре. Въпросния ще излезе публично в пресата и ще порицае геметовци и се "присъедини" към БЗНС и Отечествения фронт. Това ще му създаде благоприятна обстановка и добра зашифровка, за да може да изпълни всички поставени му от геметовския комитет задачи. Например лично той е готов да изпълни такава задача.

Едно такова прехвърляне на наш сътрудник ни подsigурява естествен контакт, готов канал и постоянна връзка с геметовския комитет. Срок за провеждане - 1 юни 1955 г.

Отговорници - ген.майор Думков и полковник Гочев.

2. Управление III-то ДС ще създаде "нелегален геметовски център" в София, който все още не е оформен като ръководство от национален мащаб и пред него стоят открити следните въпроси за разрешение:

- а/ Включване представители от окръзите; ✓
 - б/ Отношение към буржуазните партии и други враждебно настроени към Народната власт групировки, особено към бившите офицери от царската армия; ✓
 - в/ Установяване връзка със задграничния геметовски комитет с цел изясняване формите и методите на борба срещу Народната власт
- Тази постановка на "центъра" е благоприятна за използване.

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

- 3 -

то му от задграничния геметавски комитет, както и по добра зашифровка на самия "център".

"Нелегалния център" ще бъде образуван като бъдат включени:

Агент "Балабанов" - _____, предан, честен и проверен агент, по негови данни са вършени няколко реализации на нелегални групи и разкрити двама агент-предатели. Бивш член на ръководството на н.петковския академичен съюз /БАЗС/, завеждащ външния отдел. Бил много близък с измениците на Родината: Ценко Барев - бивш председател на БАЗС, Иван Барев, Кръстьо Зарев бивш организационен секретар на ИШ на ЗМС/o/, Ангел Пандев - от ръководството на БАЗС, Вълчо Ванчев Вангелов, Димитър Вълков и др. В страната също има връзки с бившите активни н.петковисти: Светла Даскалова, Ефтим Арсов, Дора Коева и още много други.

Няма данни за разшифровка.

"Балабанов" ще бъде създател и ръководител на центъра.

/Приложение характеристика/.

Агент "Цветков" - предан, честен и проверен агент. Няма данни за разшифровка. Същия ще бъде привлечен за член на центъра.

/Приложение характеристика/.

Агент "_____" - бивш царски офицер, имащ връзки и влияние сред н.петковистките среди, честен, предан и проверен агент. Същия ще бъде привлечен за член на центъра.

/Приложение характеристика/.

В центъра допълнително ще бъде включен и агент "Зорев", понастоящем в затвора, който за 9.IX.955 г. ще бъде освободен.

/Приложение характеристика/.

С подработена комбинация към нелегалния център ще бъде включен и обекта на р-ка _____ - бивш н.петковски депутат, ползващ се с голямо доверие и авторитет сред н.петковистите. /Приложение справка/.

За структурата и функциите на членовете на центъра, както и целите и задачите на същия ще се излезне с предложение.

3. Създаването на центъра ще стане по следния план:

На агент "Балабанов" ще бъде съобщено, че е необходимо изграждането на "нелегален геметовски център". Тази задача именно се възлага на него, като "обсъдим" лицата които трябва да се включат в него. След като се разменят мнения ще му съобщим, че разполагаме с данни за _____ /агент "Цветков"/, който напоследък живо се интересува за състоянието на н.петковистите и сондира мнение по създаването на нелегално ръководство, и трябва да се привлече внимателно. За целта ще се подработи конкретна ли-

ния на поведение: ще се устрои среща между "Балабанов" и "Цветков" на която "Балабанов" ще направи към анализ на създамата се обстановка сред н.петковистите и ще подчертае, че е взел решение да се създаде нелегално ръководство, което да може да обедини здравите и честни н.петковистки сили, особено тези от младежта. След като агент "Цветков" ни донесе за изказването на "Балабанов" ще му поставим задача внимателно при втора среща да разбере на каква основа и по конкретно с какви цели и задачи ще се създаде този комитет и да даде съгласието си за участие в него, но при условие, че ще се спазва абсолютна конспиративност, като наблегне на обстоятелството, че не трябва да отпочват вражеска дейност преди да установят връзка и полчат указания от задграница.

Така фактически централното ядро на нелегалното ръководство ще бъде създадено.

Допълнително с подходящи комбинации ще бъдат включени в нелегалния център и агентите "_____ " и "Зорев".

Образуването на нелегалния център по този начин ще ... предпази от разшифровка на агентурата, добро съчетание и проверка работата на агентите "Балабанов", "Цветков", "Зорев" и прехвърления агент от задграница.

Връзката между нелегалния геметовски център и прехвърления наш агент от задграница ще стане по изготвен за целта план.

Създаването на такъв център от предимно по млади кадри на н.петковския съюз ще бъде по примамлив и естествен и целенасочен за задграничния геметовски комитет по следните съображения:

Част от старите лидери на н.петковския съюз са компроментирани и корумпирани, друга част са подали декларации за приобщаване към Отечествения фронт, а трета част са склонни да подадат декларации. Това явление, особено сред бившите ръководители на опозиционния младежки съюз не е характерно, поради което естествено е тая инициатива за създаването на нелегален център да бъде подета именно от средите на бившия младежки съюз и предимно от Академичния съюз чийто председател е бил Ценко Барев, понастоящем секретар на комитета в Париж и дясна ръка на Гемето.

Срок за създаването на "нелегалния геметовски център" - до края на май 1955 г.

"Центъра" ще бъде създаден под личното ръководство на началник III-то управление ДС ген.майор Думков.

4. При положение, че I-во управление ДС не е в състояние да осигури прехвърлянето на подходящ агент по горния начин и предлаганата комбинация отпадне, ще подработим нова комбинация за установяване контакт между "нелегалния център" и задграничния геме-товски комитет с помощта на I-во и II-ро управление ДС.

София, 11.V.1955 г.

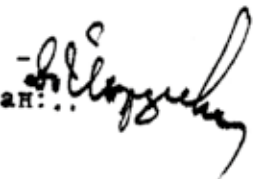
ПРЕДЛАГА -

Зам.началник V отдел:

капитан -

Изпълнил -

капитан:..

Из архивите на ДС

Строго секретно!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

СПРАВКА

ОТНОСНО: състоянието на подкомитета на БНК
в Италия. vi 56r.

Подкомитета на БНК в Рим-Италия е създаден по инициатива на ГЕМЕТО през 1949 година. Първоначално е било изградено представителство състоящо се от 5 члена, което е просъществувало няколко месеца. Поради разширяване на работата, през същата година е било издигнато в подкомитет. За членове на подкомитета са били кооптирани към пълномощника на ГЕМЕТО – ИВАН БАРЕВ и други верни на ГЕМЕТО хора, без за това да е взето мнението на емигрантските среди.

През 1950 година състава на подкомитета е бил следния: ИВАН БАРЕВ – председател, д-р НИКОЛА Д. МИРЕВ – секретар и 9 членове.

В продължение на няколко години този състав на подкомитета е претърпял редица изменения.

През 1952 година са били изградени редица секции и групи в различни градове и емигрантски лагери в Италия. Така в Триесте било избрано ръководство от 8 члена. През същата година ръководство е било разширено.

Подкомитета е уреждал легализирането на пристигналите в Италия емигранти, организирането на емигранти в трудови групи в Германия и други страни. Подкомитета е имал за цел да организира и активизира всички български изменници и членовете на българската колония и ги насочи против нашата страна. Централна задача на подкомитета е шпионско-разузнавателната дейност срещу България.

В изпълнение на своите задачи подкомитета действа с различни методи и средства. Разпространява вестник "Свободна и независима България" и други издания на БНК.

Подкомитета не се ползва с голямо влияние сред вражеската емиграция, с изключение на земеделските среди, поради което съществували различни течения, които, макар и не на принципа база, враждували помежду си.

Отношенията между членовете на подкомитета не били особено добри, БАРЕВ се държал диктаторски, като използвал своето положение

за налагане на волята си.

Материална помощ отначало подкомитета е получавал от общия бюджет на БНК. Впоследствие след спиране помощта от "Свободна Европа" има данни, че БАРЕВ е поддържал подкомитета със суми получавани от различните разузнавателни служби.

В началото на 1955 година състава на подкомитета е бил след-

ния: председател ИВАН В. БАРЕВ
 членове: СТ. БОЙДЕВ
ХР. ИГНАТОВ *в сагу замина*
НАУМ АСЕНКОВ
МИМОЗА АСЕНКОВА
АС. СЛАВОВ *в сагу замина*
Д-р Н. МИРЕВ

Към средата на 1955 година под влияние на Т. ТЕНЕВ в Италия се е оформила група /без да проявява никакъв организационен живот/ начело на която е застанал АС. СЛАВОВ, член на подкомитета. Тази група е трябвало да се превърне в стройна организация - филиал на "Коалиционния център" в Париж. В продължение на 1955 година такава организация не е била създадена, нито е проявила никакъв организационен живот. АС. СЛАВОВ е поддържал редовна връзка с Т. ТЕНЕВ, а впоследствие е преговарял и с ДИМИТЪР МАГДАНЛИЕВ във връзка със създаването на "новия земеделски съюз".

В началото на м. март в САЩ е било проведено съвещание на отцепилите се от ГЕМЕТО земеделци във връзка със създаване на "нов земеделски съюз". Споразумение с Т. ТЕНЕВ не е било постигнато.

През м-ц април тази година е било постигнато споразумение между ВАКРИЛ ЯНЕВ, МАЦАНКИЕВ и др. земеделци и са били положени основите на "новия земеделски съюз".

Неучастието на Т. ТЕНЕВ в новосъздадената земеделска групировка разтревожило АСЕН СЛАВОВ, който се колебае, на чия страна да премине с изградената от него група в Италия.

14.VI. 1956 година.

Отпечатано в 2 екз.

Изпълнител-5820

Напечатала-2980

д-р. министар,
за Швеция,
да се види нещo кратко
з. к., а за да се справка
за информацията на окръжните.
J. Кимет
6.7.57г.

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Младежка секция при БНК.

1. ОРГАНИЗАЦИЯ

В стремежа си да организира все по-голям брой изменници на родината и да ги подготви за борба срещу нашата страна, така нареченият "Български национален комитет "Свободна и независима България" /БНК/ създаде на 22 юли 1956г. в Париж - Франция още едно свое поделение - "Младежка секция при Българския национален комитет "Свободна и независима България".

Решението за създаване на секцията е било взето от БНК през май миналата година. Съгласно това решение към всички представителства, подкомитети и секции на БНК и там, където няма такива се образуват младежки групи със свои отделни ръководства.

Ръководството на младежката секция в Париж служи като централно обединително звено и ръководен орган на всички младежки групи. неговото седалище е на ул. "Паские" № 9, Париж 8. На същия адрес е и редакцията на в. "Младежка борба", месечен орган на Младежката секция. в състава на централното ръководство влизат: Тончо Карабулков - председател, Мико Дилков - подпредседател Иван Ив. Петков - секретар касиер и Аристо Чорелог и Мито Цоков - членове. в контролната комисия влизат: Стоян Андонов, Николай Димитров и Мито Петров. Тончо Карабулков, който минава пред изменниците - геметовци за "талантлив млад български писател" е и редактор на "Младежка борба".

Лидерите на БНК отделят особени грижи за организационното изграждане и укрепване на Младежката секция и подчинено-

-2-

ните ѝ групи в различните капиталистически страни. За завеждащ младежката секция е определен членът на БНК Бисер Колев. Ущият е участвувал в изготвянето на окръжно № 1 от 27 август 1956г. на Секцията "до всички български младежи и девойки в изгнание" и уводната статия на първия брой на "младежка борба" е написана от него.

Редица изтъкнати членове на БНК и негови поделения активно са работили за създаване на младежки групи по места. Някои от тях са направили и продължителна обиколка в САЩ и Канада за тази цел. Така, в края на миналата година Ценко Барев, Емил Антонов, Борис Нождаров и д-р Панайот Бъчваров са посетили българските студенти в Бостонския университет, а в края на март Емил Антонов, Тома Томов и Борис И. Янакиев са говорили за целите и задачите на младежката секция при БНК на събрание на изменници в градовете Питсбург, Чикаго, Детройт, Торонто и Бъфало.

2. СТРУКТУРА

Всяка местна младежка група има свое ръководство, състоящо се от председател, подпредседател, секретар и членове /до 5-6 души/. Всяко ръководство според нуждите и възможностите си, определя свои отговорници на следните отдели: танцова трупа, певчески хор, литература-печат, студенти, работници и др. Такива отдели има и Младежката секция в Париж.

Ръководствата на групите в отделните страни поддържат тясна връзка с ръководството на Младежката секция - Париж и с представителствата, подкомитетите и секциите на БНК по места.

Ръководствата на групите са задължени да изпращат редовно до централното ръководство в Париж ежемесечни доклади за дейността на групите. Централното ръководство представя обобщен доклад за цялостната дейност на младежите в централата на БНК.

Младежката секция провежда програмата и преследва целите на БНК. Същата има устав, но последният е в сила само за вътрешния ѝ живот и не е одобряван от френските власти, понеже последните са одобрили устава на БНК, секция на който се явява тази младежка групировка.

3. ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ

Целта на младежката секция при БНК е да обедини в едно цяло всички младежи - изменници на родината около БНК и да ги

-3-

подготвя за активно участие в борбата на вражеската емиграция срещу нашата страна.

По-важните задачи, поставени пред Младежката секция с окръжно № 1, са:

✓ Да провежда културно-просветни мероприятия сред младежите с цел да поддържа духа им и ги обработва в шовинистическо направление;

да поддържа младежки танцови трупи и певчески хорове, които да представят пред различните капиталистически страни "истинския образ на българския народ в миналото и сега и по тоя начин да печелят симпатиите на чужденците към него и към борбата на вражеската емиграция за "освобождане" на България от комунизма;

Да издава ежемесечно в. "Младежка борба", който да отразява "болките и възжеленията на младежите";

✓ Да организира месечно или периодически изнасянето на сказки и беседи по политически, стопански, културни и други въпроси, интересуващи младежите;

да засили сътрудничеството на младежите в другите издания на БНК - списание "Освобождение" и вестниците "Свободна и независима България", излизаци на български, френски, немски и италиански езици в САЩ, Франция, Западна Германия и Италия.

4. ИЗГРАДЕНИ МЛАДЕЖКИ ГРУПИ

В изпълнение на поставената задача от централата на БНК и на споменатото окръжно, през втората половина на миналата година поделенията на БНК в различните капиталистически страни започнаха изграждането на младежки групи по места. Всяко проведено събрание с тази цел получаваше и понастоящем получава широка разгласа в геметовските печатни органи, в това число и във в-к "Младежка борба".

На 20 август 1956г. в италианските градове Триест и Капуа, в които има лагери за изменници, "по примера на Париж" са били създадени младежки групи.

на 22 септември в залата на СПЕН в Ню Йорк е била проведена конференция с представители на български младежи от градовете Вашингтон, Виржиния, Синсинати, Бъфало, Бостон, Питсбург и Ню Йорк. Освен Емил Антонов, член на БНК, на конференцията са взели думата: **поддиректорът на американския комитет "Свободна**

-4-

Европа" Хюстон; завеждащата младежкия отдел при същия комитет г-ца Смит; д-р Панайот Бъчваров, лектор по философия в университета в Балтимор; кръстю кръстев, студент в университета Брандайс Борис Ножаров, член на БНК; Гемето и д-р Конакчийски. Избрано било ръководство на младежката група в САЩ начело с д-р Панайот Бъчваров.

На 21 октомври в канцеларията на подкомитета на БНК в Истанбул с участието на стратия Скерлев и Йордан Пиналски - членове на БНК/Пиналски впоследствие се изсели в САЩ/ е била създадена младежка група в Турция начело с Митко Тонев Танев. Във в. "Свободна и независима България" бе поместена снимка на участвувалите в учредителното събрание на групата изменници на родината.

На 27 април 1957 г. в Чикаго - САЩ е била образувана младежка група начело с Георги Миралаев.

Усилията на геметовци за изграждане на нови младежки групи и за укрепване на съществуващите такива продължават.

5. ПРОВЕДЕНА ДЕЙНОСТ

Според изнесените данни в печатните органи на геметовци, Младежката секция е развила следната дейност:

1. Издава е 4 броя на в. "Младежка борба" през 1956г. и продължава да издава същия вестник редовно всеки месец. През настоящата година са излезли 4 броя до април включително,

2. Организираща е специална библиотека "Младежка борба", която пушна в края на миналата година брошура с речта на Ценко Барев, произнесена на 9.IX.1956г.

3. Създава е танцова трупа и певчески хор в Париж.

Според "Младежка борба" от м. април 1957г. във Франция и Западна Германия били събрани повече от 70.000 франка за танцовата трупа на секцията. Събиране на помощи за същата се провеждало в САЩ.

4. Организираща е редица сказки, като е заангажирвала за докладчици изтъкнати лидери на вражеската емиграция. Пред събрания на младежи - изменници на родината в Париж Ценко Барев е говорил на тема "Балкански проблем в светлината на европейската политика". на 4 ноември 1956г. в Париж Гемето е изне-

съл сказка на тема "Критичната фаза на борбата". На 3 декември с.г. Т.Карабулков е говорил в Гермерсхайм - Западна Германия пред войниците от "войсковата част" за културния живот в България днес. На 31 март Лео Оливенбаум изнесъл в Париж доклад за влиянието на техническия прогрес върху личната свобода и частната собственост. В средата на март /пък в Париж/ Вълчо Вангелов говорил за "пътят към обединението на Европа".

5. Провела е някои международни срещи и е взела участие в работата на други международни вражески организации.

Тончо Карабулков, Жико Тилков, Георги Матков и Марко Марков са присъствували заедно с Ценко Барев и други членове на БНК от името на Младежката секция на състоялата се от 10 до 18 януари т.г. в гр. Мариенберг - Западна Германия втора годишна конференция на западногерманската организация "Ойропа хаус", която преследва целта за обединяване на селяните от Европа.

На 20 февруари т.г. Христо Горелов, Васил Аданев и Васил Василев са представлявали българските студенти на събранието на представителите на националните студентски групи и организации в Париж, по време на което била учредена "Федерация на студентите - емигранти във Франция". Чорелов е бил избран за главен секретар на тази федерация.

6. На 24.III.1957г. Ангел Пандев е говорил пред събрание на изменници в Париж за живота и делото на Васил Левски.

От съществуващите младежки групи тези в лагера Капуа - Италия и Гермерсхайм - Западна Германия също са проявили известна активна дейност. Така, групата в Капуа е организираща танцова трупа, ръководена от Стоян Радев, която изнесла специална програма пред изменниците в лагера Капуа на 6 януари т.г. и тези в лагера Санта Антонио на 7 с.м. Съвместно със секцията на БНК същата група провела на 21 февруари т.г. чествувание годишнината от обесването на Васил Левски. Доклад за Левски изнесъл секретарят на младежката група в Капуа Нинко Костов. Групата в лагера Капуа - Казерта провела подписка по фонда на името на сина на Гемето и за няколко дни била събрала 15.000 лирети.

Младежката група в Гермерсхайм е взела участие на 1 март т.г. в карнавалната манифестация, проведена в града

51

-6-

и представила нашата страна като мощия на партийните ръководители, властващи над "потъналия в мизерия" народ. На 5 с.м. групата провела общомладежко събрание, на което били разглеждани текущи въпроси и било решено редовната вноска към Младежката секция да бъде 1 марка. Същата група е провела четтуване за Левски на 19 февруари. Докладчик е бил Марко Марков.

96 изменници на родината от Райландплац -Западна Германия са изпратили до редакцията на "Младежка борба" писмо, в което издигат вражески лозунги против нашата страна.

7. По случай годишнината от освобождението на България от турско робство на 3 март т.г. Тончо Карабулков е говорил пред тържествено събрание в Париж за борбата на българския народ за освобождение.

4 юли 1957 година
С о ф и я

Изготвил: № 7316.
/м, Ив. Ив. Иванов

сравнителна е изготвена въз основа на всички политически, организационни и агентурни данни до м. юли 1957 година

*Д. Духовичев
с писма да се даде
за 16 улични "зе
сидени" на м. на кметство.*

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
5 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

*Тогава в БНК са и
всички м. на са и
сега в БНК са и
информацията резултат
относно: организациите на изменни-
ците на Родината, в Белгия.*

Строго-секретно!

КРДОПБГДСРБНА
чл. 31, ал. 6
от ЗДРДОПБГДСРБНА
Дат. 14.04.2014 Секретар: [Signature]

По данни на доброволно завърналия се от Белгия на 1.І.1958 г. бивш изменник на Родината _____, от с.Топчии - Разградско е видно, че в Белгия има около 300 изменници на Родината, от които: 170 души изпратени от Югославия през м.септември 1956г., 50 души изпратени от Гърция и 80 души изпратени от Турция през м.април 1957 година.Първоначално изменниците са били настанявани в лагери,откъдето по-късно са били изпращани на работа в различни мини,фабрики и предприятия в страната.

При идването на изменниците на Родината от Югославия в Белгия е бил създаден Подкомитет на БНК с ръководство:

- 1/Председател - ИВАН ИВАНОВ
- 2/Секретар - инж.РАШКО ОГНЯНОВ
- 3/Заведущ младежката секция - БОЯН ГЕОРГИЕВ
- 4/член - СТОИЦА РАДНЕШКИ.

Така избраното ръководство на подкомитета не е развивало активна дейност,то е успяло да завербова за членове на организацията едва 40 члена.Освен това,секретаря на подкомитета ОГНЯНОВ започнал да се занимава с търговия и мошеничество,използвайки положението си като секретар на подкомитета той изнудвал изменници на Родината,като срещу големи парични суми им е обещавал да им извади паспорти за емигриране в САЩ и други страни.Присвоил също така известна сума от касата на подкомитета и ги е използвал за лични нужди.

Вездействието на подкомитета е било забелязано от страна на БНК и с цел да се заздравя ръководството и активизира дейността на подкомитета,Г.М.ДИМИТРОВ и ЦЕНКО БАРЕВ по време на контрареволуционните събития в Унгария през м.октомври 1956 година са направили едно посещение в Белгия и провели заседание с ръководството на подкомитета.Въпреки това обаче,ръководството на подкомитета не е активизирало дейността на организацията.

През м.юни 1957 година,с цел да се ликвидират слабостите в организацията по инициатива на БНК се е провела отчетна-изборна конференция,на която е присъствувал ТОМЧО КАРАБУЛКОВ,член на БНК.

8

Отчетен доклад е изнесъл секретаря на подкомитета ОГНЯНОВ. В доклада той отчетел като актив на организацията и ръководството проведени те две събрания, едното проведено през м. март 1957 година, на което изнесъл доклад по международното положение ЦЕНКО БАРЕВ и другото проведено през м. април 1957 година, на което изнесъл доклад Г. М. ДИМИТРОВ, на тема "Цели и задачи на БНК". Освен това, като актив на ръководството той отчетел и това, че са били издействувани гаранции за изселване на изменници на Родината в САЩ.

След доклада било избрано ново ръководство:

- 1/ Председател - ЙОРДАН НОВАКОВ *а. к. к. к. к. к.*
- 2/ Секретар - ТРИФОН РАФАИЛОВ
- 3/ Контролна комисия: а/ НЕДЯЛКО ГЕШЕВ
б/ ГОСПОДИН ГОСПОДИНОВ
в/ СТОИЦА РАДНЕШКИ.

4/ Член - ИВАН ИВАНОВ.

Новоизбраното ръководство проявило известна активност, като е успяло да увеличи броя на членовете на организацията от 40 на 100 члена. Издействувало е няколко стипендии от различни благотворителни дружества за следване на изменници на Родината в различни висши учебни заведения и даване на гаранции на изменници за изселване от Белгия в САЩ.

През месец декември 1957 година се е провела нова отчетно-изборна конференция, на която са присъствували от страна на БНК - ЦЕНКО БАРЕВ и ТОНЧО КАРАБУЛКОВ. На конференцията е изнесъл отчетен доклад секретаря на подкомитета ТРИФОН РАФАИЛОВ, който в доклада си е изтъкнал като успех на организацията и ръководството провеждането на ансамбъла ни за песни и танци по време на посещението му в Белгия, като са разпространили по време на представлението между посетителите позиви с антикомунистическо съдържание, с което злепоставили ансамбъла ни и издигнали авторитета на подкомитета сред гражданството.

След доклада, на конференцията се изказал ЦЕНКО БАРЕВ, който в изказванията си отчетел, че през отчетния период ръководството на подкомитета имало известен успех, но за да укрепне още повече ръководството и се активизира още повече дейността на подкомитета, той предложил конференцията да вземе следните решения:

- 1/ Подкомитета да се легализира пред Белгийските власти и в най-скоро време да се намери помещение за канцелария на подкомитета.

9

2/ За в бъдеще секретаря на ръководството на подкомитета да бъде платен, като заплатата му се изплаща от БНК и постъпилите членски вноски.

3/ Да се организира синдикална група.

4/ Да се обезпечи посещението на изменническия самодееен колектив "Росна китка" в Белгия.

5/ Да се набележат мероприятия от ръководството за провокиране на българския щанд в постоянното международно изложение в гр. Брюксел, което ще се състои през м. август 1958 година.

След изказванията и предложението на БАРЕВ, конференцията е избрала ново ръководство:

1/ Председател - ЙОРДАН НОВАКОВ ✓

2/ Секретар - ТРИФОН РАФАИЛОВ ✓

3/ Членове:

а/ Господин Господинов ✓

б/ Иван Иванов

в/ Деко Савов

г/ Терзийски

д/ Велико Георгиев.

Освен тая организация на изменниците на Родината в Белгия, са изградени още две организации: Комитет "Национален фронт" и "Македонската политическа организация".

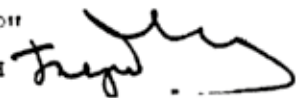
НАЦИОНАЛНИЯ ФРОНТ се е изградил в Белгия в началото на месец юни 1957 година. В него членуват всички бивши монархисти и царски офицери. При учредяването на организацията са били изготвени списъци на всички членове, избрано е било ръководство с председател ЦОНЮ ТРЪПКОВ и секретар ХРИСТО ПЕШЕВ. Организацията се е легализирала пред белгийските власти и е имала канцелария.

МАКЕДОНСКАТА ПОЛИТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ се е учредила по инициативата на ЦК на Македонската политическа организация в гр. Торонто, в началото на м. ноември 1957 година.

На учредителното събрание са присъствували около 100 човека от македонски произход от Вардарска и Пиринска Македония. Организацията е имала своя канцелария и имала всичко 70 члена.

София, 14. 3 1958 год.

Н-К ОТДЕЛЕНИЕ "ФИЛТЪР"

апитан

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Подкомитета на БНК и изградените му секции в КАНАДА.

"Българския национален комитет"/БНК/ чието седалище е в САЩ през 1948/50 година проведе акции за изграждане на подкомитети в редица капиталистически страни. Като резултат на това през 1951 година на 18 февруари в гр. ТОРОНТО бе образуван подкомитет на БНК в следния състав: АТАНАС ТОДОРОВ, д-р БОРИС МИТЕВ и ДИМИТЪР НАЧЕВ. По късно на 6. XII. 1951 год. съдия е бил реорганизиран в състав: АТАНАС ТОДОРОВ, БОРИС МИТЕВ, ИВАН МИТЕВ, АНГЕЛ АНГЕЛОВ, ИВАН МАНОВ и ИВАН ИЛИЕВ.

През м. януари 1953 год. са били създадени три отдела: Организационен, финансов и културно-просветен оглавявани съответно от ЖИВКО МИРЧЕВ, секретар, АНГЕЛ АНГЕЛОВ касиер и АТАНАС ТОДОРОВ, по културно-просветните въпроси.

Изградени секции на БНК в различните градове както следва: на 13. X. 1951 год. в гр. Ниагара-Фолс в състав: Колю П. Колев секретар, Стефан Р. Додуров - касиер и Кирил Ив. Йоцов - член.

На 16. I. 1951 год. в гр. САУТБЮРЪН в състав: Стойчо Иванов секретар, Стоян Йолов - касиер, Колю Колев и Димитър Цолов - членове.

На 8. XI. 1951 год. в гр. УИНДЗОР в състав: Тома Томов - секретар, Богдан Желязков - касиер и Михаил Михайлов - член.

На 14. 3. 1952 год. в ВАЛ д, ор, КВЕБЕК в състав: БОРИС БОЖИЛОВ - секретар и членове Ст. Дончев и К. Иванов.

На 8. 3. 1953 год. в гр. УЕЛАНД в състав: ТОДОР Н. ГРОЗДАНОВ секретар и членове: Ст. Гешев, Цветан Михайлов и Илко Велинов.

През м. юли 1951 год. в гр. ХАМИЛТОН.

От сведенията с които разполагаме досега за БНК и секциите му в Канада не водят редовен организационен живот.

-2-

130

През м. юни 1957 год. подкомитета на БНК е организиран среща на Ниагарския водопад, на която са присъствували повече от 30 изменици на родината-геметовци. На срещата присъствуватите са изразили единството и превързаноста си към БНК и ГЕ-МЕТО. Секретаря на подкомитета на БНК в Канада-ЖИВКО МИРЧЕВ е отправил апел за събиране на средства за танцовата група "Росна китка" в Париж, на която среща са събрани и изпратени 50 долара.

Видно от официалните източници на подкомитета и секциите му главните въпроси с които са се занимавали на кон-ференции и събрания са били подпомагането измениците на родината които се намират в Европа. Така например през м. март 1952 година са били събрани и изпратени 250 долара и голямо количество дрехи на емигрантите в Турция, Гърция, Триест и Австрия. Освен това подкомитета се грижи за настаняването на идващите от други страни изменици на работа, подпомагане материално докато си намерат работа и пр.

13.VI.1958 год.

СТ.РАЗУЗНАВАЧ

Капитан:

/ Г. Живковски /

ДС И ВЪРЖЕСНИТЕ
ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

I 5

Строго секретно!

Екз. № 4

23
287

И Н Ф О Р М А Ц И Я № 197

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Относно някои данни за дейността и намеренията на "Българския национален комитет" /БНК/.

Разполагаме с данни, че на 25, 26 и 27 юни т.г. в гр. Чикаго - САЩ се състояло тридневно заседание на БНК, на което било решено за в бъдеще в САЩ да остане само политическото ръководство на БНК, начело с Г.М. Димитров /Гемето/, а цялата организационна работа на комитета да се концентрира в Париж. Част от секретариата на БНК ще се премести в Париж. Всички подкомитети на БНК в Европа ще бъдат подчинени на подкомитета в Париж, на който Барев ще бъде председател. Дейността си тези подкомитети ще отчитат на Барев, а той от своя страна ще уведомява политическото ръководство във Вашингтон.

В САЩ Гемето и Барев са се срещали с важни политически личности. Обсъждали са специално въпроса как ще се използва бъдещата американска легация в София. Договорили са се в легацията да има лице, което да събира сведения за БЗНС и да ги изпраща направо на Барев в Париж, който ще ги препраща на Гемето. За целта Барев ще поддържа пряка връзка с бъдещата американска легация в София.

12. VII 1959 година
София
Изпълнител: *[Signature]*
ИТ-535

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ I-ДС
Полковник _____

Из архивите на ДС

113

Строго секретно!

Екз. № 2

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

Относно състоянието на българската вражеска емиграция във Франция.

Броят на българските изменници на родината във Франция понастоящем възлиза на около 500 души, които са концентрирани главно в Париж.

Българската вражеска емиграция във Франция е обединена в следните емигрантски организации:

1. Представителство на "Българския национален комитет" - БНК за Европа.

Представителството на БНК в Париж обединява болшинството от българската вражеска емиграция във Франция. Създадено през 1952 година на базата на съществуващия до тогава подкомитет на БНК, то има за задача да ръководи и направлява дейността на подкомитетите на БНК в европейските капиталистически страни.

Седалището на представителството се помещава в Париж - ул. "Пастие" № 9.

Понастоящем в ръководството на представителството влизат - Ценко Величков Барев, секретар и отговорник на БНК за Европа, а от 1956 година изпълнява и длъжността председател на представителството/поради смъртта на В. Фруков - дотогавашен председател/; Георги Колев Илиев, член и касиер и Слави Йичев Цейков.

Всички подкомитети на БНК в Европа са подчинени на представителството в Париж и отчитат дейността си на Барев, а той от своя страна ще уведомява политическото ръководство на БНК във Вашингтон.

Основната цел преследвана от представителството е да обедини българската вражеска емиграция около БНК, да поддържа връзка със своите привърженици в България, да провежда диверсионна, разузнавателна и друга подривна дейност срещу нашата страна, да набира из средите на изменниците на родината войници за т.н. "Българска войскава част" към американските окупационни войски в гр. Гермерсхайм - Западна Германия.

Разузнавателна а си дейност срещу нашата страна представителството на БНК във Франция провежда чрез Ценко Барев, Георги Колев и Слави Илчев Нейков.

Барев живее на адрес 1 rue Froidevaux - 16^e Secteur. Същият е в услуга на американското и френско разузнавания и има за задача да подбира из средите на изменниците на родината подходяща агентура за вербовка от горните разузнавания. Освен това Барев събира шпионски сведения за нашата страна от временнопребиваващи български граждани във Франция и обработва лица за невъзвръщеници.

Барев поддържа връзки с Ке д'Орсе чрез Далоа, директор на секцията за Европа, а така също и с американския представител на парижкото бюро на комитета "Свободна Европа" - Делгадо. Последният в началото на 1959г. поискал от Барев да му предава сведения отнасящи се за нашата страна. От месец септември т.г. представител на парижкото бюро на "Свободна Европа" е Мюниш Фанинг. Същият се изказал, че службата щяла да бъде преместена в Лондон. Причината за това била, че ген. де Гол имал лошо отношение към бюрото на комитета "Свободна Европа" в Париж.

С активна разузнавателна работа срещу нашата страна се занимава и членът на БНК Борис Симеонов Джонев. Същият на два пъти е прехвърлян в нашата страна. Последният път през 1955г. бил изпратен лично от Гемето да организира

-3-

нелегална резидентура. Бил е снабден с инструкция за изграждане на нелегални групи в България и с радиостанция.

От 1958 година във Франция отново се установи членът на БНК - Кръстю Василев Зарев, който до тогава работеше в радиостанция "Гласът на Америка - гр. Мюнхен. Понастоящем е активен сътрудник на радио "Свободна Европа" - Мюнхен. Същият има за задача да събира шпионски сведения за България и вербова временнопребиваващи български граждани във Франция, които чрез тайнопис и други средства да му изпращат сведения от България във Франция.

Представителството на БНК в Париж по указания на американците проведе активна дейност по време на унгарските събития. То извърши подготовка за оточняването на всички подробности около "освобождението" на България, бъдещата администрация на страната и списъци на лицата, които следвало да бъдат ликвидирани при завземане на властта.

В заключителното си слово пред -я конгрес на "Международния селски съюз"/МСС/ в Париж - 1956г. Гемето отправя призив към вражеската емиграция от социалистическите страни за изпращане на "доброволци в помощ на борещите се за свобода унгарци". Неговия призив "за организиране на бригади от доброволци в случай, че ООН не успее да разреши унгарския въпрос" беше включен в резолюцията на конгреса на МСС.

Представителството на БНК проведе активна пропаганда и друга дейност по време на Брюкселското изложение. В резултат на тази дейност сътрудникът на Българската телеграфна агенция /БТА/ Иван Василев Панайотов се обяви за невъзвръщенец. Същият сега се намира във Франция. Активна дейност представителството проведе и по време на Световния младежки фестивал във Виена. Във връзка с това БНК бе отпечатил редица пропагандни материали с цел разпространяването им сред българските делегати на фестивала. Активно участие от БНК във Франция срещу фестивала взеха Генко Барев, Слави Нейков, Тончо Карабулков, Кръстю Зарев, Вълчо В. Вангелов и други.

Съгласно със сведенията, които получихме от Б.Х.К. не е направен много популяризирано на диверсионен фронт. Сега обаче си има въпроса кой трябва да отиде дейност в тази насока. Решава се, се приготвят документи на сградния двор /ВБ.П./ от които трябва да се изготвят в резултат на който да се работи повече съобразно от събрано на американците.

В борбата си против нашата страна представителството на БНК в Париж получава подкрепа от видни официални представители на френските власти. През 1954г. по инициатива на американското разузнаване и френските власти бе създаден "Френско-български културен институт за научни изследвания" с председател проф. Пиер Паскал, а директор членът на БНК Лео Оливенбаум. В ръководството на института влизат още французите Франсоа Ле Руа, Жан Жак Шевалие и Андре Руа, професори по право в Сорбоната, Рене Ристелюбер и др.

Института издава периодичен бюлетин, в който се поместват статии, насочени против нашата страна.

По сведения от м. октомври 1959г. финансовата помощ за института, отпускана от френските власти, е била спряна.

"Българския национален комитет"/БНК/ е колективен член на международните емигрантски организации "Събрание на поробените европейски народи"- СПЕН и "Международния селски съюз" /МСС/.

"Международния селски съюз" има бюро в Париж, находящо се на 26 rue Vaucluse, Paris 14^e с отговорници Ценко Барев и румънеца Кантемир. От няколко месеци бюрото останало без парични помощи. Тази мярка, според Барев, била обща, но по-късно другите бюра в отделните капиталистически страни получили помощ, с изключение на парижкото бюро.

"Събранието на поробените европейски народи"/СПЕН/ има също в Париж свое бюро, което отговаря за работата на организацията в Европа. Председател на бюрото е Ауер/Унгария/, секретар Ценко Барев/България/ и членове : Едмунд Рехак/Чехословакия/ и Моравски/Полша/. Барев не бил доволен от Ауер и не можел да се сработи с него, тъй като последният действувал, без да се консултира. Според Барев, Ауер бил некадърен, действувал за свои лични сметки и информирал членовете на бюрото за всяко нещо много късно. Поставял ги винаги пред свършен факт, като се стремял да извлеча лична полза от функцията си като председател.

Напоследък са проведени няколко заседания с цел избиране нов председател на бюрото, но споразумение не се постигнало.

10. XII. 1959 год.
собрание
членове: Барев

Видел сиробничия е от
без работа на работата си 1959 год.
активност и добротата. Барев е
на събитията с другите.

Строго секретно!

Екз. № 2

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

[Signature]
И Н Ф О Р М А Ц И Я

Относно поставяне въпроса за "поробените народи" пред др. Хрущов при посещението му във Франция и на конференцията на високо равнище.

В началото на м. февруари 1960 г. геметовецът Ценко Величков Барев ✓ председател на представителството на "Българския национален комитет" /БНК/ в Париж се е срещал с Шабан Делмас ✓ председател на френското национално събрание/ и с Луи Терноар ✓ министър на информацията. На тази среща Барев настоял въпроса за "поробените народи" да се постави на разглеждане пред др. Хрущов при посещението му във Франция и на конференцията на високо равнище.

На Барев било отговорено, че Франция не можела да постави на разглеждане такива въпроси.

Барев е поставил и въпроса Франция да не признава съществуващите режими в народнодемократичните страни и да иска провеждане на свободни избори в тях, чрез които да се измени съществуващото положение.

И на този въпрос на Барев било отговорено отрицателно.

18/II 1960 година
С о ф и я

Изпълнител: *[Signature]*

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

1

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ

В резултат на откритата морална и материална подкрепа, оказвана от американския империализъм на вражеската емиграция от страните на социалистическия лагер, значителна част от българските вражески елементи се установиха на територията на САЩ. Понастоящем тези елементи са съсредоточени главно в градовете Ню-Йорк, Чикаго, Питсбург, Бъфало, Лос Анжелос, Сан Франциско, Толедо и Кливеланд. Малки групи и отделни лица се намират и в други градове на САЩ.

В САЩ се намират централните ръководства на редица важни групировки на българската вражеска емиграция - Български национален комитет/БНК/, Български национален фронт/БНФ/, Български национален съвет /БНС/, Американско-българска лига/АБЛ/, Българска група към Работническата социалистическа партия в САЩ, а така също и редица други по-незначителни групировки.

Изпълнявайки директивите на американците за изграждане на общ Български емигрантски национален комитет, изменикът на Родината д-р ГЕОРГИ М. ДИМИТРОВ/ГЕМЕТО/-лидер на "Българския земеделски народен съюз-Пладне, след няколко несполучливи опити, успя през 1948г. да се споразумее с представители на някои емигрантски групировки като "Българска социалдемократическа партия в изгнание"- и Звено, както и с някои бивши фашистки дипломати, невъзвръщеници и образувата т.н. "Български национален комитет"/БНК/ със седалище Вашингтон.

ОРГАНИЗАЦИЯ, СТРУКТУРА И ПРОГРАМА НА БНК

Начело на БНК стои централен комитет от 21 члена и 2 кандидат члена. Централния комитет има изпълнителен комитет от 9 члена и 2 кандидат члена. Председател на ЦК на БНК от 1948 г. до сега е д-р Г. М. Димитров /Гемето/.

Понастоящем БНК обединява около себе си предимно бивши членове на "Български земеделски народен съюз-Пладне"/БЗНС-"Пладне", тъй като редица представители на другите групировки са го напуснали в резултат на вътрешните търкания и раздори, започнали още непосредствено след създаването на организацията. Сега броят на представените в БНК социалисти, независими и интелектуалци е незначителен.

Известни са следните членове на сегашния централен комитет на БНК - д-р Г.М. ДИМИТРОВ/Гемето/, проф. НИКОЛА ДОЛАПЧИЕВ, НИКОЛА АНТОНОВ, ЕМИЛ АНТОНОВ, ЦЕНКО БАРЕВ, СЛАВИ НЕЙКОВ, ТОМА ТОМОВ, ГЛОРИЯ ДИМИТРОВА, БОРИС НОЖАРОВ, ДИМИТЪР ПЕТКОВ КРАВАРЕВ, СТРАТИЯ СИДЕРОВ СКЕРЛЕВ, ЙОРДАН РАЙЧЕВ.

Поделенията на БНК в различните капиталистически страни се наричат "Подкомитети на БНК". В Париж неговото главно поделение се нарича "Представителство на БНК за Европа". То ръководи подкомитетите в Европа. Подкомитетите имат "Секции на БНК" в отделни градове на дадена страна. За работа сред младежта към централното ръководство на БНК във Вашингтон и към представителството на БНК за Европа в Париж са изградени младежки секции. Младежката секция към БНК във Вашингтон има за задача да ръководи дейността на младежките групи на БНК в САЩ и Канада, а младежката секция при Представителството на БНК за Европа в Париж - дейността на младежките групи в Европа.

В САЩ подкомитет на БНК има в гр. Чикаго. Негови активни дейци са ЙОРДАН СТОЯНОВ ПИНАЛСКИ/председател/, АНГЕЛ АБРАШЕВ, ГЕОРГИ МАРИНОВ, ХРИСТО ГЕЛОВ, ГЕОРГИ МИТОВ, ПАНТО ПАНТОВ, НИКОЛА КОНДАКЧИЕВ.

Младежки групи на БНК има в -Ню-Йорк - "Сергей Румянцев" с активни дейци ХРИСТО ГРАМАТИКОВ/председател/, ИВАН ВАСИЛЕВ, ГЕОРГИ ЛАНКОВ, АНГЕЛ КАМБУРОВ, ТОНЧО КЕРАНОВ; в Бъфало - "САШКО д-р Г.М. ДИМИТРОВ"/с активни дейци ДОЙЧО ЯНКОВ/председател/, ДИМИТЪР ВЕЛИЕВ АНГЕЛ УЗУНОВ, ПЕТЪР ВЪРБАНОВ, ДИМИТЪР КАРАДЖОВ, АТАНАС РАЙКОВ, ЙОРДАН ИВАНОВ и в гр-Чикаго.

В Ню-Йорк се печати органът на БНК вестник "Свободна и независима България", който има и една страница на английски език.

Вестник "Младежка борба", който се разпространява сред младежите геметовци и влиза в Париж.

Главните филиали на БНК в другите капиталистически страни са: Представителство на БНК за Европа в Париж/Франция/ начело с ЦЕНКО БАРЕВ, подкомитетите на БНК в Мюнхен/Западна Германия/ начело с ЙОРДАН РАЙЧЕВ, във Виена /Австрия/ начело със СТЕФАН КАФАДАРОВ, в Брюксел/Белгия/ начело с БОЯН ГЕОРГИЕВ, в Рим/Италия/ начело с ИВАН БАРЕВ, в Истанбул/Турция/ начело със СТРАТИЯ СИДЕРОВ СКЕРЛЕВ, в Торонто/Канада/ със секретар НИКОЛА МИРЧЕВ, в Сан Паоло /Бразилия/ начело с ЛЮБОМИР ЗАФИРОВ, в Богота/Колумбия/, в Мелбърн /Австралия/, младежката секция при БНК за Европа в Париж начело

МАРКО МАРКОВ, българската войскава част в гр. Гермерсхайм/ Западна Германия./

В програмата на БНК, която е публикувана в брой 1 на в. "Свободна и независима България" на 20 януари 1949 г. се предвижда: борба за "Освобождението на България от кървавото комунистическо болшевишко иго", възстановяване на Търновската конституция, отменяване на всички закони приети от народната власт, реорганизиране на армията и връщане в нея на бившите царски офицери, изменение на външната политика на България и пр.

БНК получава финансова подкрепа от САЩ. Главната помощ за него идва от американския комитет "Свободна Европа". ГЕМЕТО получава суми от Държавния департамент, американските синдикати и някои монополи на САЩ. От юли 1949 г. до октомври 1952 г. БНК е получил 284.000 долара от комитета "Свободна Европа". Освен това за същото време лично ГЕМЕТО е получил от този комитет 50.000 долара.

От края на 1957 г. помощта на БНК от комитета "Свободна Европа" била спряна.. На ГЕМЕТО се отпускали средства само за извършена конкретна работа.

В БНК още наскоро след създаването му започнаха да се появяват вътрешни разногласия и борби. През 1950 г. инж. ТОНЧО ТЕНЕВ заедно с група земеделци-гичевисти напусна БНК. Разривът между ГЕМЕТО, като представител на "БЗНС-Пладне" и ТОНЧО ТЕНЕВ като представител на "БЗНС-Врабча"- 1", настъпи по въпроса за разпределението на местата в Изпълнителния комитет на БНК и на ръководните постове в "БЗНС в изгнание".

След скъсването с ГЕМЕТО инж. ТОНЧО ТЕНЕВ започна да търси съюз с различни емигрантски групировки за създаване на нов "Национален комитет" който да измести БНК на ГЕМЕТО. През 1953 г. ТЕНЕВ успя да се споразумее с ДИМИТЪР МОЛЛОВ, бивш демократ и МИЦКА КРАУС социалистка и създаде т. н. "Коалиционен център на българските политически партии в изгнание", около който трябваше да се обединят всички недоволни от ГЕМЕТО и БНК, като ДИМИТЪР МАЦАНКИЕВ, КОСТА ШОПОВ, НИКОЛА БАЛАБАНОВ, МИЛЮ МИЛЕВ и др. ТЕНЕВ обаче не успя да събере други групировки около коалиционния център и не може да противопостави последния на БНК. През 1955 г. ТЕНЕВ започна да търси съюз с националистите. През 1956 г. той участва в Мадрид в съвещание с хората около бившия български царски двор за създаване на

"Временното българско представителство" - ВВП/Той уверявал отцепилите се от БНК и от ГЕМЕТО, че чрез това "представителство" и "авторитета" на цар **ЦИМЕОН**, който одобрява идеята за създаване на ВВП те цели да изолират ГЕМЕТО и да осигурят за БЗНС "важна политическа роля". **ТОНЧО ТЕНЕВ** обаче не успя да се разбере и с хората на царския двор.

След разцеплението на националистическата организация "Български национален фронт"/БНФ, **ТОНЧО ТЕНЕВ** започна да се появява на различни чествувания, конгреси и други мероприятия, организирани от групата на д-р **ИВАН ДОЧЕВ**. На някои от тях **ТЕНЕВ** произнасял речи в които подчертавал необходимостта от обединение на емиграцията. В резултат на сътрудничеството си с **ИВАН ДОЧЕВ** през 1960 г. **ТОНЧО ТЕНЕВ** е бил избран в ръководството на т.н. "Български национален съвет"/БНС/, създаден в САЩ в противовес на ВВП.

УЧАСТИЕ НА БНК В ДРУГИ ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

БНК е колективен член на международните емигрантски организации "Събрание на поробените европейски народи"/СПЕН/ и "Международен селски съюз"/МСС/ известен и с името "Зелен интернационал".

Д-р **Г.М. ДИМИТРОВ/Гемето/** е един от главните изпълнители на инициативата на американците за създаването на СПЕН, чиято първостепенна задача, според устава ѝ, е "Освобождането на поробените народи от съветско господство и комунистическа диктатура". Той и понастоящем взема активно участие в дейността на тази вражеска организация. На досегашните редовни и извънредни сесии на СПЕН са били приети най-различни решения, резолюции, меморандуми, декларации и др. имащи за цел да пречат на дейността на представителите на Съветския съюз и другите социалистически страни в международните организации и на първо място в Организацията на обединените нации /ООН/.

В началото на 1959г. делегацията на БНК беше напуснала СПЕН в знак на протест срещу приемането на "фашистки" и "монархически" елементи в тази организация, но на шестата сесия на СПЕН състояла се през септември с.г. в Ню-Йорк, геметовци взеха отново активно участие. Делегацията на БНК е публикувала декларация, в която се казвало, че "особеното положение", създадено се във връзка с посещението на **ХРУШЧОВ** в САЩ, довело БНК до решението напълно да поднови дейността си в СПЕН и да направи всичко възможно за разрешаване на "критичните въпроси", които били разклатили единството

и дори съществуването на СПЕН.

Делегацията на БНК, подкрепена от делегациите на чехските, румънските и латвийските представители в СПЕН успяла да отстрани полския емигрант КАРБОНСКИ от поста председател на генералния комитет на СПЕН, тъй като според ГЕМЕТО, групата на КАРБОНСКИ не представлявала полската нация, нито даже полската делегация в СПЕН, а само една част от нея с представителство в Лондон. ГЕМЕТО не бил доволен и от албанската делегация в СПЕН, тъй като тя не представлявала никого и се състояла само от няколко "непознати лица, назначени за представители от неотговорни американски среди". ГЕМЕТО и българската делегация са настоявали в Аржентина да бъде открито бюро на СПЕН за страните от Латинска Америка, тъй като в Аржентина имало по-голяма нужда от "по-усилена" дейност на СПЕН, отколкото в Урагвай, за където са настоявали някои от делегациите в СПЕН.

От създаването на "Международния селски съюз" /МСС/ през 1947 г. до сега негов главен секретар е ГЕМЕТО. Ръководна роля в бюро на МСС в Париж играе членът на БНК-ЦЕНКО БАРЕВ. На всички конгреси на МСС най-многобройна е делегацията на БНК. Според някои данни, ЦЕНКО БАРЕВ правел опити да заеме мястото на ГЕМЕТО в СПЕН. Във връзка с това той се бил изказал, че понастоящем ГЕМЕТО не се ползвал с такава голяма популярност, както преди и че ако продължавал да бъде пасивен, скоро щел да стане съвсем неизвестен в България.

Българската вражеска емиграция в Канада е съсредоточена главно в Торонто и Хамилтон. Незначителни групи изменници на Родината има в някои други градове - Садбъри, Монтреал, Уиндзор и др.

Общо взето материалното положение на вражеската емиграция в Канада не е добро. Болшинството изменници на Родината работят като общи работници в каменовъглената и рудодобивната индустрия, а малък брой се занимават с търговия или са съдържатели на хотели, ресторанти и магазини. Отделни лица имат свободни професии. Доста добре материално са инж. АНГЕЛ ИЛИЕВ ГЪНДЕРСКИ, НАЧО ПАХАРКОВ и др.

Българската вражеска емиграция поддържа тесни връзки с тази в САЩ. Провеждат се често срещи, организират се съвместни мероприятия.

ФИЛИАЛИ НА БНК

Подкомитетът на БНК в Торонто е образуван през 1951 г. Малко по-късно били изградени секции на БНК в Хамилтон, Усланд и Монреал. Въпреки многократните опити на Централното ръководство на БНК и лично на ГЕМЕТО, който регулярно посещава Канада, да се активизира дейността на подкомитета и секциите на БНК в Канада, съществени резултати не са се получили. Понастоящем сравнително редовен организационен живот водела само геметовската организация в Торонто. Секциите на БНК в другите градове не водели редовен организационен живот и влиянието им сред изменниците на Родината непрекъснато намалявало.

Според наличните данни, активна организационна дейност развива секретаря на подкомитета на БНК в Торонто НИКОЛА МИРЧЕВ. В негова помощ бил отговорникът на младежката група към БНК за Канада – ИВАН МИТЕВ.

Всека година подкомитетът на БНК организира излет на свои привърженици до Ниагарския водопад, където се провеждат събрания с участие на изменници на Родината от САЩ. В някои от тези излети участва и ГЕМЕТО.

По-голяма част от българските вражески емигранти са дошли в Австралия от Западна Германия, Турция и Гърция. Централизираны са главно в градовете Аделаида/около 200 души/Мелбърн/около 100 души/Порт, Камбера, Бризбан и др. Малка група от тях се е установила на остров Тасмания. Повечето от изменниците работят като общи работници в зеленчукови градини и животновъдни ферми, като секачи на скъпоценни дървета и на тръстика. Някои работят в строителството на язовири и бентове. Една малка част са на работа в индустриални предприятия.

Съгласно условията за заселване в Австралия, всички емигранти разселени в тази страна, били задължени да работят в продължение на две години физическа работа, независимо от това, каква професия са имали и какво са работили преди пристигането си в Австралия. Емигрантите специалисти/инженери, лекари и др./след двегодишна физическа работа се задължавали да изкарат курсове за рехвалификация в австралийските университети, след което получавали право на свободна практика.

Общо взето заплатите на българите били ниски и условията на работа тежки.

Подкомитетът на БНК в Мелбърн понастоящем не развивал особена дейност. ДИМИТЪР ЧАВДАРОВ и ДИМИТЪР БУЛГУРОВ били заети повече с личните си работи и не проявявали активност.

От секциите на БНК по-голяма активност проявявала само тази в Аделаида, благодарение на ЛЮБЕН ЦВЕТКОВ, ДЕЧО ИВАНОВ, ГЕОРГИ НАЧКОВ. За секциите на БНК в Сидней и Камбера не разполагаме със съществени данни.

И Т А Л И Я

Българските изменници на Родината се съсредоточени главно в лагера Сан Антонио край Салерно. В Рим и други градове на Италия живеят отделни изменници привърженици на различни реакционни организации на вражеската емиграция. Болшинството от ръководителите на вражеската емиграция са в Рим.

В Италия има поделения и привърженици на следните реакционни емигрантски организации:

Подкомитетът на БНК в Рим е създаден през 1949 г. От тогава и до сега той се оглавява от ИВАН ВЕЛИЧКОВ БАРЕВ. От есента на 1958 г. подкомитетът съществува само формално, тъй като вече няма нито канцелария, нито технически персонал. Бившата му машинописка-секретарка МИМОЗА НАУМОВА АСЕНКОВА е била освободена пореди финансови и други причини. Известно е че до към края на м. юни 1960г. подкомитетът в състав ИВАН БАРЕВ, АЛБЕРТ ДАВИДОВ и д-р ГЕОРГИ ВЕЛКОВ се е събрал само на две заседания/по време на пребиваването на ГЕМЕТО в Рим през юни 1960г./Заседанията са станали в квартирата на ИВАН БАРЕВ. На тях е присъствувал и ГЕМЕТО.

Подкомитетът в Рим ръководи секцията на БНК в Триест начело с БЛАГО СЛАВЕНОВ и групите на БНК в емигрантските лагери Сан Антонио Капуа и др.

Според някои данни, срещу разузнавателната дейност, която извършвали ИВАН БАРЕВ и БЛАГО СЛАВЕНОВ, първият получавал от ГЕМЕТО по 100 щатски долара, а вторият по 60 щатски долара на месец.

Ф Р А Н Ц И Я

Българската вражеска емиграция във Франция е съсредоточена главно в Париж и околностите му. Групи от по 10-тина души има в Крюзю, Мозел и Страсбург и др. провинциални градове.

9
8.

В Париж се намират ръководствата на реакционните емигрантски организации и редица помощни организации, от които изменниците получават или очакват да получат материална подкрепа.

Понастоящем във Франция имат поделения или седалища следните реакционни емигрантски организации:

Представителството на БНК за Европа се намира в Париж на ул. Паские № 9. То е създадено през 1952 г. на базата на съществуващия до тогава подкомитет на БНК. В ръководството на представителството в продължение на редица години влизат почти едни и същи изменници, като ЦЕНКО ВЕЛИЧКОВ БАРЕВ, ГЕОРГИ КОЛЕВ ИЛИЕВ и СЛАВИ ИЛЧЕВ НЕЙКОВ/геметовци/ БИСЕР КОЛЕВ/социалдемократ/ и др. През последните няколко години като подгласници на това ръководство са избирани изменниците ТОНЧО КАРАБУЛКОВ, директор на "Младежка борба", орган на младежката секция при БНК за Европа и ВЪЛЧО ВАНЧЕВ ВАНГЕЛОВ, председател на "Съвета на свободната младеж от Централна и Източна Европа".

Привържениците на БНК във Франция възлизат на около 100 души но като доста активни се очертават около 30 души. На събрания и други акции се явяват около 60-70 души.

Представителството на БНК в Париж ръководи дейността на геметовците във Франция, Белгия, Австрия, Западна Германия и Италия. То поддържа връзки и с малцината привърженици на БНК в Турция и Гърция. Всички подкомитети на БНК в Европа отчитат дейността си пред представителството в Париж, а ЦЕНКО БАРЕВ от своя страна уведомява политическото ръководство на БНК в САЩ. Според някои наши данни сведенията си подкомитетите изпращат по куриер или по пощата до пощенска кутия в Париж, от където ЦЕНКО БАРЕВ ги получава срещу лична карта под името д-р БАРАНОВ.

ЦЕНКО БАРЕВ е съсредоточил почти цялата работа на представителството в свои ръце и сам решавал стоящите пред последното въпроси. Лично той участвували сам определя кои изменници да участвуват от името на БНК, младежката секция към БНК, БЗНС в изгнание и др. на конференции, съвещания и др.

Ръководството на представителството не се събира редовно на заседания.

В Париж излиза двумесечното списание "Освобождение" орган на БНК за "Политика и култура". Директор на списанието е ЦЕНКО БАРЕВ.

През последните години ЦЕНКО БАРЕВ среца недоволството на все по-широк кръг привърженици на БНК, стремящи се към по-самостоятелна дейност.

По случай годишнината от смъртта на НИКОЛА ПЕТКОВ, КОЛЕВ, ЗАРЕВ и ГЕНАДИЕВА организирали възпоменателно тържество през септември 1960 г. С това те са целели да покажат, че могат да организират тържества без БАРЕВ.

В резултат на недоволството срещу ЦЕНКО БАРЕВ през м. октомври 1960 г. сред активните членове на БНК са се оформили две групи едната верна на БАРЕВ и другата против него. В първата освен БАРЕВ влизали СЛАВИ НЕЙКОВ и ТОНЧО КАРАБУЛКОВ, а във втората - ГЕОРГИ КОЛЕВ КРЪСТЮ ЗАРЕВ и МИЛКА ГЕНАДИЕВА.

От получените в края на 1960г. сведения може да се направи извод, че ЦЕНКО БАРЕВ проявява колебание и може да ~~си~~ реши да се оттегли за известно време от активна политическа дейност, с цел да предотврати по-нататъшното недоволство против себе си. През м. октомври 1960г. той се изказал пред временно пребиваващ във Франция наш гражданин, че емигрантският живот му тежъл много и че не рядко го блазнала мисълта за завръщане в България, но въпреки това, той щел да се завърне последен в България.

Представителството на БНК в Париж до неотдавна се финансира от САЩ посредством американския комитет "Свободна Европа". През последните две години /1959-1960г./ американската помощ е била значително намалена, а според изказване на ЦЕНКО БАРЕВ представителството вече не получавало финансова помощ.

Има данни, че понастоящем постоянно платени изменници-геметовци във Франция били ЦЕНКО БАРЕВ и ГЕОРГИ КОЛЕВ. БАРЕВ получавал по 200 щатски долара на месец по линия на "Международния селски съюз" /МСС/

Представителството поддържа връзки със следните международни емигрантски организации, които имат свои бюра в Париж "Събрание на поробените европейски народи" /СПЕН/, "Международен селски съюз" /МСС/, "Съюз на свободните журналисти от Централна и Източна Европа, Балтика и Балканските страни", "Съвет на свободната младеж от Централна и Източна Европа" и "Европейско движение на федералистите". Освен това то поддържа тесни връзки и участвува в "Българската секция на свободните синдикати в изгнание" към френската синдикална организация "Форс увриер", "Френско-български културен институт за научни изследвания" и "Българската секция при радио Париж".

Младежката секция при БНК за Европа е създадена в Париж през м. юли 1956г. за да служи като централно обединително звено и ръководен орган на всички младежки групи в европейските капиталистически страни. Младежки групи са създадени след създаването на Младежката

Из архивите на ДС

секция при БНК както във Франция, така и в редица други европейски страни. В ръководството на младежката секция влизат представители на всички младежки групи в Европа. През 1960 г. в това ръководство са били избрани: МАРКО МАРКОВ/Западна Германия/ – председател, ЯНКО МАРИНОВ-КЛАРК/Франция/ – подпредседател, САВА САВОВ /Западна Германия/ – секретар касиер, МИНЮ МИНЕВ/Западна Германия/ – завеждащ културно-просветната работа, ТОНЧО КАРАБУЛКОВ/Франция/ – директор на в-к "Младежка борба", печатен орган на секцията, НЕДЯЛКО ГЕШЕВ/Белгия/ и БЛАГО СЛАВЕНОВ/Италия/ – членове.

Вестник "Младежка борба" излиза в Париж един път на месеца

В ръководството на младежката група в Париж през 1960 г. са били избрани ЯНКО МАРИНОВ-КЛАРК, НИКОЛА ФАКИРОВ, МИТО ПЕТРОВ, ЙОРДАН ИЛИЕВ и др. Активен член на тази група е ТОНЧО КАРАБУЛКОВ.

Българското емигрантско дружество/БЕД/ е основано в Париж през 1949 г. по инициатива на БНК. Според устава си, това дружество е "безпартийна организация с антикомунистически характер". Целите и задачите му са да подпомага материално изменниците на Родината, независимо от тяхната партийна принадлежност, да ги улеснява при настъпване на работа и при изселване в други страни, да посредничи пред френските власти при уреждане на документите им и пр.

В БЕД членуват около 100 души. Много от членовете му са икономически емигранти.

В ръководството на БЕД през 1960 г. са били избрани: д-р КОНСТАНТИН РИНДОВ – председател, АНГЕЛ ЯНЕВ – подпредседател, ВЪЛЧО БОНЕВ секретар, ДРАГАН ДРАГАНОВ – касиер и АЛЕКСАНДЪР ГАВАЗОВ – съветник. Д-р КОНСТАНТИН РИНДОВ е и директор на печатния орган на дружеството двумесечния "Осведомителен бюлетин". Той е най-активния деец на тази организация.

Българското емигрантско дружество поддържа връзка с американския комитет "Свободна Европа" и се финансира от него. Представителят на "Свободна Европа" във Франция МЕЦ, според някои наши данни, ежесечно отпускал на дружеството по 900 нови френски франка/от м. декември 1960 г. насам/. МЕЦ предавал парите лично на д-р РИНДОВ с чек, който можел да се осребрява само във френската банка Морган. При провеждане на акции на дружеството се отпускали допълнителни средства. През 1960 г. във връзка с честването на празника "Кирил и Методи" на дружеството били отпуснати 300 нови франка.

До 1950 г. дружеството е било под влияние на БНК, но след радцеплението на "БЗНС в изгнание" и излизането на привържениците на

БЗНС-Врабча 1" от БНК то преминало под влияние на последната земеделска групировка. Под нейно влияние е то и понастоящем.

Борбите между отделните емигрантски групировки за влияние в дружеството не са престанали. През 1960г. те продължиха главно чрез "Осведомителния бюлетин", който отправя обвинения срещу БНК и БНФ като главни виновници за разпокъсаността, противоречията и борбите сред българската емиграция. В редица статии поместени в бюлетина през 1960г. се апелира за обединяване на емиграцията в единна българска реакция на организация. Д-р РИНДОВ провежда в това отношение политическата линия на инж. ТОНЧО ТЕНЕВ от "БЗНС-Врабча 1".

ГФР

Поддържани от официалните бонски власти и западногерманската реакция, изменниците на Родината в Западна Германия са едни от най-активните български реакционни емигранти. Те са съсредоточени главно в градовете Мюнхен и Гермерсхайм, а на малки групи са пръснати в Штутгарт, Франкфурт на Майн, Хамбург, Дармщат, Карлсруе, Регенсбург и други градове.

По-голямата част от изменниците в Западна Германия са обединени в следните организации на българската вражеска емиграция.

Подкомитета на Българския национален комитет /БНК/ в Мюнхен е образуван през 1949г. Понастоящем негов председател е изменика на Родината ЙОРДАН РАЙЧЕВ, в помощ на когото са ГЕОРГИ НОВЕВ и ДОЙЧИН ПЕНЕВ.

Дейността му се свежда до разпространяването на печатния орган на БНК вестник "Свободна и независима България". По-рано подкомитетът издаваше вестник със същото название на немски език и списание "Родина" на български език. През последните две-три години това издаване е прекратено.

По данни от м. октомври 1958г. ГЕМЕТО не бил доволен от работата на подкомитета.

"Младежка група към Младежката секция на БНК за Европа" в гр. Гермерсхайм.

Главен обект за работа на тази група е т. н. "Българска войскова част" в гр. Гермерсхайм. Групата развива широка пропагандна дейност сред войниците на частта, разпространява геметовска пропагандна литература сред тях, привлича отделни войници за членове на организацията на БНК.

Младежката група в Гермерсхайм поддържа връзки с различни западногермански реакционни и реваншистки организации за провеждан

на съвместни антикомунистически мероприятия – срещи, събрания, тържества и пр. По нейна инициатива през 1959г. в Западна Германия са проведени две "германобългарски" срещи с цел привличане на западногерманската общественост да се застъпи за каузата на българската вражеска емиграция. По инициатива и със средства на групата е била издадена на немски език в 500 екземпляра книгата на ГЕМЕТО "Националният комунизъм е илюзия".

Начело на групата понастоящем е изменикът САВА САВОВ. В ръководството ѝ влизат още МАНЮ МАНЕВ, ИВАН ВЪРБАНОВ и др.

"Българската войскава част /БВС/ в гр. Гермерсхайм е създадена по инициатива на американците през втората половина на 1950г. по подобие на създадените преди това войскове части от полски, чехословашки и унгарски ИР. Първоначално американците възнамерявали да причислят "Българската войскава част" към подготвяната от тях европейска армия, но в последствие я предали на специалния център за чуждестранни трудове войски към американските трудове части, известни като "Лейбър сървиз къмпани". Официалното наименование на "Българската войскава част" е "Бългеритън сървиз къмпани"-4013."

До 1953г. частта беше на гарнизон във Франкфурт на Майн, от където се премести в Кайзерслаутерн. От 1955г. и до сега тя е в гр. Гермерсхайм. Частта има за задача да охранява два обекта с общо около 45 железобетонни бункера с боеприпаси – единият при селището Кандел на около 35 км. от Гермерсхайм по посока за гр. Карлсруе и вторият при гр. Шиферцад на около 20 км. от Гермерсхайм, както и един обект с бензинови складове /варели и туби/ близо до Кандел.

Финансирането на частта се извършва от американците. По наши данни, офицерите и войниците получавали следните заплати: командир на частта около 800 западногермански марки, взводните командири – 600 и войниците – по 270 западногермански марки месечно. Всички войници се числели на храна и квартира в частта, за което им се правели одръжки от заплатите. Храната им била лошокачествена и недостатъчна. На двама войника се числяла по една пушка, която се получавала при отиване на пост.

Войниците се обучавали да стрелят само с американска полуавтоматична пушка и провеждали нередовно строева подготовка под командването на американски офицери. Командирът на частта бил пряко подчинен на американски офицер, който имал за задача да следи за подготовката на войниците и за правилното носене на постовата служба.

През 1958г. за "Българската войскава част" отговарял американски майор на име ВЕБЕР.

Большинството от състава на частта са привърженици на БНК. Представители на БНК от Париж /ЦЕНКО БАРЕВ и СЛАВИ НЕЙКОВ и др./редовно посещават частта, събират членски внос и разпространяват геметовска литература.⁵ самата част има изградена младежка група на БНК. Начело на групата е САВА САВОВ.

Според наличните данни/от края на 1958г./частта наброявала 118 души,раздели на четири взвода.Понастоящем командир на "Българската войскава част" е геметовецът ДИМИТЪР КРЪСТЕВ ВЪЛКОВ, заместник командир и същевременно командир на един от взводовете - АТАНАС АТАНАСОВ,а останалите трима взводни командири били ВЪЛКО ВЪЛКОВ,ЛОЗИ ДИМИТРОВ и САВА САВОВ.

Преди ДИМИТЪР ВЪЛКОВ,командири на частта са били последователно СТЕФАН БОЙДЕВ и БОРИСЛАВ Панайотов БАЙЧЕВ,които понастоящем нямат нищо общо с частта.БОЙДЕВ живее в Италия,а БАЙЧЕВ в Западна Германия.

Напоследък към емигрантите от "Българската войскава част" проявява интерес НИКОЛА КОСТОВ от ВВП.Работата си в частта КОСТОВ провеждал чрез ИР - ЙОНЧО НИКОЛОВ,ВАСИЛ ЧЕКОВ и ИВАН РАДЕВ.Среди с ИР от частта КОСТОВ провеждал в наетата от ЙОНЧО НИКОЛОВ квартира в селището Бензенхайм,близо до гр.Майнц.

А В С Т Р И Я

Българската вражеска емиграция в Австрия е съсредоточена главно във Виена,Грац,Залцбург и Инсбрук.Тя обхваща геметовски,монахистки и социалдемократически елементи,някои от които са успяли да създадат свои политически организации,а така също и да държат под свое влияние съществуващи масови организации на българските емигранти в Австрия.

Клон на БНК във Виена - председател на тази геметовска организация в Австрия е ИР - СТЕФАН ЦОНЧЕВ КАФАДАРОВ.Нейни активни дейци са също лекарите от Виенската обща болница д-р ПАРУШ ЧОЛАКОВ : и д-р ДОНЕ ДОНЕВ.

Дружество "Свободна родина" във Виена се счита за филиал на подкомитета на БНК във Виена.Негови активни дейци са СТЕФАН КАФАДАРОВ,д-р ДОНЕВ,д-р ПАРУШ ЧОЛАКОВ,НИКОЛА ФИЛЧЕВ,АСЕН ДРАНДАРЕВСКИ,ЮРИ КОПАРКОВ.

15
14.

Дейността на дружеството от година на година става все по-слаба. Така, единственото по-значително събитие за дружеството беше посещението на ГЕМЕТО в Австрия/8.-11 юни 1960г./То обаче мина вяло и недопринесе за особено раздвижване на организацията. На панахидата на НИКОЛА ПЕТКОВ през 1960 г. са присъствували само 4 души от поканените 80. За 9-ти Септември същата година геметовци не са разпространили никакви вражески позиви.

По време на пребиваването си в Австрия през 1960г. ГЕМЕТО препоръчал на СТЕФАН КАФАДАРОВ да вземе по-голяма квартира и да обзаведе в нея стаи за бегълци от България, за да можели последните да се окажат под закрилата на БНК веднага след пристигането си в Австрия. Според наличните данни, КАФАДАРОВ бил получил от американската помощна организация за бегълци _____ 28.000 шилинга, за да си купи жилище.

Б Е Л Г И Я

Българската вражеска емиграция в Белгия е съсредоточена главно в градовете Брюксел, Монс, Шарлероа, Лиеж, Ганд, Шеврон, Фьолен и др. Концентрирането на ИР в Белгия започна от средата на 1956г. когато от Югославия са се преселили 170, от Гърция 50 и от Турция 80 изменници. Белгийското правителство даде съгласието си за приемане на изменниците поради нуждата от работна ръка за експлоатация на медните и каменовъглени мини в Белгия, за металургическите и индустриалните предприятия, строежите и пр. Първоначално изменниците получавали по-ниски заплати от белгийските работници, но впоследствие се изравнили с тях.

След шест месеца работа редица изменници по различни причини били уволнени, а други доброволно напуснали работата си и останали безработни. Много недоволни от живота в Белгия изменници се разселили в Канада и Австралия. От 1956 г. до 1960 г. от Белгия са репатрирани 25 изменници, болшинството от които не са имали извършени престъпления в България преди да избягат за граница. По-възрастните изменници /60-70 г./ били настанени в специални старчески приюти в Белгия поддържани от САЩ посредством Белгийската социалистическа партия. В Брюксел се намира и общежитие за изменници-студенти, което се поддържа от ИР проф. ВСЕВОЛОД НИКОЛАЕВ.

Реакционните емигранти в Белгия са обединени главно в две организации - геметовска и монархистка.

Подкомитетът на БНК в Брюксел е образуван през 1956 г. ~~от~~ по инициатива на представителството на БНК за Европа в Париж. При учредяването си подкомитетът наброява около 40 члена. Избраното тогава ръководство, начело с ИР ИВАН ИВАНОВ не развило активна дейност. Между ИВАН ИВАНОВ и секретаря на организацията РАШКО ОГНЯНОВ се появила борба за председателското място в организацията. В следствие с намесата на ЦЕНКО БАРЕВ от Париж и двамата били отстранени от ръководството. През февруари 1960 г. за председател на Подкомитета е избран БОЯН Г. ДИМИТРОВ. Другите членове на ръководството са ТОДОР ПЕНЕВ, ДЕКО САВОВ, КАМЕН АНТОНОВ ГРИГОРОВ, МИТКО РАНГЕЛОВ, АТАНАС КЕХАЙОВ, НЕДЯЛКО ГЕШЕВ и ДИМИТЪР АТАНАСОВ ЧАКЪРОВ.

Действителни членове на организацията към 1960 г. са били около 30 изменници. Те плащали по 20 белгийски франка членски внос на месец. Около 50 други ИР, считащи се за членове на БНК не участвуват в живота на организацията. Някои от тях живеят в провинцията.

Официалната дейност на геметовците в Белгия се изразява главно в провеждане на организационни и просветни събрания, панахиди за Никола Петков, тържества по различни случаи и пр., разпространяване на вестниците "Свободна и независима България" и "Младежка борба", на списанието "Освобождение", на различни брошури, позиви и пр.

Геметовците в Белгия и понастоящем не са единни. В организацията им непрекъснато се водят вътрешни борби. Голяма част от тях са обхванати от съмнения, че редовете им гъмжали от комунистически агенти, които били в постоянен контакт с нашата легация. Редица изменници не виждащи смисъл от по-нататъшното си оставане в Белгия, изразяват желание да се репатрират.

Младежката група към подкомитета на БНК в Брюксел е създадена през януари 1958г. През 1960 г. в ръководството ѝ били избрани НИКОЛА ГЕШЕВ, НИКОЛА СТЕФАНОВ и НИКОЛА ТЕРЗИЙСКИ.

Групата не води редовен организационен живот. Дейността ѝ е състои главно в провеждане на просветни събрания, чествувания на някои дати, разпространяване на вестник "Младежка борба" и пр. Групата изпраща редовно делегати за ежегодната младежка конференция на геметовци в Западна Германия.

ТУРЦИЯ

Броят на българската вражеска емиграция в Турция вследствие на разселванията на ИР в други капиталистически страни постоянно намалява. Към и. февруари 1961 г. този брой достига около 20 души, съсредоточени в гр. Истанбул.

Към септември 1949г. вражеската емиграция е наброявала 330 души. След подробните разпити от органите на турската безопасност, бегълците са настанявани в общежития на бившата международна помощна организация за емигранти - ИРО. Най-голямото от общежитията е било в предградието на Истанбул-Саматия. Във вътрешността на Турция съществувала емигрантски лагер в кв. Хекембашъ "Йозгат", Кастамону, Кючук Су".

Според закона на чужденците в Турция не се дава държавна работа. С помощта на полицията изменниците бивали настанявани като работници в частни градини и работилници, където им давали най-тежката работа. Всичко това силно настройвало изменниците към ръководителите на ИРО и на емигрантските организации и пораждало настроения за завръщане в България. Започвайки от 1951 г. десетки емигранти се явяват в официалните представителства на НРБ в Истанбул и Анкара и изясняват желанието си да се завърнат в България. Между тях са ГЕОРГИ ДАНАИЛОВ ГЕРОВ/1952г./ ВАСИЛ МАВРОДИЕВ и НАНО ИВАНОВ НАНОВ/1953г./ и други.

Турските полицейски власти са провеждали арести и репресии срещу желаещите да се репатрират. Затова през 1949г. чрез ИРО от Турция са били разселени главно в Бразилия, Нова Зеландия и Аржентина много български ИР/около 220 души/ Около 50 души избягват в различни страни с параходи.

През периода 1950-1954г. българските емигранти в Турция наброявали около 200 души.

През 1954 г. последвало ново разселване на емигранти. По-масово разселване имаше през 1955-56 г.

Лагерът "Йозгат" е бил закрит през пролетта на 1956 г. и останалите в него 10 емигранти били изпратени в лагера "Кючук Су".

Към лятото на 1956г. броят на емигрантите намалел до 60 души. С това завършило масовото разселване. След това има частично разселване. Доста емигранти от Турция били разселени за тежка физическа работа в Белгия.

Разселването е извършвано от ИРО и американското консулство в Истанбул при съгласието на турските власти.

В резултат на разясненията към края на 1958г. в Турция остават едва 20-30 души, а към декември 1959г. около 18,8 от които са били настанени в новото общежитие в квартал "Левент". Същите били преместени там след закриването на общежитието Кючук-Су-/Хакембашъ/ през февруари 1959г.. На всеки един от изменниците в новото

обдежитие се отпускала помощ от 250 турски лири на месец, безплатна храна и квартира.

Понастоящем в Турция има привърженици главно на БНК и БНФ.

Болшинството от новите емигранти/след 1950г./са главно селяни младежи от пограничните райони. Има и отделни интелектуалци от София, Пловдив, Плевен и др. градове на България.

В края на 1948г. в Истанбул е бил създаден подкомитетът на БНК начело със СТРАТИЯ СИДЕРОВ СКЕРЛЕВ, бивш опозиционен депутат от БЗНС/вП/преминал нелегално в Турция след разгрома на предателската опозиция у нас.

Болшинството от привържениците на БНК са настанявани в с. Пендик край Истанбул и в лагера "Кючук Су. В последния в първите години от съществуването на подкомитетът на БНК са били настанени около 120 души емигранти.

През 1951г. в ръководството на Подкомитета са били СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ, ЙОРДАН ПИНАЛСКИ, ЕМИЛ АНТОНОВ и ПАНАЙОТ ЦВЕТКОВ. През 1954 г. в това ръководство са били привлечени ПАНДО СТУМБОВ/от българската колония/ и ДИМИТЪР ЧАВДАРОВ. Като активни геметовци са се очертали НЕДЕЛЧО КЕМЕНЛАРСКИ, ДРАГИЯ КАРАБОЙКОВ и др.

Във връзка с вътрешните борби в БНК от геметовската група през 1952г. се отцепил така наречения "Кръжок на Гичев". В ръководството на тази отцепила се група са влезли ДИМИТЪР ТОДОРОВ ВАЦОВ, МИНКО КОЙНОВ ТИБЕРСКИ и ЙОРДАН НИКОЛОВ. Отношенията между двете групи са били враждебни, тъй като и двете претендирали за ръководство на земеделците.

Поради масовите разселвания на емигрантите от Турция ~~към~~ края на февруари 1961г. от привържениците на БНК в Турция почти не останали. Единствен СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ продължава да представлява неговия подкомитет в Истанбул, но и той самия очаквал да се изсели в САЩ.

От привържениците на ГИЧЕВ в Истанбул все още се намира ДИМИТЪР ВАЦОВ.

Г Ъ Р Ц И Я

П О Д Р И В Н А Т А Д Е Й Н О С Т Н А Б Ъ Л Г . В Р . Е М И Г Р А Ц И Я

Всички посочени организации и групировки на българската реакционна емиграция са провеждали и продължават да провеждат различна вражеска дейност срещу нашата страна. В това отношение те изпълняват указанията и конкретните задачи, които им се поставят от империалистическите разузнавания и главно от американските разузнавателни

органи в различните капиталистически страни. Създаването на различните емигрантски организации и групировки е ставало и става главно с помощта на американското разузнаване, което под различни форми се стреми да обедини разпокъсаните сили на вражеската емиграция, за да ги използва по-ефикасно в борбата си срещу нашата страна и социалистически лагер. Въпреки всички опити и средства на американците до сега до такава обединение не се е стигнало. Съществуващите обаче български реакционни емигрантски организации не прекратяват вражеската си дейност по отношение на нашата страна, към каквато дейност ги насочват и всеотдайно подготвят чуждите разузнавания.

В първите години след 9. IX. 44 г. / периода 1945-49 г. / от територията на съседните нам страни Гърция и Турция, чуждите разузнавания използваха ИР предимно за извършване на бандитски действия на наша територия. Впоследствие, след създаването на основните вражески емигрантски организации "Български национален комитет" / БНК / и "Български национален фронт" / БНФ / ИР се насочват от американското разузнаване към системна и активна разузнавателна дейност срещу нашата страна. Редица ИР вербовани за агенти на американското, гръцкото, турското и други разузнавания, многократно са изпращани на наша територия със задачи да организират шпионски мрежи, да извършват различни диверсионни актове да събират сведения за нашата страна от военен, политически и стопански характер. Други българи-агенти на чужди разузнавания активно работят за подработване на български граждани, временно пребиваващи в някои капиталистически страни да изменят на Родината. Трети работят във вражеските радиостанции "Свободна Европа", Горянин и др. / които денонощно сипят зловеща вражеска пропаганда срещу нашата страна.

Вражеската дейност провеждана от БНК срещу нашата страна и социалистическия лагер е най-разнообразно и понастоящем се свежда главно до следното: активна пропагандна дейност чрез страниците на вестниците "Свободна и независима България", чрез печатните органи на "Международния селски съюз" / МСС /, "Събранието на поробените европейски народи" / СПЕН / и на други международни организации на реакционната емиграция, чрез издаването на отделни брошури, книги, позиви и др. печатни материали с вражеско съдържание, чрез програмите на радиостанцията "Свободна Европа", чрез изпращане на апели, меморандуми и резолюции на БНК, МСС, СПЕН и др. до ООН и правителствата на капиталистическите страни за намеса във вътрешните работи на НРБ и други социалистически страни, създаване на канали за осъществяване и поддържане на връзки със "своите хора" у нас, извършване вербовки на ИР за нуждите

на американското и други разузнавания, обработване на наши граждани на мираци се на временно посещение в капиталистическите страни, да се обявят за невъзвръщени, събиране на разузнавателни сведения за нашата страна от такива граждани и от нови ИР, предаване на събраните разузнавателни сведения за НРБ на чуждите разузнавания и пр.

Цялостната разузнавателна дейност на БНК се ръководи лично от ГЕМЕТО, към когото според наличните данни имало изградена разузнавателна мрежа със структура, подобна на организационната структура на БНК. ГЕМЕТО отчитал резултатите от разузнавателната си дейност пряко на Държавния департамент на САЩ. Размера на сумата, която получавал за тази дейност от Държавния департамент, ГЕМЕТО не правел достойние на своите помощници, поради което бил критикуван, че злоупотребява с получаваните пари. Най-активни помощници на ГЕМЕТО в разузнавателната работа на БНК са ЦЕНКО БАРЕВ в Париж, ИВАН БАРЕВ в Рим, БЛАГО СЛАВЕНОВ в Грест, СТЕФАН КАФАДАРОВ във Виена, МАРКО МАРКОВ в ГФР. ИВАН БАРЕВ получавал от ГЕМЕТО по 100 щатски долара, а БЛАГО СЛАВЕНОВ по 60 щатски долара месечно. С разузнавателна дейност срещу нашата страна се занимават също геметовците ГЕОРГИ КОЛЕВ и СЛАВИ НЕЙКОВ в Париж, СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ в Истанбул и др.

Сведенията които подчинените на ГЕМЕТО отговорници по разузнавателната работа успяват да съберат по различни пътища, се препращат във формата на доклади до ГЕМЕТО в САЩ чрез ЦЕНКО БАРЕВ.

Особено активна разузнавателна и пропагандна дейност срещу НРБ и социалистическия лагер развиват геметовците във Франция, където вече дълги години живее ЦЕНКО БАРЕВ. Освен на ГЕМЕТО, ЦЕНКО БАРЕВ предавал разузнавателни информации за НРБ на френското външно министерство посредством ЛАЛОА, директор на секцията за Европа и на някой си АЛТМАЙЕР от Бонското министерство на външните работи. БАРЕВ поддържал също и връзка с американското посолство в Париж. Някои вражески действия БАРЕВ извършва в тясно взаимодействие с ГЕМЕТО. Така през 1958 г. БАРЕВ и ГЕМЕТО се опитали да вербоват наш гражданин, отишъл на временно посещение във Франция.

През февруари 1960 г. ЦЕНКО БАРЕВ се срещнал с френските държавни дейци ШАБАН ДЕЛМАС, председател на френското национално събрание и ЛУИ ТЕРНОАР, министър на информацията и настоял пред тях при посещение на др. Хрущов във Франция да се постави на разглеждане въпроса за "поробените" народи и Франция да настоява за провеждане на "свободни" избори в социалистическите страни, като заяви, че не признава сегашните режими в тези страни. Френските власти обаче не подкрепили реакционната емиграция. Напротив преди посещенията на Хрущов във

21 20.

Франция активните изменници бяха временно изселени на остров Корсика в това число бяха геметовците Ц. БАРЕВ, СЛАВИ НЕЙКОВ, ТОНЧО КАРАБУЛКОВ, анархиста ИВАН РАЧЕВ ИВАНОВ и др.

С цел активизиране вражеската дейност на подкомитетите на БНК и на отделни изменници на Родината – негови привърженици ГЕМЕТО пред приема регулярни обиколки из различните капиталистически страни. Така ва обиколка той направи из страните в Западна Европа през месеците май и юни 1960 г. Тогавя той посети Австрия, Италия, Западна Германия, Франция, Белгия и Англия в които се е срещнал с редица изменници и е провел пресконференции.

В срещите си с активните дейци на БНК в посочените страни ГЕМЕТО дал указания да се засили използването на легалните начини за събиране на разузнавателни сведения за България; като се разпитват български граждани, посещаващи западните страни. Той бил особено доволен от събирането на сведения по този начин във Франция и препоръчал опита на БНК във Франция да се използва и в други страни.

След провала на конференцията на високо равнище в Париж през май 1960г. ГЕМЕТО се изказал, че при създалата се обстановка имало добри изгледи за засилване на нелегалната дейност на емиграцията срещу НРБ. Във връзка с това той бил натоварил ИР КИРИЛ ЯНКОВ във Франция със задача да подбере лица, които да дадат средства за организиране на търговия, с печалбите на която да се извърши подготовката на лицата за нелегална работа в България. Подготовката на такива лица се предвиждало да стане в З. Германия, където и самият КИРИЛ ЯНКОВ бил завършил диверсионна школа. На първо време се предвиждало да бъдат издирени за тази цел 20-30 ИР. От намиращите се във Франция българи готовност за включване в нелегална дейност срещу НРБ изказали изменниците ИЛИЯ ИЛКОВ, ЙОРДАН ИЛИЕВ, СТЕФАН ПЕШЕВ и ЯНКО МАРИНОВ; които и по-рано били прехвърляни нелегално на наша територия. Такава готовност изказали и изменниците КОСТА ДИМИТРОВ и СТОЯН МИРАЗЧИЙСКИ.

ИР БОРИС СИМЕОНОВ ДЖОНЕВ/живущ във Франция/който през 1955г. е бил прехвърлян два пъти нелегално в България, бил натоварен от Гемето да ръководи военната работа при БНК във и вътре в България.

Във връзка с олимпийските игри в Италия от 21 август до 12 септември 1960г. БНК разви активна вражеска пропаганда срещу нашата страна. На 20 август с.г. в Ню-Йорк ГЕМЕТО от името на българската делегация при "Събранието на поробените европейски народи"/СПЕН/ отпечата специален апел до българските спортисти, участващи в олимпиадата. На 25 с.м. в Рим пристигнала от ГФР група от 10 геметовци повечето от които се числели към "Българската войскова част". Групата била водена

2821.

от МАРКО МАРКОВ, в нея бил и ЙОРДАН РАЙЧЕВ от подкомитета на БНК в Мюнхен. Пристигнала също и геметовска група от 7 души от Франция, водено от ТОНЧО КАРАБУЛКОВ. От Триест в Рим пристигнал БЛАГО СЛАВЕНОВ. Всички тези геметовци са имали за задача да вършат вражеска пропаганда сред нашите спортисти, да разпространяват печатни материали на БНК, да разпитват и събират информации за НРБ.

За олимпиадата в Рим е бил и гичевистът АСЕН СЛАВОВ, който през 1955 г. беше член на Подкомитета на БНК в Рим. В последствие СЛАВОВ скъсял с ГЕМЕТО и заминал за САЩ през 1958 г.

Никакви успехи в дейността си срещу нашите спортисти в Рим геметовци и АСЕН СЛАВОВ не постигнаха.

През последните няколко години няма данни за нелегално изпращане на ИР по задачи на БНК. През 1959 г. са идвали поотделно у нас нелегално ИР ВЪТКО ПЕТРОВ и АНГЕЛ ЯНЕВ/и двамата във Франция/, но те са уреждали свои лични семейни въпроси. ВЪТКО ПЕТРОВ успял да вземе семейството си, а АНГЕЛ ЯНЕВ съобщил от Пловдив на синовете си да избягат в Гърция, за да ги отведе от там във Франция.

В резултат на проведената вражеска дейност от ГЕОРГИ КОЛЕВ и други геметовци сред състава на гостувалата в Париж в края на 1960 г. българска филхармония, българските граждани КИРИЛ ДИМИТРОВ и годеницата му ТЕОДОРА МИХАЙЛОВА се обявиха за невъзвръщени. Със съдействие то на геметовеца КРЪСТО ЗАРЕВ, активен сътрудник на радио "Свободна Европа" ДИМИТРИЕВ и МИХАЙЛОВА направили вражески изявления по тази радиостанция, за което получили 1000 френски франка.

Обявяването на българските граждани ИВАН ВАСИЛЕВ ПАНАЙОТОВ, бивш сътрудник на БТА, ПЕТЪР ПЕТРОВ ПЕТРОВ, ЕМИЛ БОРИСОВ ГЕОРГИЕВ, МИХАИЛ НАЧЕВ и съпругата му и др. за невъзвръщени през последните години също е резултат на геметовците живущи във Франция.

Геметовецът СТЕФАН КАФАДАРОВ в Австрия активно работи сред българските моряци, които пътуват по Дунава за създаване на канали чрез които да се осъществява контактът на БНК с подръжниците му у нас.

Освен СТЕФАН КАФАДАРОВ с вражеска дейност срещу нашата страна се занимават и лекарите ПАРУШ ЧОЛАКОВ и ДОНЮ ДОНЕВ от Виенската обща болница. Такава дейност те провеждат сред лекуващите се в тази болница наши граждани.

При посещението си в Австрия през 1960 г. ГЕМЕТО поставил пред геметовците от дружеството "Свободна родина" задачата да събират колкото се може повече стопански и политически сведения за нашата страна. Тези сведения трябвало да служат на американците при

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата : 16.04.2014г. Секретар : <i>Лаш</i>	

23 22.-

конференции и други случаи.

Геметовци които са болшинство в "Българската войскава част" в Западна Германия, се подготвят за въоръжена борба срещу народната власт у нас. На тържеството на Гермерсхайм по случай 6 май 1960г. Гергьовдену говорил ГЕМЕТО, който между другото заявил "... Нека ние да бъдем надрек и още по-подготвени да дочакаме времето на бунта което ще дийде неочаквано".

Според някои сведения, ИР ДИМИТЪР ЯНАКИЕВ бил натоварен със задача да подбира хора от "Българската войскава част" за изпращане в България с разузнавателни и диверсионни задачи. Отделни емигранти от частта се подготвяли в школи за изпълнение на такива задачи. За самия Д. ЯНАКИЕВ се говорело в частта, че няколко пъти бил идвал нелегално в България през Гърция.

СТАТИЯ СИДВРОВ СКЕРЛЕВ продължава да работи за американското и турско разузнавания в Турция. Има данни, че той давал наводки на американското разузнаване за българи бегълци в Турция, които са прехвърлени с разузнавателни задачи на наша територия. Връзките си с американското разузнаване СКЕРЛЕВ поддържал чрез американския разузнавач , а с турското - чрез турския кадрови разведчик

Бившия член на ВНК в Турция - ДИМИТЪР ТОДОРОВ ВАЦОВ, който активно работи за американското разузнаване, по поръчение на последното през пролетта на 1960 г. подробно е проучил чрез разговори с наши граждани посетили Турция и с ИР състоянието на старите си връзки в България, с оглед да предаде подходящите от тях за ползване от американските разузнавателен център в Истанбул. На ВАЦОВ била поставена също и задачата за установяване характера и точното местонахождение на някакъв наш военен обект /построен или новостроящ се/ в района на гр. Плевен. ВАЦОВ е разпитвал ИР НИКОЛА ДРАГИЕВ КОЦДОВ и НИКОЛА ИВАНОВ СТОЯНОВ, които са били освободени от органите на турското разузнаване в началото на м. юни 1960г. с цел да събере от тях данни за лица у нас пострадали от народната власт от каквито се интересували американците.

В подривната си дейност срещу нашата страна ВНК използва и чужди граждани, посещаващи нашата страна. Така през 1957г. ГЕМЕТО е изпратил чрез посетилия тогава страната ни проф. РАНГА, водач на индийската селска партия, послание до бившите опозиционни дейци АСЕН СТАМБОЛИЙСКИ и АСЕН ПАВЛОВ, които с публични декларации осъдиха пресъпнатата дейност на бившата опозиция.

24 23.

Геметовци участвуваха през декември 1960г. на проведената в Париж международна комунистическа конференция с делегация в състав ЦЕНКО БАРЕВ, МИЛКА ГЕНАДИЕВА и ВЪЛЧО ВАНГЕЛОВ. Целта на тази конференция е била да разкрие пред международното обществено мнение "голямата политическа опасност идваща от политическата война, водена от Съветите".

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

ИЗВОДИ

Изхождайки от наличните секретни и явни информационни материали за българската икономическа и вражеска емиграция в различните капиталистически държави, може да се направят следните по-важни изводи:

В редица капиталистически страни има българска и македонска - българска икономическа емиграция, значителна част от която е с запазено българско национално чувство и с правилно отношение към НР България.

В някои страни икономическите емигранти държат за запазване и укрепване на съществуващите там български православни църкви, български училища и други институти, спомагащи за поддържане на българското национално съзнание и дух не само у възрастните емигранти, но и в доста младежи от български и македонски произход.

Отделни икономически емигранти, както и синове и дъщери на такива заемат представляващи интерес за нас държавни, обществени и други длъжности в някои капиталистически държави.

Почти навсякъде икономическата емиграция понастоящем правилно разбира характера и същността на вражеската емиграция, все повече се отвръща от нейната противонародна дейност, не ѝ оказва материална и морална подкрепа.

Редица икономически емигранти, посетили нашата страна, след завръщането си в съответната капиталистическа държава правят положителни изказвания за постиженията на народната власт у нас и спомагат за издигане авторитета на НРБ пред останалата емиграция. От година на година расте броя на желеещите емигранти да посещават старата си Родина.

В някои капиталистически държави българската икономическа емиграция участва в прогресивни български и българо-македонски организации, чрез които се разпространяват благоприятни за нашата страна пропагандни, агитационни, културни и др. материали и съобщения и по такъв начин се спомага за засилване интереса ^{към} НРБ.

Чрез досегашната наша разузнавателна работа обаче не са изучени всички необходими от оперативна гледна точка въпроси около икономическата емиграция като-доколко и кой български икономически емигранти са проникнали в държавния апарат и във важни, представляващи особен интерес за нас обекти в съответната капиталистическа страна, какви възможности има за използване на влиятелни икономически емигранти за

202.

оказване на разложително въздействие върху вражеската емиграция, кои икономически емигранти с добро материално състояние все още оказват някаква материална подкрепа на реакционната емиграция и пр.

Българската вражеска емиграция, чиято организационна дейност вече е почти изяснена от година на година намалява по брой и по значение. Въпреки многократните опити и усилия на американците за обединяване разпокъсаните сили на тази емиграция, с цел да ги използват по-пълно в поддривната дейност на империалистите срещу нашата страна, такова обединение и до сега не е постигнато. Противоречията, разногласията и борбите както между основните политически организации на реакционната емиграция "Български национален комитет" /БНК/ и "Български национален фронт" /БНФ/ така и вътре в отделните организации продължават да съществуват и се задълбочават. Расте недоволството сред привържениците на БНК от поведението на такива лидери на организацията като ЦЕНКО БАРЕВ и др. Няма признаци за помиряване и сближаване на съществуващите групи в организациите на националистите, на анархистите и другите реакционни емигранти.

Пропаднаха и опитите за сплотяване на емигрантските организации под флага на т.н. "Временно българско представителство" /ВБП/ Няма сериозни изгледи за успех и последния опит в това отношение чрез т.н. "Български национален съвет" /БНС/

Намалява ролята на реакционната емигрантска пропаганда и агитация. Печатните органи на болшинството вражески емигрантски организации излизат нередовно или въобще престават да излизат.

В резултат на благоприятните промени в международната обстановка в полза на СССР и социалистическия лагер, а така също и на големите успехи на социалистическото строителство в Съветския съюз и у нас все повече ИР разбират безсмислието на емигрантския си живот, разколебават се и изявяват желание за завръщане в България. Все по-често и сред все по-широк кръг ИР се разпространява убеждението, че изгледи за някакъв успех на вражеската емиграция не би могло да има дори и при евентуален конфликт между социалистическия и империалистическия лагер. Масата ИР виждат силата на нашия лагер и не вярват във внушенията на някои емигрантски лидери, че сега била необходима сериозна подготовка на емиграцията, тъй като за такава евентуалност, защото само тогава щело да има успех от борбата.

273.

Все още обаче българската вражеска емиграция продължава да представлява контингент на чуждите разузнавания за вербовка на аген-тура. Независимо от това, че намалява броя на ония, които сляпо вярват в надмощието на империалистическия лагер и стават негови платени агенти не са изчезнали напълно авантюристите сред емигрантите, които се решават на безрасъдни действия.

Отделни вражески емигрантски организации и групи в някои страни и особено в Гърция и З.Германия, заслужават сериозно внимание. Сред ИР в Гърция се намират редица използвани вече чужди агенти и такива, които и понастоящем се използват за активна вражеска дейност срещу нашата страна. Болшинството от ИР там са младежи, които членуват в една единствена политическа реакционна организация – нещо, което ги прави по-сплотени и опасни в сравнение с изменниците в други капиталистически страни, където съществуват различни, враждуващи по между си емигрантски организации.

Също тъй опасни се явяват и изменниците в З.Германия. Затова на тях обръщат особено внимание и лидерите на БНФ, ВВП, ГЕМЕТО, ЦЕНКО Б АРЕВ и други геметовци, често се срещат с войниците от "Българската войскава част". През последните години НИКОЛА КОСТОВ също прави посеще-ния до З.Германия. Връзки с изменниците в ГФР поддържат и други емигра-нтски дейци, живущи във Франция и Австрия.

Като най-активна вражеска емигрантска организация понастоя-щем се проявява БНК в лицето на своето представителство за Европа в Париж начело с ЦЕНКО БАРЕВ.

Доста голяма активност от името на ВВП проявява и НИКОЛА КОСТОВ. За редица други ИР има сигнали, че се занимават с разузнава-телна дейност, но конкретни данни за това не се получавани с степен, че да е изяснена тази дейност.

Редица въпроси около личното положение на изтъкнати лидери на реакционната емиграция са само засягани или подхвърлани без да са подкрепяни със съществени проверени факти и данни. Преобладаващото болшинство от придобитите наши данни осветляват организационната, явна та дейност на вражеските емигрантски организации – нещо, което без особени затруднения се научава от емигрантската преса. Изяснени са главно въпроси около противоречията от политически характер, както

4.

между отделни дейци на отделни емигрантски организации, така и между различни такива организации, но не и самата същност на тези противоречия.

Известни успехи има в изясняването на дейността на отделни емигранти като агенти на чужди разузнавания, но те са крайно недостатъчни.

Липсата на достатъчно пълни, цялостни данни за всички, които се използват от чуждите разузнавания, за конкретните канали и обслужващи ги лица, чрез които се осъществяват връзките на чуждите разузнавания с вражеските елементи у нас и по които канали се изпраща агентура на наша територия, пречи за успешното изпълнение на ~~нши~~ задачите на нашите органи своевременно да разкриват и пресичат подривната дейност на вражеската емиграция. Липсата на такива данни сериозно пречи за разгръщане на активна наша работа за разобличаване на империалистическата агентура сред емиграцията и за окончателно разлъгане българската вражеска емиграция.

Всичко изложено до тук налага в по-нататъшната работа на външно-политическото разузнаване по линия на вражеската емиграция усилията на резидентурите да се концентрират главно към разкриване на конкретната разузнавателна и вражеска дейност на ИР, поддържащи връзки с чуждите разузнавания. Налага се решително да се ликвидира с увлечението на оперативния състав да изяснява явната дейност на вражеската емиграция. Трябва да се вземат бързи и ефикасни мерки за пресичане възможностите на чуждите разузнавания да използват българската вражеска емиграция за подривна дейност срещу нашата страна; като преди всичко се положат усилия за окончателно разобличаване, разлагане и ликвидиране на вражеската емиграция. При преследването на тази цел може и трябва да се използват широко възможностите на българската икономическа емиграция.

— " —

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Строго секретно!

Екз. *Синистер*

МДР - У П М М В И В I - ДС
Вх. № 9193 - 6 ДЕК 1977 г.
19 г.

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Подривната дейност на враждебната емигрантска организация "Български национален комитет"/БНК/.

Враждебната емигрантска организация "Български национален комитет"/БНК/ е създадена през 1948 година по указание и с финансовата помощ на официалните власти и разузнавателните служби на САЩ.

Изграден и действащ по указания на ЦРУ, БНК води подривна дейност против НРБ в съответствие със стратегията и тактиката на американския империализъм.

Целите и задачите на БНК са: идейно и организационно укрепване на изменниците на родината и на контрареволуционните остатъци в страната, внасяне на идейно и политическо разложение сред част от населението и настройването му срещу народната власт, и с подкрепата на империалистическите сили да се бори за реставрацията на буржоазния режим в България.

Основното ядро на БНК са опозиционери, изхождащи от предишните фракции на БЗНС - "Пладне" и "Врабча".

Председател на "Българския национален комитет" от основаването му до 29.XI.1972 г. бе доктор Г.М.Димитров - Гемето. В ръководството влизат:

Ценко Барев - бивш председател на Българския академичен земеделски младежки съюз, избягал през 1947 г., сега председател на подкомитета на БНК за Европа със седалище в Париж и член на ръководството на Международния селски съюз /"Зеления интернационал"/.

Коста Шопов, бивш член на областното ръководство и бивш народен представител на опозиционния БЗНС в гр. Плевен, избягал от България през 1947 г.

Стратия Скерлев, бивш член на околийското ръководство и бивш народен представител на опозиционния БЗНС в гр. Харманли, избягал през 1947 г., член на "Временното ръководство на БЗНС в чужбина".

Георги Колев /Шанкалията/, бивш член на Върховния съюзен съвет и бивш народен представител на опозиционния БЗНС, избягал през 1947 г., член на "Временното ръководство на БЗНС в чужбина".

Милка Геннадиева /Бьоф/, секретар на женската секция при БНК.

Българският национален комитет има подкомитети в:

- Париж - с ръководител Ценко Барев;

- Мюнхен - с ръководител Йордан Райчев, бивш член на Управителния съвет на опозиционния БЗНС, избягал през 1947 г., сега председател на "Временното ръководство на БЗНС в чужбина";

4

- 3 -

- Триест - с ръководител Благо Славенов, бивш активен деятел на опозиционния земеделски младежки съюз, избягал през 1949 г.;

- Виена - с ръководител Стефан Кафадаров, бивш легионер и активен деятел на опозиционния земеделски съюз, избягал през 1959 г.;

- Истанбул - с ръководител Стратия Скерлев;

- САЩ, Калифорния - с ръководител д-р Иван Матев;

- САЩ, Чикаго - с ръководител Йордан Пиналски.

В БНК непрекъснато се води вътрешна борба между представителите на предишните фракции в БЗНС. Поради карьеристични стремежи, още при учредяването в комитета възникнаха разногласия за разпределяне на ръководните места. Впоследствие тези разногласия се задълбочиха и доведоха до нюанси в тактиката на подривната дейност на комитета против НРБ.

Представителите на "Врабча", начело с Тончо Тенев, се опитаха да играят ръководна роля. "Пладненци", начело с Гемето, пък се стремяха да ги изолират и се оградиха в ръководството на БНК със свои привърженици. В резултат на това през 1950 г. привържениците на "Врабча" се отделиха от комитета и се обявиха за "Задгранично правителство".

От основаването на комитета до шестдесетте години, изпълнявайки указанията на ЦРУ, членовете и лидерите на БНК водеха активна подривна дейност срещу НРБ в съответствие с тогавашната тактика на империализма. Негови членове агенти на американското и на други империалистически разузнавания, биваха прехвърляни нелегално на наша територия за шпионаж, диверсия, терор на републикански и местни партийни, държавни и административни ръководители или участваха в

бандитски групи за организиране на "съпротивително движение" за създаване на трудности в политическия, обществен и икономически живот, за усложняване на вътрешното и международното положение на страната.

Отчитайки загубата на кадри и влияние, някои членове от ръководството на БНК се противопоставиха на тази тактическа линия на подривна дейност. Ченко Барев разви тезата, че не трябвало да се заангажират с получаваните средства от разузнаването на САЩ и да не водят авантюристична дейност, която има такива тежки последици. По негово мнение било необходимо да се придаде идеологически характер на борбата, като се възстанови разтурената от Гемето младежка организация на вражеската емиграция, със задача да поддържа връзки с младежки среди в България и чрез идеологически и други средства да ги импулсира за борба против народната власт. По този начин щели да се създадат и кадри за бъдещото "демократично" управление в България.

С оглед организационното укрепване на емиграцията, през 1969 г. по инициатива на Гемето бе създадено "Временно ръководство на БЗНС в чужбина", в което влизат някои ръководители на подкомитети на БНК и бивши лидери на земеделската опозиция - изменници на родината.

В началото на шестдесетте години БНК възприе тактиката на "тиха" контрареволуция и оттогава води подривна дейност срещу НРБ чрез шпионаж и идеологическа диверсия.

По указания на разузнаванията на империалистическите държави, представители на БНК причакват български граждани, временно пребиваващи в капиталистически страни по различни поводи, установяват с тях контакти, представят се за тъгуващи по родината, предлагат им съдействие и своите

услуги. При тези разговори се домогват до информация, интересуваща противника, опитват се да ги обработват в духа на идеологическата диверсия и да ги заангажират в подривна дейност срещу НРБ.

БНК провежда активна идеологическа диверсия срещу страната. Чрез официалния пощенски канал или по нелегален начин, главно чрез идващи в нашата страна чужденци, БНК се опитва да разпространява у нас свои вестници - в. "Свободна и независима България", издаван в САЩ, в. "Младежка борба", издаван в Париж, свои окръжни, резолюции на "Временното ръководство на БЗНС в чужбина", статии, брошури и други, които излизат нередовно и в малък обем. Съдържанието на тези печатни материали е насочено към създаване на антисоциалистически, антисъветски настроения, към разбиване на морално-политическото единство на българския народ, срещу дружбата ни със Съветския съюз, възхвала на западната "демокрация" и начин на живот.

Посредством тези материали БНК цели да поддържа духа на остатъците на БЗО вътре в страната, дават им се указания как да действуват. Такива указания те получават и от вражеската радиопропаганда. Така, след като отправи хули и клевети срещу БКП и БЗНС, в една своя емисия през 1971 г. радиостанция "Свободна Европа" призова членовете на БЗНС "да не забравят, че са наследници на народнически и демократични идеи; да не свеждат знамето си в краката на БКП, а да станат поборници за по-голяма демокрация и законност".

Покойният Кръстю Зарев, бивш лидер на БНК, поучаваше остатъците от БЗО в страната да не се държат като "вътрешни емигранти", а да се приспособяват във всички сектори на общественно-политическия живот и със своите идеи да разбеждават и разлагат трудещите се.

Новата тактика на БНК в подривната дейност против НРБ се свежда до следното: да се излезе от състоянието на изолираност на емиграцията и нейните съмишленици вътре в страната, като се премине към широки контакти с лица от политическите партии, обществените организации и творческите среди у нас, с крайна цел да се създаде вътрешна опозиция на партията и правителството, за промяна на партийното и държавно ръководство, за промяна на обществения строй в НРБ. За тази цел е необходимо в центъра и по места да се установяват контакти с неустойчиви членове на БЗНС, с недоволни и „обидени“ комунисти, да се привличат повече млади хора в БЗНС и се създават у тях антисоциалистически и анти-съветски настроения.

Тази линия на подривна дейност трябвало да се провежда от остатъците на БЗО в страната, без те да се оформят в организации, попадащи под ударите на закона, и при подходяща ситуация, по указание от вън, да организират терористически, диверсионни и други действия срещу народната власт.

В БНК непрекъснато действуват центробежни сили - водят се фракционни и кариеристични борби. Много от неговите членове участвуват формално в организацията, а стремежът към лично устройване е всеобща и първостепенна грижа на всички изменници. За тяхното укрепване и аквизивиране Гемето до смъртта си - 29.XI.1972 г., ежегодно посещаваше Западна Европа и провеждаше срещи и съвещания. Напоследък той съветваше своите привърженици, че събитията в социалистическите страни не трябва да се изнасилват от вън. Процесът

за поврат в политиката на тези страни зреел в самите партии и в народа и най-вече в студентството и младежта.

След смъртта на Гемето в средите на БНК настъпи безпокойство. Може да се очаква, че фракционните и кариеристичните борби ще се засият. За евентуален негов заместник можел да бъде ИР Димитър Краваров, племенник на Никола Петков, живущ в САЩ. Други кандидати за заместници на Гемето били Ценко Барев и д-р Георги Паприков.

През последните години, под въздействието на все по-укрепващото морално-политическо единство на българския народ около линията на БКП и силата на страните от социалистическата общност, както и от неуспехите на нелегалната подривна дейност и законните репресивни мерки срещу участниците в нея, остатъците от БЗО в страната се отказаха от активна нелегална борба. С цел да "запазят кадрите" си, те преминаха към "легални" форми на борба. Установяват контакти помежду си, привеждат в известност съидейниците си, събират се по "безобидни" поводи, укрепват духа си, взаимно се предпазват от остра вражеска дейност, за да са готови в даден момент бързо да се обединят и действуват организирано срещу народната власт.

Обаче не всички остатъци от БЗО възприеха тактиката на БНК за "легални" форми на борба. Някои от низовете кадри на БЗО, окуражавани от международните събития, пристъпват към изграждане на нелегални групи за въоръжена борба против народната власт. През последните години такива опити бяха направени от отделни лица в градовете София, Пловдив, Варна и Ст.Загора.

Основна форма на вражеска дейност, която провеждат понастоящем остатъците от БЗО, е противодържавната

агитация и пропаганда. Тя е насочена главно против ръководната роля на партията, съюза на БКП с БЗНС, икономическата политика и дружбата ни със Съветския съюз.

Смъртта на Г.М.Димитров - Гемето, се посрещна от бившите дейци на земеделската опозиция, стоящи на враждебни позиции, със съжаление. Някои от тях правеха коментари, че това било "голяма загуба, отишел си най-големият българин, увехнали всякакви надежди за някаква промяна на режима в НРБ" и пр.

София, 23.IV.1973 г.

НАЧАЛНИК ПОДЕЛЕНИЕ 17065-МВР:

Лично секретно

19

Бр. № 4

№-А 0260
20 VI 1973
СОБИЯ

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

К. Д. У. С.
26 VI 1973

И Н Ф О Р М А Ц И Я

№ —

ОТНОСНО: Състав на новото ръководство на БНК

На заседанието на БНК, което се състоя на 18-20 май 1973 г. в Перик, било избрано ново ръководство на БНК. В него-вия състав влезели следните лица:

1. КР Димитър (Димитър) Петков Криверев - 63 годишен, пенси-нен пенсионер на САЩ за работата му в радио "Свободна Европа". Настоящият живее в САЩ, вист. Той била избран за ръководител на БНК. Същият напоследък се появил, не се ползувал с авторитет сред емигрантите и напъл денни за ръководителя.
2. Дядерята на Гемето - провеждала стриктно личните, дедена от американските разузнавателни служби. Тя искала да включи в ръководството на БНК мъже си, който по веродност е поляк.
3. КР Димитър Кръстев - пенсионер на САЩ, настоящия живуд в САЩ.

4. ИР Георги Колев - живущ в Париж, Франция, бивш депутат от опозицията, прост и боляв човек, неспособен за сериозна работа.

5. ИР Стратия Свирев - живущ в Турция.

6. ИР Йордан Райчев - родом от Пловдив, понастоящем живее в гр. Минхен, ГФР.

7. ИР Цвалевич - живущ в гр. Инсбро, САЩ, несериозен човек.

8. ИР Мирчев - бивш адвокат от гр. Елхово, понастоящем живее в гр. Торонто, Канада.

9. ИР Бисер Колев - лекар, по убеждения бил социалист, не се занимавал с активна политическа дейност, живее в Франция.

ИР Ценко Берев и ИР Емил Антонов - бивши членове на ръководството на БНК, напуснали заседанието в Париж при избора на ръководство в знак на протест. Не било известно обаче дали се са подали оставките ието членове на ръководството на комитетите. ИР Е. Антонов бил от Кюстендилско, бивш депутат от опозицията, избран тогава в Добруджа.

Зад кулисите на заседанието стояли ИР Милка Генадиева - БЮФ. Тя прокарвала линиите на САЩ, които държали в новото ръководство на БНК да влезат само техни верни агенти.

_____ 1973 г.

С о ф и я

Написано в 5 ежа.

ИС/064003 - 17183

И-К ПЪРВО ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ ДС

ГВН. МАЙОР: _____

УТВЪРЖДАВАМ:
НАЧАЛНИК ПЪРВО УЧИЛИЩНО-ДС
ГЕН. МАЙОР *[Signature]*
София, 10 6 1975 год.

Строго секретно !

Екз. № 1

169/10 1470 95

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

П Л А Н

ОТНОСНО: Агентурно-оперативните мероприятия по обект "БАРОН"

I. ОСНОВНИ ЗАДАЧИ

1. Проникване в групата около обекта и списание "БЪДЕЩЕ" с цел изучаване цялостната им дейност, бъдещи планове и взаимоотношенията им с БНК.

2. Задълбочаване на противоречията между обекта и БНК и дискредитирането му пред вражеската емиграция.

II. МЕРОПРИЯТИЯ

1. По агентурен и друг път да се изучи поведението и конкретната дейност на обекта, материалното и финансово положение по издаването на сп. "БЪДЕЩЕ", каналите по които получава информация за България и за кои лица из средите на БЗНС проявява по определен интерес.

Срок: 30.XII.1975 г.

Отг.: ПГУ-ДС и У-ние VI-I

2. С оглед получаване информация за дейността на обекта, както и за по-нататъшното задълбочаване и оперативно

121

121

= 2 =

изпоозуване на съществуващите противоречия между него и ръководството на БНК ще бъдат проведени следните мероприятия:

а) да се маршрутират агентите "ЧАВДАР" - на ръководство при Окръжно у-ние МВР - Перник и "ДЕЙНОВ" - на ръководство при У-ние VI-ДС, като за целта се излезе с отделни предложения;

Срок: 15.VI.1976 г.

Отг.: У-ние VI-ДС и ПГУ-ДС

б) да се изяснят взаимоотношенията между обект "БАРОН" и МИЛКА ГЕНАДИЕВА, а също така и възможностите за използването на последната "на тъмно" за разобличаване и компрометиране на обекта;

Срок: 30.X.1976 г.

Отг.: ПГУ-ДС и У-ние VI-ДС

в) чрез наличната агентура да се изяснят и използват оперативно противоречията между председателя на БНК ДИМИТЪР ПЕТКОВ и обекта.

Срок: 30.XII.1975 г.

Отг.: ПГУ-ДС

3. От връзките на обекта сред журналистическите среди да се подбере, вербова и изведе зад граница един агент с цел внедряване в списание "БЪДЕЩЕ".

Срок: 30.VI.1976 г.

Отг.: У-ние VI-ДС и ПГУ-ДС

4. Между връзките на обекта и тези на МИЛКА ГЕНАДИЕВА да се подбере, изучи и вербова подходящ агент с цел изучаване взаимоотношенията между двамата и оперативното им използване.

Срок: 30.XII.1976 г.

Отг.: ПГУ-ДС и У-ние VI-ДС

5. Съвместно с ВГУ-ДС да се подбере подходящ агент от Международния транспорт или да се вербова нов такъв с цел

120
125

= 3 =

подставяне на обекта като канал за изпращане в страната на анти-българска литература.

Срок: 30.XII.1975 г.
Отг.: ПГУ-ДС и У-ние VI-ДС

6. Съвместно с ВГУ-ДС да се разработят задачи и линия на поведение на агентите "МАРТИНОВ" и "ПАТРИОТ" за по-нататъшното им използване по обекта.

Срок: 30.VI.1975 г.
Отг.: ПГУ-ДС

7. Да се изучат възможностите за провеждане на "М-РОДОПИ" по месторабота на обекта.

Срок: 30.XII.1975 г.
Отг.: ПГУ-ДС

ПРЕДЛАГАТ:
НАЧАЛНИК ОТДЕЛ IV ПГУ-ДС
ПОЛКОВНИК [Signature]

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ V, У-НИЕ VI-ДС
ПОЛКОВНИК [Signature]

СЪГЛАСЕН:
ЗАМ.Н-К управление VI-ДС
ПОЛКОВНИК [Signature]

22-V 1975 г.
София
№ 1 - ПГУ-ДС
№ 2 - У-ние VI-ДС
Изп.№ 04 -17472
Нап.ДС

МИНИСТЪРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
№ 18042-21X

78/112

УТВЪРЖДАВАМ,
ЗАМ.МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
генерал-майор: *[Signature]*
София, 1.09. 1975 год.

Строго секретно!
Екз. № 1

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

П Л А Н

ОТНОСНО: Провеждане на агентурно-оперативни мероприятия по "Българския национален комитет" /БНК/.

В подривната си дейност против НРБ капиталистическите разузнавателни служби се ползват от всестранната помощ на вражеската емиграция и нейните организации, една от които е БНК. По указание на американското разузнаване, през 1948 година ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ /ГЕМЕТО/ създаде БНК с цел обединяване на цялата вражеска емиграция зад граница. В него като учредители влизаха съществуващите тогава емигрантски групировки: "БЗНС в изгнание", "Социалдемократическа партия на КОСТА ЛУЛЧЕВ" и представители на политическия съюз "Звено".

След смъртта на ГЕМЕТО през 1972 година кризата в БНК се задълбочи. Възникнаха остри спорове във връзка с програмата на новото ръководство и при изработване тактиката на подривната им дейност срещу НРБ в новите условия.

Групата на ЦЕНКО БАРЕВ, ЕМИЛ АНТОНОВ и БЛАГО СЛАВЕНОВ е една от най-активните. Тя открито се обяви против новото ръководство на БНК и започна да издава свое списание "Бъдеше"

По-умерените начело с ТОНЧО ТЕНЕВ, ДИМИТЪР ЛОЗЕВ и СТЕФАН ЛЕВОРДАШКИ от крилото на "ВРАБЧА" съгласно своята програма изразяват готовност "да участвуват в управлението на ОФ България на основата на народовластието и демокрацията". Те поддържат идеята за кооперативно обработване на земята, като един от принципите на аграризма на Земеделския съюз, но при условие да се използва като главен стимул личната инициатива.

Верните на ГЕМЕТО привърженици МИЛКА ГЕНАДИЕВА, ДИМИТЪР КРАВАРЕВ /ДИМИ ПЕТКОВ/, ЙОРДАН РАЙЧЕВ и ДИМИТЪР КРЪСТЕВ продължават да следват неговата линия.

Основните задачи по разкриване и пресичане подривната дейност на БНК срещу НРБ са:

- Проникване в ръководството на БНК и неговите печатни органи с цел разкриване замислите за провеждане на подривна дейност;

- Провеждане на комплексни мероприятия с цел засилване и задълбочаване съществуващите противоречия и компроментирани на отделни лидери;

- Цялостно използване на агентурно-оперативните възможности за получаване на постоянна информация за дейността на БНК.

За изпълнение на тези основни задачи ще се проведат следните

М Е Р О П Р И Я Т И Я :

1. За проникване в ръководството на БНК, вестник "Свободен народ" и списание "Бъдеще" ще се извърши следното:

✓ а/ Да бъдат подобрани, подготвени и изведени 4 агента. Подходящи кандидати за тази цел да се предложат от управление VI-ДС съвместно с Второ главно управление - ДС, като подготов-

ката и извеждането се организира от ПГУ-ДС.

Срок: 30.XII.1976 год.

Отг.: у-ние VI-ДС и ПГУ-ДС

✓ б/ Да се вербова един агент из средата на БНК с възможности за работа по ръководството на БНК.

Срок: 30.VI.1976 година

Отг.: ПГУ-ДС и у-ние VI-ДС

✓ в/ Да се изучат възможностите и в зависимост от обстановката да се маршрутират подходящите за целта агенти на управление VI-ДС, ВГУ, ПГУ и на териториалните поделения на ДС. За получаване на информация по конкретни обекти и отделни групировки на БНК.

Срок: постоянен

Отг.: у-ние VI, ПГУ-ДС

✓ г/ Да се подобрят разузнавателните възможности и се пренасочат подходящите задгранични агенти за работа по БНК с цел получаване на интересуваша ни информация.

Срок: 30.XII.1975 г.

Отг.: ПГУ-ДС

2. С цел идейното и организационно разединяване и отслабване да се проведат комплекс от мероприятия за задълбочаване на реално съществуващите разногласие в БНК, а именно:

✓ а/ Да се изучат възможностите за създаване на ново крило на БНК, с подходяща програма, под наше ръководство. За целта да се изведат подходящи агенти и проведат съответни ме-

роприятя за тяхното укрепване всред емигрантските среди.

Срок: 30.XII.1976 година

Отг.: ПГУ и у-ние VI-ДС

б/ По линия на Министерство на външните работи и Министерство на външната търговия да се изведат двама подходящи агенти, членове на БЗНС за установяване контакти с лидери и активисти на БНК с цел създаване и задълбочаване на противоречията между тях.

Срок: 30.VIII.1976 година

Отг.: у-ние VI-ДС

в/ Да се използват действителните случаи на разочарование у някои стари емигранти и се придобият нови компроментирали данни за някои от лидерите на БНК, въз основа на което да се проведе активно мероприятие с цел разобличаване и дискредитиране на ръководството на БНК.

Срок: 30.III.1976 година

Отг.: ПГУ и у-ние VI-ДС

3. Да се изучат наличните агентурни и други възможности за създаване на фиктивна нелегална организация в страната с цел прихващане каналите на противника и установяване замислите му срещу НРБ.

Срок: 30.XII.1975 година

Отг.: у-ние VI-ДС и ПГУ-ДС.

4. Да се провеждат мероприятия за обработка и завръщане в страната по някои от членовете на БНК, с цел използването им за контрапропаганда и решаване на други оперативни задачи.

Срок: 30.XII.1976 г.

Отг.: ПГУ-ДС и у-ние VI

✓ 5. Да се проведат комплексни мероприятия за компрометирането на Анастасия Г.М. Димитрова - Мозер /Зузи/ като агент на ДС.

Срок: 30.XII.1976 година
Отг.: у-ние VI-ДС и ПГУ-ДС

6. Съвместно с ВГУ-ДС да се анализират наличните данни и сигнали за канали и връзки на БНК, както и на отделни негови лидери и активисти в НРБ с оглед тяхното прихващане и оперативно използване.

Срок: 30.XII.1975 година
Отг.: у-ние VI-ДС

7. На територията на противника да се организира придобиване на документи, лична кореспонденция и други материали, които да се използват за разобличаване и компрометиране на отделни членове и групировки на БНК.

Срок: 30.XII.1976 година
Отг.: ПГУ-ДС

8. С цел разкриване интересите и насоките на противниковите специални служби по използването на БНК и отделни негови лидери, съвместно с ВГУ-ДС да се създадат предпоставки за организиране на оперативна игра с противника.

Срок: 30.VI.1976 година
Отг.: у-ние VI-ДС

9. Да се набележат допълнителни мероприятия за активизиране работата по обектите по линия на БЗО, поддържащи

- 6 -

144

връзки с членове на БНК с цел документиране и пресичане на престъпната им дейност.

Срок: 20. XII .1975 година

Отг.: у-ние VI-ДС

✓ 10. Съвместно с ВГУ-ДС да се изучат връзките на БНК и отделни негови лидери и членове с международните антикомунистически организации. На базата на получените данни да се предложи на КГБ и другите братски органи провеждането на конкретни мероприятия.

Срок: 30. III. 1976 г.

Отг.: у-ние VI-ДС, ПГУ-ДС

✓ 11. Системно да се анализират данните от печатните издания на БНК и да се провеждат мероприятия за недопускане разпространението им в НРБ.

Срок: постоянен

Отг.: у-ние VI-ДС и ПГУ-ДС

до 8 1975

С о ф и я

Отп. в 2 екз.

1-ПГУ-ДС

2-VI у-ние

Изп.: М. Генковски
А. Ценов

Нап.: СА/

ПРЕДЛАГАТ:

Н-К ПЪРВО ГЛАВНО У-НИЕ ДС
генерал-майор: М. Вуц

Н-К УПРАВЛЕНИЕ VI - ДС

генерал-майор: А. Ценов

вх. № 2148/29. I. 1976 г.
препис-извлечение

строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

11

УПРАВЛЕНИЕ VI-ДС
отдел V
отделение I

СЪОБЩАВА: аг. "Дейнов"
Приел: подп. Кр. Стойков
на 10. XI. 1975 г. в Я/К "Искра"

С В Е Д Е Н И Е

.....

След смъртта на д-р Димитров организацията се разклати силно. Много чужди елементи почнаха да проявяват, кои от веразбиране и мания за величие и водачество, кои по заповед на чужди разузнавания, желание за обособяване на нови групировки или чисто разколническа и противосъюзна дейност. В този дух най много се прояви и най опасен беше ЦЕНКО БАРЕВ, който искаше да оглави организацията. 25 години той се врее под крилото на доктора и каквато и да говорехме на Димитров, той си знаеше само Ценко и Ценко. Барев действуваше много хитро и подло. Той се завря под кожата на доктора с умелото гъделичкане самолюбие то му като създаде първата интрига срещу Никола Петков с внушаването, че Никола Петков искал да заеме мястото на Гемето, а доктора за съжаление се поддаваше на тези неща. Колко истински години за работа наши хора той отстриани под претекст, че ламтяли за местото на Гемето. Няма време да ти разкажа всичко и затова ти давам това наше окръжно да го прегледаш и ти да направиш допълнение или прправки. След като го прочетох и изказах удивление за разколническата дейност на Ценко и че те по добре знаят какво да правят само и само да се пазят от разцепление, защото Ценко има голям авторитет сред нашите хора в България, тя продължи. Едва малко време преди смъртта си доктора разбра какъв е Ценко и събра десет верни хора, които сме заклети, че ако се наложи ще унищожим Ценко не само пилитически като земеделец, но и физически да бъде ликвидиран. Ценко е агент на Москва, от там има и сред

ствата и смелостта. Той поддържа сега връзки със Светла Даскалова. Ако продължава да пречи тя е първата, която ще му тегли куршума, независимо от последиците.....

.....

.....в чужбина ще направят следното:

- Ще довършат работата със Ценко, който се опита да направи надпартийна организация и се озоваха на тяхното замислено сбирче само двама румънци, един поляк, един руснак и един албанец. На пролет пак ще се опитат да го правят. Ще го унищожат като земеделец, а ако се наложи и физически.

.....

За Велко Вакрилов, Тенадиева също каза че е агент на ДС и че търсил в Париж връзка със Ценко Барев и я осъществил

10.X.1975 г.

"Дейнов"

ВЕРНО, *TRF*

СТР. СЕКРЕТНО!

Екз. единствен

193

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
ОТ ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Групата на ЦЕНКО
БАРЕВ.

167

След победата на социалистическата революция в България, част от противниците на новия строй успяха да избягат на Запад. Там те се спитаха да обединят своите сили за борба срещу народно-демократичната власт. Създадени бяха редица емигрантски организации. От тях като най-влиятелни и авторитетни се очертаха две: Българският национален фронт (БНФ), която обединява фашистките и други стявлени реакционни елементи зад граница и Българският национален комитет (БНК).

БНК, към който принадлежи и групата на ЦЕНКО БАРЕВ е организация, която обединява в своите редове лица из средите на тъй наречената "земеделска опозиция", привърженици и последователи на ликвидирания след народната победа опозиционен лидер НИКОЛА ПЕТКОВ. Комитетът (БНК) е основан през 1949 г. във Вашингтон от видния опозиционер, американският агент ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ (ГЕМЕТО), със съдействието на управляващите кръгове в САЩ. Една година по-късно в Париж е създаден подкомитет, начело на който застава ЦЕНКО ВЕЛИЧКОВ БАРЕВ. През последните години в БНК бяха включени и представители на социалдемократическата и други буржоазни партии.

ЦЕНКО БАРЕВ е роден през 1919 година. Произхожда от бедно селско семейство. Още от младежки години е привърженик

2.
195

и активен функционер на една от фракциите в БЗНС – т.н. група "ПЛАДНЕ". След 9.IX.1944 г. той е бил ръководител на Земеделски младежки съюз (ЗМС) във Физикоматематическия факултет на Софийския университет. През 1945 г., заедно с по-големия си брат ИВАН и други земеделски опозиционни дейци, минава нелегално границата и се установява в Гърция. През 1948 г. заминава за Париж, където остава на постоянно местожителство и развива активна дейност, насочена срещу НР България. Работи в редица международни антикомунистически емигрантски организации – Съюза на поробените европейски народи (СПЕН), Международния селски съюз, Съюза на свободните журналисти и други.

След смъртта на Г.М.ДИМИТРОВ (ГЕМЕТО) през 1972 година, в БНК започва борба между лидерите за овакантия от него пост. Очертават се два центъра – единият в САЩ, а другият – във Франция. Водач на френската група е ЦЕНКО БАРЕВ, който има голямата амбиция да обедини около себе си и да застане начело на цялата "антифашистка българска политическа емиграция". Въпреки усилията му обаче надмощие в БНК взема американската група и за председател е избран ДИМИТЪР ПЕТКОВ (братов син на НИКОЛА ПЕТКОВ). БАРЕВ не бе избран дори в ръководството на организацията, което довело до изостряне на разногласията между двете групи.

Групата на ЦЕНКО БАРЕВ се състои от значителен брой активни изменници на Родината, като МАТЪО КОРИТСКИ, ИВАН РАЙЧЕВ, ТОНЧО КАРАБУЛКОВ, ДИМИТЪР ЛОЗЕВ, ДИМИТЪР МОЛЛОВ и др. ИВАН РАЙЧЕВ завежда българската секция при книжарницата "Либела" в Париж, която по наши данни е прикритие на използваната от американското разузнаване "Асоциация на американските поети и писатели". Инж. МАТЪО КОРИТСКИ е доста богат и подпомага финансово дейността на групата. Семият БАРЕВ от дълги години поддържа контакти с американските и френските специални служби, което значително улеснява дейността на групата. Освен това той има и подкрепата на редица активни изменници, които живеят и работят в други западни страни. Такива са: БЛАГО СЛАВЕНОВ – от Италия, д-р СТАМЕН СТАМЕНОВ – от Швеция, ИВАН АНГЕЛОВ – ХАНС от ГФР, ЕМИЛ АНТОНОВ – от САЩ и други.

Групата около БАРЕВ, за разлика от много други емигрантски организации, има една сравнително по-стройна и издържана политическа платформа. В нейната основа стои идеята за създаване на едно широко движение, както вътре в страната, така и зад граница. Целта на това движение е сваляне на сега съществуващия режим в България по мирен път и създаване на правителство, в което да влизат земеделци, демократи и комунисти – включително и отговорни ръководители и членове на ЦК, недоволни от сегашното положение в страната. Предвижда се изграждането на "Блок на националния фронт", в който да влизат БЗНС, Социалдемократическата, Комунистическата и Демократическата партии и др., като в партиите на блока да не се допускат лица, сътрудничели на бившите царски правителства и членували във фашистки организации.

За разпространяване на своите идеи и за сплотяване редовете на емиграцията в края на 1973 година ЦЕНКО БАРЕВ започна издаването на списание "Бъдеще". Освен от членовете на редакционния комитет, статиите в списанието се пишат и от други емигранти, които често се подписват с псевдоними. Поместените материали съдържат злостни нападки срещу социалистическите завоевания на НРБ и грубо изопачени факти и събития от историята на българския народ. В тях преднамерено се фалшифицира съвременната действителност в нашата страна. За по-нататъшното издаване на списанието и за разширяване обема на издателската дейност, през м.юни 1974 година бе създадено дружеството "Балкан едисон" с основен капитал 120 000 франка. В него участвуват: ЦЕНКО БАРЕВ, ДИМИТЪР МОЛЛОВ, ТОНЧО КАРАБУЛКОВ, МАТЪО КОРИТСКИ, ДИМИТЪР ЛОЗЕВ и др. Напоследък издателството е отпечатало в превод на български език книгата на АЛЕКСАНДЪР СОЛЖЕНИЦИН "Архипелаг Гулаг", която БАРЕВ имал намерение да разпространява нелегално в България, използвайки различни канали. Поддържането на сп. "Бъдеще" и "Балкан едисон" изисква значителни средства. БАРЕВ и хората около него твърдят, че тези средства получават от абснаменти и дарения от страна на заможни емигранти. Тези източници обаче са недостатъчни за печатането и издаването в големи тиражи, както на списанието, така и на другата литература.

4. 100

Това дава основание да се счита, че издателството се финансира и от определени заинтересовани институти на Запад. В последно време БАРЕВ предприема все по-чести пътувания из Западна Европа и САЩ, с цел набиране на средства и привърженици на своята кауза. Особено ползотворно според него е било последното му пътуване до САЩ през м.юли т.г. От там той се завърнал изпълнен с оптимизъм и нови идеи, една от които е изграждането на Български културен център в Париж. Основна задача на този център е обединяването на емиграцията и привличането на сътрудници и почитатели из средите на френските интелектуалци – професори, журналисти, учители и пр.

В своята дейност обаче БАРЕВ все още продължава да среща съпротива от страна на някои емигрантски кръгове. Във Франция това са емигрантите, групирани около МИЛКА ГЕНАДИЕВА – БЪОФ или т.нар. група "Млада гвардия". В нея участвуват предимно млади емигранти – екстремисти, стявлени врагове на социалистическа България. Това са хора без ясна политическа платформа, но готови да провеждат включително и открита терористична дейност. Самата МИЛКА ГЕНАДИЕВА е член на БНК и е привърженик на американската група.

От данните, с които разполагаме, може да се направи заключение, че в последно време въпреки някои трудности, групата на ЦЕНКО БАРЕВ активизира значително своята дейност, а нейният водач все повече се откроява като основна ръководна фигура в редовете на българската политическа емиграция.

Отпечатано в 1 екз.

№ 1 –
Изпълнител: 04/17594
Написала: ЛР
22.XII.1975 год.

1046
782
Източник "Милко"

22.6.1948 г.

В Залцбург, под ръководството на бившия водач на Легиона в България Иван Дочев, съществува организация на българите за борба срещу комунизма - респективно срещу НРБ. Тази организация вербова членовете си предимно из редовете на бившите легионери и членове на други бивши фашистки организации. Организацията е под покровителството на американските окупационно власти в тази зона на Австрия.

Първите прояви на тази организация са отбелязани през пролета на 1947 г., с препращането на циклостилни издания с вражеско съдържание по отношение на НРБ, издавани от един център. Такива брошури са били забелязани във Виена през м. юни 1947 г. По-късно, през есента на с.г. тази организация започва сама да издава брошурата "България" ежемесечно, и да я разпространява, както в Австрия, така и в Германия, Швейцария, Италия и др. страни. Същата брошура се изпраща на адресите на проверени хора и предимно на бившите легионери, с препоръка да се разпространява на ръка.

В бр.бр.4 и 5 на същата брошура има изнесени данни за живота на българската колония във Виена. От тук може да се заключи, че тази организация има представител и във Виена, а също така и курери за връзка. Открити прояви на организацията във Виена още не са забелязани, обаче, държанието на реакционните елементи в последно време показват ясно тенденцията за разширяване работата ѝ между българите във Виена. Съществуването на съветски окупационно власти във Виена е една от причините, която спъва тяхното свободно действие в тази окупационна зона.

Водач на тази организация е Иван Дочев. В редактирането на брошурата участва бившия активен легионер Ангел Стойчев - доктор по стопански науки.

13.7.1948 г.

ДД/БФ-2 екз.

Строго поверително!

69

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО:

Вражеската емигрантска
организация "НАЦИОНАЛЕН
ФРОНТ" в Австрия.

Българската емиграция в Австрия се състои от лица дошли преди 9.9.1944 година, като градинари, търговци, студенти и работници. Други от тях са дошли като политически емигранти около 9.9.44 г. избягали от страната заради своите фашиски прояви и дейност (Освен това има и една) друга част емигранти, а именно такива обявили се за невъзврътени през време на тяхното пребиваване във вън от пределите на страната по различни причини. Такива са всички дипломати, лица работящи в българските официални представителства и временно командировани лица и след това отказали да се завърнат.

Болшинството от българската емиграция в Австрия е вражески настроена към НРБ. Същата е обединена в редица организации и дружества. Най голямо влияние всред нашата емиграция има геметовската група "Свободна и независима България" следвана от легионерската такава оформена напоследък в "Националния фронт".

Легионерите имат стари връзки и влияние всред българската емиграция в Австрия и Германия още от времето на хитлериска Германия. Те са имали тогава силни легионерски организации подкрепяни от хитлерския режим. Тия организации са оказвали своето влияние върху българите и особено всред студенството. Това влияние не е отслабнало и сега. Те оказват огромно идеологическо влияние върху вражески настроената емиграция. Болшинството от ядрата на противоотечественофронтските организации са съставени от легионери. Такива дори се намират и в геметовския комитет "Свободна и независима България".

Гемето и неговите представители с охота са приемали подкрепата на легионерите, но до пряко споразумение с тях за една съвместна работа не са постигнали, въпреки правените опити на няколко пъти да се обединят. Геметовците са се страхували да извършат официално такова обединение за да не загубят позициите които имат всред емиграцията и известни слоеве от българския народ.

Независимо от опитите им за обединение с геметовците те паралелно с това участвуват най активно в обшоемигранската врежеска дейност. Легионерите в Австрия и Германия след капитолацията на последната търпеливо и упорито в дълбока конспиративнос изграждат свои организации наричани спомагателни легионерски центрове.

Начало на организационното затягане на легионерите и спомагателните центрове в Австрия и Германия се слага в края на 1946 год. Това извършват ръководителите на нелегалния легионерски център в България - Петър Христов Петров и Илия Станев. Същите през есента на 1946 год. използват обстоятелството, че работят в РО заминават в Австрия под формата, че изпълняват известни задачи. При своето заминаване те са били инструктирани от чиновника в американската легация в София Храбовски, който им определил задачите в зависимост на международната обстановка и политиката на САЩ. Същият ги снабдява и с някои адреси в Австрия, между които и адреса на д-р Ангел ТОДОРОВ, който бил връзка на американците в Виена. Под фалшиви имена ПЕТРОВ и СТАНЕВ пристигат в Виена и установяват връзка с ТОДОРОВ, който им дава връзка с следните изтъкнати ръководители: Цанко СТАНЧЕВ, Георги ЛАЗАРОВ, АНАТОЛИ ЦАНОВ, Атанас НИКОЛОВ, Христо СТАТЕВ, Александър ЗАГОРОВ, Илка ВЪРБАНОВА и др. Срешата която е била проектирана с Иван ЛОЧЕВ не станала, но те имали неговото мнение по изграждането на легионерските организации.

Дейно участие в работата на ПЕТРОВ и СТАНЕВ е взел Христо СТАТЕВ - главен ръководител на българската емигранска централа в Европа, която подържала пряка връзка с ръководителите на американското разузнаване в югоизточна Европа. Целта на тази централа е била да води разузнаване в България и да ръководи дейността на изпращаните в страната диверсантски групи. Тази централа трябвало да се изгради при дейното участие на легионерския център.

По препоръката на СТАТЕВ във Виена трябвало да се изгради спомагателен ръководен център в състав от 2 - 3 души верни легионери. На едно заседание на СТАТЕВ, ПЕТРОВ и СТАНЕВ на което присъствувал и Александър ЗАГОРОВ бил изработен план за дейността на легионерския център, който съевременно трябвало да се предаде на генерал ЖЕКОВ, генерал ГАНЧЕВ и на американската централа за югоизточна Европа.

В резултат от дейността на ПЕТРОВ и СТАНЕВ в Австрия е бил образуван "Общ спомагателен ръководен център" с седалище Виена. В ръководството на същия влизали следните лица:

1. Цанко Станчев - ръководител на центъра и местна връзка с американците.

2. Георги Лазаров - секретар и връзка с центъра в България

3. Д-р Ангел Тодоров - член и връзка с общата емигрантска централа на Христо Статев.

По късно в Инсбрук бил създаден също спомагателен легионерски център в състав:

1. Атанас Николов /бай Начо/ - ръководител.

2. Анатоли Цанов - секретар и

3. Иван Калайджиев и Иван Стоев - членове.

Задачите на тия спомагателни легионерски центрове били:

1. Да подържат връзка с центъра в България

2. Да ръководи и изпълнява всички нареждания на центъра.

3. Създаване на други легионерски центрове в Австрия и Германия.

4. Подържане на връзка с Христо Статев и предоставяне на центровете в услуга на неговата дейност.

5. Подържане връзка с всички дейци в Австрия и Германия

6. Подържане връзка с американските власти и изпълняване на тяхните директиви и

7. Да служи за връзка между центъра в България и Статев

Последствие биват образувани още няколко такива спомагателни центрове в градовете Залцбург с ръководител - д-р Курбанов, Льобен-Богомил Цветков и Грац-Борис Димитров, които се явявали изпълнители на горе изложените задачи. Тия спомагателни легионерски центрове нямали още определено място между вражеската настроена емиграция и тия които се ориентирали към Гемето.

Като единствена организация която в тоя период се противопоставя на комитета "Свободна и независима България" при неговото създаване е "Противоболшевишкия съюз" възглавяван от Иван ДОЧЕВ, който е бил организиран върху основите и личния състав на легионерските спомагателни центрове. По всичко личело, че Дочев е разбрал, че на тоя съюз му липсва представителност и численост, поради което борбата му против Гемето ще завърши в полза на последния. По тия съображения ръководството на "Противоболшевишкия съюз" решава да пристъпи към организиране на всички националистически сили от българската емиграция, като се запзи

ръководното положение на легионерите. За тая цел са били свикани две конференции на всички представители на районните клонове на тоя съюз. Първата е станала в Залцбург, а втората в Хайделберг, като на втората са били взети следните решения:

1. Да се изгради една общо национална организация.
2. Да бъдат поканени национални сили да вземат участие в изграждането на тази организация.
3. Да бъде свикано учредително събрание.
4. Определени били представителите на "Противоболшевишкия съюз" за това учредително събрание.

Това учредително събрание било свикано по инициатива на "Противоболшевишкия съюз" между 21 и 27 декември 1948 година в Мюнхен на което са присъствували представители на следните организации:

1. - "Противоболшевишки съюз" - Иван ДОЧЕВ, Анатоли ЦАНОВ - фр. окупационна зона - Австрия, д-р Любен ЛЮБЕНОВ - представител на Фулда, Стефан СЪБЕВ - представител на Мюнхен и д-р Ангел ТОДОРОВ - представител на Залцбург.

2. Демократически сговор/цанковисти/- Георги ДИДОВ, Марко МЕХЛЕМОВ, Коста БОЖИЛОВ и Милети НАЧЕВ.

3. Български клуб - Мюнхен - Д-р Димитър ВЪЛЧЕВ, Константин ОБЧАРОВ, Илия ЗЛАТАРОВ, Алеко КОПРИНКОВ и Георги ПАПРИКОВ.

4. Групата "Защита" - инж. Ангел ГЪНДЕНСКИ

5. фр. зона на Германия - Д-р Георги ГАТЕВ. Присъствувал е и Калин КОЙЧЕВ. Общо на това събрание са присъствували 20 души.

В резултат от работата на събранието е бил образуван "БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ" и избран централен комитет в състав:

1. Председател - Иван ДОЧЕВ
2. Коста Божилов
3. Константин Обчаров
4. Инж. Ангел Гънденски
5. Д-р Димитър Вълчев и
6. Борис Димитров - завеждащ разузнавателния отдел и връзка с България. Съдия по късно е бил заместен от Анатоли ЦАНОВ.

През м. януари 1949 год. в Мюнхен стана събрание на "Националния фронт" на което се приема програмата на същия. Било решено да се спрат всички издавани до сега печатни органи и се издава само един в-к "Национална България" орган на Централния комитет. Същия се издавал в Мюнхен и имал следния редакционен к-т

1. Коста Божилов, 2. Марко Мехлемов, 3. Иван Дочев и д-р Димитър Вълчев. Взето е било също така решение против изселването на емиграцията в Америка. Според това решение емигрантите трябвало да се намират близо до България за да могат да вършат по резултатно своята работа.

"Националният фронт" има свои поделения в страните: Австрия, Германия, Италия, Франция и Швейцария, които се ръководят от подкомитети и подържат постоянна връзка с централния комитет в Мюнхен.

Подкомитета в Германия има седалище в Мюнхен с свои поделения в: Хайделберг, Хановър, Шутгард, Карлсруе, Франкфурт, Хамбург и Фулда.

Подкомитета в Италия има поделения в Генуа, Рим и Милано.

Подкомитета в Франция има седалище в Париж, без свои поделения в други градове. Начело на същия стоят Пеев и Груев. Издава списание "Възраждане", което се разпраща на останалите подкомитети в другите страни.

Подкомитета в Швейцария има поделения в Цюрих и Берн.

Подкомитета за Австрия има за седалище Залцбург и се ръководи от члена на ЦК Иван Дочев, който е платен агент на американското разузнаване, Александър Велев - сътрудник на Дочев и Д-р Ангел Тодоров.

В останалите градове поделенията на подкомитета се разпределят както следва: Виена с ръководител Цанко Пенев Станчев - в връзка с американците, Георги Лазаров - секретар и връзка с България Васил Арnaudов - сътрудник, вербова членове и събира сведения. Активни сътрудници на подкомитета се явяват и Пенчо Пелтекос и Д-р Цанков.

Инсбрук - Анатоли Цанов - представител на ЦК и ръководител на подкомитета и близък сътрудник на Иван Дочев, Васко Василев - секретар и връзка с Христо Статев, работи при Французите и Атанас Николов/бай Нацо /използува се за контакт с гетевците за проучване на тяхната дейност и донася на Иван Дочев.

Грац - отговорник Петър Д. Попов - ръководител на легионистите, Борис Димитров член на ЦК и завеждащ разузнаването и връзка с България.

Любен - отговорник на подкомитета е Рогомил Цветков, активен подръжник на Ал. Цанков.

Линц - представител на подкомитета Георги Терзийски.

Така оформените подкомитети и поделения на "Националния

Фронт" в Австрия водят активен организационен живот. Подържат връзка помежду си посредством член на ЦК Анатоли Цанов, който се намира в постоянно движение из Австрия и Германия. Ръководителите на тия подкомитети водят непрекъснатата борба с гетевските подкомитети и се стремят да привлекат колкото се може повече от емигрантите на своя страна. Противоречията между тия две вражески групировки са идеологически, политически и кариеристически. Въпреки тия противоречия между тях, те не се различават в борбата им срещу НРБ.

"Националният фронт" води усилена пропаганда сред българската емиграция срещу Народнодемократичната власт в България. Ръководителите му търсят начини да установят връзки и канали за България за изпращане на материали, инструкции и диверсионни групи за създаване на вътрешна съпротива срещу О.Ф.

Характерно е за работата на подкомитетите на "Националният фронт" е че те водят своята дейност много конспиративно. Хората които привличат и вербоват им правят основно проучване, отнасят се предпазливо към тия дошли от България и други страни.

Националистите водят и усилена печатна пропаганда. Издават в-к "Национална България", който се печата в ограничен тираж и се разпространява ~~всичко~~ сред емигрантите. Главни центрове на печатната им пропаганда е Мюнхен и Париж, където издават списание "Възраждане, което се разпространява в всички страни. Освен тия периодични издания националистите разпространяват и друга литература с вражеско и контрареволуционно съдържание, като "Десетият пристъп - Русия, България и Балканите" от Илия Златарев, издадена през 1949 год. на немски език, "България под червения терор" от Иван Дочев на немски език; "Меморандома" на Ал. Цанков на френски; "Българите говорят на света" и други.

Всички ръководители на подкомитетите и поделенията им са платени американски, френски и английски агенти. Получават от тях морална и материална подкрепа и изпълняват техните нареждания и задачи които им поставят. Вършат разузнаване сред българската емиграция, подбират подходящи лица предават ги на своите господари, които ги подготвят в специални школи за диверсанти и ги пращат в нашата страна. Водят също така усилена разузнавателна дейност срещу нашите официални представителства, стремят се да компроментират наши служители от тях, интересоват се за всичко каквото става в легацията и търговското представителство.

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

По нареждане на чуждото разузнаване хората от "Националния фронт" се стремят да доближат свои хора около нашите сътрудници в Австрия. Така например още от края на 1947 година члена на "Националния фронт" - _____ се доближава до нашия с.с. "Горазд" и му предлага да му дава сведения за цанковия корпус, дейностите на легионерите и фашиски елементи в Австрия. Връзката между двамата е възникнала на роднинска база. Сведенията които е давал _____ са били общи и повърхностни и се отнасят повече за мнволата дейност на легионерите и правителството на Цанков, като от някои факти потвърждават, че той е агент на чуждото разузнаване. Така например при всяка среща той е искал пари, потвърдено е че е служил на френското разузнаване, а и самия той се е изпускарал и е казвал, че му е правено предложение да работи за французите.

От материалите получени от _____ през 1949 и 1950 год. се вижда, че ръководителите на "Националния фронт" усилено търсят начини да могат да си подсигурят връзки и канал с България. За тая цел е бил натоварен _____ от самия Иван Дочев, който ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~ да изгради такъв канал. _____ предложил на "Горазд" канала да бъде изграден от наши хора. За да се увери дали действително канала е изграден Дочев изпраща едно писмо в България до лицето Меланези от гр. Лом. Това писмо е било предадено от _____ на "Горазд" и отговор се получил от България. На няколко пъти още Дочев е изпращал такива писма. За изграждането на такъв канал още преди две години е било възложено на Илиия Златарев, като за тая цел последният е организиран една фирма която била организирана с американски капитали, обаче канала не макар да се изгради поради оттеглянето на някои лица, като Тодор Жеков и Михаил Мишайков от фирмата. Тогаво американците възложили организирането на такъв канал на Иван Дочев. В изпълнение на това нареждане Дочев намира двама души, които преминават специална подготвителна школа, снабдява ги с български паспорти и ги изпраща в България, които в последствие се обаждат на Дочев и той е искал от Цанов да уреди връзка с тях.

От последни сведения получени от Австрия се вижда, че са станали съществени размествания на ръководителите на хората от "Националния фронт". Много от тях, които се намираха в Виена са се преместили в други градове на запад, други се стптували за Америка, Австралия и други страни. Поради тях размествани ние

не знаем по настоящем кой са ръководителите на отделните подкомитети и състава на централния комитет и каква е неговата дейност. Освен Иван Дочев и неговия пръв помощник Анатоли Цанов по настоящем ние не знаем каква е дейността на легионерите организирани в "Националния фронт", нито пък знаем тяхните намерения. Знаем се само, че напоследък те са се активизирали и се готвят да вземат участие в (някаква си) създаваща се армия от всички вражески емигрантски организации под ръководството на американците. Говори се също за усиляване на борбата между геметовисти и националисти, като при последното посещение на Гемето из Европа, националистите са провокирали устройването от него събрания в сред емиграцията. В други сведения се говори за създаването на общо емигрантско ръководство на всички националистически елементи избягали от народните демокрации, но нито конкретно не можем да кажем.

За сега ние не разполагаме с никаква агентура около хората на "Националния фронт" и това е главната причина за нашата слаба работа в сред тая вражеска организация, която развива усилен пропаганда и диверсионна дейност срещу нашата страна. Единствени информации и сведения които сме получавали до сега са главно от /Нойрад/. Същия не е оформен като наш сътрудник и предвид сведенията които имаме, че е чужд агент ни възприе да му възлагаме сериозни задачи. Отделни повърхностни и неточни сведения сме получавали от "Камен", "Кюрчев" и др. информатори, които далеч не могат да ни дадат осветление за организационното състояние на националистите.

26.IV.1951 год.

1 екз.

СЪСТАВИЛ,
НАЧАЛНИК ГРУПА:

/Д.Нечев/

ПРОВЕРИЛ,
Н-К ОТДЕЛЕНИЕ:

/Б.Димитров/

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата : 16.04.2014г. Секретар : <i>Лазар</i>	

Строго поверително!

60

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

6

СПТАВКА

Относно: групата на емигрантите
националисти в Турция.

Групулата на националистите е създадена в началото на 1949 год. от Любомир Нейков. Членовете на същата ^{са} били бивши легионери, ратници, бранници, цанковисти, полицаи, авантюристи, офицери и др., всичко около 30 души. В ръководството освен Нейков са били ^{византи} И Стоян Василев Стамболиев и Михаил Георгиев Балсамов/понастоящем в Мюнхен/. Групата е подържала връзки с "Българския Национален фронт" в Мюнхен и групата "Възраждане" в Париж, като е разпространявала и изданията на съдите. През лятото на 1949 год. са правили опати да се обособят като клон на БНФ - Мюнхен, но безуспешно. Така например на 16 юли 1949 год. по инициатива на Любомир Нейков и Цветан Георгиев групата се е събрала у Христо п. Христов с цел да се учреди клон на БНФ. На събранието са присъствували 13 души, но никакво решение не е било взето.

През есента на 1950 год. националистите съвместно с християн-демократичната група на Димитър Грънчаров, ^{са} желаяйки да обединят националните сили на емиграцията образуват комитет в който влизат; Димитър Грънчаров, Любомир Нейков, Христо п. Христов, Тоню Добрев, Тодор Филипов и контролен съвет в състав: Георги Пеев Диевков, Цветко Въртов Петков и Никола Д. Ингъзов. Нали са стигнали до обединение ^{са} (не ми е известно), ~~както не разполагаме с материал по този въпрос.~~

Групулата на националистите не воли организационен живот. По-известни нейни активисти са; Стоян Стамболиев, Христо п. Христов, Палазов и Иван х. Атанасов.

Националистите не се ползували с влияние и доверие нито всред емиграцията, нито всред бълг.

Когато Балсамов е замислен в Мюнхен?
чрез кого са подържани връзките с БНФ в Мюнхен и Моравия - Ковби издани са разпространявали вали заедо с принадлежната им титла при обособяване на групата като клон на БНФ

Handwritten signature or initials.

7

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: [signature]	

*Всички данни от е биле изготвени
за да се издават в Цариград*

гарската колония, ~~разположена е в Цариград~~ кв. "Ая София". Издавали вестник "Национална и независима България".

Защо? →

Отношенията между националисти и земеделци били много обтегнати. Същите избягвали да се срещат, за да не стават скандали и поборица.

Вражеската дейност на групата се изразява в следното:

а/Провокира нашите дипломатически представители и организира нападения над консулството ни в Цариград, какъвто е случаят с нападението на 3 септември 1949 година.

б/Събира "материали", необходими за подготвянето от ООН за издаване "Бяла книга"

в/Извършва вражеска агитация срещу нашата колония в Турция.

Синдромът

г/Праца писма до различни хора в страната в които сипят хули и клевети срещу народната власт.

д/Поддържа връзки с емигрантите националисти от Франция, Италия, Австрия, Германия, Аржентина и др

е/Свързана е с английското разузнаване и е в услуга на същото. Нейков вербовал агенти за което получавал 1000 лири месечно. Освен това групата е поддържала връзки и с американското разузнаване, с югославянския център на полковник [] и помощниците му [] и албанеца []

ж/Подготвя диверсанти за изпращане в страната. Членовете на групата били обучавани в радиотелеграфия от Стамболиев и Беселинов. През 1949 год. Цвета Георгиев и поручик Беселинов завършили задграничен курс за да бъдат изпратени в България в диверсионни задачи.

з/Правят опити да вербоват агенти от състава на екипажите на наши кораби пътуващи до Цариград.

и/Групата чрез Любомир Нейков поддържа връзка с бившата царска фамилия. През април 1952 год. Нейков е бил на посещение при същата в Египет и е по-

лучил някаква парична помощ, която, обаче, използва за себе си.

Групата имала достатъчно парични средства, но същите не били използвани за развиване на работа а злоупотребявани от ръководителите.

Групата на националистите в Турция напоследък се е разкапала. Според думите на замовен бандит комитета на Нейков се е разтурил и останали само двама души.

Задачи във връзка с групата на емигрантите и националисти в Турция :

Разложена ли е наистина групата на националистите или продължава да съществува! Ако съществува кои са членовете на ръководството и как са разпределени длъжностите, какъв е числения и състав, какво е финансовото положение на групата и от къде намира средства, взела ли е някакви мерки за затягане на организацията, ~~какви~~ и какви са резултатите има ли единство между членовете или се разяждат от групови борби, ако има групи, какви са и кой ги оглавява, къде се помещава ръководството на групата, чрез кого подържат връзките си в различните разведки.

Б о ф и я

29.X .1952 г.

СШВЗОВ

*Данни за
свободата*

Строго поверително!

23

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

СПЕЦИАЛНО СЪОБЩЕНИЕ

Относно: Подсъюза на Българския национален фронт в Триест

По наши сведения подсъюзът на БНФ в Триест е избран на 13 септември ^{г.г.} т.г. ново ръководство, наречено Временен управителен съвет, с председател ПЕТЪР ЦАНКОВ, секретар МАРИН ПОПОВ и членове ЗЛАТКА ХИНЧЕВА, ЙОНЧО СТОЯНОВ и СОФИР СТЕФАНОВ. Начело на цялата орг. изстъпи в Триест застава МИЛАН ИЛИЕВ като упълномощен представител на БНФ и Помощния комитет на ИОСИФ ГАГОВ. Членовете на старото ръководство са били свалени като ултрани в сътрудничество с гетовци, вредителство, злоупотреба и пр.

Новото ръководство е изпратило съобщение до всички членове и съмишленици в Триест, с което ги уведомява, че единствен упълномощен представител на подсъюза и на помощния комитет ^{в Рим} е МИЛАН ИЛИЕВ; че е открита библиотека ^{на} подсъюза с библиотекар МИСКО СРЕБРОВ и че се образува взаимоспомагателна каса ^{при подсъюза}.

МИЛАН ИЛИЕВ е избягалният в Югославия през 1949 г. бивш български офицер, монархист, от с. ИВАИЛИЕ, Софийско. ^{Това} е в Триест от 1950 г. Имал връзки с царица ЙОАНА и получавал парична подкрепа от нея.

Поради липса на пълни данни за условията, при които е бил проведен избора и за причините, поради които са били отстранени старите членове на ръководството, Върховното ръководство на БНФ за сега се въздържа да утвърди станалия избор и е изискало от новото ръководство да му изпрати списъци на членовете и съмишлениците на подсъюза, присъствували и взели участие в избора, броя на отстранените и саморъчно разписан протокол от гласувалите, както и обяснения за това, кой е упълномощил МИЛАН ИЛИЕВ, кого точно представлява той, какъв мандат има и каква конкретна задача му е възложена. ^{Списъци} Върховното ръководство ^{вече} напомнило, че Гаговият комитет представлява самостоятелна инициатива със собствени задачи, ^{свободен е} не е включен в организационната йерархия на БНФ, поради което не може да предприема каквито и да било действия, валидни за БНФ, ако те не са изрично одобрени от ХРИСТО СТАТЕВ, ^{В откъта мисля с него} че Върховното ръководство на БНФ било комплектувано в следния състав:

което се състои от четирименен извъншният секретар,

- 2 -

444

1/ ХРИСТО СТАТЕВ, Рим, - общо ръководство; 2/ д-р В. БАЛКАНСКИ, Мюнхен, - идеология и печат; 3/ СТЕФАН ПОПОВ, Мадрид, - външни връзки и ИВАН ДОЧЕВ, Торонто, - организационни. ХРИСТО СТАТЕВ е същевременно и единствен оторизиран главен представител на БНФ за Италия и Триест, който може да говори от името на БНФ, да дава пълномощия и да прави назначения.

Ръководството на подсъюза на БНФ в Триест е изпратило ~~до~~ членовете на изпълнителния секретариат ~~и върховното ръководство~~ на БНФ отговор с исканите данни и документи.

От отговора на ХРИСТО СТАТЕВ до МИЛАН ИЛИЕВ, ПЕТЪР ЦАНКОВ и МАРИН ПОПОВ се вижда, че между върховното ръководство на БНФ и това на подсъюза в Триест съществуват разногласия. СТАТЕВ окачествява отговора на триестското ръководство до върховното ръководство като оскърбителен и лишен от елементарна другарска коректност, ^{както} при това съдържа и неверности, тъй като ГАГОВ бил отрекъл категорично да е натоварвал МИЛАН ИЛИЕВ да представява и Националния фронт в Триест. Според нег^о членовете на старото ръководство имали проявена и добре позната на върховното ръководство дейност. Той предупреждава, че върховното ръководство ще разгледа създаденото положение в Триест и че от ИЛИЕВ, ЦАНКОВ и ПОПОВ ще зависи дали занапред те ще могат да бъдат членове на БНФ.

4922/1953.

СТРОГО ПОВЕРИТЕЛНО!

КРДОПБГДСРСБНА ДЕКЛАСИФИЦИРАН § 17 ОТ ЗДРДОПБГДСРСБНА
--

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Проведена среща на български националисти в Мюнхен и предстояща конференция в Мадрид във връзка с обединението на българската емиграция и образуване българско задгранично правителство.

На 3 и 4.XI.т.г. в Мюнхен, по инициатива на ХРИСТО СТАТЕВ - председател на Върховния изпълнителен секретариат на Българския национален фронт и отговорник за работата в Италия със седалище Рим, се е състояла националистическа среща на която са присъствували: д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ - член на Върховния изпълнителен секретариат на Българския Национален фронт, завеждач "Идеология и печат", редактор на вестник "Национална България" и отговорник за работата в Западна Германия със седалище Мюнхен, ДАМЯНОВ - навярно майор ТОДОР ДАМЯНОВ - бивш военен аташе в Берлин, завеждач понастоящем картотеката при радио "Свободна Европа" - Мюнхен, ЕВДОКИМОВ - ЕВДОКИМ или КИРИЛ ЕВДОКИМОВ - първият завеждач българския отдел при радио "Свободна Европа", вторият - член на кдоновото ръководство на Българския национален фронт за Западна Германия - и двамата легионери, ИВАН ДОУРИЛОВ - председател на Българското национално движение в Западен Берлин,

-2-

САВА КИРОВ бивш журналист и дипломат, монархист, не се числи официално към никаква организация, живее в Париж, ПОПОВ от Париж, ПЕТРОВ и ГЪЛБОВ от Италия, както и самия СТАТЕВ.

На срещата е бил поканен ТОДОР ДИМАНОВ бивш и настоящ крупен търговец, монархист, живее в Мадрид при царицата, отпуска суми на българския национален фронт и Българското национално движение - почетен председател на последното. Стреми се да играе ролята на помирител и обединител на различните национални течения, но поради разногласията му със СТАТЕВ, не е отишъл на срещата, а е изпратил ИВАН ДОБРИЛОВ като му е дал и инструкции да се противопостави на СТАТЕВ, като по този начин даде да се разбере, че Българското национално движение в Западен Берлин е зад ТОДОР ДИМАНОВ.

СТАТЕВ е устроил въпросната среща с цел да вземе съгласието на присъстващите - да излиза от тяхно име при преговорите които ще се състоят на 9.XI.т.г. в Мадрид, местопребиваването на царицата, по бъдещото обединение на българската емиграция и образуване на българско задгранично правителство. СТАТЕВ е уведомил съораяните се, че преди известно време в Италия е имал разговор с американски парламентаристи по положението на българската емиграция. Същите го насъветвали да се побърза с обединението на българската емиграция и образуването на българско задгранично правителство.

На конференцията в Мадрид щали да присъствуват: царицата, ГЕОРГИ КЪОСЕИВАНОВ, ХРИСТО СТАТЕВ, ТОДОР ДИМАНОВ, д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ, ИВАН ДОЧЕВ бивш водач на легиона, член на Върховния изпълнителен секретариат на Българския национален фронт, завеждащ организационните въпроси и отговарящ за работата в Канада, издава вестник "Български народен глас" - Торонто, НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ бивш външен министър от кабинета на КЪОСЕИВАНОВ, и пълно-

-3-

моден министър в Стокхолм, монархист, НИКОЛОВ от Бразилия и др.

Различията между СТАТЕВ и ДИМАНОВ били главно по въпроса, кой да оглави българското емигрантско правителство. ДИМАНОВ държал министър председател да стане КЪОСЕИВАНОВ, докато СТАТЕВ искал сам да оглави правителството.

СТАТЕВ е полюбил, че него го интересували групите на Българския Национален фронт в Канада, САЩ, Бразилия, Италия и Западна Германия/Мюнхен/. За българското национално движение в Западен Берлин, се е изказал, че е нищожна организация, която не развивала никаква дейност и че за сега от нея не се интересувал.

Причината ХРИСТО СТАТЕВ и ИВАН ДОЧЕВ да не признават организацията на Българското национално движение била тая, че същата била с ТОДОР ДИМАНОВ.

.....XI.1954 год.

С о ф и я.

Б. Н. Оф

218

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Състоянието на БНФ и радио "Свободна Европа" в град Мюнхен.

Българския национален фронт /БНФ/ е създаден в края на 1948 година в гр. Мюнхен - Западна Германия, с цел да обедини националистическите и фашистки среди на българската вражеска емиграция. В разстояние на няколко години след образуването си, БНФ създаде свои клонове в САЩ, Канада, Англия, Австралия и други страни.

Основните начала в програмата на БНФ са борба срещу народнодемократичния режим в България и възстановяване на монархията.

За координиране дейността на отделните клонове и секции на БНФ бе избрано върховно ръководство в състава на което влизат:

1. Ив. Дочев - организационен секретар, живущ понастоящем в гр. Торонто, Канада.
2. Хр. Статев - осъществяващ общото ръководство на БНФ за Европа и представител на БНФ за Италия и Триест. Живущ понастоящем в Рим.
3. Д-р Димитър ^{ИЛИЕВ} Вълчев /Балкански/ - завеждащ идеологическата работа и печата в организацията. Живущ понастоящем в гр. Мюнхен, Западна Германия.
4. Стефан Попов - завеждащ отдел външни връзки, живее във Франция.

През м. май 1955 година върховното ръководство на БНФ на разширено заседание е взело решение за разширяване на същото, като са били включени още 13 члена: инж. Ангел Гъндърски; д-р Ангел Тодоров - живущ в Торонто, Канада; д-р Георги Поприков -

29

Чикаго -САЩ; Калин Койчев в САЩ; инж. Васил Велев; д-р П. Панаџотов.
Венецуела; д-р Хр. Попов - Бразилия; Иван Денчев - Австралия;
А. Георгиев - Нова Зеландия; д-р Александър Граовски; д-р М. Петров.
Триест, Италия; д-р Д. Хаджов - Белгия; Кирил Евдокимов - Мюнхен,
1 Западна Германия.

Финансирането на БНФ се извършва от бившия царски двор,
от крупни немски индустриалци, дарители /богати българи/ и др.

В различните капиталистически страни още от своето
създаване БНФ изгради свои подкомитети чрез които провежда
вражеската си дейност срещу нашата страна. Така например:

1. В Мюнхен - Западна Германия, БНФ има подкомитет с
председател д-р Димитър Вълчев; подпредседател - Генчо Генчев;
секретар - Кирил Евдокимов и членове Михаил Г. Чалсамов, Стефан
М. Йовев, Евдоким Евдокимов, Асен Трайков и Асен Киров.

2. Подкомитет на БНФ в САЩ - с председател Калин Койчев

3. Подкомитет на БНФ в Канада с председател - Ангел
Гъндяровски.

Една от най-близките организации до БНФ е "Комитета
на отец Гагов" в Рим, който се третира като поделение на същия.

Посредством Гагов, покрай дейността на подпомагане на
вражеската емиграция и уреждане на някои въпроси свързани с
регистрацията и настаняването на изменниците, комитетът изпълня-
ва задачи специфични за БНФ като: подбиране диверсанти и шпиони,
подготвянето и изпращането им в България.

Под влияние на БНФ се намират и някои други емигрантски
организации като "Американо-българската лига" със седалище в
Ню Йорк, "Немско-българското дружество" във Франкфурт на Майн,
"Съюза на свободните българи" и др. Между Българския национален
комитет /БНК/ и БНФ съществуват борби за оглавяване ръководенето
на емиграцията, както и това, кой да се ползува от отпусканите
американски субсидии. В това отношение БНФ се стреми да дискреди-
тира Гемето и създадения от него БНК пред американците, определяй-
ки последния като задграничен Стечениевен фронт. БНФ обвинява
БНК също и за това, че той незаслужено получавал субсидии от
американците, а привържениците на БНК обвиняват БНФ за получа-
ваните субсидии от бившето царско семейство. Царските субсидии,
според БНК, били предназначени само за печелене привърженици на
БНФ.

Отричайки представителността на БНК, поддържайки, че

съдият се намира в пълно вътрешно разложение и стремежи да застане начело на цялата вражеска емиграция, Българския национален фронт подкрепян от бившия царски двор в Мадрид през 1955г. поде акция за обединението на вражеската емиграция и за създаването на "Задгранично представителство" на същата. За тази цел в началото на 1955г. в гр. Мюнхен - Западна Германия - беше създаден инициативен комитет в състав: Ив.Г. Балабанов - бивш стопански деятел, не принадлежащ към никоя емигрантска групировка, понастоящем в Милано, Италия; д-р Н.Я. Николаев - бивш пълномощен министър, живущ в Швеция; д-р Александър Николаев - понастоящем в Бразилия и Христо Статов - бивш министър, живущ понастоящем в Рим - Италия, представител на БНФ за Европа.

Така формирания инициативен комитет си постави за задача да разгъне широка акция сред цялата вражеска емиграция за обединение, изготвяне на проекто-устав на "Задграничното представителство", подготвяне и свикване на "Учредителен национален съвет", който да обсъди и приеме устава на "Задграничното представителство" и "избере изпълнителен комитет с представителство и секретариат на представителството".

През 1955/56г. инициативния комитет и бившия царски двор проведоха редица мероприятия за създаването на "Задграничното представителство" на вражеската емиграция. До голяма част от членовете на вражеската емиграция бяха изпратени писма разясняващи целите и задачите на същото.

През м. април 1955г. в гр. Мюнхен, по почит на инициативния комитет, Хр. Статов проведе събрание на вражеската емиграция там, на което разясни устава и задачите на представителството. През същата година бившия полковник Малчев, адютант на бившето царско семейство в Мадрид, заедно с д-р Димитър Вълчев - председател на БНФ в Мюнхен, проведоха редица събрания и срещи с привържениците на БНФ и двореца, както и с противниците на Гемето в различните емигрантски групировки.

В издадения от Симеон манифест през 1955г. по случай встъпването му в пълнолетие съдият открито подкрепи идеята за създаването на "Задгранично представителство".

През 1956г. инициативния комитет и бившия царски двор засилиха дейността си, като от името на последния бяха изпратени писма за съвместни действия до всички по-известни лидери на вражеската емиграция и в края на м. май в Мадрид беше проведено съве-

21

цание за образуване на "Задгранично представителство". В своя стремеж да обедини вражеската емиграция, БНФ и двореца направиха опит да привлекат на своя страна и Гемето, но членовете на БНК решително се обявиха против обединение с монархистите.

На съвещанието в Мадрид беше постигнато принципно съгласие между участващите в същото представители на вражеската емиграция за създаването на "Задгранично представителство". Същото обаче все още не е създадено поради разногласия сред самите представители на различните емигрантски групировки по разпределението на ръководните места, а така също поради липсата на широка подкрепа на идеята за "Задгранично представителство" от страна на вражеската емиграция.

Една от формите на вражеска дейност на БНФ насочена срещу нашата страна е пропагандата, която се провежда чрез печатните издания и радиостанциите "Свободна Европа" и "Гласът на Америка" в които сътрудничат изключително членове на БНФ. Органът на БНФ в "Национална България" издаван в Мюнхен от 1956г. спря да излиза като вместо него излиза в "Задгранична България", който е орган на "Задграничното представителство".

Активен организационен живот понастоящем проявява организацията на БНФ в САЩ. Печатният орган на тази организация е списание "Борба", чиято редакция от Торонто се премести в Ню Йорк.

Организацията поддържа тясна връзка с "Американо-българската лига" в САЩ.

Същата е приета за колективен член на организацията "Американските приятели на антиболшевишкия блок на народите". Освен това тя е призната за български представител в "Американския конгрес за мир и свобода чрез освобождение", която организация поддържа тясна връзка с американски представители и видни общественици. Организацията на БНФ в САЩ проявява голяма активност при разселването на изменниците от европейските страни и настаняването им в САЩ и другите отвъдкееански страни.

Докато БНК е против разселването на емигрантите в отвъдкееанските страни, тъй като те в интереса на борбата срещу нашата страна трябвало да бъдат събрани в компактни маси и в страни близко до България, БНФ застава на становището, че за да се избегне завръщането на изменниците в родината, за което способствували тежките условия на живот в европейските лагери, същите трябвало да се разселят в отвъдкееанските страни.

-5-

В борбата си срещу народната власт БНФ, освен чрез пресата, взема активно участие чрез радиопредаванията в радиостанциите "Свободна Европа" и "Гласът на Америка" в гр. Мюнхен - Запад на Германия, чрез хората, които работят в същите. В отделите за България в тези радиостанции работят изключително изменници, изхождащи из средите на БНФ.

Българският отдел при радио "Свободна Европа" се състои от три служби:

1. Пропаганда и шпикери
2. Мониторинг - подслушване и записване на чужди /главно български/ радиопредавания.
3. Информация - разузнаване и обработване на материалите. При последната служба се съхранява и картотеката за България.

В отдела за пропаганда и шпикери се използват:

1. Евдоким Евдокимов - ръководител на българската група, взема участие в подреждане на програмата за радиопредаванията.

2. Апостол Матакиев - заместник на Евдокимов.

3. Асен Мандиков - говорител

4. Янко Миновски - говорител

5. Д-р Стефан Маринов /Йовев/ - говорител

В мониторинговата служба работят:

1. Лука Ченов

2. Д-р Живко Печилов

3. Илия Велинов

В информационната служба работят:

1. Тодор Хр. Дамянов

2. Йордан Т. Дамянов

3. Тодор Жеков

4. Васил Господинов Сербезов

Освен горните изменници в българския отдел на радио "Свободна Европа" работят като преводачки и секретарки Николава и Явба Мутаfoва, а също и Славчо Манчев, Евгени Силянов, Павел Царвулков и д-р Неболчев.

26.X.1956 година

С о ф и я

Написано в 2 екз.

Екз. № 1 - II У-ние ДС

Екз. № 2 - К.Д.

Изг. № 5820

Написал: № 2980

Строго секретно!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: "Българския Национален
Фронт" /БНФ/ в Канада.

"Българският Национален фронт" е вражеска организация която обхваща националистическите елементи из средите на българската вражеска емиграция, начело с бившия водач на "Легиона" в България - Иван Дочев.

Създаването на клон на БНФ в Канада датира от 1.І.1950 год., изграден в гр. Торонто под председателството на Ангел Тодоров.

На 9.ІІ.1952 год. в гр. Торонто се е състояло годишно събрание на БНФ в Канада, на което е бил избран Управителен съвет в състав:

Председател: инж. Ангел Гънденски.

Подпредседател: д-р Ангел Тодоров

Секретар - Никола Турсов

Касиер - Тончев

Съветници: д-р Александър Велев, Косю Маринов, Георги Мутафов, д-р Пенчо Пелтеков и Стефан Апостолов.

Контролна комисия: Стефан Сълев, Михайл Стоянов и Георги Иванов.

Понастоящем председател на клона на БНФ в Канада е Пенчо Пелтеков и подпредседател Борис Стойков.

През 1956 год. е отпочната подготовката за сливането на организациите на БНФ в САЩ и Канада под едно общо ръководство за целия континент. С тази и други цели през м. декември 1956 г. в гр. Торонто е бил проведен конгрес на БНФ, на който секретаря на върховното ръководство Иван Дочев е изнесъл доклад. В президиум на конгреса са били избрани като почетни представители на комитета "Свободна Европа" и такива от Държавния департамент на САЩ. В

президиума е бил избран и Тончо Тенев, който отправил поздравления от името на "Земеделския Съюз".

Секретар на БНФ за САЩ и Канада понастоящем е д-р Калин Койчев.

Организацията на БНФ е в единодействие с монархистите и по-специално със Симеон II. Така например през лятото на 1957 г. Иван Дочев е посетил Симеон в Мадрид и го е поканил да присъствува на тържеството устроено в негова чест на 15.VI.1957 година в гр. Торонто. Симеон е заявил, че не може да присъствува, но е обещал в скоро време да бъде гост на националистите.

БНФ развива активна вражеска дейност срещу нашата страна. Една от формите на вражеска дейност на организацията е пропагандата, която се провежда чрез печатните издания сп. "Борба" издавано в САЩ 1 брой на 2 месеца и вестник "Задгранична България", издаван в Италия, 1 брой на 6 месеца. Чрез печатните си издания организацията на БНФ отправя злостни нападки срещу народната власт у нас, а така също провежда шумни чествувания за 3 март, рождения ден на Симеон и др.

Подкомитета на БНФ в Торонто посредством Иван Дочев поддържа връзка с редица организации като "Анти-болшевишкия блок на народите" и видни местни общественици.

На 2.VI. 1957 г. членове на БНФ в Торонто са имали събрание по случай годишнината от смъртта на Христо Ботев, на което Стоян Николов е изнесъл доклад за "живота, дейността и борбата на Христо Ботев". След това Иван Дочев е разказал впечатленията си от посещението му в Европа и особено от срещата му със Симеон.

13.VI.1958 година.

С о ф и я.

Ст. разузнавач:

Капитан

Г. Вървеш

Препис!

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: образуване на клон от
"Български национален фронт" БНФ
в Брюксел.

През м.април т.г. в Брюксел е изграден клон от "Българския национален фронт" /БНФ/. За ръководител на клона е бил избран изменника на Родината проф. ВСЕВОЛОД ИВАНОВ НИКОЛАЕВ. Клубът на клона се помещава на "_____ " № 35.

По инициатива на изменниците на Родината ГЕОРГИ КОСТОВ, ЦОНЮ ТРЪПКОВ, ХРИСТО ПЕШЕВ, ИВАН КОСТОВ и ЙОРДАН ЩЕРЕВ е изработен устав на клона на БНФ, който е публикуван в белгийския държавен вестник "Монитор белж" в броя му от 5.IV.т.г

В член 12 на устава е казано, "че тази програма е поставена и утвърдена от Централния комитет на БНФ за всички секции на свободния свят и е задължителна за всички секции".

Уставът е утвърден от главния секретар на БНФ Д-р ИВАН ДОЧЕВ.

Приложение: препис от устава.

21 юни 1958 година

С о ф и я

Изн. /Измартинев /

КРДОПБГДРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДРСБНА

Строго секретно!

Екз. № 1

Свидение
на Кочеруца и др.
св. отом на др.
С. Кочеруца

12.5.59г.
Т. и П. ун. истрва много силно да
мчат работниците и да докочат
изводи и мерки за обратното
или използване.

ИНФОРМАЦИЯ № 119

Относно състоял се конгрес на
класните организации на "Бъ
гарския национален фронт" - БНФ
от САЩ и Канада.

На 7 и 8 март т.г. в хотел "Алтимер" - Ню Йорк, се про
вел третият редовен конгрес на организациите на "Българския нацио
нален фронт" - БНФ от САЩ и Канада.

На конгреса били взети резолюции по ръководството и дей
ността на организацията, по стъпниенето на организациите на БНФ
в САЩ и Канада към "Временното българско представителство" - ВВП и
по посланието в България.

Решено било резолюциите изработени от конгресна комисия,
след тяхното гласуване от конгреса, да се изпратят до всички ор
ганизации на БНФ извън пределите на САЩ и Канада, а така също и
до всички българи, организации и пр. интересувани се от български
изменнически въпроси.

Избран бил нов управителен съвет.

Преди провеждане на конгреса д-р Ив. Дочев изпратил скръж
но до всички организации на БНФ, извън пределите на САЩ и Канада,
в което се искало организациите да изразят предварително своето
съгласие с решенията на конгреса, без обаче да им били известни
решенията.

Д-р Ив. Дочев в качеството си на дотсгавашен председател
на ЦУС /Централен управителен съвет/ за САЩ и Канада, самоволно
назначил ръководно бюро на конгреса, в състав - председател Г. Пап
риксв и подпредседател Ангел Тодоров.

По време на конгреса било направено искане за избор на
специална комисия, която да провери редовността на делегатите и

21
5.5.59г.
15.1.59г.
12.6.59г.
15.1.59г.
12.6.59г.
15.1.59г.
12.6.59г.

пълномощията, тъй като преди откриването на конгреса се узнало, че на всички делегати от Нюйоркският клон, Ц.У.С. самовластно анулирал правото на делегатство, считайки ги за неблагоснадеждни. Дочев и Паприков отхвърлили това искане, като се мотивирали, че това било предрешено от Ц.У.С.

След изслушване на докладите на Ц.У.С. трябвало да се пристъпи към разисквания. На следобедното заседание, преди да се пристъпи към разисквания на докладите, на конгресната врата заставал Калин Койчев, заедно с униформен американски полицаи и допуснали на конгреса само лица снабдени със специални карти. На заседанието не бил допуснат да поднесе приветствие и Христо Статев.

В резултат на горните постъпки извършени от тройката д-р Ив. Дочев, Г. Паприков и Калин Койчев, грамадно мнозинство делегати начело с 8 председатели на клонските организации /от всичко 10/ напуснали демонстративно конгресната зала и продължили конгреса на друго място под ръководството на новосизбрано бюро.

При напускане на конгресната зала, представители на отделните клонски организации на БНФ заявили, че се отказват да членуват в общата организация на БНФ за САЩ и Канада, а ще останат самостоятелни в пряка идейна връзка с Върховното ръководство на БНФ

На заключителното заседание на продължения конгрес в гласуваната резолюция за ръководството и дейността на организацията било решено: да се порицае дейността на Ц.У.С. и се обявят за незадължителни решенията на малцинството; да се обяви Ц.У.С. на БНФ за САЩ и Канада за несъществуващ; да се осъдят направените опити от Ц.У.С. да из земе ролята на Върховно ръководство; да се обезсилят предупреждението на Ц.У.С. в изпратеното от него скръжно преди конгреса до организациите на БНФ; организациите на БНФ в САЩ и Канада да останат самостоятелни, като бъдат в пряка идейна и организационна връзка с Върховното ръководство; конгресът препоръчал поста главен организационен секретар и член на Върховното ръководство на БНФ да се заеме от д-р Ал. Любенов, живущ в Западна Германия; конгресът препоръчал на Върховното ръководство да изработи нов устав за реорганизация на БНФ, да се разпрати за обсъждане и се подготви през 1960 г. общ конгрес за БНФ; да се осъди и порицае редактирането на сп. "Борба", издаван в САЩ; по препоръка на конгреса канадските делегати приели да възстануват отново издаването

3.-73

на сп. "Борба" в Торонто; да се задължат организациите на БНФ в САЩ и Канада да поддържат най-тесни връзки с всички организации, целите на които се покриват с тези на БНФ; конгресът съсдил "позорния акт" извършен от Дочев, Паприков, Койчев и взел решение да се изрази благодарност на д-р Димитър Вълчев, д-р Ал. Любенов, живущи в Западна Германия, които в изложението си до конгреса разобличавали заблужденията на д-р Иван Дочев и да се изкажат съжаления на Христо Статов, за гдето не е бил пуснат на конгреса.

В гласуваната втсра резолюция за отношението на организациите в САЩ и Канада към ВБП, се казва, че на прсведени събрания и конференции грамадно мнозинство от членовете на БНФ признали "Временно българско представителство" - ВБП, като "конституционна институция в изгнание". Принаването на ВБП от последователите на БНФ се налжило от обстоятелството, че БНФ държал за Търновската конституция и че самсто "назначение" на ВБП от "царя" било законмерен акт в прерогативите на "държавния глава", предвиденс в Търновската конституция.

Отбелязва се, че подкрепата на ВБП от страна на БНФ щяла да се дава до тогава, докато програмата на ВБП се покрива с утвърдените идеи и програмата на БНФ и докато ВБП се ползувал с доверието на "държавния глава".

Посочва се, че в списание "Борба", под редакторството на д-р Иван Дочев, се появили разни писания, които внесли смут в съзнанието на съидейниците на БНФ.

Решено билс да се признае за "законмерно и конституционс" създаденсто ВБП и да се осъдят и порицаят разколническите писания в списание "Борба".

В резолюцията по положението в България, след като се стчита "непосилното" положение на нашия народ, конгресът взел решение да протестира срещу лошето положение на нашия народ, като се задължат организациите на БНФ в САЩ и Канада да доведат до знанието на общественото мнение в "свободния свят", чрез печатето и до официалните власти "непосилните тежнения" на нашия народ и се апелира към всички членове на БНФ да стегнат редовете и активно заробстят за "освобсждението" на България.

4.-
УИ

От името на конгреса било изпратено писмо до началника на полицията в гр.Ню Йорк-Ст.Кеннеди. Същото било по повод присъствието на полицаи, които заедно с Калин Койчев допуснали на конгреса само лица снабдени със специални карти. Изтъква се, че полицаят бил извикан от неоторизирани от конгреса лица. В писмото се иска анкета за случая.

На края Хр.Статев сбежал на присъстващите делегати и председатели на отделните клонове на БНФ от САЩ и Канада, че ще ги посети при удобен случай.

11.8. 1959 г.
София

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ I-ДС
Полковник Точев

Изпълнител: В.В.Вангел

ИМ-128

Строго секретно!

10

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

СПРАВКА

Донася "ДИНОВ"
Приел "АРСОВ"
на 10.VI.1959 год.

СТАТЕВ е бил в САЩ и участвувал на конгреса на организацията на БНФ, ръководена от ИВАН ДОЧЕВ. ИВАН ДОЧЕВ, ПАПРИКОВ и КАЛИН КОПЧЕВ са се обявили против СТАТЕВ и не са го допуснали на едно от последните заседания на конгреса. По този повод е настъпило разцепление в организацията на БНФ. ИВАН ДОЧЕВ е бил на мнение, че БНФ трябва да бъде нито монархическа, нито републиканска организация и той не признавал СТАТЕВ за ръководител на БНФ. ИВАН ДОЧЕВ бил във връзка с ТОНЧО ТИНЕВ и с него възнамерявали да правят нова организация, т.е. да разширят базата на съществуващия БНФ.

25 юни 1959 год.

С о ф и я

СК/492

ЗАМ.Н-К ОТДЕЛНИК

Капитан Bliznukov

ПРЕПИС (Фотокопие) от
настоящото изпратено на
01124 за Ив. Дочев
съгласно
от година.
09 1974 год. Подпис: [Signature]

ПРЕПИС (Фотокопие) от
настоящото изпратено на
Ф-2, ае ИИК Кр. Сивашев
съгласно в/во изк. №
от година.
1978 год. Подпис: [Signature]

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

" БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ" /БНФ/

Създадена през 1948г. в гр.Мюнхен/З.Германия/понастоящем емигрантската организация на българските фашисти и монархисти "Български национален фронт"БНФ е разделена на две враждуващи помежду си крила.Голямата част от привържениците на крилото начело с д-р ИВАН ДОЧЕВ и със седалище в гр.Торонто/Канада/ се намират в САЩ. Напоследък в Ню-Йорк се провеждат конгреси на БНФ.В САЩ се подвизават едни от най-активните членове на тази организация /ГЕОРГИ ПАПРИКОВ,КАЛИН КОЙЧЕВ и др./В Ню-Йорк се печати месечното списание на БНФ "Борба".

Създаването на БНФ е имало за цел да бъдат обединени в отдел на националистическа организация всички български емигранти,недоволни от създадения преди това "Български национален комитет"/БНК/

Програма и структура на БНФ

В устава на БНФ се казва,че той е "надпартийна организация и никой колективен или индивидуален член не може да проявява партийна дейност.Целите на БНФ били:създаване на връзки с всички организации и елементи на българската национална емиграция в света за постигане на цялостно обединение в обща върховна организация на българската политическа емиграция,борба за освобождаване на България от комунистическото робство и установяване на политически режим,почиващ върху принципите на Търновската конституция.

Хората на БНФ се мъчат да убедят западните сили че "българските национални сили в родината и зад граница са най-сигурния елемент в борбата срещу болшевизма и единствена гаранция за устойчивостта на утрешна демократична България."

Начело на организацията стои т.н."Върховно ръководство на Българския национален фронт за целия свят".От началото на 1959г. в резултат на разногласия и борби вътре в БНФ между ИВАН ДОЧЕВ,КАЛИН КОЙЧЕВ и ГЕОРГИ ПАПРИКОВ от една страна и ХРИСТО СТАТЕВ и д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ от друга,това ръководство се разцепи и бяха създадени фактически две върховни ръководство,две отделни организации на БНФ.За печатен орган на групировката начело с ИВАН ДОЧЕВ остана излизащото в Ню-Йорк месечно списание "Борба".Групировката

начело с ХРИСТО СТАТЕВ и д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ, чието седалище е в Мюнхен/3.Германия/ започна да издава в гр.Торонто свое месечно списание също под името "Борба" и вестник "Свобода" в 3.Германия.

Поделенията на БНФ в различните капиталистически страни се наричат клонове на БНФ. За ръководене на клоновете на БНФ в Америка по-рано бе учреден т.н. Централен управителен съвет /ЦУС/ на БНФ за САЩ и Канада.

Фактическото разцепление на БНФ стана на третия конгрес на клоновете на БНФ за САЩ и Канада, състоял се на 7 и 8 март 1959 г. в Ню-Йорк. Привържениците на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ напуснаха демонстративно конгреса и проведоха свой конгрес.

Конгресът на привържениците на ИВАН ДОЧЕВ продължил работата си и избрал нов ЦУС на БНФ за САЩ и Канада в състав: ИВАН ДОЧЕВ-председател, ГЕОРГИ ПАПРИКОВ и инж. АНГЕЛ ГЪНДЕРСКИ-подпредседатели, КАЛИН КОЙЧЕВ-секретар, ИВАН ГЪЛЪВОВ-касиер, д-р АНГЕЛ ТОДОРОВ, РАЙЧО РАЙЧЕВ, СПАС РАЙКИН и КРУМ ЛУНГАЛОВ-членове. Гласувана била резолюция за изключването на всички лица, взели участие в конгреса на групировката СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ. На банкетата по случай този конгрес са присъствували ТОНЧО ТЕНЕВ, епископ АНДРЕЙ ВЕЛИЧКИ и др.

Кънгресът на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ избрал Управителен съвет за организациите на БНФ в САЩ и Канада в състав: РАДИ СЛАВОВ-председател, ИВ. КОНСТАНТИНОВ-секретар, ДИМ. КОЛЕВ-касиер, Д. НИКОВ, д-р ХР. МЛАДЕНОВ, САВА БЕРОВ, Г. ГОСПОДИНОВ и Д. ЧАЛЪКОВ-членове. Този конгрес приел резолюция с която обявил института "ЦУС" на БНФ за САЩ и Канада да останат в пряка идейна и организационна връзка с Върховното ръководство на БНФ с председател ХРИСТО СТАТЕВ.

На 27 и 28 февруари 1960 г. от групировката на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ в Ню-Йорк бе проведен конгрес на БНФ за САЩ, а на 5 и 6 март т-г. в Торонто-конгрес на БНФ за Канада.

Конгресът в Ню Йорк избрал ръководство за организациите на БНФ в САЩ в състав: д-р ЖЕЙКОВ, д-р ИВ. КОНСТАНТИНОВ, д-р ХР. МЛАДЕНОВ, ЛЮБЕН ИВАНОВ, П. ДАСКАЛОВ. Конгресът в Торонто избрал ръководство за организациите на БНФ в Канада в състав: ПЕНЧО ПЕТТЕКОВ, ИВАН КАЛАЙ-ДЖИЕВ, СТЕФАН СЪЛЕВ и ГЕОРГИ МУТАФОВ.

На 5 и 6 март с.г. в Ню-Йорк бе проведен и т.н. Четвърти конгрес на БНФ начело с ИВАН ДОЧЕВ. Участие в конгреса взели делегати

на организациите от САЩ и Канада.

Борбата между двете групи в БНФ за надмощие продължава. По изказване на ХР. СТАТЕВ, ИВАН ДОЧЕВ имал по-голямо влияние сред емиграцията в Америка и по-специално в Канада, тази емиграция щела да подкрепи ДОЧЕВ. Що се отнасяло обаче до емиграцията в Европа, ИВАН ДОЧЕВ нямал абсолютно никакво влияние.

Според СТАТЕВ американците били против ИВАН ДОЧЕВ. Те не искали да имат работа с легионерите, тъй като за тях те не били "надеждни". Американците предпочитали бившите офицери, които били "подготвени и стават за всякаква работа".

Основното различие между двете групи в БНФ се състои в отношението им към т.н. "Временно българско представителство" /ВВП/ в Мадрид /Испания/. Групата СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ изцяло поддържа ВВП, а групата на ДОЧЕВ е против него и поддържа създадения в началото на март 1960г. в САЩ т.н. "Български национален съвет" /БНС/

Организации на БНФ в САЩ които са с групата на ИВАН ДОЧЕВ име в: Ню-Йорк, Толедо, Илиноис.

Известни са ни и отделни активисти от групата СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ: в Лос Анжелос /д-р ЖЕЙКОВ/, Ню-Йорк /д-р ИВ. КОНСТАНТИНОВ/ и Л. ИВАНОВ/ и Бъфало /д-р ХР. МЛАДЕНОВ/.

Организации на БНФ в другите капиталистически страни има в: Торонто, Хамилтон, Съдбъри, Монtréal и Ню-Маркет /Канада/, Буенос Айрес /Аржентина/, Аделаида, Мелбърн, Сидней, Камбера /Австралия/, Мюнхен, Франкфурт на Майн /З. Германия/, Брюксел /Белгия/, Истанбул /Турция/, Лаврион /Гърция/. Не разполагаме с точни данни за това кои организации са с едната и кои с другата групи на БНФ.

В такива европейски страни като Франция, Англия, Италия и Австрия БНФ не е успял да укрепи свои клонове. В Италия като негов филиал се счита т.н. "Комитет за подпомагане на българските емигранти" начело с поп ЙОСИФ ГАГОВ, а в Италия - т.в. "Дружество на българите" с ръководител АНАТОЛИ ЦАНОВ.

БНФ поддържа в САЩ връзки с такива американски организации като "Американски приятели на антиболшевишкия блок на народите", "Американско движение за мир и свобода чрез освобождение", а така също и с т.н. "Американо-българска лига" - АБЛ/.

Главен секретар на организацията "Американски приятели на антиболшевишкия блок на народите" е ВПАС ФАЙКИН, а д-р КАЛИН КОЙЧЕВ е един от главните ѝ организатори.

Филиали на БНФ. - КАНАДА

"Българския национален фронт"/БНФ/ има по-голямо влияние сред вражеската емиграция в Канада. Той има клонове в Торонто, Съдбъри, Монреал, Хамилтон и Ню-маркет. В Канада от 1952 г. живее ИВАН ДОЧЕВ. В Торонто от дълги години се редактира и издава списание "Борба"-орган на БНФ /групата на СТАТЕВ и ЛЮБЕНОВ/.

След разцеплението на БНФ през 1959г. е станало разцепление и в клон на БНФ в Торонто, образували са се фактически два клона с две ръководства - едното, признаващо групата на ИВАН ДОЧЕВ и другото признаващо групата на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ.

На годишното събрание на клоня, поддържащ ИВАН ДОЧЕВ през април 1960 г. било избрано ново ръководство в състав: председател инж. АНГЕЛ ИЛИЕВ ГЪНДЕРСКИ, подпредседател - ГЕОРГИ МИЛЕВКОВ, секретар-касиер ГРАДИНАРОВ и членове ИВАН ЛАЛЕВ и ЯНКО ЯЦОВ.

На 5 март 1960 г. в Торонто провели конгрес клоновете на БНФ, поддържащи групата на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ. На конгреса присъствувал и взел участие от името на централното ръководство на БНФ - ХРИСТО СТАТЕВ. Избран бил централен управителен съвет за Канада в състава на който влезли-ПЕНЧО ПЕЛТЕКОВ-председател, НИКОЛА ГУРСОВ-подпредседател, БОРИС СТОЙКОВ-секретар, ИВАН КАЛАЙДЖИЕВ-касиер, СТЕФАН СЪЛЕВ, ГЕОРГИ МУТАФОВ и КОСЮ МАРИНОВ - членове.

Клонът на БНФ /СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ/ в Торонто поддържа връзка с вражеската организация "Антиболшевишки блок на народите"/АБН/, чието седалище е в Мюнхен-ГФР. ХРИСТО СТАТЕВ е подпредседател на АБН, а д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ - член на ръководството му.

А Р Ж Е Н Т И Н А

Българската вражеска емиграция в Аржентина е малобройна и е концентрирана главно в Б.Айрес. Повечето от изменниците на Родината са монархисти и поддържат "Българския национален фронт"/БНФ/ който има клон в Б.Айрес. Председател на клоня е ГЕОРГИ РУСЕВ. Клонът поддържа групата на СТАТЕВ - ЛЮБЕНОВ.

А В С Т Р А Л И Я

Централния клон на БНФ за Австралия се намира в гр.Аделаида. Под негово ръководство се намират секциите на БНФ в Мелбърн, Сидней и Камбера.

По-активни дейци на Централния клон във Аделаида са ИВАН ДЕНЧЕВ, ИВАН ВЪРБАНОВ, ХРИСТО КАРАМАНОВ, РУСИ РУСЕВ. След разцеплението на БНФ през 1959г. този клон се обяви в подкрепа на групата

СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ. На общогодишното си събрание, състояло се на 2 август 1959г. клонът обяви и присъединяването си към "Браменното българско представителство"/ВБП/

По инициатива на БНФ през 1956г. в Мелбърн е било създадено дружество "Родина" в ръководството на което влезли както привърженици на БНФ така и на БНК. По-активни привърженици на БНФ в това дружество били ТИХОМИР МИХАЙЛОВ ТИХОВ и ГАВРАИЛ АРТАКМЕВ МИЛТЕНОВ. Геметовецът ДИМИТЪР ПОПАНАСТАСОВ е заемал поста секретар на дружеството.

Поради това, че в ръководството на дружеството "Родина" между привържениците на БНФ и БНК се водела постоянна борба за надмощие то представлявало доста нестабилна организация. Данни за настоящето му състояние нямаме.

За "мхкеднските и трийетички връзки"

И Т А Л И Я

В Италия БНФ няма изграден свой клон. В Рим неофициално за членове на такъв клон се считат ХРИСТО СТАТЕВ; поп ЙОСИФ ГАГОВ и ТАВЕЛ ДИМИТРОВ ПАВЛОВ, бивш началник на фашистката "Обществена безопасност" в София.

По сведения от май 1960 г. НИКОЛА КОСТОВ считал, че групата на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ в БНФ не представлявала никого, тя нямала свои организации в 3. Европа. Заслугата за изграждането на организацията на БНФ във Франкфурт на Майн, според КОСТОВ, била лично негова. КОСТОВ бил за изграждане на организации на българската вражеска емиграция на надпартийна основа и посочвал за пример в това отношение организацията "цар Симеон II във Франкфурт на Майн. Пред свой близък КОСТОВ казал, че на времето бил взел за помощник ХРИСТО СТАТЕВ, но сега съжалявал за това, тъй като СТАТЕВ не се отказвал от дейността си по линия на БНФ и не бил съгласен на компромиси. Освен това КОСТОВ обвинявал СТАТЕВ в неискреност.

З А П А Д Н А Г Е Р М А Н И Я

Понастоящем в Западна Германия има клонове на "Български национален фронт" в градовете Мюнхен и Франкфурт на Майн. Начело на първият е ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ. Съставът на ръководствата и на двата клона не ни е известен. По-активен е клонът на БНФ във Франкфурт на Майн. И двата клона поддържат групата на ХРИСТО СТАТЕВ-д-р ЛЮБЕНОВ. ЛЮБЕНОВ живее в гр. Бадзелцширф, където издава и печатния орган на групата вестник "Свобода".

Б Е Л Г И Я

Клонът на "Българския национален фронт"/БНФ/ в Брюксел е образуван през 1958г. За негов председател е бил избран проф. ВСЕВОЛОД ИВАНОВ, а за членове на ръководството - ГЕОРГИ КОСТОВ, ЦОЮ ТРЪПКОВ, ХРИСТО ПЕШЕВ, ИВАН КОСТОВ и ЙОРДАН ЩЕРЕВ.

През 1958 г. било предвидено създаване на дружество "Внос-Износ", чрез което ВСЕВОЛОД НИКОЛАЕВ да получава финансови средства. Нямаме данни, от които да е видно дали е създадено такова дружество. НИКОЛАЕВ е поддържал връзки с организацията "Ом юниверситер", която има за задача да дава подслон на идващите в България изменници от източноевропейските страни. ВСЕВОЛОД НИКОЛАЕВ е поддържал връзки с "Царския двор в Мадрид", от където е получавал пари, подаръци и др. средства за подпомагане на изменници на Родината. Срещал се е лично с цар СИМЕОН. Поради констатирани злоупотреби от страна на ВСЕВОЛОД НИКОЛАЕВ същият е бил отстранен от организацията и обявен за агент на ДС.

След разцеплението на БНФ през 1959г. се стигна до разцепление и на клона в Брюксел. Оформили се две групи на БНФ - едната с ХРИСТО СТАТЕВ и АЛ. ЛЮБЕНОВ и другата с ИВАН ДОЧЕВ. Клубът на привържениците на СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ се намира на "Авеню Порт дьо Ал" № 4С а на привържениците на ИВАН ДОЧЕВ на ул. "Фекан" № 5.

Активисти на първата група, която към м. април 1960 г. наброява около 25 члена са ВАСИЛ СТАНОЕВ, ЦОЮ ТРЪПКОВ, ХРИСТО ПЕШЕВ, ЦОЮ ЦОНЕВ, ГЕОРГИ ПЕТРУШЕВ, СЛАВЧО ПЕТРОВ, ИЛИЯ НИКОЛОВ, ИВАН ТЕНЕВ и др. Членовете на ръководството на тази група сами се провъзгласявали за "задгранична национална държавна сигурност" и вземали строги мерки срещу изменници, направили постъпки или изявили желание за завръщане в България. Така те нанесли жесток побой на ИР ЦАНЮ МИТОВ ЦАНЕВ и др. Групата поддържа връзки с "царския" двор в Мадрид и получава от него финансова помощ. Тя разпространява печатните органи на групата СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ вестниците "Един завет" и "Свобода".

Привържениците на ИВАН ДОЧЕВ в Белгия възлизат на около 40 човека. Живеещите в провинцията не вземат дейно участие в живота на организацията. По-известни дейци на тази група са: НИКОЛА БАСИЛЕВ, РАЙЧО ГЕОРГИЕВ РАЙЧЕВ, ТОЮ ДОБРЕВ ТОНЕВ, ИВАН БОЖАРОВ СТОЙКОВ, ТОДОР ТОДОРОВ и др. През 1959г. между РАЙЧО Г. РАЙЧЕВ и ТОЮ Д. ТОНЕВ е имало разногласия, в резултат на които РАЙЧЕВ си подал оставката от ръководството на групата.

8 7.-

Данни за дейността на организацията понастоящем нямаме. Известно е само, че тя изпитвала финансови затруднения.

ТУРЦИЯ

Привърженици на БНФ.

През средата на 1949г. в Истанбул е била създадена и организация на националистите - клон на БНФ начело с ЛЮБОМИР ДИМ. НЕЙКОВ, обявил се невъзвръщенец през 1946г. когато е бил изпратен с търговска мисия в Турция. Членове на тази организация са били бивши цанковисти, легионери, бранници, бивши офицери и пр. Изменниците на Родината подръжници на БНФ са били настанявани отделно от геметовците и то главно в общежитието Тарла башъ. Тази групировка в Турция е била по-малобройна от геметовската. В първите години от съществуването си в Турция тя е наброявала около 40 души, но не е водила организационен живот.

През 1953г. ЛЮБЕН НЕЙКОВ е бил снет от поста председател на клона на БНФ. В новото ръководство тогава влезли САВА БЕРОВ-председател, ИГНАТ ДИНЕВ ХАЙГЪРОВ, подпредседател, СТЕФАН КАШЕВ-секретар и др.

През 1954г. националистите се разцепили на две групировки начело със САВА БЕРОВ и другата с ЛЮБОМИР НЕЙКОВ. Към последната останали ИГНАТ ХАЙГЪРОВ, СТЕФАН КАШЕВ, АНГЕЛ АПОСТОЛОВ и ХРИСТО ДОЛАПЧИЕВ.

Вследствие на разселванията групата на националистите в Турция почти е престанала да съществува. Л. НЕЙКОВ бил разселен през 1955г. в Австралия, а САВА БЕРОВ заминал за САЩ през 1956 г. Единствен по-известен представител на националистическата групировка в Турция понастоящем е СТЕФАН КАШЕВ, който поддържа крилото на ИВАН ДОЧЕВ в БНФ.

Вражеската емиграция в Турция не успя да спечели трайно симпатиите и поддръжката на икономическата емиграция. Само няколко души които са реакционно настроени, са й оказали по-голямо внимание и помощ. Пред нея не се очертават добри перспективи. След преврата от 27 май 1960г. турското правителство е предупредило американските представители, че те нямат право да задържат повече от три месеци настанените в американски общежития и квартири емигранти. Занапред всеки емигрант трябвало да бъде разселен от Турция в друга страна в срок от 3 месеци.

ГЪРЦИЯ

В печатните органи на двете групи на БНФ /групата на СТАТЕВ - ЛЮБЕНОВ и групата на ИВАН ДОЧЕВ/ се поместват материали с вражеско

Из архивите на ДС

съдържание и злостни нападки против нашата страна и социалистическия лагер. И двете групи се обявяват против мирното съвместно съществуване на държавите с различни социални системи.

Освен официалните си печатни органи, двете групи на БНФ издават и редица книги, брошури и др. пропагандни материали, имащи за главна цел злопоставянето на НРБ пред външния свят.

Разузнавателната дейност, която империалистическите разузнавания провеждат чрез организациите и привържениците на БНФ не е изяснена. Има само сигнали, че отделни членове на БНФ са в услуга на империалистическите разузнавания.

По непроверени сведения, ИВАН ДОЧЕВ изпратил през 1958 г. писмо до Пентагона/военното м-во на САЩ/ в което предлагал една въоръжена емигрантска група да заеме някое българско погранично село, да води там сражение с наша войска, да привлече с това световното обществено мнение и създаде условия за намеса на външни сили в борбата на наша територия. Това според ИВ. ДОЧЕВ можело да послужи за "повтаряне на унгарския случай". В писмото си ДОЧЕВ пишел, че разполагал в Европа и Америка с 300 души български емигранти, които можел да обучи и изпрати през Турция в България.

ИВАН ДОЧЕВ поддържал връзки с Пентагона чрез някой си офицер. Във връзка с горния план ДОЧЕВ бил получил от американците 2000 щатски долара.

Има данни, че ХРИСТО СТАТЕВ е американски агент от 1945 г. и провеждал разузнавателната си дейност под прикритието на "Временното българско представителство". Той също поддържал връзка с въпросния американски офицер. СТАТЕВ бил съобщил на , че планът на ИВАН ДОЧЕВ е нереален. Има данни, че СТАТЕВ е поддържал връзка с американските разузнавачи и .

СТАТЕВ понастоящем поддържал връзки с поп ЙОСИФ ГАГОВ и ПАВЕЛ ДИМИТРОВ ПАВЛОВ, бивш полицейски началник, който през периода 1951-54 г. са участвали в подготовката на прехвърляне през Гърция на наша територия американски агенти-изменници на Родината. Към края на 1959 г. между ГАГОВ и ВАНЧО МИХАЙЛОВ било създадено голямо приятелство и много често двамата били заедно. Данни обаче за плановете и замислите им не са получени.

През 1959г. ХРИСТО СТАТЕВ и ГАГОВ са били приети от ПАПАТА. Те са били заедно с цар СИМЕОН и НИКОЛА КОСТОВ.

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

КРДОПБГДСРСБНА
чл. 31, ал. 6
от ЗДРДОПБГДСРСБНА
Дата: 14.04.2014; Сектор: 1431

dc 9.-

По време на олимпийските игри в Рим през 1960 г. между нашите спортисти били разпръснати брошури с антикомунистическо съдържание. Тези брошури били издадени от Ватикана. ГАГОВ и ПАВЕЛ ДИМИТРОВ са оказали помощ на авторите на брошурите при издаването им на български език. Католическия свещеник - български емигрант ПЛАЧКОВ заедно с група от други български католически свещеници участвували в разпространяването на пропагандните материали на Ватикана.

Привържениците на БИФ в Белгия през 1959 г. устройоха провокация по времето когато там пребиваваше оркестърът на българските пионери. Някои от тях се мъчат с побоища и насилия да отклоняват разколебали се ИР от желанията им да се завърнат в България.

В услуга на американското и западногерманско разузнавания в ГФР били д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ, д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ и др. членове на БИФ. Благодарение на добрите връзки на д-р ДИМ. ВЪЛЧЕВ със западногерманските власти и разузнаване, БИФ е единствената официално призната от бонските власти организация на българската вражеска емиграция в 3. Германия.

От националистите в Австрия с активна разузнавателна работа се занимавали изменниците на родината - РАДОЙ ВЪЛЧЕВ, ДЪМО ЗАФИРОВ ДЪМОВ, ГЕОРГИ ПЕТРОВ /Пурко/, СТЕФАН КАРАБИБЕРОВ и др. През юли 1960 г. ГЕОРГИ ПЕТРОВ/Пурко/ се опитал да вербова временно пребиваващия в Австрия наш гражданин - инж. РАДОСЛАВ ГЕОРГИЕВ.

РАДОЙ ВЪЛЧЕВ поддържа тясна връзка с НИКОЛА КОСТОВ от "Временното българско представителство" от когото е получил указания за дейността на монархистите. Според Н. КОСТОВ тази дейност трябвало да се изразява главно в разузнавателна работа и създаване на диверсантски групи за изпращане в България. Самият Р. ВЪЛЧЕВ проявявал интерес към разузнавателната дейност. Преди 1959 г. той е събирал сведения за България от наши моряци, посещаващи Австрия по Дунава. През пролетта на 1959 г. Р. ВЪЛЧЕВ е подпомагал Н. КОСТОВ за набиране на изменници за тримесечни офицерски курсове някъде в 3. Германия. Не ни е известна сегашната разузнавателна дейност на Р. ВЪЛЧЕВ. За сега официално той се занимава с търговия в Австрия.

Връзки с Н. КОСТОВ поддържа и монархистът АНАТОЛИ ЦАНОВ от Австрия. През средата на януари 1960 г. той и КОСТОВ са посетили американска школа за подготовка на агентура в гр. Бад Хамбург, близо до Франкфурт на Майн. На 22 юни с.г. те са се срещнали с американския разузнавач майор във вилата на последния край Мюнхен. По време на срещата бил обсъден въпроса за осигуряване на средствата и оръжието необходими за провеждане на нов план на НИКОЛА КОСТОВ и

М 10.-

"Временното българско представителство" за борба против народната власт в България. Този план който е бил обсъден от КОСТОВ и ЦАНОВ на 21 с.м. предвиждал българо-австрийски граждани да се свързват по време на летуване у нас с наши граждани, пострадали материално от мероприятията на народната власт-главно млади селяни отбили военната си служба и работещи в заводи и фабрики, да ги убеждават да приемат идеята за борба против народната власт и да привличат свои близки за решителни акции във връзка с тази борба. С оглед осигуряване успех на акциите трябвало да се събират сведения за важни военни обекти/летища, казарми, погребни и др./ в България.

Планът на КОСТОВ бил одобрен от американците.

дал някои конкретни указания за подготвяне на хора от Виена за борба срещу НРБ, а така също и за провеждане на провокационни акции по време на посещението на др. Хрушчов във Виена. АНАТОЛИ ЦАНОВ взел от Мюнхен пакет с антисъветски лозунги, които по-късно били конфискувани от австрийската полиция.

На 13 юли 1960г. А. ЦАНОВ се срещнал във Виена с майор който одобрил изготвения от него списък на българите-австрийски граждани, желаещи да летуват в България.

НИКОЛА КОСТОВ издирвал за работещи срещу нашата страна млади българи в капиталистическите страни, нерегистрирани като емигранти и поддържащи връзки със свои близки на отговорна работа в нашия държавен и обществен апарат. Подбраните младежи след подготовка в гр. Вермут, САЩ, КОСТОВ възнамерявал да бъдат прехвърлени в България през Гърция или Югославия с легендата, че са се отвъртели от капитализма и желаят да строят социализъм. Предвиждало се прехвърлените младежи да се устроят на работещи или в университета, от където да могат да бъдат използвани за събиране на сведения за чуждото разузнаване.

През януари 1959г. Н. КОСТОВ заявил пред ИР в Гермерсхайм, че работел за набиране на около 500 души за формиране на българска войскава единица към НАТО.

Активна разузнавателна дейност срещу нашата страна са вършили и понастоящем вършат редица ИР намиращи се в Гърция.

По линия на военно-въздушното разузнаване на нашата страна от гръцка територия работят изменниците на Родината НИКОЛА РАДОСЛАВОВ МУТАФЧИЕВ, СТОЙКО ВАСИЛЕВ СТОЙКОВ/КОПРИНКОВ/ и ДОНЧО ЯНАКИЕВ. И тримата работят в разузнавателния пункт на американците в гр. Кавала.

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

В американския разузнавателен център в гр. Драма работи изменникът ГЕОРГИ ДИМИТРОВ НЕДЯЛКОВ. Същият разпитва изменници и извършва вербовки на някои от тях за американски агенти.

ИР - ИЗЕТ САДКИЕВ и САЛИ МЕХМЕД ЛЮТИФОВ САДЪКОВ през 1959г. са се хвалили в лагера Лаврион, че много пъти са били прехвърляни от гръцкото разузнаване като диверсанти на наша територия.

Изменниците ИБРАХИМ ЮМЕРОВ ДЖИКЕЛОВ и МУРАД МЕХМЕДОВ ДЖАМБАЗОВ, които живеят на частни квартири в Атина под чужди имена, дълго време са използвани от американското разузнаване за вражески действия срещу НРБ. ДЖАМБАЗОВ бил прехвърлян на наша територия и през 1959г.

През юли 1960 г. у нас е прехвърлян американския агент - МУРАД ЕМИНОВ БЕЕВ, който е разпитван в разузнавателните пунктове в Драма и Кавала. Подготовката му по топография и събиране на разузнавателни сведения е извършена в конспиративна квартира.

Група изменници в началото на 1961 г. са подготвяни за подривна дейност срещу НРБ в един пункт в курортния център "Баши" на 3-4 км. от Кавала по пътя за с. Стар чифлик.

Изменникът на Родината ЦОЧО КАРАДОЧЕВ е подготвян от амер. разузнаване в Кавала и Атина и е прехвърлян на наша територия 3 пъти. При последното му /трето/ прехвърляне през май 1961 г. той е заловен от нашите органи.

Със събиране на сведения за нашата страна от разпити на бегълци от НРБ и на временно пребиваващи граждани в ГФР се занимава ръководителят на "Българското национално движение" БНД/в З. Берлин, ИВАН ДОБРИЛОВ който е в тясно сътрудничество с БНФ. Сведенията ДОБРИЛОВ предава на американското разузнаване. Някои от бегълците той лично водел в поделението на СИ АЙ СИ в З. Берлин.

Разузнавателни сведения за нашата страна чрез разпити на български граждани, намиращи се на посещение в западноевропейските страни събира и изменникът на Родината ПЕТЪР НЕДЕЛЧЕВ РАДОЕВ, бивш адютант на генерал ВЛАДИМИР СТОЙЧЕВ и бивш аташе по печата в българската дипломатическа мисия във Вашингтон. РАДОЕВ се обяви за невъзвръщенец през 1948г. Понастоящем той бил старши офицер от американската армия, известен под името ПИТЪР РАДЛИ. Работел в секцията за "студената война" при НАТО. Често пътува из Европа. През 1953-54 г. РАДОЕВ е обучил и прехвърлил в НРБ група от трима българи-анархисти. В началото на 1960 г. заедно с бившия белгийски пълномощен министър в София АНДРЕ МОТ е основал някакво дружество за търговска и финансова дейност в Белгия, с цел то да служи като прикритие на разузнавателната

му дейност.

Със съществени данни за вражеската дейност на другите организации и групировки на българската реакционна емиграция не разполагаме. Има известни сигнали, че анархистът ГЕОРГИ ГРИГОРОВ ХАДЖИЕВ провежда някаква разузнавателна дейност, но конкретни данни за това не са получавани.

Строго секретно! 52
22

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

ПРЕПИС-ИЗВЛЕЧЕНИЕ

От доклада на агент " 513 ",
записан от него на магнетофонна
лента.

.....
По чисто българските въпроси имах възможност да се
средна в Бадазалиеф с г-н д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ, който
понастоящем е генерален секретар на Националния фронт. В раз-
говорите, които водих с д-р ЛЮБЕНОВ успях да разбера, че На-
ционалния фронт се разпада. Той лично си е подал оставката,
помогли е бил ХРИСТО СТАТЕВ при посещението на царя през мина-
лия месец в Рим да му подаде оставката, обаче СТАТЕВ това нещо
не го е изпълнил и по тази причина ЛЮБЕНОВ ще си подаде остав-
ката в Мадрид. Причините за неговата оставка са тия, че той
е на мнение, че Националния фронт в негово лице, в лицето зна-
чи на д-р ЛЮБЕНОВ и в лицето на ХРИСТО СТАТЕВ са изградил
страшно много, успели са навсякъде да създадат клонове, успели
са да организират и да направят една солидна организация, която
навсякъде се уважава и зачита, обаче, от друга страна полков-
ник КОСТОВ започва по негово мнение, по мнение значи на ЛЮБЕ-
НОВ, по настояване от горе от негово величество царя започва
да се създава собствени дружества. Това нещо го е направил в
Бриксел, това нещо го е направил в няколко провинциални град-
чета в Германия и значи от една страна рушат, а от другата
градят. ЛЮБЕНОВ ми каза освен това, че КОСТОВ по начало още при
създаването на Националния фронт не е бил съгласен да поеме
някаква функция в този фронт и се е поставил напълно на разпо-
ложение на СИМЕОН II. В това отношение мненията са различни.
Аз по-късно ще Ви докладвам и за разговора, който имах с д-р
БЪЛЧЕВ в Мюнхен.

Из архивите на ДС

ЛЮБЕНОВ е на мнение, обаче, че КОСТОВ руши, а по мое мнение КОСТОВ руши не, обаче създава дружества по заповед на царя от Мадрид; защото някалко пъти имах възможност и на Вас сигурно Ви е известно от пресата, която съществува "Един завет" на Националния фронт и другите вестници, които се издават от емиграцията, че СИМЕОН се е изразил, че е разочарован от емиграцията напълно и че той сам ще работи по-нататък за да запази българската кауза и да работи изобщо за българската кауза.

По мое мнение и по мнението на ЛЮБЕНОВ, КОСТОВ е успял на първо време ИВАН ДОЧЕВ чрез ХРИСТО СТАТЕВ, навремето в Америка да го изключат от Националния фронт. След това успяха да ликвидират и д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ в Мюнхен. Сега искат, КОСТОВ е на мнение, поне това е мнението на ЛЮБЕНОВ, да се ликвидира и ХРИСТО СТАТЕВ по този начин, а ЛЮБЕНОВ е жалък, него съвсем лесно ще го ликвидират. Преди, обаче, да бъдат ликвидирани те искат сами да си подадат оставката. Единственият който не си е подал оставката това е ХРИСТО СТАТЕВ, не знам той сигурно има някакви интереси, не съм имал възможност да говоря по тези въпроси с него, обаче мисля, че той има някакви интереси да запази връзката си с двореца и сигурно ще се развие въпроса или ще се разреши по някакъв друг начин.

В конгреса, който стана в Буфало в Канада не са взети почти никакви решения, поне ЛЮБЕНОВ още нямаше протокола за този конгрес. Той е на мнение и това по всяка вероятност, не обаче сигурно ще стане, през октомври да се направи един български събор във Франкфурт на Майн, където ще бъдат свикани всички българи, разбира се тия които са емигранти и които са по един или друг начин на Националния фронт там, значи ще бъде избрано едно ново настоятелство, едно ново ръководителско на Българския национален фронт.

Освен това имах възможност да се средна с д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ в Мюнхен, който също се занимава с издаване поне на вестника на Националния фронт "Един завет" и този вестник е взет от неговите ръце и е даден по-нататък да се издава в Рим.

Той е също така на мнение, че са го оставили на една глуха линия и по негово мнение на всяка цена трябва да се събере български събор във Франкфурт, на който наново да се вземе решение за ново настоятелство, за нова програма и за създаването на един работен план. ВЪЛЧЕВ е също така на мнение ИВАН ДОЧЕВ, който до сега е бил ликвидиран по някакъв начин, по един много долнопробен начин, по негово мнение да бъде взет също на работа. Ние, вика, му знаем на него лошите качества, обаче, по българската поговорка "вържете попа за да е мирно селото" трябва да го вземем на всяка цена. Тогава няма да ни обвиняват. Той цял живот се е борил, карьерист е бил, той цял живот се е борил за служби. Ще го направим за подпредседател на този съюз и тогава ще го вмъкнем на работа, ще го впрегнем в работа и тогава поне няма да ни пречи.

Аз съм на мнение, че този събор сигурно ще стане, защото сумите, средствата които им трябва са успели до сега да ги съберат, поне ЛЮБЕНОВ има на разположение по всяка вероятност през октомври ще бъдат свикани от всички краища на света и тогава ще се започне сигурно от начало създаването на Национален фронт, ще се мисли за финансирането на "Един завет" и пр. и пр.

Има недоволство не само от страна на нашите, на СИМЕОН към емиграцията, обаче емигрантите са недоволни от него и затова са на мнение, че при този събор, който искат да направят през октомври във Франкфурт, да се избере едно настоятелство, което да признае царя, обаче контактът който до сега имаше, този тесен контакт с двореца в Мадрид да не съществува. Националният фронт да си работи отделно, независимо от царя и независимо от неговите там адютанти, полковници и т.н. Той ще бъде признат като върховен ръководител на българската емиграция, обаче тесен контакт, както вече споменах да се избегне и да не се държи. Това е много или повече безинтересно за царя, понеже той сам е изказал мнението, че не е доволен от емиграцията-българската. ВЪЛЧЕВ ще се занимае по всяка вероятност с издаването на "Един завет". Той досега го е редактирал, обаче

60
4.- 25

не са имали достатъчно средства за редовното издаване, а в Бадзалцинеф, където живее ЛЮБЕНОВ не се издава по всяка вероятност вестник "Свобода".

Това са така мненията на д-р ВЪЛЧЕВ и на ЛЮБЕНОВ и мисля, че няма какво повече да се спомене по този въпрос. Трябва значи да изчакаме протокола от Буфало и след това свикването на събора през октомври във Франкфурт.

.....

и ни 1961 г.
София.

ВЕРНО, с оригинала-

ИНСПЕКТОР

Майор:

Върнел

ИМ

ДС И ВЪРЖЕСНИТЕ
ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

37

BULGARIAN NATIONAL FRONT OF AMERICA, INC.

P. O. BOX 2188

GRAND CENTRAL STATION, NEW YORK 17, N. Y.

20 Юлий 1962 год.

17

До г-нъ С. Георгиевъ
Буйносъ Айресъ -
Аржентина.

Драги г-нъ Георгиевъ ,

Съ настоящето ми писмо официално Ви съобщавамъ, че
ние сте опредѣлени за престапитель на Централния Управите-
ленъ Сѣветъ на Българския Националенъ Фронтъ за Аржентина.

Въ качеството Ви на нашъ престапитель първата зада-
ча която Ви се възлага е да обясните на всички наши сънарод-
ници, съмишленици на Националния фронтъ, нуждата отъ органи-
зационно единство и да организирате клонъ при организацията
ни въ Аржентина. Ние вѣрваме, че ще има такива които ще ис-
катъ да правятъ отдѣлни, или нѣкакви нови организации било
поради не схващане на важността на момента било подъ външ-
ни влияния. Браговетъ искатъ да видятъ българската национал-
на антикомунистическа емиграция разпокъсана защото това зна-
чи тя да е безсилна. Какво можете ние сами, отдѣлно отъ други-
тъ да направите въ Аржентина ? Ако обаче и Вашитѣ усилия се
присъединятъ къмъ общите такива тогава из всѣкъде и въ Аржен-
тина ще имаме по добри резултати.

Следъ като дадете нужните обяснения на всички наши
сънародници съмишленици на Националния фронтъ учредете редо-
венъ клонъ отъ организацията и опредѣлете Председателъ и Сек-
ретаръ на първо време. Следъ като се разбие клонъ и има по-
вече членове може да се избератъ и още членове на управата.
Така избраните Председателъ и Секретаръ, заедно съ Васъ като
престапитель на Централния Управителенъ Сѣветъ ще решаватъ ,
при нужда всички въпроси, които се отнасятъ до Вашиятъ клонъ.
На първо време да се формира клонъ независимо отъ колко чле-
нове като се запишатъ тия които възприематъ това становище.
По късно ще се работи за приобщаване и другитѣ. Щомъ направи-
те това което нареждаме въ това писмо веднага ни съобщете кои
са изорани за Председателъ и Секретаръ за да ождатъ утвърдени
и по нататкъ ние ще Ви изпращаме инструкции за работа.

Направете достойние на членоветъ това писмо и като
Ви пожелаваме успѣхъ очакваме отговоръ за резултата.

Съ братски сорчески поздравя.

За Централния Управителенъ Сѣветъ на Б.Н.Ф.

Ivan Dachev
Д-ръ Иванъ Дочевъ
Председателъ

Из архивите на ДС

217

Д. Венел
за отпусване
с разрешение
от
21. 11. 72

МВР—I ГЛ. УПРАВЛЕНИЕ ДС
Вх. № 26898 т. 23 XI 1972

ИВАВКА

5

МВР—У РАЙОННОЕ VI-ДС
8421
21 НОЕ. 1972

067221/1. XI. 72.

Относно: Поддривната дейност на профашистката емигрантска организация "Български национален фронт" (БНФ)

След Деветоюнския преврат, когато в България бе установена фашистка диктатура, и след Септемврийското антифашистко въстание през 1923 г., което бе потушено със страшна жестокост, българската буржоазия се изолира напълно от народните маси. За да намери социална и организирана опора, тя създаде фашистките организации "Родна защита", "Кубрат", а по-късно "Легиона", "Ратник", "Отец Паисий", "Бранник" и други.

Ръководствата и голяма част от числения състав на тези организации произхождаха от градската буржоазия и кулачеството. Независимо от идейната им нюансировка, тези организации имаха груба антикомунистическа насоченост. Антикомунистическа беше тяхната платформа и тяхната дейност. Болшинството от техните членове лично участваха в борбата против БКП и другите прогресивни организации, служеха в полицейските, контраразузнавателните и военните органи на буржоазно-фашистката власт в България.

В навечерието на 9.IX.1944 г. част от фашистките дейци, подпомогнати от хитлеристите, избягаха от България, за да се спасят от народното възмездие, включиха се във фашисткото задгранично правителство на А. Цанков и в неговия военен корпус, който бе под командата на хитлеристите. След капитулацията на хитлеристка Германия, под покровителството на западните империалистически държави, бившите легионери, ратници, бранници, отецпаисиевци, участници в Цанковия корпус и други изменници на родината основаха "Противоболшевишки съюз" в чужбина.

След няколко конференции между представители на "Противоболшевишкия съюз" и изградените в западните страни по това време фашист

ки емигрантски съюзи "Демократически съговор", "Български клуб" и "Група за защита" през декември 1948 г. в Мюнхен - ГФР бе създадена профашистката организация "Български национален фронт". Бяха изградени клонове в Австрия, Франция, Италия, а впоследствие и в САЩ, Канада, Австралия, Белгия и другаде.

Изграден и действащ по указания на ЦРУ, БНФ води борба против НРБ в съответствие със стратегията и тактиката на американския империализъм.

В програмата, приета на учредителното събрание, са посочени целите и задачите на БНФ: "Обединение на всички български национални сили", намиращи се в капиталистическите страни, и с подкрепата на западните сили да се води борба против социализма в България, за реставрация на буржоазно-монархическия режим.

Чрез печатна пропаганда, меморандуми до западните правителства и сътрудничество с всички международни антикомунистически организации, да се поддържа духът и вярата на емиграцията и да се въздейства върху общественото мнение и политическите кръгове на "свободния свят".

Първото ръководство на БНФ беше сформизирано в състав: председател - Иван Дочев, главен водач на "Легиона" до 9.IX.1944 г., и членове: Костадин Овчаров, Ангел Гидерски, Димитър Вълчев, Христо Статев, Борис Димитров, Коста Божилков и други.

Въпреки усилията на ръководството в организационно и идейно отношение БНФ не е единна и сплотена организация. В нея непрекъснато се водят борби между различни групи на карьеристична основа.

През петдесетте години голяма част от членовете на БНФ се преселиха в САЩ, Канада и латиноамериканските страни, където основаха център на БНФ начело с Иван Дочев. В Мюнхен беше създаден втори център на БНФ начело с д-р Димитър Вълчев, бивш член на главното водачество на "Легиона" в България. Трети център се оформи в Мадрид около "царския двор" начело с Христо Статев, живеещ в Италия.

Между трите центъра се появиха разногласия по тактиката на борбата против народната власт и главно по "бъдещото устройство" на България.

В резултат на борбите между Дочев и Статев за оглавяване на цялостната дейност на БНФ, разногласията между ръководените от тях

групи се изостриха и задълбочиха. Дочев успя да спечели привърженици на идеята, че в България трябва да се установи буржоазна република, че борбата срещу народната власт трябва да се води с профашистки методи, като се разчита и на пряката подкрепа на американското разузнаване.

От друга страна, посредством своите привърженици, самозванецът Симеон се стреми да обедини около себе си цялата емиграция. "Царският двор" дава указания на младите монархисти да членуват в различни емигрантски организации, за да ги разлагат и да усилят влиянието на "монарха".*

В началото на шестдесетте години БНФ възприе тактиката на "тихата контрареволуция" и провежда дейност главно по линия на идеологическата диверсия и шпионажа.

Във върховното ръководство на БНФ, избрано на XVI конгрес през 1972 г. в Ню Йорк, са включени лица от различни държави и райони, където има групирана вражеска емиграция от тези среди, с оглед тя да бъде обхваната от БНФ: Димитър Бахаров - САЩ, Иван Денчев - Австралия, Коста Карамихайлов - Нова Зеландия, д-р Стефан Маринов - Европа, инж. Станю Ненов - Канада, Пенчо Пелтеков - Канада и д-р Димко Статев - Европа. Както се вижда, някои от лидерите на БНФ /Дочев, Вълчев, Овчаров и др./ не фигурират в новото ръководство на организацията, въпреки че те се занимават с политическа дейност. Това обстоятелство потвърждава съществуването на разцепление между членовете на БНФ.

Понастоящем в САЩ, Канада, ГФР и Австралия са изградени клонове на БНФ, които се оглавяват от централни ръководства (председател, секретар, членове и контролна комисия) за съответната държава или група държави.

* Разногласия съществуват и между БНФ и емигрантската организация "Български национален комитет" /БНК/ по отношение на "бъдещата форма на управление на България" - република или монархия, по отношението към бившите фашистки режими и Деветосептемврийската революция в България.

Няма единно мнение и по въпроса за разселването на емиграцията. Докато БНК е за събирането ѝ в компактни маси и в страни, близки до България, БНФ застава на становището, че за да се избегне завръщането на емигрантите в страната, за което способствували тежките условия и живот в лагерите, те трябвало да се разселят в отвъдокеански страни.

Между БНФ и БНК се води ожесточена борба за оглавяване и ръководство на вражеската емиграция. Тази борба продължава и понастоящем въпреки опитите на американците да примирят противоречията между тях

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

Засега не разполагаме с данни за членския състав на БНФ.

БНФ осъществява сътрудничество с организациите на вражеската емиграция от България и други страни и с международни организации, чиито цели и задачи се покриват с неговите или се доближават до тях. Той поддържа контакти и извършва съвместна дейност с "Българското национално движение" в Западен Берлин, "Комитета за подпомагане на емигрантите" в Рим, "Съюза на свободните българи" в Париж, "Немско-българското дружество" във Франкфурт на Майн, с "Антиболшевишкия блок на народите", "Американския конгрес за мир и свобода чрез освобождение" и други антикомунистически организации в САЩ.

Необходимо е да се посочи, че президентът на САЩ Никсън лично се стреми да съживи и активизира подривната антибългарска дейност на вражеската емиграция, като провежда срещи, прави изявления, снима се с нейни лидери. В края на 1971 г. американският президент се среща и с лидера на БНФ Дочев, който напоследък е председател на нийоркската местна организация на "Американските приятели на анти-болшевишкия блок на нациите".

По указания на ЦРУ, БНФ провежда активна подривна дейност срещу НРБ в следните направления:

- наводки и вербовки на агенти за капиталистическите разузнавания;
- събиране на информация за капиталистическите разузнавания;
- обработване на български граждани и скланянето им към измяна на родината;
- идеологическа диверсия;
- стремеж към изграждане на контрареволуционно подполие в страната, което да действа по указания отвън при усложнена политическа обстановка.

Една част от ръководителите и членовете на БНФ са кадрови разузнавачи или агенти на империалистическите разузнавания, други са преподаватели по български език в различни разузнавателни школи, трети са вербовчици или работят в различни подривни идеологически центрове.

_____ () е полковник от американското разузнаване. Живее във Франкфурт на Майн, където вербува български граждани за ЦРУ. Той е привлякъл за сътрудничество разобличения и осъден шпионин на ЦРУ д-р

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

_____, живеещ в Мюнхен, работи за западногерманското разузнаване. Вербувал е разобличения и осъден агент на БНД _____

По указания на империалистическите разузнавателни и подривни идеологически центрове, представители на БНФ причакват български граждани, пребиваващи по различни поводи в капиталистически страни, устенвяват контакти с тях, предлагат им своите услуги, скланят ги към сътрудничество или невъзвръщанство, стремят се да ги заангажират в антибългарска дейност.

_____, активен монархист, представител на "царския двор", уличен като агент-наводчик на БНД, през 1970 г. се опитал да склони наш гражданин към измяна на родината, обещавайки му добри условия за работа. В подобна дейност са уличени _____, живеещ в Италия, _____, живеещ в ГФР, и други.

БНФ се използва и за събиране на информация, интересуваша капиталистическите разузнавания, от бегълците, незавръщенците и временно пребиваващите в капиталистически страни български граждани, които биват подробно разпитвани по икономически, политически, военни и други въпроси. Евгени Сидянов, бивш заместник-началник на българската секция при радиостанция "Свободна Европа", през 1970 г. прояви особен интерес към българската интелигенция и определени нейни представители.

Получени са данни, че БНФ се стреми да изгради канал, по който да получава информация за положението в НРБ. С тази цел изменникът на родината Костадин Куцаров, син на ликвидирания директор на полицията в България, активен монархист, през 1970 г. се опитал да привлече за сътрудничество наш агент, пребиваващ временно в чужбина, като чрез специален пратеник щял да му даде указания за бъдещата дейност. Куцаров инструктирал агента как да се държи след завръщането си в България, препоръчал му да се откаже от активно участие в политическия живот, за да не привлече вниманието на властта. Пратеникът все още не е дошъл.

БНФ провежда активна антикомунистическа пропаганда за подриване устоите на народната власт в НРБ, като се стреми да създава антисоциалистически, антисъветски и шовинистически настроения, да всява разкол в нашето общество. Активните дейци на БНФ влизат в контакти с наши граждани, временно пребиваващи в капиталистическите

страни, обработват ги в антикомунистически и националшовинистически дух, против дружбата ни със Съветския съюз, предричат неизбежността на войната и разгрома на комунизма.

БНФ се опитва да изпраща и разпространява в нашата страна своите издания "Родина", "Възраждане", "Задгранична България", "Борба", "Свобода", "Емигрантски вестник", "Лъч", "Един завет" (които са малки вестничета или печатни коли и излизат нередовно), целещи да компрометират социалистическия строй у нас и да създават авторите на "монарха". Част от тези материали се изпраща официално по международния пощенски канал, а друга се внася по нелегален път.

В своята пропаганда БНФ отделя особено внимание и залага главно на национализма, който използва като основно оръжие в борбата срещу НРБ. Стреми се да създава националистически настроения и под прикритието на "защита" на националните ни интереси да противопостави българския народ на другите народи от социалистическата общност и главно срещу съветските народи, да откъсне нашата страна от СССР.

Чрез в. "Един завет" "дворецът" отправя апел към "свободния свят" да издигне на подobaваща висота понятието за национализма и националната идея като знаме за борба против социалистическия патриотизъм и по този начин да се парира болшевишката пропаганда.

Една от задачите на БНФ в подривната му дейност срещу НРБ е да обедини и активизира своите съмишленици в страната, на които да разчита при определени ситуации.

Отделни лица от средите на лидерите и по-младите членове на БНФ обаче не съблюдават новата тактика и предлагат своя екстремистка линия, насочена към създаване на нелегални формирования вътре в страната и прилагане на остри форми на подривна дейност, включително терор и диверсии.

По време на контрареволуционните събития в Чехословакия сътрудникът към канцеларията на "двореца" в Швейцария и бивш член на подкомитета на БНФ във Франция Георги Костов разви тезата, че успешната борба за сваляне на народната власт можела да се осъществи при съгласуваните действия на емигрантските организации от всички социалистически страни. В България борбата трябвало да се води по нова програма - изграждане на комитети от лица, заемащи отговорни постове в администрацията и икономиката и особено от средни и висши партийни

и военни кадри, недоволни от провежданата политика. За постигане на успехи било необходимо да се прониква непрестанно в политическия, културния и стопанския живот на страната, като на първо място трябвало да се спечелят младежките кадри на БКП, в населените места да се създават "съпротивителни групи", които да действуват в най-подходящия момент. Чехословашките събития им показвали, че с "дребни риби правителство не се събаря".

В края на 1969 г. Симеон премести част от канцеларията си в Женева, с цел да се осъществяват контакти с повече българи, посещаващи Швейцария. Той считал, че там по-лесно щял да поддържа връзка с негови привърженици в България, за да ги активизира за дейност в негова полза и за борба против народната власт.

БНФ няма сериозна база в нашата страна. Поддривната дейност на бившите фашистки дейци в страната /около 1570 души вражески контингент/ общо взето се съобразява с указанията на вражеските емигрантски центрове и по-конкретно на БНФ.

Напоследък бивши лидери и активисти на разтурените фашистки организации се активизират. Някои от тези елементи следват подказаната им от чужбина тактика без да създават нелегални организации да се чувствуват организирани. По различни поводи /събори, именни дни, погребения, семейни тържества и др./ те се събират и информират, обсъждат събития от вътрешен и международен характер в духа на враждебната империалистическа пропаганда, укрепвайки се взаимно в идейно и политическо отношение. Изказват се за създаване на "единен фронт" на всички противници на комунистическата партия. Бивши лидери на легионерите апелират да се преодолеят различията между тях и бившата земеделска опозиция /кулашко-буржоазна партия с прозападна ориентация, забранена през 1947 г./, да си подадат ръка монархисти и републиканци. В София бивши легионери обсъждаха създаването на партия "Социално-аграрен съюз", която да обедини всички националистически сили.

Бивши фашистки елементи направиха опит да създадат нелегални групи на базата на национализма и антисъветизма, изготвиха програмни документи, разработиха тактика за привличане на съмишленици.

По време на важни събития бившите фашистки дейци засилват противоцържавната си пропаганда и агитация, изготвят и разпространяват вражески анонимни материали.

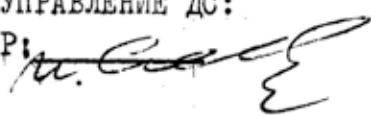
15

През 1971 г., по време на X конгрес на БКП, бивш активен легионер направи опит да напечата и разпространи свое "Възвание към българския народ", насочено към дискредитиране на линията на БКП

Част от враждебните елементи смята, че на настоящия етап трябва да изчакват и да пазят кадрите си за "благоприятна обстановка. Те не си правят илюзии, че със собствени сили ще свалят народната власт и затова продължават да разчитат на намеса отвън.

София, 18. XI-1972 г.

НАЧАЛНИК VI УПРАВЛЕНИЕ ДС:
ГЕНЕРАЛ МАЙОР:

Нап. в 3 екз.

- № 1 -р-вото на МВР
- № 2 -V у-ние КГБ
- № 3 -II отдел

Доразмножено в 6 екз.

- № 4 -н-ци отдели
- № 5 -ПГУ
- № 6 -ВГУ
- № 7 -VII у-ние МВР
- № 8 -III у-ние ДС
- № 9 -VII отдел
- Изп. VII отдел
- Нап. М/С

Из архивите на

226

182.1.

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

Строго секретно!

ОТНОСНО: Дейност на БКФ в Канада.

Според източник живущ в Канада, най-активната българска емигрантска организация в Канада е тази на легионерите. Нейн ^{председ}ръководител бил Белчо Пелтеков, който същевременно бил и главен редактор на в-к "Свобода" - издаван от легионерната организация. *Б.П.*

През м. октомври в Торонто била проведена конференция на организацията на която трябвало да се избере ново ръководство, но източника не знае за резултатите.

Легионерската организация, въпреки, че била най-добре организирана, нейното влияние и активност постепенно намалявали поради това, че намалявал броя и на техните привърженици. Обикновено организацията провеждала по две събрания годишно. Тя не се преследвала от канадската полиция, но и не получавала финансова помощ от правителствени учреждения в Канада.

14.X.1974 г.

ЕН/ 0611950 - 17436

Рез. III-51 - 7

Изм. 56

Денко В. Н. Орб.
10. X. 1974

ПА М Е Т Н А Б Е Л Е Ж К А

ОТНОСНО: Проведена среща с представители на Департамента на правосъдието на САЩ.

На 22 януари 1986 г. в Посолството се проведе среща с представители на Департамента на правосъдието на САЩ във връзка с провежданото разследване от американска страна на дейността на бившия водач на СБНЛ Иван Дочев. Срещата бе организирана по наша инициатива, съгласно указанията на отдел "Договорен и правен".

От наша страна участваха Ганьо Ганев – съветник в Посолството на НР България във Вашингтон, Христо Герганов – консул, завеждащ консулската служба и Дико Диков – вице консул.

От американска страна участваха Мартин Сакс – прокурор в криминалния отдел на службата за специални разследвания при Департамента на правосъдието на САЩ и Патрик Трейнър, историк в криминалния отдел на службата за специални разследвания при Департамента на правосъдието. /Трейнър владее български език. Бил е на специализация в историческия факултет на СУ през периода 1970–1972 г. с научен ръководител академик Тодоров. През 1974 отново посетил страната за кратко време./

Сакс и Трейнър разясниха, че службата за специални разследвания към Департамента на правосъдието на САЩ има за предмет на своята дейност разследването на лица, живеещи на територията на САЩ, които в периода преди и по време на Втората

световна война са развивали активна дейност в подкрепа на политиката на фашистка Германия, лично са извършвали или чрез пропагандна и друга дейност са подбуждали към извършването на престъпления.

Службата им се занимавала с издирване и събиране на доказателства, документи, материали и свидетелски показания за дейността на тези лица с цел предявяване на обвинение за акти на нацистка дейност и извършени в тази връзка престъпления, предаването им на съд за отнемане на американското им гражданство и депортиране от САЩ.

Съобщиха, че до сега успешно са разследвали, предали на съд и депортирали няколко лица, извършили в миналото фашистки престъпления на територията на СССР и ПНР и др. Най-известни случаи са депортирането на пастора Трифа – активен член на румънската организация "Желязна гвардия" и Артукович – бивш министър на външните работи на Хърватско.

Във връзка с дейността на Иван Дочев, като бивш водач на СБНЛ разясниха, че тяхната служба е започнала разследване през 1979 г., като образуването на следствено дело е било утвърдено от директора на службата за специални разследвания и Департамента на правосъдието на САЩ. Основание за започване на разследването са били документи за фашистката дейност на Иван Дочев в България, получени от различни източници, главно от службата за имиграция и натурализация на САЩ, която от своя страна била извършила през периода 1976–78 г. някои следствени действия по дейността на Иван Дочев.

37

3.

През 1980–1983 г. били получили материали от българската страна чрез посолството на САЩ в София, свързани с дейността на Иван Дочев.

Изразиха мнение, че някои от материалите задоволяват, но считат, че е необходимо да им бъдат предоставени повече документи, които по-конкретно отразяват многогодишната фашистка дейност на Дочев, имащи доказателствена стойност. Без наличието на такива документи Сакс и Трейнър са на мнение, че няма да успеят да се противопоставят на защитата на Иван Дочев по време на съдебния процес.

На въпроса на др. Герганов какви точно документи имат предвид отговориха, че са им необходими материали от периода преди и по време на Втората световна война за връзки на Иван Дочев с нацистки водачи във фашистка Германия и други страни; за конкретно негово участие в преследване на лица или групи от лица на расова, религиозна, етническа основа, пропагандни материали в това отношение написани лично от него, речи по радиото, статии във вестници и други; документи за дейността му като кмет на Калофер и Силистра; Документи за връзките му със задграничното фашистко правителство на Цанков; документи от двете му присъди от Народния съд в София през 1945 г. – копие от разпит на свидетели, обвинението, текста на присъдите.

Информираха ни, че във връзка с разследването дейността на Иван Дочев са извършили проучване на архиви на правителството на фашистка Германия. Открили са документи за връзките на Иван Дочев с фашистката младежка организация на Германия, до

кументи за журналистическата му активност, дипломатически доклади за прогермански фашистки организации в България.

Проучването е било извършено в Англия, откъдето също имат придобита документация.

Според Сакс и Трейнър горните документи дават косвено доказателство за връзките на Иван Дочев с нацистите, тъй като са писани от други лица, а не лично от него, но че тези документи ще бъдат използвани в съда.

Представителите на Департамента на правосъдието на САЩ ни уведомиха, че ако правителството на НР България им съобщи за лица, живеещи в САЩ, които в миналото са осъществявали активна фашистка дейност, службата за специални разследвания ще започне разследване на фашистката им дейност.

Уведомиха ни, че са готови в най-скоро време да изпратят до Посолството писмо, в което ще посочат какви документи са им необходими допълнително за разследване дейността на Иван Дочев, както и оценка за доказателствената стойност на печените от нас материали.

Сакс и Трейнър съобщиха, че имат още няколко подобни случая на следствено производство за лица от друга националност и че проявяват настойчивост по отношение делото на Иван Дочев предвид дългогодишното водене на разследването му и опасения, че поради възрастта му няма да могат да приключат следствието със съдебен процес, ако междуременно той по-късно /С известен критичен тон подчертаха, че следствието по Дочев се води вече 8 години, без да съществува перспектива за

5.

вото приключване, ако не се активизира, което до голяма степен зависи и от нас/.

Проявиха желание да им бъде разрешено да извършат следствени действия по делото на Иван Дочев и на територията на НР България, като разпити на свидетели с видеозапис, което според тях щяло да има значение за формиране убеждение в съда за активната фашистка дейност на Иван Дочев. Издирване на архивни материали в НРБ.

Прокурорът Сакс подчерта, че в своята дейност службата за специални разследвания не се влияе от политическа конюнктура и за тях са без значение спекулациите за политически връзки на Дочев с бивши и настоящи ръководители на Администрацията Никсън и Рейгън. Допълни, че самото разследване на Дочев, като в момента провеждат е доказателство, че за това имат дад "зелена улица!".

Помоли да се предаде на българското правителство тяхно уверение, че ще направят всичко възможно, за да завършат пешно разследването и предават делото на съда, веднага след като съберат достатъчно доказателствени материали, които могат да издържат атаките на защитата.

Изразиха благодарност за предоставените им до сега материали, като в същото време подчертаха, че поради липсата на достатъчно координация до този момент не е било възможно да дискутира по-директно въпроса за допълнителни материали и уточняване на данни по предоставените такива.

Изразиха благодарност за предоставената им възможност да се срещнат директно с представители на нашето министерство и дискутират горните въпроси. Дадоха положителна оценка

6.

на проведената среща.

От наша страна бе изразено желание да се продължи диалога по случая, като отново бе подчертано, че МВнР не е следствен орган или научно-изследователски център, а орган по провеждане на външната политика, който би могъл да прецени целесъобразността от по-нататъшно разследване, едва след като се убеди в сериозността на отправените искания.

Договорено бе след получаване на материала с оценка за доказателствената стойност на предоставените до сега от нас документи и списък с нови документи, от които се нуждаят, същи да бъде изпратен чрез посолството за проучване в МВнР.

ВАШИНГТОН, 31.1.1986 г.

ИЗГОТВИЛ:
/Д. ДИКОВ/

СПУЖБА
"ИНФОРМАЦИИ И АРХИВ"
РАЗПОВЕРЕНО
НО РЕТ. № 1013
ОТ 14.05.04.

С П Р А В К А

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

81

ОТНОСНО: "СРКЦИЯ ЗА СРЕДНА
И ИЗТОЧНА ЕВРОПА" при
"ДВИЖЕНИЕТО ОБЪДИНЕНА ЕВРО
ПА".

По сведения от официални източници, издания на българската вражеска емиграция, допълнени от доклади на прикритието, е известно, че през есента на 1949 година, под ръководството на англичанина ХАРОЛД МАКМИЛАН, бивш депутат и министър, била създадена секция за "СРЕДНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА" при движението за "ОБЪДИНЕНА ЕВРОПА". Създаването на тази секция било продиктувано от "особения интерес", които представлявали страните от СРЕДНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА и които трябвало да бъдат проучени "по-компетентно и по-системно", за да могат и те да бъдат включени в Европейската общност.

В секцията освен представителите на емиграцията от БЪЛГАРИЯ, ПОЛША, РУМЪНИЯ, ЧЕХОСЛОВАКИЯ, УНГАРИЯ и Балтийските страни, участвували и представители на Западните страни.

Като редовни представители от страна на българската вражеска емиграция в секцията участвували: д-р ГЕОРГИ МИХОВ ДИМИТРОВ-ГЕМИТО, НИКОЛА БАЛАБАНОВ, проф. НИКОЛА ГЕОРГИЕВ ДОМАЧКЕВ, ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ МАЦАНКИЕВ, д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ ГЕОРГИЕВ, д-р КОНСТАНТИН ПЕТРОВ РИНДОВ, ГЕОРГИ ХРИСТОВ СИЛИЯНОВ и ВАСИЛ ДАНАИЛОВ ЮРКОВ.

За да се изяснят и популяризират по-добре задачите на секцията, е била изработена и публикувана брошурата "ЕЛЕМЕНТИ НА ЕКОНОМИКАТА ЗА ИЗТОЧНА ЕВРОПА", в изготвянето на която активно участвували ХАРОЛД МАКМИЛАН и френският сенатор ЕРНСТ ПЕЗЕ.

На заседанието на секцията, състояло се на 29 май 1950г в ПАРИЖ, е била оповестена една декларация, отнасяща се до бъдещето на източно-европейските страни.

На заседанието, състояло се се през м. юни 1950 год. в ЛОНДОН е било решено да-се сезира Европейският съвет в СТРАЗБУРГ с известни искания за облекчение живота на емигрантите-интелектуалци, както и за участието на емиграцията в Европейското движение

пряко, а не чрез секция. За тази цел е била учредена комисия с представители на всички национални групи под председателството на унгареца Г. АУФЕР, която да подработи и докладва набелязаните въпроси в Съвета на Европейското движение.

Комисията, предвождана от ХАРОЛД МАКМИЛАН, е връчила своите подработени искания на Съвета в СТРАЗБУРГ на 21 август 1950г. От страна на българската емиграция в тази комисия е участвувал ВЕГНИ ХРИСТОВ СИЛЯНОВ.

На 16 октомври 1950 година в ПАРИЖ се е състояло пленарно заседание на секцията, на което ХАРОЛД МАКМИЛАН е докладвал за резултатите от работата на комисията пред съвета в СТРАЗБУРГ. В голямата си част участвувалите в изказванията си, са заявили, че няма нужда секцията за СРЕДНА и ИЗТОЧНА ЕВРОПА да съществува отделно и, че страните от ИЗТОЧНА ЕВРОПА представляват неотлъчна част от ЕВРОПА и обединение не може да се постигне без включването на тези страни пряко в движението. Тази теза получила одобрението на почти всички от участвувалите в заседанието.

На същото е било взето решение да се свика една конференция, на която да бъдат поканени и представители на западно-европейските държави, за да се подчертае, че конференцията няма за цел да обособи в отделна-групировка страните от СРЕДНА и ИЗТОЧНА-ЕВРОПА, в напротив - да се изтъкне неделимостта на тези страни от европейската общност и с това да предизвикат западните представители да се занимаят с въпроса за включването им в "ОБЩНОСТТА".

От 21 до 24 януари 1952 год. в ЛОНДОН е била свикана конференция на секцията за СРЕДНА и ИЗТОЧНА ЕВРОПА. На нея са присъствували около 160 души представители на Западните страни.

При откриването ѝ, конференцията е била приветствувана от името на Английското правителство от ХАРОЛД МАКМИЛАН, първия председател на секцията до влизането му в кабинета на ЧЪРЧИЛ, - от министър на външните работи на АНГЛИЯ - ИДЪН. Взели са участие представители на консервативната, либералната и лейбъристка партии. Присъствували са още ПОЛ РЪЙНО, СПААК, ПОЛ РАМАДИТ и др. Конференцията е била открита от новия председател на секцията БЪДИНГТЪН БЪРЕНС - човек с военно образование, - участник в двете световни войни в чин майор, индустриалец и председател на 6 големи компании.

От страна на българската емиграция на тази конференция са присъствували: Д-р ГЕОРГИ МИХОВ ДИМИТРОВ, проф. НИКОЛА ГЕОРГИЕВ ДОЛАПЧИЕВ, д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ ГЕОРГИЕВ, МИЛКА ГЕНАЛИИЕВА-БЪОФ, ЦЕНКО ВЕЛИЧКОВ БАРЪВ и ГЕОРГИ НИКОЛОВ ДОЛАПЧИЕВ.

При започване работата си, конференцията е учредила политическа комисия с участието на ГЕОРГИЕТО, комисия по въпросите за земеделието с участието на същия, по икономическите въпроси с участието на ГЕОРГИ ПЕТКОВ, по културните въпроси - НИКОЛА ДОЛАПЧИЕВ, по социалните въпроси ГЕОРГИ ПЕТКОВ и комисия по младежките въпроси с участието на ЦЕНКО-БАРЪВ и ГЕОРГИ ДОЛАПЧИЕВ.

При приемането на политическата резолюция е имало сериозни разногласия. Френските представители, подкрепени от германските такива, предложили да се създаде веднага една-комисия, която да решава споровете, които ще се появят в бъдеще относно границите между отделните държави и малцинства. На това са се противопоставили поляците, които заявили, че не искат да се ангажират от сега в такава комисия, която ще решава въпроса за границите. Окончателният текст на резолюцията се заключава в това, че "тежкото състояние на народите от ИЗТОЧНА ЕВРОПА налага Европейско единение за освобождението на тези народи".

В комисията по земеделските въпроси докладчик е бил ГЕОРГИЕТО. Въпреки, че имало изготвен официален доклад от секцията, който трябва да послужи като база за разисквания, той изнесал такъв изготвен лично от него и го поставил на разискване. Другите членове на комисията отказали да разискват по доклада на ГЕОРГИЕТО, тъй като били запознати с официалният доклад на секцията. Във възникналият спор трябвало да се намеси председателя БЕРЕНС, който припомнил на ГЕОРГИЕТО, че още през м. май на 1951 година му е било възложено да изготви официалния доклад на секцията, но поради това, че той закъснял извънредно много, бил изготвен друг-такъв, който трябвало да бъде изнесен. В заключението тази комисия е взела резолюция в смисъл че страните от СРЕДНА и ИЗТОЧНА ЕВРОПА трябвало да се развиват, като "аграрни страни".

В резолюцията си културната комисия препоръчва да се помогне на емигрантите, като им се дадат еднакви права с гражданите на страните, в които живеят, да се създадат в западните университети катедри за емигрантите-професори, които да преподават по езика,

историята и културата на източно-европейските страни, да се създадат научни центрове за всяка национална група, както и да се даде финансова помощ на емигрантите-интелектуалци. За примери в това отношение са били приведени "Европейският научен център" в САЩ, колежи в ЗАЛЦБУРГ, както и дадените права на емигрантите в ШВЕЦИЯ, според които на същите се разрешавало да упражняват свободно своите професии.

Комисията по младежките въпроси, препоръчала да се създаде "ПОСТОЯНЕН МЛАДЕЖКИ КОМИТЕТ" при секцията, която да работи за "освобождението на поробените" страни.

Между изказванията на емигрантите на конференцията по-характерни са тези на ГЕОРГТО и МИКОЛАЙЧИК, като последния между другото е говорил върху целите на секцията за Централна и ИСТОЧНА ЕВРОПА, като обърнал внимание на западно-европейските представители върху тежкото положение на емигрантите-интелектуалци, апелирайки да им бъде дадена под някаква форма помощ.

В изказванията си, направени на английски език, ГЕОРГТО между другото е заявил: " Българският народ посреща с искрено задоволство включването на съседите ЧУРЦИЯ и ГЪРЦИЯ в Атлантическия пакт. Ние чувствуваме, че това ще улесни нашия скромни принос към този демократичен съюз. Българският народ няма и най-малкото намерение да се бие със своите съседи. Той иска само едно, да се освободи колкото се може по-скоро и вземе конструктивно участие в общото политическо, икономическо и културно възстановяване на ЕВРОПА".

Целите на тази конференция на "СЕКЦИЯТА ЗА СРЕДНА И ИСТОЧНА ЕВРОПА" биха могли да се резюмират накратко в следното:

1.- Да се постигне обединение на вражеската емиграция от страните с Народна демокрация в една емигрантска организация под английско влияние и ръководство и се включи в активна политическа дейност. Това се потвърждава от незначителната роля, която е отредена да играят на конференцията известните американски ерджия МИКОЛАЙЧИК и ГЕОРГТО, както и от състоялото се след конференцията публично събрание в АЛБЕРТ ХОЛ в ЛОНДОН, на което от името на емиграцията е говорил неизвестният на емигрантите поляк граф РАЧИНСКИ-верен английски агент.

2.- Да се насърчи съпротивата на вражеските елементи в Народно-демократичните страни, за което били направени специални приготовления за предаване на конференцията по радиостанциите на ВВС, СВОБОДНА ЕВРОПА и гласът на АМЕРИКА.

3.- С присъствието на конференцията на редица-държавници и общественици от западните-капиталистически страни да се насърчи и повиши духа на емигрантите.

По резултатите на-конференцията се вижда, че тя не е постигнала своите цели. На конференцията не е била постигната една обща програма за действие, което се вижда от резолюциите, изпълнени с общи фрази и не набелязващи конкретни задачи. Причините за това произтичат от противоречията, съществуващи между представителите на емигрантските-групировки, намерили израз при обсъждането на някои въпроси на конференцията от една страна и от друга от противоречията, съществуващи между англичани и американци по въпроса кой да вземе под свое влияние и ръководство емиграцията чрез секцията за СРЕДНА-и ИЗТОЧНА ЕВРОПА. Присъствувалите на конференцията американски делегати смятали, че тази конференция е била организирана от Английското правителство, с цел да използва емиграцията за своята политика и открито изразили своето недоволство.

За противоречията и борбите между-англичани и американци за използване на вражеската емиграция чрез секцията за СРЕДНА и ИЗТОЧНА ЕВРОПА, говорят и други факти.

Използвайки различни средства и пътища в това направление чрез АМЕРИКАНСКИЯТ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ-СВОБОДНА ЕВРОПА, американците са взели инициативата доста преди тази конференция. Така те на 11 февруари 1951 година-се организирали в гр. ФИЛАДЕЛФИЯ-една среща между 200 представители на-емиграцията и видни членове на АНКСЕ. На тази среща от българската емиграция са присъствували ДИМИТЪР ГЕОРГИЙ МАЦАНКИЧЪВ, генерал АЛЕКСАНДЪР ТОДОРОВ, ЛЮБЕН ВИНЕГОРОВ и КИРИЛ З. ФУРНАДЖИЧЪВ.

На срещата била внесена предварително изготвената от ЖОЗЕФ КЛАРК ГРЮ и ЧАРЛС ДЪГЛАС ДЖАКСЪН "Декларация за целите и задачите на освобождението на наредите от Централна и Източна Европа", и подписана от БИЛА ВАРГА-председател на унгарския и национален комитет д-р ПЕТЪР ЗЕНКЕЛ-от името на чехословашкият национален комитет, ГЕМИТО - от името на БНК и СТАНИСЛАВ МИКОЛАЙЧИК от името на МСС.

На 16 април 1951 година във ВАШИНГТОН е била свикана друга конференция, на която е било разисквано върху бъдещето на ИЗТОЧНА ЕВРОПА. Взели са участие представителите на всички емигрантски групировки. От страна на българската емиграция е присъствувал ГЕМИТО. Конференцията е създавала "КОМИТЕТ ЗА ЕДИНСТВОТО НА ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА" със задачата да координира борбата на "народите от ИЗТОЧНА ЕВРОПА" в рамките на бъдещите Съединени Щати на ЕВРОПА. За председател на този комитет е бил избран унгарецът ФЕРЕНЦ НАГИ.

Усилията на американците в това направление продължили. Така на 12 юни 1952 година в гр. УИЛЯМСБЪРТ - САЩ, били поканили на конференция около 50 представители на емиграцията. На конференцията била подписана декларация, която трябвало да стане като "ръководно начало при демократизирането на страните от ИЗТОЧНА и ЦЕНТРАЛНА ЕВРОПА, след тяхното освобождение". По съдържание тя е аналогична на всички декларации, направени и подписани досега. От страна на АМЕРИКАНСКИЯТ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ-СВОБОДНА ЕВРОПА, на конференцията са говорили ЖОЗЕФ КЛАРК ГРЮ, ХАРОЛД БЛЕЙК МИЛДЪР и АДОЛФ БЕРЛЕ. Говорили са и представители на емиграцията. От името на българската емиграция е говорил НИКОЛА МАРКОВ БАЛАБАНОВ.

С други данни за дейността на "СЕКЦИЯТА ЗА СРЕДНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА" при "ПВИЖЕНИЕТО ОБЪДИНЕНА ЕВРОПА", не разполагаме.

_____ януари 1954 год.

С о ф и я

ПОМОЩНИК МИНИСТЪР МВР,

Генерал майор: -

/Хр. Воев/

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Международната
свободна академия в ПАРИЖ.

По сведения от официални източници е известно, че през лятото на 1952 година в ПАРИЖ е била създадена "МЕЖДУНАРОДНА СВОБОДНА АКАДЕМИЯ" основана от емигрантите интелектуалци, произхождащи от страните с Народна демокрация.

В Академията участвували около 140 души, като между тях имало университетски професори, писатели и лица занимаващи се с друга научна работа. В Академията са били представени: полската емиграция с 34 души, украинската с 17, унгарската 16, сръбската 16, румънската 14, словенската 12 и хърватската с 9.

Българската вражеска емиграция е представена от:

- 1.- Професор НИКОЛА ГЕОРГИЕВ ДОЛАПЧИЕВ.
- 2.- Професор ПЕТЪР ПАНУШЕВ ХРИСТОФОРОВ.

— януари 1954 год.

С о ф и я

ПОМОЩНИК МИНИСТЪР МВР,

Генерал майор:

/Хр. Боев/

Да се
включи
в у-нос ТАС
от
Т. Ем. Став. 10

50

Строго секретно!

Екз. № 1

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

Относно емигрантската организация "Събра-
ние на поробените европейски народи"/СПЕН/

I. Възникване и структура

Емигрантската организация "Събрание на поро-
бените европейски народи" - СПЕН е създадена на 14 юли 1954г.
в Ню Йорк - САЩ. Инициативата за създаване на такава органи-
зация, която да обедини емигрантите от народнодемократичните
страни, е била подета още през 1950г. от д-р Г.М.Димитров,
по всяка вероятност по внушение от американците. СПЕН обединя-
ва една част от т.н. "национални комитети" и "национални съве-
ти" на вражеската емиграция от Полша, Чехословакия, Унгария,
Румъния, Литва, Летония, Естония, България и Албания. Българ-
ската вражеска емиграция е представена в СПЕН само от групиров-
ката на Гемето - БНК.

През 1957г. югославската емиграция е направила
постъпки да бъде приета за член на СПЕН, обаче, постъпката ѝ
е била отхвърлена от американците. Според изявления на под-
председателя на американския комитет "Свободна Европа" -
Бернард Яроу, приемането на югославяните за член на СПЕН проти-
воречело на официалната американска политика. Тито,макар и
временно, за сега играел ролята на съюзник на американците в
борбата им срещу "единствения враг - московския комунизъм" и
интересите на американската политика били такива, че САЩ трябва-
ло да поддържат комунистическия режим в Югославия. За приемане-
то на Югославската емиграция в СПЕН е настоявал Гемето.

Организационната структура на СПЕН е определе-

на от подписаната на 14 юли 1954г. "Харта на обединените национални комитети и съвети".

Общото събрание на организацията се състои от делегациите на отделните национални комитети и съвети, всеки от които има право най-много на 16 делегата. Председателите на отделните делегации, които обикновено са председатели на съответните комитети и съвети, образуват т.н. "Генерален комитет на СПЕН". Този комитет координира работата на организацията, подработва проектите за решения, резолюции, декларации, апели, меморандуми и други документи.

Генералният комитет избира от своя страна постоянно бюро, което го замества извън заседанията на сесиите. В състава на бюрото влизат: Вилис Мазенс - председател/Латвия/, д-р Г.М.Димитров - подпредседател /България/, Брутус Косте - главен секретар /Румъния/ и Нучи Кота - заместник главен секретар /Албания/.

Председателят на Генералния комитет е едновременно и председател на цялата организация, а главният секретар на комитета е и секретар на председателя на Общото събрание.

Председателят на Общото събрание се избира по азбучен ред измежду членовете на Генералния комитет и ръководи работата на събранието по време на сесиите му.

В апарата на СПЕН работят повече от 200 постоянни сътрудници, които едновременно се явяват членове и ръководители на делегациите от националните емигрантски организации и международните реакционни съюзи и обединения. В своята организационна структура СПЕН се стреми да копира структурата на ръководящите органи на ООН.

При СПЕН съществуват 5 комисии: политическа, социална, юридическа, стопанска и комисия по печата.

СПЕН има постоянен секретариат в Стразбург - Франция, който публикува материали на сесиите на СПЕН, доклади, меморандуми и други документи, насочени към подриване международния авторитет на Съветския съюз и страните с народна демокрация. Секретариата издава бюлетин на френски, английски и немски езици, в който се публикуват материали на сесиите на СПЕН - меморандуми, доклади и други материали.

-3-

В Париж СПЕН има свое бюро, което отговаря за работата на организацията в Европа. Председател на Бюрото е Ауер/Унгария/, секретар -Ценко Барев/ Бългрия/ и членове: Едмунд Рехак /Чехословакия/ и Моравски /Полша/. Барев не е бил доволен от Ауер и не можел да се сработи с него, тъй като последния действувал без да се консултира с Барев.

На специалната сесия на СПЕН през м.април 1958г. в ръководящите органи на организацията са били избрани следните изменници:

В политическата комисия: Клисуря, Германи /Албания/; Гемето, Ценко Барев и Вълчо Вангелов /Бългрия/; Ванек /Чехословакия/; Ауер, Барток /Унгария/; Старчевски и Голдман/Полша/; Пуца /Естония/; Лиевент Рейнгард/Латвия/; Турауснас, Вилчинскас /Литва/; Прохазка, Хутерай, Олшевски, Пад, Михалак, Бернард /представители от съюзите и обединенията- "Международния център на свободните профсъюзи", "Християндемократическия съюз на страните от Централна и Източна Европа", "Либерално-демократическия съюз на страните от Централна и Източна Европа" и "Социалистическия съюз на страните от Централна и Източна Европа"./

В социалната комисия: Бегея, Гегай/Албания/; Оливенбаум, Кръстев /Бългрия/; Черней/Унгария/; Стипулковски, Голдман /Полша/; Войля, Чиоранеску/Румъния/; Клесмент, Варма /Естония/; Янумо, Джилея /Латвия/; Сидзикаускас, Карвелис /Литва/; Врейкис, Гжегожица, Тумлирова, Хайс, Войня, Струна /представители на съюзите и обединенията/.

В Общия комитет: Фражери, Дима/Албания/;Тончо Карабулков, Алберт Давидов/Бългрия/; Ракмани /Унгария/; Моравски, Корбонски и Вроновски /Полша/; Ванек/Чехословакия/; Венямин, Йонеску/Румъния/; Коери Тал /Естония/; Абакукс/Латвия/; Ланскоронокис, Банейтис /Литва/; Хутерай, Дуруги, Тупанянин, Топалович /от съюзите и обединенията/.

В Секретариата: Брутус Косте - генерален секретар на "СПЕН" ; Антони Дарагаж - директор на бюрото на СПЕН в Бон; Луис Бабич - комендант на сградата на СПЕН, Георги Фердинанд - завеждащ канцеларията; Симона Вей и Вети Летбридж - секретари машинописци и Цветана Бъчварова -секретар-архивар.

-4-

В службата по печата: Едмон Ренак - директор на бюрото на СПЕН в Париж; Адолф Шилде, Р.Кеплин Л.Добелхов, Г.Сюч. Кореспонденти на СПЕН - г-жа Рене Бах/България/, Йоган Ковла, Ласло Немец, И. Андрунс, Йозас Кайрис, Витолд Червински, Йон Уреке, Богомир Бунза.

По непроверени данни през 1958г., по инициатива на полските изменници, към СПЕН била създадена военна комисия, която имала за задача да обедини и подготви изменниците за борба срещу социалистическите страни. Нямаме данни за състава на комисията и за провежданата от нея дейност.

Седалището на СПЕН се намира в Ню Йорк 19 - 29 WEST 57th STREET, N.Y.

II. Цели и задачи

Целите и задачите на СПЕН са определени в подписаната при учредяването на организацията "Харта на обединените национални комитети и съвети", състояща се от 8 точки. Тези цели и задачи се свеждат към следното:

1. Да се обединят всички емигрантски комитети, съвети и други, за да се даде на СПЕН колкото е възможно по-представителен характер, с оглед на претенциите на тази организация да представлява интересите на страните от Централна и Източна Европа пред ООН и другите международни организации.

2. Да работи с всички сили и средства за създаване условия на сближение и разбирателство между народите от народнодемократичните страни и да подготви почвата за включването на последните в една бъдеща европейска федерация, като установи тесен контакт с "Европейското движение" / движение за обединяване във федерация на Италия, Франция, Белгия, Холандия, Люксембург и Западна Германия/ .

3. Да разглежда и дава преценка на всички въпроси, които пряко или косвено засягат народнодемократичните страни и които се разглеждат в ООН и на други международни конференции, съвещания и пр., като държи в течение ООН и правителствата на САЩ, Англия и Франция за всички свои резолюции, решения и действия.

-5-

СПЕН постоянно се домогва да получи официално място в ООН и да представлява народнодемократичните страни в тази организация.

Като своя близка, непосредствена цел СПЕН си поставя целта да се включи в "Европейския ^{консултативен} съвет" /орган на движението за обединена Европа/. В това отношение СПЕН се позовава на резолюцията на "Консултативното събрание" на "Европейския съвет" от 15 май 1951г., с която на постоянната комисия на Съвета се поставя задачата да влезе във връзка с организациите, които са компетентни да проучват и представят доклади по международните и вътрешни въпроси на държавите, "отделени от Запада".

III. Връзки с други емигрантски и международни организации и отделни лица.

СПЕН поддържа тесни връзки с някои емигрантски и международни организации, като: МСС /Международния селски съюз/, "Съюза на свободните журналисти", "Европейския консултативен съвет"/орган на движението за обединена Европа/, "Християндемократическия съюз на страните от Централна и Източна Европа", "Международния съюз на свободните профсъюзи", "Социалистическия съюз на страните от Централна и Източна Европа", "Конференцията за мир и свобода чрез освобождение" /американска антикомунистическа организация/, "Либерално-демократическия съюз на страните от Централна и Източна Европа", "Центъра на свободната младеж от Централна и Източна Европа" и други.

СПЕН е в тясна връзка с радиостанциите "Гласът на Америка" и "Свободна Европа". Чрез комитета "Свободна Европа" СПЕН получава финансова помощ за провеждане на своята дейност.

Гореизброените организации изпращат редовно на сесиите на СПЕН свои делегации или наблюдатели, които взимат участие в работата на сесиите.

Освен с горните организации, СПЕН поддържа връзки и с редица видни ръководители на капиталистическите страни.

Така например, в края на м. януари 1955г., Генералният комитет на СПЕН бил приет от шефа на мнозинството в долната камара на Конгреса на САЩ - Джон Маккормик, а след

това и от сенатора Ноуланд.

През м. декември 1955г, според съобщение на в.-к "Свободна и независима България", Генералният комитет на СПЕН имал среща с отговорни представители на американски обществени организации.

На 1.II.1956г. Айзенхауер и Идън излязоха с декларация във Вашингтон, в която изказаха симпатиите си към борбата на "поробените народи".

Бившият френски министър-председател Жорж Бидо, генералният секретар на "Международната конференция на свободните синдикати", Олденбрук и американският комитет "Свободна Европа" изпратиха поздравления до втората специална сесия на СПЕН в гр. Стразбург - Франция през м. април 1956г. Изказалите се на тази сесия лица като френският сенатор Роже Дюше, депутатът от Френския парламент Нежлен и други са заявили, че нямало да престанат да се борят докато не видели "поборените народи освободени".

На 18 април 1956г. Генералният съвет на СПЕН е имал среща със "Специалната комисия" при "Европейския консултативен съвет".

След събитията в Познан - Полша през 1956г. делегация на СПЕН, начело с Гемето е имала срещи с видни американски ръководители в Сената и Камарата на представителите - Уолтър Джордж, Хуберт Хъмфри и други, на които връчила меморандум за поставяне въпроса за "познанските събития" в дневния ред на ООН и вземане решение за провеждане на "свободни избори" в народнодемократичните страни.

На 9 февруари 1957г. 19 члена на Американския конгрес поискаха с писмо до Айзенхауер, ООН да извърши обследване на "руската намеса в работите на държавите от Източна и Южна Европа" и "Русия да бъде принудена чрез морален натиск да се оттегли от тези страни".

Освен гореизброените лица, постоянна политическа и морална поддръжка СПЕН намира още от редица държавни и обществени деятели в САЩ, Англия, Франция, Западна Германия, Белгия и други империалистически държави. Към тези деятели се отнасят в САЩ - сенатора Джон Кенеди, членовете на Камарата

-7-

на представителите Томас Морган, Джозеф Мартин, Едита Кели и Елвин Бенгли; президента на американската федерация на труда Джордж Мини; в Англия - членът на Камарата на лордовете Освалд, депутатите от Парламента Кенет Янг и Роберт Бутби; във Франция - бившият министър Бидо, генералния секретар на френския комитет на "Свободна Европа" - Блок Маскар; в ГФР - председателя на външнополитическата комисия на Бундестага Георг Кизингер и депутата от Германската социалдемократическа партия /ГСДП/ - Ернст Паул; депутата от Шведския парламент Уйнстренд, от Холандския парламент Герхарт; председателя на консултативното събрание на "Движението за обединена Европа" - Фернанд Деус и др.

IV. Дейност срещу страните от социалистическия лагер

Макар и неофициално дейността на СПЕН се ръководи от Държавния департамент на САЩ чрез неговия представител Макараджера.

СПЕН провежда широка подривна дейност против СССР, народнодемократичните страни и подготвя пропагандни клеветнически материали за подриване международния авторитет на тези страни. Особено активна дейност СПЕН развива в навечерието или по време на големи международни конференции, съвещания или по време на сесиите на ООН, като полага големи усилия да наложи становищата си по разглежданите въпроси.

Задачите на СПЕН, по признание на неговите ръководители, се явяват "противодействие на дейността на представителите на СССР и другите социалистически страни в международните организации, и на първо място в ООН".

По време на първата сесия на СПЕН, която се проведе на 20, 21. IX. 1954 г. в Ню Йорк бяха разглеждани такива въпроси, каквито се разглеждаха и в тогавашната сесия на ООН. СПЕН на тази своя първа сесия се стремеше да изостри още повече международното напрежение.

Всички усилия на СПЕН на тази сесия бяха насочени към това, да бъде оклеветен СССР и представен като "потисник на народите в Централна и Източна Европа", да се докаже,

че СССР е "агресор" и че разширяването на търговията между Изтока и Запада означавало "укрепване на робството" на народно-демократичните страни и т.н.

По всички разглеждани въпроси на своите сесии СПЕН гласува съответни резолюции, които връчва на Секретариата на ООН, на делегациите на капиталистическите страни в ООН, а така също на правителствата на западните страни.

По повод московското съвещание /ноември 1954г./, през декември с.г. СПЕН проведе своя извънредна сесия в Ню Йорк, на която бяха приети резолюции, копия от които бяха изпратени на Айзенхауер, Чърчил и Мендес Франс.

В работата на тази сесия са взели активно участие изменниците на родината Гемето, Ценко Барев, Никола Антонов, д-р Конакчийски, Димитър Петков, Георги Петков, Панайот Бъчваров и Искър Шуманов. Гемето е председателствувал две от заседанията, на които отправил предупреждение, че било крайно време ООН да изгони представителите на комунистите, незаконно заели местата на истинските представители на народите от Източна и Централна Европа" .

На заключителното си заседание "Събранието" е приело следните резолюции: резолюция за ревизиране Хартата на ООН; резолюция, "поборените народи" да се присъединят към "Европейската общност", след като се освободят от комунизма. Отправен е бил "Апел до поборения свят", който е бил разгласен от радио "Свободна Европа".

Втората сесия на СПЕН, проведена в Стразбург - Франция през м. юли 1955г., стана в навечерието на женевското съвещание на държавните ръководители на СССР, САЩ, Англия и Франция. На тази сесия е била приета резолюция, с която СПЕН е искало от САЩ, Англия и Франция на съвещанието в Женева да бъде разгледан въпросът за "освобождаване на поборените народи от Централна и Източна Европа". С резолюцията се искало от западните държави да се проведат "свободни избори в страните отвъд желязната завеса, при изтегляне на окупационните войски и при международен контрол".

На 19 декември 1955г. Генералният комитет на СПЕН изпратил писмо до ООН, с което протестирал против приемането на Албания, България, Унгария и Румъния за членове на ООН.

По време на втората специална сесия на СПЕН,

-9-

състояла се в Стразбург през април 1956г. е бил разискван въпросът за положението на "поробените европейски народи в светлината на новите международни събития".

Делегацията на БНК и тук е взела активно участие, особено Гемето и Ценко Барев. Гемето е изнесъл доклад за "положението в поробените европейски страни в светлината на последните международни събития", доклад пълен с най-гнусни клевети по адрес на СССР и народнодемократичните страни.

На устроения прием след сесията, делегацията на БНК е имала "приятелска среща" с група турски депутати, представляващи Меджлиса в "Европейското събрание" /Събрание на движението за обединена Европа/. Няма данни за това какви въпроси са били разглеждани на тази среща.

След събитията в Унгария през 1956г., в Ню Йорк през м. ноември с.г. се е състояла третата сесия на СПЕН. На тази сесия Гемето изказал съжаление, че "свободният свят пропуснал възможността да помогне на поробените народи в Полша и Унгария". Директорът на комитета "Свободна Европа" - Критенбергер, който присъствувал на сесията, изтъкнал, че първата грижа на "свободния свят" в бъдеще щяла да бъде, да търси разрешение на "унгарския въпрос" и че ролята на СПЕН в това отношение можела да бъде от огромно значение.

Сесията приела декларация, с която се иска "възстановяване независимостта и свободата на 9-те страни от Централна и Източна Европа", които СПЕН "представява". В декларацията се настоява да се разгледа положението в Средна и Източна Европа, да се изтеглят съветските войски от народно демократичните страни, и пр.

От 26 до 30 април 1957г. в колежа "Свободна Европа" - гр.Стразбург - Франция била проведена третата специална сесия на СПЕН. В сесията взели участие представителите на вражеската емиграция от девет страни на Централна и Източна Европа, както и гости - представители на западния свят.

Сесията приела следните четири резолюции:

1. "Освобождаване на народите от Централна и Източна Европа".

2. "Европейската интеграция и политиката на Европейския консултативен съвет". В нея се отправят покани "Европейският консултативен съвет" "да защити интересите на поробените страни", да осигури реално сътрудничество със СПЕН и да го подпомогне в запазването на културните традиции на "поробените народи".

3. "Въпроса за бегълците". След като се напомня, че броят на бегълците, намиращи се под закрилата на службата на върховния комисар за бегълците при ООН, възлизал на около 500.000 души, Събранието иска "свободните страни да осъществят правото на работа, признато на бегълците от Женевската конвенция -1951г. /конвенция, подписана от 26 капиталистически страни, членки на ООН/. В резолюцията се отправя молба към правителствата, които не са ратифицирали въпросната конвенция, да сторят това.

4. "Засилването на полицейските мерки в поробените страни". В тази резолюция се отправя призив към "Европейския консултативен съвет" да разгледа въпроса и защити "заstraшеното" човешко достойнство и свобода в "поробените" страни.

На 3 и 4 октомври 1957г. в Ню Йорк се е състояло заседание на пленарното събрание на СПЕН. На това заседание е бил обсъждан въпросът за положението в "поробените" страни в светлината на международните събития.

По поръчение на Събранието, генералният секретар на СПЕН - Косте изпратил на генералния секретар на ООН следните документи:

1. Апел до правителствата на "свободните" страни - членки на ООН.

2. Резолюция и доклад относно "принудителния" труд в "поробените" европейски страни.

3. Резолюция и доклад относно ограничаването на профсъюзните права в "поробените страни".

През м. септември 1957г. в Ню Йорк се е състояла четвъртата редовна сесия на СПЕН.

На тази сесия са присъствували следните български изменници:

Ценко Барев - секретар на делегацията от Франция.

-11-

Борис Пачеджиев - член на делегацията от Англия.
Минко Салтийски - член на делегацията от ГФР.
Бисер Колев - член на делегацията от Франция.
Вълчо Вангелов - представител на "Съвета на
свободната младеж от Централна и Източна Европа".

Тази сесия приела и отправила следните меморанду-
ми:

1. Меморандум, с който иска в ООН да бъде раз-
гледано положението създадено от "агресията и намесата на
Съветския съюз във вътрешните работи на страните от Централ-
на и Източна Европа".

2. Меморандум, отправен към правителствата на
САЩ, Франция, Англия и Германската федерална република
относно "декларацията на четирите велики сили за обедине-
нието на Германия".

3. Меморандум, отправен към правителствата,
членове на НАТО по случай сесията на НАТО на 18 декември
1957г. в Париж, в който се излагат "целите на съветската
политика по отношение на Запада" и усилията на СССР да
"наложи признаването режимите на народните демокрации".

От 25 до 29 април 1958г. в Стразбург се състояла
четвъртата специална сесия на СПЕН.

Сесията имала следния дневен ред:

1. Общо разискване върху вътрешното положение
на "поробените народи".

2. Европейската интеграция и политиката на
"Европейския консултативен съвет".

3. "Съветският колониализъм".

4. Европейската харта на правата на човека и
"поробените народи".

5. Унгарският въпрос.

На сесията са били взети отделно решения по
следните въпроси: "забраняване посещенията на центрове с
бежанци от дипломатическите представители на комунистическите
държави"; искания да се признаят организациите на изменници-
те от страна на ООН /по пътя на участие на изменниците в
административните служби на Върховния комисариат на ООН за
бежанците/; "провъзгласяване освобождение на поробените на-
роди в резултат на външната политика на страните от свободния

-12-

свят"; "признаване политическите и дипломатически представители на емигрантите в качеството на фактически представители на поробените народи в Европа".

Накрая на сесията били изпратени телеграми до президента на Френската република, до френския министър-председател и до министрите на външните работи на страните - членки на НАТО.

Петата сесия на СПЕН се състояла от 10 до 12 декември 1958г. в Ню Йорк.

На тази сесия освен делегатите са присъствували и редица отговорни представители на Запада.

На сесията били разгледани следните въпроси:

1. Десетгодишнината от "Международната декларация за правата на човека".

2. "Преследване" на писателите в "поробените" европейски страни.

3. Бъдещето на "поробените нации".

4. Настоящото политическо положение в "поробените" страни.

При разискванията по горните въпроси били отправени редица нападки, клевети и измислици към СССР и страните с народна демокрация.

На 28 март 1959г. СПЕН отправил меморандум до западните сили, в който се изтъква, че СССР се стремил да разшири "експанзията си" в Западна Европа и да "подкопае" основите на Североатлантическата общност /НАТО/.

На 4 юли 1959г. , във връзка с посещението на първия заместник председател на Министерския съвет на СССР - Фрол Козлов в САЩ и това на вицепрезидента Никсън в СССР, ръководството на СПЕН отправило писма до Айзенхауер и Никсън. В тези писма се изтъква, че размяната на посещения между американски и съветски държавници щяла да бъде използвана от съветската пропаганда за нейни цели. Освен това тези посещения щели да дадат основание на "поробените" народи зад "желязната завеса" да помислят, че САЩ малко се интересуват за тяхната съдба.

В писмата се подчертава, че Айзенхауер трябвало да напомни на съветския представител Фрол Козлов, че пози-

-13-

цията на САЩ спрямо "поборените нации" си оставала непроменена.

Във връзка със съвещанието на външните министри на 4-те велики сили в Женева през м. юли 1959г. СПЕН отправило паметна бележка до министрите на външните работи на САЩ, Англия и Франция, с която настоявало на съвещанието да бъде разгледан "въпросът на поборените европейски народи".

Извън официално прокламираната чрез конгреси, меморандуми, манифести и доклади дейност, СПЕН поддържа повече от 200 постоянни щатни сътрудници, работещи в различните комисии - политическа, стопанска, юридическа, Службата по печата и т.н., които използвайки пресата от социалистическите страни и сведенията от отделните "национални" комитети, "проучват положението в СССР и народнодемократичните страни" и подготвят клеветнически материали срещу тези страни. От българска страна освен посочените в справката изменници в апарата на СПЕН работят: Борис Ножаров, Димитър Петков Краварев, Борис Полянакиев, д-р Конакчийски, г-жа Томова и Шаранкова.

В дейността си срещу социалистическите страни СПЕН се опира главно на САЩ, Англия, Франция и ГФР. В последно време, обаче, СПЕН се стреми да разшири този кръг от държави и да заангажира повече капиталистически и някои неутрални страни в Азия. За тази цел през м. февруари и март т.г. делегация на СПЕН в състав: Вилис Мазенс /Латвия/, Стефан Каробански /Полша/ и Й. Коваго /Унгария/ е посетила Турция, Гърция, Италия, Ватикана, Пакистан, Южен Виетнам, Филипините, Индия и Австралия.

Известно е, че в Анкара делегацията е била приета от министъра на външните работи на Турция - Зорлу и от депутатите Хамди Боздаг /от управляващата Демократическа партия, американски възпитаник/ и Басри Акташ /от управляващата Демократическа партия, частен секретар на министър-председателя/.

В Атина делегацията е била приета от генералния директор при Външното министерство Гурас и от председателя на Градския съвет - Феодоропулос.

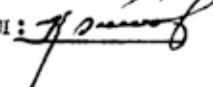
-14-

Във Ватикана делегацията била приета от папата и кардинал Тардини.

За характера на водените разговори, както и за срещите на делегацията в останалите страни, не разполагаме със сведения.

16 IX 1959 година
С о ф и я

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ I-ДС
Генерал-майор _____

Изпълнител:
ИТ-610

Из архивите на ДС

253

Из архивите на

*д-р. министър
за сведения
забавяне да се
копират и да се
послени на*

СПРАВКА

*и пращане на
1/6000 на БЗМС.*

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Строго секретно!

Екз. №

Относно международния селски съюз /МСС/

На 4.VII.1947г. във Вашингтон бе публикувана Декларация на водачите на селските партии в Източна Европа, подписана от изменниците - Зеренц Наги, бивш министър-председател на Унгария и водач на партията на дребните собственици; д-р Вlado Мачек, бивш подпредседател на Министерския съвет на Югославия и водач на Хърватската селска партия; д-р Милан Гавриловиц, бивш министър на Югославия и водач на земеделската партия в Сърбия; д-р Георги Михов Димитров /Гемето/, бивш главен секретар на Българския земеделски съюз.

С тази декларация бившите водачи на земеделските партии в Източна Европа, оповестиха създаването на "Международния селски съюз". Новообразуваният съюз си постави за разрешаване следните задачи:

1. Възстановяване създаденото през 1931г. Международно селско движение.
2. Обединяване силите на вражеската емиграция в борбата ѝ срещу установената власт в страните с народна демокрация.
3. Координиране дейността на земеделските партии и организации "в изгнание".
4. Да апелира и потърси от американския народ всеотстранна подкрепа в борбата срещу комунизма.

Подписалите декларацията изменници заявиха, че те представляват интересите на повече от сто милиона хора

*17.11.79
11.11.79
20.11.79
17.11.79
11.11.79
20.11.79
17.11.79
11.11.79
20.11.79
17.11.79
11.11.79
20.11.79*

120
12

в своите страни "лишени от права", които са били и продължават да бъдат противници на всякаква идеология с тоталитарен или диктаторски режим.

С декларацията се призоваваха всички земеделски партии да приобщят усилията си "за освобождаване на Източна Европа от червената диктатура".

Инициативата за образуване на Международния селски съюз бе възприета и от други бивши водачи на земеделски партии от народнодемократичните страни, намиращи се в емиграция и през 1948г. Централния комитет на МСС оповести, че "конструктивния период на МСС е зацършил с присъединяването на полската земеделска партия в изгнание с нейния водач Станислав Миколайчик".

През 1948г. в Международния земеделски съюз влязоха - Чехската републиканска земеделска партия с водач д-р Ж. Черни, Словашката демократическа земеделска партия с водач Федор Ходжа; Румънската национална земеделска партия с водач Григор Бузеци; Съюза на Латвийската народна партия с водач д-р Къзис Гримус; Народния селски съюз на Литва с водач Алена Девинис; Албанската земеделска партия с водач Васил Андони и Обединената партия на естонските фермери и дребни собственици с водач Йоханес Сикор.

Правени са били опити да се възроди бившето "руско селско движение". Активни дейци за възраждането на това движение били някои Бутенко, Байкалов и Ланшевски - директор на руския отдел при агенция "Ройтер" в Лондон.

Структура на МСС

В Международния селски съюз членуват 12 бивши земеделски партии и организации. Съюза има изпълнителен комитет, в който влизат следните бивши водачи на земеделски партии: председател - Станислав Миколайчик; подпредседатели - Ференц Наги, д-р Владо Мачек, д-р Милан Гаврилович и Григор Бузеци; главен секретар - д-р Георги М.Димитров /Гемето/ и членове - Жозеф Черни, Федор Ходжа.

Седалището на Изпълнителния комитет е във Вашингтон, обаче централната административна служба, която

Из архивите на ДС

фактически ръководи дейността на МСС е в Ню Йорк 385 CENTRAL PARK WEST, NEW YORK 24, N.Y.

Международния селски съюз има свси представителства в различните капиталистически страни. Така например на улица 16 RUE BRUNEL, Париж XVII - се помещава бюро на МСС, с шеф изменника на Родината Ценко Барев. В бюрото работи също някой Кантемир, по произход румънец.

На 69 EDITH GROVE, S.W.10 Лондон МСС има служба с шеф Жозеф Черни. През 1954 година тази служба е основала младежка секция на МСС в Лондон.

МСС е имал бюро в Рим, което по непроверени сведения през 1958 година било съкратено.

Известно е, че МСС има свси представителства още в Мюнхен, Швеция, Фрибург /Швейцария/ и Триест с представител изменника на Родината Благо Славенев.

На IV и V конгрес на МСС главния секретар - Г.М.Димитров е повдигнал въпроса за учредяване представителства в Истанбул и Канада, където имало компактни емигрантски маси, но не ни е известно дали такива представителства са учредени.

На V конгрес на МСС от името на българската делегация изменника на Родината Слави Нейков е поискал от конгреса да се изпълни решението на I конгрес за създаване на професионална организация вътре в МСС; за създаване на кооперативна секция, която да укрепва духа за доброволно коопериране между членовете. Дали горните решения са изпълнени не ни е известно.

Известно е, че МСС има създадена и женска секция, в която вземат дейно участие Мария д-р Димитрова и Цветана Бъчварова.

Дейност на МСС.

Учредяването и изграждането на МСС стана с подкрепата на американските власти. След публикуването на декларацията на МСС, английското списание "Източна Европа" в броя си от м. юли 1947 г. писа: "Трябва да се знае, че създаването на МСС е станало със знанието на американското външно министерство и че то подкрепя напълно текста на декларацията".

Дейността на МСС фактически се ръководи от САЩ.

120
14

-4-

Видни американски представители, като генерал Залбор и Дъндерел вземат участие, макар и неофициално в ръководството на съюза. Финансирането дейността на МСС се извършва от комитета "Свободна Европа". Това открито е признато от представители на комитета на III конгрес на МСС, състоял се в Ню Йорк през 1952г.

Че САЩ и западните империалисти твърде много разчитат и възлагат надежди на МСС говори факта, че на всички конгреси на МСС присъствуват видни политически и административни личности от тези страни. Така например президента на САЩ Айзенхауер е изпратил лично послание до IV конгрес на МСС и поздравителна телеграма до V конгрес.

През 1956г. френското правителство е оказало пълно съдействие по организирането и провеждането на V конгрес на МСС в Париж. На този конгрес са присъствували и поднесли приветствия видни френски и други политически дейци, като Бидо, Антоан Пине, Роже Бюше, подпредседателя на Парижкия градски съвет Жиро, бившия министър Андре Филип, генералния секретар на френския комитет "Свободна Европа" Блок Маскар, подпредседателя на Селската партия на Индия - д-р Ранга и други.

Поздравителни телеграми до конгреса са изпратили Роберт Шуман, лидера на Демократическата партия на САЩ Стивънсън, сенатора Хюберт Хъмфри, министъра на външните работи на Канада - Пирсън и други.

На VI конгрес на МСС, състоял се през м.май 1959г. във Вашингтон, поздравително слово произнесъл Мейнард Бърнс, бивши пълномощен министър на САЩ в София. В речта си Бърнс заявил, че "мир не може да бъде осигурен докато страните от Централна и Източна Европа се намират в робство". От името на Белия дом на конгреса било прочетено специално послание, в което се казвало, че правителството на САЩ "следи с жив интерес, внимание и искрена симпатия положението на поробените народи от Централна и Източна Европа". Подобно приветствие произнесъл и Адлай Стивънсън. Сенаторът Хюберт Хъмфри пък изтъкнал в приветствието си към VI конгрес, че "САЩ и свободния свят трябва да осигурят възможност на МСС да поставя свои въпроси за разглеждане на всяка международна конференция, целяща осигуряване на мира и сигурността в Европа".

-5-

Със специални писма VI конгрес на МСС бил поздравен от Арчибалд Александър, председател на американския комитет "Свободна Европа"; д-р Ранга, водач на Индийската земеделска партия; от сенатора Ишигуро - водач на японските селяни и от водача на американските земеделски организации Нюсом.

Още през 1949г. Миколайчик и Гемето са потърсени подкрепата и на други империалистически държави, освен САЩ. Те са се срещали с Антони Идън, Стафорд Гринс, Морис Шуман, Рене Майер и др. Имали са срещи и с представители на Социалистическия и Християндемократически интернационали, като Морган Филипс, Денис Хили и други. Нямаме данни за характера на водените разговори, но е известно, че тези лица и организации морално подкрепят и поощряват дейността на МСС.

За своето 10 годишно съществуване МСС успя да развие значителна дейност. За кратко време бяха обединени бившите водачи на 12 земеделски партии и бяха създадени връзки със земеделското движение в редица капиталистически страни. В страни, където има компактни емигрантски маси от народно-демократичните страни бяха проведени много събрания, на които предимно Миколайчик и Гемето изнасяха сказки, насочени срещу комунизма и СССР и в защита на империалистите.

От 1950г. МСС започна да издава свой бюлетин, "Международен селски съюз", който излиза на английски и френски езици. Бюлетина се разпространява сред емигрантите и държавните и обществени деятели и учреждения в капиталистическите страни. В бюлетина обикновено се поместват статии с клеветническо съдържание срещу СССР и страните с народна демокрация, изопачени съобщения за събитията в тези страни, както и съобщения из организационния живот на МСС, СПЕН /"Събранието на поробените европейски народи"/ и други емигрантски организации.

Всяка година МСС изпраща до Общото събрание на ООН и Съвета за сигурност меморандуми, изпълнени със зловни клевети за положението в СССР и страните с народна демокрация. МСС изпраща подобни меморандуми и до правителствата на капиталистическите страни при всички случаи на международни срещи и

-6-

конференции. С тези документи МСС се стреми да подрони международния авторитет на СССР и страните с народна демокрация и настоява пред капиталистическите страни да "освободят поробените народи". Така например по време на унгарските събития, МСС с меморандум поиска от западните страни "ако ООН не успее да разреши унгарския въпрос, да се организира изпращането на доброволци - емигранти, които да помогнат на борещия се унгарски народ".

Подобен меморандум МСС изпрати до правителствата на капиталистическите страни в навечерието на женеvската конференция на министрите на външните работи.

От учредяването си до м. юни 1959 г. МСС е провел 6 конгреса, като учредяването му на 4.VII.1947г. се счита за I конгрес. Втория конгрес бе проведен през м.май 1951 год. в Ню Йорк с участието на 43 делегати, III конгрес - през месец април 1952г. във Вашингтон, с 130 делегати и 150 гости; IV-я конгрес отново в Ню Йорк през м. октомври 1954г. с 200 делегати; V-я конгрес - в края на м. октомври 1956г. в Париж с 360 делегати и VI-я конгрес, в края на м.май 1959г. във Вашингтон с участието на около 300 делегати.

На всички конгреси на МСС българската делегация е била най-многобройна. В работата на последния конгрес са взели участие 51 български изменници, между които Гемето, Ценко Барев, Димитър Гълъбов, Димитър Петков, Йордан Дечев, Искър Шуманов, д-р Иван Матеев, Емил Антонов, Димитър Константинов, Игнат Калчев, Христо Гелов, Мария д-р Димитрова, Цветана Бъчварова и други.

Борби и противоречия в МСС

Въпреки привидното единодушие, изразявано на конгресите и в работата на МСС, в същия съществуват вътрешно-котерийни и международни борби. Така например на V-я конгрес на МСС словашките представители се опълчили срещу чехите, а хърватите срещу сърбите. Има данни, че съществува борба между Николайчик и Гемето за председателското място на МСС.

125
169

Освен по въпроса за надмощие в ръководството на МСС, съществува различие между Миколайчик и Гемето по въпроса дали в МСС трябва да бъдат включени земеделските партии в азиатските страни. Гемето смята, че тази идея трябва да бъде най-широко пропагандирана сред азиатските народи с цел да се изгради голям блок срещу "комунистическата пропаганда и заплаха". Според Гемето това отговаряло и на интересите на американците.

260

_____ 1959 година
С о ф и я

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ I-ДС
Генерал-майор Тодев
9 XI 59.

Изпълнител: Тодев
ИТ-568

Екз. № 1 - К.О
Екз. № 2 - Овдеев
Екз. № 3 - Овдеев
Екз. № 4, № 5 и № 6 - уча-
ствували в работата

*Измяна на дехелни
групи е относно 90-те
губ, на 14-15-ти. Кинцоту*

Строго секретно!
Екз. № 4

82

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Антиболшевишкият
блок на народите /АБН/

№ 5/4

През 1942 г. по инициатива на "Задгранични части на организацията на украинските националисти" /ЗЧСУН/ е създадена емигрантската организация "Антиболшевишки блок на народите" /АБН/ - военна общност, която да ръководи съпротивителната борба в съветските републики, с помощта на западните страни. По-късно се оформя като координационен център на "националните освободителни организации на народите, поробени от комунизма и руския империализъм, борещи се за установяване на независими национални държави върху руините на руската колониална империя".

В състава на АБН влизат 19 емигрантски организации: "Комитет на свободна Армения", "Български национален фронт", "Белоруски централен съвет", "Националноосвободително движение на казахите", "Хърватско националноосвободително движение", "Антикомунистическа лига на Куба", "Чешки национален комитет", "Естонски национален съвет", "Грузинска на-

ционална организация", "Унгарски борци за свобода", "Латвийско дружество за борба срещу комунизма", "Движение за възраждане на Литва", "Полско християнско социално движение", "Свободен фронт на Румъния", "Организация на сръбските националисти", "Комитет за освобождение на Словакия", "Комитет за национално единство на Туркестан", "Украински гетмански съюз" и "Организация на украинските националисти".

Седалището на АБН се намира в гр. Мюнхен на ул. "Цепелин кресе" № 67, в една сграда с канцелариите на ЗЧОУН. Ръководни органи на блока са Съветът на народите и Централният комитет. В Съвета на народите всяка национална група се представява от 5 членове. Начело на съвета стои президиум, състоящ се от председател, двама заместници и генерален секретар. В Централния комитет на АБН влизат по трима представители на всяка национална група. Г. о. настоящем в АБН действуват дипломатическа, пропагандна, политическа, юридическа, финансова и комисия по културните въпроси. Със сигурността на блока, от гледна точка на опазването му от проникване на агентура на специалните органи на социалистическите страни, се занимава т. нар. "служба за сигурност на ЗЧОУН.

Г. председател на АБН е украинският националист Ярослав Стецко, оглавява и ЗЧОУН. Голяма роля в дейността на блока играе и неговата жена Слава Стецко, която ръководи комисията за пропаганда и е редактор на печатния орган на блока "АБН - кореспонденци", излизащ на немски, френски и английски език.

АБН има филиали в Англия, Канада, Франция, Австрия, Австралия и САЩ. Най-големият и активен филиал на блока се намира в САЩ под названието "Приятели на АБН в Америка" /ПАБНА/. ПАБНА си поставя като главна цел "да запази националната сигурност на американската нация, да поддържа традиционния американски начин на живот, да информира обществеността за комунистическата опасност и да води борба срещу проникването

на комунизма в САЩ. В настоящия момент ръководител на ПАБНА е българинът ИР Иван Дочев - бивш водач на фашистката организация "Легмона" в България. ПАБНА има свое представителство във Вашингтон, което урежда контактите с правителството на САЩ. Филиалът на АБН се стреми да получи правото да има наблюдатели в ООН.

Реднага след организационното оформяне на АБН неговите ръководители се помъчиха да му придадат "международен" характер и да установят връзка с други антисъветски и антикомунистически организации с цел да привлекат вниманието на световната общественост и на разузнавателните организации с цел да привлекат вниманието на световната общественост и на разузнавателните органи на империалистическите страни към своята дейност. В това отношение бе оказана определена помощ на АБН от американските специални служби, които започнаха да контролират дейността на блока.

През 1951 г. в АБН членуваха емигранти от 22 националности и по това време той беше обединяващо звено на всички емигрантски организации. Ръководителите на АБН установиха контакт с антикомунистическата организация "Шотландска лига за европейска свобода". Чрез нея те се опитаха да установят по-тесни официални връзки с английското разузнаване, но такива не били създадени. По-късно американското разузнаване също отбягвало да използва официално АБН за свои цели. Причината за това била, че ръководителите на блока преувеличават възможностите си в борбата срещу социалистическите страни и използват груби фалшификации и провокации. Така например АБН издаваше в-к "Харковски вестник" с антисъветско съдържание, като го представяше за издание на "нелегални групи" в СССР. Независимо от това някои от ръководителите са свързани с разузнавателни органи на противника. За Ярослав Стецко се знае, че поддържа контакти с ЦРУ и БНД.

4.- 84

Разширявайки своята дейност, ръководителите на АБН създадоха нови филиали в капиталистическите страни. През 1965 г. в Австралия бе образувана "Украинска антиболшевишка лига", в Рим - "Антиболшевишки комитет" В Индия интересите на блока се представят от "Антикомунистическата лига на Индия", създадена по инициатива и с помощта на ЦРУ. Лидер на тази лига е Рама Сварун, който е тясно свързан с американското посолство в Делхи.

В началото на 70-те години АБН засили антисъветската си дейност. През януари 1971 г. представители на блока извършиха провокация срещу съветското посолство в Отава, в която участваха и ционисти. Специфична черта в дейността на АБН през последните години са опитите за установяване на тесен контакт с ционистките организации. Така например през април 1970 г. Стецко по време на посещението си в Австралия установи контакт с ционисткия център в Сидней и с неговите ръководители Якобсон и Флок. След тази среща Стецко отбеляза, че "главните борци срещу комунизма са евреите". Според непроверени данни, ръководителите на АБН се стремят да установят контакт с "Лигата за защита на евреите".

През м. август 1973 г. в Лондон се проведе юбилеен конгрес на АБН, посветен на 30-та годишнина от създаване на блока. Я. Стецко изнесе основния доклад, в който направи равностметка на дейността на блока, и на края призова участниците в него да активизират борбата за освобождаване на "поробените народи". В работата на юбилейния конгрес на АБН взеха участие и българите ИР Иван Дочев, ИР Банковски, ИР Гърневски. По време на конгреса беше извършена провокация по отношение на представители на СССР в Лондон от млади украинци-националисти. Сред младите украинци, членове на АБН, като бъдещ ръководител на блока се очертава Юрий Шимко, живеещ в Канада. Той е образован и активен член на блока, ползува се с доверие на старите ръководители на АБН.

В края на 1973 г. ръководителите на АБН предприеха кампании за настройване на представителите на африканските страни в ООН срещу СССР. Според ръководителите на блока, някои от представителите на тези страни в ООН проявяват симпатии и разбиране към каузата на АБН, но смятат, че в настоящия момент няма благоприятна обстановка за решителни действия срещу СССР.

Друга антикомунистическа организация, с която сътрудничи АБН е "Европейският съюз за свобода" /ЕСС/, създаден през 1967 г. в Мюнхен. Един от председателите на Изпълнителния съвет на ЕСС е Я. Стецко. В ръководството на ЕСС влизат партийни и държавни дейци от западноевропейските капиталистически страни като: Ове Боорн Крафт, бивш министър на външните работи на Дания; Иван Матео Ломбардо, бивш външен министър на Италия; проф. д-р Теодор Оберендер, бивш министър от ГФР и др.

От основаването си досега ЕСС провежда годишните си конференции съвместно с конференциите на АБН. Двете организации преследват едни и същи цели. През м. март 1974 г. в Праг се състоя заседание на ИК на ЕСС, на което беше решено да се проведе "Европейска конференция за свобода, национална независимост и демокрация на Източна Европа", която бе насочена против конференциите в Хелзинки, Женева и Виена. Между поканените говорители бил и Я. Стецко.

АБН е член и на Световната антикомунистическа лига /САКЛ/, която представлява обединяващо и ръководно звено на всички антикомунистически организации, комитети и групи в света.

На последния VIII конгрес на САКЛ, състоял се от 21 до 25 април 1975 г. в Рио де Жанейро, АБН се представя с три доклада от името на блока, а други десетина доклада бяха изнесени от организации, членували в АБН. В приложение към заключителния доклад на VIII конгрес на САКЛ,

6.-
88

изготвено от делегацията на АБН, се казва: "Координираните и спонтанни националноосвободителни революции на поробените народи са алтернативата на термоядрената война. През такива революции с помощта на свободния свят ще бъде постигнато унищожението на Руската империя и комунистическата система. VIII конгрес на САКП осъжда руския комунистически неоколониализъм, етнико-езиков геноцид, поглъщащ националните култури, и настоява за ликвидация на концентрационните лагери и освобождаване на религиозните и политическите затворници, прекратяване на химическите, медицинските и психиатричните методи на преследване, незабавно изтегляне на руските окупационни части от поробените страни и връщане на националната им независимост."

АБН чрез емигрантските организации, които го формират, участва и в други центрове на подривна антикомунистическа дейност като: "Събрание на поробените европейски народи" /СПЕН/, "Международна амнистия", "Европейска група за взаимодействие" и др.

Наличните данни показват, че дейността на АБН постепенно намалява и че в настоящия момент не представлява сериозна организирана политическа сила. Независимо от това може да се очаква, че съобразно сегашната международна обстановка като "извъндържавна и независима" организация АБН ще бъде използван активно от специалните органи на противника за провеждане на открит и груб антикомунизъм и други подривни мероприятия срещу страните от социалистическата общност.

Разпоручено в Л. №. - срн
Изследвано в
КМН ОРГАНИ
София. *[Signature]*

XII 1975 г.
С о ф и я

ЛВ/0611670-

24 24

П О В Е Р Л И Т Е Л Н О !

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
ОТ ЗДРДОПБГДСРСБНА

Д О К Л А Д

ЗА КОРПУСА НА "ПРАВН ЛСТВОТО НА АЛ.
ЦАНКОВ В ГЕРМАНИЕ

С О Ф И Я
1945 Г.

28 28

ДОКЛАД**за корпуса на "правителството на Ал.Цанков" в Германия.**

Идеята за образуване на доброволчески - български корпус е произлегла в гр. Дрезден между българските студенти - легионери и браници, още преди образуването на "националното правителство" на Цанков в Виена. Много студенти са искали да постъпят като доброволци в германските "СС" войски, обаче, не били приемани, защото съществувала някаква конвенция между Германия и България, според която българите могли да бъдат използвани като работници и градинари, обаче не и като войници.

С обявяването на война от страна на България, разните студентски фашистки фракции взели връх в студентските дружества и най-горещо агитирали за национал-социализма, събирали суми за германския червен кръст, издавали вестници и позиви, възхвалявайки генияния вожд на Германия - Ад.Хитлер и приканвайки всички дейни студенти на борба против комунизма. Същите усилено агитирали между работниците и градинарите, поставяли се ~~ж~~ в услуга на Гестапо и му донасяли за лица с леви убеждения. Правели също така всичко възможно за възпрепятстване замисляването на колаещите да се завърнат в България. Плод на техните ~~свои~~ усилия е:

- 1/ Доста студенти и работници останаха в Германия въпреки, че са имали желанието да се завърнат в родината си;
- 2/ Задържане и изпращане в концентрационни лагери на българи - студенти и работници с леви убеждения и
- 3/ Създаване на една психоза измежду по-простите и наивни работници, която в последствие ги прати като доброволци в корпуса на Цанков.

След пристигането в Виена на забегналите от България фашистки водачи и образуването на българското национално правителство, к последното взело почива за реализиране на идеята на дрезденските студенти, слагайки по този начин основата на "българския доброволчески корпус". Желанието на същите било да се образува един корпус, в който да влезат всички намиращи се в Германия българи и който корпус след кратка военна подготовка да бъде хвърлен в борба против болшевиизма и освобождение на България от комунистите.

Националното правителство създадо за целта специални групи от министерството на пропагандата и студенти; последните пътували из цяла Германия за вербуване доброволци за корпуса.

Тази идея бе подкрепена от германската власт, която обещава

да екипира и въоръжи доброволческия корпус и го присъедини към германските "СС" войски. Полковник Рогозаров, който бил назначен /или се само назначил/ за главнокомандуващ на българските национални войски, обещал на първо време при една среща с Хитлер, да постави на бойна нога 5.000 души. Според капитан Яков, трябвало е бъдат мобилизирани 12.000 души, обаче опсещи били приготвени само за 4.000 души. Същите при една бомбардировка били унищожени и така се дошло до положението да се изпращат в корпуса малки групи и то в продължение на дълго време.

Противно на очакванията на националното правителство, запозването на доброволци вървяло много бавно и не намирано голям отзвук между студентите и работниците, което станало причина да се прибегне до принудително мобилизиране. Студентските дружества и консултвата изпращали списъци на работници и студенти в Виена, а военното министерство - сенция "Мобилизация", която ги препращала на мобилизационната инспекция, която от своя страна изпращала повиквателните заповеди.

Корпусът е бил основан към 15.XI.1944 година в местността Дюлерсхайм, на 150 км. северо-западно от Виена, в една борова гора, в близост до чехската граница, където са били събрани на военно обучение румънци и други чужденци. На първо време са отишли около 70 души, които до тогава са чакали в арсенала в Виена.

На 20.XI. пристигнал германския полковник Анхалт, като инструктор, за да организира и обучава българския корпус. С него имало и 7 души германски подофицери. Точното число на българите е било 83 души, от които 7 облечени в униформата на българския червен кръст, а останалите в най-окаяно положение - боси и окъсани. Една част от тях са били корумпирани и опасни типове, с присъди за кражба, контрабанди, черна борса и пр., успели да се пазят из ръцете на българската и германска полиция и искайки да се укрият се записали доброволци. Като началствували лица присъствували:

1/ Пор. Иван Петров Иванов от Враца - курсист в Германия, преминал на германска служба, повишен в чин капитан и назначен за командир на I. дружина.

2/ Военният преводач Борис Мархолов, курсист в Германия, също преминал на германска служба, повишен в чин подпоручик и назначен за свързка между германското и българското командване;

3/ Подпор. Михаил Михов, също курсист в Германия, преминал на германска служба, повишен в чин поручик и назначен за ротен командир

4/ Подпор. Генчо Стаменов, курсист в Германия, преминал на германска служба, повишен поручик и назначен за ротен командир.

Към 5.XII. в корпуса имало 120 души, разделени на 5 роти с

ротни командири:

- 1/ Пор. Михаил Михов,
- 2/ " Генчо Стаменов и
- 3/ подпор. Радел Атанасов - студент легионер.

След няколко дни пристигнали и германски домакински части начело с капитан се Калано - домакин, "сс" капит. Велерхаус /артилерист/, подпор. "сс" Кайнбах - инструктор и ръководител на стрелското обучение.

Постоянно в корпуса пристигали на малки групи нови доброволци, които били зачислявани към ротите.

На 14.XII. били избрани измежду по-възрастните и служилите 60 души, които били изпратени в Виена, там облечени и препратени в Брандунбург /зад Берлин/, от където пак били пренаснати по разни градове, за да следват курсове. Към края на януари 1945 година всички се прибрали отново в Дьолерсхайм.

Към края на декември 1945 година в корпуса пристигнали 28 души подофицери: школници курсети аеротехници, водени от подпор. Петко Петков Аврамов, произведен тук в чин капитан в фелдф. школник Стефан Иванов Халачев, произведен в чин подпоручик. Те били произведени в чин офицерски кандидат, и пренаснати като взводни командири по ротите.

Поняко германските власти не признавали българските офицерски чинове, били уредени курсове за офицерите, а именно на 24.XII. заминали за Дрезден за да следват пионерски курс 7 души офицери, които се завърнали към края на месец февруари:

- 1/ Подпор. Радел Атанасов, студент легионер,
- 2/ " - Иван Вахчеванов - студент в Виена, бивш морски оф.
- 3/ " - Димитър Тонкишев - студент в Виена,
- 4/ " - Любен Тодоров - студент в Дрезден
- 5/ " - Пазирев
- 6/ " - Кляко Добрев, студент в Виена, бивш морски офицер
- 7/ " - Кръстан Моралев, студент в Дрезден.

На 14.I. 1945 година за Източна Прусия 17 души офицери, които са взели участие в боевете в боевете срещу Червената армия и са дали три поръчи. Останалите се завърнали в корпуса към края на м. февруари 1945 година, с изключение на Манол Делов, който отишъл при Ив. Михайлов /В.П.Р.О./.

Тези офицери са:

- 1/ Майор Китанов - действащ офицер.
- 2/ подпор. Горинев - от Пловдив
- 3/ Генчо Стаменов - действащ офицер,
- 4/ Илия Даскалов,

51

- 5/ Подпор. Никола Трендафилов
- 6/ -"- Христо Данчев
- 7/ 1"- Петър Петров
- 8/ -"- Стефан Иванов Халачев, фелдф.школн.курсист авро-техник
- 9/ -"- Гьорв
- 10/ -"- Лазар Даев
- 11/ -"- Иван Петров
- 12/ -"- Герганов
- 13/ -"- Панче Делов
- 14/ -"- Мъчур
- 15/ -"- Васил Траянов, студент в Дрезден - убит.
- 16/ -"- Тодор Столчков Константинов - студент Дрезден, убит.
- 17/ -"- Динков - студент Брауншвайг.

На 20.XII. в корпуса пристигнал майор Китанов, б българска униформа с германски пагощи, носещ едно писмо от полковник Рогозаров, че е назначен за командир на I. бълг.доброволчески полк, обаче полковник Анхалт казал, че не може да получава заповеди освен от германското главно командуване и майор Китанов бил изпратен на курс.

В края на декември пристигнал Др.Паприков, облечен в униформата на германски капитан с мисията да избере 100 души доброволци парашутисти, които след специално обучение щели да бъдат пуснати в България с саботажни и други задачи.Полковник Анхалт не се съгласил да му даде толкова хора и Др. Паприков избрал само 15 души и те всички легионери и заминал с тях / вж.отделния доклад за парашутистите/.

Едва към 15.I. е била образувана I.бoйна дружина в състав 3 пехотни и една тежка рота, които били облечени в германски униформи и взоръжени.

Новообразуваната 4.рота е била командувана от поручик Дросиен Кънев, бивш полицейски началник от гр. Пловдив, който се хвалел, че преди това участвувал в германските "се" войски.

Взоръжението на корпуса било както следва:

офицерите с пистолети у ротните командири с картечни пистолети;

ротните подо ищери - с картечни пистолети
войниците - с маузерови пушки.

Всяка рота е имала 3 взвода и отделение за командуване, а всеки взвод по 3 отделения и отделение за командуване - с 4 леки картечници.

В всяка рота е имало взвод с тежки оръжия - 2 танкови ушаса а останалите с танкови въруци.

Из архивите на ДС

Из архивите на ЦС

272

4.тежка рота е трябвало да има 4 взвода с взводни командири офицери курсисти и въоръжена с минохвъргачки, танкови ужаси и танкови минуци, олаче въоръжението ѝ не било пълно.

За Коледа в Дьолерскайм пристигнал полк. Рогозаров ведно с адютанта си - капитан фон Лютендорф. Там той останал 3 дни, държал няколко речи, в които наричал войниците "божи другари", съобщил им, че бил назначен за главнокомандуващ на българските национални войски и че когато настъпил момента, лично той щял да ги поведе в бой. Към края на януари полковник Анхалт получил заповед да сдаде полка на полковник Рогозаров и да поеме командването на една германска дивизия, обаче полковник Рогозаров не бил там и командването се поело от майор Волф, по рождение хърватин, слушил за австро-унгарските и югославските войски. От месец декември насам той е бил корпусен като офицер за поръчки.

По това време в корпуса е имало към 300-400 души, които се обучавали по ротно, обаче почти без резултат, защото мнозинството били 17-18 годишни младежи работници, изгладняли от тежката работа преди оставянето им в корпуса и физически негодни за строева служба. Бивен това непостоянните състави на ротите, прехвърлянията от една в друга ротанна разни хора разстройвали работата и резултатите до това време били доста отчаяващи.

Германското главно командване, което разбрало, че останалото излягано в обещанията на националното правителство, започнало масово събиране на доброволци, насилствено ги пришло в корпус а, като чрез полиците на работниците из фабриците се отнимали продоволствените карти и се изпъждали от лагерите. По този начин до към края на м. февруари е имало 1105 човека по списък, обаче на лице е нямало никога повече от 600-700 души, защото останалите са били по разни курсове, лазарети и специални поръчки. От тях само около 400 души били българи, а останалите таврийци, руснаци от България, арменци и др.

По същото време корпусът е имал следното устройство:

Трудов. полковник Рогозаров - началник на българските освободителни войски, с адютант капитан фон Лютендорф и офицер за свързка подпор. Норис Мархолов. Те били подпомагали от германски фолдубел и образували щаба на корпуса.

По-късно е бил назначен за командир на корпуса майор Китанов и за негов адютант подпор. Раул Атмасов, сменен после от подпор. Муханов.

Щаб на I. дружина.

ружинен командир - капитан Иван Петров Венков, с адютант

20 33

подпор. Мезирев, прев. подп. Лубомир В. Арняков и и.п. Попов за свързка и писар.

1. рота. - наречена противопарашутна, която е имала състав от 160 души, с ротен командир поручик Камбуров, действувал офицер от 29. пех. полк и която е имала за задача да се бие срещу парашутисти, пуснати в тила на германската войска.

2. рота. - наречена "гренадирена" /т.е./пехотна, с около 80 души състави ротен командир поручик Николай Сихов, действувал офицер, а по не подпор. Любен Тодоров /студент/.

3. рота. - в състав от около 40 души; ротен командир подпор. Топев, взводен командир подпор. Витенков и фелдфебел Груев /от морското училище в Варна/. Войния състав е бил малък, защото от общата се вземали хора за специалните взводове, които щели да бъдат попълнени от състава на 2. дружина.

4. тежка рота. - в състав от около 130 души, ротен командир пор. Лусисон Кънев и трима школкици за взводни командири.

Свързочно-сигнален взвод с командир подпор. Петров от гр. Пловдив, студент електро-инженер, а по не подпор. Мончо Атанасов. Взводът е бил в състав от около 50 души.

Бронирен взвод с командир подпор. Танкишев - студент легионер. Състав - около 40 души.

Кабелна рота - командир подпор. Луинов, който бе и адютант на майор Китанов. В състава ѝ около 60-70 души включвали всички коняри и свързани в кабели на корпуса и дружините, 6-10 гетвачи, които преди това бяха минали един курс под ръководството на германски подофицер, един германски поручик, ветеринарен лекар, и двама германски фелдфебела, от които единият "бутермайстер". Командирът ѝ се грижеше за разпределението на различните превозни средства - 14 леки коли, 4 камиони, 3 големи каруци, 2 походни возни кухни, 20 каруци и 3 ракли с около 200 коня добре гледани и охранени.

Артилерийски взвод -

командир на взвода подпоручик Цветарски - студент, завършил школата Сансони офицери в София а после подпор. Шитров. Състав на взвода: 1 подофицер, 1 мечац, 1 затварац, 1 телмерист и прислуга 7 души. цялата артилерия се състояла от едно ~~7.5~~ 7.5 см. оръдие.

Корпусна оръжейна работилница /пожкова/

Полковни оръжен майстор зап. поручик маж. инженер Тома Цигов, от гр. Зом и няколко войника. Работилницата не е била обзаведена с необходимите ръчни инструменти, а е имала добри машинни стругове, 2 борнашини и 1 стъргател. По време на оръжен майстор на новорормира-

-7-

мираната 2. дружина бе назначен Захарий Данаилов от Варна, произведен в чин подпоручик и придаден към него аеро-механика подпор. "етров за опознаване и назначаване за оръжен майстор на 1. дружина.

Щаб на 2. дружина - командир труд. майор Каренков, негов адютант Михаил Михов - действащ офицер, шк 1 следобел германец и 1 български преводач.

Към дружината се формироваха:

5. рота - в нея се зачисляваха новопристигналите и командирите ѝ се сменяваха често.

6. рота, - командир - подпор. Рафаял Атанасов. В състава ѝ влизаха всички малолетни и неспособни, около 20-30 души.

7. рота - наречена "работна рота" в състав от около 60 човека, работници, готвачи и др. Командир - поручик Генчо Стаменов, действ. офицер.

Като взводни командири или такива без специална длъжност е имало следните запасни офицери:

- подпор. Никола Трендафилов
- "- Георги Георгиев от Пазарджик
- "- Кръстан Моралиев
- "- Дидов
- "- Гяров
- "- Иван Сакчованов
- "- Попов
- "- Добрев
- "- Тоте Тотеv, пропаганда
- "- Дояев
- " " Данаилов
- "- Христо Петров
- "- Петър Петров
- "- Стефан Петров
- "- Даскалов
- "- Христов, пропаганда
- "- Данчев, който е бил некогато командент на лагера и о. разузнавач.
- "- Зелчев, който замествае пор. Михов при заболяването му.

Всички тези офицери не се занимавали с нищо друго освен с игра на карти, пианство и интриги.

Така, в корпус продължавали да пристигат все още на малки групи, повечето работници наследствено изправани, и числото на всички офицери и войници достигнало по списъци 1185, обаче на лице не е имало повече от 300-300 души, останалите били на курсове, специални задачи на лечение или избягали.

Типичен е примера с разкритото бягство на една група от 6 войника, начело с подо Павел Иванов /от 29.п.полк/, които били разпитани и инквизириани от капитан Иванов и пор. Камбуров, като на края били осъдени на смърт. С подобаваща театралност капитан Иванов наредил да бъдат разстреляни пред всички войници, като сам той искал да ги разстреля, обаче по молба и настояване на корпусниците, ги опростили.

Така, живота в лагера през месец март продължавал в едно безсистемно обучение, поради липсата на офицерски и подо офицерски надзор. Войниците били прехвърляни постоянно от една рота в друга, германското доманничество не знаело кой къде е зачислен и отказвало да дава храна, в резултат на което не се получавало нищо боеспособно.

На 3.III. се получило заповед, според която корпусът се подчинявал на командването на румънската дивизия. Полковник Рогозаров недоволен от това изпраща подпор. Мархолев с един ~~побителен пакет~~ в Бад Аузее, седалище на всички емигрантски правителства, до Банков, с молба, същия да дойде и да държи беседи пред корпусниците. Банков изпратил едно писмо до полковник Рогозаров, а Матарев предал на подп. Мархолев сумата от 3800 РМ. - заплатата на Рогозаров; Асен Банков отказал да дойде, заявявайки, че е бил болен.

По това време в лагера е царел паник и хаос. Тъй като капитан Иванов е бил в лазарета, полковник Рогозаров назначил майор Каранешев за дружинен командир и поручик Михов за адютант. Започнало се подготвянето на една бойна дружина. Последвало отново разнасяне на войници, събиране на ослужили с неслужили, издаване на противоречиви заповеди и своеволия.

Един ден се получила заповед от командира на румънската дивизия, целия корпус да излезе да копне окоп и то без прекосяване до завършването му. Майор Каранешев извел всички войници, обаче на втория ден ги прибрал, заявявайки, че работата била свършена и че с българските войници не можело да се подиграват. Възникнали спорове с командира на румънската дивизия, който донадувал на германското командване за случая.

Полковник Рогозаров, видейки неспособността на майор Каранешев, назначил отново капитан Иванов за командир на I. дружина, а майор Каранешев за командир на II.

Подпор. Иван Бахчиванов - бивш морски офицер и подпор. Димитър Добрев, също така бивш морски офицер, а понастоящем и двамата студенти в Виена, в края на м. март напуснали корпуса и отишли в германските флотски сили.

На 13.IV. се получила заповед всички чуждестранни полкове да сдадат оръжието си. Полковник Рогозаров се възпротивил и заминал

на 14.IV. в главното командване за да отмени заповедта, като заповед дал, щото да чакат неговото нареждане, обаче не се върнал вече. Същия ден пристигнал един германски майор с военна заповед на командващия германските войски около Виена - Сен Дитрох, за изземане на оръжието. Същият и товарили всичкото оръжие на българския и румънския корпус на камиони и си заминал. Българският корпус получил само 36 ръждиви пушки с по 5 патрони за караулите, като само офицерите запазили престолетите си, както и германските подофицери и войници. Едва към края на м. април пристигнало нареждане от полк. Гогозаров, да се подчинят на заповедта.

Атмосферата в лагера се разгорещавала. Фронтът приближавал все по-близо до лагера и бегствата зачестили, взривни мерките взети от най-деспотизираните елементи - капитан Иванов и пор. Михов.

Една група от 7 души, водена от Стоян Томалов и Феридая Трайков Свещаров, избягала и се добрала до Виена, обаче всичките били хванати от органи на германското команданство и зачислени в една "ос" дивизия, в която имало хървати, сърби, датчани и др. Същата дивизия била пратена на фронта при Виена. Според показанията на Свещаров в тази дивизия е имало 30-35 души българи от Виена, записани като доброволци.

Към 20.IV. майор Каранешев, пор. Михов, школ. подоф. Петър Кожов Петров и Ганчо Станчев взели почивка за организирането на една голяма група за бягство. Тя трябвало да обхване почти целия команден персонал, за да направи корпуса небоеспособен. Според показанията на пор. Михов, целта на групата е била да се добере по някакъв начин до България, обаче, като се има предвид, че в състава на групата са влизали почти всички най-грубо дисциплинирани елементи в корпуса, може да се твърди, че целта им е била да изпреварят обитанията и се доберат до американската боена зона, за да не паднат в руски ръце. В плановете на това бягство са били поветени около 120 души. Майор Каранешев, и пор. Михов подготвяли плановете за организирането на това бягство системно, за да имат успех, обаче на 24.IV. се получила заповед корпуса да тръгне в поход, като издаде неутралните работи. Те разбрали, че корпусът ще бъде изпратен на фронта и решили да избягат още същата вечер. Предупредили полкото им било възможно от хората и пор. Михов, с помощта на подоф. Блоро Градоски отиращи от оръжейната 17 унгарски пушки, мод. 1895 г. и 1200 карт. патрони. Като се събрали на уреченото място преброили се само 52 души, а именно 14 офицери, 7 школници и 31 подофицери и войници. Отдалечили се от лагера, по една една гора на около 20-25 км. от лагера и останали на почивка, като напали даже огънъве.

В това време в лагера е била дадена тревога и майор Волф събрал останалите офицери германци и българи, за да устрои гонидбата. Дал нареждане в моя посока да се търсят бегълците и една група от около 60 човека, начело с кап.Иванов, пор.Измиров и пор.Кънев е кампоки започнала гонидбата. На сутринта те се завърнали без да са сполучили в задмтата си. Вечерта на 25.IV. пак се получило нареждане да се продължи гонидбата и този път на ръсчмване бегълците били застигнати и обградени. Завързала се престрелка, като 11 души от групата успели да се измъкнат. Кап. Иванов бил като побесиял от предателството на бегълците, заповядал да бъдат остроени живи заловените живи в две редици и сам ведно с пор.Измиров разстрелял 26 души, като останалите задържал за свидетели. На пристигналите ^{каруци} трупове били натоварени трупове на убитите и ранените, между които и майор Каранешев и всички се завърнали в лагера. Останалите живи бегълци били разпитани от ронийски офицери, които имали командуването на лагера, а самия майор Каранешев е бил изпратен на следствие при германските съдебни власти.

От групата на бегълците сполучили да избягат и да продължат пътя си следните:

1. Пор. Михаил Михов
2. Подпор. Кръстан Моралиев
3. пор.Христов - студент от Бърно, издателя на пропаганден вестник в корпуса
4. школн. подоф. Райчо Тодоров Караджов
5. подоф. Иван Михайлов
6. оф.канд. Петко Механджийски
7. фелдф. Георги Димитров Сурнаджнев, от Хасново
8. редн. Васил Драгомански
9. Подпор. Найден Германов
10. редн. Георги Иванов
11. " Стефан Петков

Убитите 26 души са:

1. Пор. Тотю Тотев от пропагандата
2. подпор.Герганов - инженер
3. " Георгиев - пропагандата, студент от Видин
4. " Горинов
5. " Никола Трендафилов - студент легионер
6. " Рафаел Атанасов - " "
7. " Недялко Недялков - " от Бърно, род.Габрови
8. " Цветарски - студент

38

- 9. подпор.Дмитър Ташинцев
- 10. пор. Лазар Даев
- 11. подоф.Лазар Милениов, работ.от Голици /Ломско/
- 12. оряз.подоф.Флоро Грацновски, от Видин ул.Новомахлема
- 13. редн. пошко мавродиев
- 14. " Иван Томов от Видин
- 15. подоф.школи.Петър Демов Петров
- 16. " " Константин Стаматов Стоянов
- 17. " " Георги Марнов Цанков
- 18. " " Георги Станчев Стоянов
- 19. " " Иван Ангелов Тенев
- 20. подоф. Стефан Тасков
- 21. " Кавалин Метков, студент от Виена, род.от Ломско
- 22. редн. Васиш Николов Христов, студ.Виена, от Варна
- 23. подоф. Кирия Запаров, от София
- 24. редн. Иван Бърваков, студент Бърно - от Търново
- 25. - - - - -
- 26. - - - - -

Върнати са били следните 10 бегълци:

- 1. Иван Георгиев Николов от Видин
- 2. Паскал Паскалев
- 3. Милъ Лозев /Милев ?/
- 4. подоф.школи. Танчо Танев
- 5. Григор Ангелов
- 6. Васиш ----- от Лом - баба му инженер
- 7. Горчо - - - - -
- 8. -----
- 9. -----
- 10. -----

върнати бегълци - ранени

- 1. майор Каранев
- 2. редн. Никола Матеев Семов - студ.Братислава
- 3. подоф.школи.Петър Иванов Митев
- 4. -----
- 5. -----

Така живота в корпуса продължи пълен с безредици, кражди, бегства и интриги и придобил по-скоро на едно свърталище на безделници и престъпни типове, отколкото на един военен подготвителен лагер.

Въпреки, че роятът е бил на 100 км. от самия лагер, все още

е имало заблудени фалшифицирани до костите си продадени български синове, които вярвали в германската победа и агитирали за влизане във бой на корпуса. Сега тяхната последна надежда е били новите германски оръжия и дългоочаквания разрыв между съюзниците.

На 3. . е била получена заповед корпусът да тръгне в усилен марш по посока на руския фронт - Санкт Еволтен, като щял да бъде взорвяен на самата 6.ва линия.

И така на 3. . 1.45 г. целият български доброволчески корпус тръгва на поход, без никаква подготовка и боеготовност, без оръжия и най-главното - без никакъв дух. Но пътя по-слабите започнали да преостават, други се мъчили да набягат - гузани пред съвеотта си и страхували се от руските войски, обаче все още имало верни на германците. Капитан Иванков заповядал на пор. Ивонен Кънев да образува една команда, наречена "Нахкомандо", която да следи за дисциплината в колоната и да разстрелва всекиго, който се опита да бяга. Пор. Кънев изпълнил заповедта на началника си и си избрал измежду на-ворните войници 20-30 души, които взорвявали ходели на крак на колоната и биели и ритали все напред пълномощните и изглеждали корпусниците.

Участниците в "Нахкомандо" които вървяли в опашката на колоната са:

- водител: подпор. Ивонен Кънев
- помощник : асис Вучков
- Михайл Качков
- Димитар Геворгиев, ратник, куряк
- Станислав Галенков Боколов, ратник, куряк
- Георги Гаджинов
- Асен Маденов Георгиев, легионер, куряк
- Тачо Дунов Тодоров
- Метод Самарандов
- Атанас Густав Полицер, легионер / задържан /
- Младо Костадинов
- Вен или Димитар Дев
- Иван Иванов Димитров
- Радко Стоянов Маринов, куряк
- Димитар Владев
- Борислав Марков
- Славчо Митов Петров
- Христѝ Атанасов, доверено лице на подпор. Кънев.

Така колоната стига до селото Градентлаг, където остава на почивка. Тук се получава нова заповед, да се излезат всички военни съоръжения, като каски, маски и др. През нощта на . . пристигнал началник щаба на румънската дивизия - един германски майор, който заповядал

Из архивите на ДС

колоната да измени посоката, а именно, да се върне обратно по посока на гр. Грайцад, с цел да се предаде на американците.

Тук корпусниците виждат вече безнадеждното положение и започват да бягат за да спасят кожата си. При един такъв опит за бягство пор. Кънов разстрелял подоф. Трифон /Константи/ Трифонов, студент от Дрезден. На 10. VI Колоната вече в пълно безпорядък достига града Грайцад, където се предава на американците. Тук някои офицери и по-важни лица от корпуса се обличат в цивилно облекло и се отделят, за да прикрият следите си, укривайки се между цивилното население.

Така срамно и печално е завършил съществуването си този първи български доброволчески корпус, за който за първи път в историята на България е поискана да се бие против своята собствена Родина.

Забележка - 1/ В началото на септември 1945 година в България са се завърнали и са задържани в Дирекция на милицията или изпратени в трудово-възпитателни обектите 353 души, разпределени по военни чинове, както следва: 1 майор, 4 подпоручици, 10 уредици, 25 парашутисти, 19 подофицери, 3 отборници, 288 редници, 3 проводачи, и 1 от консулт-вото Виена.

2/ Необходимо е също да се отбележи за чест на българското войнство / офицери, подофицери и войници - военнопленници в Германия/ че само 50-55 души от войско 1500-1600 /8 офицери и 42-47 подофицери и войници/ са постъпили в "корпуса" на Ал. Цанков. Офицерите, които са постъпили в корпуса са поручици и подпоручици.

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРОПБГДСРСБНА

*1. Канчо в е моментът по
предпоредението на Др. Йосифов и
кон д-р. Работни по в. ротата. Д-р 2 д-м.*

*2. Защо работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*3. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*4. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*5. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*6. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*7. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*8. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*9. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

*10. Още по време на работни по в. ротата, не е съобразно
работни по в. ротата, не е съобразно*

Същото секретно!

МАШИНИК УПРАВЛЕНИЕТО И Д С

Във връзка с предтомото, заминаване на задгранична
работа съгласно Вазето наредбата с заповоя с българският контин-
гент в ГАР и ГФБ, установих и изучих всички материали в Управлението,
отнасящи се до българската вискова част в Западна Германия.

От материалите се вижда, че основната работа по войсковата
част: установяване нейното местонахождение, условия за постъпване в
частта, предназначение и главни задачи, въоръжение, обучение, вътрешен
ред, установяване на командния и войнишки състав, е била извършена
още през 1952 година.

Изменниците, служачи в ротата са главно от следните три окръга
Хасковски, Бургаски и Видински /приложение списък на населените места,
от които са изменниците служачи в ротата/. Големото болшинство са избя-
гали през Турция, Гърция и Югославия след 9 септември 1944 година.
Преди постъпването в ротата една значителна част от изменниците е била
използвана от турското и гръцко разузнавания, като вербовчици изпращани
в нашата страна или с други шпионски задачи.

През следващите години от 1953* до настоящия момент нови
материали в досетата, на служачите в ротата, не са постъпвали, с изклю-
чение на отделни сведения, в литерното досие на ротата за промени на
местонахождението й, в командния състав и моралното състояние на вой-
ници.

От образуването на ротата до настоящия момент сведения за нея
са получавани главно от следните наши агенти:

Агент "Андрей" - вербован на идейна база през 1949
година. Постъпил в ротата по наше указание и е бил в нея от март до
октомври 1952 година. Възможностите на агента не са били напълно използа-
вани. Понастоящем той се намира във Виена - Австрия, където е получил

Torek

КРДОПБГДСРБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗРДОПБГДСРБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

2.

австрийско гражданство. От 1954 година връзката с него е прекъсната.

Агент "Вилхелм" – вербован на патриотична база в страната през 1947 година и изведен в Австрия, а в последствие в Западна Германия, където е станал на БНК в гр.Мюнхен и като такъв е поддържал контакт с командването на ротата и войниците през периода 1951-1954 г.г. Пълни сведения за ротата е дал през 1952 година, след което връзката с него е била прекъсната в продължение на две години. Същият се завърна в страната през август 1954 година.

Протоколите от неговия разпит и сведенията, които е дал за ротата, за БНК и други изменници на родната не са постъпили в отделението. Материалите на агента са предадени на Управлението III ДС през 1954 година.

Агент "Верикски" – вербован на патриотична база през 1951 година във Франция, а през февруари 1952 година е постъпил в ротата по наше указание. Дал е непълни сведения за състава и положението в ротата през средата на 1952 година и от тогава до 1954 година, когато се е завърнал в страната, връзката с него е била прекъсната. На резидентурите в Западна Германия и Франция са давани нареждания да установят контакт с агента, но те не са успяли да сторят това. През септември 1954 година агента доброволно се е завърнал в страната. Протоколите от разпита му са обработени, но материалите не са ползвани оперативно.

Агент "Ивайло" – изведен от Управление III ДС в Турция през 1951 година за работа по вражеската емиграция. От Турция агента заминава за Западна Германия и сам по своя инициатива през 1952 година постъпва в ротата. Връзка с агента, от нашите оперативни работници зад граница не е била установена. Агента се е разложил и през септември 1955 година, по наше предложение, се е завърнал в страната. В протокола за разпит той е дал много малко сведения за емигрантите и войсковата част, а по всичко личи, че знае много неща. Има данни, които говорят, че той е минал към предателство. Сега е на разработка в Управление III ДС.

През 1955 година от страната са изведени агентите "Марина" и "Лора", които са били на временно посещение в Западна Германия. Чрез тях са проведени мероприятия по отделни обекти.

Освен чрез агентурата материали в Управлението са постъпили и от разпита на доброволно завърнали се, по своя инициатива, бивши изменници служили в ротата.

Активни разработки на изменници, служещи в ротата, с цел подработването им за завръщане в страната, вербовка или компрометиране в

3. *и*

Управлението не са водени. Общи активни мероприятия по ротата като цяло не са провеждани. Мероприятие № 9 на служителите в ротата е налагано, но в последствие е изоставено. От отдел V ДС от време на време са изпращани отделни материали, представляващи оперативен интерес за нас.

Наличните материали, получени чрез горните източници, не са обработвани и не са оперативно ползвани. Това се вижда от следните няколко примера:

- В материалите взети от архивата се откриха 7 досиета на лица, които са били с.с. на органите на ДС, а в други 4 се говори за още 4 лица, служителите в ротата, че са били с.с. на ДС, но материалите са в Околийските Управления, или общо 11 души преди бягството си от страната са били сътрудници. Същите имат подписани декларации за сътрудничество, а някои от тях са дали ценни сведения и добра работа, която ги свързва с нас и компрометирва пред изменниците на родината и чуждите разузнавателни централи. /приложение списък с данни за тези лица/..!

- Протоколите от разпита на доброволно завърналите се бивши служители в ротата не са обработвани. В тях има ценни сведения както за организацията на войсковата част, нейните тайни и явни задачи, така също и за промените в личният ѝ и команден състав, морал и т.н. В тях има конкретни данни за разколебали се невъзвращенци и такива, които имат намерение да се завърнат в страната, но се страхуват. Не са поставени допълнителни въпроси, които завърналите се биха могли да изяснят а някои от тях въобще не са разпитани. /приложение списък на лица, служили в ротата, завърнали се в България/.

- В наличните материали се установиха данни за по-вече от 50 лица, от които се вижда, че по тях могат да бъдат проведени мероприятия, било за завръщането в страната, вербовка или компрометирване. /приложение списък на тези лица/.

- От материалите се вижда, че в другите подразделения на ДС, които водят на отчет и работят по изменниците, контакт не е поддържан. От направената проверка в Управление II ДС и Софийско Окръжно Управление се вижда, че всички служители в ротата имат открити издирвателни досиета а някои от тях са взети на активна разработка и по тях се провеждат мероприятия чрез агентура тук в страната и задграница.

Като се има предвид сегашното състояние на нашата работа по вражеската емигрантска рота, която е в състава на американските окупационни войски в Западна Германия и представлява основен контингент за вербовка и подготовка на диверсанти и шпиони за изпращането им в нашата страна

4.

и че работата по вражеската емиграция и вражеските разузнавателни центри е една от важните задачи на Управлението, считам, че е необходимо да се вземат бързи и конкретни мерки за раздвижване и активизиране на работата ни по тази линия. Във връзка с това

П Р Е Д Л А Г А М:

Незабавно да се проведат следните мероприятия:

В Центъра

✓ 1. Да се определи оперативен работник от отделението, който да движи и да отговаря за работата по ротата.

✓ 2. Веднага да се започне обработването на всички стари, необработени материали, така че същите да могат да се ползват оперативно.

Да се оформи и попълни литерното досие на ротата, водено в информацията. Към същото досие да се открият преписки и за другите френски, английски и американски поделения в Западна Германия, в които служат българи.

Да се изработят подробни списъци, с последните данни както за ротата така и за други поделения, в които служат българи.

✓ След обработването на материалите да се изпратят справки на Управление II ДС и Околийските Управления за оперативно ползване. Да се поиска и те да ни изпратят справки за лицата по наличните материали при тях.

✓ 3. За изпълнение на горното да бъдат определени двама оперативни работника, които в продължение на една седмица да извършат тази подготвителна работа.

✓ 4. Да се влезе във връзка с Управление II ДС и съответните Околийски Управления, с цел да се събират сведения за установените 11 бивши с.с. на ДС, които понастоящем се намират в ротата, за да се определи насоката, в която ще се работи по всеки един от тях.

✓ Да се отпочне работа по лицата /по приложения списък/, за които имаме данни, че представляват оперативен интерес.

✓ Да се поддържа тесен контакт с другите поделения от ДС, които работят по лицата служещи в ротата. Да се изработят съвместни планове по най-перспективните разработки за съвместна работа.

✓ 5. За изпълнение на мероприятията предвидени в точки **б** и 4 да се командироваат оперативни работници в Хасковски, Бургаски и Врачански окръзи, които на място да прегледат материалите по интересующите ни обект

4

5.

6. Да се потърсят в страната подходящи агенти от други подразделения на ДС, които могат да се използват по ротата, с цел да бъдат подготвени и изведени за изпълнение на наши задачи в Западна Германия.

7. Да се провери чрез съответните органи в Чехословакия, Унгария и ГДР, какви са връзките на служителите в ротата с българи, живущи в тези страни. За целта да им съобщат както старите, така и последният адрес на ротата в Западна Германия.

8. След извършване на подготовителната работа да се изработи перспективен план за работа по ротата, в които да се предвидят:

а/ Общи активни мероприятия за разлагане на ротата - всеване на недоверие на американското командване към служителите, дискредитиране на ръководителите и отговорниците по линия на БНК в ротата, създаване на настроение за завърщане в България;

б/ Да се определят отделни обекти, по които да се работи с цел: завърщане в страната, компрометиране или вербовка;

в/ Мероприятия за внедряване на наша агентура в ротата и други американски подразделения, които приемат чужденци на военна служба в САЩ или Западна Германия;

г/ Мероприятия за установяване подразделенията, които вербоват хора от ротата и ги подготвят за шпиони и диверсанти за изпращане в нашата страна.

Мероприятия за внедряване на наша агентура в тези подразделения.

В резидентурата

1. Да се провери, които от наличните сс в Германия имат връзки с хора от ротата. Да се проведат мероприятия за разширяване и укрепване на тези връзки с цел предварително да се подсигури помощна агентура, която ще бъде необходима при провеждане на мероприятията по ротата като цяло и отделни служители в нея. Във връзка с това, ако е необходимо, да се издири и вербова нова агентура, между българите и немците в Германия.

2. Да се изпратят справки на резидентурата за установени 11 бивши с.с. на ДС, които сега се намират в ротата с цел да се започне тяхното изучаване и вземане окончателно решение за насоката, в която ще се работи по тях.

3. Да се постави задача на резидентурата в Австрия да открие и проучи обстановката около агента "Андрей", с цел да се възстанови връзката и изяснят неговите възможности за работа по ротата.

25

6.

4. Да се постави задача на резидентурата в Германия да установи къде се намира настоящем агент "Али", да се проучи обстановката около него, намери начин за установяване връзка /ако това е целесъобразно/ с цел да се изяснят възможностите му за наша работа.

✓ 5. Да се провери дали агенти от другите резидентури имат връзка с ротата и установят възможностите им за постъпване там или отиване на временно повещение.

Горното Ви донасям за сведение и на разпореждане.

7

"18" май 1956 година.

София

Защо ми се доклада на ч. в. без да е работено по него
Горел

Нач.отделение

Майор:

Шосица

Строго секретно!

108

КРДОПБГДСРСБНА ДЕКЛАСИФИЦИРАН § 17 от ЗДРДОПБГДСРСБНА
--

С П Р А В К А

ОТНОСНО: "Българската войскова част" в Западна Германия.

След създаването на полски, чехословашки, унгарски, и албански и югославски войскове части, наречени "лейбър сървис къмпани", предназначени да изпълняват караулна служба по различните американски военни обекти в страните на Западна Европа, през втората половина на 1950 година американците поели инициативата за създаването и на една българска рота. Първоначално подбора на войниците бил извършван от представители на служители на американската разузнавателна служба в СИ-АЙ-СИ.

Създаването на българската рота било разгласено сред българската емиграция от подкомитета на БНК в Западна Германия, респективно от М.Младенов, бивш секретар на подкомитета и инж. Дойчин Пенев. Последните двама успели да съберат около 100 души български емигранти, живущи в Западна Германия, а американците по своя линия довели около 30 души от Турция и 30 души от Италия. В края на август 1950 година ротата била официално сформирана. До края на с.г. към нея били причислени и някои други изменения на Родината, дошли неофициално, без документи, от Франция в Западна Германия.

Първия командир на българската рота от американска страна бил капитан Мак Хуел, а от българска страна капитан Стефан В.Бойдев. Заместник командир бил капитан Борислав Панайотов Байчев.

До към средата на 1951 година ротата била под покровителството и наблюдението на СИ-АЙ-СИ, посредством българина-американски гражданин и кандидат офицер в СИ-АЙ-СИ - Станчъв, син на бившия дипломат в Америка Станчов.

Първоначално американците възнамерявали тази българска рота да бъде причислена към една евентуална представителна дивизия на подготвената европейска армия. Известно време преди провалянето идеята за европейска армия, главната военна квартира

на американците в Хайделберг иззела ротата от ръцете на Си-Ай-Си и я предала към специалния център в американската за чуждестранни трудови части. По този начин ротата била установена като българска трудова част - "Бългерман лейбър сървис कंपनी 4093".

Във връзка с тази промяна възникнали некоразумения и караници между американското разузнаване и прекия военен началник на ротата от една страна и българското офицерско ръководство от друга. Това довело на 21.XI.1951 година до уволнението на кап. Бойдев и връщането му в Италия. По инициатива на представители на БНК в ротата Димитър Вълков била проведена протестна акция на войниците пред американците за оставането на Бойдев, но съдата не дала резултат. Американците само обещали да не променят за в бъдеще командния състав в ротата.

Веднага след създаването на ротата, геметовския БЗНС си поставил за задача да я превърне в една своя единица и да узурпира всички постове и места в нея. Понастоящем състава на ротата е чисто "земеделски" и само около 20% от нейните първоначални участници са се задържали на служба в нея. Останалите са били уволнени или доброволно са напуснали, вследствие на интригите на геметовците. През 1952 година били извършени уволнения на намиращите се в ротата националистически елементи. В резултат и на уволненията, през следващите години съставът ѝ станал чисто геметовски.

От сформирването си до 1953 година ротата се намирала в гр. Франкфурт на Майн. В края на 1953 година съдата бе преместена в гр. Кайзерслаутерн, а от 1955 година досега се намира в гр. Гермерсхайм, 20 км. северозападно от Карлсруе. Настанена е в един голям американски моторен парк, заемащ 2000 дек. площ, ограден с телена мрежа висока 2 м. и охраняван от около 10 поста.

До 1953 година ротата е била подчинена на американския щаб в Хайделберг, посредством американците майор Месина и неговия помощник Милич. От своя страна Милич имал трима помощници, американски сержанти. Единият от тях проверявал ведомостите и получаването на облекло и продукти за войниците, вторият контролирал кухнята, лавката и подържането на хигиената в частта, а третият контролирал складовете за дрехи и оръжие в съдата.

По сведения от завърнали се през 1956 година изменници на Родината, отговорник за ротата напоследък бил американският

капитан Хеткст, подпомаган от нови сержанти, които изпълнявали посочените по-горе контролни функции. По други сведения, създ⁸та-върнали се изменници на Родината, през 1956 година в ротата вече немало никакви американски офицери. Американците извършвали само два пъти в годината проверка на ротата и имуществото ѝ.

Понастоящем командир на ротата е капитан Борислав Байчев. Негов заместник е поручик Димитър Кръстев Вълков. Последният фактически ръководи цялата дейност на ротата, като се възползува от обстоятелството, че всички решения се вземат с гласуване от офицерския състав. Д. Вълков е известен на всички като отговорен човек на Гемето.

Ротата има 4 взвода, във всеки от които има по 40 войници. Взводни командири са поручиците Атанас Атанасов Колев, Владимир Петров Асенов, Димитър Христозов и Тодор Тодоров, взводни фелдфебели са мастер сержанте Димитър Петков Абаджиев, Кирил Предев, Димитър Янев Динев и Вълкан Скерлев.

Отделнони командири са корпорал подофицерите Гено Ивано Бойчо Тенев, Илия Минков, Доню Донев, Ангел Абрашев Иванов, Христ Иванов, Васил Юрков, Вълко Вълков, Желю Димитров и Гено Троев.

Общо в ротата понастоящем се намират около 180 български изменници на Родината.

Финансирането на "българската войскава част" се извършва от американците. Войниците, а така също и офицерите в ротата получават заплати, които се раздавали на категории, а именно: командира на частта по 800 западно-германски марки, поручиците по 600 марки фелдфебелите по 450 марки, подофицерите по 250, а войниците от 180 до 210 западно-германски марки.

Вътрешни противоречия и борби.

Наличието на около 30-40 националисти в ротата в първите няколко години след създаването ѝ довеждало до дразги и вътрешни борби, които често завършвали с побоища. Геметовците разчитали, че след масовите уволнения на тези елементи от ротата ще стигне до желаната от тях монолитност на частта, тъй като всички останали след уволнените и новоприеманите се обявили за привърженици на БН. Известно е, обаче, че подборът на новите войници за ротата се извършва от подкомитетите на БНК в различните капиталистически страни.

Въпреки това, обаче, и понастоящем в ротата имало около 30-40 души, които не плащали ежемесечните си вноски към БНК и изразявали недоволството си по отношение на геметовците от Париж които според тях се интересували от войниците в частта, само когато е трябвало да вземат пари от тях и не им давали отчет къде стиват тези пари.

Съществувало настроение срещу проводника на геметовската политика в ротата - Димитър Кръстев Вълков.

По непълни сведения, през 1956 година отношенията между членовете на подкомитета на БНК в Мюнхен и ротата са се изострили дотам, че се е стигнало до създаването през същата година на нов подкомитет в ротата без разрешение на БНК. Подкомитета в ротата е искал да се наложи с програмата си за бъдещата дейност на подкомитета на БНК в Мюнхен.

Състоянието на ротата.

Докато при създаването на ротата сред войниците се е чувствало повишен дух и същата се е различавала от другите "лейбър сървис कंपनी", която се е считала за една идейна компактна част, за която разгуления войнишки живот не представлявал интерес с течение на времето това се е променило. Безработието което съществувало - само 4 часа караул на ден и то пет пъти седмично, и добрата храна и пари, които получавали, предразполагало самите войници на разгулен живот и в скоро време българската рота е достигнала и заминала в това отношение чуждестранните такива.

Занятията в ротата се провеждали много рядко, като са се събирали по взводно или цялата рота, където командира на ротата Байчев им говорел за задълженията на войниците по време на пост, носене на униформата, отношенията с местното население и задълженията които стоят пред ротата за "освобождението на България".

Единственото военно обучение, което се извършвало в ротата, това са били стрелбите, провеждани един път месечно.

Морала и дисциплината в ротата са били на ниско ниво. Постоянни теми на разговор са били пиянствата, хазартните игри, жени и пр. Известно ни е, че през м.юли 1957 година командира на частта Байчев в нетрезво състояние и стрелял по американски офицер, поради което е бил отстранен от командването и задържан.

През м. февруари 1957 година съдия е отново възврънат в ротата. Имало е чести случаи на кражби на различни стоки от американските складове. Обикновено явление е било записването и закъсненията за пост. Поради горните причини много войници са били уволнявани, а значителна част напускали доброволно ротата и по такъв начин числото на ротата през 1952 година от 180 намаляло на 120 войници.

В по-голяма част от войниците се чувствало разочарование което се дължало на дългото застояване в ротата, донякъде войничкия ред и дисциплина им оказвало влияние и невиджайки никакън успех в едно скорошно завръщане, започнали да мислят за себе си. Едни се регистрирали за емиграция за САЩ, Канада и други страни. Известно ни е, че през 1955 година за САЩ като работници са заминали около 15 войници, а през 1956 година са заминали други войници от ротата. Други се записвали доброволци за американската армия, а трети посещавали технически курсове в Западна Германия, за да добият професионална подготовка и да се подсигурят за в бъдеще. Имало случаи на заминали войници от ротата в американската армия в САЩ, като служили като редовни войници. Според закона "Лодж" американците възнамерявали да обучат във Форт Джексън, щат Южна Каролина-САЩ, около 12.000 бежанци из зад желязната завеса. След като прослужат пет години в американската армия, на подобрани от тях ще се даде право да получат американско гражданство. Друга част от войниците започвали частна търговия и имало около 5 кокшарника на войници от ротата. Такъв притежавал Лазар Х. Димитров.

Имало случай на войници от ротата, които да си търсят работа навън и след като си пошурили такава доброволно напускали ротата.

Последните събития в Унгария не са дали отражение за по добряване порядъка и повишаване на дисциплината в частта. Напротив след разгрома на контрареволуцията в Унгария, в ротата се чувствало униние, безверие и разложение.

В частта се говорело открито, че през това лято същата вероятно ще се разтури. Поради това всички войници били обхванати от паника за по-нататъшното си препитание и си уреждали въпроса за оставането си в Западна Германия като емигранти. В ротата се чувствало нужда от войници. Според последните сведения

от м.юли 1957 г. в ротата единствената възможност да се постъпило е ако в същата се откриело вакантно място и то само могло да бъде заето от изменници на Родината с легализирано положение в Германия поради прехвърлеността на Германия с емигранти. Невъзможно било да се уреди постъпването на по-голяма група поради горните причини.

С оглед да се спрат напусканията от ротата и страхът на офицерите броя на войниците да не спадне под 180, поради което американците да не отпочнат съкращение на офицерския кадър, кап. Байчев и останалите офицери употребявали всякакви методи, за да спрат това напускане. Известно ни е, че американците напоследък са се отказали да се интересуват повече от попълването на ротата, тъй като всички вземани мерки не помагали. Тази задача са предоставили на БНК и командира на ротата Байчев. С оглед на това й попълване състава на ротата ръководството на БНК в Мюнхен, това на ротата и БНК отпочнаха акция за набиране доброволци за ротата.

Известно ни е, че на заседанието на БНК през м.май 1956 г. Гемето заяви, че състава на ротата ще бъде увеличен и нови войници за ротата ще се рекрутират от Турция, Гърция, Италия и лагера Герово в Югославия.

На заседанието представителя на БНК в Турция Емил Антонов /сега в САЩ/ заяви, че подкомитета на БНК в Турция е бил в състояние да изпрати за ротата около 30 изменници. Като резултат на това, през същата година за ротата от Турция бяха изпратени 6 изменници на Родината, от Италия бяха изпратени 3 и от Франция 20 изменници на Родината. Гемето от своя страна обеща, че ще употреби всички усилия да изтегли от Югославия голям брой изменници, като за целта направил редица срещи с френски управляващи лица.

За подържане духа в ротата, отговорни геметовци от Париж като Г.Колев, Сл.Нейков, Ц.Барев и по традиция от последните няколко години на всеки гергьовден Гемето посещавал ротата, където изнасял речи, уреждат тържества и увещавали войниците в близката победа.

Така например през м.юли 1955 година Гемето е посетил ротата, където е бил посрещнат с военни почести, след което е произнесъл реч. В същата той е казал, че през следващата Женевска конференция, страните от западния блок щели да представят категорично пред Съветския съюз въпроса за "освобождението на България" и т.н. През м.май 1956 година в речта си пред войниците, Гемето е изтъкнал, че емиграцията е една армия на "Свободна и независима България"

На тържеството са присъствали освен войници от ротата, американски офицери и видни представители на местната власт. През н.май 1957 година. Гемето е посетил ротата, където е бил проведен гергъвския парад в ротата. Командуващ на почетния взвод е бил Атанас Атанасов. Гемето, кап. Байчев и Димитър Вълков след това са обходили всички войнички стани. След с обед Гемето е произнесъл реч, която е била записана на магнитофонна лента.

Дейност, провеждана сред унгарските страни.

Една от формите на вражеска дейност на ротата срещу нашата страна е пропагандата. По време на унгарската контрреволюция, в средите на вражеската емиграция се почувства едно раздвояване. Сред войниците от ротата се е говорило, че те ще да бъдат използвани при евентуално започване на вътрешни действия в България.

През м.ноември 1956 г. по инициатива на комитета на "свободните унгарци" в Стразбург и под ръководството на БНИ, начело с Ц. Барев се състоя сборка на комедиантите на Родината от Турция, Франция, Зап.Германия и Трест, с цел набирание доброволци за Унгария и евентуално за България. От ротата са заминали 15 войници обаче 8 от тях са се завърнали в ротата, а за останалите 7 не е получиха сведения къде и с каква цел са заминали.

По въпроса за въстание в народодемократичните страни е имало раздвоение сред самите войници. Едни имали, че съществувало раздвоение в страните с народна демокрация, поради което са били на становище да помогнат на причаителите на размирниците в Унгария, докато останалите считали, че всичко това е самозаяв ван и празни приказки. Такива изказвания е правя Руси Русев и Иван Чаков, войници в ротата.

По случай 1 март т.г. в ротата с помощта на изградената "Младешка група" в гр. Гермерсхайм са провели карнавална манифестация. Един камфон е бил превърнат в катафалка, който показан и пред местните власти "трагедията" на българския народ, чиято страна насилствено се индустриализирвала, от комунистите.

По непроверени сведения от 1954 година от ротата, посредством Гърция и Турция са изпратени в нашата страна група джърманци с шпионски задачи.

9.VIII.1957 г.

С о ф и я

2 0 4

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С В Е Д Е Н И Е

Относно организацията
"Българско национално движение"
в западен Берлин.

Доняслюстно "Мак".

На 25 март 1953 год. в 20 часа, българите от западен Берлин са провели събрание в едно малко заведение в английския сектор на Берлин, кв. "Шарлотенбург", на ъгъла на улиците "Шлютер-шрасе" и "Шилершрасе".

Събрането е било организирано и свикано по инициатива на Ив. Добрилов. На събрането са присъствували 24 души, които според Добрилов, били най-богатите и пред които можело да се поставят открито въпросите, без страх за издаване. Между присъствувашите са били и следните лица, познати на източника:

Иван Добрилов, Константин Мишев, Първанов, Ирнчев, д-р Стоил Стоилов, Пенко Рафаилов, Филип Белопитов, д-р Балджиев Йонков, Камширов, един възрастен, около 50 годишен, приличащ на зарзаватчия, един черен, малко плешив, среден на ръст с малки очи, набит, с кафяво сако, един дебел, черен, низък, също набит, Стефан Ватев и др.

Пръв е взел думата и е говорил Ив. Добрилов. Той е изтъкнал необходимостта от създаването на една организация на българите от западен Берлин, която да има за цел да обедини всички българи от западен Берлин, да оказва помощ на българите избягали от изтока, да се застъпва пред западноберлинските и американски власти за уреждане на положението на българите и като крайна цел - да се бори за освобождаването на България и възстановяването на търновската конституция.

След това думата е взел Константин Мишев и е докладвал проектоустава на организацията, съдържащ 12 члена. Проектоустава е бил отпечатан на пишуща машина в четири екземпляра и е бил раздаден на присъствувашите през време на разглеждането му.

За проведеното събрание е бил съставен протокол, на който са се подписали всички присъствувачи, с изключение на

./.

д-р Стожлов и Пенко Рафаилов. В изказването си д-р Стожлов е заявил, че е съгласен с целите и задачите на организацията, обаче, счита за неправомерно да се вдига шум около създаването на една такава организация, защото при сегашното положение в западен Берлин могат много лесно да се вземат мерки срещу тях. Подобно е било становището и на Рафаилов.

На края е било избрано временно бюро на организацията в състав Иван Добрилов, Константин Мишев и Първанов. Организацията ще носи името "Българско национално движение".

В допълнително изказване Добрилов е пояснил, че организацията ще има самостоятелен характер и че подобна организация имало в Мюнхен - "БНФ" и освободителен център в Париж.

В разискванията е взел думата и дадения по горе с описание черем, малко плешив, с кафяво сако, който е казал, че имал сведения, че Панков /имайки предвид българската мисия/ знае за всека тяхна стъпка и че между тях има шпиони, които всичко донасят на Панков. С висок глас поканил шпионина да излезе, обаче, не излезъл никой. Предложило се присъстващите да дадат клетва, обаче, това не е било прието от болшинството от присъстващите. Добрилов пояснил, че на това събрание са поканени само проверени хора, за които се знае с положителност, че нямат никакви връзки с изтока.

Избраното бюро ще направи постъпки пред съюзническите власти за утвърждаване на създадената организация, след което ще бъде проведено ново събрание, на което ще се избере постоянно ръководство и приеме окончателния устав на организацията.

Забележка: Първанов - това е Първан Първанов, роден на 25.12.916 год. в Айтос, завършил инженерство, понастоящем се занимава с търговия на старо желязо, живее в английския сектор на Берлин - Шарлотенбург, Клаузевицштрасе 5.

Кампиров - по описанието, което дава "Мак" положително е Борис Кумпиков.

Връличанията на зарзаватчия е вероятно "Добружалков".

29 март 1953 год.

Желязков

Строго поверително!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

121
157

Бласт

С П Р А В К А

Доняся "БРАУН" август XII - I -
1954 г. 55 г. р. Д.

По състоянието на БНД. Организацията се намира в напълно инертно състояние и е почти пред разлагане. В последно време не развива никаква дейност. Членовете на ръководството не се събират и някой от тях не се занимават с работите на организацията. Становището на всички е, че организацията не може и не трябва да развива политическа дейност, а само социална - да се грижи за живущите в Зап. Берлин българи, понеже нямамо друга организация или институт, който да се занимава с това. В това отношение всички всички членове на ръководството са на едно мнение. Добрилов също се бил съгласил с това. Той продължавал да работи и по цел ден го нямамо в къщи. Добрилов заявил пред "Браун", че не възнамерявал да се занимава повече с работите на българската емиграция в Германия, но е получавал в последно време писма от Диманов и бил на мнение, че в случай на постигане някакво обединение на емиграцията, то българите от Зап. Берлин да подкрепят националния фронт от Мюнхен. Това според него, щяло да бъде най-разумното.

Проектираната среща на българите от името на БНД за коледа по подобие на срещата, която се състоя миналата година, не се е състояла. Добрилов е казал, че не са могли да съберат необходимите за това средства, а освен това накой не пожелал да се нагърби сериозно с тази задача.

24. II. 1955 год.

о. р. 5084

С о ф и я

Строго секретно. 210

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

Относно: организацията на БНД -
"Българско национално движение"
водежа се на разработка при от-
дел втори.

"Българското национално движение" - БНД като организация на българската вражеска емиграция в зап. Берлин, официално е създадена на 25. март 1953 год. На учредителното събрание състояло се в английския сектор на Берлин са присъствували 24 души между които Иван Добрилов, Константин Лиев, Стефан Батев и др.

По сведения от немските другари от 1951 година до 1952 година тази група е съществувала нелегално в зап. Берлин, като свободно сдружение.

Учредителното събрание е било свикано по инициативата на Иван Добрилов и в своето изказване той очертал програмата и целите на организацията, като изтъкнал необходимостта от такава организация за следното: да оказва помощ на избягалите от народно демократичните страни, включително и от изт. Берлин; да се застъпва за уреждане на положението на емигрантите пред местните и окупационни власти; да помага и улеснява емигрантите при замиването им въ задочеканските страни; да подпомага социално новодошлите и бедни емигранти; да се бори за "освобождението на България" на базата на Търновската конституция.

Протоколът за учредяването на организацията е бил подписан сам от всички присъствували с изключение на д-р Стоян Стоянов и Пенко Рафайлов. За ръководство на БНД са били избрани - Иван Добрилов, Константин Лиев и Първан Първанов.

В допълнителното си изказване на събраниято Добрилов е изтъкнал, че организацията не има самостоятелен характер /не ще бъде секция на БНФ/ но същевременно и изтъкнал, че тя е подобна на организацията на БНФ в Берлин.

Канцеларията на БНД се установява в кв. Вилмерсдорф на ул. Гизелердрасе 14.

Свикването на едно учредително събрание Добрилов бил замислил още през 1952 год. когато при едно свое посещение в

Винхен се разочаровал от БНК чийто представител за Берлин до тогава е бил той. Още тогава той застава на страната на БНФ, свързва се с Евдоким Евдокимов, когото впоследствие най-редовно информира за положението на емиграцията в зап. Берлин и препоръчвал отделни хора за работа в радио "Свободна Европа".

Видно от показанията на Цветко Пенев, Българското национално движение била организация от местно значение, създадена първоначално да замести българската колония, която съществувала преди войната, поради което и била финансирана от Диманов - бивш председател на българската колония. В благодарност за средства, дадени от Диманов той бил обявен за почетен член на БНД. Средите устройвани между българските емигранти, докарали до вълнаване отношенията между емигрантите понеже било констатирано че Иван Добрилов използвал тези среди, за да послушва своите сънародници и впоследствие да интригува и излъкарства по техен адрес пред американското разузнаване и немската полиция. Лично пред Цветан Пенев Добрилов бил се хвалил с добри отношения и връзки с американското, френското и немското разузнавания в Берлин..... Добрилов създаде Националното движение след като му бе отказано от НК, от ИФ, от Възраждане в Париж да бъде техен представител в Берлин.

Че БНД е била ориентирана към БНФ се вижда още и от уставните положения на съдата. Немо повече Иван Добрилов е държал през цялото време в течение Евдоким Евдокимов за работата на организацията. За тази ориентация говори и донесението на агент "Мак" от 24. април 1953 година пред когото Иван Добрилов казва, че директиви за образуването на организацията на БНД са били получени от Винхен от д-р Димитър Вълчев. Указанията на д-р Вълчев са били да се пристъпи към образуване на организация, без обаче, да се дава гласност, че това става по указание на Винхен, а да се представи като самоинициатива. Подчертал е, че организацията се поддържа материално от богатите българи търговци като Георги Сергиев, Цветан Попов, брати Маргаритови и др.

Иван Добрилов проектирал създаването на общобългарски емигрантски комитет в зап. Берлин, когато получил последните указания от Евдоким Евдокимов след утвърждаването на организацията, БНД да се нареди под ръководството на Винхен, Добрилов не бил съгласен с тези указания.

По данни от немските другари от 1956 година установяваме/

че БИД поддържа връзка с БНО, БНК както и с американските, френските, английските и немски тайни служби в Берлин. Освен това съществували тесни връзки със западноберлинските правителствени учещеждакия, с белогвардейските контрареволуционни групи. Организацията поддържа също така връзки с чуждестранни църковни организации подпомагащи материално емиграцията.

Характерните особености на БИД се свеждат до следното:

1. БИД е организация над интересите на политическите партии и се бори за обединението на надпартийна база на всички емигрантски групи за борба срещу комунизма и освобождаването на Б-я.

2. Работата на БИД срещу комунизма се намира в тесна връзка със западните сили и свободния свят за освобождаването на България възстановяване на Търновската конституция; борба за национално единство; сътрудничество с международните институти, с оглед бъдещето включване на България в обединена Европа; поддръжка на емигрантите и за тях интересите им пред местните окупационни власти и предпазване на българската култура, език и история от комунистическо влияние.

3. БИД се основава на принципа, борба не на отделни лица или отделни групи, а на цялата емиграция.

4. Ръководството на БИД се състои от комитет от 5 члена, избираем за 2 години на общо събрание с обикновено мнозинство; контролна комисия от 3 члена избираема по същия начин и за същото време, със задача да контролира комитета.

Такива уставни положения са изложени в 3 параграфа.

В устава се предвижда също така, че след разтуряне на организацията средствата и имуществото ѝ да бъдат предадени на международна червен кръст.

Става ясно, че уставни положения, целите и задачите на БИД са нацяло взети от тия на БНО. Това съвсем категорично се признава от "Бюлетина" на БИД от м. януари 1954 год. в раздела организационни съобщения. В "Бюлетина" се казва, че в края на 1953 год. се е състояла среща във Фракфурт на майн между представителите на БИД и БНО "като резултат на сродството и общите цели на тия две организации и на общото желание за постигане на обединение на цялата българска емиграция".

В донесение на "Бак" се казва, че БНО и лично д-р Вълчев не били доволни от поведението на Добрилов по отношение дейността на БИД и искането на последния за съвместна дейност. Д-р Вълчев счи

тал, че БЦД трябва да бъде секция на БНФ и да работи под негови лични указания. На това Добрилов не се съгласил, като искал да запази самостоятелността на БЦД. По този повод д-р Вълчев се накарал че да прати специални хора в зап. Берлин за организиране на група на БНФ и, че не приемава Добрилов за ръководител на БЦД.

До края на 1953 год. БЦД е организираща инициатива, събиране на помощи от търговците, които били раздадени по случай нова година на по-бедните емигранти. Били са организирани няколко събрания с доклади.

В справка № 1300 от 29.XII.1953 год. се казва, че на 25. XI.1953 год. в Хамбург се състояла среща между Диманов и ръководството на БЦД. На срещата във Франкфурт на Майн на 10.XII.1953 год. Диманов склонил д-р Вълчев да настоява БЦД да се влее в БНФ и да остане като самостоятелна организация.

На 16 май 1954 год. в зап. Берлин полските емигранти създали контрареволуционна организация на чейто учредително събрание е присъствувал и представител на БЦД. Полиците са предложили на Иван Добрилов съвместна работа, обаче, той не бил съгласен. Изказал се против изработването на общ план за работа поради това, че България не граничи с Полша но дал съгласието си да поддържа контакт с тях и за тази цел определяли Рачо Иринчев.

От донесението на "Хайнц" от 16.VI.1954 год. по повод създаването на Немско-българско дружество в зап. Берлин се посочва, че Добрилов се опасявал това дружество да не засени дейността на БЦД и, че той никога не би се съгласил БЦД да се откаже от политическа дейност и да се занимава само с културно просветна работа.

В донесение от 25.VI.1954 год. "Мак" съобщава, че Добрилов чакски /член на БЦД/ е съобщил на събрането за разпита който му бил проведен от некакъв американец, който му предложил 2.000 западни марки месечно възнаграждение ако приеме да работи политическа работа, на което почти всички от ръководството се изказали, че те не са съгласни, тъй като става дума за шпионска и диверсионна дейност с каквато те не искали да се занимават. В тази връзка се изказали и други и предложили седалището на организацията да се премести от английския в американски сектор където явя да получат съответно американска помощ. Тимчев /член на ръководството/ посочил в накарването си, че връзките които Добрилов има с американ-

ците, респективно с КИРБАУМ не са достатъчни солидни и че трябва да се насочат към други места и други хора. Предполагаличе лицето което е провело разпит на Добружански е вероятно шеф на Кирбаум и следва с него да се поддържат връзки.

Както това се вижда от донесението на "Брѳун" и "Палинов" от 24.X.1954 год. БНД не преследвала почти никаква дейност. От този момент разложението в БНД се задълбочавало, отпочнали съмнения между членовете, упреждали Добрилов в сътрудничество с органите на Федералния департамент по отношение на помощите които организацията е получила. Това се вижда и от донесението на "Граун" от XII.1954 год. и I.1955 год. в което сен казва, че организацията се намира в напълно инертно състояние и почти пред разлагане. Становището на повечето от членовете на ръководството било БНД да не се занимава с политическа дейност, а само да се грижи за социалното положение на живущите в зап. Берлин българи.

В отчетния доклад - както това се вижда от донесението на "Долд", внесен от Добрилов на 8.II.1955 година, последния подчертал, че главно поради липса на средства организацията не развивала активна дейност. Вжетица не се издавал редовно, поради нескришното отношение на хората нацварени с тази задача. Доклад за дейността на организацията Добрилов бил изпратил до царския двор в Мадрид, който проявявал интерес към работата ѝ.

По данни от наш източник от 26.III.1954 год. /справка на страница 127-БНД/ на заседанието на БНД проведено на 22.III.1954 г. Хлебаров -член на ръководството, заявил, че напуска организацията недоволен от Добрилов, който не давал отчет за получаваните и изхарчените суми от организацията. В негова подкрепа се изказал и Рачо Ирничев - също член на ръководството.

С касак № 4, писмо № 3 от 12.III.1955 год. центъра е дал указания на резидентурата да се използват наличните възможности за изясняване противоречията и разложението в БНД и отказването на нейните ръководители да се занимават с политическа работа.

Наред с своята останала работа БНД е била ползвана от чуждите разузнавателни организации за получаване на данни за българите живущи в Берлин и зап. Германия. Това ясно се вижда от устното донесение на "Антоу" от 5.VI.1956 година в което се посочва, че БНД се е превърнала в организация за проучване на българите в зап. Берлин и Германия. Такива сведения били събрани по искане на американците и западногерманските власти и ако организацията не разполагала с такива, допълнително извършвала проучване и предавала сведе-

205

6.-

нията на своя едното място.

По време на Унгарските събития с дата 1.XI.1956 год. БНД разпратила апел до българите за изпращане на помощи на контрареволуцията в Унгария.

За новата 1957 година БНД разпространила между еманципите на родната новогодишно привествие в което да изразява надеждата за скорска "освобождение" на България. Към това привествие било приложено и новогодишното прветствие на Симеон II. към българския народ.

Последните данни получени в разговор с Петър Георгиев Димитров, напълно се потвърждава казаното до тук, че БНД не живее организационен живот, не провежда събрания, не организира никакви акции и членовете ѝ са се хванали на работи и всеки гледа повече личното си благополучие. Добрилов също работи като инженер към Берлинската община.

В заключение трябва да се отбележи, че за работа по БНД от нейното създаване до сега са ползвани не малък брой наши сътрудници и с не лоши възможности, но тяхната работа не е била конкретизирана, ръководството на агентурата не е било на необходимото ниво на задачите които е трябвало да изпълняват. Данните които са давали и въпросите които са изяснявали не е било целенасочено и в повечето случаи е ставало по инициатива на сътрудниците. От литературното дело на БНД несе вижда работата на резидентурата по ръководството на агентурата. Сътрудниците са давали по няколко пъти едни и същи данни често пъти намиращи се в противоречие. Пред тях не е стояла задачата по разлагането на организацията, а само е регистрирано онова което без наша въздействие се получавало. Не са били използвани нито създадени възможности за внедряване агенти с перспектива за работа по вражеската емиграция.

Малкината агентура която сега се ползва с малки възможности и особени резултати от нея не могат да се очакват.

По разработката има изработен план в който се предлага придобиването на агент.

сравката е изготвена по всички данни от мигранти в оп. Информационни и т.д. и при изработване ЦС.

5 декември 1958 год.

С о ф и я

Зам. н-к отделение

Ст. лейт: _____

Д. Минков
се интереси да се от
рече за възможности от
д.д. те. Синод, Уголав
и 2 по угу
3-3. Сот.

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

261

Строго секретно!
Екз. № 1

ИНФОРМАЦИЯ № 56

Относно т.н. "Социален комитет "Родина" в гр. Мюнхен - Западна Германия.

9.3.60г.
Социален комитет
14. III 1960г.

303

Вражеската емигрантска организация "Социален комитет "Родина" била основана в Мюнхен през декември 1952г. по инициатива на изменниците на родината - геметовци. Официалната задача на комитета, както тя е посочена в устава на организацията била "да се подsigури материалното и културно подпомагане на българските политически емигранти живущи в Бавария и другите лендери на Германската федерална република".

За тази цел комитетът изградил връзки със западногермански помощни организации, а така също и с Международната емигрантска помощна организация.

Със създаването на "социалния комитет "Родина" на "надпартийна" база геметовци целели да привлекат към себе си по-голямата част от вражеската емиграция в Мюнхен. Същата цел си поставили и изменници на родината - националисти, поради което в ръководството на организацията в продължение на няколкогодишното ѝ съществуване били избрани не особено проявени, както геметовци, така и националисти.

Комитетът не могъл да осигури необходимите материални средства за провеждане на "помощни акции" и насочил дейността си главно към провеждането на мероприятия от културен и битов характер - чествване на църковни празници като Коледа и Великден и пр.

На 7 януари 1960г. в Мюнхен била проведена от името на "социалния комитет тържествена коледна вечер". Говорил е само изменникът на родината Георги Ноев - геметовец. Ноев отправил остри нападки срещу нашата народна власт и призовал всички емигранти "да се борят за освобождението на родината си!"

-2-

"Социалният комитет "Родина" издава месечно списание "Родина", което имало за задача "да информира читателите си за положението в България и да поддържа традициите на българската литература и изкуство".

Поради материални затруднения списанието излиза нередовно, а през 1957г. въобще не е излизало.

В брой 1 от януари 1960г. освен няколко разказ за Коледа и Бъдни вечер е поместена статията "Положението в родината днес", в която се прави "преглед" на събитията в нашата страна през 1959 година.

В статията се тълкуват в изопачен вид проведените мероприятия у нас през 1959г. в областта на учебното дело. Набелязаните мероприятия за ускорено стопанско развитие на нашата страна били "се провалили", поради което се наложило "ревизиране" на плановете и "промени в ръководството на правителството". Специално място в статията е отделено за създаването на две министерства на външната и на вътрешна търговия, където между другото се казва:

" Най-интересно е, обаче, назначаването на генерал Георги Кумбилиев за министър на Външната търговия. Името на Кумбилиев до сега бе неизвестно не само на външния свят, но даже и на обществеността в България. Тази тъмна личност се е държала винаги на сянка, въпреки че е играла особено важна роля. Кумбилиев е бил до сега най-влиятелната личност в Държавната сигурност. Фактът, обаче, че главният шеф на шпионажа става от декември 1959г. ръководител на Външната търговия, открива особени перспективи за бъдещата му дейност

Търговските мисии на Българската комунистическа власт се занимават, особено в страните, с които България не поддържа редовни дипломатически връзки, като например Западна Германия, с шпионаж. Най-пресният пример, в това отношение, е залавянето на члена на Българската търговска мисия във Франкфурт/М - Масленков във военен шпионаж и осъждането му в началото на октомври 1959г. от съда в Карлсруе на две и половина години затвор. Може да се очаква, че агентурите на софийските комунисти в чужбина, които официално се занимават с търговия, в бъдеще още повече ще засилят подривната си и

263

-3-

шпионска дейност под нещото ръководство на ген. Кумбилиев.

За българските политически емигранти в чужбина това положение е от особено значение. Те трябва да си дават сметка с какви задачи са натоварени българските "търговски представители" в свободните страни, а именно - да злоупотребяват с гостоприемството, дадено им от последните.

Емигрантите трябва да изключат всякакъв контакт с тези професионални шпиони. Истинските политически бежанци, които в емиграция, за да изпълнят дълга си, като допринасят според силите си за освободителното дело, имат задължението пред родината си и пред свободния свят, не само да избягват всякакъв контакт с изпратените агенти и шпиони на комунистическата власт, но и да се стремят да парират тяхната престъпна дейност. Нека те оставят западни търговци да вършат "стокообмена" с българските комунисти. Достоиният български емигрант върши, обаче, предателство, ако влиза в каквото и да е било отношение с тия агенти и шпиони, даже ако тези отношения имат външно невинен вид на търговия, с която някои искат да върват, че се подобрява положението на българския народ."

Автор на статията е изменникът на родината Стефан Маринов Йонев - националист, известен като "познавач" на положението в социалистическите страни.

2.3. 1960 година
С о ф и я

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ И ДС
Генерал-майор *Тоду*

Изпълнител: *Тоду*
ИТ-139

"ОБЩОБЪЛГАРСКО КУЛТУРНО И СОЦИАЛНО ДРУЖЕСТВО" - Мюнхен.

То е основано по инициатива на БНФ на 27.3.1953 год.

В ръководството на дружеството са:

Инж. АЛЕКСАНДЪР ТАБАКОВ - председател

Д-р ДИМИТРИ ЛЕДГЕВ - заместник председател, род. през 1920 год. в Страциново. Преди идването му в Германия е бил активен член на "Съюза на бълг. нац. легион". В Германия идва през 1941 год. да следва и сега живее в Мюнхен.

Съветници:

ЕВДОКИМ ИВАНОВ ЕВДОКИМОВ, ръководител на отделение в радиопредавателя "Свободна Европа", род. на 14.3.1919 год. във Видин. Като гимназист е бил активен легионер. През 1946 год. заминал за Швейцария, от където дошел в Германия. Сега живее в Мюнхен.

ГЕНЧО ХРИСТОВ ГЕНЧЕВ - / виж ръководството на БНФ/.

СЛАВЧО МАНЧЕВ КАЛОЯНОВ - род. на 3.8.1919 год. в Гурково, Видинско. В Германия дошел през 1939 год. да следва. Живее в Мюнхен

ХРИСТО НИКОЛОВ ГЪДЕЛЕВ, род. на 16.2.1916 г. в Първомай. Като ученик е бил активен легионер. От 1942 до 1944 год. е служил в българската фашистка полиция. Избягал заедно с оттеглящите се немски войски.

КИРИЛ ИЛИЕВ ЕВДОКИМОВ, председател на контролната комисия.
/ виж ръководството на БНФ/.

./.

СТРОГО ПОВЕРТЕЛНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

СПЕЦИАЛНО СЪОБЩЕНИЕ

ОТНОСНО: Герmano-българското дружество
във Франкфурт на Майн.

На 5 декември 1953 година във Франкфурт на Майн е била възобновена прекратената през 1945 година дейност на съществуващото до тогава герmano-българско дружество. За временен председател е бил избран ДИМИТЪР Н. ПОПОВ, бивш вице-консул във Франкфурт на Майн. Активна дейност в това дружество са развили ДЕТЛЕФ ФОН МАСОВ, член на ръководството, син на генерал ЕВАЛД ФОН МАСОВ, и РИХАРД ЛЕПСИНС, почетен председател на дружеството, бивш националист и бивш висш чиновник в министерството на въздухоплаването на ГЪОРИНГ. Според негови думи, понастоящем той работел като професор във висшето училище за стопански науки в Стокхолм и сътрудничел на шведската академия на науките.

На годишното събрание на герmano-българското дружество, състояло се на 5 март 1955 год. във Франкфурт на Майн, за председател на същото е бил избран д-р МАКС ИЛГНЕР. Последният е бил член на съществуващото преди 1945 г. герmano-българско дружество. ИЛГНЕР работел в концерна И.Г. Фарбениндустри във Франкфурт на Майн.

-2-

След годишното събрание, към 10 март т.г., ДЕТЕР ФОН МАСОВ е посетил др. ИОРДАН АТАНАСОВ, български търговски представител в Западна Германия, на когото е предложил да участва в дейността на германо-българското дружество. Той заявил, че ръководството на дружеството е подновено, като в него влизали предимно германци, приятели на България. ФОН МАСОВ изтъкнал, че след преустановяването на положението на война между Германия и България се създавали условия за по-активна дейност. Според него, дейността на дружеството щяла да бъде насочена главно към обмяна на стопанска информация и провеждането на взаимни културни мероприятия.

ФОН МАСОВ е бил изпратен при др. АТАНАСОВ от д-р ВЮРЦИНГЕР. Д-р ВЮРЦИНГЕР и ФОН МАСОВ са известни като германски кадрови разузнавачи. Преди 9.IX.1944 г. са били в нашата страна. Понастоящем първият работи в Съюза на индустриалците в Бон, а вторият щял да постъпва на работа във външното министерство в Бон.

____.V.1955 год.

С о ф и я.

МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,

-Генерал-полковник: _____

Изготвил,

Н-к У-ние I-ДС,

Полковник: Точил

На д-р К. Кулинав
за сведения
К. Кулинав
22.6.58г.
поплати от Фон м. 60
16 III 1958г

28

Строго секретно!

Екз. № 2

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Новата емигрантска организация
"Български освободителен ко-
митет" /БОК/ в Мюнхен.

309

На 23 май 1958 година, по инициатива на адвоката д-р Стефан Маринов Йовев, понастоящем редактор на вестник "Един завет" и сп. "Родина" е било свикано учредително събрание на емиграцията в Мюнхен и образуван нов комитет - БОК. За свикването на събранието са били разпространени покани, печатани на цикло-стил. Присъствували са 14 души и са станали разисквания по проекто-устава и характера на организацията. Избрано било ръководство в състав: секретар - д-р Стефан Маринов; членове - Михаил Георгиев Балсамов, адвокат, понастоящем на работа в радио "Свободна Европа", Петър Грънчаров и Христо Николов Гъделев/Ченгето/. Събранието се е състояло в навечерието при пристигане на Симеон в Мюнхен, на когото Маринов връчил резолюцията, гласувана от присъстващите. Искано се новата организация да има свои представители във Временното представителство и то в лицето на д-р Маринов или някой друг от Мюнхен.

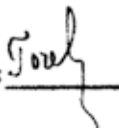
В проекто-устава на БОК са залегнали следните по-важни моменти: цел - освобождаване на България от чуждото иго и комунистическата диктатура; за условията по приемане на нови членове; за печатни издания и местонахождение на центъра /Мюнхен/; създаване клонове на комитета и организационни въпроси. Освен това, според устава, членовете на БОК при евентуални размирици в България следвало да се включат като доброволци.

-2-

В проекто-програмата, изложена в 7 раздела /точки/ се засягат въпроси от международното полемичие на Н.Р.България - от гледна точка на БОК, задачите на емиграцията в борбата против народната ни власт и пр. Изясняват се някои положения по характера на БОК - "Революционен борчески колектив" по образеца на "Централния революционен комитет" в Букурещ, средства за борба и разрешаването на някои близки, след завземането на властта, задачи /възстановяване Търновската конституция, запазване частната собственост на земята и пр./.

20 юни 1958 година

С о ф и я

Изпълнител:

ИТ-443

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

258

Строго секретно!

Екз. № 1

Д. Митков
За сведение
С. Кочев
К. Г. Гов

И Н Ф О Р М А Ц И Я № 33

Относно вражеската емигрантска органи-
зация "Цар Симеон II" в Западна Герма-
ния.

през септември 1959г. в гр. Лудвигсхафен -
Западна Германия била образувана вражеска емигрантска органи-
зация под името "Цар Симеон II". Организацията била създадена
по указание и съдействие на бившия полковник Никола Костов,
понастоящем на служба при американското разузнаване и един от
ръководителите на т.н. "Временно българско представителство".

Официално организацията "Цар Симеон II" имала
за задача да обедини изменниците на родината монархисти,
които се намират във Франкфурт на Майн, Шпайер, Гермерсхайм,
Манхайм и Лудвигсхафен. Фактически тя се използвала за
прикритие на разузнавателната дейност на Костов. Чрез нея
той проучвал и набирал подходящи лица из средите на изменни-
ците на родината в горепосочените градове на Западна Германия
за своята разузнавателна и друга подривна дейност срещу нашата
страна.

Чрез тази организация Никола Костов имал също
за цел да привлече на своя страна част от изменниците на роди-
ната, служещи в т.н. "Българска войскава част" в гр. Гермерсхайм
които са под влияние и ръководство на т.н. "Български национа-
лен комитет" на Гемето.

Един от учредителите и доскорошен председател
на организацията "Цар Симеон II" бил изменникът на родината
Коста Ангелов Сидеров.

-2-

Сидеров е роден през 1926г. в с.Върбово, Харманлийско. В миналото симпатизирал на legionерите. След 9.IX.944г. бил приет за член на РМС, но наскоро след приемането му, изключен като бездеен. През май 1951г. минал нелегално в Гърция. От там заминал за Италия, след това Франция и накрая се установил в гр.Манхайм - Западна Германия. Не е известно какво работи понастоящем.

При създаването на организацията в нея се записали 52 души. Тя се обявила в "безрезервна" подкрепа на т.н. "Временно българско представителство" и излезла с декларация по този въпрос в органа на "Временното българско представителство" вестник "Един завет".

Постепенно броят на членовете на организацията започнал да намалява. В проведеното през декември 1959г. годишно събрание взели участие 17 души, в това число и няколко души от т.н. "Българска войскова част". Събранието било проведено в пивницата на изменника на родината Димо Стоев в град Манхайм. Коста Сидеров направил опит да проведе събранието набързо, като се мотивирал, че Никола Костов не можел да вземе участие в работата на събранието. Един от делегатите, обаче, се противопоставил на това и се наложило събранието да утвърди дневен ред - отчет за дейността на организацията и избор на ново ръководство. За председател на събранието бил избран изменникът на родината Георги Илов.

Устен доклад за дейността на организацията бил направен от Сидеров. Той съобщил, че организацията била създадена по указание на Никола Костов. Последният бил съставил и устава на организацията. Според Сидеров организацията имала за цел "да обедини всички българи на надпартийна база под ръководството на царя". Напоследък, обаче, т.н. "Български национален фронт"/БНФ// групата Христо Статев, д-р Александър Любенов/ водел борба да слее организацията "Цар Симеон II" с организациите на БНФ.

При станалите разисквания бил критикуван Сидеров, че събирал сведения, както за членове на организацията, така и за други българи, живущи в Западна Германия, които све-

дения изпращал на Никола Костов. При това Сидеров давал неверни сведения, като се опитвал да клевети някои лица.

В изказването си изменникът на родината Димо Стоев се обявил против опитите на БНФ и по-специално против намеренията на д-р Александър Любенов "да превземе организацията". Стоев апелирал към членовете на организацията да връщат обратно на изпращача изпращаните от д-р Любенов писма и окръжни.

След разискванията се пристъпило към избиране на ново ръководство. За бъдещ председател се оформили две предложения: едното за Коста Сидеров и другото за един студент. С един глас болшинство бил избран студентът (името му не е известно). В новото ръководство бил избран и Георги Илов.

*/изготвена по материал от
Парти с всички данни/*

_____ 1960 година
С о ф и я

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ I-ДС
Генерал-майор Тодев

Изпълнител: Грозин
ЙТ-96

Из архивите на ДС

313

Из архивите на

314

М. Д.

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

Строго поверително!

До нас в
"Шнайдер"
18. IX. 1952 г.

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Създаването на нов национален комитет на Българската вражеска емиграция в чужбина.

Във Франция бил сформирани инициативен комитет, които имал за задача изграждането на нов национален комитет за обединение на Българската вражеска емиграция, в които да не участва Гешто.
.. В инициативния комитет влизали: Момо Тецев, Венко Сотиров, Сава Кузов, Милка Краус, Стефан Попов.
Другите членове не са известни. Идеята за създаване на такъв комитет била живо поддържана от царския двор в Мадрид. Като представител на последния, във формирането на новия комитет, щял да участва Кюсеиванов, който смятал, че за сега не трябвало да се избързва с образването на комитета, а било необходимо да се изчакаат председателските избори в САЩ за да се види дали ще има промяна в американската външна политика. По този въпрос с Кюсеиванов е говорил Сава Кузов. Стефан Попов-Вушицката Симонов, не бил съгласен с Кюсеиванов и смятал, че трябва незабавно да се пристъпи към образването на нов комитет, поради това бил в сериозни противоречия с царския двор.

5. XI. 1952 год.

Изготвил справката:
За Н-Р ОТДЕЛЕНИЕ: *Удовички*
/Д. Петков/

Строго поверително!

2

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Общия български освободителен комитет.

От наличните агентурни сведения и легални източници, за "Общия български освободителен комитет" се установява следното:

След разцеплението между геметовци /"Пявдно"/ и гичевистите /Врече 1/, станало през 1950 год., ТОМЧО ТЕНЧЪ, като водач на последните отпочва борба, както срещу личността на Гемето, така и срещу оглавявания от него БНК /Български национален комитет - "Свободна и независима България"/.

В тази борба за свои съюзници гичевистите първоначално привличат националистите от "възраждане" и социалистическите групи на АЛИКА КРАУС/ групата КРЪСТЕ ПАСТУХОВ, незначителна по брой/. Обвиняват ги Гемето в диктаторство, разточителство и разхищение на получаваните от американците пари за общи и партийни цели, гичевистите успява да голяма степен да го дискредитират пред емигрантите в Париж. Инакгодишно на това дискредитиране и на подкрепата на "възраждане" и социалистите, гичевистите успява да изземат от геметовците през 1950 год. ръководството на двете масови емигрантски организации в Париж - "Дружеството на българските бегълци" и академичното д-во "Васил Васки" / последното се разделя през 1951 год./ . Особено трийни и от значение се явяват тяхните позиции в д-вото на бегълците, което и до сега е под тяхно ръководство.

Съедновременно, гичевистите полагат усилия за създаване на нов национален комитет, който да противопоставят на комитета на Гемето. По агентурен път става известно, че през лятото на 1952 год. гичевистите в лицето на ТОМЧО ТЕНЧЪ, се почнали сондажи за създаване на нов национален комитет под наименованието "Български освободителен център" за целта се отправили едн към останелите политически партии. Такова съобщение се появява и в брой 11-ри на в. "Национална България" / орган на БНБ/ от 4. септември 1952 год.. Според вестника, за създаване

тора се съчет членовете на задграничното ръководство на БЗНС "Брега" : в името: инженер Тома Тома, д-р Тодор МАНОВ, д-р КОНСТАНТИН РАЙДОВ. Политическата програма, която трябва да изград. комитета, според същия вестник се изразява в следното:

1. Изграждане на единен център,обединяващ различните политически групировки на антикомунистическата емиграция.

2. Неспособността на БЗНС да създаде такъв комитет и компромитирането му като организация " монополизирала освободителната борба на емигрантите и използвава я за свои лични цели".

3. Обединението да се извърши около политическите партии и организации, участвали в политическия живот на страната до 10.1.1953 и при утвърдена демократическа програма.

4. Привличане към комитета на отделни влиятелни лица и общественици,представители на църквата,войската,науката,търговските и промишлените съсловия,синдикални движения и други.

Тези проговори и сондажи продължават до септември 1953 год. когато са спечелени социалистите на ЗАКЪ КРАУС и демократите,представявани от ДИМИТЪР ЖИЛИКОВ. На 10.IX.1953 год. от тези групировки е подписана декларация/поместена в бюлетена на БЗНС-"Брега 1" от м. януари 1954 год./, с която се оповестява създаването на временен инициативен комитет,който да влезе в допир с всички български среди за учредяване на " Общ български освободителен комитет". В декларацията се отрича БЗНС"Свободна и независима България",който"образуван на грешни начела,увлечен в лични разпрязки и дребни сметки, не допринесе нищо за борбата на свободните народи срещу комунизма" и че за момента липсва истински български дееспособен комитет,който да защитава българските каузи и да се грижи за българската антикомунистическа емиграция". На тези приципи същите оповестяват,че са"установили помежду си одностранно,подобно на снощи,което съществува при народния блок през 1931 год. и правителството на КОНСТАНТИН УРАШЕВ през 1944 год?

Инициативата апелира към всички българи, без разлика на политически убеждения да се обединят около инициативния комитет за създаване на "Български освободителен комитет",върху следната политическа програма:

1. Освобождение на България от комунизма, при помощта на западните демокрации, начело със САЩ.

2. Установяване на демократичен ред и по конституционен път определяне наидеалната форма на управление на България.

3. Подкрепа на идеята за образуване на"Обединена Европа".

4. Полагане грижи за българските антикомунистически емигранци защита на нейните интереси. Подкрепа на аполитическите емигрантски дружения.

5. Българския освободителен комитет се обявява за национална политическа организация, съставена на партийно-коалиционни начала от българските демократически партии и организации, в сътрудничество на различните български институти и независими общественици. Не могат да участват в него групи и лица с авторитарни разбирания и тенденции.

Според получените сведения, в комитета се приети да участват:

От страна на БЗНС "Гръбча 1" - ТОМЧО ТЕНЕВ, д-р КОНСТАНТИН РАДИЛОВ, д-р ВЕЛИКО МАТРИЕ, СТОИЛ УГРИНОВ, ДИМИТЪР ПОЗЕВ във Франция и ДИМИТЪР Т. ДАИЛОВ в Турция и КИРИЛ ПАНАГОТОВ във Венецуела.

Демократическа партия - ДИМИТЪР МОЛЛОВ, СВЕТОСЛАВ КАЛАНОВ, СЪ ЛЮСЛАВ РАБЪЛ.

Социал-демократическа партия - / КРЪСТЪ ВАСТУХОВ / - ЛИЛКА КРАУС
Очаква се да бъдат привлечени МИЛЕ ХРАСТОС МАЛЕНЬ и НИКОЛА БАЛАБАНОВ, за които се съобщава, че са напуснали БНК и на АНГЪЛ ПАНДЪ и КРЪСТЪ ЗАРЪБ, членове на геновския БЗНС в Париж.

Инициативен комитет с азички президиум в състав:

ТОМЧО ТЕНЕВ, ДИМИТЪР МОЛЛОВ и ЛИЛКА КРАУС. Същият има мандат да подписва протоколи, обръщения и издава нареждания. Пристъпва се е към изработване на прокламации до 4-тата на външните работи на САЩ, Англия и Франция и до комитета "Свободна Европа"; с които ги уведомява за образуването на инициативния комитет.

За сега липсват данни за да се прецени каква роля ще изиграе инициативния комитет и до колко ще може той да обедини около себе си емигрантската емиграция.

В съзвучие демократическата партия на ДИМИТЪР МОЛЛОВ и социал-демократическата на ЛИЛКА КРАУС, съществуват за сега повече на книга, отколкото в действителност, без да имат значителен брой последователи. При настъпването, обаче, на разпадане на БНК, вследствие на което и бе изостанал от американците още в края на 1952 год. може да се очаква при евентуална американска подкрепа, да се образува "Общ български освободителен комитет" или, което е по вероятно, да се стигне до обединение между тези две комитети. Вероятно с оглед на това е станало в изданието на ТОМЧО ТЕНЕВ в САЩ, който е отпътувал на 25 януари 1954 год.

4.- 5

Според получените агентурни сведения, ТОМЧО ТАНЕВ е писал до приятелите си в Париж, че е предмет на голямо внимание от страна на американците и че се очаква в скоро време образуване на нов национален комитет.

София, 16.III.1954 год.

Написано в 6 ека.

№ 1 - др. Министър

№ 2 - др. Зам. Министър

№ 3 - др. Боев

№ 4, 5 и 6 управление

I, II и III - ЦС

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

4

Строго поверително!

СЛУЖБА
"ИНФОРМАЦИЯ И АРХИВ"
РАЗПОВЕРЕНО
по Рег. № 344
от 27.04.05г.

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Организацията на изменниците на родината "Коалиционен съвет/център/ на българските политически партии" в Париж.

І. ВЪЗНИКВАНЕ.

В края на 1950 година, по инициативата на ТОНЧО ТИЦЕВ - бивш народен представител от БЗНС /о/ и при сътрудничеството на ДИМИТЪР МОЛЛОВ - демократ и МИЛКА КРАУС - социалист, в Париж бе образуван така наречения "Коалиционен съвет /център/ на българските политически партии".

Целта на създадения съвет бе да привлече представители от всички бивши буржоазни български партии с изключение на фашистите и постепенно да се превърне в обединителен център на вражеската емиграция, като измести "Българския национален комитет" /БНК/ оглавяван от Г. ДИМИТРОВ.

Идеята за създаването на споменатия "Коалиционен съвет" води началото си от борбите и антагонизма, проявили се в БНК непосредствено след образуването му и в частност от борбата между ГЕОРГИЕТО и ТОНЧО ТИЦЕВ.

Първ, който поде най-остра борба срещу ГЕОРГИЕТО бе ТОНЧО

-2-

5

ГЕНЕВ. Постепенно среду ГЕМЕТО се обявиха и други членове на БНК, като НИКОЛА БАЛАБАНОВ - бивш пълномощен министър в Италия, МИЛЪО МИЛЕВ - бивш пълномощен министър в Швеция и др. Първоначално борбата бе насочена среду личността на ГЕМЕТО, който бе обвинен в неотчитане на суми, присвояване на такива за свои лични цели, в обграждането му с тесен кръг негови хора, както и в диктаторство и налагане на неговата воля в комитета. Впоследствие, когато стана ясно, че ГЕМЕТО здраво се е окопал в БНК, както и в много международни организации, че авторитетът му е голям и че не ще бъде лесно отстраняването му от ръководството на БНК, неговите противници замислиха да образуват нов национален комитет, който да бъде противопоставен на БНК и да измести последния. Така борбата среду ГЕМЕТО се превърна в борба среду БНК.

След изключването на ТОНЧО ТЕНЕВ от БНК в края на 1950 година, от същия комитет отпаднаха и други членове. Отделилите се от БНК земеделци напусоаха "БЗНС в изгнание" и се обособиха в самостоятелна земеделска група, наречена "Задгранично представителство на БЗНС - Врабча 1".

През лятото на 1952 година емигрантите членове на "БЗНС-Врабча 1", начело с ТОНЧО ТЕНЕВ, започнаха сондажи за създаването на нов национален комитет, като апелираха към останалите политически партии да подкрепят тяхната инициатива. Същите успяха да привлекат към сътрудничество емигрантите социалисти начело с МИЛКА КРАУС и емигрантите демократи, представлявани от ДИМИТЪР МОЛИЛОВ. В резултат на тази дейност бе образуван така наречения "Политически комитет на българските демократически партии", който обхваща: "Задгранично представителство на БЗНС - Врабча 1", "Българска демократическа партия", и "Българска работническа социалдемократическа партия/обединена/". Поменатите групировки влизащи в този комитет запазват своята самостоятелност.

На 10 септември 1953 година същият комитет излезе с декларация, в която съобщи за образуването на "инициативен комитет", който да влезе във връзка с други политически групировки на българската емиграция за учредяването на "Общ български освободителен комитет".

4

В тази декларация се отрича БНК, като се подчертава, че "същият е образуван на грешни начала и, увлечен в лични разпръвки и дребни сметки, не е допринесъл нищо за борбата на "освободените народи срещу комунизма". Според декларацията "за момента липсва котински български дееспособен комитет, който да защитава българската кауза и да се грижи за българската антикомунистическа емиграция".

II. ПРОГРАМА ЗА ДЕЙСТВИЕ.

Подписалите гореспоменатата декларация заявиха, че са "установили помежду си единодействие, подобно на онова, което съществуваше при народния блок през 1931 г. и при правителството на КОНСТАНТИН МУРАВИЕВ през 1944 година". Те апелираха към всички българи - емигранти, без разлика на политически убеждения, да се обединят около инициативния комитет за изграждането на единен център, обединяващ различните политически групировки на антикомунистическата емиграция върху следната политическа програма:

1. Освобождаване на България от комунизма при помощта на западните демокрации, начело със САЩ.

2. Установяване на демократичен ред и определяне на бъдещата форма на управление на България по конституционен път.

3. Подкрепяне идеята за образуване на "Обединена Европа".

4. Грижи за българската антикомунистическа емиграция, съдействие и подкрепа на аполитични емигрантски сдружения с ясно определена и подчертана цел - защита интересите на отделния политически изгнаник и запазване на неговото достойнство, чест и национално съзнание, както и неговото физическо здраве.

5. "Общият български освободителен комитет" се обявява за национална политическа организация, съставена на партийно-коалиционни начала от българските демократически партии и организации в сътрудничество с различните български институти и независими общественици. В същия не могат да участвуват групи и лица с авторитарни разбирания и тенденции.

-4-

III. СЪСТАВ

В създадения инициативен комитет участваха:

От страна на "Задграничното представителство на БЗНС-Врабча 1": ТОНЧО ТЕНЕВ, д-р КОНСТАНТИН РИНДОВ, д-р ВЕЛИКО МАТЕЕВ, СТОЯН УГРЕНОВ - всички във Франция и КИРИЛ ПАНАЙОТОВ - Венецуела.

От страна на "Демократическата партия": ДИМИТЪР МОЛЛОВ, СВЕТОСЛАВ РАДЕВ и СВЕТОСЛАВ КЕДАНОВ - всички във Франция.

От страна на "Социал-демократическата партия" - МИЛКА КРАУС - Франция.

Инициативният комитет е излъчил президиум в състав: ТОНЧО ТЕНЕВ, ДИМИТЪР МОЛЛОВ и МИЛКА КРАУС. Президиумът е имал мандат да подписва протоколи, обръщения, както и да издава нареждания. Същият е изработил прокламации до министерствата на външните работи на САЩ, Англия и Франция и до комитета "Свободна Европа", с които уведомил последните за образуването на инициативния комитет.

Инициативният комитет е установил и е поддържал контакт с различни политически течения сред емиграцията с оглед разширяването на първоначално образувания "Политически комитет на българските демократически партии".

По-късно в този комитет е било определено място и за "Национал-либералната партия", като е било променено и названието му в "Коалиционен съвет/център/ на българските политически партии" при следния състав:

Председател - ТОНЧО ТЕНЕВ - "Задгранично представителство на БЗНС - Врабча 1".

Подпредседатели - ДИМИТЪР МОЛЛОВ - "Българска демократическа партия" и МИЛКА КРАУС - "Българска социал-демократическа партия".

Секретар - СТОЯН УГРЕНОВ - "Задгранично представителство на БЗНС - Врабча 1".

Член - проф. П. ХРИСТОФОРОВ - за българските просветни културни институти.

II. ДЕЙНОСТ И ОТНОШЕНИЕ КЪМ ДРУГИТЕ
ВРАЖЕСКИ ГРУПИРОВКИ.

В края на 1953 година "Коалиционният съвет /център/ на българските политически партии" и "Задграничното представителство на БЗНС - Вrabча 1" в Париж са взели решения и препоръки, отнасящи се до разясняване целите и задачите на "коалиционния съвет" и нотифицирането му пред отговорни американски организации, както и за създаването на сътрудничество между "коалиционния съвет" и отделни изменници на родината, живущи в САЩ. В крайна сметка целта е била създаването на един общоемигрантски комитет. За изпълнение на горните решения през януари 1954 г. ТОНЧО ТЕНЕВ замина за САЩ.

От доклада изпратен от ТОНЧО ТЕНЕВ до "Коалиционния съвет на българските политически партии" в Париж през февруари т.г. се вижда, че незабавно след пристигането си в САЩ съдият е влязъл във връзка с напусналите вече БНК НИКОЛА БАЛАБАНОВ, МИЛЪО МИЛЕВ и ДМИТЪР МАЦАНКИЕВ, както и с готвещите се да напуснат БНК КОНСТАНТИН ШОПОВ, бивш народен представител - николапетковист и д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ, социалдемократ. С тези лица ТОНЧО ТЕНЕВ се е постарал да установи линия на единодействие срещу ГЕМЕТО, както и по въпроса за образуването на нов национален комитет, но това не се е постигнало поради съществуващите между тях различия.

Едно от главните противоречия било това за Търновската конституция. НИКОЛА БАЛАБАНОВ, МАЦАНКИЕВ и МИЛЪО МИЛЕВ били за нейното безрезервно приемане изцяло като единствена правна база за борба срещу комунизма. Това становище не било въприето от КОНСТАНТИН ШОПОВ и д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ, които се обявили против Търновската конституция.

ТОНЧО ТЕНЕВ изложил пред ШОПОВ и ПЕТКОВ идеята за образуването на един "български освободителен коалиционен комитет" с преобладаващото участие на членовете от "коалиционния съвет" в Париж. Съставът на този нов комитет трябвало да обхваща 23 души: девет от "Задграничното представителство на БЗНС - Вrabча 1", трима от "Демократическата партия", трима от "Българската социал-демократическа партия", като останалите места трябвало да бъдат попълнени от представители на независимите, научните дейци и военните.

Из архивите на ДС

-6-

9

ШОПОВ и ПЕТКОВ застанали на становището, че новия комитет трябвало да се създаде на базата на преустройството на съществуващия понастоящем геметовски комитет, което било отхвърлено от ТЕНЬВ. Освен това ШОПОВ и ПЕТКОВ настояли двете земеделски групировки в изгнание - "БЗНС - Врача 1" и "БЗНС - Пладне" да се обединят и едва тогава да се пристъпило към образуването на комитет. И това условие било отхвърлено от ТОНЧО ТЕНЬВ и преговорите били прекъснати. Като главна причина за неуспеха на преговорите ТОНЧО ТЕНЬВ посочва в доклада си обсъждателството, че ШОПОВ и ПЕТКОВ "си останаха и ще бъдат за в бъдеще отвлечени привърженици на формацията "Стечение фронт".

ТЕНЬВ е продължил своя контакт с НИКОЛА БАБА АНОВ и МИЛЧО МИЛЧЕВ, които не са възприели идеята "политическите партни да бъдат гръбнака и да оглавят освободителната борба". Освен това те се изказали и против у астието в новия комитет на някои от членовете на "коалиционния съвет" в Париж. ТЕНЬВ, обаче, като има предвид, че те са направили някои отклонения от първоначалното си становище за Търновската конституция, храни надеждата, че ще успее да ги привлече, като има предвид тяхното евентуално участие в предлагания от него "Български освободителен коалиционен комитет". В този комитет той счита да включи като представител на национал-либералите и д-р ИВАН РОЗЕВ, който е изявил желание да се присъедини към "коалиционния съвет" в Париж.

Във връзка с разширяване състава на "коалиционния съвет" в Париж, както и с оглед евентуалното образуване на нов комитет ТОНЧО ТЕНЬВ се е свързал и с други живущи в САЩ изменици на родината. Все със същата цел той два пъти е посетил Вашингтон. От своите среди и посещения в САЩ ТОНЧО ТЕНЬВ идва до извода, че "Българският национален комитет" на Г.М. ДИМИТРОВ е отречен, "но понеже няма нищо по-добро, по необходимост си служат с него".

Желайки да подчертае съществуването на "коалиционния съвет" в Париж, ТЕНЬВ веднага след пристигането си е посетил седалището на комитета "Свободна Европа" в Ню Йорк, където е изтъкнал становището и целите както на "коалиционния съвет" в

-7-

Париж, така и на "Задграничното правителство на БЗНС - Врабча 1". Впоследствие ТЕНЕВ няколкократно е влизал във връзка със седалището на комитета "Свободна Европа" както устно, така и писмено. През пролетта на настоящата година той е протестирал пред този комитет против състава на българската делегация за "Събранието на поробените народи", в която са били включени само геметовци, като предложил същата да обхваща всички бивши народни представители и пълномощни министри намиращи се зад граница.

Във връзка с опитите за затвърдяването авторитета на "коалиционния съвет" е и меморандумът изпратен през м.юли т.г. до Женевската конференция, с копия до външните министри на САЩ, Англия и Франция.

В своя доклад до "Коалиционния съвет" в Париж като твърди, че е получил подкрепата на държавни ръководители в САЩ за делото на "Коалиционния съвет", а също и за идеята за създаването на нов национален комитет, ТОЧКО ТЕНЕВ настоява за по-бързото изграждане на последния. Той счита, че забавянето в тази насока би се отразило зле върху тяхната кауза, тъй като националистите, сгруппирани около "Българския национален фронт" /със седалище в Мюнхен/ и "Дружеството на свободните българи" /със седалище в Париж/ се стремят да привлекат и обединят около бившето царско семейство значителна част от емиграцията. В случай, че имат успех той би представлявал сериозна пречка за създаването на нов национален комитет.

У. ПЕЧАТ

Като печатен орган "Коалиционният съвет" използва информационния бюлетин на "Задграничното представителство на БЗНС - Врабча 1". Същият се издава периодично в Париж.

28.X.1955 година

С о ф и я.

Строго поверително! 78

30 *Александр*

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: организациите на изменниците на Родината - анархисти, намиращи се във Франция.

През периода 1947-1949 год., по нареждане на международната централа на анархистите от България избягаха около 50-60 анархисти. Болшинството от избягалите зад граница анархисти, възлизаци на няколко десетки души са съсредоточени във Франция.

Зад граница анархистите имат две главни организации: ФАКБ "Федерация на анархо-комунистите в България" и БКТ /анархо-синдикалисти./ Центърът на тези организации е Париж. Освен тях в Париж съществува така наречената просветна група, в която членуват анархо-комунисти.

Макар и малко на брой, анархистите зад граница водят активна противонародна дейност. Те съблюдават строга конспиративност във вътрешно-организационния си живот и трудно допускат проникването на нови членове в организациите си. Кореспонденцията помежду им е зашифрована.

От живущите зад граница анархисти по-известни са имената на следните: ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ, ИВАН РАЧЕВ, ХРИСТО НЕСТОРОВ, д-р ВЕЛКО ГЕОРГИЕВ, ДИНО ДИНЕВ, ИВАН ШУРОЛИНКОВ, ПЕТКО ВАСИЛЕВ, ХРИСТО ШУМУЛДЖИЕВ, ТРЕНДАФИЛ МАРУЛЕВСКИ, АТАНАС и ВЛАДИМИР КАРТАЛСКИ, ЖЕЛЯЗКО РУСЕВ, БОРИС АНДОНОВ, СТЕФАН МАНОВ, КИРИЛ АНАЧКОВ, АЛЕКСАНДЪР АЛЕКСИЕВ и ДОНЧО КАРАИВАНОВ.

Българите-анархисти във Франция поддържат връзки с организациите на френските и чужди анархисти във Франция и извън нея.

Най-активна дейност развиват анархо-комунистите, които представляват болшинството от избягалите зад граница анархисти. Федерацията на анархо-комунистите /ФАКБ/ е образувана през 1951 г.

54

2.-

29

в Париж. Неин главен ръководител е ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ. ФАКБ е една от най-добре организирани и дейни групировки на изменниците на Родината. След образуването си ФАКБ започна да издава бюлетин и списанието "Наш път", чрез които разпространява клеветническа противонародна пропаганда.

Още при създаването на Федерацията всред нейните членове възникват противоречия и разногласия, които впоследствие довеждат до образуването на нова група. Борбата се отпочва между ИВАН РАЧЕВ и ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ. На страната на ИВАН РАЧЕВ застават: ХРИСТО НЕСТОРОВ, ДИНО ДИНЕВ, ТРЕНДАФИЛ МАРУЛЕВСКИ, ЖЕЛЯЗКО РУСЕВ, ИВАН ДРЪНДОВ, АТАНАС и ВЛАДИМИР КАРТАЛСКИ, ХРИСТО ШУМУЛДЖИЕВ и др. Първоначално ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ е бил почти сам, но впоследствие успява да привлече на своя страна по-голямата част от членовете на федерацията и да наложи изключването на ИВАН РАЧЕВ и привържениците му.

Различията между двете групи са по принципи и тактически въпроси. Групата на ИВАН РАЧЕВ стои на позициите за активна борба срещу Народната власт, изразяваща се в диверсанта и подривна дейност на територията на нашата страна. Тази група издига лозунга за единна борба против народно-демократичната власт в България заедно с всички недоволни елементи, с изключение на фашистите, както и за създаване на "Общ съюз на съпротивата" вътре в страната. Групата приема сътрудничеството и помощта на американците. Независимо от това, че групата на ИВАН РАЧЕВ приема сътрудничеството на другите вражески групировки в борбата си срещу Народната власт, тя претендира, че прави това в името на своите идеологически цели и задачи и, че в този смисъл тя политически е независима от своите съюзници. Като средства за постигане целите си групата предвижда: разпространяване на устна, печатна и по радиото пропаганда; саботаж в производството; терористични действия спрямо видни държавни и партийни ръководители и накрая, след подготовка и създаване на необходимите условия - вдигане на въоръжено въстание за сваляне на Народната власт.

Групата на ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ се стреми да събере около себе си така наречените "прогресивни сили на българската емиграция" - земеделци, социалдемократи и пр., с цел изграждане на единен фронт

и създаване на вътрешно съпротивително движение в България. За свои съюзници тази група обявява геметовци и социалдемократите на д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ и е против сътрудничество с останалите групировки на вражеската емиграция, считайки ги за фашистки. Спрямо своите сътрудници - земеделците, ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ също така има отрицателно отношение, като ги нарича фашисти, но търси тяхното сътрудничество и приятелство, защото счита, че посредством тях анархистите ще могат да установят контакт с масите. От своя страна геметовци още от сега заявяват, че ще ликвидират с анархистите, когато дойдат на власт. ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ привидно се обявява против сътрудничество с американците. Всъщност и неговата група, подобно на всички групировки на вражеската емиграция получава материална и друга помощ от американците с тази разлика, че сътрудничеството и контакта с последните тя осъществява не пряко, а посредством геметовците и социалистите.

По повод горните различия в схващанията за сътрудничеството между ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ и ИВАН РАЧЕВ се завързва полемика. ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ атакува ИВАН РАЧЕВ, заради връзките и сътрудничеството му със звенарите, които той счита за фашисти, а също и заради сътрудничеството му с американците. От своя страна ИВАН РАЧЕВ не пропуска случай да защити звенарите и да докаже, че в БНК /Българския национален комитет/, с който ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ е в сътрудничество, също има звенари и, че ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ напразно отрича връзките си с американците и материалната помощ, която те му дават.

Противоречията между двете групи още повече се изостриха, поради стремежа на ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ да придаде на ФАКБ характер на стегната политическа партия, годна да взема решения и да налага на своите членове, да се подчиняват и съдействуват за изпълнението на тези решения. За целта той въведе по-късно във ФАКБ гласуването чрез болшинство и налагане волята на болшинството над малцинството. ИВАН РАЧЕВ и привържениците му остро реагираха срещу това и с ожесточение защитаваха "чистите" анархистични принципи, обвинявайки ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ в стремеж да превърне ФАКБ в джандарска и фелд-фебелска организация, в прокарване на властнически и антианархистични принципи, както и в стремеж самият той да заеме положение на диктатор. Борбата между двамата взе много остър характер. ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ си постави за цел да отстрани ИВАН РАЧЕВ и неговите некол-

89

4.-

31

цина привърженици от ФАКБ още от самото начало на образуването й. През м.април 1951 год. той направи опит въпросът за разногласията да бъде разгледан и решен в рамките на просветната група, т.е. в по-тесен кръг. Той постави въпроса или ИВАН РАЧЕВ да оттегли обвиненията си срещу него, или в противен случай заплаши, че ще се оттегли от просветната група. Последната, обаче, сие от дневния си ред разглеждането на въпроса, считайки, че не е компетентна да го разреши. ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ напусна същата и премина в синдикалната организация, от където продължи борбата срещу ИВАН РАЧЕВ. По-късно, посредством своите привърженици той се върна в просветната група. Подкрепен от същата и ФАКБ, той постави на разглеждане и пререшаване въпроса за болшинството и малцинството, при което успя да наложи вземането на решения чрез мнозинство. Това впоследствие му даде възможност да наложи изключването на своите противници от групата, а заедно с това и от Федерацията, както и да прокара своите възгледи по тактически и организационни въпроси.

През 1952 год. последователно бяха изключени: ХРИСТО НЕСТОРОВ, ИВАН РАЧЕВ, ДОНЧО КАРАИВАНОВ, ВЕЛКО ГЕОРГИЕВ, ПЕТКО ВАСИЛЕВ, БОРИС АНДОНОВ, КИРИЛ АНАЧКОВ и още петима други анархисти.

Изключването от ФАКБ на ИВАН РАЧЕВ и другите анархисти повдигна голям шум в средите на българите - анархисти, намиращи се във всички капиталистически страни. Някои от тях отправиха до ФАКБ протестни писма и поискаха обяснения във връзка с това.

Изключените от ФАКБ ИВАН РАЧЕВ, ХРИСТО НЕСТОРОВ и ДОНЧО КАРАИВАНОВ образуваха отделна група, към която по-късно се присъедини МИЛО ИВАНОВ ИВАНОВ. Тази група започна да издава ежесечен бюлетин "В защита на безвластието", чрез който води борба срещу ФАКБ и ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ. Въпреки непримиримостта на тази борба в бюлетина се спазва пълна конспирация по отношение на ФАКБ, като никога не се назовават имена, а се използват само псевдоними.

Наскоро след отделянето си от ФАКБ, групата на ИВАН РАЧЕВ пристъпи към осъществяване на дело на поставените си цели и задачи. Обявявайки се за "единна борба" срещу установената власт в България и поставяйки си за цел да провери, какви са условията за борба в страната, тя се свърза с американците посредством звенарите в лицето на ЯНКО ДИШЛИЕВ и ЛЮБЕН ТОДОРОВ и изпрати в страната

80

5.- 32

диверсантска група в състав: ХРИСТО НЕСТОРОВ, МИЛЮ ИВАНОВ ИВАНОВ, и ДОНЧО КАРАИВАНОВ. Американците изцяло поеха издръжката и подготовката на диверсантската група. Освен това чрез същата ИВАН РАЧЕВ направи опит да пренесе борбата и всред анархистите в България. За тази цел се е предвиждало разпространението на брошурата на ИВАН РАЧЕВ "Истината по едно предателство", в която се изнасят борбите и противоречията между двете групи.

Въпреки разгромяването на диверсантската група на наша територия, групата на ИВАН РАЧЕВ не дава признаци на отслабване. Същата продължава да издава редовно бюлетина "В защита на безвластието" и да води чрез него печатна кампания срещу ФАКБ. Списание "Наш път" – орган на ФАКБ не дава отзвук на тази кампания. ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ, обаче, заплашва с побоища, убийства и изгонване от територията на Франция всички, които се осмелят да говорят против него. С това той цели да пресече пътищата и възможностите за подновяване на борбите във ФАКБ.

След обособяването на отделна група от страна на ИВАН РАЧЕВ и привържениците му, групата на ГЕОРГИ ХАДЖИЕВ запази за себе си Федерацията в Париж УФАКБ/, както и "просветната група". Понастоящем ФАКБ се ограничава с разпространяването на противонародна пропаганда чрез печатния си орган – списанието "Наш път" и отбягва от рисковани акции.

Групата на ИВАН РАЧЕВ, макар и представляваща съвсем тесен кръг, крие възможности за развиване на активна противонародна дейност. Нейните привърженици с фанатизъм участвуват в най-рисковани акции.

София, 17.IX.1955 год.

Справката е изготвена въз основа на документи, иззети от диверсантската група, показанията на МИЛЮ ИВАНОВ ИВАНОВ и бюлетина "В защита на безвластието".

13

4
86

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА ДЕКЛАСИФИЦИРАН § 17 от ЗДРДОПБГДСРСБНА
--

С П Р А В К А

ОТНОСНО: "Емигрантското дружество" в
Париж - Франция.

I. ВЪЗНИКВАНЕ, ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ

Емигрантското дружество в Париж е основано на 10 септември 1949 г. на която дата се е състояло учредителното му събрание. Инициативата за последното е изхождала от средите на "Български национален комитет" /БНК/. За подготовка на учредителното събрание е бил излъчен инициативен комитет в състав: д-р Велико Матеев /БЗНС - Врача 1/, д-р Константин Риндов /БЗНС - Врача 1"/, Димь Петров Динев /анархист/, инж. Владимир Костов и д-р Гантеров

Монархистите във Франция отцепили се през 1948 г. от комитета на Гемето БНОК и сгруппирали се в т.н. група "Възраждане" направили опит още от самото начало да оглавят ръководството на Емигрантското дружество. Тъй като такъв представител не бил включен в инициативния комитет по организиране и провеждане на учредителното събрание те отпечатали и разпространили сред вражеските емиграции покани за учредително събрание на Емигрантското дружество, с цел да присъствуват на същото повече техни поддръжници.

Борбата за влияние и надмошие в "Емигрантското дружество" между тези две групировки завършила в полза на геметовците.

На учредителното събрание състояло се през 1949г. са присъствували около 56 души изменници. След приемане на устава било избрано ръководство на дружеството в състав: д-р Константин Риндов - председател; Милка Генадиева /соц. демократ/ - секретар; Ст. Дарков - касиер. и контролната комисия влязали Христо Димов Сърбов /геметовец/ и Динко Сотиров /монархист от групата "Възраждане".

Съгласно устава му "Емигрантското дружество" било обявено за "безпартийна организация с антикомунистически характер" Целите и задачите на дружеството се свеждат към това - да подпомага изменниците на родината материално, да ги улеснява при настъпването им на работа, да посредничи пред френските власти при уреждане на документите им, да улеснява желаещите да се прехвърлят в други страни и пр.

Въпреки, че дружеството се обявило за безпартийна организация, същото си поставя за цел да развива антикомунистическа пропаганда, да дава информации за положението в нашата страна и работи за по-скорошното "освобождение" на България.

II. ВРЪЗКИ И ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИТЕ ЕМИГРАНТСКИ ГРУПИРОВКИ, ВОРЕК И ПРОТИВОРЕЧИЯ ВЪТРЕ В ДРУЖЕСТВОТО

"Емигрантското дружество" поддържа връзки с американския комитет "Свободна Европа" чрез който американците извършват финансирането на дружеството. Френския комитет "Свободна Европа" ежесечно отпуска по 200.000 френски франка на дружеството, по-голяма част от която сума се изразходва за заплати на ръководството. В дружеството има три платени длъжности: председател, подпредседател и секретар, всеки от които получава по 40.000 франка месечно. През 1954 г. американския комитет "Свободна Европа" измени начина за материалното подпомагане на изменниците, което до тогава ставало чрез "Емигрантското дружество". Вероятно с цел да се избегне злоупотребяването на отпусканите за целта на дружеството сума, комитета "Свободна Европа" създаде специална служба "Социални грижи", която е под непосредствен негов контрол.

За директор на службата беше назначен д-р Константин Риндов и за негови помощници Никола Александров и Сончо Димитров. По този начин американците се поставиха дружеството напълно в тяхна служба.

За 1956 година американския комитет "Свободна Европа" отпуска ежесечна финансова помощ от 150.000-180.000 френски франка.

"Емигрантското дружество" в Париж стана прицелна точка на всички политически групировки на българската вражеска емиграция във Франция, в което те се стремят да прокарат свое влияние и засилват авторитета си пред американците.

Още от създаването на дружеството същото стана арена на борби за надмощие. До 1950 г. то е било под влиянието на Българския национален комитет /БНК/. Поради настъпилото през 1950 г. разцепление в сред земеделците, между БЗНС -Планин и БЗНС -Врабча начело с Т.Тенев, се развиха ожесточени борби за загравване ръководството на "Емигрантското дружество".

Особено остра беше борбата на първото отчетно годишно събрание през 1950 г., когато групировката на БЗНС Врабча 1 в съюз с монархистите успя да вземе ръководството на дружеството. На това събрание беше избрано ръководство в състав: Тончо Тенев /БЗНС Врабча 1/ - председател; д-р Константин Риндов /БЗНС Врабча 1/ - подпредседател; Данко Сотиров /монархист/ - секретар и членове - Вану Георгиев и Страхил Арменков /независим/. В контролната комисия бяха избрани - Йордан Тонев /независим/, Янко Донев и инженер Стоянов.

През следващите 1951, 1952 и 1953 г. БЗНС Врабча 1 успя да задържи ръководството на дружеството с подкрепата на монархистите от групата "Възраждане".

Геметовците обаче не престанаха да действуват и се спитват да възвърнат загубеното си влияние в дружеството. Така в началото на 1954 г. в навечерието на годишното събрание на дружеството са се водили преговори между отделните групировки за подялба на местата в новото ръководство. Геметовците са предложили на гичевистите подкрепа при избора на ръководството, ако последните се съгласят двама техни представители да бъдат включени в същото. БЗНС Врабча 1 не е приел това Монархистите от групата "Възраждане" също са поискали от БЗНС Врабча 1 да се продължи съюза между тях и ръководството на дружеството да остане в техните ръце. За тази цел, те са обещали да внесат в дружеството отпуснатите от бившия царски двор 150 хиляди франка, на което БЗНС-Врабча 1 е се е съгласил.

По това време гичевистите в съюз с демократите /Димитър Моллов/ и социалдемократите /Милка Краус/ образуваха коалиция за създаване на нов национален комитет на българската вражеска емиграция. Така "Емигрантското дружество" попадна под влияние на т.н. "Коалиционен център на българските политически партии в изгнание", начело с Тончо Тенев.

Избраното през 1954 г. ръководство е имало следния състав: д-р Константин Риндов /БЗНС Врабча 1/ - председател; Димитър Моллов /демократ - подпредседател; Милка Краус /социалистка/ -

секретар; Драган Драганов/анархист/-каснер и членове - Лечо Тенев /БЗНС -Врабча 1/, Димитър Лозев/Врабча 1/ и Стефан Леворданки /Врабча 1/. Контролна комисия - Неделко Делчев и Сашо Драгиев.

Въпреки пълното отстраняване от ръководството на дружеството на геметовците, борбите и схватките в същото продължиха. Риндов бе обвинен от Димитър Молдов в неотчитане на изразходваните дружествени пари, в своеволие и стремеж да узурпира цялата дейност на дружеството. От друга страна секретарката на дружеството Милка Краус, се обяви против Риндов, че в отделните акции провеждани от дружеството същата била изолирана.

Начело на недоволните в дружеството застана Димитър Молдов и Милка Краус, а впоследствие към тях се присъедини и Лечо Тенев.

Поради похватите се разногласия вътре в дружеството насроченото годишно събрание за 24 април 1955г. беше отложено и се състоя на 12 юни с.г. На проведеното събрание противниците на Риндов демонстративно напуснаха събраниято, като увлекоха със себе си около 1/3 от присъстващите членове. Въпреки всичко събраниято е било проведено и избрано ръководство в състав: Константин Риндов - председател, Бончо Димитров /Дружество на бойците/-подпредседател, Драган Драганов - каснер, Иван Янев - съветник и контролна комисия: Иван Банковски /Дружество на бойците/, Върбан Стоянов и Димитър Попов.

Напусналите събраниято членове на дружеството избраха свои временен управителен съвет в състав: Димитър Молдов - председател; Милка Краус - секретар; Стефан Леворданки - каснер и Лечо Тенев и Димитър Лозев членове. Създавателно отцепниците направиха постъпки пред френските власти, които ги признаха като законно ръководство на дружеството.

През м. юли 1955г. временния управителен съвет свика свое годишно събрание.

Получилото се разцепление в "Емигрантското дружество" - наличието на две ръководства - едното с Риндов и другото с Молдов беше използвано от геметовци за засилване аважите си среду дружеството. В печатните издания на БНК се появиха редица статии насочени срещу ръководствата на дружеството.

С цел да се ликвидират разногласията и борбите в дружеството вероятно по нареждане на американците, френските власти позволиха двете ръководства на дружеството и им дадоха десет-

дневен срок за провеждане на ново събрание и избиране на ново ръководство. На проведеното събрание на 10 яни 1956г. присъстваха 180 изменници на родината, по-голямата част от които бяха геметовци. След изяснение на отчетния доклад от Риндов се пристъпи към избор на ръководство. На това събрание геметовците успяха да изолират Риндов и избраха свои представители в ръководството на дружеството.

След вземане на ръководството на дружеството от геметовците, Риндов веднага е направил обзакване пред френските власти, че проведения избор бил незаконен, тъй като на събранието са присъствували много нечленове на дружеството/има да предвид геметовци -б.н./ . Освен това Риндов свика заседание на старото ръководство на дружеството на което беше решено да не се предава никаква архива на новото ръководство и да се насрочи ново събрание на което да се допуснат само редовни членове на дружеството.

На проведеното ново годишно събрание на дружеството на 4.XI.1956г. Риндов осигури присъствието на представители на Министерството на вътрешните работи и Министерство на правосъдието на Франция. На така проведеното редовно събрание, геметовците бяха изолирани и дружеството попадна отново под влиянието на "Врабча 1" и "Дружеството на бойците". На събранието беше избрано ръководство в състав: Миладин Башев/Дружество на бойците/- председател; д-р И.Риндов - секретар; Драган Драганов - подпредседател; Павел Буров - касиер, инж. Никола Терзиев - съветник. Контролна комисия: Стоян Угринов/БЗНС Врабча 1/- председател; Софя Апостолова и Ълчо Бонев - членове.

Под натиска на американците в лицето на комитета "Свободна Европа", с цел обединяване силите на вражеската емиграция между ръководствата на "Емигрантското дружество" и "Дружеството на бившите бойци" в Париж са се водили редица преговори за обединяване на двете дружества. Обединяване обаче не се постигна поради това, че бившите бойци искаха начело на обединеното дружество да застане Чаво Тодоров Киров, почетен председател на "Дружеството на бившите бойци", а Моллов, Мечо Тенев и Милка Краус искаха това да стане начело с професор Христофоров.

Натиска за обединяването от страна на американците се изразяваше в това, че комитета "Свободна Европа" е блокирал суми от помощта, която отпускаше на дружеството и която обещаваха да възстанови ако се извърши обединяването.

AP
FA

След неуспешните преговори за обединяване "Дружеството на бившите бойци" предприе линия за овладяване на ръководството на "Емигрантското дружество" и през 1956г. то успя да постави своя член за председател на дружеството.

Натиска на американците да се прекратят борбите в "Емигрантското дружество" в Париж продължи. Той особено много се засили по време на събитията в Унгария. По това време представител на комитета "Свободна Европа" във Франция проведе среща с новонабраното ръководство на "Емигрантското дружество" и настоя пред същото да се прекратят събитията и борбите в дружеството. Той изтъкнал, че най-важната задача на новото ръководство на дружеството е да обедини всички групировки на вражеската емиграция във Франция, за да бъде тя готова за събития като тези в Унгария. По отношение на геметовци представителя на "Свободна Европа" казал, че ръководството на дружеството трябва да привлече и тях към сътрудничество. Във връзка с горното председатели на "Емигрантското дружество" - Банев през м. ноември м.г. се обърна с покана към геметовци, да вземат участие в дружеството, но ги предупреди, че няма да допусне "партизанщина" в същото. Видимо привържениците на Гемето не са доволни от новонабрания състав на ръководството на дружеството, тъй като през м. ноември 1956г. бр. 3 на в. "Младешка борба" - орган на младежката секция на БНК пише, че това ръководство е избрано незаконно, че срещу три четвърти от българската емиграция в Париж била нанесена неправда като не била допусната на годишното събрание. Освен това вестника пита защо "законно избраното ръководство на дружеството"/остава въпрос за избраното геметовско ръководство на 10. II. 1956г. - б.н./, избрано на редовно общоемигрантско събрание не се заеме по-сериозно да оправи заплетените конци в дружеството.

III. ДЕЙНОСТ НА "ЕМИГРАНТСКОТО ДРУЖЕСТВО" СРЕЩУ НАШАТА СТРАНА

Една от формите на вражеска дейност на дружеството, насочена срещу нашата страна е пропагандата. Дружеството издаде и разпространи сред вражеската емиграция във Франция редица Позиции, апели и др. целици предотвратяване завръщането на изменниците в родината и насочени срещу указа за амнистията. Така също дружеството разпространява и други печатни материали насочени срещу народната власт у нас.

19

-7-

11
10

През 1955 година ръководството на "Емигрантското дружество" в споразумение с "Дружеството на бившите бойци" и "Дружеството на свободните българи" проведе пропагандна и друга дейност срещу нашата страна по време пребиваването на Държавния ансамбъл за песни и танци в Париж.

По непроверени сведения, в началото на м. ноември 1956г. представител на комитета "Свободна Европа" е поискал от д-р Константин Риндов да подбере и подготви група от надеждни изменници, която да бъде готова да провежда провокации срещу българската легация в Париж.

2 март 1957 година

С о ф и я

Написано в 6 ека.

Ека. № 1 -ръководството
Ека. № 2,3 и 4-III-то У-ние ДС
Ека. № 5 и 6 - К.Д.

Изготвила: № 5820
Написал: № 0980

Строго поверливо!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСИО: Академичното дружество
"Васил Левски" в Барна.

Според наличните агентурни сведения, потвърдени и от някои негалии източници, дружеството е било създадено на 23.XII. 1948 год. в Барна, по инициативата на БНК. За отговорник на дружеството пред БНК е бил определен ЦЕНКО БАРЕВ - завеждач младежките секция при БНК.

Дружеството си е поставило за цел да обедини българските академично младеж в "загряване", като я нареди "на фронта срещу болшевишката тирания", да оказва помощ на своите членове; да защитава техните интереси пред френските власти и учебните заведения, в които следват; да спомогне при настъпването им на работа и да развива културно-просветна дейност в анти-комунистически дух.

С оглед на тази задача, дружеството е имало за цел да влезе във връзка с различните обществени институти и организации във Франция, да поддържа контакт с останалите академични антикомунистически организации във Франция и навън нея и с организациите на бегълците от другите страни. Като свой пропаганден орган, дружеството започва да издава единственото списание "Васил Левски". От същото название няколко броя, след което по поръчка на БНК то се спира. Това е станало, поради отказ на нестателството на дружеството, списанието да се издава от името на "Младежките секция при БНК", както е било прието първоначално. С това се слезе и началото на борбата между привържениците и протавяниците на БНК и неговия шеф ГЕМЕТО в д-вото. Тази борба се особено задълбочава след ставянето на отношенията между геметовците /БНКО-Младше/ и гичевистите /БНКО-Врече 1/ през 1950 год.

При годишното събрание на дружеството на 22.XII.1949 г. протавяниците на ГЕМЕТО вземат връх и неговите привърженици са нагонени от ръководството на д-вото. През 1950 год. гемеистите се свикват да възврът изгубените си позиции, но безуспешно.

На 18 юни 1850 год. се провежда организационно събрание, на което е тръгвало да се разгледа обвинението срещу Д-во ЛАГЕВ за злоупотреба с емигрантски средства и за клеветническа дейност срещу някои емигранти в Германия в резултат, на което те са настрадени.

На съборнието геметовците са дошли със своя "ударна команда", която е имала за цел да превземе съборнието и не позволи разглеждането на обвинението срещу Д-во ЛАГЕВ, като осуети и изключенето му от дружеството. Инцидентът се прекъсва с пристигането на един немски френски полицай, които изхвърлят геметовците. От това събрание, същите били напълно изгонени от д-вото "Български следствие на това и те създават свое академично д-во "Св. Климент Охридски", което не развива почти никаква дейност и няколко след това се разпада напълно.

След изгонването на геметовците, ръководството на д-вото се е посло от гачевистите, поддреляни от "Българските" и социал стите на ИАКА РАС, които имат и ръководството на "Дружеството на българските емигранти". Те обаче, не успяват да въздържат и активизират дружеството. Дейността на същото постоянно отслабва и през 1851 год. се решава окончателно. За е направен опит за възобновяването му на 30.11.1850 год. но на съборнието се присъствували само 7 души. Това обстоятелство не е позволило неговото звкано конституиране и опитът е неуспешен.

18.11.1854 год.

Получено в 6 ема.

а 1-др. Минастър.

б 2-др. зми. Минастър.

в 3-др. Лоев.

г 4, 5 и 6-привлещи

1, 11 и 111-ДС.

87
Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Социалистическата
група в ПАРИЖ.

По сведения от наши източници е известно, че през 1949г. в ПАРИЖ е била създадена група на "социалистите", в която влизали:

1.- Професор ГЕОРГИ ПЕТКОВ ГЕОРГИЕВ, подпредседател и член на финансовата комисия на изпълнителното бюро на "Международния център на свободните профсъюзи в изгнание", и представител на тази група в БНК.

2.- ЦВЕТАН БОРИСОВ ПЕНЕВ, представител на групата в БНК

3.- ЖИВКО ГЕОРГИЕВ.

4.- МИЛКА СИМЕОНОВА КРАУС.

Групата издава месечен-цимлюстжен бюлетин на български език "Свободен-синдикат", който се списва с клеветнически статии и дописки за Съветския Съюз, нашата страна и страните с Народна демокрация.

По сведения от м. януари 1953 година в тази група настъпили вътрешни борби, които са довели групата до разцепление.

С други данни за дейността на тази група не разполагаме

_____ януари 1954 год.

С о ф и я

ПОМОЩНИК МИНИСТЪР МВР,

Генерал майор:

/Хр. Боев/

СТРОГО ПОВЕРТЕЛНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: "френско-български културен институт за научни издирвания" в Париж.

І. УЧРЕДЯВАНЕ, ЦЕРЕМОНИЯ, УЧАСТВУВАЩИ ЛИЦА.

През есента на 1954 година, със съдействието на видни френски политици и интелектуалци, група изменници на родината, главно геметовци, са създали в Париж "френско-български културен институт за научни издирвания".

На 8 февруари т.г., в тържествената зала на парижкия юридически факултет, се е състояло тържественото откриване на института. Присъствували са множество видни французи, българи - изменници на родината и представители на вражеската емиграция от другите народнодемократични страни. Произнесени са били приветствия и речи, в които е била подчертана необходимостта от културно-научен обмен между българския и френски народи.

Тържественото събрание е било открито от председателя на института ПИЕР ПАСКАЛ - професор по славянска литература в Сорбоната. В речта си съдият е припомнил някои епизоди от историята на френско-българското културно общуване. Обръщайки се към присъстващите изменници на родината, "които нещастieto на времето" било събрало в залата, той заявил, че без тяхното "активно сътрудничество подобен институт не би бил дори мислим".

7

-2-

ПИЕР ПАСКАЛ е прочел писмото на ЖОРЖ ДЮАМЕЛ - почетен член на института, член на френската академия на науките и писател, който бил възпрепятствуван да присъства. В писмото си ЖОРЖ ДЮАМЕЛ припомнил връзките поддържани с България посредством комитета на "Алианс Франсез" в София и изказал съжалението си от факта, че "Френските интелектуалци са видели да се издига стената, която ги отделя от българските интелектуалци".

Било е прочетено писмото на РЕНЕ РИСТЕЛЮБЕР - член на института и бивш френски пълномощен министър в София, който също не е присъствувал. Същият е отбелязъл живия интерес на българите към френската култура.

ЖЮЛ РОМЕН - почетен член на института и член на френската академия на науките, е произнесъл реч, в която е разгледал френско-българските културни връзки в миналото. Той е разказал за посещенията си в София през 1938 година, по време на което българските писатели и публика му направили силно впечатление с хубавия френски език, който говорели. Накрая ЖЮЛ РОМЕН е изказал съжаление, че днес в България "много от тези хора" може би "заплащат със затвор или каторга своята любов към свободата на духа".

ФРАНСУА ЛЕ РУА - подпредседател на института и професор по право в гр.Лил, изнесъл лекцията "Демократичният дух на българския народ, отразен в конституцията от 1879 година, наречена Търновска". Според лектора "селската демокрация, която организира Търновската конституция е първата такава в съвременната история".

След прочитането на лекцията ВАСИЛ ЮРКОВ - член на представителството на "Българския национален комитет" в Париж, изказал благодарност към всички видни французи, взели участие в създаването на института.

Събранието е преминало при подчертано отрицателно отношение към народната власт в България.

II. ЗАДАЧИ.

Противобългарският характер на института се вижда най-добре от неговата програма. Според същата институтът е създаден "с оглед заразяването на националното наследство на българската култура".

-3-

В програмата между другото се казва: "Голяма част от произведенията на българските класици и съвременни писатели, които не са били марксисти, или пък идеите на които не са били близки до марксистическите идеи, бяха посочени като опасни. Те изчезнаха от обществените библиотеки и продажбата им беше забранена.

Пред опасността да изчезнат за винаги произведенията на най-ценните ни писатели, френско-българският институт за научни издирвания си постави за задача да инвентаризира напълно културното и научно наследство намиращо се в чужбина, за да може един ден, когато условията позволят, да го възстанови изцяло. От сега нататък този инвентар ще бъде полезен инвентар, който ще показва на свободния свят истинският не фалшифициран от политическия ред образ на България.

Ето защо ние отправяме ревностен апел към всички институти, обществени или частни заведения, да ни съобщат дали притежават книги на български език или пък за България".

Освен поменатата задача институтът ще се стреми: да показва благотворното влияние на френската мисъл и тази на "свободния свят" върху развитието на българската култура и наука.

"Да проучи актуалните проблеми в светлината на неоспорими факти, за да подготви основните принципи и практически мерки, които да бъдат приложени в България след нейното освобождение".

Да поддържа духа сред вражеската емиграция.

III. РЪКОВОДСТВО.

Настоятелството на института има следния състав:

Почетен председател: ЕДУАРД ЕРИО - почетен председател на Френското национално събрание и кмет на гр.Лион.

Председател: ПИЕР ПАСКАЛ.

Подпредседатели: ЕВГЕНИИ СИЛЯНОВ - бивш дипломат, невъзвръщенец, националист. ФРАНСУА ЛЕ РУА.

Секретар: ЛЕО ОЛИВЕНБАУМ - бивш адвокат в София.

Членове: ЖАН ЖАК ШЕВАЛИЕ - професор по право в Сорбоната; АНДРЕ РУА - професор по право в Сорбоната и РЕНЕ РИСТЕЛЮБЕР.

Почетни членове: ЖОРЖ ДЮАМЕЛ; ЖЮЛ РОМЕН; ЕМИЛ БЕРНО-член на Френската академия на науките; ЛЕОН ЖЮЛИО ДЕ ЛА МОРАНДИЕР-декан на юридическия факултет в Сорбоната; МАРСЕЛ ЕДМОНД НЕЖЛЕН-социалист, депутат във Френското национално събрание; Г.М.ЛИМИТРОВ-председател на "Българския национален комитет" /БНК/; НИКОЛА ДОЛАПЧИЕВ - член на БНК и ПЕТЪР ХРИСТОФОРОВ - бивш професор в Софийския университет, невъзвръщенец, националист.

Към настоятелството е бил образуван комитет за сътрудничество, състоящ се от следните изменници на родината: ВАСИЛ ЮРКОВ, МИЛКА ГЕНАДИЕВА, ДИМИТЪР МОЛЛОВ - членове на БНК в Париж; КРЪСТЮ ЗАРЕВ, АНТОН КАРАБУЛКОВ - сътрудници на БНК в Париж; БОРИС НОЖАРОВ, БИСЕР КОЛЕВ - социалдемократи; СВЕТΟΣЛАВ РАДЕВ - демократ, ДИМИТЪР ТАСЛАКОВ - националист; Т.ВАНГЕЛОВ, А.ЦВЕТКОВ, О.ЦВЕТКОВ, Ч.МАРИНОВ и други.

Настоящият адрес на института в Париж е: ул.Дю Рул № 11.

IV. ПЕЧАТЕН ОРГАН - СЪДЪРЖАНИЕ.

Институтът издава периодичен бюлетин. До сега от същия е издаден брой 1, за месеците август и септември.

На уводно място в този брой във факсимиле е поместено обръщението на ГЕМЕТО по случай създаването на института. В същото между другото се казва:

"Френско-българският културен институт за научни издирвания в Париж е едно от най-добрите приложения в областта на френско-българските отношения. Освен това той е здрава основа за изграждането на европейското единство.

В исполинската и решителна борба на нашата епоха за свобода на мисълта, комунистическият тоталитаризъм - много по-вреде от средновековното мракобесие - се стреми да завладее човешкото съзнание, да изкорени и да изхвърли от Източна Европа западната култура и наука, които са дълбоко внедрени.

Френско-българският културен институт е здрава изходна точка за духовна защита, даже за мирна културна офанзива, защото този институт е не само мощно средство за запазване културното

Из архивите на ЦС

наследство на нашите европейски народи, но също и средство за превръщане на духовната скъпоценност в мощно оръжие за духовно и демократично възраждане на културата на нашия народ.

В съдия брой на бюлетина е поместена програмата на института, която предадохме по-горе, както и речите, произнесени при неговото откриване.

Посочен е списък на книгите, които се търсят за слагане начало на библиотеката на института. Измежду изброените автори личат: ПАИСИИ ХИЛЕНДАРСКИ, СОФРОНИИ ВРАЧАНСКИ, Г.С. РАКОВСКИ, П.Р. СЛАВЕЙКОВ, ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ, ХРИСТО БОТЕВ, ИВАН ВАВОВ, СТОЯН МИХАЙЛОВСКИ, АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ, ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ, АНТОН СТРАШИМИРОП. К. ЯВОРОВ, ЕЛИН-ПЕЛИН, ЙОРДАН ЙОВКОВ, ДОБРИ НЕМИРОВ, АСЕН ЗЛАТАРО, НИКОЛАЙ РАЙНОВ, ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА и др. Съдновременно е поместен апел на секретаря на института ЛЕО ОЛИВЕНБАУМ, в който същият умолява българите - емигранти и френските институти и библиотеки, притежаващи книги от български автори, да ги предадат за ползване в библиотеката на института.

В раздела "Велики фигури в българската литература" са поместени следните статии:

1. "Паисии". Авторът АНДРЕ ДЕЗАР разглежда живота и делото на Паисии и подчертава, че българското възраждане започва с паисиевата история. Същият изтъква, че преди Паисии през XVI в. католическите мисионери, дошли в България, са направили опит да събудят националното съзнание на българите.

В края на статията е дадена доста пълна библиография. Измежду авторите личат: М. ДРИНОВ, Н. ДЕРЖАВИН, А. ТОДОРОВ, Н. В. ЗЛАТАРСКИ и др.

2. "Влияние на френската цивилизация в България". В статията се подчертава помощта, която католическите мисионери са оказали на българите в борбата им за църковна независимост.

Посочено е също и влиянието на френските училища в България, както и това на френската литература върху произведенията на българските автори.

3. "Французи и българи през средните векове" - от КРЪСТЮ ЗАРЕВ, сътрудник на "Българския национален комитет" в

-6-

14

Париж в която авторът се спира на кръстоносните походи, завземането на Константинопол, както и на отношението на Борил и на Иван Асен към франките.

В отделна статия бюлетинът се занимава подробно с въпроса за "Заплатата на един неквалифициран работник и неговата покупателна възможност в България", като се стреми да докаже, че днес в България покупателната възможност на такъв работник е 3 пъти по-малка в сравнение с 1938 година.

В края на бюлетина е дадена таблица за тиража на издадените през 1954 година книги в България. Подчертава се, че за разлика от преди втората световна война, през 1954 година са издадени само 7 книги преведени от френски език.

По повод наименованието на новосъздадения френско-български институт между изменниците на родината е възникнал спор. Националистите предлагали същият да носи името на Симеон II, но това не било прието.

Източници: В-к "Свободна и независима България" бр.3 от м.март 1955 година.

Бюлетина на "Френско-българския културен институт за научни издирвания" - бр. 1 от 1955 година.
Наши източници.

20.X.1955 година

С о ф и я.

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

188

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Организациите на изменниците
на родината - бивши военни.

След Втората световна война изменниците от народнодемократичните страни - бивши офицери, продължиха и продължават да водят конспиративна и подривна дейност срещу установената в тези страни народна власт. С такава цел бившият полски генерал АНДЕРС създаде "обща организация на бившите бойци" - емигранти от народнодемократичните страни, със свой център в Париж. Тази обща организация е подпомагана от американците посредством комитета "Свободна Европа".

Целите и задачите на тази организация, създадена от генерал АНДЕРС са: изграждане на общо-емигрантска армия, която да бъде включена в рамките на Северо-атлантическия пакт, а така също провеждане на шпионска и подривна дейност срещу народнодемократичните страни.

През 1952 год., когато генерал АНДЕРС е подел инициативата за изграждането на горепосочената организация, българските изменници на родината - бивши офицери, начело с ДАМЯН ВЕЛЧЕВ, са активизирали своята дейност и са образували така наречената "военна лига".

ДАМЯН ВЕЛЧЕВ е бил в близки връзки и сътрудничество с генерал АНДЕРС, който, получавайки средства от комитета "Свободна Европа" е финансирал "лигата". Първоначално в "лигата" са били включени тесен кръг изменници на родината - бивши офицери.

Целите и задачите на "военната лига" са били: да рекрутира офицери и бойци за общоемигрантската армия, да събиде

сведения за всички емигранти, да привежда в известност всички избягали офицери, да разработва военни планове и операции в случае на военен конфликт, да съставя програми за бърза мобилизация на всички емигранти при нужда, да рекрутира и обучава диверсанти за изпращане в нашата страна, да издирва и поддържа връзки с вражески елементи в нашата страна и пр.

Ръководител на "лигата" е бил ДАМЯН ВЕЛЧЕВ, а след неговата смърт такъв е ИВАН ГОЛОГАНОВ. Секретар на "лигата" е ЛАБЕН ПЕТРОВ ТОДОРОВ.

Във връзка с подбора, обучението и изпращането на диверсантски групи в България, "лигата" е в тясно сътрудничество с американците.

С цел прикриване конспиративния характер на дейността на "лигата", а така също улеснение изпълнението на задачите ѝ, през пролетта на 1954 год. ръководителите на същата създадоха "Д-вото на бившите бойци", което се включи като секция в "общата организация на бившите бойци".

Учредителното събрание на това д-во се е състояло на 23 май 1954 год. В инициативния комитет за създаването му са участвували: ИВАН ИВАНОВ ГОЛОГАНОВ, ЯНКО ДИМИТРОВ ДИШЛИЕВ, ИВАН БАНКОВСКИ и НИКОЛА ПЕТРОВ АЛЕКСАНДРОВ.

При учредяването си д-вото е имало 36 членове. За членове са били приемани всички емигранти, служили в армията.

Напоследък ръководството на д-вото е набелязало мерки за увеличаване на членската маса. Същото е изготвило списък на 60 българи-емигранти, които да бъдат поканени да се запишат за членове на д-вото. Една част от тези българи били от колонията, а другата част - невъзвръщени и избягали от страната след 9.9.1944 год.

Първоначално в ръководството на д-вото са били избрани: ИВ. ГОЛОГАНОВ, СРЕБРОВ, ИВ. БАНКОВСКИ, ГАНЧО ГАНЧЕВ и ЯНКО БОГОВЕВ. Председател на д-вото е бил СРЕБРОВ. В контролната комисия са влизали: НЕДЯЛКО ЧАКЪРОВ, КОНСТАНТИН ТЕРЕЗОВ и СТОЯН АНТОНОВ.

Поради това, че на първо време не са съществували клонове на д-вото в други капиталистически страни, били са избрани отговорници за различни сектори в Европа, а именно: ИВ. ГОЛОГАНОВ е отговарял за Франция, Испания и Португалия, като е поддържал връзка с бившето царско семейство; БАНКОВСКИ е отговарял за Германия и страните от Бенелюкс, а ЯНКО ДИШЛИЕВ за Швейцария, Италия и Австрия.

Наскоро "Д-вото на бойците" щяло да образува свой клон

190

в Ница. Проектира се създаването на клонове и в други капиталистически страни.

На 24 април т.г. се състоя годишното събрание на д-вото, на което бе избрано ново ръководство в следния състав:

Председател - ИВАН ГОЛОГАНОВ

Подпредседатели - ИВ. БАНКОВСКИ

- НИКОЛА АЛЕКСАНДРОВ

Секретар - инж. ЯНКОВ

Касиер - ВАСИЛ АНТОНОВ

Членове - Миладин Бачев

- БОНЧО ДИМИТРОВ

Контролна комисия: НЕДЯЛКО ЧАКЪРОВ, КОНСТАНТИН ТЕРЕЗОВ и ГАНЧО ГАНЧЕВ.

Д-вото има три платени места: председател, подпредседател и секретар. Всеки от тях получава по 40,000 франка.

Клубът на "Д-вото на бойците" се помещава в сградата на полския дом на ул. Legandre 20 - Paris. Неофициално бившите военни се събирали почти всяка вечер в кафенето La Belle Ferronière - 57 rue Pierre Chaconne - Paris

Дейността на д-вото се изразява в провеждане на събрания, устройване на вечеринки и други сбирки. Не му е известно д-вото да притежава печатен орган или да развива каквото и да е печатна дейност.

При създаването на д-вото са били изпратени писма - покани за сътрудничество и съдействие до следните американски и други организации: комитета "Свободна Европа", със съдалище в Америка, френския комитет "Свободна Европа", със седалище в Париж, американско-българското д-во в Питсбург, американско-българското д-во в Мюнхен, комитета за подпомагане на бежанците в Париж, социално-икономическата американска служба, американската служба за разпределение кредитите по "освободителните движения" и пр.

Д-вото поддържа връзки с другите организации на вражеската емиграция, с изключение на организацията на анархистите и геметовците.

Ръководителите на "Д-вото на бойците" са постигнали споразумение за обща дейност с двореца. Същите подкрепят идеята за обединяване на емиграцията около двореца. На тържеството в Мадрид по случай пълнолетието на СИМЕОН, от страна на "Д-вото на бойците" са присъствували СТЕФАН ГРУЕВ и КЪНЧО КЪНЧЕВ.

От пролетта на тази година "Д-вото на бойците" води преговори за обединение с "Емигрантското д-во" и "Д-вото на свободните българи". Тази дейност среща одобрението на организацията на ТОНЧО ТЕНЕВ /Б.З.Н.С. - Врабча 1/, който контролира "Емигрантското д-во". За обща борба и сътрудничество се обявява и крилото на анархистите, начело с ИВАН РАЧЕВ. Опитите за обединяване на горепосочените д-ва предствалват отделен етап от усилията за събирането на емиграцията и се вършат по внушение и натиск на американците. Напоследък американци и англичани се ориентират към двореца считайки, че в настоящия момент последният се явява като най-удобен и пригоден обединителен център на българската вражеска емиграция.

Извън горните тенденции за обща противонародна дейност в съдружие с двореца, остават геметовци и крилото на анархистите, начело с ГЕОРГИ ХАДАМЕВ.

Въпреки воденето на преговори и други прояви от този род, между "Д-вото на бойците" и другите организации, както и между самите бивши военни съществува антагонизъм и съперничество. Всичко това, обаче, се потушва пред страха, че американците ще спрат помощта.

ИВАН ГОЛОГАНОВ и ТОНЧО ТЕНЕВ били враждебно настроени един срещу друг. Причината за това се корени в стремежа на ГОЛОГАНОВ да засили позицията си и се издигне като водач на бъдещата обединена емиграция.

От друга страна, понастоящем военните са разцепени на два лагера: лагера на "Звено", начело с ГОЛОГАНОВ и лагера на анархистите, начело с БАНКОВСКИ. Но пред опасността, че ще бъдат порицани от генерал АНДЕРС и, че помощта ще им бъде прекратена, ГОЛОГАНОВ и БАНКОВСКИ прикриват действителните си отношения и привидно се подкрепят.

Между АЛЕКСАНДРОВ и БАНКОВСКИ съществува борба кой да превземе председателското място в "Д-вото на бойците". Известно е че френските власти са отказали да уредят престоя на ИВАН ГОЛОГАНОВ във Франция, поради което е възникнал въпроса за избор на нов председател.

10 август 1955 год.
С о ф и я.

*Да се набележат с
критично отношение
за умишлеността
всичко обясни
25.10.*

*ср. Водеро
И-1-1-1-1-1
[Signature]*

30

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Дружеството на бившите бойци
в Париж.

1. ВЪЗНИКВАНЕ. ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИТЕ ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

Дружеството на бившите бойци в Париж е секция на т.н. "Федерация на бившите бойци от Централна и Източна Европа", седалището на която е в Париж на ул. LE GANDRE 20.

Горната организация беше създадена през 1952 година от бившия полски генерал Андерс. Целите и задачите, които тя си постави бяха: Да обедини всички изменници - бивши офицери от народнодемократичните страни; да разработи планове за мобилизация на всички изменници в случай на война и да изгради общоемигрантска армия, която да се включи във войските на НАТО; да рекрутира, подготвя и изпраща шпиони и диверсанти в народнодемократичните страни и да издирва и поддържа връзка с вражески настроените елементи в тези страни.

Първоначално за членове на организацията се приемали само бивши офицери, но впоследствие с цел да се увеличи членският ѝ състав, са започнали да приемат и бивши подофицери и войници.

Финансирането на федерацията се извършва от американския комитет "Свободна Европа".

През 1952 година, когато генерал Андерс е подел инициативата "за изграждането на федерацията - чрез създаване на национални дружества на "бившите бойци от Централна и Източна Европа", българските изменници на родината - бивши офицери, начело с Дамян Велчев, са активизирали своята дейност и са възстановили бившата "Военна лига" в която са влизали ограничен кръг хора като Дамян Велчев, бившия полковник Иван Иванов Гологанов, Любен Петров То-

-2-

доров, бившия майор Иван Минчев Банковски, бившия поручик Янко Димитров Дишлиев, бившия подполковник Никола Петров Александров, Иван Тодоров Бояджиев/бивш офицер/, бившия полковник Никола Йорданов Костов, и Любен Стефанов Радев - бивш секретар на Дамян Велчев.

Тази група без да е била официално оформена като секция на организацията на генерал Андерс е поддържала връзки с него и е получавала финансова подкрепа. Връзката се поддържала лично от Дамян Велчев, а след него от Любен Тодоров.

През 1954 година горепосочените изменници - бивши офицери предприели дейност за изграждане на "Дружество на бившите бойци", което да бъде официално признато от френските власти и включено като секция в организацията на генерал Андерс. За целта бил изграден инициативен комитет, в който са влизали: Иван Иванов Гологанов, Янко Димитров Дишлиев, Иван Банковски и Никола Петров Александров. Инициативният комитет е предприел агитация за набиране на членове за дружеството, а така също е правел консултации с ръководството на дружеството на "Свободните българи" /организация под влиянието на двореца и БНФ/.

По въпроса за бъдещото ръководство на дружеството още преди неговото учредяване е възникнала борба между Иван Гологанов и Банковски кой да заеме председателското място. По-късно такава борба се е водила и между Банковски и Александров.

На учредителното събрание на дружеството, състояло се на 23 май 1954 г. присъствували 25 изменници на родината. На събранието Гологанов докладвал устава на организацията, който бил типов - еднакъв за всички секции на "Федерацията на бившите бойци от Централна и Източна Европа". Според устава за членове на организацията се приемали всички антикомунисти служили в армията. Приемането ставало с препоръка на двама гаранта.

За ръководство на дружеството на учредителното събрание били избрани следните изменници: председател - бившия полковник Сребров; подпредседатели - Баръмов и Кънчев, секретар - Янко Богоев и членове - Иван Гологанов и Банковски. За членове на контролната комисия били избрани Любен Янков, Недялко Ангелов Чакъргов и Константин Стефанов Терезов.

Учредяването на "Дружеството на бившите бойци" станало със съгласието на двореца, за което Иван Гологанов предварително

е ходил в Мадрид за консултация.

Независимо от това, че за председател на дружеството е бил избран бившият полковник Сребров, фактически същото се ръководело от Любен Тодоров, който поддържал връзка с ген.Андерс.

Като първа помощ на дружеството след неговото учредяване френският комитет на "Свободна Европа" му отпуснал сумата 480.000 франка, а след това комитетата редовно е отпуснал суми на дружеството за провеждане на неговата дейност.

Дружеството имало три платени длъжности: председател, подпредседател и секретар, които получавали по 40.000 франка месечно.

С цел да увеличи членския си състав, ръководството на дружеството предприема дейност за обединяване с "Емигрантското дружество" в Париж, което има значителна членска маса. През 1955 г. и 1956 г. ръководството на "Дружеството на бившите бойци" е водило на няколко пъти преговори за обединяване. В тази си дейност то е било подкрепено от представителите на комитетата на "Свободна Европа". В това отношение "Свободна Европа" е оказвала натиск по отношение ръководството на "Емигрантското дружество", като е блокирала суми от помощта, която му е отпускала. По въпроса за обединяването на двете дружества са се появили борби и противоречия между ръководствата на двете дружества, които по принцип били съгласни да се обединят, но не се разбирали по въпроса кой да застане начело на обединеното дружество. Членовете на "Емигрантското дружество" - Моллов, Жечо Тенев, Милка Краус и други искали начело на обединеното дружество да застане проф. Христофоров, а членовете на ръководството на "Дружеството на бившите бойци" искали обединението да стане под председателството на Сава Тодоров Киров, считан за почетен председател на "Дружеството на бившите бойци".

След неуспешните преговори за обединяване с "Емигрантското дружество", ръководството на "Дружеството на бившите бойци" предприема линия за овладяване ръководството на "Емигрантското дружество" и спечелване на членската му маса. Като резултат на тази дейност през 1956 година за председател на "Емигрантското дружество" е бил избран Миладин Башев /член на ръководството на "Дружеството на бившите бойци"/, а освен това в ръководството на "Емигрантското дружество" са влезли още Бончо Димитров, Никола

Из архивите на ДС

-4-

Петров Александров и Стефан Груев.

През 1955 година в ръководството на "Дружеството на оившите бойци" са станали промени. За председател на дружеството е бил избран Иван Гологанов; за подпредседатели - Иван Банковски и Никола Петров Александров; за секретар инж. Янков; за касиер - Васил Антонов и членове - Владимир Башев и Бончо Димитров. В контролната комисия са били избрани Недялко Чакъров, Константин Терезов и Ганчо Ганчев.

Тъй като въпроса за престоя на Иван Гологанов във Франция не бил уреден от френските власти и е съществувала вероятност той да напусне Франция, между Иван Банковски и Никола Петров Александров се е повела борба за председателското място в дружеството. През м. май 1956 година за председател на Дружеството на мястото на Иван Гологанов бил избран Никола Петров Александров. Им а сведения, че Банковски не е бил доволен от това положение и се стремил да заеме мястото на Александров.

Ръководството на "Дружеството на бившите бойци" подкрепя дейността на бившия царски двор в Мадрид за създаване на "Задгранично представителство" и обединяване на вражеската емиграция около същото. На тържеството в Мадрид по случай пълнолетието на Симеон, ръководството на "Дружеството на бившите бойци" изпрати своите представители - Стефан Груев и Кънчо Кънчев. Дружеството поддържа връзки с "Съюза на оивободните българи", със седалище в Париж, Американско-българското дружество, със седалище в Питсбург - САЩ, Немско-българското дружество в Мюнхен, с Френския комитет "Свободна Европа" и други организации на вражеската емиграция, с изключение тази на Геметовци.

II. ДЕЙНОСТ НА "ДРУЖЕСТВОТО НА БИВШИТЕ БОЙЦИ" СРЕЩУ НАШАТА СТРАНА.

Известно е, че изменниците на родината - бивши военни се занимават с активна шпионска и диверсантаиска дейност срещу нашата страна още преди създаването на тяхната организация, а и след това. Така например през 1951 г. бившият полковник Иван Гологанов, подвизаващ се тогава в Гърция и работещ за американското разузнаване е подбрал, подготвил и преквърлил в нашата страна група парашутисти - изменници с шпионски и диверсантаиски задачи.

През 1953 год. друг член на ръководството на "Дружеството на бившите бойци", бившият поручик Янко Дишлиев в тясно сътрудничество с американското разузнаване и изменника на родината Иван Рачев /шеф на групата на анархистите във Франция, стояща за активна борба срещу народната власт, изразяваща се в диверсанта и подривна дейност/ организира и подготви диверсанта група, състояща се от трима изменника на родината - анархисти, които от Гърция с парашути беше прехвърлена на наша територия.

След учредяване на дружеството, ръководството на същото системно е уреждало изнасянето на лекции за членовете на Дружеството - бивши офицери, по бойна и тактическа подготовка. Освен това ръководството на дружеството е създавало свои бази в градовете Стразбург, Лион и Марсилия, в които се извършвала подготовката на кадрите за диверсионно-терористична дейност. Пряк отговорник по тази подготовка е бил Янко Дишлиев, а негов помощник Неделчо Чакъров, който през м. август м.г. замина за Лондон. Последният е завършил американска разузнавателна школа в Гърция. Освен това ръководството на дружеството е имало на разположение вила регистрирана на името на сестрата на Сава Паница, в която се съхранявала материалната част - оръжие и др. пособия, необходими за бойната и друга подготовка.

През 1955 г. ръководството на дружеството разви активна пропагандна и друга дейност, насочена срещу нашата страна по време на пребиваването на Държавния ансамбъл за песни и танци в Париж. Такава също дейност то разви и по време на изложбата на хранителни продукти в Париж.

Напоследък, по време на събитията в Унгария и след това, "Дружеството на бившите бойци" активизира дейността си срещу нашата страна. Така например има сведения, че във връзка с осъществяването идеята на генерал Андерс за създаване на "Общоимгрантска армия", за главнокомандуващ на "Българските освободителни войски" е бил определен да бъде Любен Тодоров, който е организирал свой щаб, намиращ се в парижкото предградие Сен Клу. За негови първи помощници са били определени Гологанов и Янко Дишлиев. Последният отговарял по въпросите, свързани с военната и друга подготовка на групите за подривна дейност.

В началото на м. декември 1956г. в Лондон се е състояло съвещание на "Федерацията на бившите бойци от Централна и Източна Европа", председателствувано от генерал Андерс. Предста-

-6-

вители на българската секция били главнокомандувачия "Българските освободителни войски" Любен Тодоров /който носел името полковник Иванов/ и неговия помощник Гологанов. На съвещанието било решено да се работи усилено за комплектуване на кадрите на вражеската емиграция, с оглед най-бързата им мобилизация в случай на евентуална война. В изпълнение на това решение, ръководството на "Дружеството на бившите бойци" активизира своята дейност. Така например има сведения, че в края на 1956 година от лагера за емигранти в Триест в Париж е пристигнала група от 7 души - изменници на родината, за които се предполага, че са изпратени на подготовка в базите на щаба на Любен Тодоров. Известно е, че по същото време Иван Гологанов е бил в Гърция, вероятно за набиране на кандидати из средите на изменниците на родината за шпионска и диверсантайска дейност срещу нашата страна.

Освен това ръководството на дружеството засили пропагандната си дейност срещу нашата страна. Така например на 7.1.т.г. бившият майор Иван Банковски произнесе приветствие по радио "Освободна Европа", отправено до "бившите му бойни другари в България". В същото, говорейки за събитията в Унгария заяви, че "след плодотворната 1956г. новата година ще донесе свободата на България".

9 февруари 1957 год.

С о ф и я

Отпечатано в 5 екз.

Екз. № 1 - ръководството

Екз. № 2, 3 и 4 - Управление III-ДС

Екз. № 5 - К.Д.

Изготвил: 1492

Строго секретно

4

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: дейността на "Съюза на свободните българи" зад граница.

"Съюзът на свободните българи" е вражеска организация на изменниците на родината - монархисти, създадена през 1948 година със седалище в гр. Париж.

Според устава и, тя си поставя за цел обединяване на вражеската емиграция, основавайки се на Търновската конституция и поддържа идеята за връщане на монархията.

През 1948 година председателят на организацията - бившия офицер Йордан Пеев задига касовата ѝ наличност и избягал в Лондон. Организацията не е проявила редовен организационен живот. Печатен орган на организацията е било сп. "Възраждане" издаване в гр. Париж, което през 1951 год. на е спряло да излиза. От м. декември 1956 година е възстановено излизането му в Лондон.

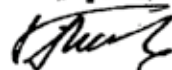
В брой първи на списанието е поместена уводна статия "българите в чужбина". Авторът ѝ разглежда съществуващите различия между организациите БНК, БНФ, "Земеделски съюз" на Д. Мацанкиев, ролята на двореца и др. въпроси за обединяването на вражеската емиграция, счита, че въпреки всички трудности за такова обединение, което според него можело да стане както на политическа, така и на не политическа база, то /обединението/ не е невъзможно, но трябвало да се работи умело и тактично.

Авторът заключава, че всички мислещи за "народната кауза" се надявали и щели да намерят подходящи форми и хора за осъществяването на тази цел, като щели да правят нужните усилия за постигане на по-бързи резултати.

Поместено е съобщение на редакцията че Изпълнителният комитет на "съюза на свободните българи" има следния състав Стефан Груев, Бончо Димитров, Сава Киров, Н. П. Николаев, Йордан Пеев, Дянко Сотиров и Х. Шишманов.

С о ф и я, 17 април 1957 год. н-к стделенне информация

капитан-

*Възвраща се
Суджукчи
24-0-55*

5

СТРОГО ПОВЕРТЕЛНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

СПЕЦИАЛНО СЪОБЩЕНИЕ

*По наши
материали*

ОТНОСНО: Бившето царско семейство.

Бившето царско семейство живее в Мадрид. Същото продължава да храни надеждата за реставрация на монархията в нашата страна.

С оглед на това, бившето царско семейство се стреми да поддържа и разширява своето влияние и авторитет зад граница и работи усилено за привличането и поставянето под свое ръководство на по-голямата част от организацияте на изменниците на родината.

Бившето царско семейство е обградено със свои хора - бивши царедворци, фалитисти и други изменници на родината, по-известни от които са следните:

СТЕФАН ПОПОВ, понастоящем живее в Испания, възпитател на СИМЕОН, монархист, агент на английското и френско разузнавания, ръководител на емиграцията, свързана идейно или материално с царския двор.

СТЕФАН ГРУЕВ - син на бившия царски съветник ПАВЕЛ ГРУЕВ ликвидирани от Народния съд след 9.IX.1944г., член в ръководството на групата "Възраждане", членувал през 1948 г. в БНК, който впоследствие напуснал и се обявил против ГЕМЕТО. Понастоящем се намира в Париж.

МАЛЧЕВ - бивш подполковник от царската армия,

-2-

адютант на СИМЕОН, участвувал в състава на военната лига на ДАМЯН ВЕДИЕВ, която след смъртта на последния се оформи като "Дружество на бойците".

ГЕОРГИ ИВ. КЪОСЕИВАНОВ - бивш министър председател.

ЙОРДАН ПЕЕВ - племенник на бившия генерал ПЕЕВ, един от организаторите на "Възраждане", ползващ се с влияние сред емиграцията. Съдият работи в сред емиграцията за вербоването на агенти за английското и френско разузнавания. Понастоящем в Лондон.

САВА КИРОВ - бивш министър и пълномощен министър, бил е член в ръководството на "Възраждане" и др.

От задграничната политическа дейност на бившето царско семейство по-важна и известна на нас е дейността му във връзка с организирането на групата "Възраждане", както и тази, насочена срещу ГЕМЕТО.

През 1950 година бившата царица поема инициативата и помага организирането на всички избягали фашисти, легионери, бранници, привърженици на монархията и други народни врагове в групата "Възраждане". Седалището на последната се установява в Париж. Главен организатор и ръководител на тази организация е бил ЙОРДАН ПЕЕВ, активно подпомаган от СТЕФАН ГРУЕВ и САВА КИРОВ. През последните две години дейността на "Възраждане", обаче, западнала. Причината за това били съществуващите фракционни борби и съперничеството между ръководителите.

Преследвайки своите цели, бившето царско семейство използва противоречията между различните емигрантски политически групи, както и различията в редовете на самите групи. Виждайки в лицето на ГЕМЕТО и неговия "Български национален комитет" /БНК/ съперник, бившето царско семейство е подкрепило ТОНЧО ТЕНЕВ, дотога-

-3-

замен член на БНК, да образува инициативен комитет за създаването на "Нов национален комитет", насочен срещу БНК. В този "Нов национален комитет" е било определено да участвуват бивните царедворци КЪОСЕИВАНОВ и СТЕФАН ПОПОВ. СТЕФАН ГРУЕВ е успял да откъсне от БНК НИКОЛА БАЛАБАНОВ и МИЛЮ МИЛЕВ, членове на последния.

Противогеметовската дейност на бившето царско семейство била подкрепяна от англичаните.

През лятото на настоящата година, поради навършване на пълнолетие, цял да бъде коронясан СИМЕОН.

20. 1955 год.
С о ф и я.

МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,
-Генерал-полковник: _____

Изготвил,
Н-к У-ние I-ДО,
Полковник: _____

69

Вс

2

Строго секретно!

Всз. 2

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Създаване, програма, състав и дейност на "Временното българско представителство/ВБЦ/.

I. Опити за създаване и създаване на "Временното българско представителство" - /ВБЦ/

След установяването на народнодемократичната власт в нашата страна, значителен брой от вражеските елементи успяха да преминат и се установят в капиталистическите страни. Тяхното основно съсредоточаване стана във Франция, Западна Германия, Турция, Гърция, Италия, Австрия, а по-късно в САЩ и другите страни. Голяма част от тези вражески елементи използвани в миналото от германските разузнавателни служби, преминаха в помощ на американското, английско и френско разузнавания и от ценят на нашето освобождение от фашизма се обявиха против властта на Оф и започнаха провеждането на подривна дейност. Някои от тези елементи се групиреха в разни организации със задача - борба против комунистите в България и за сваляне на народнодемократичната ни власт.

Поради това, че произхода на тези елементи е различен, т.е. произхождат от различни социални и политически групи, то борбите, които съществуваша помежду им вътре в страната се пренесоха и за граница. Това състояние на вражеските елементи беле в разрез с американските интереси. Американците се стремяха за най-пълното използване на прогивонароците елементи в борбата им против страните от социалистическия лагер начело със СССР, и в резултат на това гласуваха огромни средства за поддръжане и обединение на тези елементи в една единна организация подчинена на тях - на американското разузнаване. Финансирането на тези организации посредством т.н. комитет "Свободна Европа", както и

361

-2-

откриването на мощните радиопредаватели "Гласът на Америка", "Свободна Европа" с клонове почти във всички европейски капиталистически страни и др., американските империалисти започнаха провеждането и на идеологическа обработка на тези противонародни елементи.

През 1946 г. зад граница по указание на американците д-р Георги М. Димитров /Гемето/ и Димитър Маданкиев постигнаха споразумение с българските националисти за създаване на т.н. "Български национален освободителен комитет" /БНОК/. БНОК имаха за задача да обедини вражеската емиграция, да води антинационална и антикомунистическа пропаганда в чужбина и диверсионно-терористическа дейност в България. Поради разногласия обаче, между националисти и земеделци по въпроса за ръководни места, за бъдещото устройство на България, отношението им към монархията и др. в началото на 1947 г. БНОК се разпадна. Гемето обаче изпълнявайки директивите на своите господари – американците, продължи усилията си за изграждането на обоемигрантски национален комитет. Така през 1948 г. той успява да се споразумее със социалдемократите, с независимите звенари и с някои бивши дипломати – невъзвръщеници и образува т.н. "Български национален комитет" /БНК/ със седалище в гр. Вашингтон – САЩ.

По същото време – 1948 г. с цел обединение на националистическите и фашистки елементи била създадена и друга организация на българската вражеска емиграция, т.н. "Български национален фронт" /БНФ/, начело с водача на легионерите д-р Иван Димитров Дочев. Впоследствие в резултат на доктинителни попълвания за председател на БНФ бил определен бившият министър Христо Статев Попов, а за организационен секретар останал д-р Иван Дочев

Непосредствено след сформирването на БНК между членовете започнаха нови раздори и търкания в резултат на което редица членове на централното ръководство не само, че излязоха от БНК, но започнаха нападки и то главно срещу неговия председател /Гемето/. По същото време геметовци се обявиха срещу БНФ, а последният започна кампания насочена главно против Гемето, наричайки го "Български юда", че и с негова помощ пътя на комунистите бил разчистен, че бил работил с тях 25 години и пр.

В резултат на всичко това настъпилото разложение в БНК се задълбочи, в раздорите между Гемето и другите членове се засилиха. С това авторитета на БНК пред американците значително

справдан не оправдал надеждата им за обединение на емиграцията. -
~~чрез БНЧ начело с Божидар.~~

Противоречията между БНЧ и БНК продължават да съществуват и понестоящем. Спорният въпрос е кой да оглави борбата на противонародните елементи насочена срещу нашата страна и кой да получава субсидиите отпускани от американското правителство за тази цел. Въпреки опитите на американците да помирят враждуващите емигрантски групировки, до сега не се получили резултати.

Образуването от монархистите през м. януари 1958г. г. н. "Временно българско представителство"/ВБП/ начело със Симеон е в резултат на указания - получени от американците, чиито агенти о.з. полк. Никола Йорданов Костов и Христо Статев Попов взеха инициативата за създаването му. За да организират вражеската емиграция в Европа за борба срещу нашата страна полк. Костов бил получил от американското военно комендуване "2 годишен отпуск". Христо Статев също служи на американското разузнаване. Същият като министър влизащ в състава на правителството на Александър Цанков в Австрия по време на окупацията и по препоръка на Цанков е бил посетен от американския полк. Ван Ната. След разясняване на американската политика - в подготовка на нова война и то на международна основа срещу СССР, полк. Ван Ната възложи на Статев, в качеството си на официален представител на американското правителство, да изработи проекто-план за свързване с някакъв си "Български национален комитет". Този комитет трябвало да установи тайно връзка с България и да я представлява пред американците. Освен това този комитет е трябвало да сътрудничи на американската политика и впоследствие по указания на тях - американците, да се превърне във "Временно българско правителство".

По указания на Ната, Статев трябвало да създаде "Научен институт за проучване политическото положение в България", т.е. шпионска централа. Според указанията на американците Статев бил създавал такава организация, с три отдела: военен, начело с ген. Генчев; стопански - с Любен Цонев и идейно-философски с проф. Владкич. Освен това имало изградени емигрантски центрове: в Швейцария - начело с ген. Генчев - бивш адютант на Фердинанд и Любомир Цонев - бивш директор на Външната търговия; в Италия - начело с Иван Михайлов и Асен Кангарджиев; в Австрия и Германия с ген. Никола Жеков. С тези организации Статев поддържал връзка с цароли и шифри. В кореспонденцията името на Статев се пишло под псевдонима Радев.

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

3

-4-

Статев дал указания на Петър Христов Петров – осъден по процеса на легионерите, че във Виена трябвало да се създаде втори емигрантски център от цваме – трима души, който да поддържа връзка с центъра в България и с общата емигрантска организация. Според Статев легионерският център в България трябвало да развие активна въоръжена дейност подпомогнат от обединените български емигрантски централи от чужбина и от прякото ръководство на американците.

Освен _____, Статев поддържал връзки и с американец _____, който също работел в Италия в американската разузнавателна централа за Изтока.

През 1948 г. Статев се прехвърлил да живее в Италия. Същата година в гр. Мюнхен е бил образуван "Клуб на българите в Мюнхен", а в края на същата година на общо събрание в Хайделберг е бил образуван БНФ. Главни инициатори за създаване на БНФ са били Иван Дочев, Паприков, майор Жеков, Павел Павлов и др. Впоследствие към тях се присъединили Гагов и Христо Статев, който бил избран за председател на организацията. През 1950 г. на разширено заседание в Мюнхен, Статев е бил избран за член на Върховното ръководство на БНФ. Дейността на БНФ се състояла редовно да се събира ръководството, което трябвало да поддържа връзка със своите представители в градовете, където била концентрирана емиграцията, имащи за цел да водят борба срещу БНК и да събират сведения за България. Сведенията били предавани на Иван Дочев. Центъра на БНФ, по замисъла на Дочев за Канада, бил в Мюнхен. Тогава организацията била снабдявана със средства чрез Дочев, който продавал получените за България сведения на различни разузнавателни централи. След изселването на голяма част от ръководителите на БНФ от Европа в Канада и САЩ и след изникването на монархическия проблем в организацията, работата на ръководството на БНФ в Европа била поета от Христо Статев, Гагов, Димитър Вълчев и др. През този период те получавали средства от двореца и от организацията АБН – "Антиболшевишки блок на народите" /бивши привърженици на ген. Банцеров – украинци, останали верни на хитлеристите и взели участие във войната срещу СССР/.

От 1953 г. се започна получаването на сведения от Италия, Германия, Франция и Швейцария, че Статев се готвел да образува монархическа емигрантска организация, целяща обединяването на емигрантите. За целта той извърши пътувания из Италия, Герма

ния, Испания и Канада, провел срещи с лидери на емиграцията, с които сондираше мнения.

В началото на 1955 година в гр. Мюнхен, Западна Германия е бил сформирен инициативен комитет на "Временното задгранично представителство" в състав:

Иван Г.Балезанов - бивш стопански деятел, не принадлежаш към никоя емигрантска групировка, живущ понастоящем в Италия; д-р Никола П.Николаев - бивш пълномощен министър, живущ в Швеция; д-р Александър Николаев, бивш директор на печата, понастоящем живущ в Бразилия и председател на емигрантския помощен комитет в тази страна, бивш сътрудник на емигрантското списание "Български освободителен бюлетин", понастоящем член на секретариата на ВВП, и Христо Статев Попов, бивш министър и председател на БНФ, живущ понастоящем в гр.Рим, Италия, член на секретариата на ВВП.

Така формирания инициативен комитет си поставя за разрешение следните задачи. разгъване на широка акция сред всички среди на българската вражеска емиграция за обединението на последната; подготовка и свикване на учредителни национален съвет, който да обсъди и приеме устава на "Задграничното временно българско представителство", и избере изпълнителен комитет. Изготвеният през 1955г. проекто-устав на "Задграничното представителство" се състои от 5 /пет/ раздела:

В раздел I - общи положения. Изтъква се, че "всеобщо и спонтанно изразената воля" на българската вражеска емиграция е довела до създаването на "Задгранично представителство".

В раздел II - се установява организационното устройство на представителството. То е следното.

- 1/ Местни организации, помощни комитети, дружества, групи и отделни членове;
- 2 / Национален съвет - представително тяло на вражеската емиграция и
- 3/ Изпълнителен комитет с представителство и Секретариат.

Раздел III - урежда положението, властта и отношението на държавния глава - царя към "Задграничното представителство". Според проекто-устава те трябва да се базират на разпоредбите на Търновската конституция, съобразени с условията и обстановката, при която се намира емиграцията.

В раздел IV - са дадени целите, които "Задграничното представителство" си поставя, а именно: привеждане в извест-

Из архивите на ДС

-6-

ност и обединяване на вражеската емиграция. Разгръщане на културно-просветната дейност за укрепване роколюбивото и религиозно съзнание на изменниците на родината; подпомагане и поощряване участието на изменниците в борбата на империалистите срещу комунизма, борба срещу комунистическата пропаганда; изготвяне проекти за "Бъдещо устройство на България" и др.

Раздел V - урежда въпроса за материалната поддръжка на "Задграничното представителство". Според проекто-устава средствата щели да се набират от членски внос и дарения.

Органът на БНФ до тогава вестник "Национална България" станал орган на представителството и се преименувал във вестник "Задгранична България".

През 1955 и 1956 г. Инициативния комитет и бившия царски двор проведоха редица мероприятия за създаване на представителството. До редица изменници на родината живущи в различните капиталистически страни и то предимно националисти, бяха изпратени писма разясняващи проекто-устава и задачите на представителството. През м. април 1955г. в мюнхен, Христо Статев проведе събрание на вражеската емиграция на което уясни проекто-устава и задачите на представителството. По-късно през м. юли 1956г. бившия полк. Борис Малчев - тогава адютант на царското семейство в Мадрид, заедно с представителя на БНФ в Мюнхен д-р Димитър Вълчев и др. проведоха редица събрания и срещи с привържениците на БНФ и с противниците на Гемето, с цел да спечелят поддръжници на идеята за създаване на задгранично представителство.

Бившият престолонаследник Симеон в издадения от него манифест по случай встъпването му в пълнолетие /1955г./, открито подкрепи идеята за създаване на задгранично представителство, позовавайки се на това, че тази инициатива "е в съгласие с Търновската конституция и си поставя за цел освобождението на България".

В края на м.май 1956г. в Мадрид се свиква съвещание за образуване на задгранично представителство. В съвещанието взеха участие. Симеон, полк. Малчев, д-р Николаев, Христо Статев и Тончо Тенев. Геметовците не изпратили свой представител, тъй като ексекютивния комитет на БНФ в своето заседание през м.май 1956г. състояло се в Париж, се обяви против обединяване с монархистите и сътрудничество с тях. На това заседание Гемето направил

-7-

достояние на членовете на езекутивния комитет на БНК, водената между него и двореца кореспонденция по въпросе за обединяването на емиграцията.

На Мадридското съвещание е било постигнато принципно съгласие между участващите за създаване на задгранично представителство, което да се състои от 12-15 члена, като в същото влизат и представители на "БЗНС - Врѳбча 1", демократи, социалисти и др. Състава на задграничното представителство е бил почти определен. В него влизали: Тончо Тенев, Христо Статев, Иван Г. Балбанов, Иван Дочев и др. За председател е бил определен Тончо Тенев.

На съвещанието е бил поканен да присъствува и бившия министър-председател д-р Георги Къосеиванов, но същия отказал да присъствува и дори не изпратил поздравителна телеграма до съвещанието, поради обида от страна на полк. Малчев и Йоване, които се изказали против становището на Къосеиванов начело на представителството да застане Симеон.

След съвещанието Тончо Тенев, Христо Статев и д-р П. П. Николаев са убеждавали Димитър Моллов, Милка Краус, Петър Христофороз и др. по-изтъкнати емигранти намиращи се тогава в Париж, да възприемат идеята за образуване на "Временното българско представителство". Разногласията между отделните представители са били доста големи и въпреки, че такава се създаде, то беше само формално, не проведе никаква дейност и просъществува само на книга.

Царският двор и хората около него продължиха своята дейност насочена към създаване на представителството, въпреки разногласията. В края на 1956г. Симеон излезе с възвание, в което апелира за единение на българската вражеска емиграция и подчертава, че всяка инициатива в това отношение щяла да намери неговата подкрепа. През м. юни 1957 г. съветник на Симеон - Александър Велинов посети Париж, където е преговарял с някои представители на емиграцията. През м. януари 1958г. в гр. Мюнхен Христо Статев придружен от д-р Димитър Вълчев също е водил преговори с отделни изменници на родината и е апелирал за обединение на емиграцията, която да се абстрихира от партийните си различия. През м. февруари с.г. изменникът на родината Тоцор Леков - работещ понастоящем в радиопредавателя "Свободна Европа" - гр. Мюнхен, се среща с бившата княгиня Мария Луиза в гр. Франкфурт на майн - Западна Германия. Последната между другото развила идеята за обединяване на

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

57

-8-

вражеската емиграция около короната на на партийна база.

Всички тия безуспешни опити и махинации на отделните групировки на вражеската емиграция около царския двор приключиха към началото на 1958 г. Като ~~са~~ о.з. полк. Костов казва, той е успял да убеди видни американски специалисти по източните въпроси в това число и Дълес, че не бива повече да залагат на геметовците и след като получил от американското разузнаване "2 годишен отпуск" той се залови за активна работа срещу нашата страна.

Полк. Костов до 9.IX 1944г. като началник на РВ₁ при царската армия е поддържал близки връзки с шефа на германското разузнаване в България _____ и по покана на същия е посещавал Германия.

От италианското правителство е бил награждаван със златен медал и часовник. По непотвърдени данни Костов работел за италианското разузнаване. Като офицер от царската армия и първенец на военна академия /1927-30 г./. Костов е бил изпращан на специализация във Франция, където завършил и френска военна академия. Та станал личен приятел с ген. де Гол, с когото поддържал връзки след завръщането си в България.

С цел създаване на задгранично представителство Хр. Статев и Н. Костов в началото на януари 1958г. направиха изложение до Симеон, с което поискаха съгласието му да утвърди програмата и състава на "Временното българско представителство"/ВВП/.

В изложението на Статев и Костов до Симеон се изтъква, че направените опити до сега за създаване на представителство са провалявали. Причините за това били различни, но главното било, че се били създали неприязнени отношения между отделни изменници. Явили се противоречия по редица въпроси от национален характер, в оценки на минали събития, по отношение целите и задачите на проектираното представителство, за неговата дейност и пр. Имало и различни схващания за наложителната координация на държавния глава в духа на Търновската конституция и т.н. Освен това досегашните преговори били водени с оглед изграждане представителство на най широкта база, поради което е осуетявало реализирането на тази инициатива.

Вземайки предвид досегашните причини за проваляне инициативата за изграждане на представителството, полк. Костов и Христо Статев се ръководели от следните предпоставки:

-9-

1. Представителството да бъде преди всичко нац-партийно и да не се поставя в организационна или програмна зависимост от досегашните емигрантски формации или от политическите партии на миналото;

2. В неговия състав да влизали лица от всички класи, професии, бивши членове на политически партии, членове на сегашни организации, на дружества, комитети и групи, членове на научни и културни институти, на смесени местни дружества от българи и чужденци и др., но не като формални представители на дадена организация, а само като отделни лица, събрани около една кратка и ясна програма, определяща дейността и целите на Представителството;

3. Първоначалният състав на Представителството да бъде само привременен, като погълването му да става постепенно, с оглед да бъдат застъпени възможният най-широк кръг от дейни българи в чужбина.

4. Членовете на представителството да участвували безвъзмездно в него. материалната издръжка на неговата дейност да ставала от доброволни пожертвувания, събирани от нашите емигрантски среди и предназначени главно за печатните издания;

5. Предвид на големия брой членове на Представителството, пръснати по целия свят, дейността му да се ръководила от един "секретариат", съставен от 3-5 членове, равни помежду си и с еднакви права. Секретариатът провежда своята дейност чрез членовете на Представителството, като за всеки по-важен случай взема писмено съгласието им.

6. В този си вид, Представителството да имало само временен характер, докато бъде възможно да се свика едно общо събрание на членовете му, за установяване на неговата постоянна организационна структура и окончателна програма. До тогава, дейността на Представителството да се предоставяла на един "Временен секретариат", назначен от Симеон.

Така направеното от Статев и Костов изложение заедно с програмата и състава на представителството беше утвърдено от Симеон на 7 януари 1958г. в гр.м.црид. В отговор на изложението, в писмото си Симеон отбелязва, че представителството трябва да има временен характер, поради което препоръчал представителството да се назовава "Временно българско представителство"/ВБЦ/. Освен

-10-

това Симеон назначи "Временен секретариат", в който влизат: Никола Йорданов Костов, бивш полковник от царското военно разузнаване, Христо Статев Попов, бивш министър и д-р Александър Найденов Николаев, бивш пълномощен министър. Симеон препоръчал в-к "Един завет!" да остане за орган на ВВП и да се предвидело отдел, където да се публикували всички начинания от страна на Представителството.

II. Структура, програма и състав на т.н. "Временно българско представителство"/ВБП.

"Временното българско представителство" утвърдено от Симеон на 7.1.1958г. има следния състав:

1. Д-р Александър Найденов Николаев, род. през 1896 г. в гр. Варна, бивш пълномощен министър и директор на печата, живущ понастоящем в Бразилия.
2. Д-р Александър Лъбенев Николо, род. 1911г. в село Росник, Димитровско, стопановец, бивш секретар на Софийската околийска организация на Социалдемократическата партия, намиращ се понастоящем в Западна Германия.
3. Александър Николаев Мирчев – земеделски стопанин, живущ в лагера Триест в Италия.
4. Д-р Атанас Николов Кефсизов, роден през 1916 г. в гр. Варна, стопански деятел, живущ в Испания.
5. Йордан Н. Балкански – председател на българското просветно дружество в Аржентина.
6. Д-р Калин Койчев, юрист, представител на БНФ, живущ в САЩ. /Забележка – при второто публикуване състава на представителството в бр. 5/6/1958г. на вестник "Един завет" името на Койчев не се помести/.
7. Кънчо Димитров Кънчев, роден през 1915г. в с. Тодоричене, Луковитско, бивш аташе по печата, живущ в Париж-Франция.
8. Инж. Михаил Димитров, жив. в САЩ
9. Никола Йорданов Костов – роден през 1898г. в гр. Враца, бивш полковник от царската армия, с постоянно местоживееие в САЩ.
10. Петър Цокев Филчев, род. 1893 г. в гр. Левскиград, бивш пом. кмет на София, жив. в Австралия.
11. Д-р Руси Рашков Серафимов, род. през 1900 г. в София, бивш търговски съветник, сега в Швеция.
12. Сава Беров, стопански деятел, бивш член на Върховния съвет на Демократическата партия, понастоящем жив. в САЩ.

13. Христо Статев Попов – роц. през 1887 г. в гр. Русе – бивш министър, председател на централното ръководство на "Българския национален фронт" /БНФ/ и отговорник за работата на БНФ за Европа, понастоящем жив. в Рим, Италия.

Дейността на представителството се извършва от назначения от Симеон временен секретариат – ц-р Александър Найденов Николаев, полк. Никола Йорданов Костов и Христо Статев Попов.

Програмата на "Временното българско представителство" /ВБЦ/, както и съставе публикуван до сега на два пъти във вестник "Един завет" /бр. 1 и 5/6 от 1953г. / се състои в следното:

1. Да работи за освобождението на България от чуждо владичество и комунистически режим;
2. Да защитава жизнените интереси на българския народ пред международните и други фактори на свободния свят, като цюри и използва всички съществуващи за това възможности;
3. Да обезпечи подобаващо участие на българската емиграция в мировата противокомунистическа борба, като естествен съюзник на свободния свят;
4. Да води освободителна борба солидарно с всички други националности, чийто страни са потиснати и изнемогват под кървавия комунистически режим;
5. Да опровергава комунистическата пропаганда и да възстановява истината по изопечаваните исторически и настоящи факти и събития;
6. Да укрепва родолюбието, както и религиозното и гражданско съзнание на емиграцията, чрез национално-просветна и културна дейност;
7. Да изтъква, популяризира, поощрява и награждава проявите на отделни български емигранти в различните области на обществения живот, наука, литература и изкуство, и приложните отрасли;
8. Да приведе в известност българската емиграция, да установи положението и квалификацията на отделните емигранти, да организира възможното материално подпомагане на нуждаещите се, да се грижи за настаняването им на работа, да улеснява регистрирането и заселването на онези, които се намират още в бежански лагери, да уреди гражданското им положение пред съответните чужди власти;
9. Да подготви установяването на нов демократичен режим в страната, съобразно началата на Търновската конституция

Из архивите на ДС

-12-

и да разработи проекти за нормализиране на политически, стопански и културен живот след освобождението.

След образуването на "Временното представителство" в отпечатването на програмата и съставе му възв-к "Един завет" /бр.1 от м. април 1958г./ някои членове на секретариата на ВВП извършиха обиколки из капиталистическите страни, с цел популяризиране на същото въсред вражеската емиграция. Особено активен в това отношение се показва бившият полк. Никола Йорданов Костов който постоянно се намира в движение. Бяха посетени от Костов и Статев емигрантите намиращи се в Белгия, Западна Германия, Австрия и др. Така през м.март 1958г. Христо Статев и полк. Костов бяха в гр.Мюнхен, където заедно с ц-р Димитър Вълчев, Евгени Силянков и бившият майор от царската армия Тодор Дамянов се обсъдили наново въпроса за обединението на вражеската емиграция. Това обединение трябвало да се извърши по линия на короната и в тясна връзка със същата. Ревностни привърженици на тази идея се обявили и бившите търговци - Тодор Диманов, жив сега в Испания и Стоян Реджов, жив. в Западна Германия.

В разговори с изменници в Западна Германия Костов се изказал, че той бил на американска служба към главното военно командване и по препоръка на последното бил влязъл във връзка с американски политически ръководители /държавният секретар Дълес и др./, от които получил моралната и материална подкрепа за организиране на представителството.

За целите и задачите на ВВП, Костов говорил, че се състоели в следното:

1. Било необходимо на първо място да се обединели усилията на цялата българска вражеска емиграция. За постигането на това трябвало да се издигне и утвърди авторитета на монарха, да се дискредитира пред американците Гемето и постепенно да се присъединели към представителството различните монархически групировки в отделните капиталистически страни и на първо място националистите.

С оглед издигане авторитета на Симеон, същия придружен от адютанта си полк.Р.Генчев от м.септември 1958г. се намира в САЩ, където постъпил като слушател в американската военна академия "Вали Фордж" - щата Пенсилвания. Според Костов с това се разрешавало въпроса с издръжката на царското семейство от страна на американците, тъй като поради финансови затруднения испанското правителство чувствително намалило субси-

циите на двореца и от друга страна това щяло да се използва от ръководството на ВВП за популяризирането на същото сред българската вражеска емиграция. За постъпването на Симеон в американска военна академия се появиха съобщения в турския печат, италианския помести и снимка как си почивва богушите в академията и пр. Гръцкият вестник "Вима" също отдели голямо внимание, като се предаде и някакъв си разговор на Симеон, че бил още цар и т.н. Вестник "Един завет", от който до сега са излезли 8 бр., също помести съобщение за постъпването на Симеон във военна академия на САЩ, снимки по време на занятията му в академията и пр.

2. Обединението на вражеската емиграция да се извършило под лозунга за безпартийността.

3. Постепенно да се създавали отделни групи и организации в различните страни, които заедно със съществуващите тесни монархически и националистически да станели организационната структура на представителството.

4. В хода на създаването на тази организационна структура да се подбирали изменници за организиране на военно-политическа школа/проектира се в Западна Германия/. Подбора да ставал от млади, образовани, интелигентни изменници, които при евентуално нападение на социалистическия лагер да служили за преводачи на американците и завземели първите постове.

5. Създаването на такава школа и обучаването на изменници щяло да даде възможност за организиране на военна част "корпус", който да участвувал към НАТО и при нападение да вземел участие. По такъв начин представителството впоследствие да имало право на самостоятелно разрешаване на въпросите.

При успешното разрешаване на горните задачи, т.е. цялостно обединение на емиграцията под короната, създаване на школа и военна част към НАТО, популяризиране на представителството сред емиграцията и обществено-политическите среди от западните страни щяло да улесни и поставянето на въпроса за участие на представител от ВВП в ООН.

Във в. "Един завет"/бр.8 от м. XI.58г./ е поместена дописка по повод пребиваването в края на м. XI.58г. на полк. Костов в З. Германия. Тук Костов в една от своите речи засегнал въпросите:

-За обективните причини, наложили създаването на ВВП;

-За необходимостта от надпартийна основа на ВВП, която била единствена предпоставка и при даден случай да извикала всички българи в родината и в изгнание, без разлика на социално положение, партийни убеждения и пр., които да вземели дейно участие в борбата за освобождението на България от комунистическия режим и т.н.

III. Вразеската дейност на "Временното българско представителство" срещу Н.Р.България.

Цялата дейност на ВВП е насочена против нашата страна. Това се потвърждава от редицата сведения постъпили до сега за дейността на представителството и по-специално за членовете от неговия секретариат – Костов – Статев, които са в постоянна обиколка не само из западните капиталистически страни, но често посещават и нашите съседи – Гърция, Турция. Освен това в програмата на представителството, публикувана на два пъти във в-к "Един завет" ясно е посочено, че ВВП има за задача "да работи за освобождението на България от чуждо владичество и комунистическия режим". Тази противонародна дейност на ВВП се ръководи от назначеният от Симеон секретариат, а за популяризирането на програмата, съставя, дейността и пр., спомога в-к "Един завет" – орган на ВВП, от който до сега са излезли 8 броя.

Говорейки за дейността на ВВП и за себе си като член на секретариата на това представителство, бившия полковник Н.Костов е казал пред група изменници, че основната задача, с която той се занимавал се състояла в издирване на съвършено неизвестни млади хора, родени в България и от български произход, главно от Тракия и македонските покрайнини. Тези хора да не бъдат регистрирани като емигранти, да имат близки в България на отговорна работа в държавния или обществен апарат, с които да поддържали връзка и да били известни на близките си в България като добри отечествено-фронтовци или отвратени от капитализма. Тях Костов щял да изпраща в САЩ, щата Калифорния, гр.Вермут, за да бъдат обучавани военно и политически. В процеса на подготовката щяли да се запознават с обстановката на страната, по данните получавани от отделните изменници на родината или по материалите получавани непосредствено от кореспонденцията. След подготовката тези изменници на родината щяли да бъдат прехвърлени в нашата страна чрез Гърция или Югославия с подработена легенда – че бягат от капитализма и, че желаят да строят социализъм. На подготвяните щяло да се дават указания за устройване на работа в различни учреждения, заводи или продължаване на образованието си като студенти и пр..

С помощта на така легендирани и подготвени младежи изпратени в нашата страна ще можело да се върши разузнаване, тъй като според Костов, изпращането им с парашути и пр. било отживяло времето си средство за разузнаване.

Като офицер на американска служба и то към главното военно командване, понастоящем Костов се намира в дългосрочен отпуск /две години и половина/. Отпуската му била дадена да положи усилия за обединение на българската вражеска емиграция, в това число и на македонците в една организация, да я подготви за една евентуална мобилизация в случай на нужда.

За изпълнение на тази задача на Костов били дадени огромни средства, част от които той бил предоставил на "Временното представителство", което служело за прикритие на дейността му в полза на американското разузнаване.

Постоянното местоживееие на Костов е в САЩ. Същият се намира в постоянно движение из капиталистическите страни, обикаля емигрантските лагери и се среща с разни лица. При тези пътувания често използва военни самолети. По непроверени данни има квартира във Франция, находяща се на 3 rue Vau Paris 17. При пребиваване в Италия често бива у дома на Христо Статев, но по непотвърдени сведения има и квартира в гр. Рим на Via Venturi № 19, а по данни получени от изменник, живеел на ул. "Симоне" № 93, втр. 10. Получени са сведения, че Костов се движи под името проф. Йорданов-Джордано/.

Като член на секретариата Костов, а така също и Статев получавали от царския двор издръжка в италиански лири. Месечно им се давали по 250.000 - 300.000 италиански лири.

През м. юни 1958 година по случай рождения ден на Симеон Костов и Статев извършиха посещение на емигрантите в Белгия, където в последно време има голямо съсредоточаване на изменници от всички капиталистически страни. По инициатива на монархистите в Брюксел се проведе събрание на което присъстваха и произнесоха речи Костов и Статев. В речта си Костов застъпил въпроса за обединението на българската вражеска емиграция, при ръководната роля на царския двор, а Статев засегнал въпросите около създаването на ВЪП, неговите задачи и пр..

Освен в Белгия, през м. юни 1958 година Костов и Статев посетиха и Западна Германия, където се е състояло съвещание на секретариата на "Временното представителство" /Костов, Статев, д-р Ал. Николаев и представителя на двореца полк. Георги Генчев, адютант на Симеон/. В гр. Мюнхен Статев и Костов са имали срещи и разговори

с монархиста д-р Димитър Вълчев, отговорник по редактирането и отпечатването на в-к "Един завет". Тук са били обсъждани наново някои въпроси по представителството. След това Костов заминал за Шутгарт и Франкфурт на Майн.

През м.юли 1958 година Костов устроил банкет на изменниците на родината в гр.Рим, Италия. Когато изменникът Христо Коновски му поставил въпрос, защо се извървяло с образуването на ВБП, Костов отговорил, че бързо развиващите се събития налагали това. По време на тези свои пътувания из Италия и по-специално по емигрантските лагери, Костов е правил предложения на отделни изменници на родината, да ги изпраща на обучение за офицери в САЩ.

По време на пребиваването си през м.август 1958 година в Западна Германия, Костов устроил вечеря на безработните изменници на родината, раздад им формуляри-въпросници, с които ги подканял да подкрепят представителството, а подробно стежали въпросите около произхода на изменника, положението на близките му в страната и пр..

В началото на м.септември 1958 г. Костов е бил в Рим, където в разговор с временно пребиваващ в Италия български гражданин се интересувал дали в България имало съкращения на военните сили, какво ставало със съкратените офицери и др..

В разговор с друг наш гражданин, временно пребиваващ в Италия, както Костов, така и Хр.Статев проявили голям интерес към нашата младеж. Подробно го разпитвали за настроението на младежта в нашата страна, постъпваща в народната ни армия, интересували се за учащите се във висшите учебни заведения и пр..

Костов се интересувал и за някои професори и особено го интересувало да узнае нещо за изменника на родината професор Всеволод Николаев, понастоящем в Белгия, за когото той се съмнявал.

През първата половина на м.септември 1958 година Костов извърши обиколки и посещения на някои градове в Австрия, където проведе срещи с изменници на родината - главно бивши военни и монархисти. Целта на това негово пътуване из Австрия била, да се организира монархическа организация в Австрия, като клон на "Временното представителство". Освен това Костов дал указания да се вербоват изменници - офицери, които да бъдат обучавани в школа в Западна Германия.

След посещението си в Австрия, м.септември 1958 година Костов проведе съвещание с група привърженици на представителството /д-р Д.Вълчев, полк.Георги Генчев – адютант на Симеон и други/ в местността "Prinze" на 40-50 км от гр.Мюнхен, където е бил обсъждан въпроса за сближение на Георги Къосеиванов с двореца, с цел използване авторитета му от "Временното представителство".На тази среща Костов доложил, че в резултат на личната му среща с Цълес е успял да убеди последния, че Гемето бил шерлатанин, без всякакъв авторитет и перспектива, че на Гемето била спряна последната субсидия от 5000 долара и понастоящем издръжката му давали богати евреи. Според Костов това било основния удар нанесен на Гемето в осъществяване на идеята за ВВП и въпреки че геметовци се явявали главната опозиция, то той си бил поставил за задача да привлича отделните емигрантски групи в различните страни. Костов считал, че една промяна на сегашното политическо положение в България не била възможна чрез провеждане на отделни диверсионни актове, а само чрез конфликт между великите сили и то при надмощие на САЩ. Затова именно било необходимо доброто познаване на вътрешното стопанско-икономическо и политическо положение на страната. В доклада си Костов пояснили някои въпроси по задачите на ВВП.

През м.септември 1958 година Костов посети САЩ. През октомври е бил на обиколка из Гърция, Турция, Италия, Триест, където по негови изказвания, в Турция и Гърция бил свършил добра работа по линия на ВВП. В края на октомври Костов наново пристигна в Зап. Германия, като този път посети много градове и местности и проведе събрания с изменници на родината, създаде групи начело с отговорници – привърженици на ВВП. Този път една от задачите на Костов за пребиваването му в Западна Германия е била да извърши известна подготвителна работа за организиране на войскови корпус от изменници. В изпълнение на това търсел кадри за офицери и подофицери, като за тяхната подготовка предвиждал организиране на едногодишна школа някъде в Западна Германия.

По въпроса за откриване на школата, още нямал разрешение от западногерманските власти. Въпреки това, оглеждал някои места, като лагера "Валка" до Нюрнберг и др.. В Манхайм не бил съгласен да се открие лагера, поради близостта до изменническата рота, в която мнозинство имат геметовци и от друга страна, че това щяло да бъде близко до нашето търговско представителство.

В Манхайм Костов провел събрание на монархистите. Събранието било в кръчмата на Димо Стоев, където някои от присъстващите /като изменници – монархист Сидеров и други/ се изказвали в полза на двореца. Събрание Костов организирал и в гр.Майнц, където пред 10 – 12 студенти определено говорил за организирането на военно-политическа школа, подканял ги да се запишели и пр.. На тяхното пасивно отношение Костов реагирал, остро ги критикувал за липса на патриотични чувства и дори ги заплашвал. Когато им обещал, че ВВП кяло да им отпусне стипендия в размер на 100 марки, някои от присъстващите изразили своето съгласие.

За организирането на отделни групи към ВВП, както и за набиране на хора за школата Костов възложил задачи на отделни изменници на родината, живущи в ГФР, в това число и на някои изменници намиращи се в изменническата рота в гр.Гермерсхайм.

В своята дейност по популяризиране на представителството Костов широко използва и свои лични връзки от миналото. Така той отправил писмо до негов познат, живущ в Тел Авив, Израел, с което му предлагал да стане представител на "Временното представителство" за Израел.

С цел популяризиране и създаване клонове на ВВП в различните страни през лятото на 1958 година изменниците Бончо Димитров и Паница от Париж заминаха за Мадрид, където до началото на м.септември 1958 година се намирало царското семейство. В Мадрид те са преговаряли с представители на "Временното представителство" и след завръщането си обратно в Париж са разполагали с огромна сума пари. Тези пари трябвало да се раздават на изменници на родината, без разписки и без оглед на политическата им принадлежност, и то от името на Йоана. (След раздаването на парите Димитров щял да пристъпи към образуване на организация – клон на ВВП във Франция. За целта той потърсил помощта на "Емигрантското дружество" в Париж, за да получи списъка на емигрантите с техните адреси. По такъв начин Димитров считал, че ще успее да привлече повече членове.

IV. Противоречия във ВВП и отношенията му с другите групировки на вражеската емиграция.

Въпреки че през 1955 година беше образуван инициативен комитет за създаване на представителство, такова до м.януари 1958 г не беше образувано поради съществуващи противоречия между отделните лидери привърженици на идеята за представителството. Главните про-

творечия Ояха за ръководните места и кои групировки да бъдат включени. В края на 1957 година стана известно, че адютанта на Симеон, полк. Борис Малчев и Йоана не били съгласни на начало на представителството да застане Симеон, поради това, че бил млад и не се ползвал с нужния авторитет сред емиграцията. Освен това Йоана се изказвала, че не искала да забърква сина си в дребни политически интриги без особена перспектива. По-късно, по настояване на полковник Костов, адютанта Малчев бил отстранен от работа в двореца и на негово място се изпрети полковник Георги Генчев. С отиването на новия адютант Генчев, според изказване на Костов, се осъществила и идеята за образуване на "Временното българско представителство" под егидата на двореца.

Недоволен от уволнението, полковник Малчев поставил въпроса за преразглеждане пред д-р Иван Димитров Доцев, организационен секретар на БНФ - живущ понастоящем в Канада. С писмо до Малчев, д-р Доцев обещал на полковник Малчев, че щял да се заеме с уреждането на въпроса за завръщането му отново на работа в двореца. Малчев считал, че уволнението му трябвало да станело обществен въпрос и, че трябвало да се докаже на Симеон, че бил постъпил неправилно.

Някои привърженици на царския двор изхождащи от средите на бившите военни се обявиха против включването на Кънчо Димитров Кънчев в състава на ВВП, поради това, че същият бил неизвестен за техните среди. Бившият полковник Иван Гологанов, намиращ се понастоящем в САЩ, е изказал положителното си отношение за образуването на представителството, но считал за по-правилно на мястото на Кънчев да бъде включен друг бивш офицер. Някои членове на "Дружеството на бившите военни" в Париж, като секретаря инж. Любомир Данаилов Янков се изказал, че имало известно несъгласие с образуването на представителството и се възнамерявало от някои среди на това дружество да се направи опякване лично до Симеон.

През м. май 1958 година Симеон придружен от адютанта си полк. Г. Генчев посети Западна Германия. За пристигането на Симеон в Мюнхен е бил уведомен предварително само изменника о.з. майор Тодор Николов Жеков, който ги посрещнал. Симеон дал указания на Жеков да устрои съответно тържество след молебна по случай празника на Кирил и Методи.

На молебна не присъствували изменниците о.з. майор Тодор Дамянов - понастоящем на работа в радио "Свободна Европа"

Мюнхен, д-р Димитър Вълчев – председател на подкомитета на ИФ в Мюнхен поради това, че двамата се чувствували пренебрегнати и обидени от Симеон, че не били предупредени за идването му. Освен това Дамянов бил обиден, че като стар военен той трявало да отдаде нужните военни почести на "царя".

След молебна Симеон имал с Жеков продължителен разговор, който протекъл изключително по въпроси за борбата срещу властта на ОФ в Н.Р.България. Симеон възложил на Жеков да издири верни хора в България, които вътре в страната да организирали борбата срещу властта и пр..

За невключването в състава на ВП на д-р Иван Д.Дочев – бивш водач на легионерите в България, а понастоящем организационен секретар на ИФ и живущ в Канада, Костов се изказал, че Дочев бил компрометиран. В Канада той бил изнудил много македонци и пред тях се представял от името на Иван Михайлов. В друг разговор, състоял се през м.ноември 1958 година, Костов определено казал, че Дочев, хората около него и геметовци били мекерета, а за изменника Стефан Маринов Йовев – инициатор за образуването на организацията "Български освободителен комитет" – БОК в гр.Мюнхен, казал, че бил маниак и фантазър.

През м.май 1958 година когато Симеон посети гр.Мюнхен д-р Стефан Маринов Йовев лично имал разговор със Симеон, предал му резолюция приета от учредителното събрание на БОК, с която се настоявало в състава на ВП да влезел представител от Мюнхен. За такъв представител Йовев считал най-подходящ себе си.

Освен тези вътрешни противоречия във ВП са ни известни и такива с другите групировки на българската вражеска емиграция. В това отношение особено характерни са противоречията между ВП и ИК, по въпроси от бъдещото управление на България и пр.. По този въпрос Гемето в едно свое писмо от 1958 година до свой съидейник между другото му пише: ". . . Това което са заобъркали бившите нацисти и в което са вкарали и Симеон, е истинска провокация, за която най-много ще се каят авторите й- Най-големият им неприятел не би могъл да ги посъветва нещо по-лошо от това . . . Освободеният демократичен свят няма никога да признае бивш цар, за такъв, преди да гласува народът каква форма на управление ще избере след освобождението..."

Командирът на изменническата рота в гр.Гермерсхайм, ГФР капитан Димитър Кръстев – активен геметовец, в разговор изтъкнал,

че дейността която провеждал полковник Н.Костов и неговите съмишленици се била ръководила от комунистите и била насочена към разединение на емиграцията, а не за нейното обединение.

От получените до сега данни е видно, че монархистите и националистите приветствуват създаването на ВБП. Някои монархически организации като БЮК /Вългарски освободителен комитет/ в Мюнхен, наброяваща към 14-16 члена, "Национална организация цар Симеон II" в гр.Лудвигсхафен - ГФР, наброяваща към 52 члена, организацията "Княз Кирил Преславски" - Гърция и други, подкрепиха създаването на представителството и публикуваха във в-к "Един завет" своето присъединяване към ВБП. Подкрепя чрез вестника изразиха и някои клонове на БНФ в Турция, САЩ, Триест и други.

Безпартийните изменници на родината се отнасят безразлично към създаването на ВБП и окачествяват това като проява на нов акт да увлекат емигрантите в нова политическа партизанска авантюра.

Изменниците на родината, работещи в радио "Свободна Европа" се въздържат за сега да вземат отношение към представителството дори не изказват и своето лично мнение.

Някои привърженици на ВБП са се ориентирали към откъсване на членове на "Емигрантското дружество в Париж за такива на представителството. Така председателя на дружеството д-р К.Риндов вече на няколко пъти е получавал писма от ръководителите на ВБП и с от привържениците на ВБП от гр.Мюнхен да подкрепи и сътрудници на същото. Въпреки това отношенията между Риндов и ръководството на представителството са лоши. Нещо повече, в "Освободителния бюлетин" на "Емигрантското дружество" от м.м.юли и август 1968 година се отпечата критична редакционна статия по отношение на "Временното представителство" начело със Симеон.

V. Нашите задачи за работа срещу ВБП.

Изхождайки от досегашната ни работа срещу вражеската емиграция, определено можем да кажем, че по-реакционна, активна и бързо разрастваща се, работеща с големи мащаби и перспективи, вражеската групировка от ВБП няма.

Даже в програмата на БЮК заедно с духовните са предвидени и физически средства за унищожение на комунизма в Н.Р.Вългари;

Горното налага да обърнем най-сериозно внимание и работим активно и настъпателно за разкриване на цялата конкретна подривна дейност – на членовете на ВВП и особено на Костов срещу нашата страна, като своевременно парализираме и пресичаме пъклените им действия и замисли.

За изпълнение на това е необходимо да се работи още по-активно в следните насоки:

1. Да се придобива агентура на място от резидентурите из средата на тези категории вражески и други емигранти, имащи връзки с хора заемащи отговорни административни длъжности в нашата страна и други, към които се е насочил о.з.полковник Костов, с цел внедряването им в ръководствата на монархическите организации, откъдето Костов ги подбира за изпращане на подготовка в замислените от него школи и впоследствие изпраща с шпионски задачи в нашата страна.

2. От наличната агентура зад граница да се внедри във военните и разузнавателни школи с оглед завладяване от нас на ръководни места на ВВП за париране в даден момент подривната им дейност срещу нас.

Да се търсят агенти из средите на непроявени до сега вражески и други емигранти с дейност срещу нашата страна.

3. Да се подбират подходящи агенти в нашата страна, имащи връзки със Статев и Костов и други видни монархисти за издаване на временно или постоянно оседание в капиталистическите страни. Да се обърне особено внимание на агенти, които да отговарят на изискванията на о.з.полковник Костов, а също да имат естествени текстове за отиване на посещение и пр. зад граница – главно в капиталистическите страни.

4. Да се проведат по-активни и настъпателни мероприятия за разгаряне и усиляване на противоречията между ВВП и другите течения на вражеската емиграция, а също и вътре във ВВП.

Независимо, че сме получили доста данни за подривна дейност на ВВП и по-конкретно за тази развивана от Костов и с име редица въпроси, по които или нямаме достатъчно данни, или са напълно изяснени. Необходимо е така например, да се съберат повече данни за:

1. Конкретните указания и замисли на американското разузнаване за провеждане на подривна дейност чрез ВД. Кой, от къде ги дава. Кой, каква финансова и друга помощ им дава и пр..

2. С какви кадри разполагат понастоящем. Кои бивши офицери и отделни вражески емигранти ще подберат и включат на подготовка, къде ще са техните военни, разузнавателни школи, каква подготовка кой ще им дава, с какви задачи изпращат шпиони в нашата страна. Начините им за връзка и пр..

3. Какво възнамеряват да предприемат по отношение на младежите и армията, как, чрез кого и пр..

VI 1959 година
С о ф и я

Изпълнител: С. Улесков
ИТ-39

СТРОГО ПОВЕРИТЕЛНО!

Екз № ...

193

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Др. Тиманов
да се изправят следващо
писмо до Дюкмеджиев от. уа
и да се погледне верооятно
да ли е възможно
ИНФОРМАЦИЯ
22/1/73

ОТНОСНО: Българско национално съпротивително движение/БНСД/

БНСД съществувало от няколко години, обявено за такова от българина Дюкмеджиев, който е избягал от нашата страна, възползувайки се от екскурзия, организирана с параход от Балкантурист по Средиземноморието преди около 5-6 г.

Дюкмеджиев е останал в Барселона, където се намирал и до сега. Местните испански власти са му забранили да напуска града и до колкото е известно в Мадрид е бил само един път преди около две години.

След оставането си в Барселона Дюкмеджиев е направил опит да пише различни клевети по адрес на нашата страна и да ги разпространява до различни телеграфни агенции и редакции на вестници. Тези негови писания обаче не са имали успех. Писал също така различни изложения до Белия дом в САЩ и други правителства.

Като се има предвид, че в Барселона лица от български произход са много малко и има само няколко еврейски семейства от България, явно е, че не може да се счита за сериозно наличието на споменатата емигрантска организация. Тя в същност се явява плод на фантазията на споменатото лице, което се считало за психически не напълно нормален. Заявявал е, че бил свързан с представители на по-младото течение в средите на испанската фаланга, с които сътрудничел. Това течение във фалангата се характеризира с това, че се обявява против монархията в Испания и за последователи на основателя на фалангата Хосе Антонио Примо де Ривера.

Какво точно в момента работи Дюкмеджиев не е известно. Известно е само това, че след оставането му в Барселона, се е явил при американския консул там и е успял да си осигури една месечна помощ от около 3000 песети .

Считан е изобщо за несериозна личност и шумът, който създава за фиктивен.

Считам, че информацията отговаря на действителността, тъй като ми е известно , че не може да се говори за наличието в Барселона на българска емиграция, а от там и на някаква действителна организация.

14.XI.1973 г.

ДС И ВЪНШНИТЕ
ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

71

Из архивите на

386

МАРКА
№ 4998 от 27 XII 60

Доверително! 107

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

До Министерство на вътрешните работи

№ 6948

4998 от 27 XII 60
ДС
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Т У К

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Др. Греков

*Др. Шкушов
обсуждават и ми
доказват*

Нашата Легация от Белгия ни съобщава, че в белгийския държавен вестник "Монитор" от 1.XII.г.г. е поместено съобщение за създаването на асоциация на българските емигранти "Цар Аспарух", със седалище Брюксел. Като членове на асоциацията влизат 4 български емигранти и 6 белгийски граждани. Председател на асоциацията е Васил Станоев, подпредседател Мирко Тасков и секретар-каснер Кр.Иванов. Асоциацията си поставя следните задачи: борба срещу "комунистическата пропаганда"; борба срещу "комунистическите агенти"; безрезервна подкрепа на "българското представителство в изгнание".

*Др. Х. Соколов
- как не разпитаваше
емигрантите, ако има
и в България, по че се има
така казват за и
28/12/60*

На 8.XII.г.г. е било създадено белго-балканско дружество, в което влизали 4 български емигранти, един унгарски емигрант и един белгийски гражданин. За администратори на дружеството са били избрани: Райчо Георгиев Райчев; Ищван Арпад Рошча и Георги Георгиев. Цел на дружеството - "борба срещу комунизма".

Молим да ни съобщите Вашето становище по образуването на горните дружества.

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ IV,
ПЪЛНОМОЩЕН МИНИСТЪР:
Др. Греков
/Д.Греков/

Строго секретно!

Handwritten initials

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: дейността на дружеството на
"Свободните българи във Великобритания."

Дружеството е учредено на 13 декември 1952 год. по инициатива на Вл.Карастоянова и Йордан Пеев. В състава на дружествения съвет са били избрани: Вл. Карастоянова, Климент Наумов, Йордан Пеев и Иван Ранчев, а за секретариат са били избрани Георги Н. Долапчиев и Мария Николова и за контролна комисия Методи Кусев, Борис Пачеджиев и Аспарух Николов. При изграждането на дружеството са се включили около 30 члена.

В проекто-програмата на дружеството се казва, че "дружеството е организация с културни, възпитателни и благотворителни цели, достъпна за всички лица от български произход, живущи във Великобритания, които отказват да признаят антибългарския режим, установен в страната от окупационни войски на една чужда държава".

За осъществяване горните задачи дружеството си поставя за цел да използва следните средства:

Разпространяване на книги,статии, брошури и други печатни материали. Дава необходимите сведения на отделни лица, организации, издателства и пр., които проявяват интерес към България.

Дружеството се стреми да създаде различни органи, като например - "Общество на британо-българската дружба" и други международни връзки.

В проекто-програмата на дружеството изрично се казва че същото е не политическа организация.

През февруари 1954 год. се е състояло годишно събрание на дружеството, на което е бил избран нов управителен

2.- 72

съвет в състав: Влада Карастоянова, Йордан Пеев, Борис Христов, Илия Собаджиев, Никола Пенчев и за контролна комисия М.Кусев, Снежина Уйлямс и Мария Николова. През 1955 год. същият състав е преизбран с изключение на Мария Николова и Илия Собаджиев.

Дружеството поддържа връзка с вражеските емигрантски дружества в някои капиталистически страни и особено в близък контакт е с "Възраждане" в Париж.

През 1953 год. дружеството е прието за член в Централния Координационен комитет на благотворителните организации във Великобритания.

Средства за провеждане дейността на дружеството се набират от членски внос - 2 шилинга месечно и волни пожертвования. През 1953 год. е получена помощ от "Европейския помощен комитет" - 200 лири.

Дейността на дружеството през 1953/54 год. се е изразила в провеждането на едно честване годишнината от смъртта на Н.Петков - 23.IX.1953 год. и организирането на една "Васильова вечер".

Напоследък дружеството не проявява особена дейност. Ръководството не е единно. Някои от членовете се изказват против лидерите на същото, които искат да ангажират дружеството с политическа дейност против НРБ.

По инициатива на Йордан Пеев, по случай честването на 10 годишнината от 9. септември, уредено от британо-българското дружество в Лондон, са били хвърлени позиви с вражеско съдържание против нашата страна в салона където се е състояло събранието. В хвърлянето на позивите са взели участие група емигранти, членове на дружеството, работещи в ББС.

По време пребиваването на нашия национален ансамбъл за песни и танци в Лондон, членове на дружеството под ръководството на Йордан Пеев, Григоров и Пачеджиев, направиха опит да склонят Ненков от състава на ансамбъла да откаже завръщането си в страната, но не успяха. Като резултат на неуспеха на лидерите на вражеската емиграция със случая Ненков и безрезултатния им опит да заангажират членовете на дружеството в провеждане на официална политическа дейност, насочена против нашата страна, се създадоха подозрения и неверие между самите ръководители и членове.

По наши сведения напоследък дружеството не проявява

никаква дейност. Настроенията и дразгите между лидерите на вражеската емиграция се засилват и в стремежа си всеки от тях да уреди своето лично положение вече напълно са изоставили провеждането на каквато и да било дейност в дружеството.

На 7 януари т.г. събрани на парти в дома на агент "Татяна" по повод нейното омъжване и раждането на детето й, някои от лидерите на вражеската емиграция са направили следните изказвания: Н. Долапчиев казал, че емигрантите не могат да работят единно за каквато и да е политическа кауза. Неговото становище било подкрепено и от Увалиев, Ранчев и Пачеджиев. Макинтош – ръководител на българската секция в БЕС – потвърдил изказаното становище от Долапчиев и на свой ред казал, че "нищо не може да се очаква от такива хора".

Пеев, напоследък избягвал да се среща с емигранти и да се занимава с дружествена работа, а уреждал заминаването си за САЩ. След посещението му, обаче, в САЩ някои от емигрантите смятат, че нямало скоро да се преселва там. Борис Христов и Дянко Сотиров се сочат като евентуални заместници на Пеев.

Вл. Карастоянова също започнала да страни от емигрантите и забранявала на дъщеря си да се среща със същите.

Във връзка с новообразуваното дружество на "Свободните адвокати", в което членуват – Пеев, Долапчиев, Пенчев, Пъдев и Увалиев, Долапчиев направил следното изказване, че "образуването на дружеството било прищевка на Пеев и най-много което можели да направят да се съберат на чаша и по-приказват на български." Несериозността на дружеството се виждала и от обстоятелството, че Пъдев и Пенчев се намирили вече в САЩ, самият той се готвел да замине при сина си в Лос Анжелос, а в такъв случай само Пеев и Увалиев щели да останат от членовете на дружеството в Лондон.

4.II.1956 год.

С о ф и я.

ЗАМ.Н-К ОТДЕЛЕНИЕ:

Лейтенант З.В.И.И.

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

73

БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕН БЛОК

Български демократичен блок е образуван през 1950 година по инициатива на американското разузнаване. Ръководители на демократическия блок са изменниците: ДИКО АДАМОВ ДИКОВ, ИВАН ХРИСТОВ, ИВАН АДАМОВ ДИМИТРОВ и други.

Българския демократичен блок си е поставил цел - обединяване емиграцията /изменниците на Родината/. Своята "идеология" ръководителите на блока проповядват на чисто републиканска база. Те считат, че след като се освободи България от комунизма ще трябва да се спазват строго клаузите на Търновската конституция и въз основа на нея да се проведе референдум, при който да се реши от народа каква форма на управление ще има страната за в бъдеще - монархия или република.

Ръководителите на демократичния блок в Гърция ~~са~~ се намират в едно помещение в гр. Атина на площад "Омония".

Освен това в лагерите "Лаврион" и "Сирос" е имало групи на демократичния блок със свои комитети. Така в лагера "Лавриен" председател на българския демократичен блок е бил ИВАН МАЛИНОВ и секретар ЙОРДАН АТАНАСОВ. Членове на групировката са били следните изменници:

1. ВЕЛЪО ОРАКОВ - с. Лещница - Петричко.
2. СТЕФАН КЮНДЖИЕВ ВАНГЕЛОВ - гр. Петрич.
3. СТОЯН ТАНУШЕВ - с. Михнево - Петричко.
4. ИВАН ЗАЖОВ - Петрич.
5. АНДРЕЙ ПАНЧЕЛИЕВ - с. Горяне - Г. Делчевско.
6. НИКОЛА ИГНЕВ - Гоцеделчевско.
7. КОЛЪО - Хасково.
8. ДЖЕМЕ - Хасково.
9. ХРИСТО - Хасково.
10. ПЕНЧО СТОЕВ ДИМИТРОВ - с. Сираково - Хасковско./заловен/.
11. ТАНЧО АТАНАСОВ НИКОЛОВ - Пловдив.
12. ИВАН ПОПОВ - Петрич.
13. БОРИС ИВАНОВ ПОПОВ - Петрич.
14. СПИРО ТОМОВ ПИЛЕВ - Петрич /ликвидиран/.
15. ДИМИТЪР АТАНАСОВ - Стара-Загора.
16. КОЙЧО КОЕВ - Чирпанско /ликвидиран/.

17. ИВАН ДОНЕВ - с.Богомилово - Старозагорско.
18. ХРИСТО ГЪРКОВ - с.Воеводово - Хасковско.
19. СТОЯН - Петрич
20. КОСТА ПОПОВ -Петрич. /Заловен/
21. КОСТАДИН - Петрич.
22. ДИМИТЪР -Петрич.
23. ГЕОРГИ КОСТАДИНОВ - Хасково.
24. ГЕОРГИ ХРИСТОВ - Хасково.
25. НИКОЛА ГЕШЕВ - с.Горяне - Г.Делчевско.
26. АТАНАС ИЛИЕВ - с.Горяне - Г.Делчевско.
27. ХРИСТО - Ивайловградско.
28. ГРИГОР ВЕЛЕВ - Петрич.
29. НИКОЛА МАНЕВ - Петрич.
30. ДЯДО БОЯН - с.Мазек - Свиленградско.
31. ЗЛАТКО . Свиленград.
32. ТОДОР ДЖИДЖЕВ - с.Звеница - Крумовградско.
33. ПЕТЪР ЗЛАТЕВ - с.Ставри Димитрово - Свиленградско./заловен/.
34. КРЪСТЮ КИРКОВ - с.Чучулигово - Ивайловградско.
35. ИВАН СТОЯНОВ ГОГОВ- с.Долно Саднево - Харманлийско.

Политическата дейност на демократичния блок се е изразявала в издаването на бюлетини и позиви,призоваващи изменниците на борба срещу законно установената в нашата страна народна власт. Не са издавали обаче самостоятелен вестник. Гръцките власти не са разрешавали на демократичния блок да води редовен организационен живот. В "Лаврион" е проведено само едно публично събрание и то е било по случай панахидата, която изменниците са устроили на Никола Петков. На тази панахида пред изменниците е държал реч ИВАН ДИКОВ.

Характерно е, че между политическите групировки в Гърция се е водела борба и то безпринципна. Имало известен стремеж за привличане на повече членове. Към новопристигащите в лагера изменници се насочват представители на различните групировки със стремеж да завербоват /привлекат/ към себе си. Обясняват им своята "идеология", черпят ги и се стремят на всяка цена да ги спечелят.

Демократичния блок е предоставил своите членове на разположението на американското разузнаване, предимно и в някои случаи и на гръцкото разузнаване.

През 1951 година ДИКО АДАМОВ ДИКОВ - председателя е бил запозрян в нещо и отстранен от ръководството на блока и изпратен в лагера "СИРОС". На мястото на ДИКО АДАМОВ е трябвало да дойде

ВАКРИЛ ЯНЕВ.

През 1951 година по решение на гръцкото правителство, всички изменнически организации са разтуряни.

Демократичния блок и неговите хора със своята пропаганда срещу нашата страна са използвали радиостанцията "ГОРНИ". /Данните за съществуването и дейността на групировката Демократичен блок са от показанията на заловените изменници КОСТАДИН ДИМИТРОВ ПОПОВ, АНГЕЛ АТАНАСОВ ЧЕКИМОВ и ГЕОРГИ ТАШЕВ ДИМОВ и от донесенията на З/А "ВИЗДОЛ" "МИРОНОВ", "СМОЛА" и др.

Б/к

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

И Н Ф О Р М А Ц И Я

Относно организацията "Княз Кирил Преславски".

Емигрантската организация "Княз Кирил Преславски" в Гърция има за седалище лагера Лаврион. Нейният членски състав непрекъснато се мени, но средно се движи около 25-30 души.

Ръководството на организацията е на книга от 7 души но също много често се мени. Постоянен остав е само Божко Божков, който се води като секретар на организацията и пази архива на организацията, печата и други подобни документи.

Той поддържа връзката с дворец на Симеон в Мадрид и с ръководството на МНФ. До него се изпращат всички писма, окръжни и печатни издания на емигрантските централи. Той е довереното лице на гръцката полиция.

Дейността на организацията се изразява главно в разпределяне помощите изпращани от царския двор и МНФ, пласиране печатните емигрантски издания и поддържане връзки на народната власт у нас настроеня сред емигрантите.

Ориентацията на организацията е една - винаги с дворец на Симеон. Каквито нареждания получат оттам безпрекословно ги изпълняват.

По линия на МНФ организацията в момента поддържа връзката на Иван Дочев и е против Христо Статев, но ако от царския двор ѝ наредят обратното, веднага ще се преориентира.

Влиянието ѝ сред емигрантската маса е слабо, най-много поради интригите и кражбите на Божко Божков. Тъй като обаче в Гърция е забранено създаването на други организации, сред емигрантите, като земеделска и пр., то тя си остава единствена организация и представител на емигрантите пред гръцките полицейски власти.

112

2.-

Понастоящем се търси лице с по-големи връзки с цар-
ското обкръжение, което да бъде избрано за председател на ор-
ганизацията, тъй като Вожко Вожков иска да даде по-голяма
представителност на организацията пред царския двор.

19. I. 1930 година.
С о ф и я

НАЧАЛНИК ГРУПА,
Ст. лейтенант Г. Зурин

394

Отп. в 5 ека.
ЛЛ/39
19. I. 1930 година

БРЕВИС (Фотоконие) от
настъпено изпратено на
Вожко Вожков
съгласно 1-ю изх. №
от 197... година
19. I. 1930 год. Подпис: Г. Зурин

Строго поверително!

чр

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: "КРЪЖОКА НА НАДПАРТИЙНИТЕ" в ТУРЦИЯ.

По наши сведения заслужаващи доверие е известно, че "КРЪЖОКА НА НАДПАРТИЙНИТЕ" в ИСТАНБУЛ е бил изграден през есента на 1952 година. Същият се състоял от около 30 души с ръководители: СТЕФАН ДАЧЕВ, МИНКО ТИВЪРСКИ, ГЪНКО ДАСКАЛОВ и адвокат МАРИНОВ.

Ръководителите на този кръжок и повечето от членовете на кръжока, са на работа в различни учреждения, откъдето са получавали добри заплати. Така СТЕФАН ДАЧЕВ е бил на работа в бюрото "СВОБОДНА ЕВРОПА", ГЪНКО ДАСКАЛОВ и ДИМИТЪР КАЛДАРЪМОВ са били на постоянна служба в Американската легация, д-р ТАНИО НУНГЪВ е бил лекарь в чифлика и получавал от ИРО по 100 т.л. месечно. Адвоката МАРИНОВ е бил един от управителите на чифлика. ЙОРДАН ГОЦЕВ е бил тракторист в чифлика. Не е известно да са вербовали лица от този кръжок за изпращане с разузнавателни задачи в нашата страна.

За съществуването и дейността понастоящем на този кръжок, не разполагаме със сведения.

— януари 1954 год.
С о ф и я

ПОМОЩНИК МИНИСТЪР МВР,
Генерал майор:
/Хр. Боев/

Строго поверително!

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Дейността на българската вражеска емиграция в ЮГОСЛАВИЯ.

След 1948 година когато ЮГОСЛАВИЯ стана убежище на враговете на нашия народ, със съдействието на титовци, през пролетта на 1951 година българската вражеска емиграция е изградила организация наречена "ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЕМИГРАНТИ", която по-късно бе преименувана в "СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ ЕМИГРАНТИ В ЮГОСЛАВИЯ".

Първия състав на ръководството на Съюза е бил избран със съдействието на УДБ. В него били привлечени следните емигранти:

- 1.- ДИМИТЪР ИВАНОВ МИХАЙЛОВ - председател.
- 2.- ТОДОР МАРИНОВ АНТЪЛОВ - подпредседател.
- 3.- ИВАН ГИЧЕВ КАРАИВАНОВ.
- 4.- ИВАН ПИПРОВ.
- 5.- ЦРКО БОГДАНОВ ПИЧЕВ, последните трима членове на от-

дел "Агитация и пропаганда" и редактиращ вестника на Съюза "Глас на българските политемигранти".

До м. май 1951 година седалището на Съюза е бил в БЕЛГРАД в хотел "БАЛКАН", а след това в гр. СТАРИ БАЧКЪИ, ул. "Ленинова" № 2, където се намирал до средата на 1953 година.

Според програмата приета на втората годишна конференция състояла се на 21 и 22 юли 1952 година в град НИШ, публикувана във вестник "Глас на българските емигранти", Съюза имал за задача да обедини всички емигранти живущи в ЮГОСЛАВИЯ, без оглед на техните политически убеждения за борба срещу нашата страна и за сближение между българският и югославянски народи.

Още в началото в този Съюз са се очертали две тенденции: едната за обединение на българската емиграция в ЮГОСЛАВИЯ около ГЕМЕТО, със задача да води борба за "освобождението" на България, за възстановяване на частната собственост и ликвидиране всички завоевания на 9.IX.1944 год., чийто изразител е бил ГЕОРГИ ДУДОВ и

втората тенденция – българската емиграция в ЮГОСЛАВИЯ да води борба за изграждане на българската държава по образец на титовата "социалистическа" ЮГОСЛАВИЯ, за федерация с южните славяни против Съветския Съюз – тенденция изразяваща становището на титовци.

От официални източници, издания на емиграцията в ЮГОСЛАВИЯ, както и от показания на завърнали се в страната изменници е известно, че последният състав на изпълнителния комитет на Съюза, избран на втората годишна конференция е бил следният:

1.- ИВАН МОНОВ ЦВЕТКОВ – председател, роден на 10.II. 1922 година в с. Мокреш, Видинско, бивш офицер от българската войска. До 9.IX.1944 год. и след тази дата, МОНОВ е бил активен член на РМС, но е имал анархистични проявления и бил битово разлюжен. През 1949 година преминава нелегално границата за ЮГОСЛАВИЯ, където по-късно се включва в работата на Съюза. Прехвърля многократно от УДБ на наша територия с разузнавателни задачи. Родителите му са изселени в с. Воденичени, Ямболско.

2.- РАДОЙ АЛЕКСАНДРОВ СПАСОВ – подпредседател, роден на 12 април 1924 год. в гр. Гоце-Делчев, македонец, български гражданин, докато е бил в България е бил студент. Преди 9.IX.1944 год. е бил анархист, а след тази дата се свързва с македонската младежка организация в София – ръководена от гр. СЮШИЕ. Поддържал тесни връзки с лица от Югославската легация. Има данни, че е бил в услуга на УДБ. През 1947 година РАДОЙ заминава да следва в ЮГОСЛАВИЯ, а след резолюцията на Информбюро отказал да се завърне в страната.

3.- ТОДОР МАРИНОВ АЛЕКСИЕВ – подпредседател, роден на 10.II.1912 година в с. Долни-Криводол, Царибродско, Завършил право, бивш офицер, служил в югославската армия. Преди 9.IX.1944 год. е бил фашистки кмет в Годечко, а след 9.IX.1944 год. става член на БКП, бил е секретар на Градският комитет на партийната организация в Годеч, а по-късно член на Околийският комитет на БКП в Годеч. През 1949 година забегва в ЮГОСЛАВИЯ, където се включва в работите на емигрантските организации и сътрудничи на вестник "Глас на българите".

4.- СТЕФАН КАФАДАРОВ – секретар.

5.- МАРА НЕГУШКА.

3.-

- 6.- ИВАН КАНТАРДЖИЕВ.
- 7.- ЛЮБЕН ДАНИЕВСКИ.
- 8.- ИВАН ЧОЛАКОВ - студент по медицина в БЕЛГРАД.
- 9.- Д-р СТАМЕН СТАМЕНОВ - от БЕЛГРАД.

Съюза на българските политически емигранти в ЮГОСЛАВИЯ, освен издавания вестник, издава и бюлетин, първият брой на който е излязал през м. юли 1952 година.

На 30 април 1953 година в. "Нова Македония", предава едно съобщение, според което в СКОПИЕ през м. април се е състоял III пленум на "СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ ЕМИГРАНТИ В ЮГОСЛАВИЯ".

На този пленум, доклад за дейността на изпълнителния комитет на Съюза и икономическото и политическо положение в нашата страна изнесъл ТОДОР МАРИНОВ АЛЕКСИЕВ - подпредседател на изпълнителния комитет. Част от доклада отнасяща се до положението в България е била изпълнена с лъжи и клевети по отношение на нашата страна. В доклада били отчетени особените "заслуги" на Югославското правителство към емигрантите, на които била оказана всестранна морална и материална помощ в борбата срещу нашата страна.

Главни центрове на Съюза са били градовете СКОПИЕ и БЕЧ. В СКОПИЕ са били концентрирани и обединени емигрантите от Пиринска Македония в "ДРУЖЕСТВО НА ЕМИГРАНТИТЕ ОТ ПИРИНСКА МАКЕДОНИЯ", създадено през 1948 година първоначално под наименованието "ПИРИНСКИ КЛУБ", със задачата освобождението на Пиринска Македония и присъединяването ѝ към Вардарска Македония в рамките на титова ЮГОСЛАВИЯ.

Членовете на ръководството на дружеството през 1951 година са били:

1.- МАРА ПЕТРОВА МЪЖДУРЕЧКА	- председател.
2.- СФРАФИМ НИКОЛОВ	- секретар.
3.- ПЕТРА ГОЦКОВА	- агитация и пропаганда.
4.- ГЕОРГИ МАВРАДЖИЕВ	- член.
5.- ЙОРДАН НОВАКОВ	- член.
6.- ПЕТЪР МИХАЙЛОВ	- член на Контролната комисия.
7.- ЛЮБЕН ХАЙДУШКИ	- член на Контролната комисия.
8.- КИРИЛ ДИМИТРОВ	- член на Контролната комисия.

В редакционната колегия на издвания вестник "ПИРИНСКИ ГЛАС" влизали ИВАН ИЛИЕВ НИКОЛОВ КАТРАНДЖИЕВ и РАДОЙ АЛЕКСАНДРОВ СПАСОВ.

През м. април-1952 година се е състоял разширен пленум на дружеството на който е било избрано ново ръководство в следния състав:

- 1.- РАДОЙ АЛЕКСАНДРОВ СПАСОВ - председател.
- 2.- ИГНАТ ПОЛАХИНОВ - секретар.
- 3.- МАРИЯ ПЕТРОВА МЕЖДУРЕЧКА.
- 4.- ПОРОЙ ГАВАЗОВ.
- 5.- МИЛКА БОЖКОВА.
- 6.- ПЕТРА ГОШКОВА.
- 7.- ГЕОРГИ МАВРОДИЕВ.
- 8.- АСТЯ РИЗОВ АТАНАСОВ.
- 9.- БОРИСЛАВ МИЦКОВ КОНАЙКОВ.
- 10.- ИВАН КАНТАРДЖИЕВ.

Това ръководство на дружеството е било в тесни връзки с подполковник МИТКО ЗАФИРОВСКИ от УДБ, от която всички получавали парични помощи.

С подбор и подготовка на подходящи лица между изменниците в ЮГОСЛАВИЯ и прехвърлянето им с разузнавателни задачи в нашата страна се занимавала МАРИЯ МЕЖДУРЕЧКА.

"ДРУЖЕСТВОТО НА ЕМИГРАНТИТЕ ОТ ПИРИНСКА МАКЕДОНИЯ" е имало свои секции в градовете: СКОПИЕ, СТРУМИЦА, ГОСТИВАР, ШИТОЛЯ, ПРИЛЕП, КОЧАНИ, ПЕХЧЕВО, БОРОВО, ЦАРЕВО село и СМОЛАРЕ, Струмичко.

В СКОПИЕ председател на секцията е бил СЛАВЕ ГЕОРГИЕВ МИХАЙЛОВ.

За обработване и поддържане вражеските настроения сред емиграцията в СКОПИЕ са били организирани чести събрания, забави и другарски срещи, на които се отправяли клевети и хули срещу Съветският Съюз и страните с Народна демокрация и специално срещу нашата страна. Били организирани също и колективни четения на в. "Пирински глас", книгата "Пиринска Македония в борбата за национално освобождение" от ДИМИТЪР МИТРЕВ и "Македонският национален въпрос" от ЛАЗО МОЙСОВЕВ.

На събранията свиквани по различни поводи се изнасяли "политически доклади", с цел да се укрепва духа на емигрантите. В тях се изнасяло, че "съпротивата" във вътрешността на България се

разширявала и, че приближавал денят на "освобождението".

От кого се финансира Съюза не е известно, обаче, "Дружеството на емигрантите от Пиринска Македония" е получавало финансова помощ от правителството на МАКЕДОНИЯ, като за тази цел е бил гласуван специален бюджет към този на Министерството на социалните грижи на МАКЕДОНИЯ. Членовете на дружеството получавали помощи и от УДБ във вид на подаръци, като дрехи, обувки и др.

От показанията на завърнал се в страната изменник на Родината се вижда, че организациите на българската емиграция в ЮГОСЛАВИЯ не са живеели редовен организационен живот. Те се събирали много рядко или обикновено веднаж в годината, за да изберат ново ръководство, но най-редовно са плащали членския си внос в местните УДБ, които препращали същите на комитета.

Според показанията на друг изменник, сред емигрантите имало три течения: "западняци", "геметовци" и "комунисти", като най-силното от тях било това на геметовците, които нямали право да създават свои организации - изразител на техните разбирания е бил ГЕОРГИ-ДУДОВ, който познавал добре работите на БНК и поддържал връзки с него.

Активно участие в работите на емиграцията вземал и ИВАН ГАНЧЕВ КАРАИВАНОВ, който се явявал идеолог на емигрантите. Той бил директор на Института по стопански и политически науки при Министерството на външните работи на ЮГОСЛАВИЯ, народен представител от Царибродска околия и сътрудник на издаваните от емигрантите вестници.

По сведения от същият източник през 1953 година член на ръководството на Съюза на емигрантите, СТЕФАН КАЧАДАРОВ е бил разкрит от югославските власти, като фалшификатор на открити листове за бегство на Запад. Последниците от това разкритие, не са известни.

_____ януари 1954 година
С о ф и я

ПОМОЩНИК МИНИСТЪР МВР,
Генерал-майор:
/Хр.Боев/

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Организацията "КНЯЗ СИМЕОН
ТЪРНОВСКИ" в Аржентина.

През м. юли 1955 година в Буенос Айрес, Аржентина е била създадена организация, наречена "КНЯЗ СИМЕОН ТЪРНОВСКИ". Инициативния комитет по създаването на организацията имал следния състав: РАДИОН ДОНЧЕВ КОЛЕВ, ЙОРДАН Н. БЪЛКАНСКИ и ЧОМАКОВ /и тримата са емигранти в Аржентина от преди 9.9.1944 година. Най-активния член на създадената организация бил РАДИОН КОЛЕВ, който е казал, че получава честитки от СИМЕОН. Съдия е заявявал, че ще организира построяването на българска църква на собствено негово място около Буенос Айрес. Съдия е получил от СИМЕОН манифеста и го е разпространявал сред българите в Аржентина. През 1956 година от името на организацията и по инициативата на РАДИОН КОЛЕВ е бил отслужен молебен за СИМЕОН с което се въвел активизарено на емиграцията около организацията и монарха. Същата година през м. ноември КОЛЕВ е произнесъл реч по местна радиостанция, която е изпълнена с нападки срещу нашата страна и СССР.

Данните с които разполагаме досега за организацията "КНЯЗ СИМЕОН ТЪРНОВСКИ" показват, че привържениците на същата са много малко и до сега тя не е била в състояние да проведе някаква по-организирана дейност. В образуваното напоследък Задгранично Представителство влиза и ЙОРДАН БЪЛКАНСКИ, който е един от основателите на организацията.

13.VI.1958 год.

СТ. РАЗУЗНАВАЧ,
Капитан: *[Signature]*
[Signature]

КРДОПБГДСРСБНА 1
чл. 31, ал. 6
от ЗДРДОПБГДСРСБНА
Дата :25.04.2014г. Секретар : *[Signature]*

Строго поверително!

Написана в 4 екз.

5 март 1954 год.
С о ф и я

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: "Съюз на българските правници"
в Ню Йорк.

От наш източник заслужаващ доверие е известно, че през 1953 год., в Ню Йорк, по инициатива на американското разузнаване, респективно от — един от ръководителите на американското разузнаване занимаващ се с България, е бил създаден "Съюз на българските правници", който е бил към движението "Свободна Европа" и секция от Международния комитет на правистите.

Основатели и главни дейтели на Комитета са били:

1. НИКОЛА БАЛАВАНОВ — бивш пълномощен министър в Париж.
2. МИЛЮ ХРИСТОВ МИЛЕВ — бивш началник на протокола при Министерството на външните работи, при правителството на КЛОСЕ ИВАНОВ, а по-късно пълномощен министър в Швейцария. МИЛЕВ е известен като агент на американското разузнаване. По искане на американеца ЛЕОИС, МИЛЕВ е назначен за директор на отбраната при движението "Свободна Европа" в Америка.
3. ВЛАДИМИР ТОДОРОВ НАСКАЛЕВ — бивш първи секретар на легацията ни във Виена. От няколко години завежда службата по редактирането на списание "Български преглед" — издание на "Свободна Европа".
4. СТЕФАН ПАРЛОС ГРУЕВ — син на ликвидирания от Народно съд царски съветник ГРУЕВ.
5. ДИМИТЪР МАЦАНЧИКЪР — един от ръководителите на БЗНС зад граница.
6. МИРИЛ ДИМИТРОВ — бивш адвокат от град Видин и бивш председател на околийското ръководство на БЗНС в съдия град. Комитета си е поставил като главна задача да води

№ 6

борба със всички средства срещу съществуващия в страната ни режим. Като главно средство за водена борба е било да оказват въздействие върху отговорни партийни и правителствени ръководители в страната ни като им изготвят обвинителни актове и произнасят присъди.

Не е известно Комитета да има устав.

Членовете на Комитета "Съюз на българските правници" получават заплати от Комитета "Свободна Европа" в САЩ.

Не е известно Комитата да има печатен орган.

Дейността на Комитета до сега се изразява в издаване на "обвинителни актове" и "присъди" срещу отговорни наши държавни и партийни дейци. Обвинителните актове се изпращат с обикновена поща до самите обвиняеми. До сега са издадени 4,000 такива актове. Първата "присъда" е била издадена на др. ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ, като е бил "осъден" на смърт.

Комитетата прави усилие да създаде подкомитети във всички страни, където има българи емигранти и се мъчи да се утвърди като върховен касационен съд зад граница, несвързан с политическите организации а действащ като чисто "народен" институт. Тази тенденция се стремят да прокарат във всички организации, като агитират на всички събрания или събирки да се вземат резолюции и се изпращат в Комитета в Америка, като тия резолюции се придружават от обширни доклади. Някои от тези резолюции са изпращани в департамента в САЩ, като някои от тях са отпечатвани в пресата. С това, се мъчат да създадат впечатление пред капиталистите, че са един действително авторитетен институт, а също и да се наложат сред емиграцията.

Известно, че НИКОЛА БАЛАБАНОВ е писал специално писмо до ДЯНКО ДЕЯНОВ СОТИРОВ във Франция, с което го задължава да обрзува в Париж подсекция на "Съюза на българските правници", което СОТИРОВ заедно с ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ДАМЯНОВ направили. До сега този подкомитет е издаващ обвинителни актове срещу наши правителствени и партийни ръководители. СОТИРОВ и ДАМЯНОВ изготвяли обвинителните актове и ги изпращали в Комитета в САЩ, където ги преразглеждали, подписвали и връщали обратно, след което от подкомитета се изпращат до "обвиняемите" в страната ни по обикновената поща.

- 2 -

(H) y

По донесения от УАРКУС, е известно, че царцата е поддържала Комитета "Съюз на бълг роките правници", но е имала отрицателно отношение към НИКОЛА БАЛАБАНОВ, като го е характеризирала че е бил нофник.

Липсват всякакви други данни, за комитета "Съюз на българските правници", подсекцията му в Париж, къде другаде има подсекции, за морално-политическото им състояние, връзки със страната ни и пр.

ИЗГОТВИЛ;
/Ив. Боев/

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ

*Безп.
144/1000*

112

Строго секретно!
Екз. № 1

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

Относно създаването на т.н. "Български национален съвет".

Според съобщение на в. "Ню Йорк таймс" от 6 март 1960г. на четвъртия конгрес на "Българския национален фронт" /групировката на Иван Дочев/, състоял се на 5 и 6 март 1960г. в Ню Йорк бил създаден т.н. "Български национален съвет". В тази нова организация на вражеската емиграция били включени представители на петнадесет политически, културни и религиозни организации на емиграцията обединяващи, според в. "Ню Йорк таймс" 70.000 българи, живущи в САЩ и другите капиталистически страни.

В ръководния орган на "Българския национален съвет" т.н. "Изпълнителен директорат" били избрани Тончо Тенев - представител на "БЗНС -Врабча 1 в изгнание"; д-р Калин Койчев - председател на клона на БНФ в САЩ и Дора Гъбенска - председателка на дамския комитет "Родина" при българската православна църква "Св.апостол Андрей" в Ню Йорк.

Въпроса за създаването на такъв съвет не е нов. Още през 1959г. след разцеплението в БНФ Иван Дочев в писмо до изменник на родината, живущ в Италия му пише: "Ние имаме известни проекти за бъдещата дейност и съставянето на един общобългарски освободителен съвет. Този съвет ще координира дейността на всички организации тук срещу общия враг. За сега имаме дадено съгласието вече на 12 организации и партии".

-2-

Както се вижда от писмото на Иван Дочев организациите влизащи в "Българския национален съвет" запазват своята самостоятелност. Въпрос поради който както Иван Дочев така и Тончо Тенев не приеха т.н. "Временно българско представителство", създадено от Христо Статев и другите националисти около бившия царски двор. Последните искаха Представителството да бъде надпартийно и да не се поставя в организационна или програмна зависимост от емигрантските организации или политическите партии в миналото. Участващите във В.Е.П. лица не представляват своите организации или партии.

Както хората от БНФ, така и Тончо Тенев твърде отдавна правят опити да създадат някакъв орган около който да се обедини емиграцията и който да противопоставят на БНК /Българския национален комитет/ на Гемето.

През 1950г. Тончо Тенев заедно с група земеделци - гичевисти, напуснаха БНК и "БЗНС в изгнание", обявявайки се за "задгранично представителство" на "БЗНС-Врабча 1". Разрива между Гемето и Тончо Тенев /между представителите на гичевистите и групата "Пладне" в БЗНС/ настъпи по въпроса за разпределението на местата в изпълнителния комитет на БНК и ръководните места в "БЗНС в изгнание".

От името на "БЗНС Врабча 1 в изгнание" след скъсването с Гемето Тончо Тенев започна да търси съюз с различни емигрантски групировки за образуването на нов "Национален комитет", който да замени БНК на Гемето. Така през 1953г. Тончо Тенев успя да се споразумее с Димитър Моллов /демократ/ и Милка Краус /социалистка/ и беше създаден т.н. "коалиционен център на българските политически партии в изгнание", около който тряваше да се обединят всички отцепили се от Гемето и БНК изменници на родината - като Амитър Мацанкиев, Коста Шопов, Никола Балабанов, Милю Милев и др. Тончо Тенев води продължителни преговори с горепосочените изменници, както и с представителите на комитета "Свободна Европа", обаче, не успя да обедини други около коалиционния център групировки и не успя да го противопостави на БНК.

114

След горните неуспешни опити през 1955г. Тончо Тенев започна да търси съюз с националистите. Така през 1956г. от името на "коалиционния център" Тончо Тенев участва в проведеното в Мадрид съвещание с хората около бившия царски двор за създаването на т.н. "Временно българско представителство" около което да се обедини вражеската емиграция. Той уверяваше отцепилите се от Гемето и БНК земеделци, че само чрез "представителството" и "авторитета" на Симеон те ще могат да изолират Гемето и да осигурят на БЗНС "важна политическа роля". В по-нататъшните преговори обаче с хората около двореца, при обсъждане на въпроса за разпределянето на ръководните места в "представителството" и за самостоятелността на организациите влизаци в същото между Тончо Тенев и хората около бившия царски двор не можа да се постигне споразумение.

Приблизително по същите въпроси настъпи и разрив в отношенията между Иван Дочев и Христо Статев и стана разцеплението в БНФ. След горното издаването от Иван Дочев списание "Борба" започна да помества материали за Тончо Тенев, с което явно се целеше да се издига неговия авторитет. Той беше канен на всички чествувания, конгреси и др. инициативи организирани от БНФ /групировката на Иван Дочев/, на които произнасяше приветствия и речи, подчертавайки необходимостта от обединяването на емиграцията.

За сега още не са ни известни всичките организации на вражеската емиграция, които са дали съгласието си да участвуват в "Българския национален съвет".

Вземайки предвид обаче досегашните отношения на някои организации на вражеската емиграция в Америка с БНФ /Иван Дочев/ може да се предполага, че в "Съвета" участвуват, освен посочените в справката организации, и "Американо-българската лига", "Съюза на запасното войнство" и "Съюза на свободните журналисти в Америка".

Като се изхожда от досегашната дейност на Тончо Тенев, неговото отношение към Гемето и БНК /Българския

9. 7. 41.

Р. 1

→ Ко е Верев!

Из архивите на ДС

115

национален комитет/ и от отношението на Иван Дочев към групировката на БНФ /Христо Статов, и "Временното българско представителство", може да се предполага, че "Българския национален съвет" с претенциите, че той е истински "представител на емиграцията и българския народ" ще поведе борба срещу БНК и ВВП.

408

12.3. 1960 година
С о ф и я

Изпълнител: Иван Дочев
ИТ-258

ПРЕПИС (Фотокопие) от
настоящото изпращане на
04819 за Иван Дочев
съгласно № 12
от 1971 година
19.9 1971 год. Подпис: Иван Дочев

МВР
Бр. № 24090-5.х-73

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Съставен
Бр. 3

МВР
1963
3-ОКТ 1973

СПРАВКА

ОТНОСНО: данните, които имаме
за емигрантската организация "Съюз
на българските революционни комитети"
(СБРК)

В органите на ДС постъпиха данни за създадена от българската вражеска емиграция нова организация "Съюз на българските революционни комитети" (СБРК) със свой почетен орган "Левски". В него, бр.9 от април т.г. е отпечатан проектопрограмен документ, в който са посочени основните цели и непосредствени задачи. Отразено е, че:

" СБРК ще провежда основната си дейност вътре в страната чрез създаване по места на тайни революционни комитети, счита всички български емигрантски организации за революционни и ги призовава към съвместна дейност. Непосредствени задачи на СБРК са:

- Организиране в чужбина на солидна техническа и материална база за подпомагане на дейността вътре в страната;
- организиране на канали и разпространение в страната на нелегална литература;
- създаване на тайни революционни комитети в страната;
- обучение, въоръжение и снабдяване на оперативните групи на СБРК, които чрез сила ще освобождават политически затворници, наказват самозабравили се комунистически злодеи и пр.;
- организиране на народното недоволство и създаването на

КРДОПБГДСРБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: <i>[Signature]</i>	

4
2

така наречената "градска герила". В заключение се съобщава, че се подготвя за печат пълният текст на проектопрограмата, която ще се приеме през август или септември т.г. Като редактори и автори на материалите на "Левски" са посочени Арсов, Борил Бориславов, К. Манасиев, Д. Софийски, Н. Нейденов, Н. Китов, А. Гаврилов и проф. Здравко Балкански.

От публикуваното съобщение в бюлетин на "Българска лига за правата на човека" е видно, че председателят на СБРК е БОРИС АРСОВ ИЛИЕВ. За същия през 1972 г. органите на вътрешното министерство на СФРЮ са уведомили официално посолството ни в Белград, че възнамерявал да постави мини във вид на пакети в посолството и на някои обекти в София. През 1973 г. в писмо до беглеца АЛЕКСИЕВ дословно пише: "... в Кьолн има българска изложба. Там пристигнаха много големци от София, поле за работа колкото искаш, но нито пари у нас, нито ютии - с голи ръце какво можеш да направим".

За СБРК, от бившия агент на Софийско градско управление на МВР "Николай" през август и септември т.г. постъпили следните данни:

В ръководството на СБРК влизат: БОРИС АРСОВ ИЛИЕВ, председател, ЗАФИР ПЕТРОВ - зам.-председател, "Балкански" - _____,

БЛАГО СЛАВЯНОВ и активни членове АНГЕЛ АНГЕЛОВ (неустановен беглец), Жан Пол - беглец, който укрива истинското си име и участва в редактирането на пропагандните материали. "Балкански" поддържа връзки и използва техническите средства за печатане на пропагандни материали на руска емигрантска организация в Стокхолм. Сега СБРК разполага с голямо количество такива материали. Една част от пропагандните материали имаме вече изпратена в България (с писма ги изпращали до лица в СССР за да ги препретят в НРБ. Част от материалите "Балкански" ще пренесе в Югославия, с цел да се внесат у нас).

5
3

На 5 и 6 май т.г. във Франкфурт на Майн – ГФР организацията "Българска лига за правата на човека" е провела събрание. СБРК, на когото властите не разрешавали да провежда събрание, използвал горното и провел свое събрание. На това събрание приели за член Димитър Филипов, като му възложили да ръководи работата с младежта и задочно за член професор Евгени Живков. На събранието говорили БОРИС АРСОВ, БЛАГО СЛАВЯНОВ, "Балкански" и др. БОРИС АРСОВ поставил въпроса за активизиране дейността на членовете на СБРК. Предложил да се снабдят взривни материали около 9.IX.т.г. и да ги поставят в българското посолство в Париж, да се изпратят гърмящи пликосе до отговорни партийни и държавни ръководители в България. За да се внесе смут в страната трябвало по нелегален път да се изпрати член на организацията, който да постави взрив пред ДНМ за да се покаже, че против властта действуват сили. С това се съгласил и СЛАВЯНОВ и обяснил, че взривни материали свободно се продават в Сан Марино и можело да се закупят. Определили да закупи взрива и гърмящите пликосе беглецът Филипов. ИВАН АЛЕКСИЕВ да постави взрива в посолството, а изпращането на гърмящите пликосе можело да стане чрез туристи, идващи в страната. Решили да се изпратят до български граждани, посетили капиталистически страни провокационни и компрометиращи писма. За взрива пред ДНМ конкретно решение не взели.

Впоследствие АРСОВ уведомява Филипов, че поради липса на средства, отлагат изпълнението на решението за посолството за юбилейната (1974) годишнина.

Подследственият беглец Асен Методиев Андронов в показанията си от 15.VIII.1973г. посочва: през юли 1973 г. СЛАВЯНОВ му доверил, че от 1.X.1973 г. ще бъде открита шестмесечна школа за група от 30 терористи и предложил да го включат. Групата била съставена от д-бре проверени българи-бегълци, но имало и чехи и поляци. От 1.IV. 1974 г.

подготвените терористи щели да отпочнат терористични акции, насочени срещу наши дипломати и специалисти, работещи в чужбина, кораби и автомобили от автомобилния транспорт, във връзка с годишнината от 9.IV.1944 г. Терористични акции щял да предприеме и СБРК. Ръководството на БНК не било съгласно с терора и се противопоставило на СБРК по решението им да пристъпят към терористични акции.

От I главно управление на ДС постъпили данни за изказвания на беглеца в Белгия Йордан ЦЕРЕВ, че участва в емигрантска организация, която си е поставила за цел да извършва терористически и диверсионни акции срещу НРБ.

В израелският вестник "Фар" от 24.VIII.1973 г. е публикувано писмо на СБРК, подписано от АРСОВ, в което се възхвалява агресивната политика на Израел, правят се декларации за подкрепа от членовете и организацията, които се намират в ГФР, Швеция, Холандия и Белгия на израелската кауза и се отправя апел към Израел да подпомогне дейността им.

През август и септември т.г. в МВР постъпили сигнали за терористични действия от страна на бегълци, за които нямаме данни да са свързани с СБРК, като:

По сведения от братските органи (КГБ) беглецът в САЩ Любомир Кънчев замисля да извърши терористични и диверсионни действия срещу представителствата на НРБ и СССР в западноевропейските страни и на 19.VIII.1973 г. е заминал за Атина-Гърция.

В писмо до окръжния началник на МВР Русе, беглецът Асен Батембергски отправя открити закани за терор срещу наши представителства и служители в Западна Европа.

На 5 или 6.IX.т.г. в квартирата на търговския ни представител в Лондон било всичко изпотрошено, без да е взето нещо.

Съгласно разпореждането на първия зам.-министър др.Шопов за разкриване и предотвратяване на героизложената подривна дейност във II главно управление на ДС е открита групово дело за оперативна разработка "Терористи" и утвърден от него съвместен план на I,II главно,VI управление на ДС и Софийско градско управление на МВР.

Данните,които имаме доказват,че СБРК и неговите членове провеждат в сътрудничество с емигрантските организации на бегълци от социалистическите страни активна подривна дейност срещу НРБ. Приетите от ръководството на организацията средства форми и методи на борба – терор, диверсия, внасяне на пропагандни материали и създаване на нелегални групи в страната са особено опасни за сигурността и престижа на НРБ. Данни за цялостната подривна дейност и за числения състав на организацията нямаме.

Нашите изводи от анализа на данните за организацията и членовете ѝ са:

1. СБРК е създаден и провежда подривната си дейност срещу НРБ със съгласието или поне със знанието на противниковите разузнавания,тъй като повечето от известните ни членове на организацията са свързани с чужди разузнавания.

2. Независимо от международната обстановка, СБРК, неговите членове или привърженици могат да пристъпят към терористични, диверсионни и др. остри форми на подривна дейност против НРБ,тъй като са отявлени и злостни контрареволуционни елементи, многократно и продължително репресирани от народната власт.

3. Съществува реална опасност проникването и разпространението на пропагандните материали на СБРК в

България да подтикне отделни политически неукрепнали младежи и контрареволуционни елементи към създаване на нелегални групи, терористична и диверсионна дейност в страната.

4. По всяка вероятност СБРК ще привлече част от вражеската емиграция, която е против проявяването пасивност и въздържане от остри форми на подривна дейност на останалите емигрантски организации, десни и ултралеви екстремисти, лумпени и криминални елементи.

Изхождайки от горното считаме за необходимо:

1. Първо и II главно, VI управление на ДС и Софийско градско управление на МВР да вземат необходимите мерки за своевременното разкриване и предотвратяване на терористична и диверсионна дейност от страна на СБРК, отделни негови членове или привърженици. За тази цел, изхождайки от наличните данни за организацията и нейните членове, данните и сигналите за терористични и диверсионни действия от други бегълци и възможностите, които подразделенията на ДС имат, съгласувано с II главно управление на ДС, да разработят конкретни мероприятия за получаване на допълнителна информация и за предотвратяване на евентуални остри форми на подривна дейност зад границе и в страната, за установяване на бегълците, които членуват, и дейността на организацията.

2. Второ главно и VI управление на ДС да вземат допълнителни мерки за пресичане внасянето в НРБ и разпространяването на пропагандните материали на СБРК и създаването на нелегални групи в страната.

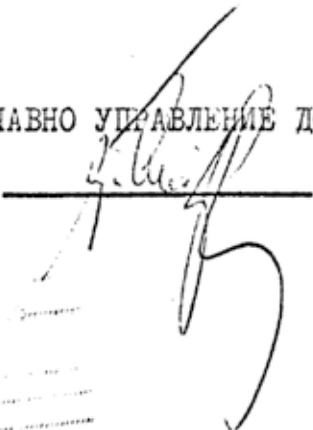
3. Второ главно, VI управление на ДС, Софийско градско и окръжните управления на МВР, да установят

9
7

на бегълците, които членуват в СБРК, връзките в страната и по представляващите оперативен интерес, съгласувано с II гл. управление на ДС да проведе активни мероприятия за придобиване на допълнителна информация за бегълците и евентуална дейност на организацията в страната.

4. Второ главно управление на ДС периодически да информира ръководството на министерството за провежданите мероприятия и получените данни.

НАЧАЛНИК II ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ ДС
Генерал-майор _____

Отпеч. в 2 екз.

№ 1-р-вото

№ 2-ГДОР

Изп.: Проданов/АК

ЗГ/26.IX.1973 г.

Размножено в 3 екз.

3. - ПГУ -

4. - ВУ -

5. Сосо. Г. У. М. В. Р.

31

БЪЛГАРСКА ЛИГА ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА - В ИЗГНАНИЕ

133

Колективен член на Международната Федерация за правата на човека. Париж

Ligue Bulgare des Droits de L'Homme - en exil *Bulgarian Human Rights League - in exile*
B. P. 1952, La Haye - 2077, Hollande P. O. Box: 1952, The Hague 2077, Holland

Bank Account: No. 51 75 19 933
Algemene Bank Nederland, The Hague

ДЕКЛАРАЦИЯ-ПРИЗИВ

Участниците в Конференцията на българските интелектуалци - изгнаници в Европа, проведена на 4 и 5 март в Амстердам, решиха с пълно единодушие да се приобщят към Българската лига за правата на човека - в изгнание основана на 4 януари 1972 година.

Приобшаването стана до Конститутивния акт на Лигата, чрез индивидуални и колективни членства. Представлявайки абсолютно болшинство на Лигата, участниците решиха да реконструират своята конференция в I конгрес на Българската лига за правата на човека.

Упражнявайки своето право на Върховен орган на Лигата, конгресът избра предвидените в Конститутивния акт Централен комитет и Централно изпълнително бюро; Централния комитет да действа като върховен ръководен орган между конгресите, а Централното изпълнително бюро да функционира като централен, оперативно-представителен орган на Лигата.

К О Н Г Р Е С Ъ Т П Р И З О В А В А

Всички българи и всички други лица, чиято съдба е тясно свързана с съдбата на българския народ, където и да се намират те: в България или чужбина и без разлика на политически убеждения и партийна принадлежност, да се присъединят към Българската лига за правата на човека.

Конгресът призовава, също така, всички български организации, където и да се намират те; в България или в чужбина, да се присъединят към Българската лига за правата на човека в качеството си на колективни членове на лигата.

Всеки колективен член на Българската лига за правата на човека, има право на един представител в Централния комитет на лигата.

Всеки член, индивидуален или колективен, запазвайки си правото да има свои собствени идеи и да се бори за тяхното реализиране, се задължава да приеме принципите на Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 година, и да работи за тяхното внедряване в законите, нравите и живота на българския народ.

Настоящата Д Е К Л А Р А Ц И Я - П Р И З И В допълня и изменя Конститутивния акт на Българската лига за правата на човека, приет на 4 януари 1972 година.

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ

ЦЕНТРАЛНО ИЗПЪЛНИТЕЛНО БЮРО

- Д-р Кирил Дреников /юрист/
- Д-р Кирил Китанов /лекар/
- Желязко Граматиков /физик/
- Юлий Кондаков /диригент/
- Веселин Алексиев /инженер/

- Председател: д-р А. Гърневски /юрист/
- Секретар: Петър Симеонов /писател/
- Касиер: Станчо Димитров /журналист/
- Съветник: Тодор Стамболов /химик/

Амстердам, 5 март 1972 год.

Д-р. емигрант

БЪЛГАРСКА ЛИГА ЗА ПРАВА НА ЧОВЕКА / в изгнание

Колективен член на международната федерация
за права на човека, Париж

П.К.1952, Хага - 2077
Холандия

До Секретариата на ЮНЕСКО
7-9, площад дьо Фонтеней
Париж ?

Д-р. Гарнофски
Да се ускорят
отговорите по отговора
17 април 1972
Гарнофски
20.5.72

Из архивите на ДС

417

Уважаеми господа,

Имайки предвид, че сегашното българско правителство не разрешава каквато и да е независима организация, която да пропагандира принципите и идеите на международната декларация за права на човека и желаяйки сериозно да запълни тая празнота в българския живот и общество, на 4 януари тая година ние създадохме българската лига за права на човека / в изгнание / като колективен член на международната федерация за права на човека в Париж.

Като млада организация ние имаме да преодоляваме много трудност и се нуждаем от сериозна финансова помощ.

Ето защо, ние смятаме, уважаеми господа, че вашата организация би могла да ни помогне в посрещането на нашите финансови разходи, които произтичат от издаването на нашия "Бюлетин" и неговото разпространение по пощата и по други начини.

С много благодарности за вашето мило внимание по тоя въпрос и очаквайки вашия отговор ние оставаме

искрено ваши
Д-р А. Гарнофски
Председател на българската лига
за права на човека / в изгнание /

Кореспонденция
представен от
Винсент
уведомил
Картонкирван
Финландия
от Касабланка
на 30.5.72
Винсент

Д-р. А. Горневски

ЖС

СТРОГО СЕКРЕТНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Организацията "Българска лига за правата на човека"

"Българската лига за правата на човека" е създадена през 1972 г. в Амстердам, Холандия, по инициатива на българската вражеска емиграция, представена в лицето на ИР Андрей Гърневски, ИР Кирил Дренников, ИР Станчо Димитров, ИР Тодор Стамболов и др.

Същата е колективен член на "Международната федерация за правата на човека", която е акредитирана при ООН и Съвета на Европа.

"Българската лига за правата на човека" си поставя като основна задача провеждането на подривно-пропагандна дейност срещу НРБ с цел оклеветяване и дискредитиране на социалистическа България пред международната общественост, както и създаването на вражеско подполие у нас, което по нейни указания да работи за насаждане на опозиционни настроения сред трудещите се и главно в средите на интелгенцията с оглед да прерасне в официална опозиционна групировка. Тази дейност се развива под прикритието на борба за "разширяване правата и свободите на гражданите в България", които били ограничени и не съответствували на принципите на "Всеобщата декларация за правата на човека", приета от ООН през 1948 г. и на Заключителния акт на Съвещанието за сигурност и сътрудничество в Европа, проведено през 1975 г. в Хелзинки.

В тази връзка БЛПЧ се стреми да събира сведения за български граждани, които били "репресирани" или в затвора по политически причини, да фабрикуват клевети за нарушаване на човешките права и свободи от страна на българските власти и да ги разпространява чрез публикуването им в своите бюлетини и в изложения до международни институции или чрез предоставянето им на организацията "Международна амнистия" с цел провеждането на антисоциалистически пропагандни кампании.

БЛПЧ има следната организационна структура: върховен ръководен орган на Лигата е Конгресът, който избира Централен съвет, действащ като ръководен орган между конгресите. Последният се състои от Централно изпълнително бюро, занимаващо се с текущата работа и издаването на бюлетина, Контролна комисия и председателите на местните секции, изградени в отделните страни.

От 1980 г. насам на конгресите на БЛПЧ, включително и на XIV конгрес, проведен през м.септември 1987 г. в Донауешинген, ФРГ, за председател на Лигата бе избран ИР Димко Статев от Италия, за заместник-председател ИР Георги Атанасов от ФРГ и за секретар ИР Коста Тодоров от Швейцария. Най-сериозната фигура в това ръководство е ИР Статев, който като личност притежава богата ерудиция и обща култура и има произход, гарантиращ му политическо доверие в реакционните среди на Запад.

По данни на ПГУ понастоящем БЛПЧ наброява около 700 члена от средите на БВЕ в различните страни. Основната членска маса обаче не проявява активност и фактически организационната и политическа дейност се провежда от Централното ръководство и председателите на националните секции.

През последните години в дейността на БЛПЧ се очертаха някои

78

3

нови тенденции, насочени към преодоляване на разногласията и раздорите сред БВЕ, обединяването ѝ около Лигата, организационното укрепване и активизиране на подривно-пропагандните акции, увеличаване публичните прояви на БЛПЧ и предаванията за нея по РСЕ, "Дойче веле" и Би-Би-Си, и засилване на взаимодействието със сродни ВЕО, "Световната антикомунистическа лига", "Антиболшевишкия блок на народите", както и на контактите с политически дейци от западните страни.

Характерни в това отношение са получените данни за проведения през м. септември 1987 г. XIV конгрес на Лигата в гр. Донауешинген, ФРГ. На конгреса са присъствали около 100 делегати от Италия, Испания, Франция, Швейцария, Австрия, Белгия, Швеция, САЩ, Израел и др. Председателят на БЛПЧ Димко Статев представил отчет за дейността на ръководството на организацията след последния конгрес през 1985 г. в Италия. В отчета и в докладите на представителите на отделните секции отново било подчертано, че дейността на Лигата не се ограничавала само в "изобличаване" на отделни случаи на несправедливост и в "защита" на правата на българския народ, а същата преследвала по-амбициозна цел - да се създадели необходимите условия за "демократичен" живот в една утрешна "свободна" България. На конгреса била гласувана резолюция, призоваваща към по-нататъшна настойчива дейност за "възстановяване" на правата на човека в България.

С цел разкриване, противодействие и неутрализиране вражеската дейност на БЛПЧ, в съответствие с Комплексната програма за работа по ВЕ и Плана за сътрудничество с КГБ, се провеждат активни агентурно-оперативни мероприятия съвместно с ПГУ-04, насочени към агентурно проникване в организацията, разкриване плановете, замислите и конкретни акции за подривна дейност, установяване и контролиране на

79

4

каналите за връзка с антиобществените елементи в страната, за набират-
не на информация и за изпращане на литература; недопускане създаването
на групи и организации на Лигата и тяхната дейност в страната, ре-
зобличаване, компрометиране и разлагане на организацията и на лидерите и

Нап. в 1 екз.

1 - ЛД "БЛПЧ"

Изп. Ст. Тодоров

Нап. Трендафилова *10522*

София 4.VII.1988 година

Подполковник:

/Ст. Тодоров/

Из архивите на ДС

421

СТР. СЕКРЕТНО!

Екз. № 2 118

Вх. № 2396/2 II . I. 1976 год.

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

И Н Ф О Р М А Ц И Я

ОТНОСНО: Нови данни за единната организация на българската вражеска емиграция - БОД-НК

Ценко Барев и групиранието окло него емигранти - земеделци работели усилено за обединяването на българската вражеска емиграция.

В проектираната единна организация на българската вражеска емиграция - Българско освободително движение - Национален комитет - щели да влязат земеделците и всички демократични български емигранти.

В организацията нямало да се приемат монархистите и фашистите. Към нея нямало да се присъедини и групата на инж. Тончо Тенев, поради съществуващите разногласия с групата на Ценко Барев.

Учредителната конференция на организацията щяла да се проведе в началото на м. юли т.г. във Франция. На конференцията щял да бъде избран Национален комитет, в който вероятно ще влязат: Ценко Барев, Стефан Левордашки, Емил Антонов, Благо Славенов, Иван Барев, Димитър Моллов, Мато Коритски, Тончо Карабулков, Иван Ангелов и др.

Избраната на събора в Чикаго комисия по проекто-устава под председателството на ИР Асен Славов усилено работела по създаване на устав на организацията. Вторият проект за устав, изработен от член на комисията, се състои от 4 раздела и има 49 члена.

Съгласно проекта организацията ще има следната структура

1. Национална организация, с изпълнителен орган – Национален комитет (НК), който ще се избира за 4 години чрез тайно гласуване на конгрес, състоящ се от делегати (1 делегат на 5 члена) и членовете на ръководствата на Областните организации и Националния комитет.

2. Областни организации – обединяват местните организации и отделни членове в дадена държава или провинция, ако броят на членовете е над 50. Ръководствата на организациите се избират за 4 години чрез тайно гласуване на "областно организационно събрание", състоящо се от делегати (1 на 5 члена) и ръководствата на местните и областната организации.

3. Местни организации – създават се в район, град или провинция, където има най-малко 10 члена на организацията. Ръководството на организацията се избира за 2 години чрез тайно гласуване на събрание на организацията.

Седалището на БОД ще се определя от Националния комитет.

Приемането на нови членове ще става на събрания на местната организация, в чийто район живеят кандидатите, с обикновено болшинство. При липса на местна организация, приемането ще става на събрание на областната организация.

Изключването на член на организацията ще става от организацията, която го е приела.

Всеки член ще плаща членски внос, размерът на който се определя от НК.

От проекта е видно, че БОД ще бъде създадено и ръководено на принципа на централизма.

В. 110

Националният комитет ще избира Изпълнителен комитет, състоящ се от председател, двама подпредседатели и двама члена от континента, в който живее председателят.

Членовете на НК ще се обособят в две бюро – бюро за Европа и бюро за Америка, ръководени от подпредседателя на НК.

___ януари 1976 год.
С о ф и я

424

Отпечатано в 2 екз.

№ 1 - ВГУ-ДС
№ 2 - към дело
Изпълнител: 0448/17124
Написала: ЛР

13-192-181

Дсразмножено в 1 екз.

№ 1 - у-ние VI-ДС

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Прояви и поведение на ЦЕНКО ВЕЛИЧКОВ БАРЕВ

ЦЕНКО ВЕЛИЧКОВ БАРЕВ е роден на 3.10.1919 г. в с. Декъовци, Пернишки окръг, българин, френски гражданин, неженен, с висше образование. Живуц в гр. Париж.

През 1945 г. ЦЕНКО БАРЕВ напуска нелегално България. През 1948 г. се установява в Париж.

В периода 1948-1972 г. ЦЕНКО БАРЕВ провежда активна антибългарска дейност като пръв помощник на Г.М.ДИМИТРОВ (ГЕМЕТО), ръководител на Българския национален комитет (БНК). След смъртта на ГЕМЕТО, Ц.БАРЕВ поради коте-рийни борби, не успя да оглави БНК, поради което създаде собствена организация, т.нареченото "Българско освободително движение" (БОД).

Съгласно чл. 1 от програмата на тази организация, "тя ръководи борбата на всички българи с демократични разби-рания за сваляне на наложената чрез чужда военна сила комунистическа власт". Член 2 на тази програма постановя-ва, че "БОД ще си служи, в името на тази борба, с всички целесъобразни средства...".

В арсенала от "целесъобразни средства" БОД използва насилствени действия за спъване на нормалната дейност на българските дипломатически и търговски представителства в чужбина и за тероризиране на служителите в тях.

Списъкът на извършените от БОД терористични актове и насилнически действия над официални представителства и граждани на НРБ в чужбина е дълъг. Ето някои от тях:

1. На 12.05.1978 г. група на БОД под личното ръководство на Ц. БАРЕВ провеждат насилствени действия, за да предотврати или ограничи посещенията в българския павилион на пролетния панаир в Париж.

2. На 3.06.1978 г. през нощта група на БОД изписва по стените на българското посолство в Париж лозунги със злостно антибългарско съдържание и заплахи към персонала на посолството.

3. На 25.06.1978 г. избухва бомба в сградата на българо-френската фирма "Данюбекс" в Париж. Нанесени са значителни материални щети. Автори на атентата са членове на БОД, ръководени от ГЕОРГИ КОНСТАНТИНОВ ГЕОРГИЕВ, пръв помощник на ЦЕНКО БАРЕВ.

4. През 1978 г. многократно бяха повреждани коли на посолството на НРБ в Париж, от група на БОД. Отправяни бяха заплахи за взривяване на посолството.

5. На 8.07.1978 г. група на БОД прави опит насилствено да спре посещенията на организираната от посолството изложба "Български художници" в Париж.

6. През м.април 1980 г. е осквернена от група на БОД, паметната плоча на Георги Димитров във Виена.

7. На 23.05.1981 г. ПЕТЪР КОСТОВ СЕРДАРСКИ и негови привърженици от групата на БОД във ФРГ оскверняват барелефа на Методий в гр. Елванген, ФРГ, поставен от българското правителство.

8. На 24.06.1981 г. група на БОД от ФРГ под ръководството на РАДОСЛАВ КОСОВСКИ, подпалва оградата на Българската консулска служба в гр. Мюнхен.

9. На 2.06.1982 г. под колата на ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ, служител на ТИС към посолството на НРБ в Атина, избухва бомба с часовников механизъм, поставена от членове на БОД.

10. На 20 и 25.03.1983 г. групи на БОД от ФРГ под ръководството на БОРИСЛАВ БАЙЧЕВ и ФОТЪО ФОТЕВ правят опити насилствено да ограничат посещенията на концертите на българския ансамбъл "Йоан Кукузел" в гр. Гравенбург и гр. Манхайм, ФРГ.

11. От 1981 г. на територията на Австрия действа група на БОД, която системно ограбва документи и пари от колите на СО МАТ и отправя заплахи за извършване на насилия над шофьорите.

12. От 1982 г. в района на Хамбург, ФРГ действа група на БОД, която организира системни грабежи, от колите на СО МАТ и тероризира шофьорите.

През м.май 1984 г. в СФРЮ беше задържан членът на БОД (от групата в Париж) ДИМИТЪР ВЕЛКОВ ПАТИНОВ, при опит да проникне нелегално през Югославия в НРБ. От ПАТИ-

46

4

НОВ са били иззети експлозивни и огнестрелно оръжие, и голямо количество патрони, с които възнамерявал да упражни терор на територията на НР България.

189
190

Както се вижда, терорът е предпочитано средство на ръководената от ЦЕНКО БАРЕВ организация, в която преобладаващо мнозинство имат криминалните престъпници. Затова не е изненада изявлението на Ц.БАРЕВ пред агенция "АДН - Кронос", поместено на 13.10.1984 г. във в-к "Месаджеро", с което той поема отговорност за извършените през м.август 1984 г. взривове в НРБ. Пред представител на агенцията БАРЕВ се заканва: "До края на годината разчитаме да достигнем поне 40 атентата срещу стратегически цели вътре в България". Жестоката истина е, че от тези атентати пострадаха не "стратегически цели в България", а загина невинна българска гражданка. Недоумение буди фактът, че приятелска Франция дава покровителство на ЦЕНКО БАРЕВ и други терористи, ръководени от него.

Сиселица 1985 г.

С о ф и я

ДС И ВРАЖЕСКИТЕ
ЕМИГРАНТСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

86

40

М В Р
ШЕСТО УПРАВЛЕНИЕ ДС
Рег. № 10034 Екз. № 3
№ 1. X 1979. 19 год.
СОФИЯ

СТРОГО СЕКРЕТНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: дейността на вражеската емигрантска организация "БПК".

"Българският помощен комитет" е създаден през месец октомври 1976 г. в гр. Рим, Италия по инициатива на известните ВЕ-монархисти Димко Статев и Енрико дел Белло, агенти на американското и италианско разузнаване. При учредяването са били поканени да вземат участие членове на различни български вражески организации.

Комитетът се ръководи от настоятелство, избрано на годишните им събрания, като тази година е в състав: председател Мери Киселова, секретар Енрико дел Белло, контролна комисия Сиро Мичкилян, Емил Ковачев и членове Благо Славенов, Димко Статев, Люба Бързакова, Радка Михайлова, Тамара Антонова и д-р Данаил Стоянов, като активно в него работят около 20 членове.

Основни цели, които си поставя комитетът са : да примамват и скланят нови бегълци от страната, тяхното извеждане и подпомагането им в Италия и изопачаването на нашата действителност пред италианското обществено мнение.

Из архивите на ДС

429

Разполага се с данни, че "БПК" е създаден по инициатива на ЦРУ.

Комитетът е издал в брошура "Указател" предназначен за ползуване от пристигащите от България бегълци.

"БПК" поддържа тясна връзка с реакционното българско духовенство, католическата църква, "ордена на пасионистите".

Комитетът провежда политически акции и демонстрации, разпространява материали и литература в Италия и България. Членове на "БПК" участваха в създаването на "декларация 78" и опити за десидентство в страната, поддържат тесни контакт с "Лигата за правата на човека".

В последно време се стреми да намерят подходи за тях бегълци от БВЕ за провеждане на терористични акции зад граница и на територията на страната.

Майор:

/Харизанов/

нап. в 3 екз.

1-

2-

3-

изп. Харизанов
нап. М. Савова - 70296

София, 1.10.1979 г.

М. В. Р.
ПЪР О ГЛАВНО
УПРАВЛЕНИЕ — ДС
гр. София

Рег. № 19048, екз. № 6
02.11.1987 год.

Д. Келин
Л. С.
Р. Стоянов
С. М.

МВР — УПРАВЛЕНИЕ VI-ДС
Вх. № 22826 - 8 XI 1987

05
57

СТРОГО СЕКРЕТНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

ДО НАЧАЛНИКА НА У-НИВ 6 ДС

ИНФОРМАЦИОННО СЪОБЩЕНИЕ

ОТНОСНО: ОБРАЗУВАНЕ НА КОМИТЕТ ЗА СОЛИДАРНОСТ И ЗАЩИТА ПРАВАТА
НА ИЗБЯГАЛИТЕ ОТ ИЗТОЧНА ЕВРОПА

По наши данни, по инициатива на председателя на
БЛПЧ ДИМКО СТАТЕВ през септември 1987 г. в Рим бил основан
Комитет за солидарност и защита правата на избягалите от Източ-
на Европа. В него участвали представители на емиграцията
от всички европейски социалистически страни, включително и
Албания. Основна задача на Комитета е да защитава правните,
моралните, културни и други интереси на емигриралите в Западна
Европа, в съответствие със законите на тези страни.

Създаването на Комитета се наложило поради отказа на някои западноевропейски правителства да приемат емигранти.

Отп. в 2 екз.

№ 1 - ВГУ-ДС

№ 2 - КД

Доразмн. в 1 екз.

№ 3 - У-ние VI-ДС

Изп. 04-2055/8744

Нап. ВХ/04-3162

30.10.1987 г.

С о ф и я

ПЪРВИ ЗАМ. ДИРЕКТОР ПГУ-ДС
Ген. инж. Георги
Полковник
Г. Гешков

*а. Мисирков
Досие
26/9/47 г. Печел*

15 Ноември 1947

43

Уважаеми Господинъ Д-ръ Г.М.Димитров,

Прокуденъ от родината поради комунистическия терор тамъ, азъ повече отъ три години вече, диря начинъ да приобщя моитъ усилия къмъ усилията на ония, които биха повели борба за освобождението на нашиятъ народъ отъ червената тирания.

Съ особена радостъ чухъ, Вие започвате дейностъ, че вие издигате знамето на борбата. Азъ следя съ най голъм интересъ всъка Ваша стъпка и онова което научавамъ ми вдъхва надежда и упование, че отново ще дойде единъ свѣтълъ за насъ българитъ день. Както азъ така и всички мои другари по сѣдба тукъ въ Европа, нѣколко стотинъ души интелигентни млади хора изхождащи отъ най различни среди, но обединени сега за обща борба срещу врага, желаемъ да се наредимъ подъ знамето което Вие издигате и да Ви подкрепимъ съ всичкитъ си сили. Три годишното емигрантство за едни и невъзвръщенството за други, ние не преживѣхме пасивни. Тукъ ние успяхме да изградимъ една взаимностъ, една здрава връзка помежду нас. Ние обаче се задоволихме до сега само съ срещи, съ водене на кореспонденция, съ издаването на противокомунистически материяли които разпространявахме между сара-родниците, и изчакахме денътъ когато ще настъпи моментътъ за изграждането на единъ общъ фронтъ срещу болшевиизма където е мѣстото на всички ни. Издигнатото от Вас знаме, направената от Васъ декларация въ която Вие заявихте : "Всички отъ крайната десница до крайната левица на фронта срещу болшевиизма" беше очакваният лозунгъ. За насъ повече нѣма колебание. Ние искаме да се наредимъ подъ издигнатото отъ Васъ знаме, ние сме готови за борба!

Азъ се надѣвам, Уважаеми Господинъ Димитровъ, че Вие ще разберете менъ, ще разберете и всички мои другарисъ които азъ самъ въ връзка. Азъ самъ убеденъ, че предубежденията, ако е имало такива, не сѣ вече пречка за една обща работа, и за това Ви пиша.

Очаквамъ, че моето име Ви е познато от Миналото. Преди повече от 15 години азъ организирахъ българското студентствожи българската учаща младежъ въ името на националнитъ ни идеали за една борба противъ надиганиятъ се комунизъмъ. Азъ издавах на времето мой вестник и мое списание. Винаги въ моята дейностъ азъ съмъ се вдъхновявалъ отъ желанието да бѣда полезен на Родината и Народа ни. Всѣкога азъ останахъ опозиционеръ на тогавашните управления въ България и за тоя постоянно бивахъ преследванъ от властитъ, много пхти бѣхъ арестуванъ, бѣхъ интерниранъ нѣколко месеца въ Държ Дене, а презъ 1937 год. бѣхъ осъденъ и пратенъ, за опозиционитъ ми разбирания, за една година въ затвора. Организацията която водихъ бѣше разтурена, вестникъ и списанието ми бѣха спрени. Това обаче съ нищо не намали моята енергия за борба нито съ нещо промени моите опозициони разбирания тогава. Къмъ българскитъ селякъ азъ винаги съмъ ималъ най искрени чувства. Азъ винаги съмъ се стремилъ да дойда въ досегъ съ него, да работя за него. Вървейки по пхтя на тоя свой стремежъ, следъ дълга съпротива от страна на провителството, поради подкрепата дадена ми отъ

Из архивите на ДС

44

хора на селото, азъ въ последно време получихъ поста Главенъ Секретаръ на Съюза на Земеделските Задруги. Съ каква любовъ работихъ азъ тогава за нашето село. Това хиляди селяци могат да потвърдятъ. Азъ съмъ убеденъ че и Вие самиятъ бихте адмирирали тая моя дейность. Мои тѣ другари въ България винаги отъ менъ сж бивали насочвани да работятъ въ едно подобно направление. Това можеби Вие самъ сте констатирали, следъ завръщането Ви презъ 1944 год. въ България при срещите които сте имали съ мои другари които се приобщиха къмъ водената отъ Васъ земеделска партия. Азъ работихъ винаги само като идеалистъ и въ цѣлата моя дейность нѣма единъ случай който може да бѣде посочен когато някои да е пострадалъ поради нещо направено отъ мене. Но въпреки всичко това, Вие познавате нещата и затова ги разбирате, господа комунистичкото завзеа властта въ България ме обявиха за народен врагъ за фашистъ; осхдиха ме на смъртъ и азъ бехъ принуденъ да диря спасение въ чужбина. Дошъл тукъ азъ не останахъ обаче пасивенъ. Както казахъ по горѣ, азъ веднага подирихъ връска съ българитѣ живущи въ Германия, Австрия и Италия. Заехъ се да се създаде връска помежду ни. Заехъ се да се предприеме нещо и сега съмъ въ състояние да кажа, че изминалото време не е загубено време. Ние тукъ имаме извършена подготвителна работа и днесъ можемъ да се представимъ Вамъ като организирана среда годна да се бори, решена да отиде до край, но да постигне желаниятъ резултатъ - Свобода и Демокрация въ България и за българитѣ.

Азъ казахъ всичко. Вие знаете вече за менъ, знаете и за моитѣ другари тук. Трѣбва да прибавя, че за сега ние представляваме единствената организирана среда тукъ. Трѣбва да кажа още че хората на тая среда това е елитътъ на младитѣ интелегентни хора, противокмунисти, тукъ, които безъ колебание сж решени да водятъ борба и които искрено се вдъхновяватъ отъ подетото отъ Васъ дѣло къмъ което тѣ желаятъ да се присѣдинятъ.

Азъ Ви пиша сега, смѣтайте обаче че Ви пишамъ всички. Азъ Ви декларирамъ моата готовность да се наредя подѣ разветото отъ Васъ знаме, смѣтайте че всички Ви декларираатъ тая готовность. Ние очакваме Вашиятъ отговоръ. Азъ самъ убеденъ, както и всички, че тоя отговоръ ще дойде такъвъ какъвто го очакваме; че намъ ще бѣде дадена възможность и ние да се наредимъ въ редицитѣ на борцитѣ, и ние да изпълнимъ нашиятъ дългъ къмъ Народъ и Родина.

За насъ другъ пхтъ нѣма. Всички да единъ ние сме на общиятъ противокмунистически фронтъ на челото на който Вие прокламирахте. Ние чакаме Вашиятъ отговоръ!

Както съмъ убеденъ, че азъ и моитѣ другари добре ще бѣдеме разбрани отъ Васъ, и както съмъ сигуренъ че въ найъ непродължително време ние ще имаме вестъ отъ Васъ, азъ Ви моля, Уважаеми Господинъ Димитровъ да приеметъ моитѣ и на моитѣ другари найъ сърдечни пожелания за успехъ на подетата отъ Васъ борба и нашитѣ найъ искрени увѣрения за увяжени къмъ Васъ .

Иванъ Дочевъ

Adresse:
 Ivan Dotschew
 Adnetergasse 2
 Hallein bei Salzburg
 Austria

Строго поверително!

С П Р А В К А

ОТНОСНО:

Вражеските централи в
А В С Т Р И Я .

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

ПОДКОМИТЕТ "СВОБОДНА И НЕЗАВИ-
СИМА БЪЛГАРИЯ":

Подкомитета ръководи дейността на геметовците в Австрия. Намира се в Инсбрук - Френската окупационна зона. Има подразделения със свои ръководства в Грац, Виена, Леобен, Форалберг и Линц. Под неговото ръководство работи и групата от младежи геметовци (студентска секция) във Виена.

Във Виена и Съв. окупационна зона функционерите и съмишлениците на подкомитета работят конспиративно, а в западните зони легално, като въпреки това се стремят да запазят в тайна своя състав, ръководителите си и някои организационно-структурни въпроси. Вражеската им дейност протича в няколко главно насоки:

а/ агитационно-пропагандна (чрез събрания и разпространяване на печатните материали, които издава В.К.)

б/ организиране на българската емиграция независимо от политическите убеждения на отделните емигранти. в геметовските организации и подготовката им за въоръжена борба при благоприятна международна обстановка срещу законно установената народна власт в страната.

в/ Снабдяване империалистическите разведки със сведения от разузнавателен характер и вербовка на агенти за тях из средата на българите в Австрия.

г/ организиране подпомагане на бегълците българи при уредането на личните им въпроси в Австрия до записването им в ИРО и изпращането им в Америка или Австралия. В зависимост от горните главни насоки се определят и конкретните задачи, които се поставят на комитета.

В пространствено отношение обсега на тяхната работа се разпростира в цяла Австрия и преди всичко в западните зони.

Дейността им обхваща по-голямата част от вражески настроената емиграция. В резултат на тяхната зловредна агитация общо явление е в Австрия липсата на намерение и желание за завръщане в страната и големия брой на записалите се в ИРО.

Подкомитетата е подделение на Националния комитет "Свободна и независима България" в Париж. От него получава и непосредствено ръководство посредством члена на НК - Цветан Пенев, който постоянно пребивава в Австрия - Инсбрук.

Само съставите на подкомитетата и подделенията му представляват действително организирани звена, всички останали геметовци са съмишленици без особени организационни задължения. Подкомитетата и ръководствата има председатели и завеждащи отдели. При подкомитетата и ръководствата има отдел за разузнаване, който е един от най-важните в организацията. Студентската секция във Виена има свое ръководство, което в организационно отношение е независимо от ръководството на подделението във Виена и получава ръководство направо от подкомитетата в Инсбрук, а в отделни моменти и направо от Париж. В същност младежката група е и най-добре организираната геметовската групировка във Виена.

Председател на подкомитетата е Томо Христов Дамянов /преди 9.9.944 год. военен аташе в Берлин/ - урежда документите на записалите се в ИРО и завежда разузнаването при подкомитетата. Членове на подкомитетата са: Георги Шишков - аптекар в Инсбрук (не е известно преди влизането му в подкомитетата да се е занимавал с политическа дейност), и Константин Томов (брат на генерал Томов). Активно участие в работата на подкомитетата взема Цветан Борисов Пенев, който е член на НК и представител на същият в Австрия. Председател на ръководството в Грац е Борис Цветанов Митев, Активен член на същото ръководство е Ангел Димитров Ангелов - завежда разузнаването и се намира в непосредствена връзка с английското разузнаване. Напоследък в Грац се установиха много бегълци от България и емигранти, които напуснаха Виена, поради което дейността на геметовците там се засили значително. По непроверени сведения в състава на ръководството са влезли още българи между които беглеца Димитър Томов Цолов.

Ръководител на подделението във Виена е Георги Модинов Карацански (до началото на 948 год. студент в Чехословакия, където беше председател на опозиционната земеделска дружба и поддържаше връзка с реакционни чехски партии).

Ръководител на младежката група е Иван Евстатиев Попов - (избягал от Чехословакия) - във връзка е с френското разузнаване.

За състава на ръководствата в останалите градове нямаме никакви данни.

Влиянието им всред студентите в Австрия е голямо - според сведенията с които разполагаме до сега - безрезервно числящи се към геметовците са около 40% и симпатизанти 20%. Силно е влиянието им всред градинарите и особено силно е то в западните окупационни зони на Австрия, където се намира по-голямата част от тях. Общо взето влиянието на геметовците в Австрия трябва да се прецени като силно и постепенно засилващо се.

Подкомитета разполага с агентура всред българската колония. Установено е, че с разузнаване на колонията и официалните ни представителства в полза на подкомитета се занимават следните лица: във Виена - Георги Модинов Карачански (поддържа връзки с американското и френско разузнаване), Иван Евстатиев Попов (във връзка е с френското разузнаване), Николай Михайлов Панайотов, Иван Стефанов Ночев Александър Праховски и др.

Предполагаеми агенти на подкомитета са: Марин Мишин Михайлов, Велчо Илиев Велчев (понастоящем арестуван от американците - местните неизвестни), Никола Стефанов Чомаков, Владимир Йорданов Пенс (също задържан от американците и сега освободен).

В Грац се занимават с разузнаване Ангел Димитров Ангелов и Борис Цветанов Митев.

В Инсбрук - майор Томо Дамянов, Цветан Борисов Пенев, Младен Асенов Младенов.

В Залцбург - Грозю Пърлев (бивш шофьор на Б.Т.П.)

От страна на геметовците в Австрия се правени няколко опита да координират дейността си с легионерската организация "Български национален фронт" - всички безуспешни. Независимо от това подкомитета и подделенията му поддържат връзки с отделни функционери на "Б.Н.Ф."

Подкомитета и отделни негови и на подделенията му функционери ^{във} са свързани с ръководители на ИРО.

Всички ръководители на подкомитета и подделенията му са свързани преко с американското, френското и английското разузнаване. Заведущите разузнавателните отдели поддържат официално връзките с чуждите разузнавателни организации, получават задачи от тях и ги снабдяват редовно с материали за колонията и страната.

Подкомитета и подделенията му устройват често публични събрания за емиграцията. На някои от тях е говорил Гемето през вре-

Колонията в Инсбрук
на майор Дамянов

на посещенията му в Австрия и те именно са били най-добре посещаван През септември 1949 год. проведеха тържествено честване годишнината от смъртта на Н.Патков във Виена. Периодически събрания на своите членове и съмишленици, според сведенията с които разполагаме, не устройват.

През 1949 год. пристигнаха в страната Симеон Бъров, Кръст Иванов Дамянов и Люба Кръстева Дамянова, които в Австрия поддържаха връзки с отделни функционери на подкомитета, поради което може да се предполага, че са изпратени със специално поръчение от тях.

Според достоверни сведения ръководителите на подкомитета Цветан Пенев и Тошо Дамянов възнамеряват да изпратят специален човек, който да се свърже с определени лица в страната и след като изпълни поставените му от центъра задачи да се върне обратно.

Подкомитета посредством свои функционери и съмишленици изпраща в страната до определени лица по пощата печатни материали издавани от НК, Изпращани са: вестник "Свободна и независима Българ календар за 1950 год. , честитки (художествено изработени) послучай новата 1950 год. и Коледа.

Не издават никакви печатни материали, а разпространяват изданията на НК всред колонията. Разпространяването става чрез личи предаване и по пощата.

Важен сектор от дейността на подкомитета е (както бе изтънато и по-горе) вербоването на членове за ИРО. Това те вършат пред всичко посредством публична клеветническа кампания среду страната. Освен това те се занимават и с лична проагитиране на отделни лица за записване в ИРО, уреждат формалностите по записването и пр.

Подкомитета и поделенията всемат под своя закрила пред официалните власти всички избягали по най-различни поводи от страната престъпници. Такива са следните случаи: избягалите от страната през Югославия - Димитър Томов Цолов, Стоян Йоцов Йолов, Цеко Георгиев Веков и много други след преминаването им в Австрия са се свързали с геметовците и с тяхна помощ са се настанили в лагери на ИРО. Вземат под своя закрила всички избягали от Чехословакия българи. С тяхна помощ избяга от българския моторен кораб - "Лом" морякът Славчо Маринов Георгиев - понастоящем в лагер на ИРО. Под ръководството на подкомитета беше създадена група от геметовци със специално предназначение да се занимава с уреждане документите на бегълци, превърлянето им на черно пред демаркационната линия в западните зони на Австрия и записването на българи в ИРО.

Подкомитета и негови функционери имат доста добри връзки

всред австрийската общественост. Така напр. Георги Карачански поддържа официално връзките с Народната партия (управляваща и най-реакционна в Австрия), а Цветан Борисов Пенев със Социал-демократическата партия (също реакционна и управляваща).

Геметовците поддържат връзки и със следните австрийски вестници: "Винер курьер", "Дие пресе", "Велт прес", "Винер таге цайтунг" (орган на Народната партия), "Арбайтер цайтунг" (орган на социалдемократическата партия). През септември 1949 год. в "Винер таге цайтунг" е напечатал статия за Никола Петков предадена в редакцията от Карачански.

До месец декември 1949 год. благодарение на добре пасиралия се в геметовските среди с.с. „З.Зов“ ние имахме възможност да контролираме изцяло дейността на подкомитета. След изтеглянето му в Чехословакия загубихме тая възможност. Понастоящем ^{по} разработката на подкомитета и подделенията му работят с.с. „Борил“ и „Чудомир“. Трябва, обаче, да се отбележи, че тяхното положение на периферийни агенти не ни предоставя никакви по-значителни агентурни възможности там. Висящ е въпроса за придобиване на нова агентура.

По-голямата част от сведенията в справката изхождат от З.Зов. Всички данни са достоверни и проверени по безспорен начин (от показанията на задържаните Дечо Джамджиев, Кирил Тонев и Стоян Захариев).

Трябва да се очаква, че проведените арести на геметовци значително намалиха изгледите за задълбочаване на работата ни сред тях. На лице са данни, от които се вижда, че напоследък те са станали особено бдителни. Изобщо за задълбожаване на работата ни сред тях поне в най-близко бъдеще са минимални, поради това именно, основната ни задача в тяхната разработка е придобиването на дълбоко внедрена агентура. Наличната агентура поне за сега не се ползва от положение, което би ни позволило за задълбочаване на работата, макар че тая възможност непрекъснато се увеличава. Необходимо е с.с. Борил да бъде добре ръководен и възпитаван, да му се създаде авторитет всред геметовците и се законспирира още по-добре без да се създават и най-дребните поводи, които биха могли да го разконспирират.

Всичките ни агентурно-оперативни мероприятия по отношение на геметовците понастоящем имат за цел придобиването на нова агентура и укрепване на личната такава.

27.19

"БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ" :

Организация на вражеската емиграция образувана през 1948 година по инициатива на легионерите и обединяваща в себе си всички националистически, фашистки, реакционно-монархически и реставраторски елементи. Дейността на организацията се ръководи от комитета за Австрия, който напоследък се установи в Залцбург.

Комитета и подделенията му работят строго конспиративни. Липсват каквито и да било публични проявления на дейността им.

Непосредствените задачи, които си поставят са: да организират по-голямата част от вражеската емиграция, да заемат господстващото положение в тази организация, като я противопоставят на геметовските организации, чиито ръководители те обвиняват в сътрудничество с отечествено-фронтиската власт в страната непосредствено след 9.9.1944 год. В съдност по-далечните им и основни задачи не се различават много от тия на геметовците.

Обсегът на работата им е значително по-малък от този на геметовците. Болшинството от тяхните функционери се страхуват въобще да минават през съветската окупационна зона, понеже имат присъди или се страхуват да не бъдат задържани за извършени престъпления преди 9.9.1944 год. в България. Дейността си водят всред много по-малка част от българската емиграция в Австрия, в сравнение с геметовците.

Комитета е подделение на организацията чийто ЦК се намира в Мюнхен.

Комитета и подделенията имат свои ръководства без да имат оформени организации.

Начело на комитета за Австрия стои фактически Иван Дочев (бивш висш чиновник във фашисткия държавен апарат у нас и сътрудник на задграничното правителство на Цанков), който е едновременно председател на ЦК в Мюнхен. Напоследък повечето от бившите ръководители на БНФ от комитета и подделенията напуснаха Австрия поради което имената на настоящите ръководители не са ни известни. Пръв помощник на Иван Дочев в Австрия и заведущ разузнаването при ЦК е Анатоли Цанов. Все още се намират в Австрия активните функционери на БНФ: Борис Димитров, Васил Арнаудов, Георги Лазаров и др. Те, обаче, не се намират на старите си места а не знаем къде точно се намират и какво е мястото им в организацията им понастоящем.

Влиянието на БНФ всред българската колония в Австрия е значително по-слабо от това на гететовците, които се дължи на особения маниер на организационната работа, който имат - строгата конспиративност. Освен това дължи се и на това, че връзките им с окупационните власти са по-слаби. Дължи се и на това, че те са дескредитирани, като активни крепители на фашистките правителства у нас.

Сведения за агентурата им всред колонията нямаме. Установено е, обаче, че с разузнаване на колонията се занимава Анатоли Цанов, който чуждото разузнаване се мъчи да ни подхвърли.

Постоянна - организирана връзка с гететовците няма, маке че отделни техни функционери поддържат такава.

Имаме сведения за организирани публични събрания.

Комитета и преди всичко Иван Дочев отдавна правят опити да организират канал за страната по който да изпращат хора, материали и инструкции за образуване на вътрешни организации. Имаме сведения за изпратени от Дочев хора в страната (двама от тях заловени от органите на ДС, изпратил е и други трима души през Гърция, за които не е установено дали са задържани.) Според нови сведения Дочев се готви да изпрати около 1 май т.г. нов човек за работа в България (Владимир Петров Берберов). На хората които изпращат тук те поставя преди всичко задачи от разузнавателен характер, а и такива за образуване на вътрешни организации и диверсионни саботажнически и терористически групи.

Имаме сведения за изпратени от БНФ печатни материали в страната.

Не поддържат връзки с австрийската общественост и преса.

Дейността им всред колонията се ограничава само в тесния кръг на бившите членове на легиона и другите фашистки организации. Най-важния сектор от дейността им е разузнаването (Иван Дочев и Анатоли Цанов са на служба в американското разузнаване). Хората, които изпращат в страната преминават предварителна подготовка в школи организирани от американското разузнаване в Австрия и Германия. В такава школа във Франкфурт на Майн се намират понастоящем бегълците Владимир Петров Берберов и Тодор Борисов Тодоров.

В Австрия нямат свои печатни издания. Разпространяват в "Национална България" издаван от ЦК в Мюнхен, описания "Възраждане", което се издава в Париж и книгите на Иван Дочев, които се издават на немски език в Германия. Всички печатни материали се разпространяват главно в тесния кръг на техните съмишленици.

В комитета и подразделенията му никога не сме имали добра агентура. Единствения агент, който работеше всред тях Камен даваше незначителни сведения, в най-добрия случай те ни помагаша да узнаем кои са ръководителите на организацията във Виена, не ни даваха, обаче, възможност да контролираме организацията изцяло. Най-важните сведения са получени от Нойрад, който не фигурира в нашия агентурен информативен апарат, а положението и държанието му са такива, че всички негови сведения трябва да се вземат под резерв, още повече, че те нямат и актуелна стойност. Установено е, че той е агент двойник.

С чаличната агентура изгледите за задълбочаване на работата ни там са съвсем слаби. Тук също е належащ въпроса за придобиване на нова агентура и внедряването ѝ в организацията.

Всички агентурно-оперативни мероприятия, които са небезопасни понастоящем имат за цел да разрешат основната задача по работката - придобиването на агентура. Освен това пред нас все още стои за изпълнение задачите за окончателното изясняване поведението на Нойрад.

ФРАКЦИОННАТА ГРУПА ПРИ ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ВЪВ ВИЕНА:

Групата се е отделила от дъстава на партийната организация, има свое ръководство и провежда редовно събрания.

Ръководителите ѝ са си поставили като задача да отстранят и дескредитират ръководителите на партийната организация и студентското дружество, както и официалните ни представители във Виена. В изпълнението на тази задача те си служат с непростени средства, като клевети пред ЦК на Партията, пред правителството и др. Дейността си развива преди всичко в просветното дружество "9-ти септември". По-голямото болшинство от членовете и съмишлениците им са стари студенти във Виена. Не са се завръщали в страната след 9.9.1944 год. Някои от тях са били комунисти преди 9.9.1944 год. но болшинството не са били, а някои даже са били малко или много в услуга на фашистите - Гладстон Крайчев (напоследък е много близък с Елена Китанова жена на офицер от цанковия корпус), Атанас Бъчваров, Иван Иларионов и др. Особен стремеж проявяват да привлекат към себе си всеки новопристигнал от страната комунист,

Не са подделение на никоя вражеска централа във от Австрия. Установено е, обаче, че дейността им косвено се направлява

30 22

и вдъхновява от вражеското разузнаване.

Групата е единствена организирана единица със свое ръководство. Най-активните ѝ ръководители и членове са Иван Иларионов, Кирил Патов, Ганко Бенев Ганков и др., а също така Ашанас Бъчваров, Борис Стоянов и Георги Денчев Георгиев, които понастоящем са в страната. Фактически цялата дейност на групата се ръководи задкулистно от българският търговец Руси Събев бивш активен фашист и гестаповец, за който е установено, че е във връзка с вражеското разузнаване (поддържа връзки с бивш гестаповски офицер, който е на служба в чуждото разузнаване. Иларионов, Патов, Ресенски и др. поддържат редовно и много близки връзки с Руси Събев, с когото водят разговори по положение в колонията, официалните представителства и страната. Болшинството от тях са материално зависими от него.

Групата няма особено голямо влияние в колонията. До голяма степен за усиляването на това влияние допринасят косвено нередностите и грешките които допускат ръководните комунисти във Виена, които предизвикват недоволството на отделни членове в колонията и партийната организация, което много умело се използва от фракционерите под диктовката на Събев.

Установено е, че ръководителите на групата Иларионов, Патов, Ганков и др. събират сведения за колонията и дейността на представителствата под претекст, че търсят нередности за които ще донеса на съответното място в София.

Нямаме положителни сведения, че те са агенти на чуждото разузнаване, за нас, обаче, е установено, че те се използват от Руси Събев за събиране на сведения от разузнавателен характер.

Не са установени никакви връзки на групата с други вражески центрове в Австрия.

Групата провежда редовно събрания. Изпращали са няколко пъти писмени изложения (групови и лични) от членове на групата до ЦК на Партията, в които се говори за нередностите в представителствата и колонията.

Има сведения, според които членове на групата са се снабдявали с оръжие (Иларионов, Патов и др.) и са се изказвали, че ще предприемат по-решителни мерки по отношение на някои от ръководителите.

Правили са опити да се доберат до постоянен източник на сведения в Търговското представителство за какъвто бяха избрали бившия магазинер на същото Богдан Богданов. Такива опити правят и сега.

Някои от членовете на групата имат доста добри връзки с австрийската общественост, преди всички с някои членове на ЦК на Австрийската компартия и Градския комитет на същата във Виена. Болшинството от тях са членове на АКП.

Понастоящем в групата работят с.с. Герчо и Ангел. Агентурните ни възможности са добри. Имаме голяма възможност да внедри в средата им нова по-надеждна агентура.

Сведенията изложени в справката са черпени от с.с. Пантов и Ангел, те са достоверни.

Изгледи за задълбочаване работата в тяхната среда при минимални усилия в бъдеще съществуват.

Набелязваме да придобием агент особено близък до ръководителя на групата Събев, с цел да уточним окончателно ролята му та и дръзките му с чуждото разузнаване, а от друга страна да изясним до къде се простира участието във вражеската дейност на Събев на официалното ръководно ядро на групата.

И.Р.О.:

Ръководството на организацията в Австрия се намира в Инсбрук.

Поставила си е за задача да изсели от Европа всички емигранти от народно-демократичните страни и да ги засели като евтина работна ръка в Америка и Австралия. Обсегът на работата им в пространствено отношение се разпростира върху цялата територия на Австрия.

Резерв за набиране на членове представлява вражеската част от емиграцията.

Официално, както е известно ИРО е организация към ООН.

Фактически, обаче, тази организация е поставена под прякото ръководство на западните империалистически държави и тяхните разузнавателни служби в Австрия, а служи на експлоататорските среди на капиталистите в тия страни.

С конкретни данни за организационната структура и ръководителите на ИРО в Австрия не разполагаме.

Влиянието ѝ всред българската колония особено напоследък е твърде голямо. Най-силно е всред вражеската част от българското студентство, която е преобладаваща. С точни данни и изчисления в момента не разполагаме. Сигурно е, че повече от половината от вражески настроените българи се готвят да напускат Австрия и Европа, което значи, че те са станали или се готвят да станат членове на ИРО.

На организацията сътрудничат всички функционери на геметовския подкомитет в Инсбрук и подделенията му (виж справката за геметовския подкомитет).

Всички кандидати за членове на ИРО попълват специални формуляри, в които дават данни за връзките си в страната и чужбина в коя страна искат да отидат, по каква причина са напуснали страната, какви политически убеждения имат и др.

Някои българи вместо в Инсбрук са се записали направо в Женева - където е централата на организацията за Европа.

В резултат на дейността на ИРО напоследък много българи се изселиха в Америка и особено в Австралия - точният им брой не ни е известен.

До сега не сме имали никакъв агент в ИРО. Радухният при на членове ни предоставя много благоприятни условия за внедряване на агентура в организацията, но не в нейното ръководство, което по всяка вероятност, което е съставено от чужденци.

Сведенията изложени в справката черпим от З.Зов, Борил и др., както и от контрола на кореспонденцията. Всички сведения са достоверни и проверени.

Изгледи за подобряване без особено задълбочаване на работата ни в ИРО съществуват след като внедрим агентура в лагерите на организацията.

Агентурно-оперативните ни мероприятия имат за цел да установят кои българи са станали членове на ИРО и за кои от тях съществува възможност след съответно мероприятие да бъде предизвикано връщането им в страната по собствено желание.

22. IV. 1950 год.

С о ф и я

III

ИБ/КН-4 екз.

Султан

47/152
Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

Изменниците имат две организации, а именно: "Подкомитет на български национален комитет за граница". Огловяван от изменника СТРАТИ СКЕРЛЕВ, ИОРДАН ПИНАЛСКИ, ДИМ. ЧАВДАРОВ и ЯНКО ШОПА/поддържан от американците/ и "Български емигранти безпартиен помощен комитет", поддържа монархията, оглавява се от изменника ЛЮБОМИР. НЕЙКОВ, СТОЯН ПИВЧЕВ и ТОДОР ЛАПЧЕВ/поддържа се от англичаните/. Между членовете на тези комитети съществ. постоянни вражди. Именниците на родината са настанени в две общежития намиращи се в ИСТАНБУЛ.

Едното общеж. се намира в квартал "ЮСКИДАР" на ул. Султан-тепе" № 1, триетажна постройка с общо 10 стаи в размер 3-4 метра. В това общежитие са настанени около 100 изменника, които спят по 2 души на легло, завиват се с по едно одеяло.

Второто общежитие се намира в кв. "Терла беда" на улица "Териото" № 17 в триетажна постройка с общо 6 стаи, с размери 3/4 м. където са настанени 20 изменника - при същите условия, както другото.

Почти всички изменници настанени в тези общежития са без работа, очакват на помощта на ИРО, която се състои от половин хляб и една фасул чорба дневно. Измен. на род. се принудени да търсят каквато и да е работа, но не намират такава и ако намерят, то е само за няколко дни.

ИРО е отпускала и дрехи за емигр. но в повеч. случаи се давало на привържениците на Гемето, а тези поддържащи монархията начело с Л. Нейков в много редки случаи получавали такива.

В гр. Кастамону-Турция. Има лагер за изменниците съмнителни за турските власти. В този лагер били настанени около 40 души.

Сред изменниците на родината се разпространяват вестниците "Свободна и независима България" редактиран от Гемето в гр. Вашингтон, "Народен глас" редактиран от ИВАН ДОНЧЕВ в гр. Торонто, в КАНАДА, "Емигрантски вести" редактиран от отец ГОЦОВ в Италия, "Национална България" с неизвестен редактор, редактира се в МЮНХЕН, ГЕРМАНИЯ.

Поради това, че на изменн. на родината намиращи се в Турция работа не се дава, такава не може да се намира поради голямата безработица, то те се превръщат в капитал-страни, където се

48 155 2.-

използват за тежко физ. работа. За целта в Турция пристигат специални комисии, които подбират от изменниците най-здравите и ги вземат за съответната страна. През м. септември 1951 год. за Бразилия са заминали около 15 изменника, а през месец март 1952 година за Нова Зеландия – повече от 50 души. Тези комисии издавали обявления че търсят работници и всеки изменник може да се яви лично пред комисията. От страна на помощната организация ИРО не се разрешава на изменниците дошли скоро в Турция да се явяват на тези комисии.

Изменн. на родината в Турция представл. добър контингент за кап. разузнавания, за вербовка, шпиони, диверсанти и терористи срещу нашата страна. За целта те използват подкупа, политическото убеждение на изменниците и умразата им към Нар. власт

На изпращаните в Б-я изменниците се създават по-добри условия за живот – самостоятелни квартири, заплащани от въответното разузнаване, пътувания из цялата страна с леки коли, самолети и пр. по 300 лири и 60 долара на месец. Английското разузнаване им заплаща по 150 лири на месец. Ако извършат по-голяма работа заплатата съответно се увеличава. За вербовка на изменници се използват и водачите на сформираните в Турция полит. групировки измен. СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ и ЛЮБОМИР НЕЙКОВ.

Според показванията на НАЙДЕНОВ лагер за изменн. на родината имало и в гр. Кампа/неположително/.

ЗАБЕЛ. В Турция няма град Кампа, а има град КАМАН, нахождащ се северойзточно от град Кършехир.

Камп. по турски значи – лагер.

Данните са от 1952 година.

С о ф и я
29 октомври 1953 година

Строго поверително! //

Написано в 3 екз.

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Положението на българската вражеска емиграция във Франция, дейността на нейните организации и използването ѝ от чуждите разузнавания в борбата им срещу нашата страна.

Точният брой на вражеската емиграция във Франция понастоящем не ни е известен, тъй като стават често изменения в него, но той е около 400-500 човека. По своето икономическо положение емигрантите могат да се разделят на две основни групи. Към първата група се отнасят работниците, заети както в промишленото производство и съсредоточени главно в северните индустриални области и около гр. Крьозо и Сен Етиен, така и тия, които са заети в селското стопанство – съсредоточени главно в централните и южните области на страната. Те са дошли във Франция най-вече след 1950 год. било с контракти за земеделски работници, било чрез бягство от лагерите в Гърция, Турция и Италия. Към тази група спадат около 3/4 от вражеската емиграция. В голямото си болшинство тя не участва в политическите борби на емиграцията и е заета предимно с икономическото си препитание. Поддържа редовни връзки с близките страни, като често се оплаква от местните условия на живот.

Могат да бъдат констатираны случаи, когато се бият.

Втората група справедливо може да бъде наречена "привилегирована", защото в икономическо и политическо отношение принадлежките към нея са в далеч по-благоприятно положение, отколкото емигрантите от първата група. Тази група може да бъде разделена на две подгрупи. Към първата се отнасят ръководителите на отделни емигрантски групировки и тяхните активни помощници. Тук влизат бившите дипломати-невъзвращенци, ръководни дейци от опозицията избягали от страната ни, бивши царедворци, крупни търговци и др.

2. / K

Едни от тях са на заплата при ръководствата на съответните емигрантски организации, други получават издръжката си от разузнаванията на които служат /френско, американско, английско/, трети са на административна работа в частни фирми и предприятия, а четвърти, упражняват свободни професии. Те са съсредоточени почти изключително в Париж и околностите му. Втората подгрупа се състои предимно от студенти и научни дейци изпратени да следват или специализират във Франция и отказали да се завърнат в страната ни. Те са пръснати по различните университетски градове на тази страна - Париж, Ница, Марсилия, Кан и др. Повечето от тях са завършили вече своето обучение и са постъпили на работа в местните предприятия и учреждения. Незавръщането на една част от тях в страната ни се дължи не толкова на враждебност към съществуващия у нас режим, колкото на убеждението им, че Франция им предлага по-добри условия на живот.

С малки изключения вражеската емиграция във Франция не е могла да спечели за своята борба българската колония в тази страна, която е доста многобройна - около 2000 души. Причината за това е, че по своя социален произход, по социалното си положение и връзките си със свои близки в страната ни колонията е съвсем отдалечена от ония среди от които произхождат организаторите и ръководителите на вражеската емиграция. Тази колония се състои предимно от работници, занаятчии, дребни търговци и др. произлизащи от бедни семейства, напуснали страната ни след Първата световна война. Техните близки тук, с които те поддържат връзка, обикновено имат правилно отношение към Народната власт.

От получените до сега при нас данни от официални източници и по агентурен път се вижда, че във Франция са съществували или съществуват следните организации на вражеската емиграция:

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ОСВОБОДИТЕЛЕН КОМИТЕТ - Б Н О К

Създаден е бил в края на 1946 година от ГЕМЕТО, който става и негов председател. В ръководството на комитета влизали още: ДИМИТЪР МАЦАНКИЕВ - подпредседател, ХРИСТОФОР ЯНЕВ - гл. секретар и членове - ДЯНКО СОТИРОВ, НЕСТОРОВ, д-р РИНДОВ, ЦАЧО ТОДОРОВ и СИМВОН ГРУЕВ.

Комитетът е бил поддържан от съществуващата по това време вражеска емиграция в тази страна, състояща се от бивши дипломати,

Копието
както
е
с
копирани
и
с
копирани
и
с
копирани
и

3.13

царедворци, избягали от страната ни военпрестъпници, едри търговци и др. Развивал е предимно пропагандна дейност насочена против съществуващия режим в страната ни и срещу ръководни дейци от държавния и партийния апарат. Поддържал е връзки с ония от френските политически групировки и среди, които си поставяли за задача борбата срещу комунизма. Комитетът е издал няколко позива с антинародно съдържание, които е разпространявал сред българската колония. По изявления на ХРИСТОФОР ЯНЕВ, средствата необходими за издаването на позивите и издръжката на някои членове на комитета, последният е получавал от американците. В края на 1947 година този комитет е престанал да съществува.

Б Н К - БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ "СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ" и ПРЕДСТАВИТЕЛСТВОТО НА БНК ЗА ФРАНЦИЯ

БНК е бил създаден от ГЕМЕТО в края на 1947 година в Париж а по-късно седалището му преместено във Франция. По същество той се явява приемник на престаналия да съществува БНОК. В ръководството му са влизали: ГЕМЕТО - председател, ДИМИТЪР МАЦАНКИЕВ - подпредседател, МИЛКА ГЕНАДИЕВА - завеждащ женската секция, ЦЕНКО БАРЕВ - завеждащ младежката работа и следните членове: ВАСИЛ ЮРКОВ, професор ДОМАЧИЕВ, д-р Г. ПЕТКОВ, ЦВЯТКО ПЕНЕВ, проф. Н. БАЛАБАНОВ, КОСТА ШОПОВ, СТРАТИЯ СКЕРЛЕВ, ГЕОРГИ КОЛЕВ /Шанкалията/, д-р МИЛЮ ХР. МИЛЕВ и ТОНЧО ТЕНЕВ. Комитетът е създавал свои подкомитети в почти всички страни, където има вражеска емиграция.

Подкомитетът в Париж се е оглавявал от ЦЕНКО БАРЕВ, ЮРКОВ М. ГЕНАДИЕВА и ГЕОРГИ КОЛЕВ. Подкомитета във Франция е издавал в-к "Ла Българи либр е ендепандант" предназначен за емигрантите в тази страна и за френската общественост. Печатаните в горепосочените вестници материали имат реакционно-пропаганден характер. Изнасяните в тях "факти" за нашата действителност или са грубо тенденциозно подбрани или подправени до неузнаваемост. Материалната си издръжка подкомитета получава от БНК - Вашингтон. По решение на БНК от март 1952 година ръководството в Париж е възложено на В. ЮРКОВ, а ЦЕНКО БАРЕВ е избран като секретар на БНК за Европа. Всички материали, изхождащи или предназначени за подкомитетите в европейските страни минават през него. Той следи за дейността на тези подкомитети и урежда възникналите в тях разногласия.

4.74

? С подробни данни за дейността на подкомитета на БНК във Франция не разполагаме. Наличните такива показват, че тя е много ограничена, като се изразява главно в пропаганда против съществуващия режим в НРБ, провеждане на някои чествувания /годишнината от смъртта на Н. ПЕТКОВ, Ботевия празник, Нова година и др./, писане на честитки до техни съидейници, намиращи се тук. По данни от началото на настоящата година гематовците, както и другите емигранти, били използвани от френската полиция за проследяване на служителите от нашата легация.

След намаляване помощта, която БНК е получавал от американския комитет "Свободна Европа", подкомитетът в Париж е почти прекратил всякаква обществено-политическа дейност. Напоследък от състава му е излязла МИЛКА ГЕНАДИЕВА, която е преминала към Военната лига, организирана от ДАМЯН ВЕЛЧЕВ. Понастоящем към този подкомитет се числят: ЦЕНКО БАРЕВ, ВАСИЛ КРУКОВ, СЛАВИ НИЧЕВ, ГЕОРГИ КОЛЕВ /Шанкалията/, АНГЕЛ ПАНДЕВ, КРЪСТЮ ЗАРЕВ, ДИМИТЪР ЛОЗЕВ, ВЪЛЧО ВАНГЕЛОВ и др. Връзки с представителите на американското разузнаване в Европа поддържа ГЕОРГИ КОЛЕВ /Шанкалията/.

НАЦИОНАЛИСТИЧЕСКА ГРУПА "ВЪЗРАЖДАНЕ"

Тази група е създадена към края на 1948 година от националистически елементи - бивши дипломати, царедворци, избягали от страната ни бивши правителствени чиновници, едри търговци, намиращи се в тази страна и др. Почти всички те преди това са членували в БНК, но поради "земеделската политика", която е провеждал последният, те са го напуснали. Начело на групата е стоял поручик ЙОРДАН ПЕЕВ. В ръководството на същата са влизали: ХРИСТОФОР ЯНЕВ ЛЮБЕН ТОДОРОВ, ДЯНКО СОТИРОВ, БОНЧО ДИМИТРОВ, БОРИС НАСЛЕДНИКОВ и др. Тя е издавала списание "Възраждане", финансирано първоначално от БОНЧО ДИМИТРОВ, СОТИРОВ и др., а след това подкрепено от американците и французите. Програмата на тази група се свежда към следното: 1/ Борба за премахване на установената на 9.9.44 г. у нас власт и пълно възстановяване на Търновската конституция. 2/ Създаване на антикомунистически фронт вътре в страната ни, като се договарят и с другите политически групировки, водещи борба срещу комунизма. 3/ Поддържане тесни връзки с емигрантите от другите страни е народна демокрация. 4/ Създаване на световен фронт срещу комунизма. Освен издаването на сп. "Възраждане" друго

5.-
15

за дейността на тази група не ни е известно. Замисляно е било организирането и изпращането на диверсантски групи в страната ни, но не ни е известно дали това е било осъществено. Групата е обхващала тесен кръг от хора и не се е ползвала с влияние сред вражеската емиграция. През 1952 година пор. ПЕЕВ е заминал на работа в Англия и ръководството на "Възраждане" се поело от ДЯНКО СОТИЮВ, който се е оказал не много амбициозен и последователен в работата си, вследствие на което групата почти се е разпаднала и е престанала да съществува като организационно единица. По сведения получени от източник на когото може да се вярва, в началото на настоящата година, ръководството на тази група се е споразумяло с хората на Т. ТЕНЕВ и образували инициативен комитет, който щял да се заеме с изграждането на нов "Национален комитет", обединяващ цялата емиграция. В този комитет влизали: ТОНЧО ТЕНЕВ, ДЯНКО СОТИРОВ, САВА КИРОВ, МИЛКА КРАУС и СТЕФАН ПОПОВ. Представител на царската фамилия в този комитет щял да бъде КЪОСЕИВАНОВ.

Почти всички членове на групата "Възраждане" са в пряка или косвена връзка с вражеските разузнавания, на които служат било като информатори по българските въпроси, било като щатни сътрудници

ГИЧЕВИСТИ - ГРУПАТА ОКОЛО ТОНЧО ТЕНЕВ

Тази група бе създадена от ТОНЧО ТЕНЕВ след изключването му от БНК. Фактически тя не е оформена като организационна единица и не развива почти никаква общественно-политическа дейност. Нейни членове, бивши земеделци активисти, са недоволни от ръководството на ГЕМЕТО. Такива са д-р ВЕЛИКО МАТЕЕВ, д-р КОНСТАНТИН РИНДОВ и др. Използвайки антигеметовските настроения сред емиграцията през 1950 година представителите на тази група успяха да овладеят ръководството на студентското дружество "Васил Левски" дотогава държано от привържениците на БНК. По-късно, заедно с хората около "Възраждане" те завзеха и ръководството на Емигрантското дружество. Хората от тази групировка са ориентирани проанглийски. Самият Т. ТЕНЕВ е сътрудник на БиБиСи, на което дава редовно материали за българската му емисия. Напоследък са получени материали от които се вижда, че ТЕНЕВ има свои привърженици в Израел и Западна Германия, които подготвяли създаването на комитет обединяващ всички емигранти независимо от политическата им принадлежност.

676

Б Ц Р О К - БАЛКАНСКИ ЦЕНТРАЛЕН РЕВОЛЮЦИОНЕН
ОСВОБОДИТЕЛЕН КОМИТЕТ

Получените до сега сведения за тази организация идват от един единствен източник, който не е проверяван и на когото не може напълно да се вярва. В тях съществуват и известни противоречия. Това налага те да бъдат вземани под резерва. Според тези сведения положението около този комитет се очертава по следния начин: Създаден е бил през 1949 година по инициатива на БАСИЛ ЮРКОВ, ПАВЕЛ СИМЕОНОВ, БОНЧО ДИМИТРОВ, ХРИСТО ШИШИАНОВ, ДИМИТЪР ПЕНЕВ, ИВАН ПОПОВ, НИКОЛА СЕРАФИМОВ и ИЛИЯ ИВ.ТОДОРОВ. Той съществувал нелегално. За него са знаели само ограничен кръг хора. Водил се е като секция на "Централния балкански комитет на активния антикомунистически фронт" - тайна организация, която си поставяла за цел борбата срещу комунистите в балканските страни. Съгласно програмата на БЦРОК, дейността на същия се изрази в следното: 1/ Привеждане в известност и окуражаване на силите водещи борба срещу съществуващия режим в страната ни и намиращи се тук. 2/ Активни разузнавателни, саботажнически и диверсионни действия. 3/ Уреждане на терен за спускане на парашутисти и оръжие, създаване на партизански групи и на складове за продоволствие и оръжие. 4/ Разгръщане на широка пропагандна дейност сред селяните, работниците, чиновниците и войската с цел специалването им за борба против съществуващия режим. В ръководството на тази организация влизали: НИКОЛА СЕРАФИМОВ - ръководител, ДИМИТЪР ПЕНЕВ - организатор на диверсантските групи, ПАВЕЛ СИМЕОНОВ, БОНЧО ДИМИТРОВ, К.БАКЪРДЖИЕВ и ХРИСТО ШИШИАНОВ. Всички те са известни като агенти на американското разузнаване. Финансово комитета е бил подпомаган от бившия търговец ЦАЧО ТОДОРОВ и от ръководството на католическата църква в Париж. Според получените до сега сведения този комитет е провеждал вече предвидените в програмата му действия срещу нашата страна, но конкретни данни по тях не са ни известни.

ВОЕННА ЛИГА - /ДАМЯН ВЕЛЧЕВ/

Създадена е била през пролетта на 1952 година по инициатива на генерал АНДЕРС, който на едно съвещание на представители на емигрантите от страните с народна демокрация е поставил въпроса за създаване на национални войскове части, които да бъдат включени в състава на силите на Атлантическия блок. Начело на лигата е

7.78

застанал ДАМЯН ВЕЛЧЕВ, който е поел обещание да създаде войскава част от 5,000 души. Строевия и команден състав на същата щял да бъде рекрутиран из средата на българската емиграция със съдействието на правителствата на съответните страни, в които се намират емигрантите. Отказалите да постъпят в тази част щяли да бъдат изпращани в лагер. Състава на същата, през време на война трябвало да достигне 15,000 души, главно за сметка на дезертъори от българската войска. За пръв помощник и адютант на ВЕЛЧЕВ е бил определен ЛЮБЕН ТОДОРОВ - бивш дипломат. От пребиваващите във Франция изтъкнати емигранти до сега са били привлечени към тази част следните: полковник И. ГОЛОГАНОВ, подполковник АЛЕКСАНДРОВ, поручик ЯНКО ДИПЛИЕВ и напоследък МИЛКА ГЕНАДИЕВА. Лигата получавала помощ от американците в размер на 1,500 долара, изпращани чрез ГЕМЕТО до ДАМЯН ВЕЛЧЕВ. Тези средства се използвали за сега за подпомагане на някои емигранти. Повече данни по дейността на Лигата и формирането на войсковата част не са ни известни.

ЕМИГРАНТСКО ДРУЖЕСТВО - ОБЩОЕМИГРАНТСКИ КОМИТЕТ

Създадено е било през 1949 година. В него могат да членуват всички емигранти независимо от политическата им принадлежност. Дружеството не развива почти никаква обществено-политическа дейност. Признато е официално от френските власти. Издава бележки на новопристигнали бегълци за уреждане пред местните власти престоя им във Франция. Правило е опити да организира общоемигрантски чествувания и излети, но поради слабо посещение същите са се проваляли. До 1950 година ръководството на дружеството е било в ръцете на геметовците, а след това преминава в хората на Т. ТЕНЕВ и тия от "Възраждане". За председател на същото е бил избран Т. ТЕНЕВ, за подпредседатели - д-р РИНДОВ и Д. СОТИРОВ и за членове МИЛКА КРАУС, инж. ТАСЛАКОВ и др. Към края на 1952 година ТЕНЕВ, РИНДОВ и СОТИРОВ са били викани от американците във връзка с подпомагане материално дружеството. Обещана им била неограничена помощ, в зависимост от дейността на същото. За сега на заплата към дружеството са ТЕНЕВ, РИНДОВ и СОТИРОВ, които получават по 40,000 франка месечно.

ВРЕМЕННО РЪКОВОДСТВО НА БЗНС В ЧУЖБИНА

В него членуват изключително привърженици на ГЕМЕТО и БНК, а именно: Ц. БАРЕВ, СЛАВИ НЕЙКОВ, ВЪЛЧО ВАНГЕЛОВ, ГЕОРГИ КОЛЕВ

878

/Шанкадията/, АНГЕЛ ПАНДЕВ, КРЪСТЮ ЗАРЕВ и др. Дейността му се покрива почти напълно с тази на БНК. По-рано се е работело и по линия на "Зеления интернационал", но след спиране на помощта за последния то е прекратило самостоятелната си дейност. Понастоящем съществува само на книга.

ЗАДГРАНИЧЕН БЗНС И ВРЕМЕННО ЦП НА БЗНС

Понастоящем тази организация не съществува. Образувана е била от гичевистите след оттеглянето им от геметовците. Вследствие на вътрешни борби за овладяване на ръководството, тя не е могла да резвие никаква дейност. Оглавявала се е от Т.ТЕНЕВ, д-р РИНДОВ, Д.МАЦАНКИЕВ и ВАКРИЛ ЯНЕВ.

С В О Б О Д Н А А К А Д Е М И Я

Създадена е била през втората половина на 1952 година в Париж. В нея членуват бивши научни дейци от страните с народна демокрация. Статутът на академията и забранява каквато и да е дейност от политическо и религиозно естество. Нейната цел била "да спаси културното население на съответните народи, застрашено от обезпращащото влияние на комунистическия тоталитаризъм". От българска страна в нея членуват проф.ДОЛАПЧИЕВ и проф.ХРИСТОФОРОВ.

С О Ц И А Л И С Т И Ч Е С К А Г Р У П А

Създадена е била от д-р ГЕОРГИ ПЕТКОВ след пристигането му във Франция. В нея са влизали: САШО ДИМИТРОВ, ГЛОРИЯ ДИМИТРОВА, ЖИВКО ГЕОРГИЕВ, РАДУЛОВ, МИЛКА КРАУС, ЦВЯТКО ПЕНЕВ и др. След изключването на Т.ТЕНЕВ от БНК ръководството ѝ е трябвало да вземе отношение към този случай. Това става причина тя да се раздели на две. Г.ПЕТКОВ, поддържан от САШО ДИМИТРОВ, ГЛОРИЯ ДИМИТРОВА, РАДУЛОВ и БИСЕР КОЛЕВ е одобрявал изключването, докато МИЛКА КРАУС, ЖИВКО ГЕОРГИЕВ и др. са се обявили против. Оттогава фактически съществуват две социалистически групи. Връзка с френските социалист и Социалистическия интернационал поддържа, обаче, само Г.ПЕТКОВ. Не е известно до сега тази група да е развивала някаква обществено-политическа дейност.

МЕЖДУНАРОДНА ОРГАНИЗАЦИЯ НА АНАРХИСТИТЕ

Не ни е известно кога е създадена тази организация, но тя продължава да съществува и сега. Организационно добре е изградена и все повече засилва своята дейност. Издава сп. "Свободен синдикализъм".

В. П. К. /14/

9.79

в което се печатат материали насочени както против съществуващия у нас режим, така и срещу някои от емигрантските групировки /националисти и др./ Българските анархисти се делят на две групи, една-та начело с д-р ХАДЖИЕВ и другата - с ИВАН РАЙЧЕВ. Ръководството на организацията се държи за сега от хората на д-р ХАДЖИЕВ.

СТУДЕНТСКО ДРУЖЕСТВО "ВАСИЛ ЛЕВСКИ"

Образувано е било през 1949 година. До изгонването на Т.ТЕНЕВ от БНК ръководството му е било в ръцете на геметовците. След това то бива овладяно от хората на ТЕНЕВ и Д.СОТИРОВ. До края на 1952 година то не е развивало почти никаква дейност. В началото на настоящата година е бил направен опит за обединяване на това д-во с ръководството от геметовците студентско д-во "Климент Охридски", но безрезултатно. Към дружеството се числят българските студенти учещи в колежа "Свободна Европа" в Стразбург. С цел да се активизира дейността му, през февруари 1953 година е било избрано ново ръководство начело с Д.ПАНЕВ - студент в Стразбург. Решено е било да се продължи с издаването на студентския бюлетин "Васил Левски", да се влезе във връзка с българските студенти, намиращи се в другите капиталистически страни и се образува студентска федерация.

КОЛЕЖ "СВОБОДНА ЕВРОПА" - СТРАЗБУРГ

Създаден е бил през 1951 година от американския комитет "Свободна Европа". Намира се в гр.Стразбург. Директор на колежа е бившия американски дипломат ДЕЙВИС. В него се учат само младежи и девойки от страните с народна демокрация. Понастоящем там има 12 българи. Учащите се в колежа получават пълна пенсия и по 8000 фр. за лични нужди. Учебната програма на колежа включва освен предмети по различните специалности и специални такива, като морз, история на съответната страна и др. Всяка национална група се ръководела от един "Метр д'етюд", който се грижел за възпитанието на студентите. Официално целта на този колеж е била да подготви бъдещи научни кадри за страните с народна демокрация, когато те бъдат "освободени от комунизма". За проявите и връзките на студентите се следи най-строго. Тъй като работата в колежа била все още в подготвителен стадий, отбягвало се въвеждането на чисто военно-шпионски дисциплини. Пред студентите често се изнасяли беседи от дипломати от

"Европейския съвет" в Стразбург и такива от Париж.

Това са известните на нас организации и групировки на българската вражеска емиграция във Франция. Поради отдалеченост от нашата страна тази емиграция почти не се използва за пряка шпионска, саботажническа и диверсантска дейност чрез изпращане тук. За сметка на това пък почти всички нейни ръководители и някои от редовите емигранти са доброволни информатори или щатни сътрудници на вражеските разузнавания /особено това се отнася до националистическите елементи/ Всред голяма част от обикновените емигранти съществува разочарование от емигрантския живот, въздържане от дейност насочена срещу страната ни и даже желание за завръщане в страната ни.

Как се
изготвя
от нас

Изготвил: Н. Желязков
Отпечатала: МХр.

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ V-ти:

В. Андреев
/подполковник В. Андреев/

Строго поверително!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Опитите за обединение между "Дружеството на бойците" и "Емигрантското дружество" във Франция.

От началото на настоящата година между ръководствата на намиращите се в Париж организации на изменниците на родината: "Дружеството на бойците" и "Емигрантското дружество" усилено се водели преговори за обединяване на същите в един общ център. Този въпрос е бил предмет на обсъждане и в ръководствата на поменатите организации.

От материалите с които разполагаме може да се направи изводът, че обединението на горните организации не ще засегне тяхното самостоятелно съществуване. Същите ще запазят ръководствата си и самостоятелно ще провеждат събранията си. На последните, обаче, ще присъствуват представители на другата организация.

Обединителният център т.е. обединеното ръководство, съставено от представители на отделните дружества, ще има за задача да координира и насочва дейността на всички дружества.

Това обединение се извършва под натиск на американците, които се стремят да съберат разпръснатите сили на българската вражеска емиграция във Франция.

Във връзка с обединението на поменатите дружества разполагаме със следните данни:

Между КОНСТАНТИН РИЦОВ, председател на "емигрантското дружество във Франция" и част от ръководството на "Дружеството на бойците", привърженици на обединението, било вече постигнато съгласие за обединение по принцип.

Големи трудности възникнали по повод разпределението на ръководните места в бъдещия обединителен център и по-специално,

по повод избора на председател.

67

КОНТАСТИН РИНДОВ се стремил да запази за себе си председателското място в ръководството на обединените дружества, като на военните предлагал други три места. Против домогванията му, обаче, са се обявили както някои членове от ръководството на "Емигрантското дружество", между които МИЛКА КРАУС и МОЛЛОВ, така и военните, които, доколкото били съгласни с обединението, желали то да се осъществи под ръководството на САВА КИРОВ - почетен председател на "Дружеството на бойците".

Причината за настроението срещу РИНДОВ бил стремежът му да използва служебното си положение за лични облаги. Освен това, всрещ военните се разпространявал слухът, че РИНДОВ е в наша услуга.

По въпроса за обединението всрещ военните са се проявили две тенденции. Една част от членовете на ръководството на "Дружеството на бойците", а именно БОНЧО ДИМИТРОВ, БАНКОВСКИ и БАШЕВ, се обявили за обединение, а другата, начело с ИВАН ГОЛОГАНОВ против обединение. Надделяли първите. При това положение ИВАН ГОЛОГАНОВ се стремил поне да издигне кандидатурата на свой доверен човек и се обявил против тази на РИНДОВ.

Първоначално американците подкрепяли РИНДОВ и уговаряли ИВАН ГОЛОГАНОВ да приеме кандидатурата му, но впоследствие, предвид непреклонността на последния, отстъпили.

Противниците на РИНДОВ в "Емигрантското дружество" МОЛЛОВ, ЖЕЧО ТЕНЕВ, МИЛКА КРАУС и др. издигнали кандидатурата на проф. ХРИСТОФОРОВ. Последният, обаче, имал най-слаби изгледи за успех.

Разногласията всрещ ръководството на "Емигрантското дружество" по въпроса за обединението са довели до проваляне на годишното събрание на същото дружество. Събранието е било насрочено за 24 април т.г. Следвало е да бъде изнесен отчетен доклад за дейността на дружеството през годината, да бъде избрано ново ръководство и да бъде разгледан въпросът за обединението с "Дружеството на бойците".

На събранието са присъствували и част от членовете на ръководството на "Дружеството на бойците", привърженици на обединението. Противниците на обединението ИВАН ГОЛОГАНОВ, инж. ЯНКОВ и САВА КИРОВ не са присъствували.

На събранието противниците на РИНДОВ са излезли на организирана борба срещу него.

-3-

68

МОЛЛОВ, подкрепен от МИЛКА КРАУС и ЖЕЧО ТЕНЕВ, внесъл предложение, с което искал сменяването на РИНДОВ като председател и отсрочването на годишното събрание. Последното си искане МОЛЛОВ мотивирал с това, че в ръководството съществуват сериозни разногласия, че докладът е неподготвен и че ръководството няма становище по важни въпроси, какъвто е този за обединението на дружеството с "Дружеството на бойците". Въпреки, че много държал за провеждането на това събрание, РИНДОВ накрая отстъпил пред настояванията на МОЛЛОВ и други от "Емигрантското дружество" и БАНКОВСКИ и СПАСОВ от "Дружеството на бойците". Особено нападателен бил СПАСОВ. Годишното събрание било отложено за 24 Май, а впоследствие за 12 юни т.г.

В борбата си срещу РИНДОВ и за настройване на военните срещу него, СПАСОВ използвал издаването преди списания "Нова България", в което РИНДОВ е помещавал статии, насочени срещу военните. Същото списание СПАСОВ получил от УГРИНОВ - привърженик на ТОНЧО ТЕНЕВ.

Противниците на РИНДОВ от "Емигрантското дружество" излезли със свой проект за ново ръководство на същото дружество, в състава на което влизат: МОЛЛОВ, МИЛКА КРАУС, ЖЕЧО ТЕНЕВ и анархистите ИВАНОВ и ДРАГАН ДРАГАНОВ. Този състав на ръководството обаче не се подкрепял от военните. Последният факт, щял още повече да доложи обстановката при провеждане на годишното събрание на "Емигрантското дружество".

Американците настоявали обединението да бъде осъществено по-скоро и упражнявали натиск върху ръководствата на дружествата. Така, те са блокирали сумата 240.000 франка, предназначена за "Емигрантското дружество", като са обещали да я освободят след обединението му с "Дружеството на бойците".

25.V.1955 год.
С о ф и я.

ИЗГОТВИЛ: Стамболов

СТРОГО ПОВЕРИТЕЛНО!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Състоянието и дейността на
вражеската емиграция в
Западна Германия.

27.V.55г.

По намиращите се у нас сведения в Западна Германия и Западен Берлин има около 900 българи емигранти, разселени по места, както следва: Мюнхен - около 180 души, Штутгарт - около 60 души; Франкфурт на Майн - около 60 души, Хамбург - около 25 души Гермерсхайм - около 210 души, Западен Берлин - около 100 души, лагер "Валка" - около 10 души, Дармщад - около 12 души и останалите в различни градове - Аахен, Висбаден Регензбург, Карлс-Руе, Аугесбург, Ботроп, Кьолн, Брауншвайг и др.

Българската емиграция може да се раздели на две групи:

1. НЕВЪЗВРЪЩЕНЦИ - емигрирали като работници и студенти преди и по време на Втората световна война. Една част от тях са придобили немско поданство, устроили са са добре и са запазили своите морални качества. По-голямата част, обаче, по време на Втората световна война и непосредствено след нея са се занимавали с черна борса, кражди и разни спекулации. Морално битово разложени. В повечето случаи това са фашизирани елементи - синове и дъщери на заможни родители. Участвуват активно в контра-революционните организации на вражеската емиграция. Оглавяват и ръководят някои от тях и се използват от местните и окупационни разузнавателни органи.

2. ИЗМЕННИЦИ НА РОДИНАТА - избягали от страната ни при отстъплението и разгрома на германската фашистка армия - лица от бившите правителства, бивши обществени фашистки ръководители, бивши

-2-

офицери и полицаи и други фашистки елементи, уличени в престъпления и издевателства над нашия народ. Това са закleti врагове на Народната Република България, свързани с местните и окупационни разузнавателни органи; Такива, избягали след разтуряне на окупационното крило на Българския земеделски народен съюз, чийто водачи - ГЕОРГИ МИХОВ ДИМИТРОВ/ГЕМЕТО/ подпомогнат от американската легация в София избяга от страната през 1945 година, а НИКОЛА ПЕТКОВ бе осъден на смърт през 1947 година. Всред тази категория се срещат и такива, които са избягали само под влияние на вражеската пропаганда, без да са извършили конкретни престъпления.

В момента са ни известни следните контра-революционни организации на българската вражеска емиграция в Западна Германия:

ПОДКОМИТЕТ НА "БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ"-
ГРАД МЮНХЕН, Elisabethstrasse № 4.

Подкомитета е учреден през месец ноември 1949 година в град Мюнхен, с представители на следните политически групировки: бившето опозиционно крило на Българския земеделски народен съюз /НИКОЛА ПЕТКОВ/, опозиционното крило на бившата Българска социал-демократическа партия, на бившата Демократическа партия и интелектуалци.

Програмата на подкомитета на "Българския национален комитет" - град Мюнхен, в общи линии се свежда до следното:

Да ръководи и направлява дейността на всички български емигрантски организации на територията на Западна Германия за борба срещу Народна Република България, Съветския Съюз и страните с народна демокрация.

Да представлява емигрантите пред местните и окупационни власти, пред международните емигрантски организации и други съюзи.

Да издава печатни пропагандни материали срещу Народна Република България.

Да урежда вечеринки, забави и пр. за българската емиграция, с цел вербоване на привърженици на "Българския национален комитет".

Да събира и раздава материални помощи.

Понастоящем подкомитетът има следния състав:

ЦВЕТАН БОРИСОВ ПЕНЕВ - председател на подкомитета на "Българския национален комитет". Роден е на 1.1.1923 година в град Лом. През 1944 год. заминал в Австрия като студент. През

-3-

1944 година задържан във Виена от ГЕСТАПО заради участието му в революционния комитет - Отечествен фронт. Женен за австрийка. За последен път бил в България през 1946 година, след която дата минава на вражески позиции. През 1948 година е бил избран за председател на подкомитета на "Българския национален комитет" в гр. Инсбург - Австрия, а през 1952 година за член на екзекутива на "Българския национален комитет". Има сигнали, че е сътрудник на френското разузнаване.

Инженер ДОЙЧИН СТОИЧКОВ ПЕНЕВ - активен член на подкомитета. Роден на 20.IV.1911 година в с. Яна, Елин-Пелинско. Завършил е школа за запасни офицери и има чин поручик. Заминал за Германия през 1941 година, за да следва.

ГЕОРГИ НОЕВ НОЕВ - редактор на вестник "Свободна и независима България" - орган на подкомитета на "Българския национален комитет" в град Мюнхен. Роден на 30.VIII.1904 година в град Сливен. По професия - журналист.

ЯНКО ХРИСТОВ МИНОВСКИ - юридически съветник на подкомитета на "Българския национален комитет" - град Мюнхен. Роден на 6.IV.1920 година в град Търново. Избягал в Западна Германия от Източен Берлин по време на фестивала през 1951 година.

Дейността на подкомитета се изразява в следното:

Легализира всички новопристигнали емигранти - българи, като за целта поддържа връзки със съответните местни и окупационни органи, като Баварското министерство на вътрешните работи, Военната разузнавателна американска служба M.I.C., град Мюнхен - Bayer. Mohlstape № 5 и др.

Разпространява своите и тези на "Българския национален комитет" печатни произведения. Редактира и издава вестник "Свободна и независима България" на немски език и списание "Родина" на български език.

Поддържа връзки с контра-революционните организации на вражеската емиграция от другите народнодемократични страни, както и с интернационални такива, като Интернационале реско комите, REKOFOS, INKORPORE и др.

Подкомитета е придобил положението на официален представител на емиграцията пред местните власти. Местните органи се отнасят за справки по отделни емигранти винаги до него.

-4-

КЛОН НА "БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ"/БНФ/- ГР.МЮНХЕН.

Клона на "Българския национален фронт" е изграден през месец март 1949 година в гр.Мюнхен и обединява членове и привърженици на бившите фашистки организации - "Съюз на българските национални легиони", "Ратничество за напредъка на българщината", "Български съюз Стец Паиса" и други фашизирани елементи, непримирими врагове на народната власт.

Клоновото ръководство на "Българския национален фронт" се намира в град Мюнхен - Алах, Шлисфак 4 и има следния състав:

✓ Д-Р ДИМИТЪР ИЛИЕВ ВЪЛЧЕВ - член на изпълнителния секретариат на "Българския национален фронт", ръководител на клоновото ръководство на "Българския национален фронт" и главен редактор на вестник "Национална България" - орган на "Българския национален фронт". Роден е на 27.IV.1899 година в гр.София. По професия адвокат - завършил право в Германия, бивш член на водаческия съвет на бившата фашистка организация "Съюз на българските национални легиони". Бивш директор на германската пропагандна агенция "Велт-прес" - София. В края на 1944 година избягал за Австрия, а понастоящем в град Мюнхен. Осъден задочно на смърт. Имаме сигнали, че ВЪЛЧЕВ поддържа връзка с Бонското разузнаване и изпълнява негови поръчения.

✓ КИРИЛ ИЛИЕВ ЕВДОКИМОВ - активен член на клоновото ръководство на "Българския национален фронт". Роден на 26.VIII.920г. в град Видин. Като ученик е бил активен член на бившата фашистка организация "Съюз на българските национални легиони". През 1939 г. заминал за Германия да следва зъболекарство. Женен за немкиня. Занимава се с търговия. Има данни, че е сътрудник на американското разузнаване.

✓ ГЕНЧО ХРИСТОВ ГЕНЧЕВ - активен член на клоновото ръководство на "Българския национален фронт" в град Мюнхен. Роден на 27 юни 1919 година в гр.Червен бряг. Като ученик е членувал в "Съюза на българските национални легиони". Заминал в Германия през 1938 година като студент. Има данни, че в миналото е сътрудничел на ГЕСТАПО, а сега на американското разузнаване.

-5-

✓ МИХАИЛ ГЕОРГИЕВ БАЛСАМОВ - член на клоновото ръководство на "Българския национален фронт". Роден на 6. I. 1900 година в град Ямбол. По професия - адвокат. През 1950 година избягва със самолет в Турция заедно с жена си, от където заминава в Германия - град Мюнхен. Понастоящем работи в радио "Гласът на Америка" - град Мюнхен.

Дейността на "Българския национален фронт" в Германия се изразява във вербоване на привърженици, в издаване на вестник "Национална България" и развиване на злостна клеветническа пропаганда, чрез радио-станциите "Свободна Европа" и "Гласът на Америка", в чиито български отдели работят изключително националисти - привърженици на "Българския национален фронт". За повечето от ръководителите на "Българския национален фронт", както и за тези работещи в радио-станциите, имаме сведения, че сътрудничат на американското и немско разузнавания.

В последно време "Българския национален фронт" печели все повече привърженици в Западна Германия.

"БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО ДВИЖЕНИЕ" - БНД, ЗАПАДЕН БЕРЛИН.

Бражеската емигрантска организация "Българско национално движение" е учредена на 25. III. 1953 година в Западен Берлин.

По своите цели и задачи организацията е близка до "Българския национален фронт" - град Мюнхен.

В устава на "Българското национално движение" е отбелязано, че то е организация стояща над интереса на политическите партии и се бори за обединение на всички емигрантски групи на "надпартийна основа" за борба срещу комунизма. Като основна цел "Българското национално движение" си поставя борба в тясно сътрудничество със западните сили за "освобождение" на България, сътрудничество с международни институти с оглед бъдещето включване на България в "Обединена Европа", поддръжка на емигрантите и защита на интересите им пред местните и окупационни власти и пр.

Ръководството на организацията се осъществява от 5 членен комитет и 3 членна контролна комисия и има следния състав:

✓ ИВАН ВЛАДИМИРОВ ДОБРИЛОВ - председател на "Българското национално движение". Роден на 2. VIII. 1912 година в град Лом. Заминал за Германия през 1937 година като студент. Женен за германка, от която има две деца. До 1950 година живял в Демократичен Берлин, след което е преминал в Западен Берлин.

-6-

✓ РАЧО ЕНЕВ ИРИНЧЕВ - заведущ отдел "социален и емигрантски". Роден на 29 ноември 1918 година в град Русе. През 1938 год. заминал в Чехословакия като студент, от където впоследствие отива в Германия.

✓ ЗАХАРИ ВАСИЛЕВ ЖЕЧКОВ - заведущ отдел "спорт, информация и т.н.". Роден на 20 юни 1921 година в град Бургас. Заминал за Германия през 1941 година.

✓ ТОДОР ХЛЕВАРОВ - заведущ отдел "култура". Роден на 20.XII.1916 г. в гр.Русе.

✓ ПЪРВАН РАДЕВ ПЪРВАНОВ - председател на контролната комисия. Роден на 25.XII.1916 година в гр.Айтос. Заминал за Германия през 1938 година като студент.

✓ ИВАН АТАНАСОВ ТИМЧЕВ - член на контролната комисия. Роден на 23 март 1909 година в с.Горни Порои, Македония. Заминал за Германия през 1942 година да специализира като тютюнев експерт.

✓ АЛЕКСАНДЪР ТОДОРОВ ЖЕКОВ - член на контролната комисия. Роден на 1.XI.1917 година в гр.София. Заминал за Германия през 1941 година като студент.

За почетен председател на "Българското национално движение" е избран крупния търговец и приближен на царския двор ТОДОР ПЕТРОВ ДИМАНОВ, живущ понастоящем в Испания.

Дейността на "Българското национално движение" се изразява в организирането и провеждането на събрания, вечеринки, излети и др., на които се води вражеска пропаганда и вербоват нови членове; подпомагане на емигрантите и бягащите българи в Западен Берлин пред местните и окупационни власти при уреждане положението им; раздаване помощи получени от американците, както и на такива събирани от по-богатите българи; издава свой бюлетин, от който до сега са излезли 2 броя; събира сведения относно нашите представителства и колонията в Германската демократична Република и пр. За някои от ръководителите имаме данни, че са в услуга на вражеските разведки. По наши данни напоследък организацията развива слаба дейност, което се обяснява с липсата на достатъчно средства.

"БЪЛГАРСКИ ПРИЯТЕЛСКИ КРЪГ" - ГРАД ШУТГАРД.

До 1951 година българите - емигранти в град Шутгард бяха организирани в ИМКА/ИВКА. След тази дата неизвестно по чия инициатива те престават да членуват в тази организация и изграждат

-7-

"Български приятелски кръг".

Ръководството на "Българския приятелски кръг" има следния състав: председател - БАЧЕВ, секретар - ТОДОРА ЗАУТМАН и член - АНГЕЛ АНГЕЛОВ, който поддържа контакт с "Българския национален фронт" - Мюнхен. През април 1954 година члена на клоновото ръководство на "Българския национален фронт" - ГЕНЧО ХРИСТОВ ГЕНЧЕВ е провел съвещание с ръководството на "Българския приятелски кръг". Повече данни за организацията и ръководителите ѝ нямаме.

СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ "РОДИНА".

За провеждане на масова политическа дейност и вербоване на привърженици през 1952 година подкомитета на "Българския национален комитет" в град Мюнхен изгради социален комитет "Родина".

"Родина" организира и провежда забави, вечеринки, чествания, събира и раздава помощи.

През м. декември 1954 година е било избрано следното ръководство:

ПЕТКО ЙОТОВ ДИКОВ - председател. Роден на 28.VI.1911 г. в село Леси дрен, Тетевенско. Заминал в Германия през 1941 год. като студент. Понастоящем е притежател на кино в град Мюнхен.

ГЕНО МИЛЧЕВ СИРАКОВ - подпредседател. Роден на 29 декември 1915 година в град Плевен. Занимава се с търговия в град Мюнхен.

ДРАГАН ГЕОРГИЕВ ДИМИТРОВ - касиер.

Членове:

ГЕОРГИ НОЕВ НОЕВ - виж ръководството на "Българския национален комитет".

КИРИЛ ХАРАЛАМПИЕВ - роден на 2.VII.1919 г. в град Сливен. Понастоящем доцент по български език в университета град Мюнхен.

Цялото ръководство е под влияние на ГЕОРГИ НОЕВ НОЕВ.

"ОБЩОБЪЛГАРСКО КУЛТУРНО И СОЦИАЛНО
ДРУЖЕСТВО" - ГР.МЮНХЕН.

Учредено е на 27.III.1953 година по инициатива на "Българския национален фронт". Ръководството му има следния състав инж. АЛЕКСАНДЪР ТАБАКОВ - председател, д-р ДИМИТЪР ЛЕДЖЕВ - под-

-8-

председател, роден през 1920 г. в град Брацигово. До заминаването му в Германия е бил активен член на "Съюза на българските национални легиони". За Германия е заминал през 1941 година, като студент и понастоящем живее в град Мюнхен.

Съветници:

ЕВДОКИМ ИВАНОВ ЕВДОКИМОВ - работи като завеждащ отдел при радио "Свободна Европа". Роден на 14.III.1919 година в гр. Видин. Като ученик е бил активен член на "Съюза на българските национални легиони". През 1946 година е заминал за Швейцария от където се е прехвърлил в Западна Германия. Понастоящем живее в град Мюнхен.

ГЕНЧО ХРИСТОВ ГЕНЧЕВ - виж ръководството на "Българския национален фронт".

СЛАВЧО МАНЧЕВ КАЛОЯНОВ - роден на 3.VIII.1919 год. в с. Гурково, Видинско. Заминал за Германия през 1939 година като студент. Понастоящем живее в град Мюнхен.

ХРИСТО НИКОЛОВ ГЪДЕЛЕВ - роден на 16.II.1916 година в град Първомай. Като ученик е бил активен член на "Съюза на българските национални легиони". От 1942 год. до 1944 година е бил на служба в българската фашистка полиция. От България е избягал през септември 1944 година заедно с оттеглящите се хитлеристки войски.

КИРИЛ ИЛИЕВ ЕВДОКИМОВ - председател на контролната комисия. /Виж ръководството на "Българския национален фронт".

"БЪЛГАРСКА ВОЙСКОВА ЧАСТ В ЗАПАДНА ГЕРМАНИЯ."

През месец ноември 1951 година американските окупационни власти са формирали във Франкфурт на Майн "Българската войскава част" наброяваща 200 члена т.е. една рота с 4 взвода. Вербоването на войнишките чинове е станало чрез "Българския национален комитет" и неговите подкомитети в Западна Германия, Австрия, Франция, Италия и секцията в Триест. Подбора е извършен преди всичко от средата на изменници на родината избягали след 9.IX.1944 година - съмишленици на "Българския национален комитет". "Ротата" спада към войсковите части ЛАБОР СЕРВИС КОМПАНИ - 4093. През 1953 год. "войсковата част" е била преместена в град Кайзерс - лаутер, а понастоящем се намира в градчето Гермерсхайм. Щаба на _____
Г. С. Сер. се намира в Хайделберг. Представител на щаба в град Франкфурт на Майн е майор МЕСИНА, а отговорника за работата в "Българската войскава част" е капитан ФОРСТЕР.

"Българската войскава част" има следния команден състав:

-9-

Капитан БОРИСЛАВ ПАНАЙОТОВ БАЙЧЕВ - началник щаба и строеви командир. Роден е на 9.VII.1919 година в гр.Коларовград. Като ученик е бил член на "Съюза на българските национални легиони". Завършил е школа за запасни офицери. Вземал участие в Отечествена-та война като пилот. След 9.IX.1944 година става активен член на опозиционното крило на "Българския земеделски народен съюз" /НИКОЛА ПЕТКОВ/. Избягал от България през 1948 година.

Същия е член на подкомитета на "Българския национален комитет" в град Мюнхен. Има собствена кръчма и лека кола, морално и битово разложен.

Поручик АТАНАС ГЕОРГИЕВ АТАНАСОВ - член на щаба, роден е на 8 септември 1925 година в село Бисер, Харманлийско. Като ученик е бил под влияние на "Съюза на българските национални легиони". След 9.IX.1944 година за вражеска дейност е бил осъден на една година затвор.

През 1950 година е избягал в Гърция. От 1952 година се намира в "Българската войскава част" в Западна Германия, като политически командир. В "ротата" е събирал и членски внос, който е изпращал на подкомитета на "Българския национален комитет" в Мюнхен. При приемането на нови хора в "ротата", както и при произвеждането на офицерите и войниците в по-горен чин мнението на АТАНАСОВ е било винаги меродавно.

Подпоручик ЖЕЛЯЗКО СТОЯНОВ ТЮФЕКЧИЕВ - взведен командир. Роден на 1.VIII.1924 година в с.Горска поляна, Средецко. Като ученик е бил член на "Бранник" - организация на българската национал-социалистическа младеж. През 1950 година избягал в Турция, където е провеждал следствие на новодошлите емигранти и получените сведения предавал на американците. Във "войсковата част" е от м. август 1952 година.

Подпоручик ВЛАДИМИР АСЕНОВ ПЕТРОВ - взведен командир. Роден на 9.V.1923 година в град София. Избягал през 1949 година в Югославия, а от там през Италия в Западна Германия. Същия няма конкретни престъпления, избягал под влияние на вражеската пропаганда.

Поручик ДИМИТЪР КРЪСТЕВ ВЪЛКОВ - взведен командир. Роден на 26.VI.1919 г. в с. Хаснаково, Хасковско. Следвал е медицина но не е завършил. За вражеска дейност през 1947 година е изпращан в трудово-възпитателно общежитие, от където е бил освободен през 1948 година. Същата година е избягал в Турция, а от там в Италия

-10-

където е бил член на подкомитета на "Българския национален комитет" Фелдфебел ВАСИЛ КОСТОВ РУСЕВ, ДИМИТЪР К. ПРОДАНОВ и ГЕНО ИВАНОВ - всички бивши членове на опозиционното крило на "Българския земеделски народен съюз" НИКОЛА ПЕТКОВ.

О ЛЕКЛО, СНАРЯЖЕНИЕ ОБУЧЕНИЕ И ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

Войниците имат по две униформи : работни - черни и парадни - с тъмно зелен защитен цвят. На парадната униформа високо на лявия ръкав има отличителен знак с надпис България.

Въоръжени са с полу-автоматични американски карабини. Имат оръжеен и вещеви складове.

Занятията се водят по взводове от 6 - 8 часа дневно. След занятията свободните от наряд могат да излизат, но не по-рано от 18 часа след обед. Често се правят инспекции от американски офицери. Провеждат се също бойни учения и стрелби. Реда в "ротата" е съгласно американския военен устав, а командите се подават на английски език.

"Ротата" се използва за охрана на бойни и вещеви складове.

Освен безплатната храна войнишките чинове получават заплати съобразно званието и длъжността от 160 до 550 марки.

Дисциплината е на ниско ниво, на карниеристична база се води борба между БОРИСЛАВ БАЙЧЕВ и ЖЕЛЯЗКО ТЮРЕКЧИЕВ от една страна и АТАНАС АТАНАСОВ и ДИМИТЪР ВЪЛКОВ от друга. В морално отношение болшинството от състава е разложен.

"Българския национален комитет" е правил няколко пъти опити пред американците да се увеличи състава на войсковата част, като се създаде втора "рота", но до сега тези опити са били безуспешни. С това "Българския национален комитет" преследва политически и материални цели.

Между отделните контрареволуционни организации на вражеската емиграция съществуват известни противоречия. Подкомитета на "Българския национален комитет" отрича "Българския национален фронт", като "демократична" организация, която може да представлява емиграцията наричайки ръководителите на "Българския национален фронт" фашистки. Страниците на органа на подкомитета на "Българския национален комитет" в Мюнхен се пълнят с нападки към "Българския национален фронт". Последния от своя страна нарича представителите на "Българския национален комитет" съдружници и агенти на комунистич-

-11-

те. Всички опити за примиряване до сега са несполучливи. Члена на подкомитета на "Българския национален комитет" ГЕОРГИ НОЕВ поддържа връзка с хората на "Българския национален фронт".

Въпреки близостта на "Българското национално движение" и "Българския национален фронт" между тях съществуват противоречия. "Българския национален фронт" се стреми да оформи "Българското национално движение" като своя секция в Западен Берлин, докато председателя на "Българското национално движение" - ДОБРИЛОВ е против това. Становището на ДОБРИЛОВ е продуктувано от страха му да не бъде засенчен и желанието му да се представи като "голям ръководител" на българската емиграция. Все пак, определено може да се каже, че "Българското национално движение" и неговите ръководители са склонни за съвместна дейност с "Българския национален фронт" и са решително против "Българския национален комитет".

По линия на вражеската емиграция да ни бъде оказана следната помощ:

1. Да ни се даде възможност да получаваме материалите и документите с които разполагат както за отделни емигранти, така и за вражеските емигрантски организации.

2. Дотолкова доколкото имат възможност да ни улесняват и подпомагат при проучването на интересувани ни лица.

3. Да ни оказват съдействие при провеждането на специални мероприятия по отношение на отделни лица работещи активно срещу нашата страна.

4. Да ни оказват съдействие при извеждането на наши обекти за Западна Германия от и през ГДР.

5. Да бъдат улеснявани от органите на ГДР завръщащите се наши емигранти от Западна Германия при преминаване на междузоналната граница.

6. Да ни оказват съдействие при оболужването на временно-пребиваващи наши граждани в ГДР, когато това е необходимо.

7. Получени данни от тяхни източници отнасящи се за българи да ни бъдат своевременно давани.

8. Да се установи дали "войсковата част" се използва като контингент на капиталистическите разузнавания за вербоване на агентура с цел прехвърлянето ѝ в Народна Република България.

-12-

9. Да се установи дали на територията на Западна Германия съществуват школи, в които се подготвя агентура за работа среду Народна Република България.

27.V.1955 година

С о ф и я.

64

Копирума на
свещ. оттам
за сведения
5.11.58г

Докел
3.1.58г.

Р. Савков
31.12.58г.

Свещен
3.1.58г.

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

89

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Получената информация
Турция през м. ноември 1957г.
по линия на вражеската еми-
грация.

473

В град Истанбул е имало около 45 изменници на родината, от които 30 живели в чифлика "Кючук су", а останалите на квартири в града. В града живеели Стратия Скерлев, Войнов, Райчо Георгиев, Стефан Кашев, Димитър Бурдолов, Иван Македонски, някой си бай Коце, двамата моряци и др. Наскоро в чифлика били пристигнали 4 нови емигранти - 2 от Лом, един от Вазовград и някой си бай Димитър от гр. ~~Вазов~~ град.

След бягството от чифлика на двамата изменници на родината в нашата страна с колата на чифлика, режимът в последния бил станал много строг. Излизането на изменниците ставало със специално разрешение, а охраната и бдителността в чифлика били засилени.

Общо настроението на изменниците в Турция било много лошо. Почти всички, даже и лидерите, не виждали никаква перспектива за своето бъдеще. Филиалът на помощната организация в Турция щял да ликвидира със своята дейност. Между изменниците усилено се говорело, че американците щели да прекратят всякаква помощ за тях и чифлика щял да бъде закрит. На една част от изменниците на родината щяло да се даде турско гражданство, а останалата част щяла да бъде разселена в Белгия и САЩ. Във връзка с това служителите в американското консулство провеждали усилена

агитация за записване на младите и зdrави изменници на родината за американската армия. Шест, седем души изменници на родината са били проагитирани от консулски служители, но впоследствие отказали.

Стратия Скерлев преди известно време бил подал молба да му се разреши местно жителство, но такова категорично му било отказано. Същия бил искал известна сума от ИРО с цел обработване на някаква нива, но това също му било отказано. Скерлев много искал да остане в Истанбул, но се съмнявал, че местните власти ще му разрешат това.

Димитър Бурделов, Коста Кирчев и Александър Цанков чакали визи за САЩ. Последния бил получил от своята леля в САЩ, декларация, че тя ще поеме издръжката му, а така също и разноските по пътуването му.

На някаква емигрантска сбирка в САЩ, представител на американското правителство бил заявил, че за в бъдеще от САЩ емиграцията можела да очаква само морална помощ. Заявил бил също, че съществуващите емигрантски организации били отживели времето си и ръководителите им трябвало да помислят за нова реорганизация.

Подкомитетите на БНК и БНФ не провеждали никаква дейност в Турция.

Групата определена за Белгия, очаквала всеки момент да получат визи.

28 ноември 1957 год.
С о ф и я

Изготвил: № 5820 - Скерлев
[Handwritten signatures]

*За сведение
на ръководството
на мн. на вълнуване
работи. Куманов*
24.10.58г.

Строго секретно! 25

Екз. № 1

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

И Н Ф О Р М А Ц И Я

ОТНОСНО: Дейността на българска
вражеска емиграция в Брюксел
Белгия.

Понастоящем българската вражеска емиграция в Белгия наброява
около 400-500 изменника на Родината. Концентрирането на вражеската
емиграция в Белгия стана през 1956 г. главно от Югославия, Гърция,
Турция и Италия.

Първоначално вражеската емиграция в Белгия не беше организи-
рана и голяма част от същата бе разколебана. През 1956 год. по ини-
циатива на представителството на Българския национален комитет/БНК/
от Париж в Брюксел беше организиран подкомитет на БНК с около 40 чле
на изменници на Родината. За активизиране дейността на подкомитета
срещу Н.Р.България представителството на БНК в Париж изпращаше ре-
довно изтъкнати свои лидери като Ценко Барев, Слави Нейков, Тончо
Карабулков и др. На няколко пъти Белгия бе посетена и от д-р Г.М. Ди-
митров /Гемето/ председател на БНК /през и.м.април, май и октомври
1958 год./. При пребиваването си в Брюксел, Гемето е присъствувал на
заседанията на подкомитета на БНК и на тържествени събрания е изнасл.
доклади, насочени срещу Н.Р.България.

В резултат на активната дейност на БНК в Белгия срещу нашата
страна постоянно се получават от редица емигранти заплашителни и
пълни с хули и цинизми писма по отношение властта в България, а при
срещи на такива с наши представители зад граница се държат предизви-
кателно и арогантно. Освен това по време на гостуването на българския
танцов ансамбъл в Белгия на 1 октомври 1957 год. БНК проведа органи-
зирани провокации по време на гастролите, разпръскваше позиви с вра-

жеско и антинародно съдържание, освиркваше артистите, провокираше последните при напускане на залите и въобще пречеха на нормалната работа на ансамбъла. Това нещо е станало достояние на белгийската полиция, но не се взеха никакви мерки за своевременното им отстраняване.

В печатните издания на българската вражеска емиграция редовно се отпечатват най-различни статии с антинародно съдържание. Поместват се дописка за чествувания на рожден ден на бившия престолонаследник Симеон, годишнини от смъртта на опозиционера Никола Д Петков и др.

Някои от тези тържества устройвани от българската вражеска емиграция намират място и в белгийската преса.

Из средите на БНК се рекрутират войници за така наречената "Българска войскава част" в гр.Гермерсхайм- Западна Германия.

От печатните издания на емиграцията е видно, че освен подкомитет на БНК в Брюксел съществуват и клон на така наречения "Български национален фронт" /БНФ/, начело с изменника на Родината проф. Всеволод Николаев, а така също Емигрантското дружество и македонско дружество "Тодор Александров". Всички тези емигрантски организации провеждат вражеска дейност срещу Н.Р.България подобна на тази на БНК.

Стана достояние, че през м.май т.г. Симеон е посетил Белгия. В негова чест е било проведено събрание, а така също са били устройвани приеми, на които са присъствували видни белгийски държавници, като Ван Зеланд- бивш министър-председател на Белгия, шефа на кабинета на краля на Белгия - Лафабър, банковият чиновник Марсел Дю Рувер и др.

20 октомври 1958 г.

С о ф и я

Изпълнител:

ИМ-276

*До комисар
за сведения
представя се
както за
саботажни
действия и
де. Т. е. укр.
пробиват
целта на
набележит
наши
и. е. 5. 50.*

101

Строго секретно!

Екз. № 1

КРДОПБГДСРБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРБНА

И Ф Р М А Ц И Я № 237

Относно разногласия и борба
в сред българската емигрантска
емиграция - националисти и
някои прояви на същия.

Handwritten notes and signatures, including dates like 5.11.59 and 6.11.59.

I. Български национален фронт /БНФ/

На 7 и 8 март т.г., в Ню Йорк, беше проведен Третия редовен конгрес на организациите на "Български национален фронт /БНФ/ за САЩ и Канада.

Както е известно, в резултат на разногласия и борба между ИВАН ДОЧЕВ /бивш главен организационен секретар на БНФ сег в Канада/, КАЛИН КОЙЧЕВ и ГЕОРГИ ПАПРИКОВ /двамата в САЩ от една страна и ХРИСТО СТАТЕВ /сега в Италия/ и д-р АЛЕКСАНДЪР БЕНОВ /в Мюнхен- ГФР - и двамата членове на секретариата на Временното българско представителство и членове на Върховното ръководство на БНФ/ от друга страна се получи разцепление в организацията на БНФ и фактически бяха проведени два конгреса на които се избраха две ръководства, претендиращи да представляват и ръководят БНФ.

Привържениците на ХРИСТО СТАТЕВ и д-р АЛЕКСАНДЪР БЕНОВ, които демонстративно напуснаха конгреса в хотел Батлърс-Ню Йорк и проведоха свой конгрес на друго място, избраха Висш управителен съвет на организациите на БНФ за САЩ, със следния състав: РАДИ СЛАВОВ - председател; д-р ИВАН КОНСТАНТИНОВ - секретар; ДИМИТЪР КОЛЕВ - касиер; членове - Д.НИКОВ, д-р ХРИСТО МЛАДЕНОВ, САВА БЕРОВ, Г.ГОСПОДИНОВ и Д.ЧАЛЪКОВ и контролна комисия в състав: АРДАШЕС ПАШАЛИЯН, ХРИСТО ПУЛЕВ и В.КНАКОВ.

Конгреса на привържениците на ХРИСТО СТАТЕВ прие резолюция, с която обявил института "Централен управителен съвет" /ПУС/ на БНФ за САЩ и Канада за несъществуващ и решил организа-

циите на БНФ в САЩ и Канада да останат в прика идейна и организационна връзка с Върховното ръководство на БНФ, с председател ХРИСТО СТАТЕВ.

Конгресът избрал д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ за временен главен организационен секретар на БНФ и член на Върховното ръководство, до свикването на общ конгрес на БНФ през пролетта на 1960 година.

По същото време конгреса на привържениците на ИВАН ДОЧЕВ, който продължил работата си в хотел Балтимор- Ню Йорк, избрал нов ЦУС на БНФ за САЩ и Канада, със следния състав: д-р ИВАН ДОЧЕВ - председател; ГЕОРГИ ПАПРИКОВ и инж.АНГЕЛ ГЪН ДЕРСКИ - подпредседатели; д-р КАЛИН КОЙЧЕВ - секретар; ИВАН ГЪЛБОВ - касиер; д-р АНГЕЛ ТОДОРОВ, полковник РАЙЧО РАЙЧЕВ, СПАС РАЙКИН и КРУМ ЛУНГАЛОВ - членове и контролна комисия - инженер СИМЕОН ОБЧАРОВ, ГЕОРГИ МИЛЕНКОВ и ПАВЕЛ ПАВЛОВ.

Позсвавайки се на устава на БНФ, привържениците на ИВАН ДОЧЕВ гласували резолюция, с която решили всички лица, взели участие в конгреса на ХРИСТО СТАТЕВ, да бъдат изключени от БНФ като разколници. С друга резолюция те решили съществуващият до сега институт "Върховно ръководство на БНФ" за целия свят да бъде анулиран и натсварили новосизбрания ЦУС, с председател ИВАН ДОЧЕВ, да поддържа връзка с всички клонове на БНФ, да им дава инструкции и оказва съдействие в тяхната дейност.

След станалото разцепление на БНФ, разногласията и борбата между двете ръководства на организацията се задълбочават и изострят. И едното и другото ръководство изпращат свои окръжни до организациите и членовете на БНФ в различните страни, претендирайки, че те са законното ръководство на БНФ, наричайки другото "разколници".

След конгреса ИВАН ДОЧЕВ, в качеството си на председател на ЦУС на БНФ за САЩ и Канада, до началото на м.юли т.г е изпратил три окръжни до организациите на БНФ, а д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ, в качеството си на временен главен организационен секретар на БНФ, е изпратил четири окръжни.

В окръжните си ИВАН ДОЧЕВ разяснява на всички управителни съвети и на членовете на БНФ какво се е случило на Третия конгрес на организациите на БНФ в САЩ и Канада, заявявайки

че една малка група "разколници", начело с ХРИСТО СТАТЕВ, е напуснала конгресната зала и провела свое заседание, на което гласувала резолюции, фалшифицирайки името на БНФ. ДОЧЕВ съобщава на организациите и членовете на БНФ, че три четвърти от делегатите на конгреса в Ню Йорк са го подкрепили и, че болшинството от членовете на управата, избрана от хората на ХРИСТО СТАТЕВ, не били редовни членове на БНФ.

С скръжне № 3 от 1.VII.1959 година ИВАН ДОЧЕВ съобщава на всички организации и членове на БНФ, че конгреса проведен от хората на ХРИСТО СТАТЕВ, е незаконен, противоустановен и фактически това не бил конгрес, а малка група "разколници" се били събрали в някакъв третокласен хотел в Ню Йорк, където криели планове как да цепят БНФ.

Относно временният главен секретар на БНФ, д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ, ИВАН ДОЧЕВ съобщава на организациите и членовете на БНФ, че той /ЛЮБЕНОВ/ не бил никакъв представител на БНФ, а "стар социалист" и като такъв влизал в състава на Бременското българско представителство. В тази връзка скръжните на ЛЮБЕНОВ до организациите на БНФ имали за цел, според ДОЧЕВ, само внасянето на разкол в БНФ и разтурването на организацията.

В скръжне № 3 до всички организации и членове на БНФ, относно Върховното ръководство на БНФ, ИВАН ДОЧЕВ съобщава, че през 1948 година в Мюнхен за членове на същото са били избрани д-р ИВАН ДОЧЕВ, д-р МАТЕЙ ДЖЕЙКОВ и инженер АНГЕЛ ГЪНДЕРСКИ. По-късно д-р ДЖЕЙКОВ и инженер ГЪНДЕРСКИ заменили местата си с д-р ДИМИТЪР БЪЛЧЕВ и СТЕФАН ПОПОВ.

Както при учредяването на организацията, така и години наред след това, както обяснява ИВАН ДОЧЕВ, ХРИСТО СТАТЕВ не вземал никакво участие в дейността на БНФ и не бил дори и член на организацията. По-късно той бил приобщен като четвърти член на Върховното ръководство, без да е бил избран от никого. Не минало много време след това, според ИВАН ДОЧЕВ и ХРИСТО СТАТЕВ започнал своите прескокации. Например, провъзгласил се за председател на Върховното ръководство, каквато длъжност според устава на БНФ не съществувала.

Според устава на БНФ, както заявява ИВАН ДОЧЕВ, Върховното ръководство било колективно тяло от трима равноправни

члена. Тъй като преди три години СТЕФАН Ю ПОВ напуснал Върховното ръководство, а миналата година го напуснали ИВАН ДОЧЕВ и д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ, то фактически същото се е саморазтурило и не съществувало повече.

С окръжни, както и с публикуваното в броя на сп. "Борба" /орган на БНФ/ от м.м.май-юли т.г. специално предупреждение, ИВАН ДОЧЕВ обръща внимание на всички организации и членове на БНФ, че "разколниците" /има се предвид привържениците на ХРИСТО СТАТЕВ- б.н./ не били прекратили своята дейност и продължавали да правят опити да "късат части от БНФ". С такава цел, в последния брой на органа на "Временното българско представителство" в-к "Един завет", по нареждане на ХРИСТО СТАТЕВ и без знанието на СИМЕОН, е била напечатана "провокаторска" и неверна дсписка, относно Третия конгрес в Ню Йорк.

В специалното предупреждение, поместено в сп. "Борба", ДОЧЕВ обръща внимание на организациите и членовете на БНФ, че неизвестни лица с "фалшифицирани" документи, непознати и чужди на БНФ, били "плъзнали" по Европа и другите части на света, разпращали окръжни, наредби и др. и под формата на дсброжелатели на БНФ, се опитвали да разбиват и отслабват организациите.

Тези лица основавали нови организации на БНФ в градовете, където вече имало такива, "злословели" по адрес на управата на БНФ и "подривали авторитета" на СИМЕОН.

Тъй като, според ИВАН ДОЧЕВ, връзките и средствата с които разполагали тези лица били от неизвестен произход, ДОЧЕВ предупреждава всички организации и членове на БНФ да не дават сведения за организациите на такива лица и да не изпълняват никакви окръжни, писма, наредби и др., не носещи неговия подпис и печата на БНФ.

Според д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ, който счита себе си за един от инициаторите и създателите на БНФ, причината за разногласията между ИВАН ДОЧЕВ и ХРИСТО СТАТЕВ е била неприемането на ИВАН ДОЧЕВ във "Временното българско представителство". ЛЮБЕНОВ счита, че ДОЧЕВ и без разногласията с ХРИСТО СТАТЕВ си бил създал доста неприятели сред хората на БНФ в САЩ и Канада и до сега се крепял само благодарение на ХРИСТО

СТАТЕВ, който спирал хората от една открита позиция срещу ДОЧЕВ, тъй като същият все пак бил един много активен деятел на БНФ. Когато изникнал конфликта във връзка с "Временното българско представителство" между ИВАН ДОЧЕВ и СТАТЕВ, хората на СТАТЕВ и ЛЮБЕНОВ решили да вземат открито становище против своеволните, според ЛЮБЕНОВ, тълкувания на идеологическите принципи на БНФ, правени от ИВАН ДОЧЕВ. Въпреки това, според ЛЮБЕНОВ, те /хората на СТАТЕВ - б.н./ проектирали само провеждането на една реформа на БНФ, която трябвало да се осъществи на Третия конгрес на БНФ в Ню Йорк и според която трябвало да се запази престижа на ДОЧЕВ и единството на БНФ.

Проектираната реформа, обаче, не могла да бъде поставена на разискване на Третия конгрес в Ню Йорк, поради действията на ИВАН ДОЧЕВ, КАЛИН КОЙЧЕВ и ГЕОРГИ ПАПРИКОВ /има се предвид проверката на делегатските карти, извършена със съдействието на американски полицаи, което е дало повод на хората на СТАТЕВ и ЛЮБЕНОВ да напуснат демонстративно конгресната зала/.

ЛЮБЕНОВ смята, че ДОЧЕВ колкото и ценен да бил за БНФ, те не искали да действат по друг начин, защото рискували да пропадне мисията на Временното представителство и акцията на СИМЕОН, който според тях бил най-големия капитал на емиграцията. Д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ отправя остри нападки по адрес на ИВАН ДОЧЕВ, заявявайки, че същият се е държал като един "втори НЕРОН", считащ се за гений в своите организационни и други способности. Вестник "Национална България", който ДОЧЕВ издавал в Америка преди 6-7 години, според ЛЮБЕНОВ, красноречиво говорило за организаторските и други способности на ИВАН ДОЧЕВ и който щял да остане като един "срамен паметник на журналистическата му некадърност". ЛЮБЕНОВ твърди, че много видни легиснери се створили от приёмите на ИВАН ДОЧЕВ и даже послушните му КАЛИН КОЙЧЕВ и ГЕОРГИ ПАПРИКОВ не се солидаризирали с него. Най-важен за СТАТЕВ, ЛЮБЕНОВ и техните привърженици бил факта, обаче, че ИВАН ДОЧЕВ се бил дискредитирал пред СИМЕОН.

Д-р ДИМИТЪР ВЪЛЧЕВ, бивш член на Върховното ръководство на БНФ, счита, че главната вина за разногласията и разцеплението в БНФ пада върху ИВАН ДОЧЕВ.

В борбата си срещу групата на СТАТЕВ и ЛЮБЕНОВ, ИВАН ДОЧЕВ търси подкрепата на организациите на БНФ и даже на от-

делни членове в различните страни. На същите той наширко обяснява, че законното ръководство на БНФ е това, начело с него и в тази връзка иска от организациите и от отделни членове да излезат с дискуси, декларации, статии и други в списание "Борба", с които да परिцаят дейността на групата СТАТЕВ-ЛЮБЕНОВ и да заяват, че са солидарни с него.

С декларации за солидарност с ИВАН ДОЧЕВ, публикувани в сп. "Борба" броя от м.май-юни 1959 година, са излезли клоновете на БНФ в Гърция, Турция, Западна Германия, Белгия, Австри Италия и Нова Зеландия.

Клона на БНФ в Гърция е изпратил протестно писмо до СИМЕОН за отпечатана в органа на ВБП в "Един завет", "тенденциозна и неверна" дописка за Третия конгрес на БНФ в Ню Йорк. ИВАН ДОЧЕВ специално поздравява тази организация за нейната, според ДОЧЕВ, "твърда и последователна позиция против разколниците".

Според ГЕОРГИ ПАПРИКОВ /подпредседател на ЦУС на БНФ за САЩ и Канада/, ЦУС имал подкрепата на членовете на БНФ в САЩ и Канада, което било ^{подчертане} на полугодичната конференция на БНФ в САЩ и Канада, проведена в началото на м.септември 1959 година в гр.Ниагара Фолс- САЩ.

ХРИСТО СТАТЕВ смятал, че ИВАН ДОЧЕВ има голямо влияние всред емиграцията в САЩ и по-специално в Канада и че тази емиграция ще се солидаризира с ДОЧЕВ. Обаче, що се отнася до емиграцията в Европа, според СТАТЕВ, ДОЧЕВ нямал абсолютно никакво влияние.

Публикуваните, обаче, декларации за солидарност с ИВАН ДОЧЕВ на редица организации на БНФ в Европа опровергават горното твърдение на ХРИСТО СТАТЕВ. СТАТЕВ се изказал, че американците били против ИВАН ДОЧЕВ. Те не искали да имат работа с легиснерите, тъй като за тях те не били "надеждни". Предпочитали бившите офицери, които били "подготвени и ставали за всякаква работа".

II. "Временно българско представителство".

Разногласията в т.н. "Български национален фронт" /БНФ/ и станалото разцепление в тази организация, дава отражение върху дейността на т.н. "Временно българско представи-

телство"/ВВП/.

Според д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ - член на секретариата на БНФ, две трети от членовете на ВВП са членове и на БНФ. Това даде възможност на лидера на БНФ - ИВАН ДОЧЕВ да забави с една година признаването на ВВП от БНФ.

ИВАН ДОЧЕВ нарекъл члена на ВВП -ХРИСТО СТАТЕВ "голям подлец" по отношение на него /ДОЧЕВ/. СТАТЕВ се съгласил да участва във ВВП, без да е имал за това съгласието на БНФ. ДОЧЕВ дословно заявил: "СТАТЕВ злоупотреби със своето положение в организацията /става дума за БНФ-б.н./ и ни продаде на разузнавателните служби. Сега получава заплата за това. Въпроса беше да се направи едно маршетоно представителство, в което да се разпорежда полковник КОСТОВ, т.е. да върши разузнавателните работи за сметка на представителството..."

За МИХАИЛ ДИМИТРОВ, член на ВВП, ДОЧЕВ твърди, че той в същност се казвал ДИМИТЪР ДИМИТРОВ, известен с прякора "МИКИ", криминален престъпник, лежал в затвора на Хайделберг за кражби и известен като несериозен и без установено занятие човек.

За САВА БЕРОВ, също член на ВВП, ДОЧЕВ казва, че до 1948 година същият сътрудничел с комунистите, като участвувал в една покупателна комисия в Турция. След като пропилял парит си по "шантаните", заминал за САЩ и понастоящем никой не знае с какво точно се занимавал БЕРОВ.

Според ДОЧЕВ, неговата група не можела да поддържа Временното българско представителство по следните причини:

1. То нямало представителен характер.
2. То нямало и не можело да спечели подкрепата на емиграцията.
3. Хората от представителството - КОСТОВ и СТАТЕВ, а вероятно и ЛЮБЕНОВ, били зависими от чужди разузнавателни служби.
4. Ръководителите на ВВП се бъркали във вътрешните работи на отделните емигрантски организации.

На мястото на ВВП групата на ИВАН ДОЧЕВ възнамерявала да организира "Български освободителен съвет" /БОС/. Целта на този съвет щяла да бъде да "координира дейността на всички

емигрантски организации срещу общия враг". За създаването на БОС, групата на ДОЧЕВ имала вече съгласието на някои емигрантски организации. За сега се извършвала подготвителната работа и самото създаване на БОС се държало още в "тайна".

ГЕОРГИ ПАПРИКОВ, член на БНФ от групата на ИВАН ДОЧЕВ и живущ в САЩ, заявил, че д-р АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ, член на секретариата на БНФ, влязал в последното заради материални изгоди

Според ПАПРИКОВ, позицията на ВВП била – централизирана на всички организации под негово ръководство. В случай, че някоя организация се противопоставела на това, ВВП се стремяло да я превземе и разтури. Понеже БНФ, начело с ДОЧЕВ, не се съгласил с постановката на ВВП, ХРИСТО СТАТЕВ и АЛЕКСАНДЪР ЛЮБЕНОВ насочили ударите си срещу ДОЧЕВ, с цел да го изолират. ПАПРИКОВ счита, че това не им се отдало. Становището на групата около ИВАН ДОЧЕВ било: "Представителството да се спре на емигрантските организации, а не да се назначава по калъпа на 19-то майците/има се предвид начина, по който бе извършен преврата у нас на 19 май 1934 година/.

Поместените в органа на ВВП в "Един завет", броеве 13 и 14 от април и май 1959 г. материали, относно състоялия се конгрес на организациите на БНФ в САЩ и Канада, ПАПРИКОВ оскъпява като "фантазия и лъжа", поради което групата на ДОЧЕВ направила "своите протести пред царя". /В тези материали винаги за разцеплението на БНФ се хвърля върху ИВАН ДОЧЕВ, ГЕОРГИ ПАПРИКОВ и КАЛИН КОЙЧЕВ/.

Членът на ВВП ХРИСТО СТАТЕВ смятал, че сега нямамо никакви перспективи за "изменение на положението в България" и липсвали условия за събития, подобни на унгарските през 1956 г.

Според него, в България сега се провеждал курс на "демократизиране" и страната щяла да остане "под режима на комунистите", като западните сили щели да продължават да оказват натиск за продължаването на този курс.

III. Дейност на националистите в Австрия.

Изменникът на Родината ИВАН ИВАНОВ, член на националистическата емигрантска организация "Дружество на българите, живущи в Австрия" събирал установяващи данни за лица от емиграцията и колонията в Австрия, които се обявявали за привържени

ци на СИМЕОН. При агитацията си ИВАНОВ обяснявал, че СИМЕОН трябвало да знае с колко хора разполага зад граница. При победа на западните сили, СИМЕОН щял да се противопостави на евентуални териториални претенции на Турция и Гърция към България. Хората от българската колония се надсмивали над провежданата акция от ИВАНОВ и често, подценявайки политическото ѝ значение, казвали: "Пиши и мен". ИВАНОВ не изисквал подписи от далите съгласието си да ги запише. Списъците щели да бъдат предадени на председателя на "Дружеството на българите, живущи в Австрия", монархиста АНАТОЛИ ЦАНОВ. Последният получил 100.000 шилинга от Върховния комисариат на бегълците в Австрия, за провеждане на мероприятия, които да обединят емиграцията в Австрия около това дружество.

27.х. 1959 г.
София

зам. НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ А-ДС
Генерал-майор А. Велков

Изпълнител Г. Велков

ИМ-467

ПРЕПИС (Фотокопие) от
настоящото извратено на
отказа за ИВ. Велков
ласно / / по изх. №
..... 197... година
5.9 197... год. Подпис: А. Велков

219
64

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Състоянието на българската вражеска емиграция в Гърция.

Предвид на това, че българска икономическа емиграция в Гърция няма, предмет на настоящата справка е състоянието само на българската вражеска емиграция в тази страна.

I. Кратка историческа справка

Непосредствено след установяване на народната власт у нас на 9 септември 1944г. много бивши офицери, полицаи, джандармеристи и други, взели активно участие в борбата срещу антифашисткото и прогресивно движение в България и на чиято съвест тежаха не едно и две убийства напуснаха пределите на нашата страна и потърсиха убежище и закрила в съседната нам монархофашистка Гърция. Там избягаха престъпници, като полковник ГОЛОГАНОВ, майор МУТАФЧИЕВ, капитан КАБРЪКОВ и др.

Други пък участвували в окупационния корпус в Гърция и компрометирали се в борбата срещу местните прогресивни сили и със сътрудничеството си с германците при изтегляне на нашите войски остават на гръцка територия и се обявяват за политически емигранти. Към тази категория спадат майор ХРИСТО ДАМЯНОВ от Бургас, НИКОЛА ПОПОВ от София и др.

По-късно, лица засегнати от мероприятията на народната власт, опозиционни дейци и разни вражески елементи също нелегално преминават границата и потърсват убежище в Гърция

-2-

с намерение от там да продължат борбата си против народната власт.

По този начин в Гърция се създава една група от враждебна на нашата власт емиграция, която бе готова на най-остра вражеска дейност. Капиталистическите разведки гръцка, американска и английска, нашироко използваха тази емиграция за прехвърляне у нас и провеждане най-остри форми на вражеска дейност - убийства, диверсии, шпионаж и пр. Това продължи главно до установяване на дипломатически отношения между НР България и Гърция през 1954 г. От този момент насетне този вид вражеска дейност започна да отбелязва едно непрекъснато намаление. Това доведе до подкопаване духът на емиграцията и първо ръководителите, а после и редовия състав започнаха да напушат Гърция и бягат на Запад, а неангажираната във вражеска дейност срещу нашата страна част от емиграцията започна масово да се завръща в България. В резултат на проведената от нас разложителна дейност сред емиграцията и дадената им амнистия от 1954г. до 1962 г. се завърнаха от Гърция над 100 души емигранти.

Всичко това доведе не само до намаление количеството на нашата емиграция в Гърция, но се измени коренно и нейният качествен състав.

Докато по-рано тя има характер на политическа емиграция със свои организации, политически водачи и пр., то сега тя представлява сбор от политически неориентирани хора, предимно млади момчета избягали от авантюристични подбуди.

Сегашната вражеска емиграция в Гърция няма своя политическа линия, своя политическа физиономия, свои политически идеали.

Болшинството нейни членове живеят затворени в концентрационни лагери, ден за ден, в очакване да им се разреши да заминат на Запад или да се завърнат при близките

-3-

си в България. Тази втора тенденция е много силна и само упоритата съпротива на гръцките власти и примамливите обещания на американците задържат колебливите изменници.

II. Сегашното състояние на нашата вражеска емиграция в Гърция

Понастоящем общият брой на нашата вражеска емиграция в Гърция възлиза на около 50 души. Тази цифра постоянно намалява поради непрекъснатия процес на изселване на емигрантите в САЩ, ГФР, Канада, Австралия, Франция, Швеция и други страни.

Най-голяма е групата в лагера "Лаврион" на 60 км. от Атина. Групи от по няколко души има в лагера на остров Сирос и в емигрантския дом в Каламата.

Голяма група, около 20 души, емигранти живеят разпръснати в различни градове на Гърция в близост до нашата граница. Това са агенти на гръцкото и американско разузнаване, които са винаги под ръка на разузнавателните централи за провеждане разузнавателна и друга остра вражеска дейност против нашата страна. От тази група по-голямата част живее в Кавала, а други в градовете Серес, Драма, Гъмюрджина и Орестиада. Няколко групи агенти на гръцкото и американско разузнавания са устроени на квартири и в гр. Атина. Членовете на тези бандитски групи се прикриват с документи на гръцки граждани и са на издръжка на съответната разузнавателна служба, за която работят.

Има и една друга категория емигранти в Гърция. Това са лица избягали по една или друга причина от нашата страна и подложени на жестоки физически изтезания "признали", че са агенти на нашите разузнавателни служби. Голяма част от тях са осъдени на смърт и ликвидирани, а други издежават различни срокове присъди в гръцките затвори. До сега от последната група са установени 7 лица.

222
67

-4-

Трябва особено да се подчертае, че като цяло българската вражеска емиграция не се ползува с доверието на гръцките власти и последните всячески се стараят да ограничат движението на емигрантите и ги държат под непрекъснато наблюдение. Не им се разрешава да вземат каквото и да е участие в икономическия и политически живот на страната, нито да работят в държавни и частни учреждения и заведения.

III. Организационна дейност

Единствено в лагера "Лаврион" съществува емигрантска организация. Тя носи името "Княз Кирил Преславски", води се като поделение на БНФ и поддържа крилото на ИВАН ДОЧЕВ. Ръководители на организацията са НИКОЛА ПОПОВ и БОЖКО БОЖКОВ. Организацията води нередовен организационен живот, нейното ръководство не се ползува с доверие сред емигрантите и няма определен членски състав. Влиянието на ръководството се състои единствено в това, че то получава помощите изпратени за емигрантите от "Двора" на СИМЕОН и разни благотворителни организации и ги разпределя между емигрантите. По този начин държи последните в известна зависимост. Организацията се ползува с подкрепата на гръцкото и американско разузнавания, които я използват за подбор, проучване и вербовка на своя агентура. Организацията не издава свои печатни материали, а разпространява списанията и вестниците на БН - "Борба", "Един завет" и други.

По настояване на американското и гръцко разузнавания, ръководството на организацията провежда разни тържества, панахиди и пр., където с речи се стреми да поддържа духа на емигрантите и насажда сред тях омраза към социалистическия строй в нашата страна. Успехи в това отношение обаче определено може да се каже, че няма. Доказателство за това е факта непрекъснато увеличаващото се

-5-

желание сред емигрантите за репатриране, предизвикано от успехите на нашата страна и разложителната дейност сред тях, провеждана от нашите органи. Ако не са новите бягства на изменници, които да я подхранват, вражеската емиграция в Гърция би могла да бъде лесно ликвидирана като организирана сила на международната реакция.

IV. Връзки на българската вражеска емиграция в Гърция с империалистическите разведки

От зародиша ѝ до днес, българската вражеска емиграция в Гърция е била винаги в услуга на империалистическите разузнавания и контингент из средата на който последните набират своя агентура за вражеска дейност срещу нашата страна. Десетките изпратени у нас заловени и ликвидирани агенти на гръцкото и американско разузнавания са най-ярко доказателство за това.

Понастоящем всички данни с които разполагаме говорят, че две са разузнавателните служби, които извършват подбор, вербовка и изпращане на наша територия свои агенти из средата на нашата вражеска емиграция – гръцката и американската.

а) Гръцката разведка води срещу нас предимно военно разузнаване. Разузнавателната си дейност тя провежда чрез центъра в Кавала и разузнавателните пунктове в Серес, Драма, Гюмюрджина и Орестиада.

Агентурата си гръцкото разузнаване набира главно из средата на вражеската емиграция. Още след преминаване на гръцка територия изменника се подлага на разпит от гръцки офицери – разузнавачи, които го разпитват предимно по военни въпроси. Ако при разпита се установи, че изменника има възможност да изпълнява шпионски задачи, на него му се предлага вербовка и ако той се съгласи настаняват го в конспиративна квартира, провеждат му обучение и отпочват ползуването му за работа против нашата страна.

114
69

-6-

Установено е, че гръцкото разузнаване разполага с агентурни групи от емигранти в градовете Кавала, Драма, Серес, Гюмюрджина и Орестиада. Центъра, който работи против нашата страна се намира в Кавала и ръководи разузнавателните пунктове в градовете Серес, Драма, Гюмюрджина и Орестиада.

б) Американското разузнаване събира за нашата страна сведения от най-различен характер - военен, политически, икономически и пр. Разузнавателната работа се ръководи от центъра в Атина, разположен в сградата "Метахикон тампон", на бул. "Венизелос" № 9 - Атина. Установено е, че в това поделение работи американец от еврейски произход _____, който следи отблизо въпроса с нашата емиграция в Гърция.

Агентурната си работа американското разузнаване провежда главно чрез своето поделение в Кавала и в тясно сътрудничество с гръцкото разузнаване.

Вербовката и обучението на агентурата си американското разузнаване провежда в Кавала и Атина, където разполага с конспиративни квартири.

Не е установено понастоящем други разузнавания да поддържат връзки и имат отношение към нашата вражеска емиграция в Гърция.

_____ 1962 година
С о ф и я

Изпълнител _____
ИТ/1852

КРДОПБГДСРСБНА	1
чл. 31, ал. 6	
от ЗДРДОПБГДСРСБНА	
Дата: 16.04.2014г. Секретар: _____	

Из архивите на ДС

491

Драги

15

Въпреки на готовносийте ни да не пожелалим нищо за доброто и благоденствието на Родината, и въ духа на новия курс на дейност, оповестенъ въ посланието ми по случая 1962 година, по съветитъ на наши сънародници и гужденци-приятели на България, уведени че моментийт е настъпил, намирамъ за полезно за всички да прибегна къмъ сътрудничеството на изтъкнати сънародници и гужденци, въ рамките на едно свещателно тѣло, което да носи името "СЪВЕТЪТЪ НА СТОТЪ".

Следъ основно и продължително размисляне на въпроса, намирамъ, че едно такова начинание оитоваря на изискванията на момента и ще бѣде оитъ полза за България. За тази целъ, за да бѣдайтъ застъпени повече становища при разрешаването на въпроси, спрѣхъ се на окопо ето души, всѣки единъ оитъ които, като мой съветникъ, съ своята подготовка и опитностъ, ще има възможносийта да бѣде полезенъ на общото дѣло, въ рамките на своята компетентностъ.

По практични съображения, които вѣрвамъ ще разберете, длъжностийта на съветниците ще бѣде почетна и тѣ нѣма да иматъ друга функция освенъ свещателна; за определени мисии съветниците ще бѣдатъ наитоварвани чрезъ специално отпращени оитъ менъ писма.

Присѣтнихъ къмъ образуването на свещателното тѣло въ тази му форма, поради това, че условията при които се намиравме въ изгнание, както много добре знаете, не позволявайтъ подържанеио на единъ постояненъ органъ, събранъ на едно мѣсто, даже въ ограниченъ съставъ.

Вѣрвамъ, ще се съгласитѣ, че по редъ съображения, именайта на съветниците нѣма да бѣдайтъ официално оповестени, обаче, всѣки единъ оитъ тѣхъ е, разбира се, свободенъ, да сподѣли съ други това си качесийво.

По оитношение на гуждийт съветници допитванеио до тѣхъ не е въ разрѣтъ отъ членовѣтѣ 65 и 66 на Първовската Конституция, тѣи както тѣи съветници ще участвуватъ въ единъ личенъ, а не въ оържавенъ оветъ.

Увѣренъ, че Вашитѣ идеи ще съ оитъ голѣма полза, предлагамъ Ви, да участвувате въ този оветъ, като, съ целъ да не се губи време, моля за оит-

говоря въ възможно ~~на~~ кратък срокъ.

(Вашоръчно: Изпращавамъ Ви драги
Най-искрени пожелания за Новата 1963 година.)

Подпись: Симеонъ II.

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

СПРАВКА

ОТНОСНО: Дейността на вражеската емиграция в Австрия.

От територията на Австрия продължават да действуват организациите на изменниците на Родината "Свободна Родина", чийто състав е от привърженици на ГЕМЕТО и "Дружество на българите в Австрия", което се състои от бивши фашисти, социалисти и разни криминални и декласирани елементи.

През 1959 година се е забелязало едно активизиране на дейността на тези организации, които провеждали редица мероприятия за откъсване българската колония и българската културно-просветна организация "Девети Септември", с цел да ги поставят под свое влияние. Така през м.март 1959 г. "Дружество на българите в Австрия" организиращо среща в ресторант "Ракоши" по случай "3 март", на която присъствували представители на украинската, чехословашката и унгарската вражеска емиграция. Срещата била открита от АНАТОЛИ ЦАНОВ, който говорил против НРБ и Комунистическата партия. В своята реч ЦАНОВ отправил към присъстващите апел за борба срещу режима в нашата страна. Освен това, през м.май 1959 г. в ресторант "Ракоши" е била устроена вечер от "Д-вото на българите в Австрия", на която присъствували около 100 души. На устроената вечер освен българи присъствували и представители на вражеската емиграция от Украйна, Румъния, Чехословакия, Унгария, а така също и местни граждани. В същата реч АНАТОЛИ ЦАНОВ е казал, че всички българи в Австрия трябва да се обединят, за да се борят по-успешно за "освобождението" на България.

По инициатива на "Д-вото на българите в Австрия" през лятото на 1959 година е организирана безплатна екскурзия с параход по река Дунав.

По повод годишнината от ликвидирането на НИКОЛА ПЕТКОВ, геметовци са провели панахида, на която са присъствували около 25 души. Заедно с това, геметовци са призовали българите в Австрия да не участвуват в мероприятията на българската културно-просветна организация, провеждани по случай 15 годишнината от освобождението на България от фашизма. Същите пускали позиви със съдържание: "Бойкотирайте празнуването на 9-ти Септември, който е всъщност не празник на нашия народ, а празненство на палачите му".

С друг позив геметовци приканвали българите да не присъствуват на прожекцията на българския документален филм - "15 години народна власт".

През м.октомври по повод откриването на своя клуб, "Дружество на българите в Австрия" е имало събрание, на което поздравително слово е произнесъл АНАТОЛИ ЦАНОВ - председател на дружеството, който между другото е обявил и задачите стоящи пред клуба, а именно:

1. Българските емигранти в Австрия и българите - австрийски граждани, да се организират, за да получават кредити от австрийските бежански организации, с цел създаване на по-добро бъдаще.

2. Да се подпомагат във вид на безвъзмездни дарения и в различни други форми лица от български произход - болни, дошли на лечение, при получаване на гражданство, право на пребиваване и занаят.

3. Откриване на българска църква, като временно различните църковни обряди да се извършват в помещението на клуба, включително и венчавки.

4. Откриване на библиотека и пр.

Относно кредитите, които се очаквало да бъдат отпуснати АНАТОЛИ ЦАНОВ е съобщил на присъстващите, че същите ще бъдат дългосрочни - от 10 до 20 години с минимална лихва.

На Нова година цялата българска колония от Виена и близките селища е присъствувала на организирането от българската културно-просветна организация "Девети Септември" тържество. След полунощ, когато тържеството завършило, значителна част от градинарите е отишла да продължи празненството в клуба на "Д-вото на българите в Австрия", където до тогава са били активните изменници на Родината АНАТОЛИ ЦАНОВ, СТЕФАН КАРАБИБЕРКОВ и още няколко семейства. Присъствувал е също и един американец от комисариата за бегълци, който е използвал създалата се обстановка и е заявил, че през 1960 година комисариата ще увеличи помощта на българските емигранти.

В началото на м.януари 1960 г. "Д-вото на българите в Австрия" заедно с румънската емигрантска организация е организирано коледна елка за български и румънски деца, на които са били раздадени подаръци. Същият ден е отпразнуван и "бъдни вечер".

През 1960 г. и началото на 1961 г. вражеската емиграция във Виена не развивала почти никаква дейност, като се изключат новогодишната среща и срещата по случай бъдни вечер, които са били слабо посетени. Една от причините за това бездействие е била тая, че помощите, които им се отпускат са сведени до минимум.

От 12 до 15 октомври 1961 г. във Виена е била проведена конференция на ЦК на БСДП/О/ в изгнание. На конференцията са взели участие делегати от Европа и Америка. На същата е приета нова програма.

През м.ноември 1961 г. ГЕМЕТО е бил на посещение за няколко дена във Виена. Тук той имал намерение да проведе събрание на което да изнесе доклад по международното положение, но това му било забранено от австрийските власти и той провел малка среща, на която присъствували няколко активни емигранти. През това време ГЕМЕТО се е срещнал с резидента на американското разузнаване във Виена. Също така е посетил ръководството на Народната партия от където искал материална подкрепа за емигрантите-геметовци.

През декември 1961 г. във Виена е бил ФИЛИП БОЯДЖИЕВ от радио "Свободна Европа"-ГФР, придружен от американеца ХАРИС. Той е събирал сведения за служителите от българската емиграция и търговското представителство. През същия месец във Виена е бил и ХРИСТО СТАТЕВ. Той е провел една конференция, на която обсъждали въпроси около дейността на емиграцията. На същата присъствували и двама американци и полицейския инспектор АБЛАЙТИНГЕР от Виена.

С участието на вражеската емиграция чуждите разузнавания обработват наши граждани отишли във Виена по най-различни поводи и събират от тях сведения. В резултат на такава обработка измениха на Родината: ДИМИТЪР ЧАВДАРОВ, ИЛИЯ ГОСПОДИНОВ, МАРИЯ СТЕФАНОВА, МАРИЯ КИРОВА и др., а на някои лица извършиха и вербовка, какъвто е случая с НАДЕЖДА КЪНЕВА.

Американското, западногерманското и други капиталистически разузнавания активно използват вражеската емиграция в Австрия за провеждане на активна дейност против нашата страна.

1962 г.
С О Ф И Я
СК/1943-2 екз.

Н-К КРО, У-НИЕ I-ДС

Полковник _____

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Състоянието на враже-
ската емиграция в САЩ.

По непроверени сведения от наш източник между ИВАН ДОЧЕВ и ХРИСТО СТАТЕВ съществували различия. ДОЧЕВ бил за постепенно откъсване от "цар" СИМЕОН, а СТАТЕВ бил за тясно сътрудничество и взаимодействие. До разрыв на отношенията им се е стигнало в резултат на това, че СТАТЕВ, без предварително съгласуване и одобрение на ръководството самоволно ангажирал организацията пред разни лица и институти. Той и впоследствие не довеждал това до знанието на ръководството.

Крилото на СТАТЕВ имало свои организации и последователи в Европа, но не и в Америка. В Америка имал подкрепата само на митрополит АНДРЕЙ.

Организацията на ИВАН ДОЧЕВ била най-силна в Чикаго, където имала свои дом и около 100 члена. Тяхният дом се използвал за събрания и от българската секция на Социалистическата работническа партия. На миналогодишният им Конгрес са присъствували на откритите заседания като наблюдатели представители на Социалистическата партия.

От няколко месеца ИВАН ДОЧЕВ живеел в Ню Йорк и работел като чиновник в радиостанцията Би-Би-Си, в

отдела за записи на грамофонни плочи.

По отношение на църковния въпрос, който понастоящем вълнувал българската емиграция в Америка, ХРИСТО СТАТЕВ подкрепял досега Македонската патриотична организация - МПО, но у някои привърженици на ДОЧЕВ, като КАЛИН КОЙЧЕВ, назрявала мисълта, да преустановят сътрудничеството с МПО и постепенно да застанат зад новопристигналия епископ ПАРТЕНИ, с когото се е срещал и е останал с добри впечатления. Причините за такова откъсване от МПО били териториалните претенции на тази организация. Фактически ръководител на МПО бил свещеник ГЕОРГИ НИКОЛОВ, който бил фактически и владиката на отцепниците от православната църква.

Отношението на БНК по църковния въпрос не било за сега известно.

БНК изживявал криза. Г.М.ДИМИТРОВ - ГЕМЕТО провеждал линия на концентриране на своите привърженици в Чикаго, където организацията му имала над 150 члена. Около него, освен идейните му привърженици, се били групирани всички изменници, които са били използвани преди от американското разузнаване за прехвърляне в България от територията на Турция и Гърция. Кризата в БНК се развивала по две линии. Във Вашингтон привържениците на ГЕМЕТО го подозирали в предателство, поради идването на дъщеря му в САЩ, а в Чикаго организацията недоволствувала от неморалното поведение на ПИНАЛСКИ. В Европа привържениците на Г.М.ДИМИТРОВ били недоволни от братята ИВАН БАРЕВ и ЦЕНКО БАРЕВ.

мероприятие за усилване на работата.

17. IV 1965 год.
С о ф и я

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ IV-ТИ
Полковник: *[Signature]*

сигурно

21.4.4

Строго секретно! 86

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

ОТНОСНО: НЯКОИ ДАННИ ЗА ПРОТИВОРЕЧИЯТА
МЕЖДУ БНК И БНФ В САЩ

По данни в разговор активен ИР член на БНФ, организацията на БНФ била по организирана от БНК. На практика БНК в САЩ се бил разпаднал на няколко групи, които водели борба помежду си за надмощие. Дъщерята на Гемето и нейния съпруг се опитвали да се наложат в БНК. По-голяма била групата около брата на Пенко Барев, която настоявала да се води непримирима борба за сваляне на властта в НРБ, като се организират включително въоръжени акции и терористични действия. Третото крило било за по-легални форми на борба, за съобразяване с международната обстановка и считало, че времето за въоръжени действия било минало. Според източника най-вероятно било дъщерята и зетя на Гемето да вземат връх, тъй като имали широки връзки сред деловите и управляващите кръгове на САЩ.

Много от изменниците на Родината мразели Пенко Барев и брат му, тъй както самите те си определяли големи постове при "вземане на властта" в бъдеще. Пенко Барев заявявал, че ще стане министър председател.

Организациите на БНФ били по-единни. Те считали, че времето на оръжието било минало и трябвало да обединяват и съхраняват силите си. Монархистите разчитали много на църквата, но събора на епархията на 4.VII.1975 г., показал, че и църквата неможела да служи като обединяващо звено. Много от членовете на БНФ били зле настроени към ИР Калин Койчев, който бил главен настояник по църковните въпроси, но той допринасял с делата си за разногласия между църквата и вражеската емиграция. Според източника обединителния конгрес на църквата не е успял да направи нищо съществено, тъй

2.-

87

21.4.4

Строго секретно!

КРДОПБГДСРСБНА
ДЕКЛАСИФИЦИРАН
§ 17
от ЗДРДОПБГДСРСБНА

като Койчев не е разрешил на много ИР да се изкажат, а на поставените въпроси не е дал отговор. По негова вина нямало да стане нищо и със строителството на културния център на българската емиграция. Мнозинството от емиграцията не подкрепили финансово изграждането на такъв център.

21.X.1975 г.

АН/0610227-17124

Рез. 22 - 18 - натрупване

Прилож. № 9 и оп.п. № 4 от 8-10-1976г.

ИНФОРМАЦИЯ

ОТНОСНО: Българската вражеска емиграция.

Безпътницата сред българската вражеска емиграция се задълбочавала още повече. Споразуменията, които бяха постигнати миналата година на Европейското съвещание за сигурност и сътрудничество, както и двустранните споразумения по различни въпроси между СССР и САЩ, са били станали причина за свеждане до минимум техните реваншистки надежди. Старите политически емигранти живеели с представите за нашата страна от преди 30 години, поради което те не намирали подкрепа от страна на западните държави, които много по-добре познавали действителната обстановка у нас. За тези държави интерес представлявали новите емигранти от по-новото поколение. Затова такива, оставащи или избягали в Западна Европа веднага били прехвърляни в САЩ. Оказвало се обаче, че такива лица, израстнали при новия строй и свикнали на определен начин на живот, много трудно се приспособявали с американската действителност и мнозина от тях се връщали обратно в България.

След смъртта на Г.М. Димитров /Гемето/ застаналите начело ръководители на т.н. Български национален комитет /БНК/ са направили опит за облизаване с бившия царски двор. За тази цел те са изпратили любезно писмо до Симеон, в което без да се изтъкват предложения за конкретни общи действия, се давало да се разбере, че те биха отишли на известно сътрудничество. Симеон е отговорил на писмото със същата любезност, но не е пожелал да се ангажира с нищо конкретно, с която и да е било политическа групировка, а се стремил да покаже, че има еднакво отношение към всички. Официално той не отхвърлял контактите с емиграцията, обаче в по-интимна среда изразил становището, че

не желал да контрахтува с никоя група, тъй като мнозина от тях търсели икономическа изгода от това и започвали да критикуват по негов адрес, че с едни се среща, а с други не. Поради това той напоследък изобщо избягвал контактите с емиграцията.

Напоследък зачестили писмата, изпращани на Симеон от страна на емигрантите, с които искали отпускането на парични помощи. Симеон наредил да се подпомагат почти всички, които правели такива искания. За сега се отпускали на искане равносвойните на около 5000 испански песети швейцарски франкове. Помощта се давала еднократно и при следващи искания се постъпвало конкретно след неофициална проверка на случая. Изпращането ставало от съществуващия по-рано специален фонд в Швейцария. Този фонд обаче бил вече изчерпан, от никого не бил подпомаган, освен от двареца- Симеон и неговата майка.

Симеон макар че не развивал никаква активна дейност, в момента дрему НР България, се интересувал от нейното икономическо и политическо развитие. Винаги, когато имал възможност приемал и разговарял с лица от български или друг произход, които имали по-пресни впечатления за страната. За сега той не хранил илюзии, че в скоро време у нас могат да настъпят промени, от които той да се облагодетелствува. Не се отказал обаче от амбициите за властта и при удобен момент въл да действува. Разбира се, този "удобен момент" той не разчитал, че ще дойде в резултат на дейността на българската емиграция. Ако някакви надежди имал, то те се основавали на евентуални промени, които можели да настъпят в резултат на общото развитие на световната политика. Затова Симеон предпочитал и развивал своите контакти с видни политически кръгове на западните държави. Той знаел, че от тях зависи международната политика и събития и че те са на които един ден той би могъл да разчита.

Симеон бил в много близки отношения с иранския шах и често пътувал до Техеран. Контактите освен личен имали и търговски характер. Считало се, че иранският шах му давал възможност да участвува в петролни сделки. Когато неотдавна през Мадрид мина съпругата на иранския шах на път за Сенегал, заедно с нея е заминала и жената на Симеон, Маргарита. Симеон, който от около 40 дни отсъствувал от Испания също направо заминал за Сенегал. Той продължавал да се движи с италиански дипломатически паспорт. Едната от колите му, която имала мадридски номер, носела и

допълнителна плака "ДТ". Друга кола, която имал по неизвестни на източника причини, била с полицейски номер на Билбао.

В сградата, в която живеел, имало охрана от двама местни полицаи, които по негово желание стояли вътре в двора, а не вън.

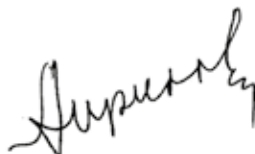
Децата му продължавали да изучават български език с помощта на началника на канцеларията му Генчев.

Считам, че информацията за държанието и дейността на Симеон в общи линии отговаря на действителността. Той разбира, че е наивно да разчита на добирание до власт в България особено с усилията на емиграцията.

В рамките на логичното е да се приеме, че той търси да се опира на политическите кръгове на големите капиталистически страни, от които зависи развитието на световната политика. Сведенията показват също, че Симеон не изпуска за всеки случай от погледа си положението в нашата страна и че при "удобен" случай ще прояви пряк интерес към властта.

22 март 1976 г.

ИЗГОТВИЛ:

СПИСЪК НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ, СРЕЩАНИ В ДОКУМЕНТИТЕ НА ДС

1. **Академично дружество „Васил Левски”** – Париж, Франция, създадено е по инициатива на БНК и Ценко Барев.
2. **Американо-българска лига** – АБЛ – Ню Йорк, САЩ
3. **Антиболшевишки блок на народите** – АБН – Мюнхен, Западна Германия – международна организация с българско участие от средите на БНФ.
4. **Асоциация на българските емигранти „Цар Аспарух”** – Брюксел, Белгия.
5. **Балкански централен революционен освободителен комитет** – БЦРОК – [Париж], Франция – тайна организация създадена по инициатива на Васил Юруков.
6. **БКТ (анархосиндикалисти)** – Париж, Франция – клон на българските анархо-комунисти в изгнание.
7. **Българска демократическа партия** – Франция
8. **Българска лига за правата на човека (в изгнание)** – БЛПЧ – Амстердам, Хага, Холандия – създадена по инициатива на български емигранти.
9. **Българска работническа социалдемократическа партия (обединена)** – БРСДП (о) – Франция
10. **Българска секция на свободните синдикати в изгнание/ Съюз на свободните синдикати в изгнание** – организация с българско участие
11. **Български демократичен блок** – Атина, Гърция – създаден е от емигранти, намиращи се в гръцки лагери
12. **Български емигрантски комитет** – Ливан
13. **Български земеделски народен съюз** – БЗНС в изгнание – около Г. М. Димитров
14. **Български клуб в Мюнхен** – Западна Германия – оглавяван е от д-р Димитър Вълчев.
15. **Български национален комитет „Свободна и независима България”** – БНК – оглавяван от Г. М. Димитров – Гемето
16. **Български национален освободителен комитет** – Б.Н.О.К. – Париж, Франция – създаден е по инициатива на Г.М.Димитров.
17. **Български национален съвет** – БНС – САЩ
18. **Български национален фронт; Национален фронт; Комитет „Национална България”** – БНФ
19. **Български освободителен комитет** – Б. О. К. – Мюнхен, Западна Германия – създаден по инициатива на Стефан Йовев, редактор на сп. „Родина” и в. „Един завет”

20. **Български освободителен комитет „Царство България”** – Б. О. К. Ц. Б. – Гърция
21. **Български помощен комитет** – Рим, Италия
22. **Български приятелски кръг / УМСА** – Щутгарт, Западна Германия – студентска организация.
23. **Българско емигрантско дружество – БЕД / Емигрантско дружество** – Париж, Франция
24. **Българско национално движение (БНД)** – Западен Берлин, Западна Германия, организирано от Иван Добрилов, идейно близко с БНФ.
25. **Българско национално съпротивително движение (БНСД)** – Барселона, Испания
26. **Българско освободително движение – БОД** – Франция, Западна Германия
27. **Военна лига** – Франция, Западна Германия
28. **Временно българско представителство – ВВП** – Мадрид, Испания
29. **Група „Защита”** – около инж. Ангел Гънденски, участва в изграждането на БНФ.
30. **Група „Млада гвардия”** – [Париж], Франция
31. **Група на националистите** – Истанбул, Турция – съмишленици на БНФ.
32. **Група на Християндемократите** – Истанбул, Турция
33. **Демократичен стовор (цанковисти)** – около Г. Дидов, участва в изграждането на БНФ.
34. **Дружество „Възраждане“ / Националистическа група „Възраждане”** – Париж, Франция – организирана е около бивши дипломати, чиновници и близки на царския двор.
35. **Дружество „Кубрат”** – Германия
36. **Дружество „Св. Климент Охридски”** – Париж, Франция, създадено е по инициатива на изключени членове на академичното дружество „Васил Левски” и групирани около привърженици на БНК.
37. **Дружество „Свободна Родина” във Виена** – Австрия, организирано е от привърженици на БНК.
38. **Дружество „Югоизточна Европа”** – Мюнхен, Западна Германия – международна организация с българско участие.
39. **Дружество на бившите бойци / Дружество на бойците** – Париж, Франция
40. **Дружество на българите живущи в Австрия** – Виена, Австрия, от привърженици на БНФ.
41. **Дружество на емигрантите от Пиринска Македония / Пирински клуб** – Скопие, Югославия

42. Дружество на свободните българи / Дружество на българите бегълци – Франция
43. Дружество на свободните българи във Великобритания
44. Задгранично представителство на БЗНС – Врабча 1 – Париж, Франция – групирани около Т. Тенев
45. Коалиционен съвет (център) на българската политическа емиграция – Париж, Франция – по инициатива на Т. Тенев
46. Колеж „Свободна Европа“ – Страсбург, Франция – международна организация с българско участие
47. Комитет за солидарност и защита правата на избягалите от Източна Европа – Рим, Италия
48. Комитет на отец Гагов – Рим, Италия – секция на БНФ
49. Корпус на правителството на Александър Цанков – Австрия
50. Кръжок на надпартийните / Надпартиен кръжок – Истанбул, Турция
51. Международен селски съюз – МСС; Зелен интернационал – Вашингтон, САЩ – организация с българско участие от средите на БНК.
52. Международна свободна академия в Париж, Франция – организация с българско участие
53. Национална организация „Цар Симеон II“ – Западна Германия – създадена по инициатива на полк. Никола Костов, идейно близка до БНФ и монархическите среди.
54. Нелегален геметовски център в България – под ръководството на ДС в България
55. Немско-българско дружество – Франкфурт на Майн, Западна Германия
56. Нов национален комитет – Париж, Франция – създаден по инициатива на Т. Тенев (групата на БЗНС – Врабча 1)
57. Общ български освободителен комитет – Франция, по инициатива на Т. Тенев (БЗНС – Врабча 1); Демократическата партия; Социалдемократическата партия.
58. Общ спомагателен ръководен център – групиран около легионерите, Виена, Австрия
59. Общобългарско културно и социално дружество – Мюнхен, Германия, основано по инициатива на БНФ.
60. Организация „Девети септември“ – Австрия
61. Организация „Княз Кирил Преславски“ – Гърция
62. Организация „Княз Симеон Търновски“ – Буенос Айрес, Аржентина
63. Политически комитет на българските демократически партии – Париж, Франция
64. Приятели на АБН в Америка (ПАБНА) - филиал на Антиболшевишкия блок на народите в САЩ, председател, на който е Иван Дочев.

65. **Противоболшевишки съюз** – групиран е около легионери в емиграция и е оглавяван от Иван Дочев.
66. **Ротата; Черната рота; Българска войскава част 4093** – Франкфурт на Майн; Кайзерслаутерн; Гермерсхайм – Западна Германия
67. **Секция за средна и Източна Европа** – международна организация с българско участие от средите на БНК.
68. **Социален комитет** – Мюнхен, Западна Германия – съставен е от емигранти с различна политическа ориентация.
69. **Социален комитет „Родина“** – Мюнхен, Западна Германия, от привърженици на БНК.
70. **Социалистическа група в Париж** – Париж, Франция
71. **Събрание на поробените европейски народи** – СПЕН – Ню Йорк, САЩ – международна организация с българско участие от средите на БНК.
72. **Съвет на свободната младеж от Централна и Източна Европа** – международна организация с българско участие
73. **Съвет на стоте** – съвещателно тяло около Симеон II
74. **Съюз за защита правата на българските граждани** – Франция
75. **Съюз на българите във Франция** – Франция
76. **Съюз на българските политически емигранти в Югославия** – Югославия
77. **Съюз на българските правници** – Ню Йорк, САЩ/Франция
78. **Съюз на българските революционни комитети „Васил Левски“** – Дания
79. **Съюз на свободните българи** – Париж, Франция
80. **Съюз на свободните журналисти** – Лондон, Англия – международна организация с българско участие.
81. **Съюз на свободните журналисти от Централна и Източна Европа, Балтика и Балканските страни** – международна организация с българско участие
82. **Федерация на анархо-комунистите от България** – Париж, Франция
83. **Федерация на студентите** – емигранти във Франция – международна организация с българско участие.
84. **Френско-български културен институт за научни издирвания** – Париж, Франция

LIST OF BULGARIAN EMIGRE ORGANIZATIONS, REFERRED TO IN STATE SECURITY DOCUMENTS

1. **Alexander Tsankov's government corps** – Austria.
2. **All-Bulgarian Cultural and Social Association** – established at BNF initiative – Munich, Germany.
3. **All-Bulgarian Liberation Committee** – founded at the initiative of T. Tenev (BAPU – Vrabcha 1); Democratic Party; Social Democratic Party – France.
4. **American Bulgarian League (ABL)** – New York, USA.
5. **American Friends of the Anti-Bolshevik Bloc of Nations (AFABN)** – division of the Anti-Bolshevik Bloc of Nations in the USA, chaired by Ivan Dochev.
6. **Anti-Bolshevik Bloc of Nations (ABN)** – international organization with participation of Bulgarian BNF supporters – Munich, West Germany.
7. **Anti-Bolshevik Union** – grouped around the legionnaires in exile, headed by Ivan Dochev.
8. **Assembly of Captive European Nations (ACEN)** – international organization with Bulgarian participation from among members of the BNC – New York, USA.
9. **Association of Former Soldiers / Association of Soldiers** – Paris, France.
10. **Balkan Central Revolutionary Liberation Committee (BCRLC)** – covert organization established at the initiative of Vasil Youroukov – [Paris], France.
11. **BCL /anarcho-syndicalists/** – division of the Bulgarian anarchist communists in exile – Paris, France.
12. **Bulgarian Agrarian People's Union (BAPU) in exile** – headed by G.M. Dimitrov.
13. **Bulgarian Auxiliary Committee** – Rome, Italy.
14. **Bulgarian Club in Munich** – headed by Dr. Dimitar Valchev – West Germany.
15. **Bulgarian Democratic Bloc** – established by emigrants in Greek camps – Athens, Greece.
16. **Bulgarian Democratic Party** – France.
17. **Bulgarian Emigrant Committee** – Lebanon.
18. **Bulgarian Emigrant Society (BES) / Emigrant society** – Paris, France.
19. **Bulgarian Lawyers Union** – New York, USA/France.
20. **Bulgarian League for Human Rights /in exile/ (BLHR)** – founded at the initiative of a group of Bulgarian émigrés – Amsterdam, The Hague, The Netherlands.

21. **Bulgarian Liberation Committee (BLC)** – created at the initiative of Stefan Yovev, editor of the Rodina (Homeland) Journal and the One Legacy Newspaper – Munich, West Germany.
22. **Bulgarian Liberation Committee “Kingdom of Bulgaria” (BLC KB)** – Greece.
23. **Bulgarian Liberation Movement (BLM)** – France, West Germany.
24. **Bulgarian National Committee “Free and Independent Bulgaria” (BNC)** – headed by G.M. Dimitrov – Gemeto.
25. **Bulgarian National Council (BNCI)** – USA.
26. **Bulgarian National Front; National Front; Committee “National Bulgaria” (BNF)**
27. **Bulgarian National Liberation Committee (BNLC)** – founded at the initiative of G.M. Dimitrov – Paris, France.
28. **Bulgarian National Movement (BNM)** – organized by Ivan Dobrilov, ideologically associated with the BNF – West Berlin, West Germany.
29. **Bulgarian Resistance Movement (BRM)** – Barcelona, Spain.
30. **Bulgarian section of the free syndicates in exile/ Union of the Free Syndicates in Exile** – organization with Bulgarian participation.
31. **Bulgarian Workers’ Social Democratic Party /united/ (BWSDP /u/)** – France.
32. **Circle of Friends of Bulgaria / UMSA** – student organization – Stuttgart, West Germany.
33. **Circle of non-partisans / Non-partisan circle** – Istanbul, Turkey.
34. **Clandestine Gemetovist Centre in Bulgaria** – under the authority of Bulgarian SS.
35. **Coalition Council (Centre) of Bulgarian Political Émigrés** – founded at the initiative of T. Tenev – Paris, France.
36. **Committee for Solidarity and Protection of the Rights of East European Refugees** – Rome, Italy.
37. **Common Auxiliary Management Centre** – grouped around the legionnaires – Vienna, Austria.
38. **Council of the Free Youth of Central and Eastern Europe** – international organization with Bulgarian participation.
39. **Council of the One Hundred** – advisory body connected to Simeon II.
40. **Defence Group** – led by Eng. Angel Gandenski, member faction of the BNF.
41. **Democratic Agreement (Tsankovists)** – led by G. Didov, member faction of the BNF.
42. **Father Gagov’s Committee – BNF section** – Rome, Italy.
43. **Federation of Anarchist Communists of Bulgaria** – Paris, France.

44. **Federation of Émigré Students in France** – international organization with Bulgarian participation.
45. **Foreign BAPU representation – Vrabcha 1** – led by T. Tenev – Paris, France.
46. **Free Europe College** – international organization with Bulgarian participation – Strasbourg, France.
47. **Free Homeland Society in Vienna** – set up by BNC supporters – Austria.
48. **French Bulgarian Cultural Institute for Scientific Research** – Paris, France.
49. **German Bulgarian Society** – Frankfurt on the Maine, West Germany.
50. **Group of the Christian democrats** – Istanbul, Turkey.
51. **Group of the nationalists – BNF supporters** – Istanbul, Turkey.
52. **International Free Academy in Paris** – organization with Bulgarian participation – France.
53. **International Rural Union (IRU); Green International** – organization with Bulgarian participation from among the circles of BNC supporters – Washington, USA.
54. **Kiril, Prince of Preslav Organization** – Greece.
55. **Kubrat Society** – Germany.
56. **Military league** – France, West Germany.
57. **New National Committee** – established at the initiative of T. Tenev (BAPU – Vrabcha 1 faction) – Paris, France.
58. **Political Committee of the Bulgarian Democratic Parties** – Paris, France.
59. **Rodina (Homeland) Social Committee** – composed of BNC supporters – Munich, West Germany.
60. **Section for Middle and Eastern Europe** – international organization with Bulgarian participation from among BNC supporters.
61. **Simeon, Prince of Tarnovo Organization** – Buenos Aires, Argentina.
62. **Social Committee** – composed of emigrants of different political orientation – Munich, West Germany.
63. **Socialist Group in Paris** – Paris, France.
64. **Society of Bulgarians in Austria** – established by BNF supporters – Vienna, Austria.
65. **Society of Émigrés from Pirin Macedonia / Pirin Club** – Skopje, Yugoslavia.
66. **Society of Free Bulgarians / Association of Bulgarian Fugitives** – France.
67. **Society of Free Bulgarians in Great Britain**
68. **South East Europe Society** – international organization with Bulgarian participation – Munich, West Germany.

69. **St. Clement of Ohrid Society** – founded at the initiative of expelled members of the Vasil Levski Academic Society and BNC supporters – Paris, France.
70. **Temporary Bulgarian representation (TBR)** – Madrid, Spain.
71. **The Company; Black Company; Bulgarian Volunteer Company 4093** – Frankfurt on the Maine; Kaiserslautern; Germersheim – West Germany.
72. **The Ninth of September Organization** – Austria.
73. **Tsar Asparuh Society of Bulgarian Émigrés** – Brussels, Belgium.
74. **Tsar Simeon II National Organization** – established at the initiative of Colonel Nikola Kostov, ideologically associated with the BNF and the monarchist circles – West Germany.
75. **Union for Protection of the Rights of Bulgarian Citizens** – France.
76. **Union “Free Bulgarians”** – Paris, France.
77. **Union of Bulgarian Political Émigrés in Yugoslavia** – Yugoslavia.
78. **Union of Bulgarians in France** – France.
79. **Union of the Free Journalists** – international organization with Bulgarian participation – London, England.
80. **Union of the Free Journalists from Central and Eastern Europe, the Baltic and Balkan countries** – international organization with Bulgarian participation.
81. **Union of Vasil Levski Bulgarian Revolutionary Committees** – Denmark.
82. **Vasil Levski Academic Society** – established at the initiative of the BNC and Tsenko Barev – Paris, France.
83. **Vazrazhdane (Revival) Society / Vazrazhdane Nationalist Group** – formed around a core of former diplomats, officials and royal court supporters – Paris, France.
84. **Young Guards Group** – [Paris], France.

СПИСЪК НА ПЕЧАТНИ ИЗДАНИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ

1. „Бюлетин” – месечно издание на Българското емигрантско дружество в Париж, Франция
2. „Бюлетин” – орган на Българското национално движение, Западен Берлин, ФРГ
3. „Бюлетин” – периодично издание на Френско-българския институт за научни издирвания, Париж, Франция
4. „В защита на безвластието” – ежемесечен бюлетин на анархистите, изключени от ФАКБ
5. „Информационен бюлетин” на „Задграничното представителство на БЗНС – Вrabча 1” и „Коалиционен център на българските политически партии”
6. „Левски” – орган на Съюза на българските революционни комитети „Васил Левски”, Дания
7. „Осведомителен бюлетин на канцеларията на Н.В. царя” в Мадрид, Испания
8. „Осведомителен бюлетин” – орган на емигрантското дружество в Париж, редактор д-р Константин Риндов
9. „Свободен синдикат” – бюлетин, орган на социалистическата група в Париж, Франция
10. брошура „България” – издавана във Виена, под редакцията на Ангел Стойчев и група легионери около Иван Дочев
11. в. „Obermenzig” – български вестник, издаван на немски език в Мюнхен с гл. редактор д-р Вълчев
12. в. „Български народ” – издава се в Париж, под редакцията на Евгени Силянов и Бончо Димитров
13. в. „Български народен глас” – издава се под редакцията на Иван Дочев, излиза в Торонто, Канада
14. в. „Български преглед” – излиза в Рио де Жанейро, Бразилия
15. в. „Глас на българските политемигранти” – орган на Съюза на българските политически емигранти в Югославия, издаван в Югославия под редакцията на Цеко Пенев
16. в. „Един завет” – монархически вестник, орган на Временното българско представителство, редактор Христо Статев
17. в. „Емигрантски вести” – орган на Българския помощен комитет, редактор отец Йосиф Гагов и Емил Тумпаров – Италия
18. в. „Задгранична България” – вестник под редакцията на Димитър Вълчев, Рим, орган на Задграничното представителство
19. в. „Младежка борба” – орган на младежката секция на БНК, редактор Т. Карабулков
20. в. „Национална България” – вестник, под редакцията на д-р Димитър Вълчев, главно в Мюнхен и Париж, орган на Българския национален фронт
21. в. „Нова Македония” – орган на Съюза на българските политически емигранти в Югославия, издаван в Югославия

22. в. „Пирински глас” – орган на дружеството на емигрантите от Пиринска Македония, издаван в Югославия
23. в. „Свобода” – вестник на БНФ (крило на Статев), под редакцията на Ал. Любенов, Хр. Статев, излиза във ФРГ
24. в. „Свободен глас” – вестник на легионерите в Австрия
25. в. „Свободен народ” – издава се в гр. Грац, Австрия, орган на социалдемократите с редактор Стефан Табаков
26. в. „Свободна и независима България” – орган на Българския национален комитет, редактор Г.М.Димитров, разпространява се в различни страни
27. сп. „Американско-български преглед” – издание на Американско-българската лига в САЩ
28. сп. „Борба” – излиза под редакцията на И. Дочев, орган на БНФ (крило на Дочев), издава се в САЩ и Канада
29. сп. „Борба” – излиза под редакцията на Хр. Статев и Ал. Любенов, орган на БНФ (крило на Статев), издава се в Торонто
30. сп. „Бъдеще” – излиза под реакцията на Ценко Барев, орган на Българско освободително движение
31. сп. „Български войн” – издание на националистите в Мюнхен, редактирано от о. з. майор Иван Банковски
32. сп. „Български земеделец” – излиза под редакцията на Вакрил Янев, Ню Йорк
33. сп. „Български земеделски народен съюз” – издание на задграничното представителство на БЗНС – Гичев (земеделците на Т. Тенев)
34. сп. „Български преглед” – издание на комитета „Свободна Европа”
35. сп. „Българско свободно слово” – излиза под редакцията на Димитър Вълчев, Мюнхен, Западна Германия
36. сп. „Васил Левски” – орган на академичното дружество Васил Левски в Париж, Франция
37. сп. „Възраждане” – издание на националистическата група „Възраждане”, идейно близка до БНФ – Париж, Франция
38. сп. „Кубрат” – списание на дружество „Кубрат”, групирано около Георги Дидов – Мюнхен, Западна Германия
39. сп. „Лъч” – излиза под редакцията на Дора Гъбинска, влияние на БНФ
40. сп. „Наш път” – издание на българските анархисти в Париж, Франция
41. сп. „Родина” – издава се от дейците на БНК и Социален комитет „Родина” в Мюнхен, ФРГ
42. сп. „Освобождение” – издание на БНК за политика и култура, редактор Ценко Барев, излиза в Париж

LIST OF PRINTED PUBLICATIONS OF BULGARIAN EMIGRES

1. **American Bulgarian Review** – journal of the American Bulgarian League in the USA
2. **Brochure “Bulgaria”** – published in Vienna, under the editorship of Angel Stoychev and a group of legionnaires associated with Ivan Dochev
3. **Bulgaria in Exile** – newspaper of the foreign representation, edited by Dimitar Valchev, Rome
4. **Bulgarian Agrarian** – journal edited by Vakril Yanev, New York
5. **Bulgarian Agrarian People’s Union** – journal of the foreign representation of BAPU – Gichev (the agrarians of T. Tenev)
6. **Bulgarian Free Speech** – journal edited by Dimitar Valchev, Munich, West Germany
7. **Bulgarian Nation** – newspaper published in Paris under the editorship of Evgeni Silyanov and Boncho Dimitrov
8. **Bulgarian National Voice** – newspaper edited by Ivan Dochev, published in Toronto, Canada
9. **Bulgarian Review** – newspaper published in Rio de Janeiro, Brazil
10. **Bulgarian Review** – journal of the Free Europe Committee
11. **Bulgarian Soldier** – journal of the nationalists in Munich, edited by reserve office Major Ivan Bankovski
12. **Bulletin** – monthly journal of the Bulgarian Emigrant Society in Paris, France
13. **Bulletin** – journal of the Bulgarian National Movement, West Berlin, FRG
14. **Bulletin** – periodical of the French Bulgarian Institute for Scientific Research, Paris, France
15. **Emigrant News** – newspaper of the Bulgarian Auxiliary Committee, edited by Father Yosif Gagov and Emil Toumparov, Italy
16. **Fight** – BNF journal (Dochev faction), edited by I. Dochev, published in the U.S. and Canada
17. **Fight** – BNF journal (Statev faction), edited by Hr. Statev and Al. Lyubenov, published in Toronto
18. **Free and Independent Bulgaria** – newspaper of the Bulgarian National Committee, edited by G.M. Dimitrov, distributed in several countries
19. **Free Nation** – newspaper of the social democrats, edited by Stefan Tabakov, published in Graz, Austria
20. **Free Syndicate** – bulletin of the socialist group in Paris, France
21. **Free Voice** – newspaper of the legionnaires in Austria
22. **Freedom** – BNF newspaper (Statev faction), edited by Al. Lyubenov, Hr. Statev, published in the FRG

23. **Future** – journal of the Bulgarian Liberation Movement, edited by Tsenko Barev
24. **In Defence of Anarchy** – monthly bulletin of the anarchists, expelled from FACB
25. **Information Bulletin of the foreign representation of BAPU (Vrabcha 1) and of the Coalition Centre of Bulgarian Political Parties**
26. **Kubrat** – journal of the Kubrat Society, formed around Georgi Didov, Munich, West Germany
27. **Levski** – journal of the Union of Vasil Levski Bulgarian Revolutionary Committees, Denmark
28. **Liberation** – BNC political and cultural journal, edited by Tsenko Barev, published in Paris
29. **National Bulgaria** – newspaper of the Bulgarian National Front, edited by Dr. Dimitar Valchev, published mainly in Munich and Paris
30. **New Macedonia** – newspaper of the Union of Bulgarian Political Émigrés in Yugoslavia, published in Yugoslavia
31. **News Bulletin** – journal of the emigrant society in Paris, editor Dr. Konstantin Rindov
32. **News Bulletin of the Office of H.M. the King in Madrid, Spain**
33. **Obermenzig** – Bulgarian newspaper published in the German language in Munich under editor-in-chief Dr. Valchev
34. **One Legacy** – monarchist newspaper of the temporary Bulgarian representation, editor Hristo Statev
35. **Our Way** – journal of the Bulgarian anarchists in Paris, France
36. **Pirin Voice** – newspaper of the society of émigrés from Pirin Macedonia, published in Yugoslavia
37. **Ray** – journal edited by Dora Gabinska, influenced by the ideas of the BNF
38. **Rodina (Homeland)** – journal of the functionaries of the BNC and of the Rodina (Homeland) Social Committee in Munich, FRG
39. **Vasil Levski** – journal of the Vasil Levski Academic Society in Paris, France
40. **Vazrazhdane (Revival)** – journal of the nationalist group Vazrazhdane, ideologically associated with the BNF, Paris, France
41. **Voice of the Bulgarian Political Émigrés** – newspaper of the Union of Bulgarian Political Émigrés in Yugoslavia, published in Yugoslavia under the editorship of Tseko Penev
42. **Youth Fight** – newspaper of the youth section of the Bulgarian National Committee, edited by T. Karaboulkov

СПИСЪК НА ПО-ВАЖНИТЕ СЪКРАЩЕНИЯ

1. АБЛ – Американско-българска лига
2. АБН – Антиболшевишки блок на народите
3. Б.м. – без място
4. БВС – Българска войскова част
5. БЗНС – Български земеделски народен съюз
6. БЗО – Бивша земеделска опозиция
7. БЛПЧ – Българска лига за правата на човека
8. БНД – Българско национално движение
9. БНК – Български национален комитет
10. БНОК – Български национален освободителен комитет
11. БНС – Български национален съвет
12. БНСД – Българско национално съпротивително движение
13. БНФ – Български национален фронт
14. БОД – НК – Българско освободително движение – Национален комитет
15. БОК – Български освободителен комитет
16. БОС – Български освободителен съвет
17. БТА – Българска телеграфна агенция
18. БЦРОК – Балкански централен революционен освободителен комитет
19. ВБП – Временно българско представителство
20. ВГУ – Второ главно управление – ДС
21. ВЕ – Вражеска емиграция
22. ГСДП – Германска социалдемократическа партия
23. ЕСС – Европейски съюз за свобода
24. ЗМС – Земеделски младежки съюз
25. ЗЧОУН – Задгранични части на организацията на украинските националисти
26. ИР – Изменник на родината

- 27. ИРО – Международна организация на бежанците
- 28. МПО – Македонска патриотична организация
- 29. МСС – Международен селски съюз
- 30. ООН – Организация на обединените нации
- 31. ПАБНА – Приятели на антиболшевишкия блок на народите в Америка
- 32. ПГУ – Първо главно управление – ДС
- 33. РО – Разузнавателен отдел
- 34. РСЕ – Радио Свободна Европа
- 35. САКЛ – Световна антикомунистическа лига
- 36. СБНЛ – Съюз на българските национални легиони
- 37. СБРК – Съюз на българските революционни комитети
- 38. СПЕН – Събрание на поробените европейски народи
- 39. СС – Секретен сътрудник
- 40. ФАКБ – Федерация на анархо-комунистите от България
- 41. ЦК на БНК – Централен комитет на БНК
- 42. ЦРУ – Централно разузнавателно управление – САЩ
- 43. ЦУС на БНФ – Централен управителен съвет на БНФ
- 44. Я/К – Явочна квартира

СПИСЪК НА ИЗПОЛЗВАНИТЕ ФОНДОВЕ И АРХИВНИ ЕДИНИЦИ

- АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 230
- АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 231, (част 1 и 3)
- АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 677, т. 1, т. 2, т. 3 и 4
- АКРДОПБГДСРСБНА - М - VI - Л - 1121, т. 3
- АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 2, оп. 1, а. е. 798, 1086, 1099, 1110, 1112, 1116, 1117, 1131, 1140
- АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 13, оп. 1, а. е. 948, 1029, 1295
- АКРДОПБГДСРСБНА - М - ф. 22, оп. 1а, а. е. 828а
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7729, т. 1, т. 2
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 7793, т. 1, т. 2, т. 5, т. 6, т. 7
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 2, а. е. 15523
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 7, а. е. 7, 8, 33, 34, 35, 36, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 51, т. 1, 55, 63, 64, 69, 70, 71, 75, 76, 77, 102, 103, 105, 106, 109, 111, 113, 114, 132, 133, 134, 135, 140, 155, 157, 161, 164, 165, 166, 176, 178, 179, 181, 193, 196, 198, 215, 216, 217, 218, 219, 221, 225, 241
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 4, оп. 8, а. е. 44, 52, 55
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 3016
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 3154
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10484, т. 1
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10485, том 1
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - Дело 10487, т. 1
- АКРДОПБГДСРСБНА - Р - ф. 9, оп. 2, а. е. 317

**ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ
И ВРАЖЕСКИТЕ ЕМИГРАНТСКИ
ОРГАНИЗАЦИИ
(1945-1989)**

Документален сборник

Първо издание

Формат 60x90/8

Печатни коли 65

Тираж 500

Печат "БИК - Българска издателска компания" АД

ISBN 978-954-2986-34-8